Google

4
4-L
4

6
37 L
23

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
IV. ~~12. e~~

IV
4
D

4.-4. D. 4

ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ΜᾶΛΛΟΝ Ἢ ΕΣΘΙΕΙΝ

Coll. Rom. Societ. Jesu Cat. inscr.

THEODORI GAZAE INTRODVCTIONIS GRAMMATICAE LIBRI QVAtuor,

unà cum Interpretatione Latina per uices Capitum diſpoſita: Recognitione uero ex uetuſtis manuſcriptis exemplaribus Italicis.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Baſileæ ex officina Valderiana, menſe Martio, Anno 1541.

Cum priuilegio Cæſareo ad quinquennium.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VALENTINVS CVRIO GRAECARVM literarum Tyronibus S. D.

THeodorus Gaza uir utriuſq; literaturæ monumētis inſignis, inter alia ſua ſcripta, Libros quatuor De Inſtitutione Grammatica poſteritati reliquit, quibus uir ille rem Grāmaticā in uniuerſum miro ordinis compendio complexus eſt: atqui ſic arcta breuitate, ut nō rudibus, ſed eruditis prorſus ſcripſiſſe hæc uideatur. Nam cum ubiq; ferè obſcuriuſculus ſit, tum locos quoſdam habet, præſertim in poſterioribus libris, uix dum ab eruditiſſimis intellectos, & qui iuxta prouerbium Oedipum aliquando requirant coniectorē. Nos quandoquidem ubiq; ſtudioſorum compendium ſpectamus potius, quàm priuatū quæſtum, hoſce quatuor libros ædendos ſuſcepimus, conſarcinata è regione Latina ad uerbum Interpretatione. nimirum quo rudiores harum literarum tyrones ipſos ſe, ſi ſic contingat, citra Præceptoris operam iuuare queant, atque ut dicitur, citra corticem natare. Cæterum ne quenquam hac in re ſua ſpoliemus laude, in prioribus libris, religioſe ſecuti ſumus D. Eraſmi tranſlationem. In tertio uero, & quarto, interim Conradi Heresbachij, uti ille auditoribus ſuis forte enarrabat: interim Iacobi Tuſani, atq; Croci hominum eruditorum interpretationem, ueluti centones connectentes cōſuimus. Ad hæc exempla, quæ obſcuritatem plurimam huic libro afferebāt, omnia & locis ſuis apud authores indicata, & interpretata debemus Heresbachio, nunc denuo ab eodem recognita atq; caſtigata, adiectis ſingulorum Librorū argumentis, ſeriem cuiuſq; declarantibus. Demum additus eſt index locorum principalium, diſtinctione cōmoda (quo ſtudioſo lectori quæque facile eſſent obuia) aſſignatus. Valete. Ex officina noſtra, Calendis Septembribus, Anno M. D. XXIX.

HIERONYMVS CVRIO
Doctis S.

SVperiore quidem anno allati ſunt Ioanni Vallero Patri ex Italia per Arſenium Iuuenē doctiſſimum hi Theodori Gazę Inſtitutionis Grammaticæ Libri quatuor cum recognitione non uulgari, & collatione ad uetuſtiſſima manuſcripta exemplaria. Fidem itaq; is ſuam interponebat, & res ipſa loquebatur oculis ſubiecta non parum hic præſtitū eſſe poſt primam quoque æditionem, licet accuratiſſimam Valentini Curionis Parentis optimi, ut Vetuſtas ferè nobis optimè conſeruat omnia, & quaſi per manus tradit. eam ſanè rem, ne tot tantiſq; commodis fraudaremini, hoc ſuccisiuo epiſtolio monere uiſum eſt, ceu ipſi porro iudicabitis. Valete. Baſileæ, Anno 1541.

ΔΈΓΚΙΟΣ ἈΝΑΓΝΩΣΤῌ.

Ἄνθος ὅσις ἐρᾷς γλυκερὴν κήποιο Ἀθήνης,
Ταῦτά σοι εὔοδμον βιβλία θῆκε ῥόδον.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

IOANNES DENKIVS GRAECARVM
Literarum ſtudioſis.

Heus puer, heus iuuenis, heus tu quoq; cana ſenectus,
Quæ cupis in Graio nare renare ſinu.
Brachia cuius adhuc fluctus indocta marinos
Pellere, ſublimem ferre per alta negant.
Ecce tibi cortex, qui te, dum libera poſsint
Brachia, per Syrteis, per uada tuta uehet.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

PRimus literas cõtinet, omneisq; orationis parteis, declinationes & nominum, & uerborum. qua in re & πάθη cum nominum, tum uerborum mira breuitate complexus. μέσα quoque non parua lectoris noui utilitate, ab actiuis, & paſſiuis ſeiunxit.

De literarum ordine, ac diuiſione. item de accentu, & articulo.

Quatuor pariſyllabicarum declinationes.

De quinta ac impari declinatione, cõtractioneq; eiuſdem.

In ſpecies uarias cum diuiſione uerborum inflexiones.

Verborum in aliquot perſonis contractiones.

De participiorum formatione, cum generibus eorũdem.

Pronominum declinationes.

De præpoſitionum, & aduerbiorum differentijs.

Coniunctionum diſcrimina.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ ΤΩ͂Ν ΕἸΣ ΤΈΣΣΑΡΑ ΤῸ Α.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ΤΩ͂Ν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων φωνήεντα μὲν ἑπτὰ, α, ε, η, ι, υ, ο, ω. σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ μὲν, η, ω. βραχέα δὲ, ε, ο. δίχρονα δὲ, α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. καταχρηστικῶς δὲ, ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ἡμίφωνα, οἷον ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ, καὶ ὑγρὰ, λ, μ, ν, ρ. Τὰ δὲ ἄφωνα, οἷον β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν ψιλὰ μὲν κ, π, τ. δασέα δὲ, θ, φ, χ. μέσα δὲ, β, γ, δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶν δὲ γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

THEODORI

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER PRIMVS.

QVatuor & uiginti literarum uocales quidem ſeptem, α, ε, η, ι, υ, ο, ω. conſonantes uerò reliquæ ſeptendecim. Vocalium autem longæ quidem η, ω. breues uerò, ε, ο. ancipites autem, α, ι, υ. Ex quibus diphthógi propriè quidem αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. impropriè uerò, ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Sed cõſonan nantes aliæ quidem ſemiuocales, ut ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. quarum duplices quidem, ζ, ξ, ψ. immutabiles autem & liquidæ, λ, μ, ν, ρ. Aliæ uerò mutæ, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. quarum tenues quidem, κ, π, τ. aſpiratæ uerò, θ, φ, χ. mediæ autem, β, γ, δ. Ex dictis autem hiſce literis ſyllabæ

Literarum ſumma diuiſio.

Compoſitio uocalium.

Conſonantiũ diuiſio.

Mutarum ordo.

Partes orationis. fiunt, unde dictiones, ex quibus oratio. Orationis autem partes quidem, nomen, uerbũ, participiũ, articulus, pronomen, præpoſitio, aduerbium, coniunctio.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, δασεῖα, ψιλὴ, ἀπόστροφος, ὑφὲν, διαστολή.

DE ACCENTIBVS.

Accentus autem acutus, grauis, circunflexus, aſpiratus, tenuis, apoſtrophus, hyphen, diaſtole.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν τοι προτακτικὸν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἑνικὸν, δυϊκὸν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη. Ε. Ἡ εὐθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Π. Ἡ εὐθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τούς. Ἑνικὰ, θηλυκά. Ἡ εὐθεῖα, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτικὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τήν. Δ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν. Π. Ἡ εὐθεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τάς. Οὐδέτερα. Ε. Ἡ εὐθεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό. Δ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Π. Ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τά. Κλητικὴν δὲ οὐθὲν οὐδὲ μίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη. Ἀρσενικὰ ἑνικά. Ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Δ. ὥ, οἷν. Π. οἵ, ὧν, οἷς, οὕς. Θηλυκά. Ε. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Δ. ἅ, αἷν. Π. αἵ, ὧν, αἷς, ἅς. Οὐδέτερα. Ε. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Δ: ὥ, οἷν. Π. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

DE ARTICVLO.

Articulus autẽ alius quidẽ præpoſitiuus, ut ὁ, hic. alius uerò poſtpoſitiuus, ut ὅς, qui. alius rurſum maſculinus, ut hic. alius uerò fœmininus, ut hæc. alius itẽ neuter, ut hoc. *Accidentia articulo.* Habet autem & numerũ, & caſum, accidentia numerum quidem ſingularẽ, dualem, pluralem. caſum uerò, rectum, geni-

genitiuum, datiuum, accuſatiuū. Declinatio autem præpoſitiui quidem talis. S. Rectus ὁ, genitiuus τοῦ, datiuus τῷ, accuſatiuus τόν. D. Rectus & accuſatiuus τώ, genitiuus & datiuus τοῖν. P. Rectus οἱ, genitiuus τῶν, datiuus τοῖς, accuſatiuus τούς. S. fœmininū, Rectus ἡ, genitiuus τῆς, datiuus τῇ, accuſatiuus τήν. D. Rectus & accuſatiuus τά, genitiuus & datiuus ταῖν. P. Rectus τά, genitiuus τῶν, datiuus ταῖς, accuſatiuus τάς. Cæterum uocatiuum nullum habet, ſiquidem ὦ nō articulus, ſed aduerbiū uocandi eſt. Poſtpoſitiui autē inflexio huiuſmodi. M S. quis, cuius, cui, quem. D. qui, quorum. P. qui, quorum, quibus, quos. F. S. quæ cuius, cui, quam. D. quæ, quarum. P. quæ, quarū, quibus, quas. N. S. quod, cuius, cui, quod. D. quæ, quorū. P. quæ, quorum, quibus, quæ.

Articuli maſculini & neutri flectuntur ſecundum tertiā nominum declinationē, fœminini iuxta ſecundā.

De ὦ loco uocatiui.

Declinatio poſtpoſitiuorum.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν κύριον, οἷον Σωκράτης, τὸ δὲ προσηγορικόν, οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν, οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμόν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν ἀρσενικόν, οἷον λόγος. θηλυκόν, οἷον ὡς ἡμῖν. οὐδέτερον, οἷον ἀγαθόν. Εἴδη δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον Θέων. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος. σύνθετον, οἷον Φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ ἑνικόν, οἷον Θεός. δυϊκόν, οἷον Θεώ. Πληθυντικά, οἷον Θεοί. Πτῶσιν δέ, εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν. Πρόσωπα δὲ τρίτον, οἷον Σωκράτης, δεύτερον, οἷον ὦ Σώκρατες.

DE NOMINE.

NOmen autem aliud quidem proprium, ut Socrates, aliud uerò appellatiuum, ut homo. aliud rurſum adiectiuum, ut bonus. aliud relatiuum, ut qualis. aliud item interrogatiuum, ut qualis? aliud numerale, ut unus, duo, tres. Accidentia autem habet, genus, ſpeciem, numerum, caſum, perſonā. Genus quidem maſculinum,

Genera nominum.

ut ſermo.fœmininũ,ut ſcientia.neutrum,ut bonum.Speciem uerò primitiuam,ut omnis.deriuatiuam,ut Theon. Figuram autem ſimplicem, ut equus.compoſitam,ut Philippus.Numerũ uerò ſingularem,ut Deus.dualem,ut duo Dij.pluralem,ut dij. Caſum autem,rectum,genitiuum,datiuum,accuſatiuũ,& uocatiuum. Perſonam uerò tertiam, ut Socrates.ſecundam,ut ô Socrates.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνεται δὲ ἤτοι ἰσοσυλλάβως, Αἰνείας Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως, Αἴας Αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετραχῶς: περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλείσθω, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ τετάρτη, ἡ δὲ πέμπτη περιττοσυλλάβως. Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ἡ εὐθεῖα ὁ Αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ Αἰνείου, ἡ δοτικὴ τῷ Αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν Αἰνείαν, ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία, καὶ ὦ Αἰνείας. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ Αἰνεία, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν Αἰνείαιν, ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία. Ἡ εὐθεῖα οἱ Αἰνείαι, ἡ γενικὴ τῶν Αἰνειῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς Αἰνείαις, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς Αἰνείας, ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνείαι.

DE DECLINATIONE.

Declinationum diuiſio.

Declinantur autem uel æqualiter,Aeneas Aeneæ,uel inæqualiter,Aiax Aiacis. Et æqualiter quidem quadrifariã,inæqualiter uerò unice. Vnde & declinatio nominis alia qdẽ prima uocetur,alia ſecũda,alia tertia,alia quarta,alia quinta inæqualiter.

Prima nominum declinatio.
Exemplum nominũ in ας

Prima igitur eſt nominũ in ας,uel in ης deſinentiũ maſculina, quorũ genitiuus in ου, datiuus in ᾳ,uel ῃ,accuſatiuus in ν cum uocali nominatiui deſinit. Nominatiuus hic Aeneas, genitiuus huius Aeneæ, datiuus huic Aeneæ,accuſatiuus hunc Aeneam,uocatiuus o Aenea,& o Aeneas.Nominatiuus & accuſatiuus hi Aeneæ, genitiuus & datiuus Aenearum, Aeneis,uocatiuus o Aeneæ. Nominatiuus hi Aeneæ,genitiuus horum Aenearũ, datiuus his Aeneis, accuſatiuus hos Aeneas,uocatiuus o Aeneæ.

ἙΝΙΚΆ.

ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση καὶ ὦ χρύσης. Δ. τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα. Π. οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τοὺς χρύσας, ὦ χρύσαι.

Singularia.

Hic Chryſes, huius ſæ, huic ſæ, hunc ſen, o ſe & o ſes. D. hi & hos Chryſæ & ſas, horũ & his Chryſarũ & ſis, o ſæ P. hi Chryſæ, horum ſarum, his ſis, hos ſas, o Chryſæ. *Exemplum nominum in ης.*

ΔΕΥΤΈΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ε. ἡ Μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα. Δ. τὰ μαία, ταῖν μαίαιν, ὦ μαία. Π. αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.

SECVNDA DECLINATIO.

Secunda uerò in α uel in η, deſinentium fœmininorum, quorum genitiuus in ας uel in ης, datiuus in ᾳ uel in ῃ, accuſatiuus in ν cum uocali recti deſinit. S. hæc Maia, huius Maiæ, huic Maiæ, hanc Maiam, ò Maiæ. D. hæ & has Maiæ, as, harum & his Maiarum, is, o Maiæ. P. hæ Maiæ, harum Maiarum, his Maijs, has Maias, o Maiæ. *Exemplũ in α purum.*

ἙΝΙΚΆ.

Ἡ Μοῦσα, τῆς Μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δ. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Π. αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι. Ε. ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Δ. τὰ τιμά, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Π. αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί. Ἰστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. Μαῖα, μαίας. ἡμέρα, ἡμέρας. Λήδα, λήδας. κισσαίθα, κισσαίθας.

Singularia.

Hæc Muſa, huius ſæ, huic ſæ, hanc ſam, o ſa. D. hæ & has Muſæ, as, harũ & his Muſarũ, is, o Muſæ. P. hæ Muſæ, harũ arum, his ſis, has ſas, o Muſæ. S. hic honor, huius honoris, huic ori, hunc orem, o honor. D. hi & hos honores, horũ *Exemplũ in α non purum.* *Exemplũ in η.*

&his rum, bus, ores. P. hi honores, horũ rum,his ribus, hos honores,o res. Sciendum quod ſola nomina in *α* purum,uel in *ρα*,uel in *δα*, uel in *θα* deſinentia,finale idem *α* ſeruando, declinantur. Maia,Maiæ. dies, diei. Læda,dæ. capella,capellæ.

Annotatiuncula.

ΤΡΊΤΗ.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ὁ Θεός, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεόν, ὦ θεὸς καὶ ὦ θεέ. Τὼ θεώ, τοῖν θεοῖν, ὦ θεώ. Οἱ θεοί, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεούς, ὦ θεοί. Ἡ ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδόν, ὦ ὁδὸς καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδώ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδούς, ὦ ὁδοί. Τὸ καλόν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλόν, ὦ καλόν. Τὼ καλώ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ. Τὰ καλά, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλά, ὦ καλά.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia uero quæ eſt in *ος* deſinentiũ tam maſculinorum quàm fœmininorum,& in *ον* neutrorum,exceptis comparatiuis, quorum genitiuus in *ου*,datiuus in *ῳ*, accuſatiuus in *ν*,cum uocali nominatiui deſinit. Hic Deus, huius dei, huic deo,hunc deum,o deus,& o dee. Hi & hos,dij,deos, horum & his deorum, dijs,o dij. Hi dij, horum deorum, his dijs,hos deos, o dij. Hæc uia,huius uiæ,huic uiæ,hanc uiam,o uia, & o uia. Hæ uiæ,harũ uiarũ, his uijs, has uias, o uiæ. Hoc bonum, huius boni, huic bono,hoc bonum, o bonum. Hæc & hæc bona,horum & his norum,nis,o bona. Hæc bona;horũ bonorũ,his bonis,hæc bona,o bona.

Exemplum in os maſcul.

Exemplum in os fœmin.

Exemplũ neutri in ον.

ΤΕΤΆΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεῳ, τὸν Μενέλεων, ὦ Μενέλεως. Τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεῳν, ὦ Μενέλεω. Οἱ Μενέλεῳ, τῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεῳς, τοὺς Μενέλεως, ὦ Μενέλεῳ. Ἡ ἅ-

λως,

λως, τοῦ ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Τὼ ἅλω, τοῖν ἅλων, ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλως, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ. Τὸ ἀνώγεων, τοῦ ἀνώγεω, τῷ ἀνώγεῳ, τὸ ἀνώγεων, ὦ ἀνώγεων. Τὼ ἀνώγεω, τοῖν ἀνώγεων, ὦ ἀνώγεω. Τὰ ἀνώγεω, τῶν ἀνώγεων, τοῖς ἀνώγεως, τὰ ἀνώγεω, ὦ ἀνώγεω.

QVARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio eſt in ως deſinentiũ, maſculinorumq; & fœmininorũ, & in ων neutrorũ. quorũ genitiuus in ω, datiuus in ῳ, accuſatiuus in ν, cum uocali recti deſinit. Hic Menelaus, huius lai, huic lao, hunc Menelaũ, o Menelae. Hi & hos, Mene. Mene. horũ & his Mene. Mene. o lai. Menelai, horũ Mene. his Menelais, hos Menelaos, o Menelai. Hæc area, huius areæ, huic areæ, hanc ream, o rea. Hæ & has areæ, as, harũ & his arearũ, is, o reæ. Hæ areæ, harũ arum, his reis, has reas, o reæ. Hoc fertile, huius lis, huic tili, hoc tile, o tile. Hæc & hæc ferti. ferti. horum & his ferti. ferti. o tilia. Hæc fertilia, horum lium, his libus, hæc lia, o lia. *In ως maſcul.* *In ως fæm.* *In ων neut.*

ΠΈΜΠΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, ἐπὶ οὐδετέρων ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, αἰτιατικὴ εἰς α, πλὴν τῶν οὐδετέρων. Ὁ Αἴας, τοῦ Αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴας, καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες. Ἡ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. Τὼ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν, ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες. Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. Τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ βήματε, Τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἐστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τ[illegible] ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλείσθω. Ἔστω δὲ ἐπὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν, τὰ μὲν η, ε, σ καλούμενα, οἷον τὰ τοιαῦτα, Δημοσθένης, ἀληθὲς, τεῖχος. τὰ δὲ ι, ὄφις, σίνηπι. τὰ δὲ α, κέρας. Τῶν ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν ευ, βασιλεύς. τὰ δὲ ου, βοῦς. τὰ δὲ ω, λητὼ, αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υ, ἡδὺς, ἄστυ. τὰ δὲ δεύτερον υ, βότρυς. Πῶς δὲ ἐπὶ τούτων ΠΟΛΥΠΑΘΗ̂ ὈΛΙΓΟΠΑΘΗ̂ ΠΡΩΤΟΝ Υ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ Υ.

ἕκαστα μεταβάλλει θεωρείσθω ἐν τούτοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio eſt tam maſculinorũ & fœmininorũ quàm neutrorũ: quorũ genitiuus in ος, datiuus in ι, accuſatiuus in α, exceptis neutris. hic Aiax, huius Aiacis, huic Aiaci, hunc cem, o Aiax & o Aiax. Hi & hos Aiaces, horũ & his Aiacum, ibus, o Aiaces. Hi Aiaces, horũ cum, his Aiacibus, hos Aiaces, o ces. Hic turtur, huius ris, huic ri, hunc rem, o turtur. Hi & hos turtures, horum & his turturum, ribus, o turtures. Hi turtures, horum rum, his bus, hos turtures, o res. Hoc tribunal, huius nalis, huic nali, hoc nal, o nal. Hæc & hæc tribunalia, horũ & his liũ, libus, o nalia. Hæc nalia, horum lium, his libus, hæc lia, o lia.

Exemplũ maſ.

Quintæ autẽ huiuſce inflexionis ſunt ea, quæ contrahuntur, alia quidem magis, alia minus. Ideo quædam & multipaſſia, quædam uerò paucipaſſia uocentur. Sunt autem & multipaſſiorum alia quidem α,ε,ο appellata, cuiuſmodi hæc, Demoſthenes, uerum, murus. alia uero ι, ſerpens, ſinapi. alia α, caro. Paucipaſſiorũ alia quidem ευ, rex. alia ου, bos. alia ω, Latona, pudor. alia primum υ, iucũdus, ciuitas. alia ſecundum υ, botrus. Quomodo autem & ubi ſingula tranſmutentur, cõſideretur in his, ſi acceperimus id prius, omnium neutrorum, & omniũ dualium eundem eſſe nominatiuũ & accuſatiuũ & uocatiuũ. Identidẽ & omnium pluralium eundem eſſe rectum & uocatiuum.

De contractis nominibus.
Multipaſsiorũ formæ tres.
Paucipaſsiorũ formæ quinq;.
Regulæ.

Πάθη τῶν α,ε,ο.

Εο, ου. εϊ, ει. εα, η, ει. εε. η, ει. εοι, οι. εων, ων. τοῦ Δημοσθένεος ους, τῷ Δημοσθένεϊ ει, τὸν Δημοσθένεα η. τὼ Δημοσθένεε η, τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν. οἱ Δημοσθένεες εις, τῶν Δημοσθενέων ῶν, τοὺς Δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα η.

Contractiones α,ε,ο.

Εο in ου. εϊ in ει. εα in η uel ει. εε in η uel ει. εοι in οι. εω in ω.

huius Demoſthenis, huic Demoſtheni, hunc nem. hi Demoſthenes, horum Demoſthenũ & bus. hi Demoſthenes, horum Demoſthenum, hos Demoſthenes. Hi muri.

Πάθη τῶν ι.

Ιι,ι.ιε.ι.ια.τῷ ὄφιι,ι.οἱ ὄφιες ις.τοὺς ὄφιας ις.τὰ σινήπια ι.τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, τὸ ι εἰς ε. ὄφιος εως. ὀφίων εων. καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει, ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς η,ε,ο ὁμοίας. ὄφεϊ ει. ὄφεες εις. ὄφεας εις. σινήπεα η.

Contractiones ι.

ιι, in ι. ιε, in ι. ια, in ι. ſerpenti, hi ſerpentes, hos ſerpẽtes. hæc ſinapia. Horũ autẽ & ο genitiui in ω tranſmutatur, & ι in ε. huius ſerpentis, horũ ſerpentiũ. Et generaliter penultimans ι in ε mutatur. Vnde rurſum cõtractiones fiũt η, ε, ο ſimiles. ſerpenti, ſerpentes, ſerpentes. ſinapia. *Secũda forma.* *Annotatiuncula.*

Πάθη τῶν α.

Αο,ω.αϊ,α.αε,α.αοιν,ων.αα,α.αω,ω.τοῦ κρέαος ως, τῷ κρέαϊ α.τὼ κρέαε α.τοῖν κρεάοιν ῶν.τὰ κρέαα α.τῶν κρεάων ῶν.

Contractiones α.

Αο in ω, αϊ in α. αε in α. αοιν in ων. αα in α, αω in ω. huius carnis, huic carni. hæ carnes, harũ ium. hæ es, harũ carniũ. *Tertia forma.*

Πάθη τῶν ει.

Εϊ,ει.εε,ει.εα,ει.τῷ βασιλέϊ, εῖ.οἱ βασιλέες, εῖς.τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέος,ως.καὶ πάλιν, τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ᾽ ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς. βασιλέος,ῆος. βασιλέϊ,ῆι.

Contractiones ει.

Εϊ in ει, εε in ει, εα in ει. huic regi. hi reges, hos reges. In his autem & ο genitiui in ω mutatur, Attice. regis, regis. Et rurſũ ε in η uertitur in ſingulis caſibus, Ionicè. regis, regi. *Prima forma paucipaſsiorũ.*

Πάθη τῶν ου. Πάθη τῶν ω.

Οε,ου.οα,ου.οἱ βόες.οῦς.τοὺς βόας οῦς.

Οο,ου.οϊ,οι.οα,ω. τῆς Λητόος,οῦς.τῇ Λητόϊ,οῖ.τὴν Λητόα, τώ. τούτων τὰ δυϊκὰ, καὶ τὰ πληθυντικὰ, τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ Λητώ, ταῖν Λητοῖν. αἱ Λητοῖ, τῶν Λητῶν.

Contractiones ου. Contractiones ω.

Secūda forma *Tertia forma.* Οε in ου, οα in ου. boues, boues.

Οο in ου, οϊ in οι, οα in ω. Latonæ, huic Latonæ, hanc nam. Horum dualia & pluralia, tertiæ fiunt declinationis. hæ Latonæ, αι, harum Latonarũ, ις. hæ Latonæ, harũ Latonarũ.

Πάθη τῶν πρότερον υ.

Quarta forma Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ ἡδέϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

Contractiones prioris υ.

Quinta forma. Εϊ in ει, εε in ει, εα in ει. huic iucundo. hi iucũdi, hos dos.

Πάθη τῶν δεύτερον υ.

Υϊ, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ, τῶν τε ου, καὶ ἀμφοτέρων τοῦ υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδὺς, ἡδὺν. καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως, πλὴν δηλονότι τῶν ὀξυτόνων. ὄφις, ὄφιν. ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πανταχῶς. γενικῶς δὲ, ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ' ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε. Εἷς, ἑνός, ἑνί, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Ἓν, ἑνός, ἑνί, ἕν. Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισί, τρία. Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας. Τέσσαρα, *Κανών.* τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγώγων, τὸ μὲν πατρωνυμικόν, τὸ δὲ συγκριτικόν, τὸ δὲ ὑπερθετικόν, τὸ δὲ ὑποκοριστικόν, τὸ δὲ κτητικόν, τὸ δὲ παρώνυμον, τὸ δὲ ῥηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν πατρωνυμικόν, ἤτοι εἰς δης, οἷον Πρίαμος, Πριαμίδης. Ἥλιος, Ἡλιάδης. Πέλοψ, Πέλοπος, Πελοπίδης. Ἀτρεύς, Ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ων, ἀτρεύς, ἀτρέως, ἀτρείων. Τὸ δὲ θηλυκὸν ἤτοι εἰς ις, οἷον πριαμίδης, πριαμίς. ἢ εἰς ας, οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τερος, οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων. οἷον καλός, καλλίων, κάλλιον. Ὑπερθετικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώ-

τατος

τατος, πλουσιωτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς ςος, οἷον κάλλιςος, καλλίςη, κάλλιςον.

Ὑποκοριστικῶν κατάληξις.

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος, οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον, οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς αδιον, οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον, οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υλλιον, οἷον μειρακύλλιον, τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον ζωύφιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἷον πάριον. τὸ δὲ εἰς αξ, οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις τῶν θηλυκοῦ, οἷον νησίς.

Κτητικῶν κατάληξις. Παρώνυμον. Ῥηματικόν.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, Ἀττικός. Δωρικός, Δωρική, Δωρικόν. τὸ δὲ εἰς ειος, οἷον Αἰάντειος, Αἰαντεία, Αἰάντειον. Παρώνυμον δὲ, θέων ἀπὸ τοῦ θεός. Ῥηματικὸν δὲ, φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Contractiones ſecundi *υ*.

Annotatiuncula. Diuiſi inflexionũ modi.

Ys in *υ*, *υα* in *υ*. hi botri, hos botros. Fiat autẽ & ſingularis accuſatiuus & habentiũ *ε*, & utrunq; *υ*, à nominatiuo mutatione *σ* in *ν*. bouis, bouẽ. botrus, botrũ. iucũdus, dũ. Et habentiũ *ι* ſimiliter, demptis uidelicet neutris. ſerpens, ſerpentem. Nominaliter quidem declinetur, ut dictũ eſt, quintupliciter. Sed genericè ſic, à genere in genus fit formatio. iuſtus, iuſta, iuſtũ. iucundus, iucunda, iucundum.

De numeralibus.

Numeralia uerò nomina, quæ unũ quidẽ ſignificant, ſingulariter ſemper declinantur. quæ uerò duo, dualiter. quæ aũt plura, pluraliter ſic. Vnus, unius, uni, unũ. Vna, unius, uni, unã. Vnũ, unius, uni, unũ. Duo, duo. Tres, triũ, tribus, tres. Tria, triũ, tribus, tria. Quatuor, quatuor, quatuor, quatuor. Quatuor, quatuor, quatuor, quatuor. A quatuor aũt uſq; ad centum, numerus nullus declinatur.

Regula

Diuiſio nominis iuxta accidentia. Patronymicorum terminationes.

Inter ea quæ accidunt nomini, deriuatorũ aliud quidẽ Patronymicũ, aliud Cõparatiuum, aliud Superlatiuũ, aliud Diminutiuũ, aliud Poſſeſſiuũ, aliud Denominatiuum, aliud Verbale. Eſt aũt maſculinũ quidẽ patronymicũ, ſiue in *δης*, ut Priamus, Priamides Helius, Heliades. Pelops, Pelopis, Pelopides. Atreus, Atrei, Atrides. Aut in *ων*, Atreus, atrei, atreon. Fœmininum autem, aut in *ις*, ut Priamides, priamis. aut in *ας*, ut heliades, helias.

Terminatio cõparatiuorũ. Comparatiuum uero, aliud quidem in τερος, ut diues, hic ditior, hæc ditior, hoc ditius: aliud uero in ων, ut pulcher, pulchrior, pulchrius. Superlatiuum autem, aliud quidem in τατος, ditiſſimus, ditiſſima, ditiſſimum. aliud uero in ιστος, ut pulcherrimus, rima, rimum.

Diminutiuorum terminationes. Diminutiuum uero, aliud quidem in κος, ut homunculus, adoleſcentulus. aliud in ιον, ut homuncio. aliud in αδιον, ut caruncula. aliud in υδριον, ut ratiuncula. aliud in υλλιον, ut iuuenculus. aliud in υφιον, ut animalculum. aliud in αριον, ut herbula. aliud in αξ, ut lapillus. aliud in ις, genere fœm. ut inſula.

Poſſeſſiuorũ terminationes. Poſſeſſiuum uero aliud quidem in κος atticus, Doricus a. um. aliud uero in ειος, ut Aiaceius aiaceia aiaceium. *Denominatiuum.* Denominatiuum autem Θέων à θεός, id eſt, deus. *Verbale.* Verbale uero, amicus ab amatus fui.

ΠΕΡῚ ῬΉΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δὲ, τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω. τὸ δὲ παθητικὸν, οἷον τύπτομαι. τὸ δὲ μέσον, εἴτ' οὖν κοινὸν, οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτὸ ἐνεργητικὸν, οἷον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, οἷον πάσχω. ἔτι τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἷον τίθημι.

Παρεπόμενα ῥήματι. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον δὲ, οἷον ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ. σύνθετον, οἷον καταφρονῶ. Ἀριθμὸν ἑνικὸν, οἷον λέγω. δυϊκὸν, οἷον λέγετον. πληθυντικὸν, οἷον λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. δεύτερον, οἷον γράφεις. τρίτον, οἷον γράφει. Χρόνον δὲ εἴτ' οὖν πτῶσιν, Ἐνεστῶτα, παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακείμενον, ὑπερσυντελικόν. Ἔγλισιν δὲ ὁριστικὴν, προστακτικὴν, εὐκτικὴν, ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτ' οὖν συζυγίαι ἔσωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ τῶν εἰς μι.

DE VERBO.

Verbum autem aliud quidem actiuum, ut uerbero. aliud uero paſſiuum ut uerberor. aliud medium ſiue commune, ut compello aut lor. aliud neutrum, ut ſanus ſum. aliud per ſe actiuum, ut pugno. aliud per ſe paſſiuum, ut patior. Præterea aliud in ω penacutum, ut delecto. aliud in ῶ circunflexum ex contractione, ut facio. aliud in μι, ut pono. *Terminationes uerborum.*

Accidentia autem habet, ſpeciem, figuram, numerum, perſonam, tempus, modum. Speciem quidem, primitiuam, ut rigo, deriuatiuam ut irrigo. Figuram autem, ſimplicem ut ſapio, compoſitam ut deſpicio. Numerum ſingularem, ut dico. dualem, ut dicitis. pluralem, ut dicunt. Perſonam autem primam, ut ſcribo. ſecundam, ut ſcribis. tertiam, ut ſcribit. Tempus uero ſiue caſum, præſens, imperfectum, futurum, indefinitum, perfectum, pluſquam perfectum. Modum autem, indicatiuum, imperatiuum, optatiuum, ſubiunctiuum, infinitiuum. Cæterum declinationes uerbi ſiue cõiugationes ſint quinq;, quatuor quidem in ω deſinentium, una uero in μι. *Accidentia uerbo.* *Coniugationes quot.*

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ. οἷον λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ. Ὁ ἐνεστὼς, τύπτω. ὁ παρατατικὸς, ἔτυπτον. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύφειν. ὁ ἀόριστος β, ἔτυπον. ὁ μέλλων β, τυπῶ. π β φ. πτ

DECLINATIO TEMPORALIS.

PRIMA.

Prima eorum, quæ per β, uel π, uel φ, uel πτ. ut libo, delecto, ſcribo, uerbero. Quorum fut. quidem per ψ, præteritum uero perfectum per φ. Pręſens uerbero, imperfectum uerberabam, fut. uerberabo, indefinitũ uerberaui, præteritum perfectum uerberaui, præteritum pluſquamperfectũ *Conſonantes coniugatoriæ uniuſcuiuſq; declinationis.*

uerberaueram, indefinitum ſecundũ uerberaui, futurum ſecundum uerberabo.

Μέσα.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ μέλ. τύψομαι. ὁ ἀόρ. α. ἐτυψάμην. ὁ παρακείμ. τέτυπα. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύπειν. ὁ ἀόρ. β. ἐτυπόμην. ὁ μέλ. β, τυποῦμαι.

Media.

Præſens uerbero or, præt. imperect. uerberabã, futurum uerberabo, indefinitũ primum, uerberaui, præ perf. uerberaui, præ, pluſquamperf. uerberabam, indefinitum ſecundum, uerberaui, futurum ſecundum uerberabo.

Παθητικά.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύμμην. ὁ ἀόρις. α, ἐτύφθην. ὁ μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ ἀόριστος, ἐτύπην. ὁ β μέλλων, τυπήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

Paſſiua.

Præſens uerberor, præt. imperf. uerberabar, præt. perfectum, uapulaui, præt. pluſquamperf. uapulaueram, indefinitum primum, uapulaui, fut. primum uapulabo, ſecundum indefi. uapulaui, ſecundum fut. uapulabo, paulopoſt futurum mox uapulabo.

ΔΕΥΤΈΡΑ.

κ γ χ κτ σσ πτ ζ

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ πτ, ἢ ζ. οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω, παίζω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ.

SECVNDA.

Secunda uero, quę eſt uerborum per γ, uel κ, uel χ, uel κτ, uel σσ, uel πτ, uel ζ ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo. quorum fut. per ξ, præteritum autem perfectum per χ.

Ἐνεργητικά.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκω. παρατατικὸς, ἔπλεκον. ὁ μέλλων, πλέξω. ὁ ἀόριστος ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεχα. ὑπερσυντελικὸς, ἐπεπλέχειν. ὁ β ἀόριστος, ἔπλακον. ὁ β μέλλων, πλακῶ.

Actiua.

Actiua.

Præſens plico,præteritum imperfe.plicabam, futurum plicabo,indefinitum plicaui,præt.perfectum plicaui, præteritum pluſquamperf.plicaueram, ſecundũ indefi.plicaui, ſecundum futurum plicabo.

Μέσα.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ μέλλων πλέξομαι. ὁ ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ παρακείμενος, πέπλοκα. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐπεπλόκειν, ὁ β. ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β μέλλων, πλακοῦμαι.

Media.

Præſens plico uel plicor,præt. imperf. plicabam uel bar, futurum plicabo uel bor. indefinitũ plicaui uel tus ſum, præteritum perfectum plicaui uel plicatus ſum,præt pluſquamperfectum plicaueram uel tus eram,2 indefi.plicaui, 2 futurum plicabo uel bor.

Παθητικά.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐπεπλέγμην. ὁ ἀόρ. ἐπλέχθην. ὁ μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β μέλλων, πλακήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. πεπλέξομαι.

Paſſiua.

Præſens plicor.præt. imperfe.plicabar,præt perfe.plicatus ſum,præteritum pluſquamperf.plicatus eram, indefinitum plicatus ſum, futurum plicabor,2 indefi.atus ſum, 2 futurum bor, paulopoſt futurum mox plicabor.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἡ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαροῦ. οἷον ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ. τ, δ, θ, ζ, ττ, ω

TERTIA.

Tertia uero quæ eſt uerborum per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut ττ, aut ω purum. ut cano, impleo, perficio, conſulo, fingo, audio. quorum futurum quidem per σ, preteritum uero perfectum per κ.

Ἐνεργητικά.

ὁ ἐνεστὼς, ἀκούω. ὁ παρατα. ἤκουον. ὁ μέλ. ἀκούσω. ὁ ἀόριστος ἤκουσα. ὁ παρακεί. ἤκουκα. ὁ ὑπερσυν. ἠκηκόειν. ὁ β ἀόριστος, ἤκοον. ὁ β μέλλων ἀκοῶ.

Actiua.

Præſens audio.præt.imperf.audiebam.fut.audiam.indefinitum audiui.præt.perf.audiui.præt.pluſqu.audiueram. 2 indefi.audiui.2 futurum audiam.

Μέσα.

ὁ ἐνεστὼς ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ μέλλων, ἀκούσομαι. ἀόριστος, ἠκουσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουα. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠκούειν. ὁ β ἀόρ. ἠκοόμην. ὁ β μέλλων, ἀκοοῦμαι.

Media.

Præſens audio & or. præt.imperf. bam uel bar. futurum audiam uel ar.indefi.audiui uel tus ſum.præt.perf. audiui uel tus ſum. præt. pluſquamperfect. audierã uel tus eram. 2 indefinitum,audiui uel tus ſum. fut.2.audiam uel ar.

Παθητικά.

ὁ ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠκούσμην. ὁ ἀόρ. ἠκούσθην. ὁ μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β ἀόρ. ἠκόην. ὁ β μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι.

Paſſiua.

Præſens audior.præt.imperf.audiebar.præt.perfectum, auditus ſum.præt.pluſquamperf.auditus eram.indefi. auditus ſum.futur.audiar. indefi.2 auditus ſum. ſecundum fut.audiar.mox fut.mox audiar.

ΤΕΤΆΡΤΗ.

λ,μ,ν,ρ. Τετάρτη δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων λ,μ,ν,ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος, μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

QVARTA.

Quarta uero eſt habentiũ quatuor immutabiles λ,μ,ν,ρ. ut canto,tribuo,iudico, ſemino. quorum futurum quidẽ per can-

per eandem immutabilem circunflexum, ſimul correpta penultima. præteritum uerò perfect. per κ.

Ἐνεργητικά.

ὁ ἐνεστώς, σπείρω. ὁ παρατατικός, ἔσπειρον. ὁ μέλλων, σπερῶ. ὁ ἀόριστος, ἔσπειρα. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ β ἀόριστος, ἔσπαρον. ὁ β μέλλων, σπαρῶ.

Actiua.

Præſens, ſemino. præteritum imperfect. ſeminabam. futurum, ſeminabo. indefinitum, ſeminaui. præteritum perfect. ſeminaui. præteritũ pluſquamperfect. ſeminaueram. 2 indefinitum, ſeminaui. 2 futurum, ſeminabo.

Μέσα.

ὁ ἐνεστώς, σπείρομαι. ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην. ὁ μέλλων, σπεροῦμαι. ὁ ἀόριστος, ἐσπειράμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ β ἀόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β μέλλων, σπαροῦμαι.

Media.

Præſens, ſemino uel ſeminor. præteritum imperfectum, ſeminabam uel ſeminabar. futurum, ſeminabo uel bor. indefin. aui uel atus ſum. præteritum perfect. aui uel atus ſum. præteritum pluſquamperfect. aueram uel atus eram. 2 indefin. aui uel atus ſum. 2 futurum, abo uel abor.

Παθητικά.

ὁ ἐνεστώς, σπείρομαι. ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ ἀόριστος, ἐσπάρθην. ὁ μέλλων, σπαρθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐσπάρην. ὁ β μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι.

Paſſiua.

Præſens, ſeminor. præteritum imperfectum, ſeminabar. præteritum perfect. ſeminatus ſum. præteritũ pluſquamperfect. atus eram. indefinitum, ſeminatus ſum. futurum, ſeminabor. 2 indefin. ſeminatus ſum. 2 futurum, ſeminabor. mox futurum, ſeminabor.

ΠΈΜΠΤΗ.

Πέμπτη δέ, ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων. οἷον ἵστημι, μι

BIBLIOTECA NA ROMA

τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ διὰ τοῦ άω γίνεται. οἷον ἱστάω, ἵστημι· τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ έω. θέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ όω. οἷον διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ύω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Κανόνες τῶν ῥημάτων εἰς μι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου καὶ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συνεσταλμένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικόν, ὅθεν παράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι, δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

† Ἐπέσαντο. πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν β᾽ ἀορίστων ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ άω.

Καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτῶν ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἱστὰς, ἱστάντος, ἱσταίην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν παρακείμενος ἐστίν. ὁ παρατατικὸς δέ, καὶ ἀόριστος β᾽ εἰς ν, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

QVINTA.

Quinta autem, quæ eſt in μι deſinentiũ omnium, ut ſto, pono, do, copulo. quæ ſanequum à uerbis in ω purũ deſinentibus deducãtur, partim ab habẽtibus άω fiunt, ut ſto, ſto, ſto. partim ab habentibus έω, ut pono, pono. partim ab habentibus όω, ut do, do. partim ab habentibus ύω, ut iungo, copulo.

Regula de uerbis in μι.

Et in paſſiuo ac medio, tum in duali ac plurali, horum unumquodq; penultimam habet correptam in uerbi originalis penultimã, unde deducitur. ſto, ſto. pono, ponor. do, donor. iungo, iungor.

† Annotant hic quidam. præter dualia & pluralia ſecundorum indefinitorum à uerbis in αω.

Alia regula.

Atque in totum & auctus & diminutiones in ſingulis, tum ab ipſorum propria originali uocali, tum in eandem fiunt analogice. ſtabam, ſtans, ſtantis, ſtarem. Futurum autem his proprium nullum, neque item præteritum perfectum eſt. imperfectum autẽ & indefinitum 2 in ν deſinit, addita uocali præſentis penultima.

Ἐνεργη-

Ἐνεργητικά.

ὁ ἐνεστώς, τίθημι. ὁ παρατατικός, ἐτίθην. ὁ β ἀόριστος, ἔθην. *Παράδειγμα παρὰ τὸ ιω.*

Actiua.

Præſens,pono. præteritum imperfectum,ponebam. indefinitum,poſui. *Exemplum ab ιω.*

Μέσα.

ὁ ἐνεστώς, τίθεμαι. ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ β ἀόριστος, ἐθέμην.

Media.

Præſens,pono uel or.præt.imperfect. ponebam uel bar. 2 indefinitum, poſui uel poſitus ſum.

Παθητικά.

ὁ ἐνεστώς, τίθεμαι. παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ παρακείμενος, τέθειμαι. ὁ ὑπερσυντελικός, ἐτεθείμην. ὁ ἀόριστος, ἐτέθην. ὁ μέλλων, τεθήσομαι. *Τίθεμαι al. ἐτιθέμην.*

Paſſiua.

Præſens,ponor.præt.imperfect.ponebar. præt.perfe.poſitus ſum. præt pluſquamperf.poſitus eram. indefinitum, poſitus eram. futurum,ponar.

Ἐνεργητικά.

ὁ ἐνεστώς, ἵστημι. ὁ παρατατικός, ἵστην. ὁ β ἀόριστος, ἔστην. *Παράδειγμα παρὰ τὸ αω.*

Actiua.

Præſens,ſto.præt.imperf.ſtabam.indefinitum,ſteti. *Exemplum ab αω*

Μέσα.

ὁ ἐνεστώς, ἵσταμαι. ὁ παρατατικός, ἱστάμην. ὁ β ἀόριστος, ἐστάμην.

Media.

Præſens,ſto uel or.præt.imperf.bam.2 infinitum,ſteti.

Παθητικά.

ὁ ἐνεστώς, ἵσταμαι. ὁ παρατατικός, ἱστάμην. ὁ παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ ὑπερσυντελικός, ἑστάμην. ὁ ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ μέλλων, σταθήσομαι.

Paſſiua.

Præſens,firmor.præt.imperf.firmabar. præt. perfectum, firmatus ſum.præt. pluſquamperf.firmatus eram. indefin. firmatus ſum.futurum,firmabor.

Ἐνεργητικά.

Παράδειγμα τοῦ όω. ὁ ἐνεστὼς, δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β ἀόριστος, ἔδων.

Actiua.

Exemplum ab όω. Præſens, do. præt. imperfect. dabam. 2 indefin. dedi.

Μέσα.

ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β ἀόριστος, ἐδόμην.

Media.

Præſens, do uel donor. præteritum imperfectũ, dabam uel bar. 2 indefinitum, dedi uel tus ſum.

Παθητικά.

ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ παρακείμενος, δέδομαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἐδεδόμην. ὁ ἀόριστος, ἐδόθην. ὁ μέλλων, δοθήσομαι.

Paſſiua.

Præſens, donor. præteritum imperf. dabar. præt. perfect. datus ſum. preteritum pluſquamperf. datus eram. indefin. datus ſum. futurum, dabor.

Ἐνεργητικά.

Παράδειγμα τοῦ υω. ὁ ἐνεστὼς, ζεύγνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐζεύγνυν.

Actiua.

Exemplum ab υω. Præſens, iungo. præteritum imperfectum, iungebam.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπισημείωσις περὶ αὐξήσεως. ὁ ἐνεστὼς, ζεύγνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐζευγνύμην.

Σύμφωνα τοῦ μέλλοντος ψ, ξ, σ ἀμετάβολα. Ἰστέον ὅτι τὸ α, ε, ο ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτὰ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε. α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η. ει, ῃ. ευ, ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

Κλίσις κατὰ γένη. Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων. Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. τύπτω, τύπτομαι. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τύψω, τύψομαι. ἔτυψα, ἐτυψάμην. Καὶ τἄλλα ὁμοίως ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν, ἀφ' ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων. πλὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ, καὶ τοῦ α ἀορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. τὸ γε μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω. Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε.

Media

Media & Paſſiua.

Præſens, iungo & or. Præt. imperf. iungebam & bar. Conſonantes fut. ψ ξ σ. item immutabiles. Sciendum quoties ab α, ε, ο uerbum incipit, ſiue ſolis, ſiue in diphthongo poſitis, temporaliter in ſingulis præt. fit augmentum ſic. α in η. αι in ῃ. αυ in ηυ, ε in η uel ει. ευ in ηυ. ο in ω. οι in ῳ. Inflexio igitur temporalis hæc uerborum. Sit autem & generica inflexio figurata, uariato genere ſic. uerbero, uerberor. uerberabam, bar. uerberabo, bor. aui, atus ſum. Et reliqua ſimiliter à primarijs ſuis uidelicet actiuis ſingulis eiuſdem nominis, excepto præt. pluſquamperf. & indefi. primo, & futuris paſſiui. Sanè totum hoc ſimiliter uerbalis inflexio uocetur. Sit autem & inflexio modalis, & alia rurſus perſonalis, hoc pacto. *Annotationes aliquot de augmentis.*

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΏΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. παρατατικὸς, ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε. ἐτύπτετον ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν, τύπτε τυπτέτω. τύπτετον τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτον τυπτοίτην, τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν. Ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτητον τύπτητον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν, τύψω τύψεις τύψει. τύψετον τύψετον. τύψομεν τύψετε τύψουσι. Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύψοιτον τυψοίτην. τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος ά. Τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε. ἐτύψατον ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν. Τὸ προστακτικὸν, τύψον τυψάτω. τύψατον τυψάτων. τύψατε τυψάτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι τύψαις τύψαι. τύψαιτον τυψαίτην. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. τύψητον τύψητον. τύψωμεν τύψητε τύψωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Τὸ προστακ-

κλίσις κατὰ ἔγκλισιν καὶ πρόσωπα. *Μέλλων.* *Ἀόριστος ά.* *Παρακείμενος.*

κὸν, τέτυφε φέτω. φετον φέτων. τετύφετε τετυφέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι φοις φοι. τετύφοιτον τετυφοίτην. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφητον τετύφητον. τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Ὑπερσυντελ. Ὑπερσυντελικός. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε τύφεισαν.

Ἀόριστος β. Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικὸν, ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε. ἐτύπετον ἐτυπέτην. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν, τύπε τυπέτω. τύπετον τυπέτων. τύπετε τυπέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτην. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέλλων β. Μέλλων β. Τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον τυπεῖτον. τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν. Τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι ποῖς ποῖ. τυποῖτον τυποίτην. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

ACTIVA. PRAESENS.

Inflexio iuxta modos & perſonas. Indicati. ſing. uerbero ras rat. dual. uerberatis duo rant duo. plu. ramus ratis rant. *Præt. imperf.* Præt. imperf. bam bas bat. dual. batis uerberabāt. plu. uerberabamus uerberabatis rabant. Imperatiuū, ſing. uerbera uerberet. du. uerberate uerberēt. plu. uerberate rent. Optatiuū, ſing. uerberarem uerberares beraret. du. uerberaretis uerberarent. plu. uerberaremus, uerberaretis rent. Subiunctiuū, ſing. ſi uerberem uerberes ret. du. beretis berent. plu. uerberemus beretis rent. Infinitum uerberare.

Futurum. Futurū. Indicatiuū, uerberabo bis bit. du. bitis bunt plu. uerberabimus bitis bunt. Optatiuum, ſing. uerberem res ret. du. uerberetis uerberēt. plu. uerberemus retis rent. Infinitum, ratum eſſe.

Indefi.1. Indefi.1. Indica. ſing. uerberaui uiſti uit. du. uiſtis uerunt plu. uerberauimus uiſtis uerunt. Imperatiuum, uerberato tu, rato ille du. uerberate rent plu. ate rent. Optatiuum, uerberauiſſem ſes ſet. du. ſetis ſent plu berauiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuum, ſi uerberauero raueris rit. du. ritis rint. plu. uerimus ritis rint.

Infinitum;

Infinitum,uerberaſſe.Præt perfectum.Indicatiuum, ſing. *Præt.perf.*
uerberaui rauiſti uerberauit. du. uiſtis uerunt. plu.uimus
uiſtis uerunt.Impera.uerberato tu to ille. du.ratote ranto.
pl.ratote ranto. Opta. ſing.uiſſem uiſſes uiſſet.du.uerbe-
rauiſſetis ſent.plu.uerberauiſſemus uiſſetis ſent. Subiun-
ctiuum,ſing.ſi uerberauerim raueris rit.du.ueritis rint pl.
uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum, uerberauiſſe.
Præteritum pluſquamperf. Indicat. uerberaueram ras rat. *Præt.pluſqu.*
dual. uerberaueratis uerant. plu. uerberaueramus ratis
rant. Indefinitum ſecund. Indicatiuum, uerberaui uiſti *Indefi.2.*
uit.du.uerberauiſtis runt plu.uimus uiſtis uerunt.Impe-
ratiuus,uerberato tu,to ille.du.uerberatote,ranto.plu.ra-
tote ranto.Optatiuum,uerberauiſſem,rauiſſes,uiſſet. du.
ſetis,ſent.plu. uerberauiſſemus,uiſſetis,uiſſent. Subiun-
ctiuum,ſing.ſi uerberauero ueris uerit.du. ritis rint. plu.
uerberauerimus ritis rint.Infinitiuũ, uerberaſſe. Futurũ *Futurum 2.*
ſecund. Indicat.uerberabo rabis rabit.du.rabitis rabũt.pl.
rabimus rabitis rabũt.Optati. berem beres beret. du.retis
rent.plu.remus retis rent. Infinitum,uerberatum ire.

ΜΈΣΑ. ἘΝΕΣΤΏΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον τύ-
πτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. παρατα- *Παρατατι-κός.*
τικός, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτε-
σθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ προ-
στακτικόν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε
τυπτέσθωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο.
τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοι-
σθε τύπτοιντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτη-
ται. τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε
τύπτωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α. Τὸ ὁριστι- *Μέλλων α.*
κόν, τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον.
τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται. Τὸ εὐκτικόν, τυψοίμην τύ-
ψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. τυψοίμε-
θα τύψοισθε τύψοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. Ἀόριστος *Ἀόριστος ά.*
ά. Τὸ ὁριστικόν, ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον

ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο. Τὸ προστακτικὸν, τύψαι τυψάσθω. τύψασθον τυψάσθων. τύψασθε τυψάσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψηται. τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται. Ἀπαρέμφατον. τύψασθαι.

Παρακείμενος. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. Τὸ προστακ. τέτυπε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων. τετύπετε τετυπέτωσαν. Τὸ εὐκτικόν. τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποιτον τετυποίτην. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ. τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατ. τετυπέναι.

Ὑπερσυντελ. Ὑπερσυν. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν. Ἀόριστος β. ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα πεσθε ποντο. Τὸ προστακτικὸν, τυποῦ πέσθω. τύπεσθον τυπέσθων. εσθε έσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην. τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον ησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται. Τὸ ἀπαρέμ. τυπέσθαι.

Μέλλων β. Μέλλων β. Τὸ ὁρισ. τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖται. τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον. τυπούμεθα τυπεῖσθε τυποῦνται. Τὸ εὐκτικόν. τυποίμην τυποῖο τυποῖτο. τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην. οίμεθα ποῖσθε τυποῖντο. Τὸ ἀπαρέμ. τυπεῖσθαι.

MEDIA. PRAESENS.

Indica. uerbero uel ror, ras, rat. du. uerberamus atis ant. plu. uerberamus ratis uerberant. *Præt. imper.* Præ. imperf. uerberabam uel bar bas bat. dual. uerberabamus uerberabatis uerberabant. plu. uerberabamus batis uerberabāt. Imperatiuū, uerbera uel uerberato uerberet. du. uerberate uerberent. plu. uerberate rent. Optatiuum, uerberarem res ret. dual. uerberaremus retis rent. plu. uerberaremus retis rent. Subiun

ctiuum,

ctiuum,ſi uerberem uel rer uerberes ret.dual.uerberemus retis rent. pl.uerberemus uerberetis uerberēt. Infinitiuū, uerberare. Futurū primū.Indicatiuū,uerberabo uel bor, rabis,rabit.du.uerberabimus bitis bunt.pl.uerberabimus bitis bunt. Optatiuum,uerberem rer uerberes ret.dualis, uerberemus uerberetis rent. plur. uerberemus retis rent. Infinitiuum, uerberatum ire. Indefin . 1. Indicatiuum, uerberaui rauiſti rauit . dual. uerberauimus uiſtis uerunt. plur . uerberauimus uerberauiſtis berauerunt. Imperatiuum,uerbera beret.dual.uerberate uerberent.plur.uerberate berent. Optatiuum,uerberauiſſem uiſſes ſet.dual.uerberauiſſemus uiſſetis uiſſent. plur. uerberauiſſemus uiſſetis uiſſent. Subiunctiuū,ſi uerberauero raueris uerit.dual. uerberauerimus ritis rint.plur. uerberauerimus ritis rint. Infinitiuum uerberaſſe. Præteritum perfectum.Indicatiuum , uerberaui uiſti uit. dual.uerberauiſtis uerunt. plur. uerberauimus uerberauiſtis uerunt. Imperatiuum,uerberato tu rato ille.dual.uerberatote ranto. plur. uerberatote beranto. Optatiuum, uerberauiſſem ſes ſet.dual. rauiſſetis rauiſſent.plur. rauiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuum, ſi uerberauerim ueris uerberauerit. dual.ritis rint.plur.uerberauerimus berauerítis uerint. Infinitiuū, uerberauiſſe. Præteritum pluſquamperfectum. Indicatiuum , uerberaueram ueras rat. dual . uerberatis rant. plur . uerberaueramus ratis rant . Indefinitum 2 . uerberaui uerberauiſti uerberauit.dual. berauimus uiſtis uerunt . Imperatiuum, uerberato tu to ille.dual. ratote ranto.plur.toteranto.Optatiuum,uerberauiſſem ſes ſet.dual.ſemus ſetis ſent.plur. ſemus ſetis ſent . Subiunctiuū, ſi uerberauero ris rit.dual. ſi uerberauerimus ritis rint.plur. ſi rimus ritis rint.Infinitiuum,uerberaſſe. Futurum.2.Indicatiuum, uerberabo bis bit. dual. uerberabimus bitis bunt . plur. bimus bitis bunt. Optatiuū,uerberem res ret.dual.uerberemus uerberetis uerberent.plur.uerberemus uerberetis uerberent. Infinitum,uerberatum ire.

Futurum 1. *Indefinitū.1.* *Præt. perfec.* *Præt. pluſ.* *Indefinit.2.* *Futurum.2.*

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν. Ἑνικὰ, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. Δ. τυπτό-
μεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. Π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.
Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύ-
πτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ
προστακτικὸν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτε-
σθε τυπτέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο.
τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε
τύπτοιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται.
ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα τύπτη-
Παρακείμεν. σθε τύπτωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Παρακείμενος.
Τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται. τετύμμεθον τέ-
Ὑπερσυντελ. τυφθον φθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται. Ὑπερσυν-
τελικός. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτε-
τύμμεθον ἐτέτυφθον φθην. ἐτετύμμεθα τυφθε ἐτετύφα-
το. Τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων,
Ἀόριστ. ά. τέτυφθε τετύφθωσαν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόρι-
στος α΄. Τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. Δ. ἐτύφθη-
τον ἐτυφθήτην. Π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε φθησαν. Τὸ προ-
στακτικόν. Ε. τύφθητι τυφθήτω. Δ. τύφθητον τυφθήτων. Π.
τύφθητε τυφθήτωσαν. Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυφθείην τυφθείης
τυφθείη. Δ. τυφθείητον τυφθειήτην. Π. τυφθείημεν τυφθείη-
τε τυφθείησαν καὶ τυφθεῖεν. Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τυφθῶ
τυφθῇς τυφθῇ. Δ. ἐὰν τυφθῆτον φθῆτον. Π. ἐὰν τυφθῶμεν
Μέλλων ά. τυφθῆτε τυφθῶσι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Μέλλων
α΄. Τὸ ὁριστικόν. Ἑνικὰ, τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Δ.
τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον. Π. τυφθησόμεθα
τυφθήσεσθε τυφθήσονται. Τὸ εὐκτικόν. Ἑνικὰ, τυφθησοίμην
τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Δ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυ-
φθησοίσθην. Π. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. Τὸ
Ἀόριστ. β. ἀπαρέμφα. τυφθήσεσθαι. Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικ. Ἑνικὰ, ἐτύ-
πην ἐτύπης ἐτύπη. Δ. ἐτύπητον ἐτυπήτην. Π. ἐτύπημεν
ἐτύπητε ἐτύπησαν. Τὸ προστακτ. Ἑνικὰ, τύπηθι τυπήτω.
Δ. τύπητον τυπήτων. Π. τύπητε τυπήτωσαν. Τὸ εὐκτικόν.
Ἑνικὰ, τυπείην τυπείης τυπείη. Δ. τυπείητον τυπειήτην. Π.

τυπεί

τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν. Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑνικά, ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ. Δ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. Π. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι. Μέλλων Β. Τὸ ὁριστικόν. Ἑνικά, τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται. Δ. τυπησόμεθον σεσθον σεσθον. Π. τυπησόμεθα ήσεσθε ήσονται. Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο. Δ. τυπησοίμεθον σοισθον σοίσθην. Π. τυπησοίμεθα σοισθε τυπήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικόν. Ἑνικά, τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται. Δ. τετυψόμεθον τετύψεσθον ψεσθον. Π. τετυψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται. Τὸ εὐκτικόν. Ἑνικά, τετυψοίμην τετύψοιο ψοιτο. Δ. τεπυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην. Π. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο. Τὸ ἀπαρέμ. τετύψεσθαι.

Μέλλων β.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum, ſing. uerberor raris ratur. dual. ramur ramini rantur. plur. uerberamur ramini rantur. Præteritum imper. ſing. uerberabar ris batur. dual. uerberabamur mini bantur. plur. uerberabamur bamini bantur. Imperatiuum, ſing. uerberare retur. dual. uerberamini rentur. plur. uerberamini berentur. Optatiuum, ſing. uerberarer reris retur. dual. uerberaremur remini rentur. plur. uerberaremur remini rentur. Subiunctiuum, ſing. ſi uerberer reris retur. dual. ſi uerberemur uerberemini rentur. plur. ſi uerberemur uerberemini rentur. Infinitũ, uerberari. Præteritũ perfect Indicatiuum, ſing. uapulaui uapulauiſti uapulauit. dual. uapulauimus uiſtis uerunt. plur. uapulauimus uiſtis uapulauerunt. Præteritum pluſquamperf. Indicatiuum, ſing. uapulaueram ras rat. dual. uapulaueramus ratis rant. plur. uapulaueramus ratis rant. Imperatiuum, ſing. uapulato tu lato ille. dual. uapulatote anto. plur. atote anto. Infin. uerberatum eſſe. Indefinitum I. Indicatiuum, ſing. uapulaui uiſti uit. dual. uapulauiſtis uapulauerunt. plur. imus iſtis uerunt. Imperatiuũ, ſing. uerberator tu, tor ille. dual. minor rantor. plur. minor rantor. Optatiuum, ſing. uapulaſſem ſes ſet. dual. uapulauiſſetis ſent. plur. uapulauiſſe-

Præter. imp.

Præt. perf.

Præt. pluſ.

Indefinitũ I.

mus uapulauiſſetis uiſſent. Subiunctiuum, ſing. ſi uapulauero uapulaueris uapulauerit. dual. ſi uapulaueritis rint. plur. ſi uapulauerimus uapulaueritis erint. Indefinitum, uapulauiſſe.

Futurum 1. Futurum 1. Indicatiuum, ſing. uerberabor uerberaberis uerberabitur. dual. uerberabimur rabimini buntur. plur. uerberabimur uerberabimini uerberabuntur. Optatiuum, ſing. uerberer uerbereris retur. dual. uerberemur uerberemini rentur. plur. uerberemur uerberemini rentur. Infinitiuum, uerberatum iri.

Indefini. 2. Indefinit. 2. Indicatiuum, ſing. uapulaui lauiſti lauit. dual. uapulauiſtis uerunt. plur. uapulauimus uiſtis uerunt. Imperat. ſing. uerberator tu tor ille. dual. uerberaminor antor. plur. raminor antor. Optatiuũ, ſing. uapulauiſſem uapulauiſſes uiſſet. dual. uapulauiſſetis uiſſent. plur. uapulauiſſemus uapulauiſſetis ſent & uiſſent. Subiunctiuum, ſing. ſi uapulauero ris rit. dual. ſi uapulaueritis rint. plur. ſi uapulauerimus ritis rint. Infinit. uapulauiſſe.

Futurum 2. Futurum 2. Indicatiuum, ſing. uerberabor beris bitur. dual. bimur bimini buntur. Optatiuum, ſing. uerberer bereris retur. dual. uerberemur beremini rentur. plur. remur remini rentur. Infinit. uapulauiſſe.

Paulo poſt futurum. Poſt paulò fut. Indicatiuum, ſing. mox uerberabor ris tur. dual. bimur bimini buntur. plur. uerberabimur uerberabimini uerberabuntur. Optatiuum, ſin. mox uerberer reris retur. dual. uerberemur uerberemini uerberentur. plur. uerberemur uerberemini uerberentur. Infinitiuum, uerberatum iri.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΩΣ.

Κλίσις τῶν εἰς μι ῥημάτων. Τὸ ὁρισικὸν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε τιθέασιν.

Παρατατ. Παρατατ. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν. Τὸ προστακτικὸν, τίθετι τιθέτω. τίθετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τιθείην τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῶσιν. Τὸ ἀπαρέμφατ. τιθέναι.

Ἀόριστος β. Ἀόριστος β. Τὸ ὁρισ. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον ἐθέτην.

ἐθέτην. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν. Τὸ προστακ. θὲς καὶ θὲς θέτω. θέτον θέτων. θέτε θέτωσαν. Τὸ εὐκτικόν, θείην θείης θείη. θείητον θειήτην. θείημεν θείητε θείησαν. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν θῶ θῇς θῇ. ἐὰν θῆτον ἐὰν θῆτον. ἐὰν θῶμεν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι. Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum, ſing. pono ponis ponit. dual. ponitis ponunt. plur. nimus nitis ponunt. Preteritũ imperfectum, ponebam nebas ponebat. dual. ponebatis ponebant. plur. ponebamus nebatis ponebant. Imperatiuũ, ſing. pone ponat. dual. ponite ponant. plur. ponite ponant. Optatiuum, ſing. ponerem poneres poneret. dual. poneretis rent. plur. poneremus neretis nerent. Subiunctiuum, ſing. ſi ponam ponas ponat. dual. ſi ponatis ponant. plur. ſi ponamus ponatis ponant. Infinitiuum, ponere. Indefinitum 2. Indicatiuum, poſui iſti ſuit. dual. iſtis runt. plur. mus ſtis runt. Imperatiuum, ponito tu to ille. dual tote nunto. plur. tote nunto. Optatiuũ, ſing. poſuiſſem ſes ſet dual. ſetis ſent. plur. poſuiſſemus ſetis ſent. Subiunctiuum, ſi poſuero ris rit. dual. ſi poſueritis rint. plur. ſi poſuerimus ritis rint. Infinitiuum poſuiſſe.

Coniugatio uerborũ in μι. *Praet. imperf.* *Indefinit. 2.*

ΜΕΣΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατατικός, ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προστακτικόν, τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθείμεθον τιθεῖσθον τιθείσθην. τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμ. τίθεσθαι. Ἀόριστος β. Τὸ ὁρισ. ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

Παρατατ. *Ἀόριστος β.*

MEDIA. PRAESENS.

Indicatiuum, pono uel or ponis ponit. dual. ponimus

Præt. imperf. nitis ponunt. plur. ponimus nitis nunt. Præteritum imperfectum, ponebam ponebas ponebat dual. ponebamus batis bant. plur. ponebamus batis bant. Imperatiuum, pone & pone ponat. dual. ponite ponant. plu. ponite ponant. Optatiuũ, ponerem poneres poneret. dual. poneremus retis rent plur. poneremus retis rent. Subiunctiuum, ſi ponam ponas ponat. dual. ſi ponamus ponatis ponant. plur.
Indefinit. 2. ſi ponamus ponatis ponant. Infinitiuum, ponere. Indefinitum. 2 Indicatiuum, poſui poſuiſti & iſti poſuit. & reliqua ſicut ponebam.

ΠΑΘΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθε-
Παρατατ. σθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατατικός, ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προσ. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεισθε τίθειντο. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τί-
Παρακείμενος. θεσθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁρισ. τέθειμαι τέθεισαι τέθειται.
Aliàs, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. καὶ τὰ λοιπά. τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον. τεθείμεθα τέθεισθε τέθεινται. Τὸ εὐκτικόν, τεθείμην εἷο εἷτο. τεθείμεθον εἷσθον εἵσθην. τεθείμεθα εἷσθε εἷντο. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφ. τεθεῖσθαι.
Ὑπερσυντελ. Ὑπερσυντελικός. Τὸ ὁρισ. ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. Τὸ προσακ. τέθεισο τεθείσθω. εισθον είσθων. τέθεισθε είσθω-
Ἀόριστος α. σαν. Ἀόριστος α. Τὸ ὁρισ. ἐτέθην θης θη. ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν. Τὸ προσακτ. τέθητι τεθήτω. τέθητον τεθήτων. τέθητε τεθήτωσαν. Τὸ εὐκτικόν, τεθείην τεθείης τεθείη. ητον ήτην. είημεν είητε είησαν. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ ἐὰν τεθῇς ἐὰν τεθῇ. ἐὰν τεθῆτον ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν ἐὰν τεθῆτε ἐὰν τεθῶσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον. τεθῆναι.

τεθεῖσθαι. Μέλλων ά. Τὸ ὁρισ. τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται. τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον. τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται. Τὸ εὐκτικόν, τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο. τεθησοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. *Μέλλων ά.*

PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum, ponor poneris ponitur. dual. ponimur mini ponuntur. plur. ponimur mini nuntur. Præt. imperf. ponebar baris batur. dual. ponebamur bamini bantur. plur. ponebamur bamini bantur. Imperatiuum, ponere & ponere natur. dual. ponimini ponantur. plur. ponimini nantur. Optatiuū, ponerer reris retur. dual. remur remini rentur. plur. poneremur remini rentur. Subiunctiuum, ſi ponar ponaris ponatur. dual. ſi ponamur ponamini ponantur. plur. ſi ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum, poni. Præteritum perfectum. Indicatiuum, poſitus ſum tus es tus eſt. dual poſiti ſumus ti eſtis ti ſunt plur. poſiti ſumus ti eſtis ti ſunt. Optatiuū, poſitus eſſem eſſes eſſet. du. poſiti eſſemus eſſetis eſſent. plur. poſiti eſſemus eſſetis eſſent. Subiunctiuū, ſi poſitus ſim ſis ſit. dual. ſi poſiti ſimus poſiti ſitis ſint. plur. ſi poſiti ſimus ſitis ſint. Infinitiuum, poſitum eſſe. Præt. pluſquamper. Indicat. poſitus eram eras erat. dual. poſiti eramus eratis erāt. pl. poſiti eramus eratis erant. Imperat. ſing. ponitor tu, tor ille. du. poniminor antur. plu. inor antor. Indefin. 1. Indicatiuū, ſin. poſitus ſum es eſt. dual. poſiti eſtis ſunt. plur. poſiti ſumus eſtis ſunt. Imperatiuū, ponitor tu, tor ille. dual. inor antor. plur. inor antor. Optatiuū, ſing. poſitus eſſem eſſes eſſet. du. eſſetis eſſent plu. ſiti ſemus ſetis ſent. Subiunct. ſi poſitus ſim ſis ſit. dual. ſi poſiti ſitis ſint. plur. ſi poſiti ſimus ſitis poſiti ſint. Infinitiuū, poſitum eſſe. Futurū 1. Indicat. ponar poneris ponetur. dual. ponemur ponemini ponentur. plur. ponemur ponemini nentur. Optatiuū, ponar ponaris ponatur. dual. ponamur ponamini nantur. plur. ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum, poſitum iri.

Præt. imperf. *Præt. perf.* *Præt. pluſqu.* *Indefinitū 1.* *Futurum 1.*

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ͂ ΑΩ.
ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἘΝΕΣΤΩΣ.

Παρατατικός. Τὸ ὁριστικόν, ἵστημι. Παρατατικός. ἵστην. Τὸ προστακτικόν, ἵσταθι. Τὸ εὐκτικόν, ἱσταίην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἱστῶ. Τὸ
Ἀόριστος β. ἀπαρέμφ. ἱστάναι. Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικὸν ἔστην. Τὸ προστακ. στάθι. Τὸ εὐκτικόν, σταίην. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν στῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον στῆναι.

EXEMPLVM VERBI AB ΑΩ.
ACTIVA. PRAESENS.

Præt. imperf. Indicatiuum, ſto. Præteritum imperfect. ſtabam. Imperatiuum. ſta. Optatiuum, ſtarem. Subiunctiuum, ſi ſtem.
Indefinit. 2. Infinitiuum, ſtare. Indefinit. 2. Indicatiuum, ſteti. Imperatiuum, ſtato. Optatiuum, ſtetiſſem. Subiunctiuum, ſi ſtetero. Infinitiuum, ſtetiſſe.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΩΣ.

Παρατατ. Τὸ ὁριστικόν, ἵσταμαι. Παρατατ. ἱστάμην. Τὸ προστακτικόν, ἵστασο. Τὸ εὐκτικόν, ἱσταίμην. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν ἱστῶμαι.
Παρακείμενος. Τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁρισι. ἕσταμαι. Τὸ εὐκτικόν, ἑσταίμην. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν ἕστωμαι. Τὸ
Ὑπερσυντελ. ἀπαρέμφατον, ἑστᾶσθαι. Ὑπερσυντελικός. Τὸ ὁριστικόν,
Ἀόριστος α. ἑστάμην. Τὸ προστακτικόν, ἕστασο. Ἀόριστος α. Τὸ ὁρισ. ἐστάθην. Τὸ προστακτ. στάθητι. Τὸ εὐκτικόν, σταθείην. Τὸ ὑπο-
Μέλλων α. τακτ. ἐὰν σταθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθῆναι. Μέλλων α. Τὸ ὁριστικόν, σταθήσομαι. Τὸ εὐκτικόν, σταθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Præt. imperf. Indicatiuum, ſtatuo & or. Præteritum imperfectum, ſtatuebam & bar. Imperatiuum, ſtatue & re. Optatiuum, ſtatuerem & rer. Subiunct. ſi ſtatuerem & rer. Infinitiuū,
Præt. perf. ſtatuere & ui. Præteritum perfect. Indicatiuum, ſtatui & tus ſum. Optatiuum, iſſem & tus eſſem. Subiunctiuum, ſi
Præt. pluſq. ſtatuerim & tus ſim. Infinit. iſſe & tum eſſe. Præt. pluſquamperf. Indicatiuum, ſtatueram & tus eram. Imperati-
Indefinit. 1. uum, ſtatuito & or. Indefin. 1. Indicat. ſtatui & tus ſum. Imperatiuū, ſtatuito & or. Optat. ſtatuiſſem & tus eſſem.

Subiun

Subiunct. ſi ſtatuero & tus fuero. Infinitiuum iſſe & tum eſſe. Fut. 1. Indic. ſtatuam & ar. Optatiuum ſtatuam & ar. Infinit tum ire & ſtatutum iri. *Futurum 1.*

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ͂ ΟΩ.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΏΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι. Παρατατικὸς, ἐδίδων. Τὸ προστακτικὸν, δίδοθι. Τὸ εὐκτικὸν, διδοίην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, διδόναι. Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικὸν, ἔδων. Τὸ προστακτικὸν δός. Τὸ εὐκτικὸν, δοίην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ ἀπαρέμ. δοῦναι. *Παρατατικ.* *Ἀόριστ. β.*

EXEMPLVM AB ΟΩ.

ACTIVA PRAESENS.

Indicatiuum, do. Præteritum imperf. dabam. Imperatiuum da. Optatiuum, darem. Subiunctiuum, ſi dem. Infinitiuum, dare. Indefinitum 2. Indicatiuum, dedi. Imperatiuum, dato. Optatiuũ, dediſſem. Subiunct. ſi dedero. Infinitiuum, dediſſe. *Præt. imperf.* *Indefinit. 2.*

ΜΈΣΑ ΚΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΏΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι. Παρατατικὸς, ἐδιδόμην. Τὸ προστακτικὸν, δίδοσο καὶ δίδου. Τὸ εὐκτικὸν, διδοίμην. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν διδῶμαι. Τὸ ἀπαρέμ. δίδοσθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικ. δέδομαι. Τὸ εὐκτικὸν, δεδοίμην. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν δεδῶμαι. Τὸ ἀπαρέμ. δεδόσθαι. Ὑπερσυντελικός. Τὸ ὁριστικὸν, ἐδεδόμην. Τὸ προστακτικὸν, δέδοσο. Ἀόριστος α. Τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην. Τὸ προστακτικὸν, δόθητι. Τὸ εὐκτικὸν, δοθείην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ. Τὸ ἀπαρέμ. δοθῆναι. Μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν, δοθήσομαι. Τὸ εὐκτικὸν, δοθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, δοθήσεσθαι. Μέσος Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικὸν, ἐδόμην. Τὸ προστακτικὸν, δόσο καὶ δοῦ. Τὸ εὐκτικὸν, δοίμην. Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι. *Παρατατικ.* *Παρακείμ.* *Ὑπερσυντ.* *Ἀόριστος ά.* *Μέλλων.* *Μέσος ἀόριστος β.*

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum, do & or. Præt. imperf. bam & bar. Imperatiuum, da & re. Optatiuũ, darem & rer. Subiunct. ſi dem & er. Infinit. dare & ri. Præt. perfectum. Indicatiuum, dedi & tus ſum. Opta. ſſem & tus eſſem. Subiunct. ſi rim & tus *Præt. imperf.* *Præt. perf.*

Præt. pluſqu. ſim. Infini. iſſe & tum eſſe. Præt. pluſquamperf. Indic. ram
Indefinit. 1. & tus eram. Impera. dato & or. Indefin. 1. Indicatiuum, dedi & tus ſum. Impera. dato & or. Opta. iſſem & tus eſſem.
Futurum. Subiunct. ſi rim & tus ſim. Infinit. iſſe & tum eſſe. Futurũ. Indicatiuum, dabo & or. Optatiuum, dem & er. Infin. datum ire & ri.
Medium indefinitum 2. Medium indefinit. 2. Indica. dedi & tus ſum. Imperfect. dato & or. Optat. dediſſem & datus eſſem. Subiunct. ſi dederim & tus ſim. Infinit dediſſe & tum eſſe.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΥΩ.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ. ἘΝΕΣΤΏΣ.

Παρατατικ. Τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμι. Παρατατικὸς, ἐζεύγνυν. Τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυθι. Τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι.

EXEMPLVM AB ΥΩ.

ACTIVA. PRAESENS.

Præt. imper. Indic. iungo. Præteritum imperf. iungebam. Imperatiuum, iunge. Infinitiuum, iungere.

ΜΕΣΑ ΚΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΆ.

Παρατατι. Τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμαι. Παρατατικὸς, ἐζευγνύμην. Τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυσο. Τὸ ἀπαρέμφατον ζεύγνυσθαι. Οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε. Τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν, τύπτε. Τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. Τὸ ἀπαρέμ. τύπτειν. καὶ τὰ
Ἐπισημάνσεις. ἄλλα ὁμοίως. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ διὰ ω παραλήγοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά. ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ, ἐὰν δῶ δῷς δῷ.
Ἐπισημάνσεις ἄλλ. Ἔτι τῶν εἰς μι τὰ διὰ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν, οὔτε οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει.

MEDIA ET PASSIVA.

Præt. imperf. Indica. iungo & or. Præt. imperf. iungebam & bar. Imperatiuum iunge & re. Infinit. iungere & gi. Itaq; per mo-
Præt. imperf. dos & ſeorſim ſic. Indicatiuũ, uerbero. Præt. imperfectum uerberabam. Impe. uerbera. Optatiuum, uerberarem. Sub-
Annotatio. iunctiuum, ſi uerberem. Infinitiuum, uerberare. & alia ſimiliter. Sciendum autem, quod ex in μι finitis, quæ per ω faciunt penul. per eandẽ ω habent præſentis & indefiniti ſubiuncti-

ſubiunctiua. ſi dem des det. ſi dedero ris rit.

Etiam ex in *μι* quæ per *υ* penul. faciunt, nec modum optatiuum, nec ſubiunct. proprium habent. *Alia annotatiuncula.*

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ΠΕΡΙΣΠΩΜΈΝΩΝ.

Ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω χρυσώσω. Πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάσδε τε καὶ τοσάσδε.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Præterea tertię coniugationis in *ω* deſinentia purum, & *α* uel *ε* uel *ο* penul. habentia, ut clamo, facio, deauro, producta temporaliter penultima futurum ut plurimum faciunt ſic, faciã, clamabo, deaurabo. Patiuntur & cõtractiones, cum in præſenti tum in præt. imperf. tot & tales.

ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΈΝΩΝ ἸΔΈΑΙ.

Καλείσθω δὲ καὶ τὰ μὲν α, τὰ δὲ ε, τὰ δὲ ο.

TRES CON tractorum uerborum formæ.

Vocentur alia quidem *α*, alia *ε*, alia *ο*.

ΠΆΘΗ ΤΩ͂Ν Α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ. αη, α. αοι, ῷ. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι, ῶσι. βοάῃ, ᾷ. βοάοιμι, ῷμι. Πρώτη ἰδέα.

CONTRACTIONES AB A.

αω in *ῶ*. *αει* in *ᾷ*. *αε* in *α*. *αο* in *ῶ*. *αου* in *ῶ*. *αη* in *α*. *αοι* in *ῷ*. clamo as. clamatis tis, clamamus mus, clamant ant. clamet. clamarem. *Prima forma.*

ΠΆΘΗ ΤΩ͂Ν Ε.

Εω, ῶ. εει, εῖ. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι οῖμι. Δευτέρα ἰδέα.

CONTRACTIONES AB E.

εω in *ῶ*. *εει* in *ει*. *εε* in *ει*. *εο* in *οῦ*. *εη* in *ῆ*. *εοι* in *οῖ*. facio facis cis. facitis tis. facimus mus. faciunt unt. faciat. facerem. *Secunda forma.*

ΠΆΘΗ ΤΩ͂Ν Ο.

Τρίτη ἰδέα. Οω, ῶ. οε, ου. οει, οι, ου. οο, ου. οου, ου. οη, ῃ, ου. οω, ῶ ου. οοι, οῖ ἐν διφθόγγῳ οἱτινισοῦν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόοι, οῖ χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν. Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέ-

Σημάωσις. σεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτος, τῷ τελικῷ μι εἰς ην τετραμμένου προφέρονται. ποιοῖμι ποιοίμην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαν. ποιοίησαν. Ἴδια δὲ τὰ ε καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει δισύλλαβα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τὸ υ προσλαμβάνοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλέω, πλεύσω.

Ἐπισημάωσις. Ἔτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τὴν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν. οἷον τέτυπται, πέπλεκται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα, τετύφαται λέγοντες, καὶ πεπλέχαται. ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

CONTRACTIONES AB O.

Tertia forma. Oω in ῶ. οε in ου. οει, οι, ου. οο in ου. οου in ου. οη, ῃ, ου. όω, in ῶ uel ου. οοι in οῖ in diphthongo quacunq;, excepta infiniti. Deauro deauras deaurat. deauratis. deauramus deauratis deaurãt. deaurarẽ. deauret. deauremus deauretis uel deauretis.

Annotatiuncula. deaurare. Horum autem omnium, & contracti optatiui actiui præſentis temporis, finali μι in ην uerſo, proferuntur. facerem facerem. Vnde fit ut pluralium tertias perſonas non ſolum in εν deſinentes habeant, ſed etiam in σαν. facerent. Proprium autem eſt ε habentibus contractionem in nullis primis perſonis pati, diſſyllabis exiſtentibus. Declinantur autem in futuro υ aſſumendo in pleriſq;, ut na-

Alia annotatiuncula. uigo nauigabo. Sciendum, quod in paſſiuorũ præt. perfectis, non eſt communiter facere tertiam perſonam pluralium, cum habet tertia ſingulariũ ultimã per cõſonantes duas. ut uapulauit, plexus eſt. proindeaut Ionico utimur

uapulauit

uapulauit dicentes,& plexus eſt.aut in participiũ & uerbũ ſubſtantiuũ reſoluimus,uerberati ſunt dicẽtes,& plexi ſũt.

ΚΛΙΣΙΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

CONIVGATIO VERBI SVBSTANTIVI.

Verbum autem ſubſtantiuum hoc modo declinatur & ſcribitur.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, εἰμὶ εἶ ἐστί. ἐστὸν ἐστόν. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί. Παρατατικὸς, ἦν ἦς ἦν. ἦτον ἤτην. ἦμεν ἦτε ἦσαν. Τὸ προστακτικὸν, ἴσθι ἔστω. ἔστον ἔστων. ἔστε ἔστωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, εἴην εἴης εἴη. εἴητον εἰήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν ὦ ἐὰν ᾖς ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον. εἶναι. Μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν, ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται. Τὸ εὐκτικὸν, ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον. ἔσεσθαι.

Παρατατικός. [illegible] Μέλλων.

ACTIVA. PRAESENS.

Indi.ſin.ſum es eſt.du.eſtis ſunt.pl.ſumus eſtis ſunt. Prę teritũ imperf.ſing.erã eras erat du.eratis erant.pl. eramus eratis erant.Impera.ſin.ſis uel es eſto.du.ſitis ſint.plu.eſte ſint.Optatiuũ.ſing. eſſem eſſes eſſet.du.eſſetis eſſent.pl.eſſemus eſſetis eſſent.Subiũct.ſing.ſi ſim ſis ſit.du.ſitis ſint. plu.ſi ſimus ſitis ſint.Infinitiuum eſſe.Futurum.Indicatiuum,ero eris erit & erit.du.erimus eritis erunt.pl.erimus eritis erunt.Optatiuũ,ſin.ſim ſis ſit.du.ſimus ſitis ſint.pl. ſimus ſitis ſint.Infinitiuum,fore.

Præt. imperf. *Futurum.*

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα, κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα. καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι, τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δὲ ἐν τούτοις.

DE PARTICIPIO.

PArticipium diuidendum quidem ut uerbum,flectendum uero ut nomen. atque in totum illud accipien-

dum, quod partim nominis, partim uerbi ſit particeps. eadem enim accidentia habet & cum nomine & cum uerbo. Id autem conſideretur in his.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Παρατατικός. Τύπτω. ὁ παρατατικός, ἔτυπτον. Τὸ ἀρσενικόν, ὁ τύπτων.
Μέλλων ά. τὸ θηλυκόν, ἡ τύπτουσα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλ. α. τύ-
Ἀόριστος ά. ψω, ὁ τύψων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύψον. Ἀόρ. α. ἔτυψα, ὁ τύψας, ἡ
Παρακείμενος. τύψασα, τὸ τύψαν. Παρακείμ. καὶ ὑπερσυν. τέτυφα, ὁ τετυ-
Ἀόριστος β. φώς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός. Ἀόρ. β. ἔτυπον, ὁ τυπών, ἡ τυποῦ-
Μέλλων β. σα, τὸ τυπόν. Μέλλων β. τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν.

ACTIVA. PRAESENS.

Præt.imperf. Verbero. Præt.imperf. abam. Maſculinum hic uerberãs.
Futurum 1. Fœm. hæc berans. Neut. hoc berans. Fut. 1 uerberabo. uer
Indefinit. 1. beraturus, tura, turum. Indefi. 1 uerberaui. qui rauit, quæ ra
Præt.perf. uit, quod rauit. Præt. perfe. & pluſqu. uerberaui. qui rauit.
Indefinitum 2 quæ rauit, quod rauit. Indefi. 2 beraui, qui rauit, quæ ra-
Futurum 2. uit, quod rauit. Fut. 2. uerberabo. raturus ratura turum.

ΜΕΣΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Μέλ.
Μέλλων ά. α. τύψομαι. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ἀόρ. α.
Ἀόριστος ά. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Παρα-
Παρακείμενος. κείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπώς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. Ἀόρ. β.
Ἀόριστος β. ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Μέλλων
Μέλλων β. β. τυποῦμαι. ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

MEDIA PRAESENS.

Verberabo. hic berans, uel qui rat, hæc berans, hoc be-
Futurum 1. rans. Fut. 1 uerberabo. aturus tura turum. Indefinit. 1. uer-
Indefinitũ. 1. *Præt. perfect.* beraui. qui uerberauit, quæ berauit, quod rauit. Præt. perf.
Indefinit. 1. berauit, qui rauit, quæ rauit, quod rauit. Indefinit 2. uer-
Futurum 2. beraui, qui uerberauit, quæ rauit, quod rauit. Fut. 2. uerberabo. uerberaturus beratura beraturum.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Παρακ.
Παρακείμενος. τέτυμμαι. ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ἀόρ. α.
Ἀόριστος ά. ἐτύφθην. ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Μέλ. α. τυφθήσο-
Μέλλων ά. μαι.

μαι. ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. Ἀόρ. Β. ἐτύπην. ὁ τυπείς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Μέλ. Β. τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. *Ἀόριστος Β. Μέλλων Β. Μετ' ὀλίγον.*

PASSIVA. PRAESENS.

Vapulo hic uapulans, hæc uapulans, hoc uapulans. Præ. perfect. uapulaui. uerberatus uerberata beratum. Indefinit. 1. uapulaui. uerberatus uerberata uerberatum. Fut. prim. uerberabor. uerberandus. uerberanda uerberandum. Indef. 2. uapulaui. uerberatus, uerberata, beratum. Fut. 2. uerberabor. uerberandus uerberanda berandum. Poſtpaulo futur. uerberabor. mox uerberandus, uerberanda, uerberandum. *Præt. perfect. Indefinit. 1. Futurum 1. Indefinit. 2. Futurum 2. Poſtpaulo futurum.*

ΜΕΤΟΧΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τίθημι ἐτίθην. ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν. Ἀόριστος Β, ἔθην. ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. Ἐνεστώς, ἵστημι ἵστην. ὁ ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν. Ἀόρ. Β. ἔστην. ὁ στάς, ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Ἐνεστώς, δίδωμι ἐδίδων. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Ἀόρ. Β. ἔδων. ὁ δούς, ἡ δοῦσα τὸ δόν. Ἐνεσ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνύς, ἡ γνῦσα, τὸ ζευγνύν. Ἐνεσ. εἰμί ἦν. ὁ ὤν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν. Μέλλων, ἔσομαι. ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον. *Ἀόριστος Β. Παράδ. ἑτέρ. Ἕτερον. Ἀόριστος Β. Μετοχαὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος.*

PARTICIPIA À VERBIS IN MI.

ACTIVA. PRAESENS.

Pono ponebam. hic ponens, hæc nens, hoc nens. Inde. 2. poſui. poſitus ta tum. Præſens ſto ſtabam. hic ſtans, hęc ſtans, hoc ſtans. Indef. 2 ſteti. qui ſtetit, quæ ſtetit. quod ſtetit. Præſens do dabam. hic dans, hæc dans, hoc dans. Indef. 2. dedi. qui dedit, quæ dedit, quod dedit. Præſens iungo gebam. hic iungens, hæc gens, hoc ens. Præſens ſum eram. hic ens, hæc ens, hoc ens. Fut. ero. futurus. ra. rum. *Indefinit. 2. Aliud exem. Indefinit. 2. Aliud. Indefinit. 2. Aliud. Participio à uerbo ſubſtantiuo.*

ΠΕΡΙ ΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΛΙ-

ΣΕΩΣ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Κλίνονται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν

ὀνόματος κλίσιν, τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν
ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν
τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων. Τὰ δὲ μέσα εἰς
τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου·
τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

DE GENERIBVS ET DECLINATIONE PARTICIPIORVM.

Declinantur autem fœminina quidem iuxta ſecundam
nominis inflexionẽ, maſculina uero & neutra actiua quidem
ſecundum quintam, paſſiua uero iuxta tertiam, exceptis
indefinitis, & ipſis quintę exiſtentibus. Media uero ad
tertiam & ipſa referũtur, demptis quæ ſunt præteriti perf.
nempe & hæc ad quintam pertinent.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἡ δὲ κτητική, ἡ δὲ δεικτική, ἡ δὲ ἀναφορική, ἡ δὲ σύνθετος. Ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ
ἀριθμοὺς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.
Πρωτότυποι. Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς. ἐγώ, σύ, ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ἑνικά. ἡ εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ἡ δοτική, ἐμοί.
ἡ αἰτιατική, ἐμέ. Δ. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική, νώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, νῶν. Πληθυν. ἡ εὐθεῖα, ἡμεῖς. ἡ γενική, ἡμῶν. ἡ δοτική,
ἡμῖν. ἡ αἰτιατική, ἡμᾶς. Ε. σύ, σοῦ, σοί, σέ. Δ. σφώ, σφῶν. Π. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς. Ε. ὅς οὗ οἷ ἕ. Δ. σφὲ σφίν. Π. σφεῖς,
Κτητικαί. σφῶν, σφίσι. σφᾶς. Κτητικαὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ, ἐμός, σός, ἑός νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμός, ἐμή, ἐμόν. νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἡ δὲ κλιθήσεται δῆλον.

DE PRONOMINE.

Pronomẽ aũt aliud primitiuũ, aliud poſſeſſiuũ, aliud
demonſtratiuũ, aliud relatiuũ, aliud cõpoſitũ. Habet
autem & genera & numeros, caſus & perſonas, acci-
Primitiua. dentia. Primitiua igitur tria, ego tu ſui uel ille. Decli-
nationes autem horum poſitiue ſunt hæ. S. Rectus ego,
genitiuus mei, datiuus mihi, accuſatiuus me. Dua. Rectus
& actiuus nos, genitiuus & datiuus noſtrum & nobĩs.
Plu. Re-

P. Rectus nos, genitiuus noſtrum, datiuus nobis, accuſatiuus nos. S. tu tui tibi te. D. uos ueſtrum. P. uos ueſtrum uobis uos. S. ſuus ſui ſibi ſe. D. ſe ſui ſibi. P. ſe ſui ſibi ſe.

Poſſeſsiua uerò à primitiuis deducta octo, meus tuus noſter ueſter noſter ueſter ſuus. quorum ſanè ſingula per tria genera uariãtur, meus mea meum, noſter noſtra noſtrum. hæc uerò quomodo declinanda ſint, liquet. *Poſſeſiua.*

ΔΕΙΚΤΙΚΑΊ.

Δεικτικαὶ δὲ δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος αὕτη τοῦτο, ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο, καὶ κλινόμενα ὧδε. Ε. οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος. Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Π. οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι. Ε. αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη. Δ. ταύτα, ταύταιν, ὦ ταύτα. Π. αὗται, τούτων, ταύταις, ταύτας, ὦ αὗται. Ε. τοῦτο, τούτου, τούτῳ, ὦ τοῦτο. Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Π. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος ἐκείνου, ἐκείνη ἐκείνης, ἐκεῖνο ἐκείνου. ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

DEMONSTRATIVA.

Demonſtratiua autem duo triplici genere & ipſa dicta, ipſe ipſa ipſum, ille illa illud. & declinãtur ad hunc modũ. S. hic huius huic hunc o tu. D. hi hos horum his o uos. P. hi horũ his hos o uos. S. hæc huius huic hanc o tu. D. hæ & has horum & his o uos. P. hæ harũ his has o uos. S. hoc huius huic hoc o tu. D. hæ & has, horũ & his o uos. P. hæc horum his hæc o uos. Ille illius, illa illius, illud illius. quẽadmodum & nominum declinationes.

ἈΝΑΦΟΡΙΚΑΊ.

Ἀναφορικαὶ δ' ἔτοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη, αὐτός, αὐτή, αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. Αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

RELATIVA.

Relatiuum autem unum in triplici genere & ipſum dictum, ipſe ipſa ipſum. Proprium uerò huius trium perſonarum ſignificatio. ſiquidem ipſe pro ego, aut tu, aut ille accipitur.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ, λεγόμεναι τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. σαυτοῦ σαυτῷ σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ' ὅλον. αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς καὶ σφισὶν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

COMPOSITA.

Compoſita tria nominatiuo carẽtia, meijpſius, tuijpſius & ſuijpſius, quæ tribus generibus dicuntur. Quæ primæ & ſecundæ perſonæ hactenus declinãtur. meijpſius mihijpſi meipſum. tuijpſius tibijpſi teipſum. quæ uerò tertiæ, per omnes caſus inflectũtur. Atq; hæc ſanè non ſolum cõpoſitè ſed & diſiunctim declinantur in pluralibus. ut ſuimet & ſuijpſorum, ſibimet & ſibijpſis, ſemet & ſeipſos.

ΠΕΡῚ ΠΡΟΘΈΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τόνον. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν πλὴν δυοῖν. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις ἐν, εἰς, ἐξ, σύν, πρός, πρό, ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐπί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

DE PRAEPOSITIONE.

PRæpoſitio alia quidem monoſyllaba, alia diſſyllaba. Accidẽtia autẽ habet ultimã acui ſi recipit tonum, & tenuari exceptis ab *υ* incipiẽtibus, penult. corripi demptis duabus. Cõſideretur in his in, in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, per, cum, apud, cõtra, in, de, circum, ab, ſub, ſuper.

ΠΕΡῚ ἘΠΙῤῬΉΜΑΤΟΣ.

Ἐπίῤῥημα δὲ τὸ μὲν χρόνου. οἷον νῦν, τότε, ποτὲ, ἤδη, ἄρτι, αὖθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὔριον, χθὲς, πάλαι, ἀεί. Τὸ δὲ τόπου. οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίως, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν. Τὸ δὲ ποιότητος. οἷον εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς. ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται. κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν. Τὸ δὲ ποσό-

ποσότητος. οἷον ἅπαξ, δίς, τρίς, πολλάκις, ὀλιγάκις. Τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως. Τὸ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ, χωρὶς, δίχῃ. Τὸ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον πλήν. Τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα, παραχρῆμα. Τὸ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ. Τὸ δὲ ἀποστάσεως. οἷον ὥστε. Τὸ δὲ συγκρίσεως. οἷον μᾶλλον, ἧττον. Τὸ δὲ ἐπιτάσεως. οἷον λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ, σφόδρα. Τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις. Τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, ὄντως, ἦ. Τὸ δὲ κατωμόσεως. οἷον νὴ, ναί. Τὸ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. Τὸ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον μά. Τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὐ, οὐδαμῶς, ἥκιστα. Τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς, μή. Τὸ δὲ εἰκασμοῦ. οἷον ἴσως, τάχα, τυχόν. Τὸ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον πόθεν, ποῖ, ποῦ, πηνίκα, πῶς. Τὸ δὲ δείξεως. οἷον ἰδοὺ, ἠνὶ, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε. Τὸ δὲ κλήσεως. οἷον ὦ. Τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον ἤγουν, οἷον, τουτέστιν, εἴτουν. Τὸ δὲ θέσεως. οἷον ἀναγνωστέον, γραπτέον. Τὸ δὲ εὐχῆς. οἷον εἴθε, ὤφελον. Τὸ δὲ σχετλιασμοῦ. οἷον ἆ, ὤ, ἰοὺ, οἴμοι, φεῦ. Τὸ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον ὤ, φεῦ. Τὸ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον ἆ, ἡράκλεις. Τὸ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὐοῖ, εὐαί. Ἔχει δὲ παρεπόμενα, εἶδος καὶ σχῆμα. Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον. οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον, οἷον ἑτέρωθεν. Καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον, οἷον πρόπαλαι.

DE ADVERBIO.

Aduerbiũ aliud quidem temporis, ut nunc, tunc, aliquãdo, iam, nuper, rurſum, eouſq;, donec, cum, poſtea, deinde, hodie, cras, heri, olim, ſemp. Aliud uerò loci, ut ſurſum, deorſum, foras, intrò, procul, propè, contra, humi, ubi, unde, ultrà, longè. Aliud qualitatis, ut bene, pulchre, libenter, ſapienter. quæ & mediocritatis eſſe dicũtur, canine, denſe, gregatim. Aliud quãtitatis, ut ſemel, bis, ter, ſæpenumero, rarenter. Aliud congregandi, ut ſimul, pariter, collectim, uniuerſim. Aliud ſeparationis, ut ſeorſim, ſeparatim, ſemotim. Aliud exceptionis, ut præter. Aliud ordinis, ut deinde, deinceps, protinus, mox, repente, cõtinuò, illico. Aliud ſimilitudinis, ut ut, ueluti,

quemadmodum,ſicut. Aliud digreſſionis, ut itaq;. Aliud comparationis,ut magis,minus.Aliud uehementiæ, ut nimis,nimiũ,maximè,admodũ,ualde. Aliud remiſſionis,ut ſenſim,paulatim,uix. Aliud cõfirmandi,ut uidelicet,profecto,omnino,reuera, certe.Aliud adiurãdi,ut per per.Aliud affirmãdi,ut næ.Aliud abiurãdi,ut per. Aliud negandi, ut non,nequaq̃, minime. Aliud prohibẽdi,ut nullatenus, ne.Aliud cõiecturæ,ut forſan,forſitan,fortè.Aliud interrogandi,ut unde,quo,ubi,quãdo,quomodo.Aliud demonſtrandi,ut ecce,en,hic,illic,hic.Aliud uocandi, uto.Aliud explicandi,ut uidelicet,uelut,hoc eſt,ſiue.Aliud poſitiuũ, ut legendũ eſt,ſcribendũ eſt. Aliud optãdi,ut utinã. Aliud exclamandi,ut ha,iu, hei,heu. Aliud admirandi,ut ò,heu. Aliud ſtuporis, ut o Hercules. Aliud diuinitatis, ut euœ, euan. Habet accidentia, ſpeciem & figuram. nam aliud eſt primitiuum, ut nunc. aliud deriuatiuũ,ut aliũde. Et aliud ſimplex,ut olim:aliud compoſitum,ut iam olim.

ΡΕΡῚ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ͂.

Σύνδεσμος δὲ ὁ μὲν συμπλεκτικός. οἷον μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλὰ, ἀτὰρ, αὐτάρ. ὁ δὲ διαζευκτικὸς, οἷον ἢ, ἤτοι, ἠέ. ὁ δὲ συναπτικός. οἷον εἰ, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ. ὁ δὲ παρασυναπτικός. οἷον ἐπεὶ, ἐπειδή. ὁ δὲ αἰτιολογικός. οἷον ἵνα, γὲ, ὅπως, γὰρ, ἕτι, διότι. ὁ δὲ ἀπορηματικός. οἷον ἆρα, εἶτα, μῶν, μή. ὁ δὲ συλλογιστικός. οἷον ἀλλὰ, ἀλλαμὴν, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. ὁ δὲ παραπληρωματικός. οἷον δὴ, ποῦ, τοὶ, δῆτα, πὲρ, πῶ, μὴν, οὖν, γὲ. ὁ δὲ δυνητικός, οἷον ἂν. ὁ δὲ διακριτικὸς εἴτ' οὖν ὑποληκτικός. οἷον ἤ. ὁ δὲ ἐλαττωτικός. οἷον πὲρ, γοῦν, γέ. ὁ δὲ ἐναντιωματικός. οἷον ὅμως, καίτοι, καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον σχῆμα, ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος, οἷον ἐπειδή. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτῃ διωρείσθω τὸ πρῶτον.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ ΓΡΏΤΟΥ.

DE CONIVNCTIONE.

COniunctio uerò alia copulatiua, ut quidem, autem, que, &, ſed, cæterum, aſt. Alia diſiunctiua, ut aut, ſiue. Alia continuatiua, ut ſi, ſiquidem, ſiquidem. Alia ſubcontinuatiua, ut quando, quandoquidem. Alia cauſatiua uel cauſalis, ut quoniam, enim, quia, quapropter. Alia dubitandi, ut an, deinde, utrum, num. Alia ratiocinandi, ut atqui, certe, uerum, itaque, proinde, ergo, igitur. Alia expletiua, quemadmodum, iam, licet, ſanè, certè, quidem, igitur, quidem. Alia potentialis, ut ſi. Alia diſcernendi, ſiue adijciendi, ut aut. Alia diminutiua, ut uelut, quidem, ſanè. Alia contrarietatis, ut attamen, tamen, licet. Habet autem figuram, nam alia eſt ſimplex, ut quando. alia compoſita, ut quandoquidem. De octo igitur orationis partibus hic finiatur Liber primus.

FINIS PRIMI.

DI LIBRI.

SEcundus repetit octo orationis parteis, quaſi loca quædam prædictorum denotans & plura exponens. tum formationes uerborum, utiliſsimam rem futuro Grammatico ingenioſe exequitur.

Rurſum de literis, ſyllabis, oratione auctius.

Accentuum diuiſio cum accuratiori nominum diuiſione ac generum diſcrimine.

Comparatiuorum ac ſuperlatiuorum formationes ac declinationes.

Patronymicorum, diminutiuorũ, poſſeſsiuorũ origines.

Ad quas declinationes nomina quæq; referantur.

Quæq; inter ſe habeant declinationes communia.

Declinationum ad hæc quid ſit cuiq; proprium.

Iterum de nominum, tum contractione, tum ſyncope.

De uariè declinatis nominibus.

Denuò de uerbis, ac imprimis de actiuòrum temporum formationibus.

Quid cuilibet inflexioni propriũ, aut cum alijs cõmune.

Accuratæ per ſingula uerborum genera declinationes, & perſonarum per modos deductiones.

Quæ habeantur cõmunia uerborum modis, & ampliores temporum formationes.

Iterum de contractione cum heteroclitorum uerborum declinatione.

Item auctius de participiorum tum formatione, tum declinatione.

De articulis & pronomine.

De præpoſitione, & aduerbiorum deductione.

Poſtremò rurſum coniunctionum explicantur poteſtates.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚῆΣ ΕἸΣΑΓΩΓῆΣ ΤῶΝ ΕἸΣ ΤΈΣΣΑΡΑ ΤῸ Β.

ΜΕΤᾺ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων ἐπιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν α η ε ο ω, προτακτικά. τὰ δὲ ι υ, ὑποτακτικά. οὕτω γὰρ ἐπιπλεκόμενα συνίστησι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ υἱός, ἅρπυια, μυῖα. δίφθογγοι γὰρ καὶ αἱ, ῃ ῳ ηυ ᾳ υι κατα χρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων τὰ μὲν α ε ο μεταβολικά. μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η· ἀλθενῶ, ἠλθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο εἰς ω· ὀφέλλω, ὤφελλον. Τὰ δὲ η ι υ ω ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὀφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχοῦ. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνει. Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ ξ ψ διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται, τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π καὶ σ. Τὰ δὲ λ μ ν ρ ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. Νέστωρ, Νέστορος. Ἕλλην, Ἕλληνος.

Τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, καὶ μέσα οὕτω πως ἔχει, ὥστε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π καὶ φ εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ καὶ θ.

ἀπὸ τοῦ ἄρχω
εἴρω
ἡγεμονεύω
ἰξεύω. ὑβρίζω

THEODORI
GRAMMATICAE INSTITVTIONIS,
LIBER SECVNDVS.

Vocalium diuiſio.

Poſt hæc autem rurſum à primordijs exorſi, dicamus de ijſdem, ceu quoſdã locos dictorum ponentes, ac nonnulla ſingulis quibuſdam adijcientes præter ea quæ dicta ſunt. Vocalium igitur aliæ quidem ut α η ε ο ω, præpoſitiuæ. aliæ ut ι υ, ſubiunctiuæ. Sic nanque inter ſe connexæ, conſtituunt diphthongos, quanquam & υ præpoſitiua eſt, ut in filius harpyia muſca. Siquidem diphthongi hæ quoque ῃ ῳ ηυ ᾳ υι improprie. cæterum ωυ Ionica. Deinde inter uocales, α ε ο ſunt ~~im~~mutabiles. mutantur enim præteritis; α quidem & ε in η. infirmor infirmabar, uolo uolebam. ο uerò in ω. debeo debebam. Verum η ι υ ω immutabiles, quippe quæ non mutantur. nam dux ſum, facit dux eram. aucupor, aucupabar. uiolo, uiolabam. iuuo, iuuabam. Vertitur itaq; ε in η ubique, exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ι aſſumit. * Conſonantes autem ζ ξ ψ duplices, è conſonantibus duabus conſtant, ζ ex σ & δ, ξ uerò ex κ & σ, ψ ex π & σ. Cæterum λ μ ν ρ, immutabiles. neque enim in uerborum formationibus mutantur, neque in nominum inflexionibus. cano, canam. tribuo, tribuam. iudico, iudicabo. ſemino, ſeminabo. Neſtor, Neſtoris. Græcus, Græci.

Alia diuiſio.

* *Alias ut ἔχω, εἶχον, id eſt habeo, habebã.*

Conſonantes duplices.

Immutabiles.

Mutæ.

Porrò tenues, aſpiratæ & mediæ hoc habent modo, ut β media inter π & φ eſſe in ſono uideatur. γ autem media inter κ & χ. δ uerò media inter τ & θ.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ τὸ μέν ἐστι μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ τὸ μὲν φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει, ἁπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν ἡ συλλαβή, συμπλοκὴ δ' οὖσά τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις. λόγος δὲ τῇ μὲν ἐπιτεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

DE SYLLABA.

Syllaba uero alia quidem longa, alia breuis, alia communis. Longarũ alia quidẽ natura, heros. alia poſitione, ſimplex. Conſtituit ſanè dictionẽ ſyllaba cum complexio aliqua literarum & ipſa ſit, orationem autem dictio. Oratio uero nunc intenſa eſt, nunc remiſſa, idq; ijs qui uocantur accentus, aſſequitur. *Accentus*

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν ἡ μὲν ὀξεῖα, καὶ ἡ βαρεῖα, καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ψιλή, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος καὶ ὑφέν, καὶ ἡ διαστολή, πάθη. Τόποι δὲ τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῇ ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῇ, οἷον σὺν περὶ τὸν ἄρχοντα.. Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι. Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα. ἄνθρωπος, Ὅμηρος. καὶ τὸ συμφώνων τὸ ρ. ῥῆμα. Τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ ὑφέν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα. Τῆς δὲ διαστολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν. ὅ,τι.

DE ACCENTV.

Caeterum inter accentus, acutus quidem & grauis & circunflexus, toni ſunt. Aſper uero, ac tenuis, ſpiritus. Apoſtrophus, & hyphen, & diaſtole, paſſio-

Loci acuti. nes. Loci acuti ſunt ultima, unde acuta dictio appellatur, ut bonus. penultima, unde penacuta aut grauis, ut ſermo. antepenult. unde penacuta, ut iuſtus. *Grauis.* Grauis autē ſedes, ſyllabæ omnes, quæ uniſone proferuntur, quamobrem & ſyllabicus nominatur accentus. Ponitur autem ſolum in his quæ ultimam acuunt, cum conſequentia uocis pronunciamus æquali. ut qui principi adſtant. *Circumflexi.* Circumflexi uero locus, ultima, unde anflexa uox dicitur, ut facio. & penultima, unde & penanflexa, ut fio. *Spirituū loci.* Porrò aſperi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus. & inter cōſonātes ῥ, uerbum. *Loci paſsionū* Apoſtrophi uero, ubi quid eliditur, ut uidelicet hic. hyphen autem, infra ea quæ ex duobus aut pluribus cōponuntur, ut quæ omnibus curæ eſt. Diaſtoles uero, ſub compoſitis in quibus dirimēdis aliqua oportet inducere, ut quod, pronomen.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ πρῶτα τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐστίν. οἷον Φρύξ. καὶ ἀόριστον, ὁ ποῖός τις. καὶ περιληπτικὸν δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον, ἕτερος, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ· θάνατος. Τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστί. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον Ὅμηρος, Καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῶν γενῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐστίν. ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα. σοφός, σοφή, σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά. οἷον τὸ εὐεργέτης, καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς. καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστίν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τρήρων καὶ πτώξ. Τὰ μέντοι εἰς ος καθαρόν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει. δίκαιος, δικαία. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν. αὐθηρός, αὐθηρά. τὸ δέ, * ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦ-

** Alias θείη, ἢ ὁσίη.*

τὰ τοιαῦτα ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον. οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν. τίς, τί. ποῖος, ποία, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. Λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν, οἷον τὸ τίς. ἢ κατὰ ποιόν, οἷον ποῖος. ἢ κατὰ ποσόν, οἷον τὸ πόσον καὶ πηλίκον καὶ πόσον καὶ πότερον. ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστί, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο. ποῖος, ὁποῖος. πότερος, ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἢ κατὰ τὸ ποιὸν λαμβανόμενα. τοιοῦτος, οἷος, τηλικοῦτον, ἡλίκον. τόσον, ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ' οὖν συστηματικά, μονογενῆ. δῆμος, πλῆθος. Τὰ γε μὴν ἀπομεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἀπομεριζόμενα. ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν, οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σάρξ τῶν ὁμοιομερῶν. ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων. Εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον. ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες, γεῶδες. Τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ ουν κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ κοινὸν καὶ ἐπίκοινον ἔσται. Τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. Τὸ δὲ συνθατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός, χελιδών. Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον, οἷον πᾶς. τὸ δὲ παράγωγον, οἷον λόγιος. Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα. ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

DE ORATIONIS PARTIBVS.

DE NOMINE.

CAeterum inter orationis parteis, nomẽ quidem pręter ea quæ prius dicta ſunt, & gentile aliquod eſt, ut Phryx. & indefinitũ, qualiscunq;. & cõprehenſiuũ, ut populus. & diſtributiuum, ut alter, uterq;, unuſquiſq;, alius. & contentiuum, ut uinetum. & factitium, ut fluctus. & ordinale, ut primus, ſecundus. & ad aliquid, pater. & tanquam ad aliquid, nox, mors. Iam & propria ſemper unius ſunt generis. nempe aut maſculini, aut fœ. ut Homerus, Calliope. Appellatiuorum autem quæcunq; ſignificant animalia, communis gene. plerunque ſunt. nonnulla etiã epicœna. Quæ uero proprie adiectiua, trigenera omnia. hic, hæc, hoc ſapiens. Cæterum ancipitia, & modo pro adiectiuis uſurpata, modo pro appellatiuis. ut beneficus & ciuis, & rex, & id genus alia, duorum ſunt generũ. huiuſmodi autem & columba, & lepus. Deſinentia igitur in *os* purum ſimplicia, trium generum, in *a* fœmininũ for mant. iuſtus, iuſta. Conſimiliter uero & ea quæ *ρ* in ſyllaba habent ultima. floridus, florida. Cæterum felix & his ſimilia, Ionica. In *os* uero non purum deſinentia in *η* fœm. habent figuratum, ut deſertus, deſerta. hic prudẽs, hæc prudens. Porrò interrogatiua ſiue percontatiua, trium generum & ipſa ſunt, quis uel quæ, quid, qualis, quale. nec uocatiuum habent. Sumuntur autem aut iuxta ſubſtantiam, ut quis. aut iuxta qualitatem, ut qualis. aut iuxta quantitatem, ut quantum & quantum, & quo tum & utrum. aut ſecundum locum, ut cuias. Similiter autem & indefinita trium generum ſunt, & ſingula à ſingu lis interrogatiuorum formantur appoſitione *o*. qualis, qua lis. uter, uter. Trium gene. & relatiua, & aut ſecundum qua litatem, aut ſecundum quantitatẽ ſumpta. talis, qualis, tantum, quantum, tantum, quantum. Cæterum compræhenſiua ſiue collectiua unius ſunt gene. populus, multitudo. Sanè diſtributiua, trium ſunt gen. alter, altera, alterũ. alius, alia,

De proprijs. *De appellat.* *De adiectiuis.* *Inflexio adiectiuorum.* *Os nõ purum.* *Interrogatiua qualis.* *Infinita.* *Relatiua.* *Collectiua.* *Diſtributiua.*

alia, aliud. Quadrifariã autem partiuntur. aut enim unum é duobus, ut alterum. aut duo ſingulatim, ut utrunq;. aut unum é pluribus, ut aliud. aut multa ſingulatim, ut unum quodque. Trium gen. ſunt & ordinalia, primus, prima, primum. ſicut & materialia, lapideus, lapidea, lapideum. Hæc autem & ab ijs quæ ſimilium ſunt partium, figurantur. nam lignum & os & caro ſimilium ſunt partium, unde & ligneum, & oſſeum, & carneũ. Ad eundem modum in cæteris. In duos autem potiſſimum fines diuiduntur. aut enim in *ινον* luteum. aut in *ωδες*, luteum, terreum. Quanquam eorum quæ à metallis, propria terminatio eſt in *εον* & *ουν* per ſynæreſin. aureum, ferreum, æreum, argenteum, quibus & fictile reſpondet. In genere uero Nomini accidunt (ut prius dictum eſt) quinq;. e quibus genus improprie & cõmune quoddam, & epicœnum † erit. Nam maſculino tantum ſubditum articulo, maſculinũ eſt. fœminino tantum, fœmininum. neutrũ aũt neutrum. utriq; nempe maſculino & fœminino, commune. Porrò, quod alterutro articulo, utrunque genus ſignificat, epicœnum. aquila, hirundo. Species autem primitiua quidem, ut omnis. deriuatiua uero, ut ſapiens. Porrò deriuatiuæ ſeptem ſpecies ſecundum quæ dicta ſunt, é quibus comparatiui & ſuperlatiui formationes ſic habentur.

Ordinalia. & materialia.

Epilogus.

id eſt ſuper commune.

Species.

Deriuatiorũ diuiſio.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά. ἔνδοξος ἐνδοξότατος, παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακός, καὶ ἑτέρων τινῶν. καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος, βελτίων βέλτιστος. ἀμείνων, κρείττων, ἄριστος. χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος. μείζων, μέγιστος. ῥάων, ῥᾶστος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν ὄν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ

συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ ἢ προσλήψει ὡς εἴρηται εὐγενής, εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δ' εἰς υς εἴη τριγενὲς, δηλονότι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδὺς, πολὺς, τάχυς. ἡδίων γὰρ, ἥδιστος. καὶ πλέων, πλεῖστος. καὶ ταχέων, τάχιστος. Ἢ καὶ ταῦτα προσθεῖσι ἔτι τοῦ τερος καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος. ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται, τὰ δὲ διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος γὰρ καὶ εὐρύτατος μόνον. διπλοῦν δὲ τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκύς. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων καὶ ιστος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἀπ' αὖ τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο. ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχὺς, τὸ βράσσων συγκριτικόν. καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα διὰ εστερος, καὶ εστατος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται οἷον, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. Καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. Οὐ μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐρρωμενέστερος. καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐγγύτερος, ποῤῥώτερος, ἀνώτερος.

FORMATIONES COMPARATIVORVM ET SVPERLATIVORVM.

a. IN *os* deſinentia adiectiua, trium generum nomina, mutatione *σ* in *τ*, & aſſumptione *ερος* comparatiua fiunt, ut glorioſus, glorioſior. Aſſumptione autem *ατος*, ſuperlatiua. glorioſus ſiſſimus, uetuſtus tuſtiſſimus. *Exceptiones.* Præter pulcher & malus, & alia nonnulla. nam pulchrior, rimus. peior, ſimus. melior, optimus. melior, potior, optimus. deterior, minor, inferior, minor, minimus. maior maximus,

mus, facilior facilimus. Quod ſi deſinẽs in ης poſitiuum, per εος inflectatur, ab ες neutrum comparatiuum & ſuperlatiuũ fit, mutatione & aſſumptione prius dicta. nobilis, nobile, nobilior, liſſimus. hic & hæc uerax hoc uerax, ueracior, ciſſimus. Sin in υς trium generum, clarum quod à neutro ad eundem modum fiunt. breuis, breue, breuior, uiſſimus. Præter iucundus, multus, uelox. nã ab his fiunt iucundior, ſimus. & copioſior, plurimus. & uelocior, uelociſſimus. etiamſi & hæc adiectione τερος & τατος licuerit formare, prꝫter multus. iucundior, diſſimus. uelocior, ciſſimus. Deſinentium in υς quædam ſimplex comparatiuum & ſuperlatiuũ faciunt, quædam duplex. ſimplex quidem, ut latus, latior enim & latiſſimus tantum. duplex uero, iucundus, & dulcis, & uelox. Nam hæc non ſolum in τερος & τατος formantur, ſed & in ων & in ιστος. dulcior, dulciſſimus. ocyor, ocyſſimus. Conſimiliter his & turpis & inimicus. Quod ſi & breuior, & celerior, & pinguior, non prætermittere oportet, erunt eo modo ſic & quę triplicem formam præbeãt. ſiquidem à tardus & breuis, tardior, aut breuior fit compara. & à uelox, uelocior, & à pingui, pinguior. Porrò quæ aliter deſinunt, per εστερος & εστατος plerunque comparatiua & ſuperlatiua formant. ſobrius, ſobrij, temperatior, temperatiſſimus. uenuſtus, uenuſti, uenuſtior, uenuſtiſſimus. Et abſq; ε beneuolus, beneuolentior, uolentiſſimus. Non ſolum autem à nominibus comparatiua fiunt, ſed à participijs quoq;. ualẽtior. Et inſuper à præpoſitionibus, prior, & ſuperior. & ab aduerbijs, uicinior, longinquior, ſublimior.

Margin notes: ης. — υς. — *Exceptiones.* — *A participijs.* — *A præpoſitionibus.* — *Ab aduerbijs.*

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. Ἥλιος Ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης. Κρόνος κρονίδης. τοῖς γε μὴν κλήσεως οὖσι πέμπτης ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης.

ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων Ἰώνων. Πέλοψ Πέλοπος, Πελοπίδης. Πηλεὺς Πηλέως, πηλεΐδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ Πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης. Αἰνείας Αἰνειάδης. Ἴφιτος Ἰφιτάδης.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

αδης. Patronymici autem formationes huiuſmodi. Quæcunq; nomina in ος purum deſinunt, in αδης tranſformata, maſculinum patrony. faciũt. Sol, ſolis filius. ιδης. Quæcunque uero in ος non purum, in ιδης. Saturnus, turni filius. Quanquã quæ inflex. ſunt quintæ, à genitiuis formantur in ιδης, atque in his ſanè ſynæreſis fit, in quibus ε pen. eſt ſyllaba, & formatio alia in ων more Ionico. ων. Pelops, pis, Pelopides. Peleus pelei, peleides per Synereſin, & pelion. αδης. Primæ autem in αδης faciunt. Aeneas Aeneades, Iphites Iphitades.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη. ἡλιάδης ἡλιὰς, νεστορίδης νεστορίς. καὶ ἔστι δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης, τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. Πριαμίδης, πριαμίδου. πριαμίς, πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς, ὧν μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος. οἷον ὑῤῥάδιος. ὧν δὲ θηλυκοῦ εἰς νη, οἷον ἀδραστίνη καὶ ἠετιώνη. ὡς δ' οὕτω τριχῶς ἂν εἴη, τό, τε ἀρσενικόν, καὶ τὸ θηλυκόν.

DE FOEMININORVM PATRONYMICORVM FORMATIONIBVS.

δη abijcitur. Fœminina uero patronymica à proprijs fiunt maſcu. abiectione δη. Heliades, Helias. Neſtorides, ſtoris. Et ſunt maſculina quidẽ declinationis primæ. fœm. uero quintæ. Priamides, midæ. Priamis, midis. Eſt aũt aliud patronymici genus improprie. διος. maſculinum quidẽ in διος. ut Hyrrhadius. νη. fœmininũ uero in νη. ut Adraſtine, Eetione. Atq; ita trifariã fuerit, tum maſculinũ, tum fœmininũ.

ΣΧΗΜΑ-

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟῚ ὙΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩ͂Ν.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ Ζηνόδωρος, Ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων δισυλλάβως, Βάκχων ὁ Βακχυλίδης. εἰς ων παραλῆγον τῷ ι, μωρίων ὁ μωρός. εἰς αξ. ῥόδαξ ὁ ῥόδιος. εἰς ας ζηνᾶς, μητρᾶς. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία. εἰς ων ὕψων, ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινίς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. Τῶν δὲ οὐδετέρων ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Diminutiua uero partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur. ueluti Zenodorus Zenodorulus. ab homo autē homuncio. At ſpecies quidem maſculini ſex. In ων diſſyllabice, Baccho, Bacchonaſter. In ων. pen. ι. morio, ſtultus. In αξ, ut rhodiolus rhodius. In ας, Zeno, metrodorulus. In κος, homunculus. In λος, nautulus, nauta. Fœminino uero tres. in ων, Hypſipylula hypſipyla. In ις famulus la. In σκη. puellula puella. Neutrorum autem una in ον. adoleſcentulus.

Species diminutiuorū. ων. αξ. ας. κος. λος. ων. ις. σκη. ον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟῚ ΚΤΗΤΙΚΩ͂Ν.

Καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται. καὶ εἰς ειον μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, Νηλεὺς νηλέως, νήλειον. ἀλλ' οὐ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γὰρ βασιλικόν. καὶ δεκέλεια, δεκελικόν. Γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον ἰδεῖν, ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι τῶν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν καὶ ἀνθρώπειον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, Ὁμηρικὸν καὶ Ὁμήρειον. καὶ ἀπὸ τοῦ Αἴαντος, Αἰαντικὸν καὶ Αἰάντειον, ἔτι ἀπὸ Λάτωνος, λατωνικὸν καὶ λατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικά, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια, ὥστε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχῶς. ἢ γὰρ οἰκειωματικῶς,

οὐράνιον. ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικόν. ἢ μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

Poſſeſſiua itē & à proprijs & ab appellatiuis deducuntur. & in ιον quidem à terminatis in ευς, Neleus leileum. ſed non ſolum, nam ab homo humanum deducitur. In κος autem & in ωδες à finitis in ος. ratio, rationalis. ſed non ſolum, nam & à rex regale, ab imago imaginarium. Grammatici ſanè eſt, nihil obſtante, quod inuſitata ſint, tradere ambas has ſpecies à ſingulis dictorum nominum deriuari. ut enim ab homo, deducitur humanum & humanum, ita & ab Homerus Homericum & ricum. & ab Aiax Aiacis Aiacinum & Aiaceium. & à Plato Platonicum & Platonicum. Nonnulli uero & denominatiue à loco dicta poſſeſſiua, domeſticatiua uocant, ut cœleſtis & marinus, & horum ſimilia. Itaque ſumentur ſic poſſeſſiua tripliciter, aut domeſtice, cœleſte. aut conſignificatiue, Grammaticum. aut materialiter, lapideum.

ιον. ευς. κος. ωδες. Denominatiue poſſeſſiua. Triplicia poſſeſſiua.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟῚ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρωνύμων δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος. καὶ εἰσὶν αὖ ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. Ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές, φίλος, φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές, φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές, φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλῶς μέντοι τριγενές, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικά. ἀνθρωπικὸν γοῦν, καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες. καὶ πήλινον. καὶ ἀνθηρόν· καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. Σκοπεῖν δὲ χρή, καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. ζωΰφιον γοῦν καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ. Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμούς, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον τὸν μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ, ἀνθρωπίσκος, μητράς. τὸν δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

FOR-

FORMATIONES DENOMINATIVI.

DEnominatiui autem tot loci formatiui,quot & ſpecies ſunt nominis.at licuerit à ſingulis nominibus deducere. Maſculinũ quidem in ων unius generis, amicus, Philo. fœmininũ uero in οτης unius generis,amicitia. neutrum deniq; in ιον & generaliter in ον trium generum,amicitiale. Quamuis nõ eodem modo ſint trium generũ, ſed pro uarijs formis ſyllabarũ ultimæ ac penultimæ.humanum igitur & humanum & humanũ.luteum,& floridum. & generaliter ſecundum traditam formationem ſpecierum nominis. Videndum autem eſt, an capax trium generum ſit ſpecies. neq; enim omnia in ον neutra trium ſunt generum. animalculum nanq;, & adoleſcentulus, & lebetulus, atq; in totum denominatiua unius ſunt generis. Conſyderandum autem & reliquas denominatiuorum formationes, ſecundum differentiam ſpecierum, ut in diminutiuo quidem lapillus, homunculus, Metrodorulus. in patronymico autem in δης.

ων

οτης

ιον. ον.

ον

δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟῚ ῬΗΜΑΤΙΚΟΥ.

ΤΑ δὲ ῥηματικὰ, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὴ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι, ποίημα. λελόγισμαι, λόγισμος. Τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. Τὰ δὲ εἰς στος, τριγενῆ ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσται, ἀκουστός. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον. Σχῆμα δ᾽ ἂν παρὰ τὰ * πρότερον εἰρημένα, καὶ τὶ παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. Φίλιππος, Φιλιππίδης.

* προειρημένα.

FORMATIONES VERBALIVM.

VErbalia uero, ut in genere loquar, deducuntur à paſſiuo præterito perfecto, uel à prima perſona, uel ſecunda, uel tertia. Ac multa quidem uerbalium à prima, ut factus ſum, opus. conſyderatus ſum, conſyderatio. Fœminina uero in ις à ſecunda, ſolutus es, ſolutio.

ις

Quæ uero in σος trium generum à tertia, auditus eſt, audibilis. Inſuper & in κριον appellatiua, potatus eſt, poculum.

σος. κριον.

Decompoſita

Iam uero & figura præter prius dicta, aliqua decompoſita erit, ut quæ à compoſita deducatur. Philippus, Philippides.

ΕΦ᾽ ΑΣ ΤΩΝ ΚΑΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πόσας δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ᾽ ἂν ἐφ᾽ ἑκάστης, καὶ κοινῶς τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἂν ὧδε.

AD QVAS DECLINATIONES NOMINA QVAEQVE REFERANTVR.

CVm nomen in quinq; diuidatur inflexiones, ut dictum eſt, quomodo referatur ad unamquanq;, & communiter, & peculiariter uidebitur ſic.

ΟΣΑ ΕΓΙ ΤΗΝ ΓΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἁπλᾶ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην. Αἰνείας. Εἶτα τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά. τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακράν. Χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δὲ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται. τελώνης, ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικὰ, εἴτε κύρια. Πριαμίδης, πριαμίδου. καὶ παλαμίδης παλαμίδου. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρου συνθέτων. Τὸ δὲ Ὑπερείδης, καὶ Ἀριστείδης, καὶ ἕτερ᾽ ἄττα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ἔτι τὰ εἰς της ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα. οἷον δεσπότης, δεσπότου. πλὴν τοῦ Κράτης, Κράτητος γάρ.

Alias θουκυδίδης θουκυδίδου.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

ας purum. ης barytona.

IGitur quæ in ας definũt purum, ſupra duas ſyllabas ſimplicia, barytona, referuntur ad primam, Aeneas. Præterea in ης barytona ſimplicia unius generis ſpondaica, hoc eſt quæcunq; penul. habent longam. Chryſes. Quanquam & non ſimplicia eodem pertinent, niſi à neutris in ος compoſita ſint. exactor tributorũ, uictor in Olympijs. Præte-

Præterea quæ in *δης* formata ſunt, ſiue patronymica, ſiue propria. Priamides, midæ. *Palamides, midæ. Præterea quæ à neut. in *δος* componuntur. Cæterum Hyperides, & Ariſtides & alia nonnulla, patronymicorum formam ſequuntur. Præterea in *της* per Iambum deſinentia. hoc eſt, quibus penul. eſt breuis: ut dominus, imini. excepto Crates, nam Cratetis facit. *δης.* *Thucydides idis. *δος.* *της.*

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκά. Μαῖα, τιμή, ὑπὸ τὴν δευτέραν.

QVAE SECVNDAE.

Porrò in *α* uel in *η* deſinentia fœminina. Maia, honor, ad ſecundam pertinent. *α.η.*

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ὑπὸ τὴν τρίτην. Θεός, ὁδός, ἀγαθόν.

QVAE TERTIAE.

In *ος* maſculina & fœminina, & in *ον* neutra, ad tertiam pertinent. Deus, uia, bonum. *ος.ον.*

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ Ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ὑπὸ τὴν τετάρτην. ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. Μενέλεως, Μενέλεω. δύγεων, δύγεω. ἀνάγοιτο δ᾽ ἄν πως ὑπὸ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα Δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ. λᾶας, λάα. Ποδῆς, ποδῆ. Θωμᾶς, Θωμᾶ.

QVAE QVARTAE.

Quæ uero in *ως* deſinunt maſculina & fœmi. Attico more, & in *ων* neutra, ad quartã pertinent. ablatione enim finalis conſonantis declinantur. Menelaus, Menelai. ferax, feracis. Referri etiam ad hanc poſſunt, & quæ declinantur Dorice, ablatione *σ*. lapis, lapidis. Podes, podis. Thomas, Thomæ. *ως.*

ΟΣΑ ΕΠΙ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΑ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ὑπὸ τὴν πέμπτην. τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέν τοι

ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρὸν, τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, α ι υ ω. τῶν δὲ συμφώνων σ, νς, λσ, ξ, ψ, ν, ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, διὰ τοῦ τ κλίνεται. βῆμα, βήματος. πλὴν ἔτι ἀπ᾽ ἀρσενικοῦ παρασχηματιζόμενον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν γραμμάτων, ἄλφα, βῆτα. ἄκλιτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ι Ἑλληνικὰ μὲν ὄντα διὰ τοῦ τ. μέλι, μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται. τι, τινός, ὅτι τίς τινός. εὔχαρι εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. Βάρβαρα δὲ, τῷ ος καθαρῷ. σίνηπι, σινήπιος. Τὰ δὲ εἰς υ, τῷ καθαρῷ. γόνυ, γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε. πῶυ, πώεος. ἡδὺ, ἡδέος. ὀξὺ, ὀξέος. Τὰ δὲ εἰς ω διὰ τοῦ ος καθαροῦ. Λητὼ, Λητόος. Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν διὰ καθαροῦ κλίνεται, τῇ δὲ διὰ τοῦ ψιλοῦ, ἢ τοῦ θ δασέος, ἢ διὰ τοῦ μέσου. τὰ μὲν γὰρ εἰς ευ διὰ καθαροῦ. ἀληθὲς, ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς δυς, ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέως. ναῦς, ναός. Ἔτι τὰ εἰς ους ὁμοίως. βοῦς, βοός. πλὴν τοῦ ποὺς ποδὸς, καὶ ὀδοὺς ὀδόντος. ἐκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, οὐ τὴν τρίτην ἀνάξεται, νοῦς, νοῦ, νῷ ἐστι μὲν τοι γε ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν, οἷς γὰρ οἰός καὶ φθοῖς, φθοιός. Ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα. τεῖχος, τείχεος. φάος, φάεος. καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης, Δημοσθένης, Δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθὴς, ἀληθέος. τούτοις δ᾽ ἠκολούθησε καὶ τὸ Ἄρης. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. Μίνως, Μίνωος. ἥρως, ἥρωος. κοινῶς δηλονότι. Ἀττικῶς γὰρ τετάρτης κλίσεως. Μίνως, Μίνω. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θὼς, θωός. δμὼς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως διὰ τοῦ τ κλίνεται φῶς, φωτός. ἐφ᾽ ἃ δὴ ἀναφέροιτ᾽ ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, διὰ καθαροῦ κλίνεται. δμὼς, θὼς,

Τρώς.

Τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, ὥσπερ τὸ χρώς, φώς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαός γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδώς, αἰδόος. ἠώς, ἠόος. Βαρύτονα δ᾽ ὄντα εὐθὺ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. Κέως, Κέω. ἕως, ἕω. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις ὄφιος, ὕβρις ὕβριος· πλὴν τοῦ χάρις, καὶ παῖς· χάριτος γάρ τοι καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυθος. τούτων δ᾽ ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος. Ὡσαύτως ἢ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἣν μακρὸν ἔχει τὸ υ. πληθύς, πληθύος. ἀχλύς, ἀχλύος. ὀϊζύς, ὀϊζύος. ὀαριστύς, ὀαριστύος. τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται, ἡδύς ἡδέος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, διὰ τοῦ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ, δισύλλαβα, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. Αἴας, Αἴαντος. Κάλχας, Κάλχαντος. πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο ἢ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἐκ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται. Πολυδάμας, Πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά. οἷον ἱμάς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γάρ. καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις, χαρίεντος. συμβαίνει δ᾽ ἄρα καὶ τοῖς ἐκ τούτων παρεσχηματισμένοις, εἰς εν οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον. χαρίεις, χαρίεν, χαρίεντος. ἐξαιρείσθω τὸ μεὶς Αἰολικόν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις, πλακόεντος. πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβικά, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα, ὥσπερ τὸ Λάχης, Λάχητος.

Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα. φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἱδρώς, ἱδρῶτος. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικά, βαρύτονα, βραχείᾳ παραλήγοντα. γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ. οἷον δαίς, δαιτός. σαΐς,

σαιτός. τὸ γὰρ παῖς, παιδὸς, ἐκ συναιρέσεως. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα. Παλλὰς, Παλλάδος. τριὰς, τριάδος. Ἀρκὰς, Ἀρκάδος. πλὴν τοῦ κρὰς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια, διὰ δ κλίνεται κοινῶς. Πάρις, Πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ, μακροπαράληκτα. μῆνις, μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, μονοκατάληκτα. Πριαμὶς, Πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλεὶς, κλειδός. αὐτήρεις, αὐτήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ, ὀξύτονα, βραχυκατάληκτα. χλαμὺς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις προσηγορικὰ, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, διὰ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ινς. ἕλμινς, ἕλμινθος. Τὰ γε μὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἀμεταβόλου κλίνεται. ἅλς, ἁλός. Τὰ δὲ εἰς ξ, τῇ μὲν διὰ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέσῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ. θώραξ, θώρακος πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω, ταῦτα γὰρ τῷ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος, ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος, ὅτι τερετίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω. καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος γάρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ Ἄνακος. Ὀξύτονα δὲ ὄντα διὰ γ. Βουπλὴξ, Βουπλῆγος. αἲξ, αἰγός. ῥὼξ ῥωγός. καὶ πλὴν τοῦ βὴξ, βηχός. πτὼξ, πτωκός. καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων ἕτερον τι τοῦ γ. οἷον σὰρξ, σαρκός γάρ. Ἀκριβέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ, διὰ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος. Θρὰξ, Θρακός. πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἁπλᾶ μὲν ὄντα, διὰ κ. μύρμηξ, μύρμηκος. σύνθετα δὲ διὰ γ. Βουπλὴξ, Βουπλῆγος. Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, διὰ κ. πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος. καὶ τὸ θρὶξ, τριχὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα. καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ. δοίδυκος, βέβρυκος, ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, διὰ γ. αὔτυξ, αὔτυγος. Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ. πλὴν τοῦ ῥώξ. Τὰ δὲ εἰς ψ, διὰ π κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Κύκλωψ, Κύκλωπος. Ἄραψ μέντοι, Ἄραβος. Χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλὲψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, διὰ αὐτῶν κλίνεται ἀμεταβόλων. Ἕλλην, Ἕλληνος. Νέστωρ, Νέστορος.

Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρύτονον τὸ η καὶ τὸ εἰς ε, παρὰ σχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην τέρενος, τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυνομένων. οἷς τὸ μὴ κλιτικόν. ποιμὴν, ποιμένος. πλὴν τοῦ μὴν, μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν, αὐχὴν καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται αὐχένος, φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. πίηρ, πίερος. καὶ τῶν εἰς τηρ. ἀστὴρ, πατὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ οὐθνολεκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασαι, τῇγε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφὶν δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφὶς δελφῖνος. ὥστε καὶ θὶς, θινός. καὶ Σαλαμὶς, Σαλαμῖνος. ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ, τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει, ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ διὰ τοῦ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην. κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. Ξενοφῶν, Ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος γάρ. Καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων γὰρ λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο, Λάκων γὰρ Λάκωνος, καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ Λάκαινα.

QVAE SINT QVINTAE.

Quæcunq; uerò aliam ab his quæ dicta ſunt formam habent maſculina & fœminina & neutra, ad quintã pertinẽt. nam genitiuũ omnia habẽt in ος, differenter tamen. quatenus deſinunt alia in os purum, alia nõ, ſed addita conſonante, ſiue tenui, ſiue aſpirata, ſiue immutabili, ſiue media. Vocales igitur, in quas deſinunt huiuſmodi nomina, ſunt α ι υ ω. conſonantes uerò σ ν ς λ ξ ψ ν ρ. Ergo quæ in α deſinunt, non contracta, per τ declinantur. gradus, gradus. niſi ſi quid à maſculino deformatũ eſt, hoc nanq; ſic maſculini inflexionẽ habet, unde oritur. magnũ gni, quia magnus gni. Exceptis item literarũ nominibus, alpha, beta, indeclinabilia etenim. Quæ uerò in ι Græca, *ατος. Exceptiones.*

ι τος. per τ. mel, mellis. præter ea & quæ à maſculino deformantur, nam & hæc maſculini inflexionẽ ſeruant, à quo deducuntur. quid cuius, quia quis, cuius dicimus. gratũ grati,
Barbara. quia gratus grati. Porrò Barbara per ος purũ, ſinapi ſinapis.
υ υος. Quæ uerò in υ, per ος purum, genu genu. At quæ lon-
υ εος. gam penultimã habent, aut quæ trium ſunt generũ, cõuer
ω ος. ſo υ in ε. grex gis, ſuaue ſuauis, acutũ ti. Cæterũ in ω per
De in σ deſinentibus. ος purũ, Latona næ. Rurſum in σ deſinẽtia partim per ος purũ declinãtur, partim per τ tenue uel θ aſpiratũ, partim
ες εος. per δ mediũ. Deſinentia ergo in ες per ος purũ. uerum ri.
ευς εος. Ad hæc & quę in ευς, aut in αυς, abiecta ſubiũctiua ipſa uo-
αυς αος. cali. rex regis, nauis nauis. Item & quæ in ους ſimiliter, bos
ους ος. bouis. exceptis pes pedis, & dens dentis. quæ ex contra-
Exceptiões. ctione tamen ſunt, ad tertiam referuntur, mens tis ti. eſt tamen incõtracte declinare & hæc. mens tis. Adiungãtur aũt
οις. his & in οις deſinẽtia per ſynæreſin ouis enim ouis facit,
ος τος. & tabes tabis. Prӕterea in ος neutra. robur oris, lumẽ inis.
ης ες. & quæcunq; ab his cõpoſita ſunt in ης. Demoſthenes, nis. ac generaliter quæ in ης deſinũt, habẽtia neutrum formatũ in ες. uerus ueri. horũ aũt formã ſequitur Mars. Præterea
ως ωος. in ως maſculina longam penult. habentia. Minos Minois. heros ois. cõmuniter uidelicet, nam Atticè quartæ fiunt
ως ως. inflexionis. Minos Mino. Monoſyllaba item in ως non cõtracta. lupus pi, famulus li. nam quæ ex cõtractione ſunt per τ declinãtur, lumen nis. ad quæ ſanè referri poteſt auris, huius auris. Ac rurſum & in ως monoſyllaba, quæ habent δ uel θ uel τ, per ος purum declinãtur. ut famulus, lupus, Tros. aliã uerò aliquã habẽtia conſonam, per τ. color, uir adiungatur his quæ dicta ſunt, & lapis monoſyllabum,
ως fœm. nempe lapidis. Præterea in ως fœminina oxytona. pudor ris, aurora ræ. nam quæ barytona ſunt, ad quartã referũtur.
ις ιος. Cos Coi. aurora ræ. Rurſum in ις appellatiua barytona, quæ natura longã penult. nõ habẽt. ſerpens tis. iniuria riæ.
ις ιτος. præter gratia, puer. nam gratiæ dicitur & pueri Ad hæc in
υς υος. υς, penultimam acutam habẽtia. botrus tri. præter galea galeæ.

leæ. quanquam horū nonnulla mutata υ in ε declinantur. υς υθος.
cubitus ti, ſecuris ris. Conſimiliter & oxytona, quæ unius ſunt generis, & longā υ habētia. multitudo nis, caligo nis, calamitas tis, familiaris ris. cæterum quæ ſunt trium generum, conuerſa υ in ε declinantur. iucundus, iucundi.

Rurſum in ας neutra per τ inflectuntur, caro carnis. auris auris. Item deſinentia in ας maſculina, barytona, longā habentia ultimā, quæ ſanè & ν ante τ aſſumūt. Aiax Aiacis, Calchas Calchantis. præter ea quæ fœminina in αινα ex ſe habēt formata, ſiquidem niger nigri, quia nigra. Item quæ pluries duab. habent ſyllabas, ſi à diſyllabo huiuſmodi fuerint compoſita, ſic declinantur. Polydamas, Polydamātis. Congruunt uerò his nomina in ας deſinētia acuta, & non pura maſculina. ut lorū lori. omnis circunflexū ſimiliter, omnis enim facit, & ueniens ab hoc uerbo neutro totum. Item quę in εις purū deſinūt, abiecta poſteriore ipſa uocali. uenuſtus ſti. cōtigit ſanè & quæ ab his formantur, deſinentibus in εν ueutris declinari ſimiliter. nam ν immutabilis eſt. uenuſtus, uenuſtū, uenuſti. excipiatur menſis Aeolicū, quod menſis facit. Item in ους contracta, incontractorū habent declinationem. placenta placentæ, placenta placentę. Item in ης barytona Iambica, hoc eſt, quibus correpta eſt penultima, nec in ultima ſyllaba habēt τ. Laches, Lachetis. Præterea in της fœminina Iambica. amicitia, amicitiæ. Rurſum in ως oxytona, ſi plureis una ſyllaba habēt. ſudor, ris.

υς υθος. — ας ατος. — ας αντος. — ας ατος. — εις εντος. — εις ηνος. — ους ουντος. — ης ητος. — της τητος. — ως ωτος

Deinde in ως maſculina barytona penult. habentia breuem. riſus, riſus. Præterea in αις non cōtracta, ut conuiuium, cōuiuij. paſta, paſtæ. nam puer, pueri ex cōtractione eſt. Item in ας oxytona. Pallas Palladis, ternio onis, Arcas Arcadis. præter caput, nempe capitis. Cæterum propria in ις per δ declinantur communiter. Paris Paridis.

Similiter & in ις fœminina longam habētia penultimā. ira iræ, adoleſcentula læ. Ad hæc in ις oxytona una terminatione. Priamis, idis. Item deſinētia in εις non purū clauis uis, lignū obtentū. Præterea in υς fœminina oxytona,

αις αιτος. — αις αιδος. — ας αδος. — ις ιδος. — εις ειδος. — υς υδος.

in breuem deſinẽtia.chlamys mydis.& quæ acuunt penul-
ις ιδος. timam.aduena,nempe aduenæ. Porrò quæ deſinunt in ις
appellatiua barytona per longam finita,inflectuntur per θ.
ινς ινθος. gallina gallinę.ſimiliter & quę in ινς.elmins elminthos.At
λς λος. quæ in λς,abiecta σ quæ eſt immutabilis,declinantur.ſal ſa
lis.Quæ uerò in ξ, partim per κ tenue declinantur,partim
per χ aſpiratum,partim per γ medium. etenim barytona,
αξ ακος. ut in genere dicam,declinantur per κ.thorax cis. Præterea
αξ αγος. quæ habent uerbum in ζω uel in γω,nempe hæc per γ.ra-
ιξ ιγος. pax cis, quoniã rapio. cicada cicadæ, quod ſtrido. tuba tu-
εξ εγος. bæ,quoniã originale habet tuba cano. lelex lelegis,quia di
αξ ακος. co.excepto rex,quia regis facit, ne conueniret cum nomi
ηξ ηγος. ne Caſtor. Cæterum oxytona per γ declinantur. ſtimu-
ηξ ηχος. lus li,capra rę,rupes is.Exceptis etiam tuſſis ſis,lepus oris,
ωξ ωκος. exceptis & quæ ante ξ cõſonantem habent diuerſam à γ.
ut caro, nam carnis facit. Accuratius quæ in αξ ſunt,per κ
ηξ ηκος. declinãtur.carbo nis,Thrax cis,prę ter rapax & rex.Et quæ
in ηξ ſiquidẽ ſimplicia fuerint,p κ declinãtur. formica cæ.
ιξ ικος. Contra quæ compoſita,per γ.ſtimulus li. Cæterum in ιξ,
υξ υκος. per κ. præter cicada cicadæ. & pilus , nam pili facit. Præ-
terea in υξ natura longam penultimã habentia,& quæcun
que duabus cõſonis efferuntur:quarum altera ad primam
coniugationẽ pertineat, per κ declinãtur. huius cochlea-
ris, bebrycis, ornatus capitis. quæ uerò huiuſmodi non
ωξ ωκος. ſunt,inflectũtur per γ.canthus thi. Item in ωξ ſimplicia.
ωψ ωπος. præter rupes. In ωψ uerò per π inflectuntur pleraq;.Cy
αψ αφος. clops pis. Arabs tamen Arabis facit.Chalybs bis, Libs bis,
υψ υβος. uena næ,cinyps cinyphis. Porrò in ην aut in ρ per eandem
ην ηνος. inflectũtur immutabilẽ.Gręcus,Gręci.Neſtor,oris.Verti-
ην ενος. tur autem in deſinẽtibus in ην barytonis idem η in ε iuxta
formam neutrorũ,ut tener teneri. tenerũ nanq; neutrum.
item in penacutis quæ per μ inflectũtur,paſtor ſtoris. præ-
ter menſis ſis.quin quædã etiã quæ non habẽt μ,ceruix &
ηρ ερος. mens,eodem modo declinãtur.ceruicis, mentis. Conſi
militer & quæ in ηρ, nõnulla mutãt η in ε,ut quæcunq; ba-
rytona

τυτona,quæ longã habent penult. pier,pieris. item quæ in τηρ.aſtrum,pater,mater,filia.& quæ in θηρ. æther. Cæterum quæ in ιν mutata ν in σ,rectum terminant,unde biter mina nominãtur. quanquam inflexionis manent eaſdẽ, nempe ut delphin inis dicimus, ſic & delphis delphinis, ſic & littus littoris,& Salamis Salaminis.atq; id identidem in cæteris.his uerò & aliquis unius terminationis reſpondet,nam alicuius. Porrò pecten biforme eſt.nam uelut in ις deſinẽs cõmunicat cum biterminis. ut uerò per ε decli natur,cum finitis in ην.nimirũ pectinis.In ων uerò terminata,quædã etiã τ aſſumũt, ut circunflexa. Xenophon tis. præter Neptunus,nam Neptuni facit. Et quæ fœminina in αινα habẽt deformata.leo enim facit leonis,quia læena dicitur.draconis, quia dracæna. tãetſi generale illud nõ eſt, ſiquidem Lacon conis, quamuis fœmininũ ſit Lacæna.

ιν ινος. ις ινος. τις. ων οντος. *Exceptiones.*

ἈΡΙΘΜΗΤΙΚΆ.

Ἀνάγοιτο δ' ἄν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο, δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. Δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

NVMERALIA.

IAm uerò referri poſſunt & numeralia ad quintã. unus unius.tres,triũ,tribus. quatuor, horũ, his. præter duo, duorum. nam tertiæ huiuſmodi figura eſt, ut & ambo, amborum.Cæterum duo nõ ſolum in accuſatiuo dicitur, ſed & genitiuo & datiuo.

ΚΟΙΝΑ ΤΩ͂Ν ΚΛΙΣΕΩΝ ἉΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων, καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν τοῖν θεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ Ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

COMmunia declinationum omnium.

COmmune autẽ eſt omniũ declinationũ, quod genitiuum pluralẽ habẽt deſinentẽ in ων, & quod eundẽ

habēt rectū & uocatiuū in omni numero, niſi quod in ſingulari fit tantū Atticè, in duali uerò & plurali generaliter.

ΚΟΙΝᾺ ΤΩ͂Ν ἸΣΟΣΥΛΛΆΒΩΝ.

Τῶν ἰσοσυλλάβων κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοιχοῦ. Αἰνείας, Αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. Καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. Αἰνείαν, λόγον. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων Ἄθω, Κῶ, τέω, λαγὼ αἰτιατικὰ λεγόμενα ἄνευ τοῦ ν Ἀττικῶς.

COMMVNIA PARISYLLABORVM.

Pariſyllaborū uerò cōmune eſt, quod datiuum habent in ι nō expreſſum deſinentē, unà cū uocali nominatiui, aut cum maiore illi reſpondente. Aeneas Aeneæ, ſermo ſermoni. Item quod accuſatiuum habet in ν deſinentem cum uocali recti. Aenean, ſermonem. *Exceptiones.* Notentur inter nomina quartæ, Athōnem, Con, teon, leporē. quæ accuſatiui ſunt abſq; ν, more Attico.

ΚΟΙΝῊ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ Αἰνείᾳ, τὼ Αἰνεία. τῇ Μαίᾳ, τὰ Μαία. λήγουσαν δὲ εἰς ῃ, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ Χρύσῃ, τὼ Χρύσα. τῇ Μούσῃ, τὰ Μούσα.

COMmunia primæ & ſecundæ.

Primæ uerò & ſecundæ cōmune eſt, quod datiuus ſingularis deſinens quidē in α, cōuenit in uoce cum recto & accuſatiuo duali. huic Aeneæ. d. hi Aeneæ uel as. huic Maiæ. d. hæ Maiæ uel as. Item quod quando in ῃ datiuus fit, mutata η in α, & ablata nō expreſſa ι faciunt rectum & accuſatiuum dualiū. huic Chryſæ. d. hi Chryſæ uel as. huic Muſę. d. hæ Muſæ uel as.

ΚΟΙΝᾺ πρώτης, καὶ δευτέρας, καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν

γίνεσθαι

γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ Αἰνέα, τοῖν Αἰνέαιν. τὰ Μούσα, ταῖν Μούσαιν. τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεων. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνον γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· τὼ Αἰνέα, οἱ Αἰνέαι. τὰ Μούσα, αἱ Μοῦσαι. τὼ Μενέλεω. οἱ Μενέλεῳ. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μετὰ τοῦ σ δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. οἱ Αἰνέαι, τοῖς Αἰνέαις. αἱ Μοῦσαι, ταῖς Μούσαις. οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενέλεῳς. Ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν. οἱ Αἰνέαι, τοὺς Αἰνέας. αἱ Μοῦσαι, τὰς Μούσας. οἱ Μενέλεῳ, τοὺς Μενέλεως.

COMMunia primæ, ſecundæ & quartæ.

Primæ uerò & ſecundæ & quartæ commune eſt, quod ex recto & accuſatiuo duali, aſſumptione ι & ν faciunt genitiuum & datiuũ dualiũ. duo Aeneæ, as, Aenearum uel is. duæ Muſæ, as. Muſarum uel is. duo Menelai, os. Menelaorum uel is. Porrò quod aſſumpto ι tantũ, fit rectus pluralium. duo Aeneæ. p. Aeneæ. d. Muſæ. p. Muſæ. d. Menelai. p. Menelai. Præterea quod ex nominatiuo plurali, aſſumptione σ datiuus formetur pluralium. hi Aeneæ, his Aeneis. hæ Muſæ, his Muſis. hi Menelai, his Menelais. Abiecta autem ι, & aſſumpta σ accuſatiuũ faciũt. hi Aeneæ, hos Aeneas. hæ Muſæ, has Muſas. hi Menelai, hos Menelaos.

ΚΟΙΝᾺ πρώτης καὶ τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινόν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι. Αἰνέας, Αἰνέου. λόγος, λόγου.

COMMVNIA primæ & tertiæ.

Primæ uerò ac tertiæ cõmune eſt, quod uerſa ultima in ου declinantur. Aeneas, Aeneæ. ſermo, ſermonis.

ΚΟΙΝᾺ πρώτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ Αἰνέας, ὦ Αἰνέα. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

COMMVNIA primæ & quintæ.

Cæterum primæ & quintæ commune eſt, quod à recto uocatiuum faciunt ablatione σ. ut hic Aeneas, o Aenea. hic uenuſtus, o uenuſte.

ΚΟΙΝΑ` δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ Μαῖα, ὦ Μαῖα. ὁ Λάχης, ὦ Λάχης.

COMMVNIA ſecundæ & quintæ.

Porrò ſecundæ & quintæ commune eſt, quod eandem uocem omnino habet uocatiuus cum recto. hæc Maia, o Maia. hic Laches, o Laches.

ΚΟΙΝΑ` τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ Μενέλεῳ, τὼ Μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενέλεως.

COMMVNIA tertiæ & quartæ.

Tertiæ uerò & q̃rtæ cõmune eſt, quod datiuus ſingularis eandẽ habet uocẽ cum recto & accuſatiuo duali. ſermoni, hi hos ſermones. Menelao, Menelai, laos. Præterea quod à nominatiuo pluralium aſſumptione σ formetur datiuus pluralis. ſermones, ſermonibus. Menelai, Menelais.

ΚΟΙΝΑ` τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ Αἴαντε, τοῖν Αἰάντοιν.

COMMVNIA tertiæ & quintæ.

Tertiæ uerò & quintæ cõmune eſt, quod à recto & accuſatiuo dualium, fiat in *οιν* genitiuus & datiuus dualiũ. ſermones, ſermonum & nibus. Aiaces, Aiacum & Aiacibus.

ἼΔΙΟΝ ΤΗ͂Σ ΠΡΩ΄ΤΗΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ Πέρσης, ὦ Πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει Ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω. Πηλείδου, Πηλείδεω. ὅθεν ἐπενθέσει τοῦ α Πηληϊάδεω.

PRO-

PROPRIVM PRIMAE.

RVrſum primæ eſt proprium, uocatiuum fieri in his, quæ habent τ, aut ſunt gentilia, nõ ſolum ablatione σ, ſed & mutatione η in α. hic propheta, o propheta. hic Perſa, o Perſa. Huius autẽ eiuſdem eſt, quod genitiuum ſingularem habet in εω more Ionico. famuli famuli, Pelidæ Pelidæ. unde interiectione α, fit Pelidæ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι. Μαῖα, Μαίας. τιμὴ, τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν, ἢ μετὰ γὰρ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ᾽ ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η. Μοῦσα Μούσης.

PROPRIVM SECVNDAE.

Secundæ autem, quod aſſumptione σ declinatur. Maia Maiæ. honor, honoris. Item quod manet α in genitiuo, ſi purum ſit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. ſin ſecus habet, uertitur in η. Muſa, Muſæ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω. λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν. ὦ λόγε. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. Εἰς ους τὴν δὲ αἰτιατικήν.

PROPRIVM TERTIAE.

Tertiæ uero proprium, quod datiuum ſingularem à genitiuo format in ω. ſermonis, ſermoni. Rurſum quod uocatiuum in ε finit. o ſermo. Item quod ex recto, eodemq; actiuo duali, fit in οι diphthongum rectus pluralium. duo ſermones, plures ſermones. Deinde quod ex recto plurali, aſſumptione quidem σ, datiuus fit pluralis. ſermones, ſermonibus. Porrò quod in ους accuſatiuus.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως τοῦ σ κλίνεσθαι. Μενε-

λεως, Μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν.

PROPRIVM QVARTAE.

Quartæ autem proprium eſt abiecto σ declinari. Menelaus, Menelai. Item quod rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo ſingulari, & nominatiuo duali.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν. Αἴας, Αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. Αἴαντος Αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. Αἴαντι, Αἴαντα. τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ Ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ὑπὲρ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν ἀφαιρέσει τοῦ ος ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. Αἴαντος, ὦ Αἶαν. χαρίεντος, ὦ χάριεν. τὸ γὰρ μέλαν πλακοῦς, καὶ Σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τ παραληγούσης ν. Σιμοῦντος, ὦ Σιμοῦ. ἐξαιρεῖσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς, μία γὰρ τούτου κλητικὴ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν τῷ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι. ἡ Λητώ, ὦ Λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἐὰν ᾖ. ἡ αἰδώς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην, ἢ εἰς ις ληγόντων, ὧν οὐδέτερα παρεσχηματισμένα εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ. ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων, πατήρ, ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ὑπὲρ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ὑπὲρ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς, ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πούς, καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ποῦ, καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων. ὁ ὄφις, ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν. ὁ ἡδύς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως, καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθα-

ρῷ, ἢ

ρῶ, ἢ διὰ τοῦ τ. πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. Καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ διὰ τοῦ τ. ὁ Λάχης, ὦ Λάχης. Καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ Παλλὰς, ὦ Παλλάς. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. ἡ Πριαμὶς, ὦ Πριαμίς. Καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. Καὶ τῶν εἰς λς. ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. Καὶ τῶν εἰς ν ἀμετάβολον. ὁ Ἕλλην, ὦ Ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. Αἴαντι, Αἴαντε. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. Αἴαντε, Αἴαντες. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. Αἴασι, Φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. Δημοσθένεϊ, Δημοσθένεσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθὲς, ἢ εἰς ευς. Βοΐ, βουσί. Πηλέϊ, Πηλεῦσιν. Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ κ κεῖται. Αἴαντι, Αἴανσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων. λέοντι, λέουσιν. Εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἁλί, ἁλσί. πέρδικι, πέρδιξι. βηχί, βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ, καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντίστοιχον ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδὸν ἅπαντα.

PROPRIVM QVINTAE.

QVintæ uero propriũ eſt, quod genitiuũ ſingularẽ in *os* habet. Aiax, cis. præterea quod datiuũ ſing. à genitiuo facit in *ι*. Aiacis, ci. Rurſum quod accuſatiuũ à datiuo, in *α*. Aiacem. ſiquidẽ Neptunũ, & miſturam, & ſudorẽ ex apocope, ut & Apollinẽ. Pręterea quod uocatiuus in his quæ per *ντ* declinantur incontracta, ablatione genitiui ultimæ ſyllabæ formetur. Aiacis, o Aiax. uenuſti, o uenuſte. Quanquam in placenta, & Simois, & his ſimilib. auferen-

Genitiuus. *Datiuus.*

dum eſt penultimæ ſyllabæ ν. Simoentis, o Simôis. excipia tur tamẽ dens, nam huius idem eſt uocatiuus & rectus. In his uero quæ per ιος declinantur, & contrahuntur in ους,
ης. uocatiuus à recto fit, mutato η in ε. Demoſthenes, o enes.
Rurſum in deſinẽtib. in ω, uel in ως fœmininis, à nominatiuo, mutato finali ω in οι. hæc Latona, o na. & ablatione σ,
ω uel ως. ſi fuerit. hic pudor, o dor. Porrò quæ in ην, uel ης deſinũt,
ην uel ης. quorum neutrũ deformatur in εν, uocatiuus à genitiuo
εν neut. formatur, ablatiõe ultimæ ſyllabę tener, neri, o tener. uenuſtus, nuſti, o uenuſte. Cæterum in ηρ barytonis, fit uocati-
ηρ grauiſo. uus in ερ. hæc mater, o mater. excepto pier. quibus ſanè re-
Exceptiones. ſpondet & inter oxytona. pater, uir, leuir, ſeruator. etenim dicimus o pater, uir, leuir, ſeruator. Præterea quod in quibuſdam conſonet uocatiuus cum recto omnino, in qui-
ευς, ους. buſdam etiam ſine ς proferatur. Nam in ευς, aut ους deſinẽtium & abſq; ς cum diphthongo profertur, niſi quid uetet. quippe o pes, & o dens tantũ, ne ſit eadem uox cum ubi, & uiæ. Itẽ in appellatiuis in ις barytonis, longã natura non ha
ις grauiſo. bentibus ultimã, atq; adeò in omnib. in ις batrytonis. hic ſerpens, o pens. Atq; in υς barytonis. hic botrus. o tre. prę-
υς. terea in acutis, ſi triũ ſint generũ. hic iucũdus, o de. Cęterũ in maſculinis ĩ ως longã deſinẽtib. uocatiuus nominatiuo
ως. eſt ſimilis nec aliter, atq; ĩd in omnĩb. in ως deſinentibus. Rurſũ in declinatis, aut per ος purũ, aut per σ, exceptis fœmininis. oxytonis. hic heros, o ros. Et in ης barytonorum
ης grauiſo. Iambicorũ, atq; in totũ omniũ quę in ης deſinũt & declinãtur per τ. hic Laches, o ches. Itẽ in as oxytonorũ. hęc Pallas,
ας. o las. Rurſum in ις oxytonorum. hæc Priamis, o mis. Item
ις acutiſo. in υς oxytonorum. hęc chlamys, o mys. Item in λς. hic ſal,
υς acutiſo. o ſal. Præterea in duplicẽ. hic rex, o rex. Deinde in immuta
λς. *Nominatiuus* bilem. hic Gręcus, o ce. pręter ſuperius dicta. Quin & illud
& accu. dual. eſt proprium, quod nominatiuũ & accuſ. dualiũ, à datiuo ſingulariũ faciunt mutata ι in ε. Aiaci, Aiaces. Præterea,
Nominatiuus quod ex recto & accuſatiuo dualiũ, aſſũpta σ formatur no
plur. minatiuus pluraliũ. Aiaces duo uel duos, Aiaces plures.

Item quod datiuus pluralium, à datiuo ſingularium formatur in σι, uel actu, uel potentia. Aiacibus, Phœnicibus. Itaq; ſi purnm fuerit ſingularis ι, tum σ aſſumitur. Demoſthenis, enibus. In nonnullis & ν additur, ut quorum nominatiuus in ες incontractum, uel in ους. boui, bobus. Pelei, leis. ſin in ι non purum, ſiquidem τ, uel θ, uel δ, uel ν adiunctum fuerit, uertitur in σ, & ν eliditur, ſi τ præcedat. Aiaci, ibus. In nonnullis uero & in huius locum ν aſſumitur, ut quorum rectus in ων deſinit. leoni, onibus. Quod ſi ſalia quæpiã conſona aut immutabilis aut tenuis, aut aſpirata, aut media præter dictas fuerit, ε rurſum aſſumitur. ſali, ſalibus. perdici, cibus. tuſſi, ſibus. flagello, lis. niſi quod aſpirata & media in ſibi reſpondentem mutam uel tenuem uertitur, & recipitur duplex. Præterea quod ex accuſatiuo ſingulari aſſumptione σ, fit accuſatiuus pluralis. Porrò quintæ declinationis etiam ſecundum contractionem, affectiones nominum ſunt ferè omnes.

Datiu. plur. — *ι purum.* — *ι non purum.* — *Accuſ. plur.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, οὐδὲ ἕν ἐστι. Τῶν δὲ ἰδίων δὴ καὶ πρώτου κοινόν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει, οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν. πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν Ἀττικῶς, πλὴν τῶν πρώτου υ. καθόλου γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας, πλαγίους τε καὶ ὀρθάς, τρέπουσι τὸ βραχὺ ο εἰς τὸ μακρόν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α ἢ ι εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν. Μενέλαος, Μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α κοινὸν μὲν τό τε διὰ ὅλου συναιρεῖσθαι. πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δ' ᾗ τὰ μὲν η, ε, ο συναιρεῖται εἰς ου, ει, οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ τοῦ ω τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεται κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν

συναιρεῖσθαι εἰς ω Ἀττικῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω. Καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. Ἔστι τὸ ἔνατον τῶν εἰς ις τῶν δ κλινομένων, ἐπεί τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι. φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθοῖς. ὄϊδες, οἶς. ὄϊδας, οἶς. Ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὸ τὰς αἰτιατικὰς τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς συναιρεῖν εἰς α. ὑγιέα, ὑγιᾶ. Πειραιέα, Πειραιᾶ. Ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. Πάριος, Θέλιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ τῶν κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ η. κεράτος, κέραος. Καὶ τὸ τὰ ι καὶ υ κλίνεσθαι τῷ ε καὶ η. πόλεος, βασιλῆος. Τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τῆς ἑνικῆς αἰτιατικῆς, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν γίνεσθαι. Πάριδα, Πάριν. μήνιδα, μῆνιν. καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι. ὄφια, ὄφιν. καὶ τῶν υ ἑκατέρων. ἡδέα, ἡδύν. βότρυα, βότρυν.

DE CONTRACTIS.

IN octo potiſſimum formas diuiſorum contractionem recipientiũ nominum, cõmune idem omnium nihil
ι, ιν, υ. quidẽ eſt. Verum ι, & ιν, & primi υ cõmune eſt, quod quatuor tantum contrahuntur caſus in ει, nempe datiuus ſingularis, item nominatiuus & accuſatiuus & uocatiuus pluralium, exceptis neutris. Cõmune his & illud & ο breue genitiui in ω longum uertere Attice, niſi quæ ſunt pri-
ος purum. Attice. mi υ. nam in uniuerſum Attici caſus in ος purum deſinentes, tum obliquos, tum rectos, mutato ο breui in ω longũ, & penultima uocali α ſiue η uerſa in ε, proferre conſueuerunt. Menelaus, laus. ſerpentis, tis. Spectantium uero ad η, ε, ο, & α cõmune eſt, quod in omnibus contrahuntur, niſi ſicubi neutrum genus uetat, & quod genitiui pluraliũ contrahuntur in ω. differunt autem quod quæ ad η, ε, ο ſpectãt, contrahuntur in ου, ει, η, οι. quæ uero ad α, in ω, α. Proprium autem ω ſingularia tantum contrahi, dualia uero & pluralia incontracta declinari ſecundũ tertiam declinationem. Eiuſdem aũt ſunt contractiones, & quod ſingularis accuſatiuus comparatiuorũ cõtrahitur in ω more Attico. melio

rem,meliorem.eliſo uidelicet ρ,& cõflatis ο & α,in ω. Præterea quod rectus & accuſatiuus pluralis in ες cõtrahitur. hi meliores,res.hos meliores,res.Et quod aliqua in ις per δ declinata,tum in recto,tum in accuſatiuo plurali contrahuntur.hæ tabes,has tabes.hæ oues, has oues.Atticũ nempe & hoc.Et item illud, quod à nominibus in ης & δης purum uenietes accuſatiui contrahuntur in α. ſanũ, ſanum. Piræum,Piræum. Ionicum uero, quod in huiuſmodi nominibus eliditur δ. Paridis, Thetidis. Præterea quod in per τ declinatis,& τ abijcitur.carnis,carnis.Itẽ quod quæ habent ι & δ,declinantur per ε & η.ciuitatis,regis. Præterea quod horum nominũ etiam ſingularis accuſatiuus ablata etiã ultima,& recepto ν formetur. Parida,Parin.iram, iram. Idem fit in his,quæ habent ι. ſerpentem, tem. & in utroq; υ. iucundum,um.botrum,trum.

Nominatiuus et accuſatiuus plur.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

Πάσχει δὲ καὶ τὰ εἰς ηρ ἔνια συγκοπήν, οἷον τὸ ἀνήρ, πατήρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ ἀνδρός, πατέρος καὶ πατρός, μητέρος καὶ μητρός. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μήτι κωλύοι. Καὶ ἡ τῶν πληθυντικῶν δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, προσθέσει τοῦ α. οἷον πατρί, πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε. πατέρι, πατράσιν. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ τῷ Ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. Τό γε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς νοῦ.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

Patiuntur autem deſinentia in ηρ aliqua ſyncopen,ut uir,pater,mater. nam faciunt uiri & uiri,patris & patris,matris & matris.atq; item in cæteris caſibus, niſi quid uetet. Et ſanè pluralis datiuus horum formatur quidem à ſingulari, quemadmodum in alijs, ſed aut à ſyncopen iam paſſo,interpoſito α. ut patri patribus. aut à nondum paſſo etiam, tranſlato & uerſo ε in α. patri,patribus, & uiro,uiris. at dictum eſt apud Poëtam,& uiris. Iam naui

gatio & mens, aliaq; id genus, non ſunt contractionis quintæ, ſed tertiæ. ueniunt enim à nauigatio & mens, ideo præſtiterit declinare per tertiam.

ΠΕΡῚ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ Ζεύς, οὐ γὰρ Ζέος, ἀλλὰ Διός. μεθαρμοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. Καὶ τὸ πολύς, οὐ γὰρ πολέος, ἔν γε τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. Καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα, μεγάλου. πολύ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος. ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. Ἕτερα δ' αὖ ἀποκοπήν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. Ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας, σέλας δέπας βρέτας.

DE HETEROCLITIS.

SVnt autem & nomina, quæ non propriam & æquabilem ſeruant inflexionem, ſed uarie declinantur, unde
Iupiter. & heteroclita uocantur. ut Iupiter, nec enim Iupitris,
Magnus ſed Iouis accommodatum in aliam uocem facit. Item ma-
Multus. gnus, non magni facit, ſed magni. Rurſum multus, neque enim multi facit in ſoluta oratione, ſed multi. Item ab his uenientia neutra. magnum, gni. multum, ti. Etiam puteus, & hepar, & eſca, & aqua. non putei, hepatis, eſcæ, aquæ. ſed putei, hepatis, eſcæ, aquæ. Formam uero in his ac regulam certam non eſt reperire, ſed ſolum uſus obſeruandus. Rur-
Indeclina- ſum quædam alia apocopen uel aliud quid paſſa, indecina-
bilia. bilia ſunt. ut domus, ordeum, & pinguedo, & caro. Non paſſa uero indeclinabilia, decus, utilitas, ſomnũ, corpus. Atq; in ſumma, deſinentia in *ας* neutra non purũ habentia *ας*. iubar, poculum, ſtatua.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

DE VERBO.

Verbum autem diuiſum eſt quidem prius, & quæ accidentia habet, declaratum.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

COMMVNIA QVATVOR CONIVGATIONVM.

Cum uero inflexiones uerbi quinq; ſint, quas coniugationes uocamus, quatuor quidem in ω deſinentium uerborum, una uero terminatorum in μι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ τὸν τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβικὴ, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικὴ, μεταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρόν. ἀγαπῶ, ἠγάπων. Εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισαι αὐξήσει, καὶ ἑάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταύτῃ δὲ οὐδὲ ἂν τοῦτο εἴη καθόλου.

FORMATIONES ACTIVORVM TEMPORVM.

Commune quatuor primarum eſt, quod in indicatiuo actiuo, præteritum imperfectum fit à præſenti, mutatione quidem ultimæ in ον, & augmento addito uel ſyllabæ uel temporis. Generaliter ſi à cōſonante quidem uerbum incipit, augmentum fit ſyllabicum, aſſumptione ε in initio. ut uerbero, uerberabā. ſi uero à uocali, temporale erit, mutata uidelicet breui primaria uocali in longam. ut diligo, *Præt. imperf.* *Augmentum ſyllabicum.* *Temporale.*

diligebam.niſi ſanè fregi,ſyllabico figuratum eſt augmento,& fractus eram,& captus eram,atq; huiuſmodi. nam in his ne hoc quidem fuerit perpetuum.

ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.

Ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἀκούω, ἀκούσω. ἢ δυνάμει, τύπτω, τύψω. Πλὴν τοῦ τετάρτης ἐκ χρήσεως, ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς καὶ αὕτη τὸ σ ἀναδέχοιτο. ὅθεν καὶ ὅρω, ὅρσω. καὶ ἕλω, ἕλσω οἱ Δωριεῖς λέγουσιν. Οὐκοῦν καὶ μένω μένσω, καὶ κρίνω κρίνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον οὐκ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ βαδιῶ, Ἀττικόν. τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν Ἀθηναῖοι. βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

FVTVRVM PRIMVM.

Præterea,quod primum futu.in ω deſinit,& idem principium habet cum pręſenti,atq; ante ω retinet σ,ſiue actu. *σ ante ω* audio, audiam.ſiue potẽtia,uerbero,abo. dempta quarta, idq́; ex uſu, quandoquidem quo ad naturam & hæc σ recipit.unde moueo,bo.& traho,traham Dores dicũt.Itidem & maneo,manebo dicendum,& iudico, iudicabo. ſed ob abſurdum ſonum non ſunt in uſu. Ibo autẽ Atticum eſt. *Βαδιῶ Atticum.* ſiquidem in ιζω ſuper duas ſyllabas futura,eliſo ς proferũt Athenienſes.uadam,uadam.ſperabo, ſperabo. Verum augeſco,& coquo,& auxilior ex contractione.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἔτι τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἀρχὴν τὴν αὐτὴν ἔχειν τοῖς παρατατικοῖς χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. Συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τύψω, τέτυφα. Ἐφ᾽ ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος

φωνος ἦ. ἔψαλκα, ἔσπαρκα, ἔῤῥιφα. Καὶ ἐφ' ὧν δὲ διπλοῦν, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντίστοιχον ψιλόν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικόν, ἴδιον Ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα διὰ κοινοῦ προστιθέντων, καὶ τὴν τρίτην συστελλόντων συλλαβήν. οἷον ἐλεύθω, ἤλευκα, ἐλήλυκα. ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔστι γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ ε μόνον, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις. ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. ἄνωγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἐωνούμην, ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. Τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα. Ἔτι τὸ ἀεὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ὑπερσυντελικὸν γίνεσθαι εἰς ειν, καὶ μετ' αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἣν ἀεὶ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχηται· τέτυφα, ἐτετύφειν. Ἔτι τὸ ἀεὶ τοῦ πρώτου ἀορίστου δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστώς, καθαρῶς καὶ αὐτοῦ προφερομένου. ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκοον βραχυπαραλήκτως. Καὶ εἰ διὰ τὸ ε ὁποσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπραθον. δέρκω, ἔδρακον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον. Τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, προσθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως. Ἔτι τὸ ἀεὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

INDEFINITVM PRIMVM.

Ad hæc quod primũ indefinitũ à futuro formetur, mutato ultimo ω in α, augmento accedente temporis uel ſyllabæ. audiã, iui. uerberabo, aui. uerũ uerti per cõduplicationem. Item quod pręteritũ perf. à futuro formetur in α, atq; initialem eandẽ habeat cũ pręterito imperf. tẽporaliter aucto. cõmentabor, tatus ſum. porrò ſyllabice, etiã præſentis initialẽ conſonam aſſumit. uerberabo, aui. In his tamen in Præt. perf.

quibus in initio eſt conſonans duplex, uel ρ, nunquam aſſumit conſonantem huiuſmodi prǫteritum perfectum, ne ſonus uocis abſurdus ſit. cecini, ſeminaui, ieci. Itē in quibus aſpirata eſt, non eandem aſſumit, ſed ſibi reſpondentem tenuem ob dictam modo cauſam. dico, xi. ſeparo, aui. uenor, uenatus ſum. In quibus autem eſt α ε uel ο initialis, in his proprium Attici præteritum perfectum faciunt, initiales præſentis literas communi præterito apponentes, ac tertiam corripiētes ſyllabam. quemadmodum uenio, ueni, ueni. audio, audiui, diui. fodio, fodi, fodi. Sunt tamen & in quibus, cum ab ο incipiant, initiales non apponunt, ſed ε ſolum, ſicuti in præterito imperfecto & indefinitis. impulſus ſum, ſus ſum. emptus ſum, tus ſum. uidi, uidi. aperui, aperui. quorū ſanè & prǫteritū imperfectū ſimile aliquid habet. emebar, uidebam. Ad hāc formam & uideor, uideor. Cæterum intellexit, & affatus eſt, Poëtica iuxta ſimilitudinē ſunt efficta. Cōmune item eſt quod à præterito perf. præteritū pluſq. formatur in ειν, etiā cum augmēto ſyllabico ſi à cōſonante præt. perfectū incipiat uerberaui, uerberaueram. Item quod à primo indefinito ſecundum fit in ον, ſic ut breuis ſit penultima, & ante ον habeat in prǫſenti indicatiuam cōiugationis conſonantem. quod ſi in ω purum deſinat præſens, pure & hoc profertur. uerberaui aui, audiui iui, breui penultima. Et ſi per ε utcunq; penultimam præſens diſſyllabum habuerit, immutabili uidelicet uel præcedente, uel ſubſequente, tum plerunque trāſmutatur ε in α. excindo, excidi. uideo, uidi. ſemino, ſeminaui. corrumpo, corrupi. Cæterū duxi & percellui per conduplicationem dicta ſunt, atq; habui interpoſito σ peculiari forma. Item quod à ſecūdo indefinito, ſecundum futurum formatur in ω circunflexum, abiecto augmento. uerberaui, uerberabo.

Aſpirata.

Atticum præteritum.

Poetice.

Præt. pluſqu.

Indefinitū. 2.

Futurum 2.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἔτι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινόν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὥστε. ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος,

ἐνεστῶτος τοῦ ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ τὸν παρατατικόν, ἐνθέσει τῆς μην. ἐβίαζον, ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος τὸν α μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τύψω, τύψομαι. Ἰδίως γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην. ἔτυψα, ἐτυψάμην. ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. Κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεται. τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. Ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγηται τῷ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τοιούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεται. πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τοιοῦτον δὲ καὶ εἶκα καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ τὸν ὑπερσυντελικόν, μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν. ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

FORMATIONES MEDIORVM TEMPORVM.

IN medio uero indicatiuo commune eſt, quod ſingula
tempora à ſingulis eiuſdem nominis actiuis formãtur
hoc pacto. à præſenti præſens, mutato ω in ο, & aſſum- *Præſens.*
pta ſyllaba μαι. cõpello, lo uel or. A pręterito imperf. præte
ritum imperf. interiecto μη. compellebam, lebar. A primo *Præt. imperf.*
futuro primum futurum, mutatione ω in ο, & adiectione *Futurum 1.*
μαι. uerberabo, uerberabor. Peculiariter tamen in quarta
cõiugatione & υ aſſumitur. canã, cantabor. A primo inde-
finito primum indefinitum, & à ſecũdo ſecũdum, aſſum- *1. indefinitũ.*
ptione μην. uerberaui, uapulaui. uerberaui, uapulaui. A pre *2. indefinitũ.*
terito perfecto, præteritum perfectum, habens ante α con- *Præt. perf.*

iugationis indicem conſonantem, aut nullam etiam conſonantem habens, ſi in ω purum uerbum deſinat. uocetur autem hoc totum characteriſticon. uerberaui, ui. cecini, ni. audiui, ui. Et ſi duæ conſonæ fuerint ſiue actu, ſiue potentia propter duplicem, præteritum medium magis indicem coniugationis ſolet accipere. uerbero, aui. dico, dixi. percello, percellui. & ſi futurum in penultima habet ε, ſiue ſolum, ſiue cum ι, mutato huiuſmodi ε in ο præt. medij penultima fit. parebo, parui. corrūpā, corrupi. ſperabo, ſperaui. Huiuſmodi & cōſueui & uideor. A pręterito uero pluſquamperfecto præteritum pluſquamperfectum, aſſumpta litera characteriſtica. uerberaueram, uerberaueram. audieram, audieram. cecineram, cecineram. A ſecundo uero futuro ſecundum futurum formatur, mutato ω in ου, & aſſumpto μαι. uerberabo, uerberabo.

Pluſquāperf.

2. futurum.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινόν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντελικὸν ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος. τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεώς ἐστι δεκτικός. Κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατόν, χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισται, ὡρίσθην. Γίνονται δ' αὖ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι. μεταβολῇ γὰρ τῆς σα εἰς θην, ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ.

δασύ. ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλα, ἐψάλθην. Καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

FORMATIONES PASSIVORVM TEMPORVM.

IN indicatiuo autem paſſiuo commune eſt quod præſens & præteritum imperfectum ab eiuſdem nominis fiunt actiuis, eo modo quo media. ſcribo, ſcribor, ſcribebam, ſcribebar. *Præſens & imperfectum.* Item quod præteritum perfectũ formatur à præterito perfecto, mutata ultima in μαι. uerberaui, uapulaui, feci, factus ſum. *Præt. perf.* Præterea quod indefinitũ 2. ab eodem actiuo fit, mutata ultima in ην. uerberaui, uapulaui. *2. indefinitum.* Præteritũ autem pluſquamperf. à ſimilis conſonantis præterito perfecto, mutata ultima in μην, & addito augmẽto ſyllabico, ſi uerbum à conſonante forſitan incipiat. uapulaui, uapulaueram. & omnino ſi augmẽtum recipiat. *Præt. pluſq.* Quod ſi à uocali incipiat præteritum, mediam augere, ſi poſſit, oportet. uiſus ſum, uiſus eram. ſperaui, ſperauerã. *Augmentum in medio dictionis.* Primum autem indefinitum fit ab eodem præterito perfecto, mutata ultima tertiæ perſonæ in ην, & abiecto ſyllabico augmento, in his uidelicet in quibus eſt. ſemper autem cum augmento uel ſyllabæ, uel temporis. uapulaui, uapulaui. definitum eſt, definitus ſum. Fieri autem poſſet & à 1 indefinito actiuorum generaliter, cum ς ſit in omni futuro, mutata σα in θην, & quę adeſt, tenui uerſa in ſuã aſpiratã. uerberaui, uerberatus ſum. cecini, cãtatus ſum. *Indefinitum 1.* Præterea mox futurũ à ſecũda perſona pręteriti perfecti, interpoſito ομ. uapulauiſti, mox uerberabor. plicatus ſum, abor. Primũ aũt & ſecundum futurũ à ſimilium conſonãtium indefinitis, aſſumptione μαι, & ſublatione augmenti. uerberatus es, uerberabor. uerberatus es, uerberabor. *Mox futu. 1. & 2. futurum.*

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ, κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμενον τὸ ψιλὸν ἔχοντι. τύψω, τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασὺ εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα, λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, λελέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ, β, φ. τύψω, τέτυφα, τέτυφμαι, ἐτύφθην. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ, χ, γ. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

COMMVNE PRIMAE ET SECVNDAE.

Primæ uero & ſecundæ commune eſt, quod in actiuo futuro uirtute habẽt σ in duplici cõſonante, & quod in præterito perf. finale α habent coniunctũ cũ aſpirata, quæ reſpondeat futuri finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo, aui. dicam dixi. Et quod in paſſiuo præterito perfe. ante finalẽ μαι mutant actiui illã aſpiratam in propriam mediam. uerberaui, uerberatus ſum. etiam ſi propter ſequens μ proferatur τέτυμμαι. dixi, dictus ſum. quodq; in indefinito rurſus media uertatur in ſuam aſpiratam. uerberatus ſum, tus ſum. dictus ſum, ctus ſum. Differunt autem, quod primæ ſunt hæ ψ, β, φ. uerbero, uerberaui, uerberatus ſum, tus ſum. Secundæ uero hæ ξ, χ, γ. dicam, dixi. dictus ſum, dictus ſum.

Præt. perf.

Præt. perf. paſſiuum

ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔψαλκα. Διαφέρουσι δὲ ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει ῥοπῇ τοῦ σ. βασιλεύσω, βεβασίλευκα. ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. Τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ξανῶ, ἔξαγκα.

ἔῤῥαγκα καὶ τὸ παθητικὸν ἔῤῥαμμαι διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει. ἐῤῥάνθην.

COMMVNIA TERTIAE ET QVARTAE.

Tertiæ autem & quartæ commune eſt, quod actiuum præteritum perfectum cum finali α habet κ coniunctum. regnaui, cecini. Differunt tamen, quod tertia idem κ habet uerſum ex σ futuri. regnabo, regnaui. quarta uero adiectum. canam, cecini. Vertitur autem in quarta cõiugatione ante aſſumptum κ incidens ν in γ propter ſequens κ. aſpergam, aſperſi. & paſſiuũ aſperſus ſum propter ſequens μ. Tametſi indefinitum rurſum ν habet. aſperſus ſum. *Præt. perf. actiuum*

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης ἐστὶ τὸ ὡδὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. Καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ὡδὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεί, ἤκουκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πεποίημαι, ἤκουσμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει. Βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ' ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται. ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. Καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ α τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει. γελάω, γεγέλασμαι. τελέω, τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ πρὸ τοῦ ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ᾄδω, ᾖσμαι. πείθω, πέπεισμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα δὲ τὸν ἀόριστον ἔχειν μετὰ τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει. ἤκουσμαι, ἠκούσθην. μὴ ἔχειν δὲ ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δ' ἐστὶ ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας διὰ α, ε, ο ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε ἐστι α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. Βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω, ἀκέομαι. καὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω, δράω, ἀνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω, σπάω. ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, ἐνόω, βόω. Καὶ ἐπαινήσω

μένοι, καὶ φορήσω, καὶ πτερήσω, καὶ ἱκέσομαι παρὰ ποιητῇ εὕρηται Ἰωνικῶς.

PROPRIVM TERTIAE.

Futurum σ actu.

PRoprium tertiæ coniugationis & illud eſt, quod in actiuo futuro actu habet σ, ubi priores uirtute eādem habent. audiam, faciam. Atq; in totū in prioribus his, in quibus fit duplicis mutatio in aſpiratas uel medias, aut eadem σ ipſa manet, aut in κ uertitur, aut omnino deeſt. uertitur enim in actiuo præterito perfecto in κ ſemper, audiui. Deeſt autem & ſeruatur in paſſiuo præterito perfecto, factus ſum, auditus ſum. etenim ſi finale ω proprij præſentis purum fuerit, plerunq; deeſt. clamo, clamatus ſum. iaculor, iaculatus ſum. In nonnullis tamen ſeruatur, traho, tractus ſum. audio, auditus ſum. Item in his quæ habent α uel ε ante ω, λ præcedente. rideo, riſus ſum. perficio, perfectus ſum. Cōſyderandum uero melius, quod ſi purum huiuſmodi ω nō fuerit, ſemper σ manet. cano, cātatus ſum. perſuadeo, perſuaſus ſum. fingo, fictus ſum. dico, dictus ſum. Neceſſe ſanè eſt & in his indefinitū habere σ in quibus & præteritum perfectum habet. auditus ſum, tus ſum. contra non habere, ubi nec præteritum perfectum habet. factus ſum, tus ſum. Proprium eſt huius coniugationis, & quod futura habentiū α, ε, ο uerborum, uerſa ε & α in η, & ο in ω proferātur. facio, ciam. clamo, abo. deauro, abo. Præter uoco, perficio, laudo, geſto, polio, medeor. & rideo, ago, amo traijcio, moleſto, ſano, frango, uolo, miſceo, uello. aro, iuro, inquino, moueo, paſco. Licet laudabo, geſtabo, traijciā, & ſanabo apud Poëtam dicta ſint Ionice.

α ε ο præſentis manet in quibuſdā futuris.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. Καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω. καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ φθείρω, φθέρσω λεγόμενον εὕρηται Δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ, τὸν α΄ ἀόριστον τὴν ει μὲν παραλήγειν, εἰ παρὰ ε ὁ μέλλων. παρὰ η δὲ, εἰ παρὰ α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. Καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου μεταβάλλειν

ταβάλλειν εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. Καὶ τὸ τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η. χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῷ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ' ἀποβάλλειν. κρίνω, κέκρικα. τείνω, τέτακα. Ἐφ' ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον, κέκριμαι. οὐδ' ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

PROPRIA QVARTAE.

Quartæ uero proprium eſt, quod actiuum futurum ante finale ω cōſonantem habet præſentis, & corripit penultimam. ſemino, abo. Quanquam pinſo, pinſam. & moueo, mouebo. & corrumpo, corrumpā dictum reperiatur Dorice. Proprium inſuper & illud, quod indefinitum ι in penul. habet, ſi ε futurum habuerit: rurſum η, ſi illud α. manebo, manſi. canam, cecini. Item quod in actiuo præterito perfecto, & ſecundo indefi. mutatur in α uocalis ε futuri penultima ſeminabo. naui. corrumpā, corrupi. occidā, occidi. Item quod medium præteritum perf. uertit αι penul. in η. hio, hiaui. oſtendo, oſtendi. Item quod in deſinentibus quidem in νω. Cæterū penul. habentibus ι uel ει diphthongon, non uertitur ν, ſed abijcitur. iudico, aui. tendo, tetendi. Verum in his paſſiuum præteritum perf. eodem modo nō habet idem ν uerſum, iudicatus ſum. nec indefinitū inuertibile, iudicatus ſum, propter abſurditatē ſoni.

Actiuum.

Indefinitum actiuum.

Medium præteritum perf.

Præt. perf. paſſiuum.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἡ δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστίν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ἴδιον δ' ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ, τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων. τιθέω

τίθημι, ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται, καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται, καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην. ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον. ἔστημεν γάρ, καὶ ἔστητον. καὶ ἔβημεν, ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὃ γὰρ τοῖς εἰς ω, ω ο, ἢ ει ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι, η ε, ἢ η α, ἢ ω ο, ἢ υ υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

PROPRIA QVINTAE.

Quinta uero, quod in μι uerborum ſit à uerbis tertiæ α, ε, ο, υ habentia deductorum, & quod non omnia habent tempora dictum eſt prius. *Præt.imperf.* Proprium autē id habet, quod ab actiuo præſenti præteritum imperfectum fit, adempto ι, & conuerſo μ in ν. pono, ponebam. ſtatuo, ſtatuebam. do dabam. iungo, iungebam. *Indefi.1.* Præterea quod primum indefi. ante finale α, κ habet eiuſdem ſyllabæ, at nō in omnibus, ſed in his, quæ ab ε & ο habentibus deformantur. pono, po no, poſui. do, do, dedi. Dictum autem & illud prius, quod *Verba in μι* uerba in μι in paſſiuis & medijs, item in dualibus ac pluralibus penultimam corripiunt, tametſi generale ne hoc quidem. nam ponor, & crucior, & quæror Poëtica dicta ſunt, *ἀκάχημαι δίζημαι poëtica.* item inuenimus, & ibant duo, ſtabant duo, occurrebant duo. Quare præter dualia & pluralia quæ à prima fiunt, ſecundorum indefinitorū dictū oportuit. nempe ſtabamus, ſtabatis duo. item ibamus, ibatis duo. Communę tamen ferè omnibus aliquid eſt huiuſmodi, ſanè correptio ipſa ratione æquabili. etenim ut in uerbis in ω, ω contrahitur in ο, aut ει in ε. ita in uerbis in μι, η corripitur in ε, aut η in α, aut ω in ο, aut υ longum in υ breue itaq; & correptio

reptio fit horum ſingulis, nempe in uocalem proprij uerbi, unde eſt quod producitur. pono, no, nor. ſtatuo, tuo, tuor. do, do, dor. iungo, o, or.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, παρεντιθεμένου τοῦ α, τῷ ληκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης. τίθημι, τίθεμαι. ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ ι διὰ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν εἰς ε. τίθεμαι, τέθεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι. ὁ δὲ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην. ἐτέθην δὲ διὰ τὸν δύσφωνον.

PASSIVORVM ET MEDIORVM IN MI PRAESENS.

Fit autem in horum paſſiuis ac medijs præſens à præſenti actiuo, interiectione α literæ ante finale ι, & correpta penultima. pono, ponor. Præteritum autem imperfectum à præterito imperfecto, ſicut & in cæteris coniugationibus. ponebam, ponebar. Conſimiliter uero & mediorum primum & ſecundum indefi. à cognatis. poſui, poſui, uel poſitus ſum. Paſſiuum autem preteritum imperfectū ab eiuſdem generis præſenti fit, uerſa conduplicatitia litera ι in ε. uelut ponor, poſitus ſum. donor, datus ſum. ſtatuor, ſtatutus ſum. Cæterum indefinitum à præterito perfecto, ut in tertia. datus ſum. tus ſum. poſitus ſum, tus ſum. ἐτέθην tamen ſonatur propter abſurditatem uocis.

Præt. imperf.

Indefi. 1. & 2.

Præt. perfect. paſſiuum.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ

διαφόρως. τὸ μέντοι ἔθος, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις. τύπτω, τύπτεις. τύψω, τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ. τύπτει, τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τον. τύπτεις, τύπτετον. τύψεις, τύψετον. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν. τύπτω, τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον, τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι. τύπτετον, τύπτουσι. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν. τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα ἐφέλκεται τὸ ν Ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. Ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἦν τίμησ' ἀρητῆρα, ἔστιν ἔσθ' ὅτε. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα, πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις. τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυποῦσιν.

INFLEXIO PERSONALIS IN Ω ACTIVORVM.

IAm uero perſonalis inflexionis modus idem in quatuor, quæ in ω uerborum coniugationibus, differentia autē in temporibus. alia nanq; ſimili modo perſonas inflectunt, alia diuerſo. uerum unde formentur, commu-
2. ſingularis. ne omnibus per ſingulos modos. Cōmune eſt igitur præſentis & futuri primi indicatiui eorū, quæ actiui ſunt gene-
3. ſingularis. ris, quod ſecunda ſingulariū perſona fit à prima, mutatione ſyllabę ultimę in εις. ut uerbero, uerberas. uerberabo, bis. Item quod tertia à ſecunda, abiectione σ. uerberat, rabit. In
2. dualis. dualibus aūt ſecūda fit à ſecunda ſingulariū, mutatione ſyllabę ultimę in τον. uerberas. beratis duo. berabis, bitis duo.

Nam

Nam prima dualis in nullo actiuo fit, porrò tertia in uoce cōuenit cum ſecunda. Pluraliū aūt prima perſona à prima fit ſingulariū, mutata ω in ο, & addita μεν. uerbero, uerberamus. Secunda rurſus à ſecunda fit dualiū, mutatione ultimæ in τε. uerberatis duo, uerberatis pl. Tertia item à tertia dualiū, cōmutata ultima in σι. uerberant duo, uerberant plures. Additur ſemper & ν, uerberāt. ſiquidē generaliter in ι, aut in ε deſinētes tertię perſonę, addūt ν Attice, ſiue uocalis, ſiue cōſonans ſequatur. Contra Iones ſine ν proferūt. exemplo ſunt, iniuria affecit ſacerdotē, & nonnunquā. Cōmunia aūt hæc & cum futuro ſecundo, pręterquā quod in illo ablatio ι non fit ſecundæ ſingularium, uerum tertiæ dualium, ſiue eliſio ſiue tranſpoſitio. etenim uerberabis, uerberabitis duo. uerberabunt dicimus.

Regula. 3. dualis. 1. pluralis. 2. pluralis. 3. pluralis. ν ἐφελκυστικὸν tertijs perſo. in ε ι.

Παρατατικὸς καὶ δεύτερος ἀόριστος.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον, ἔτυπτες. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τοῦ την. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ α τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. Τὸ δὲ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν Χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστί, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Præteritum imperfectum, & ſecundum indefinitum.

Præteriti autē imperfecti, & ſecundi indefiniti ſecunda quidē ſingulariū à prima fit perſona, mutato ον in ες. uerberabam, rabas. Tertia uero à ſecunda, ut dictū eſt. Porrò dualium ſecunda à ſecunda quidem ſingulariū, mutata ultimā in τον. Rurſum tertia à tertia, addito την. Pluralium autem prima à prima quidem ſingularium, interpoſita ſyllaba με. uerberabam, uerberabamus. Secunda rurſus à ſecunda dualium eodem modo, quo & in præſenti. Porrò tertia conſonat primæ ſingularium. nam ueniebant,

2. ſingularis. 2. dualis. 3. dualis. 1. pluralis. 2. pluralis.

& diſcebant iuxta Chalcidicam proprietatem ſunt formata, ad formam dabant.

ΚΟΙΝᾺ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινόν, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. ἔτυψε, τέτυφε. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκέτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν. ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον οὐκέτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν. τετύφατον, τετύφασιν. τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελικοῦ τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. Καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς σαν. ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὥστε ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονούμενον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

COMmunia primi indefiniti & præteriti perfecti.

Primi autē indefiniti & præteriti perfecti commune eſt, quod ſecunda ſingulariū perſona à prima fit, addito σ. uerberaui, uiſti. uerberaui, uiſti. tertia autē abiecto σ, & uerſa α in ε. uerberauit, auit. Dualiū uerò ſecunda à ſecunda ſingulariū fit, mutatione ultimæ in ατον. uerberauiſti, uiſtis duo. uerberauiſti, uiſtis duo. Porrò in tertia nō cōuenit, ſed tertia præteriti quidem eandem habet uocem cum ſecunda. Indefiniti autē à ſua ſecunda fit, mutata ultima in την. uerbераſtis duo, uerberauerūt duo. Cæterū pluralis prima fit utriſq; à prima ſingulari, addito μεν. uerberaui, uimus, uerberaui, uimus. Secunda uerò à ſecunda dualiū itidem fit uti in præſenti. Verū tertia iam non cōuenit, ſed in præterito perfecto fit à tertia dualium, uerſa ultima in σιν. uerberarunt duo, uerberarūt plures. Rurſum in indefinito à prima ſingularium, adiectione ν. uerberaui, rarunt. Porrò præteritum pluſquamperf. ſecunda quidē à prima, cōuerſa ν in σ. uerberauerā, ueras. Aliæ item omnes eo modo quo in ſecundo indefinito, niſi quod nulla his quidē mutatur uocalis. Cæterū tertia pluraliū fit à tertia ſingularium, adiectione ςαν. uerberauerat, rauerant. Liquet igitur quod præſentis, & amborum futurorū, & præteriti perfecti actiui peculiare eſt præ cæteris temporibus, quod ſecundæ & tertiæ dualiū inter ſe conueniunt uoce. Quare etiā dicitur, quod in σι deſinant tertiæ pluralium, conueniunt itidem & tertiæ dualium. Accidit autem quod & in ſyllabis & in uoce conueniunt tertiæ pluraliū, cum primis ſingularium præteriti imperfecti, & amborū indefinitorum. nam generale eſt in actiuis præteritis, quorū participiū in σ ultima acuta non definit, quod tertiæ perſonę plurales finalem habent participialis genitiui penultimā ſyllabam. uerberans, uerberantis, uerberabam. qui uerberauit, eius qui uerberauit, uerberauerunt.

2. dual. *1. plural.* *Præt. pluſquamperf.* *Secunda & tertia dualiū ſimiles.* *Annotatio.*

ΤΩ͂Ν ΜΈΣΩΝ.

Τῶν μέσων δὲ ὁριστικῶν ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

MEDIORVM FORMATIONES.

CAeterum mediorum indicatiuorum præteritũ perfectum & præteritum pluſquamperfectũ reſpõdent actiuis eiuſdem nominis.

Ἐνεστὼς καὶ μέλλων.

*al. τὸν Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ * τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γὰρ καὶ τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε, καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει, βούλει, ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. τύπτεαι, τύπτεται. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον. τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται, τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τῆς παραληγούσης ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα, πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. Καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυπέαι, τυπεῖται. Καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦμαι.

*al. τό, τι. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινόν, * τό, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτεο, ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τοῦ ου εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δευ-

δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτεσθε, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω. ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνῃρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο. τὰ δ᾽ ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο, ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

Præſens & futurum.

Præſentis autem & futuri cõmune eſt, quòd ſecunda ſingularis figuratur à prima, abiecto μ, & mutato ο in ε, ac rurſum contracto ε & αι in ῃ. uerberor, raris. Præter puto, uolo, uidebo. horum nanq; fit ſecunda, eliſo α & contractis ε (quod erat ex cõuerſione) & ι in ει. putas, uis, uidebis. Tertia uerò à ſecunda, diſſoluendo cõtracta, & interponendo τ. uerberaris, uerberatur. Dualium autem prima fit à prima ſingularium, mutata ultima in μεθον. uerberor, uerberamur duo. Porrò ſecunda & tertia cõueniunt, atq; à tertia formantur, commutata ſyllaba in ϑον. uerberatur, uerberamini duo. Pluraliũ autem prima quidem à prima dualium formatur, commutatione ultimæ in ϑα. uerberamur duo, uerberamur plures. Secũda item à ſecunda, mutata ultima in ϑε. uerberamini duo, uerberamini plures. Tertia uerò à tertia ſingularium, conuerſa ε penultima in ο, & aſſumpta ν. uerberatur, uerberãtur. Cõmunia tamen hæc & cum ſecundo futuro, præter quàm quòd in eo perſona ſecunda ſingulariũ etiã eliſo υ fit. uerberabor, uerberaberis, beris. pugnabo, abis. Et tertia fit, aſſumpto ι in diphthõgũ. uerberaberis, bitur. Præterea tertia pluraliũ fit, uerſa ει diphthongo in ου. uerberabuntur. Porrò præteriti imperfecti & ſecundi indefiniti cõmune eſt, quod ſecunda ſingulariũ fit à prima, abiectione μ & ν, & conuerſione η in ε. & conſla

Eiuſmodi incontracta Homero ſunt familiaria.

tis ο & ι in diphongum ου. uerberabar, baris, baris. Rurſum tertia à ſecunda fit, diſſoluta diphthongo ου in εο, & interpoſita τ. uerberabaris, batur. Cæteræ uerò formantur eodem modo ut in præſenti, niſi quod dualium ſecunda & tertia non cõueniunt in uoce, ſed tertia fit à ſecũda ſingularium, mutatione ſyllabæ ultimæ in σθην, uel à ſua ipſius ſecũda. uerberabatur, bamini duo, bantur duo. Primi autẽ indefiniti ſecunda ſingularis fit à prima, abiecta μ & ν, & mutata η in ι, & hæc rurſum in ο, & conflatis α & ο in ω. uerberaui, uerberauiſti, uiſti. Tertia uerò à ſecũda formatur reſoluendo contracta, & interponẽdo τ. uerberauiſti, rauit. Cæteræ eodem modo, ut in ſecundo indefinito, niſi quod illic ο penultimæ cõuertitur in ι, & ι rurſum in ο. hic uerò α immutabile ubique manet.

ΠΑΘΗΤΙΚΩ͂Ν.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες ἄμφω τῷ ἐνεστῶτι τῶν μέσων συμφέρονται, ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατάληξιν. τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. Ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. Σώζεται δὲ ἡ ἐνέργεια καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. Καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ συλλαβίζεται. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. Καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ. τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ

τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμεθον, τετύμμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγει δισυμφώνῳ. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ προσθέσει τοῦ α. τετύπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνου τὸ αι. σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τὸ τὸ εἰς θην ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

PASSIVORVN FORMATIONES.

PAſſiuorũ autẽ præſens quidem & futura ambo cum præſenti mediorũ conueniunt, præteritum imperfe-ctum uerò cum præterito imperfecto, indefinita etiã cum præterito pluſquamperfecto. Præteritũ autẽ perfectum & pluſquamperfectũ propriam ſortita ſunt deciſionem. nam præteriti perfecti ſecunda perſona fit à prima, mutata finali μ in σ, ſiue actu, ſiue potentia. Etenim quorum futurũ eſt per ψ uel ξ, eorum formatio per eandem duplicem fit. plexus ſum, plexus es. uerberatus ſum, tus es. Tertia à ſecũda fit, uerſa σ in τ, quomodocunq; habeat, ſiue actu, ſiue potentia. Adſunt autem actu, & quæ ante poteñtia adeſſe illi uidebantur in duplici, ut π uel κ. uerberatus es, tus eſt. plexus es, xus eſt. ſeminatus es, tus eſt. Quin & σ aſſumitur ratione exigente, ſi primæ perſonæ ultima σ in eadem ſyllaba habet. auditus ſum, tus es, tus eſt. Dualiũ autem prima perſona à prima ſingulariũ, uti in præſenti fit. Item ſecũda & tertia eadẽ uoce à ſecunda, mutata ultima in θον, in his in quibus σ actu eſt. auditus es, auditi eſtis. In quibus uerò potentia, non σ, ſed aut φ ante θ ponendum, ſi ψ fuerit. uerberatus es, ti eſtis. aut χ, ſi ξ. plexus es, plexi eſtis. Pluralium autem prima perſona à prima dualium fit, mutata ul

Præteritum perfectum.

1. dual.

1. plural.

tima in θα, uti in præſenti. uerberati ſumus duo, uerberati ſumus plu. Secunda itē à ſecunda, abiecta μ, & uerſo ο in ε. uerberati eſtis duo, berati eſtis plu. Tertia cōmuniter qdē fieri nō poteſt, ubi tertia ſingul. in ſyllabā finit per duas cōſonantes. cæterū Ionice à tertia fit ſingulari, uerſa tenui in quib. fuerit in aſpiratā, & interpoſito α. uerberatus eſt, rati ſunt. plexus eſt, plexi ſūt.

Præteritū pluſquamperfectū.

Sed perſonę preteriti pluſquāperf. eo modo, quo & præteriti perfecti fiunt, niſi quod hic eſt uocalis finalis ο, ubi illic αι. figurare itaq; oportet & tertiā dualiū in θην à ſua ſecunda.

Regula communis.

Siquidē perpetuo illuc duntaxat ſecunda ac tertia perſona dualium inter ſe conſentiunt uoce, ubi tertia pluralium in ι, aut in αι deſinit.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. ἐνεργητικῶν ἐνεστώτων.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τῶν ἐνεστώτων γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι. τίθης, τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι καὶ τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τίθετον, τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τοῦ το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια ἐκ συναιρέσεως. Τὰ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς καὶ β ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅτι ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου,

φώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. στῶ μόνον γε ἵστημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

PROPRIVM QVINTAE. Actiuorum præſens.

PRoprium autē quintæ eſt, quod in indicatiuis actiuis ſecunda quidē perſona præſentis fit à prima, ablatione ι, & cõuerſione μ in σ. pono, ponis. Tertia rurſus à ſecunda, addito ι. ponit, ponit. Dualiū uero ſecunda perſona ac tertia, à ſecunda ſingulari, uerſo σ in τ, & addita ον, & mutatione penultimæ uocalis in penultimam uocalem uerbi, unde & ipſum formatum eſt uerbum in μι. pono pono, ponis. ponitis uel ponunt duo, ſtatuo, ſtatuo, ſtatuis. ſtatuitis, uel ſtatuūt duo. do, do, das. datis, uel dant duo. Pluralium uero perſona prima formatur à prima ſingularium, cõuerſione ultimæ in μεν, & mutatione penultimæ, ut dictum eſt. pono, ponimus. Secunda rurſum perſona à ſecunda dualiū, eliſo ν, & cõuerſo ο in ε. ponitis duo, ponitis plures. Tertia itē à tertia fit dualium, ademptione ν, & mutatione το in σι, ac interiectu α. ponitis duo, ponunt plures. datis duo, dant plu. Cæterum ſtatuunt, & mittunt, & ſimilia ſunt ex cõtractione. Perſonę uero prǽteriti imperfecti, ac ſecundi indefi. ſic fiunt, ut prǽterito imperfecto, & ſecūdis indefi. uerborū in ω. ponebā, bas. poſui, iſti. niſi quod hic ſingularis penultima corripitur in dualib. ac pluralib. ut dictū eſt. At horū quę in μι, formatio (ut in genere loquar) iuxta conduplicationem fit, & ex initiali conſonante, & ι, niſi uocis incommoditas obſtiterit. do, do. pono, pono. ſtatuo tamen facit ſtatuo, ob uocis abſurditatem.

2. perſo.ind.
3. perſo.ind.
2. ac. 3. dual.
1. perſo. plu.
2. pluralis.
3. pluralis.
Præt. imperf. 2. indefinitum.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τοῦ μαι εἰς σαι. τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔστι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α. τίθεμαι, τίθη. ἵσαμαι, ἵση.

Media & paſſiua.

In medijs autem & paſſiuis indicatiuis, præſentis quidem & præteriti perfecti ſecunda perſona fit à prima, mutata μαι in σαι. ponor, poneris. poſitus ſum, tus es. Præteriti autem imperfecti, & ſecundi indefiniti, mutata ultima in ϐ. ponebam, ponebas. poſitus ſum, tus es. cætera omnia communia habet cum tertia. Licet tamen & in ῃ proferre ſecundam præſentis uerborum, quæ ab habentibus ε & α fiunt. ponor, poneris. ſtatuor, ſtatueris.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὧδε. Τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν, τύπτε. Τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλ. α. Τὸ ὁριστικὸν, τύψω. Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόρισ. α. Τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. Τὸ προστακτικὸν, τύψον. Τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. Ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύφειν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. Τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. Ἀόρ. β. Τὸ ὁριστικὸν, ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν, τύπε. Τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β. Τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. Τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

INFLEXIO PER MODOS ACTIVORVM.

Cæterum modalis inflexionis caput eſt indicatiuus modus, alij enim omnes ab hoc fiunt hoc pacto.

Præt. imperf. Indicatiuum uerbero. Præteritum imperf. uerberabam. Imperatiuũ uerbera. Optatiuus, uerberarẽ. Subiunct. ſi uerberem. Infinitiuum uerberare.
Futurum 1. Futurum primum. Indicatiuus uerberabo. Optatiuus uerberaturus eſſem. Infinitiuus uerberaturum eſſe.
Indefinit. 1. Indefinitũ primũ. Indicat. uerberaui. Imperat. uerberato. Optat. uerberauiſſem. Subiũct. ſi uerberauero. Infinit. uerberauiſſe.
Præt. perfect. Præteritũ perfect. Indicat. uerberaui.
Præt. pluſquã perfect. Præteritũ pluſquamperf. uerberauerã. Imperat.

rat.uerberato. Optat.uerberauiſſem.Subiunct. ſi uerbera-
uero.Infinit.uerberauiſſe. Indefinit. ſecundum.Indicati. *Indefinit.2.*
uerberaui.Impera.uerberato.Optatiuum, uerberauiſſem.
Subiunct.ſi uerberauero.Infinit.uerberauiſſe.Futurum ſe *Futurum.2.*
cundum.Indicatiuum,uerberabo.Optatiuum, uerberatu
rus eſſem.Infinitiuum.uerberaturum eſſe.

Ἐνεστὼς μέσων.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. Τὸ προστα
κτικὸν, τύπτου. Τὸ συντακτικὸν, τυπτοίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν
τύπτωμαι. Το ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α. Τὸ ὁριστικὸν,
τύψομαι. Τὸ συντακτικὸν, τυψοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι.
Ἀόρ. α. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. Τὸ προστακτικὸν, τύψαι. Τὸ
συντακτικὸν, τυψαίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. Τὸ ἀπα
ρέμφατον, τύψασθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. Ὑπερ
συντελικὸς, ἐτετύπειν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. Τὸ συντακτικὸν,
τετύποιμι. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τε
τυπέναι. Ἀόρ. β. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. Τὸ προστακτικὸν, τυ
ποῦ. Τὸ συντακτικὸν, τυποίμην. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων β. Τὸ ὁριστικὸν, τυποῦ-
μαι. Τὸ συντακτικὸν, τυποίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Præſens mediorum.

Indicat.uerberor.Præteritum imperfect.uerberabar.Im *Vtranque ſigni-*
perat.uerberare.Optat.uerberarer.Subiunct.ſi uerberer.In *ficationem ha-*
finit.uerberari.Futurum 1.Indicat.uerberabor. Optat.uer *bent.*
berer.Infinit.uerberatum iri.Indefinit.primum. Indicat. *Futurum.1.*
uerberatus ſum.Imperatiuum,uerberatus eſto. Optatiuũ, *Indefinit.1.*
uerberatus eſſem. Subiunctiuum, ſi uerberatus ero. Infi-
nitiuum, uerberatum eſſe. Præteritum perfectum.Indi- *Præt. perfect.*
catiuum, uerberatus ſum.Pręteritũ pluſquamperfectum, *& pluſquamp.*
uerberatus fueram.Imperat.uerberatus eſto.Optat.uerbe-
ratus eſſem. Subiunctiuũ, ſi uerberatus ero. Infinitiuum,
uerberatũ eſſe.Indefinit.ſecundũ.Indica.uerberatus ſum. *Indefinit.2.*
Imperat.uerberator.Optat. uerberatus eſſem. Subiuncti-
uum,ſi uerberatus fuero.Infinitiuum,uerberatũ fuiſſe.Fu *Futurum.2.*
turum ſecundum.Indicatiuum,uerberabor. Optatiuum,

uerberer. Infinitiuum, uerberatum iri.

Ἐνεστὼς παθητικῶν.

Τὸ ὁριστικόν, τύπτομαι. καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικόν, τέτυμμαι. Ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. Τὸ προστακτικόν, τέτυψο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόρ. α. Τὸ ὁριστικόν, ἐτύφθην. Τὸ προστακτικόν, τύφθητι. Τὸ εὐκτικόν, τυφθείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τυφθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Ἀόρ. β. Τὸ ὁριστικόν, ἐτύπην. Τὸ προστακτικόν, τύπηθι. Τὸ εὐκτικόν, τυπείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τυπῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλ. α. Τὸ ὁριστικόν, τυφθήσομαι. Τὸ εὐκτικόν, τυφθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσομαι. Τὸ εὐκτικόν, τυφθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β. Τὸ ὁριστικόν, τυπήσομαι. Τὸ εὐκτικόν, τυπησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικόν, τετύψομαι. Τὸ εὐκτικόν, τετυψοίμην. Τὸ ἀπαρέμ. τετύψεσθαι.

Præſens paſſiuorum.

Præt. perfect. Indicatiuum, uerberor, & reliqua ut dictum eſt. Præteri-
& plusquamp. tum perfect. Indicatiuum, uerberatus ſum. Præteritũ pluſquamperfect. uerberatus fueram. Imperat. uerberatus eſto. Infinit. uerberatum fuiſſe.
Indefinit. 1. Indefinit. 1. Indicat. uerberatus ſum. Imperat. uerberatus eſto. Optat. uerberatus eſſẽ. Subiunct. ſi uerberatus fuero. Infinit. uerberatum eſſe. Indefi-
Indefinit. 2. nitum 2. Indicat. uerberatus ſum. Imperat. uerberatus eſto. Optatiuũ, uerberatus fuiſſem. Subiunct. ſi uerberatus fuero. Infinit. uerberatum eſſe.
Futurum 1. Fut. 1. Indicat. uerberabor. Op-
Futurum. 2. tatiuũ, uerberandus ſim. Infinit. uerberandum eſſe. Fut 2. Indicatiuum, uerberabor. Optat. uerberandus ſim. Infinit.
Paulo poſt fu- uerberãdum eſſe. Paulopoſt fut. Indicat. mox uerberabor.
turum. Optatiuum, uerberer. Infinitiuum, uerberandum eſſe.

ΤΑ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, τίθημι. Παρατατικός, ἐτίθην. Τὸ προστακτικόν, τίθετι. Τὸ εὐκτικόν, τιθείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι. Ἀόριστος α. Τὸ ὁριστικόν, ἔθηκα, καὶ τἄλλα ὡς ὑπὲρ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος δεύτερος. Τὸ ὁριστικόν, ἔθην. Τὸ προστακτικόν, θέτι καὶ θές. Τὸ εὐκτικόν, θείην.

θείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν θῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ACTIVA. PRAESENS.

INdicatiuũ,pono.Pręteritũ imperfectum,ponebam.Imperatiuum,pone.Optat.ponerem.Subiunct. ſi ponam. *Præt.imperf.* Infinitiuum,ponere.Indefinitum primum.Indicat.poſui,& alia ut in uerberaui.Indefinit.ſecundum.Indicat.poſui.Imperat.pone & pone.Optatiuum,poſuiſſem.Subiunctiuum,ſi poſuero.Infinitum,poſuiſſe. *Indefinit.1.* *Indefinit.2.*

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

ΤΟ ὁριστικόν, τίθεμαι. Παρατατικός, ἐτιθέμην. Τὸ προστακτικόν, τίθεσο καὶ τίθου. Τὸ εὐκτικόν, τιθείμην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. Ἀόρισ. δεύτερος. Τὸ ὁριστικόν, ἐθέμην. Τὸ προστακτικόν, θέσο καὶ θοῦ. Τὸ εὐκτικόν, θείμην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικόν, τέθειμαι. Ὑπερσυντελικός, ἐτεθείμην. Τὸ προστακτικόν, τέθεισο. Τὸ εὐκτικόν, τεθείμην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τεθῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι. Ἀόριστος α΄. Τὸ ὁριστικόν, ἐτέθην. Τὸ προστακτικόν, τέθητι. Τὸ εὐκτικόν, τεθείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τεθῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α΄. Τὸ ὁριστικόν, τεθήσομαι. Τὸ εὐκτικόν, τεθησοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικόν, τεθέσομαι. Τὸ εὐκτικόν, τεθεσοίμην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσεσθαι. Καὶ τἄλλα.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

INdicatiuum ponor.Pręteritum imperfectum,ponebar. *Præt.imperf.* Imperatiuum, ponere,& ponere.Optatiuum, ponerer. Subiunctiuum, ſi ponar. Infinitiuum, poni. Infinitum ſecundum. Indicatiuum, poſitus ſum. Imperat. poſitus eſto. Optatiuum,poſitus eſſem. Subiunctiuum, ſi poſitus ero. Infinitum, poſitum eſſe Præteritum perfectum. Indicatiuum,poſitus ſum.Præteritum pluſquamperfectum, poſitus erã.Imperat. poſitus eſto. Optat. poſitus fuiſſem. Subiunct.ſi poſitus fuero. Infinit. poſitum eſſe. Indefinitum primum Indicat. poſitus ſum.Imperatiuum,poſitus eſto.Optatiuum,poſitus eſſem.Subiuncti. ſi poſitus ero. *Indefinit.2.* *Præt.perfect.* *Præt.pluſquã.* *Indefinit.1.*

Futurum 1. Infinitiuum, poſitum eſſe. Futurum primum. Indicatiuũ, ponar. Optatiuum, ponendus ſim. Infinitiuum, ponendum eſſe. *Mox futurum.* Mox futurum. Indicat. mox ponar. Optatiuum, mox ponar. Infinitiuum, mox poſitum iri. & reliqua.

ΚΟΙΝΑ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε, ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. Τέτυφα γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὑπερσυντελικὸς τῷ παρακειμένῳ, ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος σχηματισμὸς οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

COMMVNIA OMNIVM MODORVM.

Commune autem omnibus modis, quod augmentũ originis abijciũt, excepto præterito perf. uerberabã, uerbera, uerberaui, uerberato, uerberaſſem, ſi uerberauero, uerberaſſe. At uerberaui, facit uerberato, raſſẽ, ſi uerberauerim, raſſe. *Præt. imperf.* Preteritũ aũt imperf. pręſenti cõiungitur, & præteritũ pluſquamperf. præterito perf. unde quę ab alterutris horũ formationes, fiunt cõmunẽ cũ alterius habẽt ſignificationẽ. Cęterum liquet quod futuri formatio, neq; in imperatiuo eſt, neq; in ſubiunctiuo. porrò ſignificatio huius eſt in his, quæ formantur à 1 indefinito.

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε, τύπτε. τέτυφε, τέτυφε. ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος τῇ καὶ ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται. ἔτυψε, τύψον.

Formationes imperatiuorũ actiuorum.

Fit aũt uerborum in ω actiuorum imperatiuũ quidem à tertia perſona proprij thematis, uerberabat, uerbera, uerberauit, uerberato. Tametſi primũ infinitum etiã ultima mutata in ον fit, uerberauit, uerberato.

Εὐκτικῶν.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τοῦ ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνηρημένων τὰ εὐκτικά, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην Αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην καὶ βιῴην Δωρικόν, τροπῇ τοῦ οι εἰς ω. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας, τύψειε, τύψειαν.

Optatiuorum.

Optatiua uero à participiali genitiuo, mutatione ultimę in *μι*, & eliſione inflexiuæ *ν*, atque aſſumptione *ι* in diphthongo, aut etiam uerſa diphthongo *ου* in *οι*, in quibus penultima fuerit. uerberantis, uerberem. qui uerberauit, uerberaſſem. eius qui uerberauit, uerberaſſem. eius qui uerberauit, uerberaſſem. uerberaturi, uerberaturus eſſem. Cæterum contractorum optatiua, conuerſione *μι* in *ην* Aeolice proferũtur, ut dictum eſt prius. digner, ner. nam digner & uiuam, Dorica ſunt, conuerſa *οι* in *ω*. Aeolicũ uero & uerberaſſes, uerberaſſet, uerberaſſent. ἀξιοίην Aeolicum. ἀξιῴην Doricum.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima perſona ſuę originis, uerſa ultima in *ω*. uerberabam, ſi uerberem. uerberaui, ſi uerberauero. uerberaui, ſi uerberauerim.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν. τύπτει, τύπτειν. τύψει, τύψειν. Καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. Ἀορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει τοῦ ι. ἔτυψα, τύψαι. Καὶ δευτέρου

δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν. τυπῶ, τυπεῖν.

Infinitiuorum.

Infinitiua uero præſentis quidẽ temporis & futuri primi à tertia perſona fiunt ſuæ originis, addito ν. uerberat, uerberabit, uerberaturũ eſſe. Item præteritum perfectum ab eadẽ, addita ναι. uerberauit, uerberaſſe. Cęterũ indefiniti primi à prima, addito ι. uerberaui uerberaſſe. Rurſum ſecundi ab eadem, mutata ultima in εῖν. uerberaui, uerberaſſe. Eadẽ ſanè eſt formatio & ſecundi futuri, nempe mutatione ultimæ in εῖν. uerberabo, uerberaturum eſſe.

Præt.perf. *Indefi.1.* *2.indefinitũ.*

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τὰ δὲ μέσα προστακτικὰ τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς, ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου, τυποῦ. Τὸ δὲ πρώτου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ παρακειμένου ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

MEDIORVM FORMATIONES.

Media autem imperatiua præteriti quidem imperfecti & ſecũdi indefiniti à ſecunda ſui thematis, uerberabaris, uerberare. uerberatus es, uerberare. Cæterum primi indefiniti à prima, eliſione μην, & addito ι. uerberaui, uerberato. aut ſi quo alio modo hinc fieri poſſit accõmodatius. Pręteriti perfecti ita ut in actiuo.

1.indefinitũ. *Præteritum perfectum.*

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τοῦ α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τοῦ μην τοῦ ι εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου. τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. Πλὴν τοῦ παρακειμένου, ὃ δὴ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Optatiuorum.

Porrò optatiua à prima perſona originis, uerſa ultima in μην, & ante μην ι ad formationem diphthongi aſſumpta. uerberor, uerberarer. uerberaui, uerberauiſſem. Excepto

pto præterito perfecto,nam hoc itidem ut in actiuo fit.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχικῶν, ἐφ' ὧν τὸ μ κλιτικόν, μεταβαλλούσης εἰς ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima in μαι, ſed penultima originalium, in quibus eſt μ inflexiua, mutata in ω. uerberor, ſi uerberer. uerberaui, ſi uerberauero.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἀπὸ τοῦ γ' τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτου εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem à tertia perſona originis, mutata ultima in σθαι. uerberatur, uerberari. uerberauit, uerberaſſe. Dempto præterito perfecto, quod ſanè congruit cum actiuo.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ παθητικά, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων, τῶν δὲ ἀορίστων ἀμφοτέρων ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τοῦ θι. ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ' ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθην, τύφθητι. διὰ τὸ δύσφωνον. τοῦ δὲ ὑπερσυντελικοῦ ἀπὸ τοῦ β'. ἐτέτυψο, τέτυψο.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

Paſſiua imperatiui præſentis quidem itidem fiunt uti in medijs, indefinitorum uero amborum à tertia, aſſumptione θι. uerberatus eſt, uerberare. in quibus tamen eandem aſpirata præcedit non θ, ſed τ aſſumere contingit. uerberatus ſum, uerberatus eſto, ob incōmoditatē uocis. Præteritū aūt pluſq. à ſecūda, uerberatus fueras, tus eſto. *Indefi.1.&.2.* *Præt. pluſqu.*

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων, παρακειμένου δὲ οὐκέτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δέ, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν

γίνεται. πεποιήμην, μεμνήμην. Ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθέντος, τυφθείην.

Optatiuorum.

Cæterum optatiua præſentis quidem & futuri ſimiliter fiunt ut in medijs, uerum in præterito perfecto non item, ſi conſonans fuerit ante μ. ſin minus fuerit, nec ulla diphthongus impediat, aſſumpto ι in diphthongum cum penultimæ ſyllabæ uocali, optatiuũ fit factus eſſem, memor eſſem. *Indefinitum.* Indefinitum aũt à participiali genitiuo, mutatione ultimæ in ην, & eliſione inflexiuæ ν, atq; aſſumptione ι in diphthongum. uerberati, uerberatus eſſem.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος μὲν τοῖς μέσοις ὁμοίως, ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. Καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίνοιτ᾽ ἄν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι.

Subiunctiuorum.

At ſubiunctiua præſentis modo ut in medijs fiunt conſimili, *Indefinita.* indefinitorum uero à tertia uerbi originalis, mutata finali uocali in ω. uerberatus eſt, ſi uerberatus fuero. *Præt. perf.* Præteriti uero perfecti ſubiunctiuum fieri poſſit, ſi μ purum habeat, ut dictum eſt, & diphthongus non uetet, conuerſa penultima uocali in ω. factus ſum, ſi factus ſim. memini, ſi memor fuerim.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων, καὶ παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός, πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. τέτυπται γάρ, τετύφθαι, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. Ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην, τυφθῆναι.

Infini-

Infinitiuorum.

Infinitiua autem præſentis & futuri temporis itidem fiunt uti in medijs, quin & præteriti perfecti conſimilis eſt formatio, niſi quod σ nõ aſſumitur. nam à uerberatus eſt, uerberatum fuiſſe, uerſa proprie ſcilicet priore tenui in aſpiratam. Generale ſiquidem eſt quod tenues præcedant tenues, atque aſpiratæ aſpiratas. Indefinita autem fiunt à prima perſona originis, addito αι finali. uerberatus ſum, uerberatum eſſe.

Præt. perf.

Regula generalis.

Indefinita.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προστακτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθεθι. ἱστάντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. Ἢ ἀπὸ τοῦ β΄ τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθέω, ἔθης, θές. διδόω, ἔδως, δός.

IN MI ACTIVORVM IMPERATIVORVM.

Porrò uerborum in μι actiua quidẽ imperatiua à participiali fiunt genitiuo, eliſo inflexiuo ν, & mutata ſyllabæ ultima in θι. ponentis, pone. ſtatuentis, ſtatue. dantis, da. Siue à ſecunda indefinitorum, cõuerſione ultimæ uocalis in penultimam originis. pono, poſuiſti, pone. do, dediſti, da.

Poſterius è duobus ceſ dit in τ.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῆς α. ἐτιθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἀντὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώησι ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. Τοιαῦτα δέ ἐστι τὰ θέω, στέω, δόω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν· ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiunt itidem ut in paſſiuis indefinitis uer-

borum in ω ponebat, ſi ponam. Cæterum det in tertia, & det Poëtica ſunt ad exemplar tertiæ ſingulariũ. Huiuſmodi autem & hæc, ponam, ſtatuam, dem. nam quę monoſyllaba ſunt, ac circunflexa, ponam, ſtatuam, dem, diſſyllaba & barytona Poëtæ faciunt, interponentes apte huiuſmodi ſyllabas. ſingulis enim propriam uocalem originalem producendo addunt.

δᾶσι καὶ δῶσι Poëtica.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

Optatiuorum.

Optatiua item eodem modo ut in paſſiuorũ optatiuis.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι. διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Infinitiuorum.

Infinitiua quoque præſentis temporis à participiali genitiuo formantur, eliſo inflexiuo ν, & mutata ſyllaba ultima in ναι. ponentis, ponere. dantis, dare. Cæterũ dare per Poëticam licentiam dictum eſt.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ τὰ παθητικὰ ὁμοίως καὶ τῶν εἰς ω, τύποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῆς ἐγκλίσεως τούτων τοιοῦτοι. Τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τὸ πρῶτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τοῦ τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. Ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης τὸν αὐτὸν ἔχει προσχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τῆς τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ τον. τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τοῦ ν. τυπτέτω, τυπτέτων. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ τε. τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρί-

τον

τὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τοῦ σαν. τυπτέτω, τυπτέτωσαν. τὸ δὲ τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρὰ ὁπωσοῦν παραλήγει. ἐξαιρείσθω τὸ Ιωνικόν, τετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἂν εἴη.

IMPERATIVORVM ACTIVORVM formationes.

MEdia uero & paſſiua ſimiliter ut in uerbis in ω, formæ igitur figurandi inflexionem perſonarũ iuxta modos ſunt huiuſmodi. Imperatiuorum actiuorum tertia perſona ſingularis à propria fit ſecunda, addito τω. uerbera, uerberato. præter deſinentia in θι. Siquidẽ ea non additione, ſed mutatione ultimę ad eundem formantur modũ. pone, ponat. uerberatus eſto, tus ſit. At primi indefiniti, etiam mutatione ultimæ ſubiunctiui in α ubique. uerberato tu, uerberato ille. Dualiũ uero ſecunda à ſecũda fit ſingulari, aſſumptione τον. uerbera, uerberate duo. Tertia rurſum à tertia, addito ν, uerberet, rent duo. Pluraliũ uero ſecunda à ſecunda quidẽ ſingulariũ, aſſumpto τε. uerbera, uerberate. uerberato, uerberatote. & mutato ον in α, ut dictum eſt. Porrò tertia, addito σαν. ut uerberet, uerberent. Cæterũ uerberent pro uerberent per ſyncopen uidetur factum eſſe, & per conuerſionem ultimæ in longã, quod tertiæ pluraliũ in ultima τ habentes, longã utcunq; penultimam habeãt. excipiatur aũt Ionicum, uerberati ſunt. Similis & uerberentur illi, pro uerberẽtur illi, formatio fuerit.

2. Dualis.

3. Pluralium.

τυπτόντων pro τυπτέτωσαν.

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τοῦ διφθόγγου τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τῆς σθω. τύπτου, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς. ὁμοίως τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τυπτέσθων. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω, τυπτέσθων. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ

δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προστεθείσης τῆς σαν. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

MEDIORVM ET PASSIVORVM.

3.perſo.ſing. MEdiorum autem & paſſiuorum tertia perſona ſingularium fit, eliſa ου diphthongi poſteriore uocali, & mutato ο in ε, ſi fuerit, atq; aſſumpto σθω. ut uerberare, uerberetur. Exceptis indefinitis in θι, hæc enim cō-

2.Dualium. gruunt cum in θι actiuis. Identidem dualium ſecunda formatur à tertia ſingularium, mutatione ultimæ in σθον. uerberetur, uerberamini duo. Tertia uero ab eadem addita ν,

2.pluralis. uerberetur, uerberentur duo. Pluralium autem ſecunda quidem à ſecunda dualium, mutatione ultimæ in σθε. uerberamini duo, uerberamini plures. Item tertia, interpoſito σα. uerberentur duo, uerberentur plures. Cæterum uerberentur pro uerberentur, ſicut de uerberent modo indicauimus.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι, τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ον. τύπτοις, τύπτοιτον. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι, τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν, τύπτοιεν. Ληγόντων δὲ εἰς ην τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην, τυφθείης. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι, πλὴν ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται, τυφθείησαν. καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ πα-

ραλήγομεν, τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς ο. τυπτοίμην, τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτοιο, τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς σθην. τύπτοισθον, τυπτοίσθην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τὸ ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτοισθον, τύπτοισθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

OPTATIVORVM IN. MI.

Optatiuorum autem deſinentium in *μι* ſecunda ſingularium à prima formatur, eliſo *ι*, & uerſo *μ* in *σ*. uerberarem, uerberares. Rurſum tertia à ſecunda, ablato *σ*. uerberares, uerberaret. Dualiũ uero ſecunda quidem à ſecunda ſingularium, mutato *σ* in *τ*, & aſſumpto *ον*. uerberares, uerberaretis duo. Item tertia à ſua ſecũda, mutatione ultimæ in *την*. uerberaretis duo, uerberarent duo. Pluralium autem prima quidem fit à prima ſingularium, mutatione ultimæ in *μεν*. uerberarẽ, uerberaremus. Rurſum ſecunda dualium, mutatione ultimæ in *ε*. uerberaretis duo, uerberaretis plures. Tertia item à ſua prima, eliſione inflexiuæ *μ*. uerberaremus, uerberarent. Deſinentium autem in *ην*, ſecunda quidem ſingularium à prima fit, uerſa finali *ν* in *σ*. uerberatus eſſem, uerberatus eſſes. Sed aliæ omnes ut in optatiuis in *μι*, niſi quod tertiæ pluraliũ etiã in *σαν* formantur, uerberati ſint. in *εν* uero cum abijciunt penultimum *η*, uerberati ſunt. Cæterum deſinentium in *μην* ſecunda quidem ſingularium à prima formatur, mutatione ultimæ in *ο*. uerberarer, uerberareris. Tertia uero à ſecunda, interpoſito *τ*. uerberareris, uerberaretur,

2. ſingulariũ. *2. & 3. dual.* *Pluraliũ 1.* *Optatiua in ην.* *3. pluralis. σαν, εν.* *In μην.*

Dualium Dualium prima fit à prima ſingularium, mutatione ultimæ in μεθον. uerberarer, uerberaremur duo. Item ſecunda à ſecunda, mutatione ultimę in σθον. uerberarer, uerberareris, uerberaremini duo. Cæterum tertia à propria ſecunda, mutatione ultimæ in θην. uerberaremini duo, uerberarentur duo. Pluralium autem prima perſona fit à prima dualium, mutatione ultimæ in θα. uerberaremur duo, uerberaremur plures. Rurſum ſecunda à ſecunda, mutatione ultimæ in σθε. uerberaremini duo, uerberaremini plures. Tertia uero à tertia ſingulari, interiecto ν. uerberaretur, uerberarentur.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν γίνεται, πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ει κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. Ἔνθα δ' ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων διὰ τοῦ ω, δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα διὰ τοῦ υ παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον. ἔφυν, ἔδυν. Παρακείμενον δὲ καὶ τἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. οὔτε μὴν ἔγκλισιν εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ ὑποτακτικήν, εἰ μή τις ζευγνυίην λέγοι, καὶ ζευγνυίμην διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι, οἷον καὶ τὸ μεμνῄμην. κἂν τὸ πεποιήμην οὖν, ἔτι τεθνήμην λέγειν ἂν ταύτῃ δέξειε.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiuorum omnes perſonæ ſimiliter fiunt ut in actiuorum præſenti, niſi quod ubi illa ει inflexiuũ habent, hic habetur η. uerberas, ſi uerberes. uerberatur, ſi uerberetur. Vbi uero illic eſt ο, hic ω. uerberor, ſi uerberer. exceptis uerbis, quæ ſunt quintæ in penultima habentibus ω, do. nam in his ſemper idem ſeruatur, ſi dem, des, det. Refertur autem ad coniugationem quintam & ſum

ſubſtantiuum uerbum, atque omnino nullum erit, quod non alicuius dictarum ſit. Quæ ſunt uero quintæ in penultima habentia *υ*, præteritum imperfectum duntaxat comperiuntur habere, & indefinitum *ʒ*. natum eſt, ſubijt. Præteritum autem perfectum, & reliqua tempora nõ habent, & cætera eiuſdem coniugationis. at neque modum optatiuum habent, neque ſubiunctiuum, niſi quis iungerem dicat, & iungerer diphthongo *υι* in penultima uſus, ut & meminiſſem, factus eſſem igitur, & poſitus eſſem dicere ſic licebit. *Verbum ſubſtantiuũ ſum. Verba in υμι defectiua.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Ὅσα δὲ τῶν τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν ὑπὲρ α, ἢ ὑπὲρ ε, ἢ ὑπὲρ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τοῦτο δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα, καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α ε ο, ἑπομένου δὲ ἢ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον βοάομεν, ῶμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτό, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Ἑπομένου δὲ η εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς, ῇς. ἐὰν ποιέητε, ῆτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. ποιέοιμι, οῖμι. Τά γε μὴν δισύλλαβα ὄντα τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον, πλέω, νέω, ῥέω. πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐπὶ ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόου, οῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἑπομένου τοῦ ε, χρυσόετε, οῦτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἢ εἰς οι. ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. ἐὰν χρυσόῃς χρυσοῖς. Ἐπο-

μὲν οὖν ἐστι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. χρυσόεις, χρυσοῖς. χρυσόοις, χρυσοῖς. πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γὰρ οὐ χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων καὶ τὸ τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δι' ἢ καὶ μεταποιεῖσθαι τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔθει Αἰολέων. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

DE CONTRACTIS.

QVæ uero tertiæ deſinentia in ω purum, per α, aut ε, aut ο penultimam faciunt, quod contrahuntur, dictum eſt prius. id uero in præſenti & præterito imperfecto ſolum accidit. Cõmune habent igitur, quod precedente una quauis harum α ε ο, & ſequente ω, ſemper contractio in ω fit. Proprium autem eſt, quod præcedente α, & ſequente ο ſiue per ſe, ſiue in diphthongo, ſemper contractio fit in ω. ut clamamus, clamamus. clamare, clamarem, clamarem. Sequente uero ε, aut η, ſiue in diphthongo ſiue per ſe, fit ſemper in α. clamas, clamas. clama, clama. clamet, clamet. unde ſane & ſubiunctiua hæc, & alia omnino contracta contigit non ſubiacere his, quæ dicta ſunt de incontractis. Præcedente uero ε, & ſequente ο, ſiue per ſe, ſiue in diphthongo ου, fit ſemper cõtractio in ου. facimus, facimus. fac, fac. Sequente uero ε, ſiue per ſe, ſiue in diphthongo, fit ſemper contractio in ει. facis, facis. facitis, facitis. Rurſum ſequente η, ſiue per ſe, ſiue in diphthongo, fit contractio in η. ſi facias, facias. ſi fiat, fiat. Cæterum cum ſequitur ο, ut in

Exceptiones. diphthongo οι, contractio in οι fit. facerem, facerem. Tametſi quæ diſſyllaba ſunt, primam non contrahunt perſonam. nauigo, nato, fluo. ſed nauigas, & nauigat, & reliqua ſimiliter. Item cum precedit ο, & ſequitur ο, ſiue per ſe, ſiue in diphthongo, preterquam in οι, fit tum cõtractio in ου. in-

ο ante ι. auramus, inauramus. inaurare, inaurare. Similiter & cum

η ante ω. ſequitur ε, inauratur, inauratur. Vbi autem ſequitur η, in ω fit, aut in ου, aut in οι. ſi inauretur, ſi inauretur, aut inauretur. ſi inaures, inaures. Cæterum ſequẽte ι, nempe in diphthongo, fit contractio in οι. inauras, inauras. inaurares, res.

excepto

excepto infinitiuo, inaurare enim inaurare facit. Commu ne autem his omnibus, quod optatiua proferuntur etiam mutata ultima in *κν*, more Aeolico. facerem, facerem. clamarem, clamarem. atq; ita in deſinentium in *κν* optatiuorum inflexionem tranſeunt omnino. *Optatiuum Aeolicum.*

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τι ἢ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο, πέπτω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐνταῦθα. Ὡς καθόλου μὲν τοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκείαν. σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων διὰ τοῦ τ, ἢ διὰ συγγενεῖ σ. Πλὴν τῶν τεταρτοζύγων, ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω: ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἔσπω. πέτω, πίπτω. ἕστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. Βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τεταρτοζύγοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισται μίμνω, ὡς τοῦ μὲν σ ἀσυντάκτου ὄντος. τοῦ δὲ ν ἀσυμβάτως μὲν ἐπ' αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δ' ἔγε μηδὲν, κἂν εἴ τις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι. μέμεμναι, μίμνω. καλείσθω δὲ πλεονασικά.

DE VERBIS HETEROCLITIS.

QVemadmodum nomina alia ſunt heteroclita, alia indeclinabilia uel propter contractionem, uel alia de cauſa. ſic & uerba heteroclita dici poſſunt, coquo, coquam. pario, pariam. cado, cadã. capio, capiam. uenio, ueniam. complura ſunt autem huiuſmodi, atq; uſum obſeruare oportebit & in his. Vt in genere tamen dicam, quæ in duas conſonantes diuerſas ex deriuatione deſinũt, inflexionem nullam habent propriam, uerum formantur hæc per *τ*, aut per huic cognatam *σ*. Exceptis uerbis quartæ, iacio, iacio. pario, pario. habeo, habeo. dico, dico. cado, *Exceptiones.*

cado. ſteti, ſto. paui, paſco. perfeci, perficio. uolunt autem aſſumere ex formatione cõſonantem uel ſecundæ, uel tertiæ perſonæ paſſiui præteriti perfecti. Quare & in uerbis quartæ coniugationis à maneo formatum eſt maneo, propterea quod σ non quadret, ac ne ν conueniat quidem in ea iunctura, ſed ſuo more uerti ſoleat in μ. nihil tamen ab re erit, ſi quis non ex mutatione eſſe μ exiſtimet, ſed à prima perſona præteriti aſſumi. manſi, maneo. porrò hæc uocentur redundantia.

Συνηρημένα.

Ἄκλιτα δ᾽ ἐστὶ τὰ συνηρημένα πάντα, ποιῶ, βοῶ, ὡς πεπονθότα.

Contracta.

Indeclinabilia autem ſunt omnia, facio, clamo, quatenus paſſa.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα, μαθητιῶ, τομιῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ὀψείω. Τούτοις δ᾽ οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενός, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται. οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρή, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξεστι, καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πολλ᾽ ἄττα τὸν ἀριθμόν. τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ τῶν ἑνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχειν πρόσωπον ταύτῃ ἂν θεωροῖτο. οἷον λέγεται, εἴρηται, γέγραπται. εἰρήσθω, πεποιήσθω.

DESYDERATIVA.

Iam & ſi contracta indeclinabilia tamen ſunt deſyderatiua omnia, diſciturio, ſecturio, regnaturio, bellaturio, uiſurio. His autem puto adiungenda apte, quæcunque uerba ſpeciem habent tertiæ perſonæ, cum ſint nullius, unde & ipſa imperſonalia nominãtur. ut oportet, & oportet, uidetur, cõtingit, curæ eſt, licet, atque in ſumma quæ nullam

lam indicant perſonam. In his autem quæ actiui uocem habeant, non multa quidem numero. uerum quæ paſſiui, plurima nimirum omnia perſonalia paſſiuorum. Etenim ſingularium tertia in ſingulis temporibus ad imperſonalium tranſſumpta notam, neq; primam, neq; ſecundam habere perſonam in his liquebit. ut dicitur, dictum eſt, ſcriptum eſt. dictum eſto, factum eſto.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ὑπερσυντελικοῦ. οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολή, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

DE PARTICIPIIS.

Porrò participiorum formationes à ſingulis fiunt temporibus, præterquam à præterito imperfecto, & præterito pluſquamperfecto. quæ cum adiunctitia (ut dictum eſt) ſint, alterum præſenti, alterum præterito perfecto, communia ſanè habent & ab iiſdem participia. Cęterum cõmune & his, quod in præteritis omnibus augmentum abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Ενεργητικαὶ ἐνεστώς. μέλλων.

Γίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή, προσλήψει τοῦ ν. τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ, ὁ τυπῶν. Θηλυκῶν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω εἰς ου, καὶ τοῦ ν εἰς σ, ἔτι προσλήψει τοῦ α θηλυκοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Ἐγγὺς δὲ τούτων ἔτι τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω. ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκόν,

καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου συμφώνου. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικὸν μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ θηλυκὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τοῦ ς. Τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαυῖα, τὸ γεγαώς, ὅθεν τὸ γεγῶσα. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἀπαθοῦς ὄν.

Actiua. Præſens. Futurum.

Fit autem in uerbis in ω actiuis à prima quidem ſingularium præſentis & futuri utriuſq; participium, aſſumptione ν. uerbero, hic uerberans. uerberabo, uerberaturus. Fœmininum rurſus à maſculini recto, mutatione quidem finalis ω in ο, & ν in σ, atque aſſumptione α finalis. hic uerberans, hęc uerberans. uerberaturus, uerberatura. uerberaturus, uerberatura. Neutrum uero à genitiuo, ablatione ultimæ. uerberantis, hoc uerberans. uerberaturi, uerberaturum. uerberaturi, uerberaturum. Affinia autem his & participia ſecundi indefiniti, nam maſculinũ quidem fit, mutato ο ultimæ in ω. uerberaui, qui uerberauit. fœmininum uero & neutrum, ut dictum eſt. Porrò à primo indefinito maſculinum fit, aſſumpto σ. uerberaui, qui uerberauit. Fœmininum uero & neutrum, ut dictum eſt, niſi quod hic pęnultima producitur, nulla aliunde aſſumpta conſonante. qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit. A præterito uero perfecto maſculinum, mutato finali α in ω, atque aſſumpto σ. uerberaui, qui uerberauit. Fœmininũ rurſum à geni-

Indefinit. 2.

Indefinitũ 1.

Præt. perf.

à genitiuo fit maſculini, ablatione ultimæ, & aſſumptione α, atq; eliſione penultimam facientis ο, ſed aſſumptione diphthongi υι. eius qui uerberauit, quæ uerberauit. Cæterū neutrum ab eodem, ablato τος. Porrò quæ fuit, quæ iuit, & ſtetit, atq; alia huiuſmodi ſunt Poëtica. ſyncopen enim facientes Poëtæ transfigurant fœmininum iuxta contractionem. nam à fui unde fit quæ fui, uenit qui fuit, unde quæ fuit, atque in alijs ſimiliter. Quibus ſanè respondet & mortua, tametſi à mortuus ſum, quod non paſſum eſt. *Poëtica.*

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικὸν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μένος ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται, τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις ὁ σχηματισμός, ἐτύπην, ὁ τυπείς. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Ἔνθα δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτῶν φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τοῦ τυφθέντος. τὸ τυφθέν. Τὰ γε μὴν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ, τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος. ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

Media & paſſiua.

In medijs autem paſſiuis uniuerſaliter habentibus quidem μ inflexiuum, mutatione ultimæ in μενος maſculinū participium fit, uerberor, qui uerberatur. uerberaui, qui uerberauit. Cæterum non habentibus, ſed in ην terminatis, mutata ultima in εις formatio eſt. uerberatus ſum, uerberatus. Fœmininū uero, & neutrum ubi μ quidē inflexiuum eſt, à maſculino fit, mutata ultima in νη, & νον. qui uerberatur, quæ uerberatur, quod uerberatur. Vbi uero non, itidem fiunt ut in actiuis, niſi quod manet finalis eadem uocalis, ut eſt illud. uerberatus, uerberata, uerberati, uerberatum. Quanquam à medio præterito perfecto ſic

fiunt per omnia,queamdmodum in actiuo.uerberaui,qui uerberauit, eius qui uerberauit, quæ uerberauit . quod uerberauit.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν παθητικὰ, καὶ μέσα ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. Τὰ δὲ ἐνεργητικὰ ἀορίστοις μὲν πρώτοις ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματιστέον, δευτέροις δὲ, καὶ παρατατικοῖς εἰς σ μὲν ὀξυνόμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτὴν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως, τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονον μὲν ὂν μακροκαταληκτεῖται, βραχὺ δὲ ἀποδιφθογγοῦται προσλήψει τοῦ ι, ἤτοι υ. ἵστην, ὁ ἱστάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. Τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς. ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνῦν.

MEDIA ET PASSIVA VERBORVM IN MI.

VErborum autem in μι paſſiua quidē, & media ut dictum eſt.ponor,qui ponitur.poſitus ſum , qui poſitus eſt.poſitus ſum,poſitus. Cæterum actiua, ut indefinita quidem prima uerborum in ω definentiū formanda ſunt. ſecūdis autem, ac præteritis imperfectis in σ acuta ultima omnibus formatio eſt,at non in ſyllabam eandem, ſed iuxta rationem uocis,propria enim in ſingulis initialis uocalis reſumitur. Porrò ea ſiue anceps,ſiue breuis eſt. cum anceps eſt,in longam finalem uertitur. cum uero breuis, conflatur in diphthongum aſſumpto ι, aut υ. ſtatuebam , qui ſtatuebat. iungebam,qui iungebat. dabā,qui dabat. ponebam,qui ponebat. Fœmininū autem,& neutrū ita fiunt, ut quæ à paſſiuis in ην. hic ponēs,hæc ponēs, huius ponētis, hoc ponens.hic ſtatuēs,hæc ſtatuens,huius ſtatuentis.hoc ſtatuens.hic dans,hæc dans,dantis,hoc dans.hic iungens, hæc iungens,iungentis,hoc iungens.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται τοῦ δηλονότι γένους οὐδετέρου. δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν, συμβάν, ἀκουσθέν, γνωσθέν, ἀποδειχθέν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ δέ γε σχηματιστέα οὐκ ἄδηλον, κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

SVnt autem & imperſonalium uerborum participia imperſonalia, atq; hæc generis neutri. neceſſum, conueniens, apparens, uiſum, contingens, auditum, cognitum, demonſtratum, & alia huiuſmodi. Sed ut formanda ſint non obſcurum, nimirum eodem modo quo perſonalia neutra. Participia uero perſonalia omnia tertiæ perſonæ ſunt, quemadmodum & nomina.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Τὰ δὲ ἄρθρα διῄρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικά, καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τὰ ὑποτακτικῷ συνάπτοντα τὸ προτακτικὸν τοῦ, καὶ τὰ, καὶ τῶν, προφέρειν ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται, συσχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι, καὶ τ' ἄλλα ὡσαύτως, τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ αὐτωνυμιῶν, ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος, καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. Ταυτὸ δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τὰ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον, οἷον ὅδε, ἥδε, τόδε, ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν, καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι. ἡ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

DE ARTICVLIS.

ARticuli autem diuiſi ſunt prius in præpoſitiuos quidem, & poſtpoſitiuos. nihil autem uetat ut & ſubiunctiuo apponens præpoſitiuum huius, huic, horum ſic proferas, cuius in genitiuo, & cui in datiuo ſingulari, & quorum in genitiuo plurali. Quo ſanè modo & quis nomen poſtpoſitiuo additum flectitur, ſimul ſpeciem mutans ad caſum articuli. ut quiſquis, cuiuſcunque, cuicunque, & reliqua ſimiliter. huiuſmodi uero & quædam. Sumuntur autem articuli & loco pronominis, nam ὁ pro iſte ponitur, & τὸν pro hunc. Idem uero ſignificat, quoties δὲ coniunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc, nam pronominalia ſunt hæc quoque. Sed articuli præpoſitiui cum præponuntur aduerbijs, in quouis & caſu, & numero pro adiectiuis accipiuntur nominibus ſic, ut maneant aduerbia indeclinabilia. priſcus priſci, priſca priſcæ, propinquus, inſignis, ſupernus.

ὅτε unde.

Notatio.

ὁ πάλαι, & ſimilia.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν ἡ ἐγώ τῇ γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ ἐμοὶ καὶ αἰτιατικὴ ἐμὲ ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊν. ἡμέες, ἡμέων, ἡμέας, ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου, σφῶϊ, σφῶϊν. ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας. Καὶ τὰ τοῦ τρίτου σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν ἐπὶ δοτικῆς. σφέες, σφέων, σφέας.

ΕΓΩΓΕ.

DE PRONOMINIBVS.

Ex pronominibus autem ego cum ſibi γε adiungit coniunctionem, ego ſanè translato in primam tono profertur. & nō ſolum diminutionem aliquam ob uim cōiunctionis diminuentem indicat, ſed & affirmationē interdum, ut etiā. Huius uerò cognatus genitiuus mei, datiuus mihi, accuſatiuus me inflectuntur etiam abiecto ε.ueluti Hoc meū cōſidera, hoc mihi dic, hoc me doce. De dualibus autē & pluralibus contracte dictum eſt prius, incontracte uerò ſic dicamus. nos duo, noſtrū duo, nos, noſtrum, nos, nam nobis unico modo ubiq;. Itidem & pronomina ſecundæ perſonæ, uos duo, ueſtrum duo, uos plures, ueſtri, uos, uobis. Item & tertiæ, illos duo in accuſatiuo tantū, ut & illis duobus in datiuo. illi plures, illorum, illos.

Μοναδικαὶ κτητικαί.

Ἡ δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνὴν, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαί. οἷον ὁ ἑός, ἡ ἑὴ, τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὅς, ἥ, ὅν. Κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ᾽ οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ᾽ αὐτὰς ἀριθμός.

Solitaria pronomina.

Cæterū illum, & illū, & ſe ſuæ ſunt formæ quo ad uocē, quæ uerò à tertia, poſſeſsiua. ut hic ſuus, hæc ſua, hoc ſuū etiam ſine ε proferuntur. ſuus, ſua, ſuum. Inflexio autē primitiuorum iuxta nullam caſualem rationem cōtingit, ſed poſitiui, ſimiliter & in iiſdem numerus.

Σύνθετοι.

τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ, αὑτοῦ.

Compoſita.

Ex cōpoſitis uerò ſui ipſius & ſine ε profertur, recipiente aſpirationem in ſe αυ, ſui ipſius.

Κτητικαί.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς

ὀνόμασι παρασχηματίζονται, ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η. ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. μέσος, μέση. μεθύσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α, λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται, ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμέτερον, καὶ σφέτερον ἰωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο καὶ αὐτὸ τοῦ ε λέγεται, Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν ἐφ' ἑκάστης πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ τε, καὶ γένους λέγομεν οὑτοσί, τουτονί. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις, ὅδε γὰρ φαμὲν, καὶ τοδί. Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων καὶ σέο, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν, καὶ σοῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμοῦ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφορὰς, τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

Poſſeſsiua.

Generaliter autẽ poſſeſsiua ſicut in ος trium generũ ſimplicia nomina figurantur, nam quemadmodũ illa cũ adeſt alia cõſonans, fœminina deducũt in η. deſertus, deſerta. hic prudens, hæc prudẽs. medius, media. ebrius, ebria. at cum

Poſſeſsiua in ρος.

in ρ, in α, ſplẽdidus, ſplẽdida hic ſapiẽtior, hæc ſapiẽtior: ſic & hæc formant meus, mea. tuus, tua. noſter, noſtra. ueſter, ueſtra. porrò noſtra, & ueſtra Ionica ſunt. Iam ex demõſtratiuis ille, illa, illud & abſq; ε proferũtur, Aeolico more. Cæ-

ἐκεῖνος Aeolicum.

terum ſecũdæ perſonæ demõſtratiuo & ι interdũ addimus in fine, idq; in ſingulis caſibus, & numeris, & generibus dicentes iſte, hunc. nimirũ ut & his quæ ſecundũ connexionem adduntur cõiunctioni, articularibus pronominibus, nam hic dicimus, & hoc. Profertur aũt genitiuus ſecundæ

Variè declinatiua.

perſon primitiuorũ & tui, & tui, & tui, & tui, quẽadmodũ uidelicet & in prima perſona mei, & mei, & mei, & mei, ſecundũ dialectorũ diuerſitates, uerũ de his definire nõ eſt præſenti huic inſtituto conueniens.

ΠΕΡῚ

ΠΕΡῚ ΠΡΟΘΈΣΕΩΝ.

Τῶν δὲ προθέσεων ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἐν μέντοι μετατεθέντος τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι, ἔπι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται Ἀττικῶς. Καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ. καὶ προτὶ Δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

DE PRAEPOSITIONIBVS.

Ex præpoſitionibus autẽ in, & ἐνὶ reperitur in poëmatis per extenſionẽ dicta. quanquã ἔνι translato accentu nõ amplius præpoſitio eſt, ſed ad naturã uerbi trãſit, nempe haud ſecus ac iuxta. ſiquidẽ iuxta, pro adeſt ponitur. & ſuper, pro supereſt. in uerò, & in dicitur Attico more. Et ad, ad, & ad Doricè. item ſub, ſub. & ab, ab.

ΠΕΡῚ ἘΠΙΡῬΗΜΆΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄν, ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ τοῦ αἴρω ῥήματος, ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως. ἀπὸ τοῦ τί ἄρθρου, τίδε. ἀπὸ δὲ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιρρήματος, ἐγγύθεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ που, καὶ θεν συνδέσμων, δήπουθεν. εἰσὶ δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἄλλα, οἷον τὸ ἐγγὺς, καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ αὖ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. Τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικρύ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον. οἷον οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ, ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου τοῦ, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καί τι παραστατικὸν ἐπίρρημα, οἷον τὸ χρονίως, καὶ ἐκτάδην. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονιτὶ, ἀπονητὶ, ἀμελητὶ. καὶ ἀορίστως ἄνδιχα, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν, τὸ ὥς τε. Καὶ διακωλυτικὸν, τὸ ἐμποδών.

Καὶ ἀποκρυπτικὸν, τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφαντικὸν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ' ἕκαστον ἄπειρόν τε, καὶ νομοθετεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν, ποιὸν, ποσὸν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν, καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων φέρεσθαι ἀνάγειν. οἷον οὐσιωδῶς, ἐμψύχως, φυσικῶς ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ, ἡδέως, ῥᾳδίως, κυνηδὸν, ὥσπερ, ὥς τε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδὴ, νὴ, ναὶ, ἥκιστα, οὐ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδοὺ, ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἰοὺ, φεῦ, ἆ, οὐαὶ, ἄγε ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δὶς, τρὶς ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόῤῥω, ἐγγὺς, χωρὶς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαὶ, ἄψ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἄνευ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιθετικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorum autem formatio ab omnibus orationis partibus fieri poteſt, nam à prudens nomine formatur prudẽter. à tollo uerbo, aduerbium acriter. Cæterum à ſcientiũ participio, ſcienter. à τῷ articulo, hic formatur. ab horũ pronomine, ſic. à per præpoſitione, ſurſum. Item à propè aduerbio formatur cominus. à ſanè uerò, & ubi, & ὄντως fit profectò. Erũt autem & poſitiua quædã, ueluti propè, & humi. Sunt temporis ſignificatiua etiam hæc, mox, adhuc, rurſum, uſque. Loci uerò, & ubi, & ex aduerſo. Formæ autem localiũ tres,

in

in loco, à loco, in locum. ueluti domi, domum, domo. Similitudinis autem, ut, ut. Congregationis definitæ & hæc, publicitus, & per uniuerſos, tota domo. Adhortationis uerò & hæc, eia, & age. Item ſtuporis eſt & ἶα. Vocetur & quoddam extenſiuũ aduerbiũ, ut tarde, lente. Aliud ſeparatiuum definite, citra puluerem, citra laborem, neglectè. & indefinite, ſeorſum, ſeorſum. Item exceptiuum, preterq̃. Item digreſsiuum, itaque. Rurſum prohibitiuum, impedimento. Præterea occultatiuum, clanculum. Porrò declaratiuum, luculenter, clare. nam iuxta ſignificatum nomina addere ſingulis & infinitũ fuerit, & legem cõdere neceſſe. Quare præſtiterit fortaſſe decem in aduerbijs quoq; genera illa ponere, ſubſtantiã, qualitatẽ, quantitatẽ, ad aliquid, ubi, quando, facere, pati, poni, habere, & ſingula ad aliquid horum conari referre. ueluti ſubſtãtialiter, animate, naturaliter referũtur ad ſubſtantiã. Bene, libẽter, facile, canine, tanquam, ut, ualde, admodũ, paulatim, omnino, certe, uidelicet, certe, etiã, minime, non, ne, non, forte, en, o, legendum, utinam, io, heus, ah, euham, age referuntur ad qualitatem. Semel, bis, ter, referũtur ad quantitatem. Heriliter, ſeruiliter, æque, ſimiliter, ſæpe, raro, magnopere, magis, minus, ſimul referuntur ad aliquid. Surſum, deorſum, hic, illic, hic, procul, prope, ſeorſum, foris, intus, contra, humi, mox, undeubi, ultra, ultra, in medio, unde, ubi, ubi, referũtur ad ubi. Nunc, tunc, rurſum, eouſq;, cum, deinde, hodie, cras, rurſum, ꝓtinus, poſtea, mox, repẽte, mox, eouſq;, donec referantur ad quando. Agiliter, ſpeculatiue, ſectim, referantur ad facere. Paſsiue, ficte, atque his ſimilia referantur ad pati. Collectim, aceruatim, ſeparatim, ſeorſum, deinceps, mixte, referãtur ad poni. Armate, calceate, complexiue, cum coronis, cum laurea, referantur ad habere. cæterum expendendæ ſunt melius horum differentiæ.

Decem genera in aduerbijs. *Subſtantia.* *Qualitas.* *Quantitas.* *Ad aliquid.* *Vbi.* *Quando.* *Facere.* *Pati.* *Poni.* *Habere.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί, καὶ ἠμέν, ἠδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸς δέ, καί, ἠέ. Αἰτιολογικὸς δέ, καί, ὄφρα, ἕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δέ, καὶ ὁ νύ, ὃς καὶ νῦν λέγεται. καὶ θήν, ἄν, ἄρ, κέν. Ἐναντιωματικὸς δέ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται, οἷον ὁ μὲν ἀλλά. καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογισικῶς. ὁ δέ γε παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. ὁ δὲ ἂν παραπληρωματικῶς, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ δυνητικῶς. ὁ δὲ ἢ διαζευκτικῶς, καὶ διαπορητικῶς, καὶ ἐπιλεκτικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὁ δὲ δὴ καὶ παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογισικῶς, καὶ περιγραφικῶς. ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. ὁ δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογισικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε, καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἴρηνται, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ ΔΕΥΤΈΡΟΥ.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ ſunt hæ quoq;, atque, atque, aſt, at, ſiue. Diſiunctiua uerò, etiam, uel. Cauſalis item, ut, ut, ut. Expletiua itidem & hæc, utique, quæ & utiq; dicitur. & quidem, quidem. Aduerſatiua autem & hæc, tamen, & hæc niſi. Ac multæ quidem eædem uaria notando proferuntur, ut ſed, ſimul. & copulatiue, & rationaliter. γε uerò expletiue, & diminutiue, & rationaliter. Cæterũ hæc ἂν expletiue ſignificat, & copulatiue, & potentiue. uerum ἢ diſiunctiue, & dubitatiue, & electiue, & exceptiue ſiue negatiue Δὴ uerò & expletiue, & rationaliter, ac circumſcriptiue. περ uerò & aduerſatiue, & diminutiue. Rurſum quoniã & cauſaliter, & cõfirmatiue. Aũt uero & copulatiue, & rationatiue, & circunſcriptiue. At de octo quidẽ orationis partib quæ & ad inflexionẽ, & ad formationẽ pertinebãt, accõmodate dicta ſint, & ſufficiẽter, ut in ſecũdo inſtitutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

Tertius de accentu,& qualitate ſyllabæ,atque orthographia, ne circa dictionẽ Barbariſmi fiant, cumulate tractat.

Accẽtus definitio,diuiſio cum locis eorundẽ.
Vſus temporum in unoquoq; caſu.
Verborum toni,& tempora.
Accentus participiorum,& tempora.
Articulorum tempora,& toni.
Toni,& tempora pronominibus congrua.
I tem præpoſitionum,aduerbiorumq; tempora,& toni.
Coniunctionum tonus,& tempus, item uocaliũ mutuæ, & conſonantium de ſpiritibus diuerſitates.
De orthographia,& partium cõpoſitione,uocaliumq; mutatione,& terminatione ad genus cognoſcendum.
Verborum orthograhiæ,ac terminationes.
Aduerbiorum orthographia.
Loci cõmunes partium orationis per literarũ initialium, & mediarum concentus,& connexiones.
Conſonantium duplicatio.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕΙ᾽ΣΑΓΩΓΗ͂Σ ΤΩ͂Ν ΕΙ᾽Σ ΤΕ΄ΣΣΑΡΑ ΤΟ` Γ.

Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας, καὶ συλλαβῆς ποσότητός τε, καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται ἢ ἐνδείᾳ, Δημοσθένου· ἢ πλεονασμῷ, Αἰσχίνους· ἢ ἐναλλαγῇ, Αἰνέα· ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ· ἢ γραφῇ, νίκος τῷ ι, δέον τῇ ει. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν παρά τε ἔνδειαν, καὶ πλεονασμόν, καὶ ἐναλλαγήν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

THEODORI

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS, LIBER TERTIVS.

Barbare loqui.

DEinceps uerò eodem modo de accẽtu, ſyllabæq; cum quãtitate, tum orthographia dicendũ erit, ne uidelicet circa dictionem uitium Barbariſmi contingat. Barbarè enim quis loqui deprehẽditur uel defectu, ut Δημοσθένου. uel abundantia, ut Αἰσχίνους. uel immutatione, ut Αἰνέα. aut tempore, aut accẽtu. aut ſcriptura, ut in dictione νίκος per ι ſcripta, cum deberet per ει ſcribi. Atq; ad rectitudinẽ quidem eaq; quæ circa defectũ, & abundãtiã, atq; immutationẽ proferũtur, illæ pertinẽt, quæ ſuperius de inflexione, atque formatione dicta ſunt. de reliquis iam dicendum nobis erit diuidentibus, ac definientibus ſingula.

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. ἔστι δὲ πρὸς ταῖς προειρημέναις ὀκτώ, καὶ μακρά τις, καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι – υ. χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι θάτερον ἐμποιοῦσι τὸν χρόνον, ἤτοι γὰρ μακρόν, ἢ βραχὺ ὂν ἐπὶ τοῦ δὲ διορίζονται τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. Ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε, καὶ ο ὁ τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά. τὸ γὰρ η, καὶ ω μεταλαμβάνοντες γράφομεν. Ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία, ὥστε μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ᾽ ἄν, οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Ἔστι δὲ τόνος ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον. Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης προφορικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασύ, ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει, ἡγεμών, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται, ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος δὲ ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δι᾽ ἀφαίρεσιν φωνήεντος. ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δι᾽ ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος ἀφαίρεσις ἢ φωνήεντος, τουτέστιν. ἢ φωνηέντων, βούλομ᾽ ἐγώ. ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α, καὶ ι βραχέα ὄντα. ἄρα οὖν, ἄρ᾽ οὖν. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ᾽ ἡμῖν. καὶ τὸ ο, καὶ ε. τοῦτο ἐμόν, τοῦτ᾽ ἐμόν. φέρε εἰπέ, φέρ᾽ εἰπέ. Ἡ δὲ ὑφὲν συνάφεια δυεῖν λέξεών ἐστιν, οἷον ὅπως οὖν. ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ ἀνάπαλιν, διαίρεσις γάρ τις δυεῖν, οἷον ὅς, τις. Τοιαύτη μὲν δὴ παράτασις τῶν συλλαβῶν ἐπὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν. ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ ἂν πάλιν τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

DEFINITIO ACCENTVS.

ACcentus igitur eſt extenſio quædam uocis literatæ ad concinnitatem totius orationis, ſunt autem præter ſuperius dictos octo & longus quidam, & breuis, hoc pacto notati – *v.* uocantur autem hi tempora, quoniam ſuper uocales poſiti alterutrum efficiunt temporum uocalem ſcilicet aut longam, aut breuem illi appoſiti diſtinguunt, quando potentia utrunq; ſit. Erat itaque olim fortaſſe non ſolum *ε*, & *ο* locus huiuſmodi notis, ſed & *α* quoque, & *ι*, atq; *υ*. nunc autem ſuper *ε*, & *ο* inutiles. ſiquidem *η*, & *ω* aſſumentes ſcribimus. In his uero quæ uocantur ancipites, uſus eſt earum prorſus nullus, unde ſoli Poëtæ poterunt eſſe uſui.

Longus – *Breuis v.*

Accentus diuiſio. Sic igitur accẽtus in quatuor diuidatur, nempe in tonũ, *Tonus.* tempus, ſpiritum, paſſionem. eſt aũt tonus intenſio, uel remiſſio, uel moderatio ſyllabę uocalitatẽ habens. Nimirum acutus intenſum habet ſonum, grauis remiſſum, circunfle*Tempus.* xus mediũ. Tempus uero eſt productio, uel correptio uocalis. producitur nanq; longa, corripitur uero breui.

Spiritus. Spiritus autem eſt qualitas mutatoria conſonantium ſiue in aſperam, ſiue in tenuem. per aſperũ enim tenuis mutatur in aſperã in cõpoſitione, dux, ductor. per tenuem manet & tenuis, rogo, interrogo.

Paſſio. Paſſio autem eſt qualitas uocis affectæ, uel per ablationem uocalis, uel per compoſitionem dictionis, uel per *Apoſtrophus.* ſubdiſtinctionem. Apoſtrophus ablatio eſt uocalis, ut hoc eſt. uel uocalium, ut uolo ego. Auferuntur & *α*, & *ι* breues exiſtentes. ut uidelicet hic, pro uidelicet hic. in nobis, pro in nobis. & *ο*, & *ε*. hoc meum, hoc meum. age dic, *Subunio.* age dic. Subunio autem coitus duarum dictionum eſt, *Subdiſtinctio.* ut quomodocunque. Subdiſtinctio uero contra diſſolutio quædam eſt duorum, ut quiſquis. Per talem utique tenorem ſyllabarum ad id quod eſt concinnius, alia[...] dem productas habent, alia uero correptas. alia[...] tas, alia graues, alia circunflexas: quemadm[...]

alia quidem aſperas, alia uero leues.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τῆς σύνταξιν λόγου. ὥστε ἐστὶν ἂν συλλαβὴ συνέλευσις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δὲ ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μὲν δὴ καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή, οἷον α, ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. Μακρὸν μὲν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων, αἱ γὰρ δὴ δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. φύσει μὲν τριχῶς, ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος, οἷον ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου, οἷον καλός. ἢ διφθόγγῳ, οἷον Αἴας. Θέσει δὲ μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τύψω. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤδη φύσει βραχὺ φωνῆεν, οἷον λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον, οἷον φιλία. Κοινὸν δὲ τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ, τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρίας ἑτέρας.

DE SYLLABA.

Syllabæ præterea unde dictiones, pars minima conſtructæ orationis. fuerit itaque & ſyllaba coitus quidem ad minimum duarum literarum, ſubiecta in primis accentui. dicitur tamen abuſiue & una litera ſyllaba, ut α, ε. Fit autem multipharia ratione multarũ, & diuerſarum connexionum literarum. eſtque eiuſmodi alia quidem longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidem, quæ habet natura longam uocalem, uel aliquam diphthongorum, ſiquidem diphthongi omnes longæ ſunt. Natura quidem tripli[illegible] uel ſono longæ uocalis, ut heros. uel exten[illegible]ſion[illegible] [illegible]phthõgo, ut Aiax. [illegible] [illegible]uentibus conſo[illegible] [illegible] uerberabo. Bre[illegible] [illegible] uocalem, ut ſer[illegible] [illegible]. Cæterum com[illegible]

Syllabarum diuiſio.

Longa.

Breuis.

Communis.

DE ARTICVLIS.

Articuli autem diuiſi ſunt prius in præpoſitiuos quidem, & poſtpoſitiuos. nihil autem uetat ut & ſubiunctiuo apponens præpoſitiuum huius, huic, horum ſic proferas, cuius in genitiuo, & cui in datiuo ſingulari, & quorum in genitiuo plurali. Quo ſanè modo & quis nomen poſtpoſitiuo additum flectitur, ſimul ſpeciem mutans ad caſum articuli. ut quiſquis, cuiuſcunque, cuicunque, & reliqua ſimiliter. huiuſmodi uero & quædam. Sumuntur autem articuli & loco pronominis, nam ὁ pro iſte ponitur, & τὸν pro hunc. Idem uero ſignificat, quoties δὴ coniunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc, nam pronominalia ſunt hæc quoque. Sed articuli præpoſitiui cum præponuntur aduerbijs, in quouis & caſu, & numero pro adiectiuis accipiuntur nominibus ſic, ut maneant aduerbia indeclinabilia. priſcus priſci, priſca priſcæ, propinquus, inſignis, ſupernus.

ὅτε unde. — *Notatio.* — ὁ πάλαι, & ſimilia.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν ἡ ἐγὼ τῇ γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσιν τινα ταύτῃ διὰ τοῦ συνδέσμου μεθοδικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, ἡ δοτικὴ ἐμοὶ καὶ αἰτιατικὴ ἐμὲ ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγωμεν. νῶϊ, νῶϊν. ἡμέες, ἡμέων, ἡμέας, ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου, σφῶϊ, σφῶϊν. ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας. Καὶ τὰ τοῦ τρίτου σφῶε, τῆς αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν τῆς δοτικῆς. σφέες, σφέων, σφέας.

DE PRONOMINIBVS.

Ex pronominibus autem ego cum ſibi γε adiungit coniunctionem, ego ſanè tranſlato in primam tono profertur. & nō ſolum diminutionem aliquam ob uim cōiunctionis diminuentem indicat, ſed & affirmationē interdum, ut etiā. Huius uerò cognatus genitiuus mei, datiuus mihi, accuſatiuus me inflectuntur etiam abiecto ε. ueluti Hoc meū cōſidera, hoc mihi dic, hoc me doce. De dualibus autē & pluralibus contracte dictum eſt prius, incontracte uerò ſic dicamus. nos duo, noſtrū duo, nos, noſtrum, nos, nam nobis unico modo ubiq;. Itidem & pronomina ſecundæ perſonæ, uos duo, ueſtrum duo, uos plures, ueſtri, uos, uobis. Item & tertiæ, illos duo in accuſatiuo tantū, ut & illis duobus in datiuo. illi plures, illorum, illos. Ἔγωγε.

Μοναδικαὶ κτητικαί.

Ἡ δὲ μίν, καὶ νίν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαί. οἷον ὁ ἑός, ἡ ἑή, τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὅς, ἥ, ὅν. Κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Solitaria pronomina.

Cæterū illum, & illū, & ſe ſuæ ſunt formæ quo ad uocē, quæ uerò à tertia, poſſeſsiua. ut hic ſuus, hæc ſua, hoc ſuū etiam ſine ε proferuntur. ſuus, ſua, ſuum. Inflexio autē primitiuorum iuxta nullam caſualem rationem cōtingit, ſed poſitiui, ſimiliter & in ijſdem numerus.

Σύνθετοι.

τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ, αὑτοῦ.

Compoſita.

Ex cōpoſitis uerò ſui ipſius & ſine ε profertur, recipiente aſpirationem in ſe αυ, ſui ipſius.

Κτητικαί.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς

ὀνόμασι παρασχηματίζονται, ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η. ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη μέσος, μέση. μεθύσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α, λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σωφοτέρα. οὕτω καὶ αὗται, ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη ἰωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται, Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν ἐφ' ἑκάστης πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ τε, καὶ γένους λέγομεν οὑτοσί, τουτονί. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις, ὅδι γὰρ φαμὲν, καὶ τοδί. λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων καὶ σέο, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν, καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς, τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

Poſſeſsiua.

Generaliter autẽ poſſeſsiua ſicut in *ος* trium generũ ſimplicia nomina figurantur, nam quemadmodũ illa cũ adeſt alia cõſonans, fœminina deducũt in *η*. deſertus, deſerta. hic prudens, hæc prudẽs. medius, media. ebrius, ebria. at cum *Poſſeſsiua in ρος.* in *ρ*, in *α*, ſplẽdidus, ſplẽdida hic ſapiẽtior, hæc ſapiẽtior: ſic & hæc formant meus, mea. tuus, tua. noſter, noſtra. ueſter, ueſtra. porrò noſtra, & ueſtra Ionica ſunt. Iam ex demõſtra- *κῆνος Aeolicum.* tiuis ille, illa, illud & abſq; *ε* proferũtur, Aeolico more. Cæterum ſecũdæ perſonæ demõſtratiuo & *ι* interdũ addimus in fine, idq; in ſingulis caſibus, & numeris, & generibus dicentes iſte, hunc. nimirũ ut & his quæ ſecundũ connexionem adduntur cõiunctioni, articularibus pronominibus, nam hic dicimus, & hoc. Profertur aũt genitiuus ſecundæ *Varie declinatiua.* perſon primitiuorũ & tui, & tui, & tui, & tui, queadmodũ uidelicet & in prima perſona mei, & mei, & mei, & mei, ſecundũ dialectorũ diuerſitates, uerũ de his definire nõ eſt præſenti huic inſtituto conueniens.

ΠΕΡῚ

ΠΕΡῚ ΠΡΟΘΈΣΕΩΝ.

Τῶν δὲ προθέσεων ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι, ἔπι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐν λέγεται Ἀττικῶς. Καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ. καὶ προτὶ Δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. ἔτι ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

DE PRAEPOSITIONIBVS.

Ex præpoſitionibus autẽ in, & ἐνὶ reperitur in poëmatis per extenſionẽ dicta. quanquã ἔνι translato accentu nõ amplius præpoſitio eſt, ſed ad naturã uerbi trãſit, nempe haud ſecus ac iuxta. ſiquidẽ iuxta, pro adeſt ponitur. & ſuper, pro ſupereſt. in uerò, & in dicitur Attico more. Et ad, ad, & ad Doricè. item ſub, ſub. & ab, ab.

ΠΕΡῚ ἘΠΙῤῬΗΜΆΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄν, ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμου ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ τοῦ αἴρω ῥήματος, ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως. ἀπὸ τοῦ τῆ ἄρθρου, τῆδε. ἀπὸ δὲ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιῤῥήματος, ἐγγύθεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ πού, ἔτι θεν συνδέσμων, δήπουθεν. εἶεν δ' ἂν ἔτι θεματικὰ ἄλλα, οἷον τὸ ἐγγύς, ἔτι χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. Τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαύτικρυ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον. οἷον οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ, ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου τε, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καὶ τι παρατατικὸν ἐπίῤῥημα, οἷον τὸ χρονίως, καὶ ἐκταδόν. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονητί, ἀπονητί, ἀμελητί. καὶ ἀορίστως, αὖδι, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν, τὸ ὥς τε. Καὶ διακωλυτικὸν, τὸ ἐμποδών.

Καὶ ἀποκρυπτικόν, τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφαντικόν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ᾽ ἕκαστον ἄπειρόν τε, καὶ νομοθετεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δόκει καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν, ποιόν, ποσόν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν, καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων φέρεσθαι ἀνάγειν. οἷον οὐσιωδῶς, ἐμψύχως, φυσικῶς ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ, ἡδέως, ῥαδίως, κακῶς δόν, ὥσπερ, ὥς τε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδή, νή, ναί, ἥκιστα, οὐ, μή, μά, ἴσως, ἰδού, ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἰού, φεῦ, ἆ, οὐαί, ἄγε ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δίς, τρεῖς ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόῤῥω, ἐγγύς, χωρίς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί, ἄψ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξύ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθύς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἄνευ, χωρίς, ἐφεξῆς, μίγδην ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorum autem formatio ab omnibus orationis partibus fieri poteſt, nam à prudens nomine formatur prudēter. à tollo uerbo, aduerbium acriter. Cæterum à ſcientiū participio, ſcienter. à τῷ articulo, hic formatur. ab horū pronomine, ſic. à per præpoſitione, ſurſum. Item à propè aduerbio formatur cominus. à ſanè uerò, & ubi, & θεν fit profectò. Erūt autem & poſitiua quædā, ueluti propè, & humi. Sunt temporis ſignificatiua etiam hæc, mox, adhuc, rurſum, uſque. Loci uerò, & ubi, & ex aduerſo. Formæ autem localiū tres, in

in loco,ā loco,in locum.ueluti domi,domum,domo. Similitudinis autem,ut,ut.Congregationis definitæ & hæc, publicitus,& per uniuerſos,tota domo.Adhortationis uerò & hæc, eia,& age. Item ſtuporis eſt & ἴα. Vocetur & quoddam extenſiuū aduerbiū,ut tarde, lente. Aliud ſeparatiuum definite, citra puluerem, citra laborem,neglecte. & indefinite,ſeorſum,ſeorſum.Item exceptiuum,preterq̄. Item digreſsiuum, itaque. Rurſum prohibitiuum,impedimento. Præterea occultatiuum,clanculum.Porrò declaratiuum,luculenter,clare.nam iuxta ſignificatum nomina addere ſingulis & infinitū fuerit,& legem cōdere neceſſe. Quare præſtiterit fortaſſe decem in aduerbijs quoq; genera illa ponere,ſubſtantiā, qualitatē, quantitatē, ad aliquid, ubi,quando,facere,pati,poni,habere,& ſingula ad aliquid horum conari referre. ueluti ſubſtātialiter, animate,naturaliter referūtur ad ſubſtantiā. Bene,libēter,facile,canine, tanquam,ut,ualde,admodū, paulatim, omnino,certe,uidelicet,certe,etiā,minime, non,ne,non,forte,en,o,legendum,utinam,io,heus,ah,euham,age referuntur ad qualitatem. Semel,bis,ter,referūtur ad quantitatem. Heriliter, ſeruiliter,æque,ſimiliter,ſæpe,raro,magnopere,magis,minus,ſimul referuntur ad aliquid. Surſum, deorſum,hic,illic,hic,procul,prope,ſeorſum,foris, intus , contra,humi, mox,undeubi, ultra, ultrā in medio, unde, ubi, ubi,referūtur ad ubi.Nunc,tunc,rurſum,eouſq;,cum,deinde,hodie,cras,rurſum,ꝓtinus,poſtea,mox, repēte,mox,eouſq;, donec referantur ad quando. Agiliter,ſpeculatiue,ſectim, referantur ad facere.Paſsiue,ficte,atque his ſimilia referantur ad pati. Collectim,aceruatim,ſeparatim, ſeorſum,deinceps,mixte,referātur ad poni. Armate,calceate,complexiue,cum coronis, cum laurea, referantur ad habere. cæterum expendendæ ſunt melius horum differentiæ.

Decem genera in aduerbijs. *Subſtantia.* *Qualitas.* *Quantitas.* *Ad aliquid.* *Vbi.* *Quando.* *Facere.* *Pati.* *Poni.* *Habere.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί, καὶ ἠμὲν, ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸς δὲ, ἠὲ, ἠέ. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ, ὄφρα, οὕνεκα, ἕνεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νὺ, ὃς καὶ νῦν λέγεται. καὶ θὴν, αὖ, ἄρ, κέν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται, οἷον ὁ μὲν ἀλλά. καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δὲ γε παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. ὁ δὲ αὖ παραπληρωματικῶς, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ δυνητικῶς. ὁ δὲ ἢ διαζευκτικῶς, καὶ διαπορητικῶς, καὶ ἐπιλεκτικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὁ δὲ δὴ καὶ παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. ὁ δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε, καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἴρηται, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ ΔΕΥΤΈΡΟΥ.

DE CONIVNCTIONIBVS.

COniunctiones copulatiuæ ſunt hæ quoq;, atque, atque, aſt, at, ſiue. Diſiunctiua uerò, etiam, uel. Cauſalis item, ut, ut, ut. Expletiua itidem & hæc, utique, quæ & utiq; dicitur. & quidem, quidem. Aduerſatiua autem & hæc, tamen, & hæc niſi. Ac multæ quidem eædem uaria notando proferuntur, ut ſed, ſimul. & copulatiue, & rationaliter. Γε uerò expletiue, & diminutiue, & rationaliter. Cæterũ hæc αὖ expletiue ſignificat, & copulatiue, & potentiue. uerum ἢ diſiunctiue, & dubitatiue, & electiue, & exceptiue ſiue negatiue Δὴ uerò & expletiue, & rationaliter, ac circumſcriptiue. περ uerò & aduerſatiue, & diminutiue. Rurſum quoniã & cauſaliter, & cõfirmatiue. Aũt uero & copulatiue, & rationatiue, & circunſcriptiue. At de octo quidẽ orationis partib quæ & ad inflexionẽ, & ad formationẽ pertinebãt, accõmodate dicta ſint, & ſufficiẽter, ut in ſecũdo inſtitutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

Tertius de accentu,& qualitate ſyllabæ,atque orthographia, ne circa dictionē Barbariſmi fiant, cumulate tractat.

Accẽtus definitio,diuiſio cum locis eorundē.
Vſus temporum in unoquoq; caſu.
Verborum toni,& tempora.
Accentus participiorum,& tempora.
Articulorum tempora,& toni.
Toni,& tempora pronominibus congrua.
Item præpoſitionum,aduerbiorumq́; tempora,& toni.
Coniunctionum tonus,& tempus, item uocaliũ mutuæ, & conſonantium de ſpiritibus diuerſitates.
De orthographia,& partium cõpoſitione,uocaliumq́; mutatione,& terminatione ad genus cognoſcendum.
Verborum orthograhiæ,ac terminationes.
Aduerbiorum orthographia.
Loci cõmunes partium orationis per literarũ initialium, & mediarum concentus,& connexiones.
Conſonantium duplicatio.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ ΤΩ͂Ν ΕἸΣ ΤΈΣΣΑΡΑ ΤῸ Γ.

Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας, καὶ συλλαβῆς ποσότητός τε, καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται ἢ ἐνδείᾳ, Δημοσθένου· ἢ πλεονασμῷ, Αἰσχίνους· ἢ ἐναλλαγῇ, Αἰνέα· ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ· ἢ γραφῇ, νίκος τῷ ι, δέον τῇ ει. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν παρὰ τὴν ἔνδειαν, καὶ πλεονασμὸν, καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

THEODORI

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS, LIBER TERTIVS.

Barbare loqui.

DEinceps uerò eodem modo de accẽtu, ſyllabæq; cum quãtitate, tum orthographia dicendũ erit, ne uidelicet circa dictionem uitium Barbariſmi contingat. Barbarè enim quis loqui deprehẽditur uel defectu, ut Δημοσθένου. uel abundantia, ut Αἰσχίνους. uel immutatione, ut Αἰνέα. aut tempore, aut accẽtu. aut ſcriptura, ut in dictione νίκος per ι ſcripta, cum deberet per ει ſcribi. Atq; ad rectitudinẽ quidem eaq; quæ circa defectũ, & abundãtiã, atq; immutationẽ proferũtur, illa pertinẽt, quæ ſuperius de inflexione, atque formatione dicta ſunt. de reliquis iam dicendum nobis erit diuidentibus, ac definientibus ſingula.

ΟΡΟΣ

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. ἔστι δὲ πρὸς ταῖς προειρημέναις ὀκτώ, καὶ μακρά τις, καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι ‒ ˘. χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν, ἤτοι γὰρ μακρόν, ἢ βραχὺ ὂν ἐπὶ τοῦ δὲ διορίζονται τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. Ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε, καὶ ο ὁ τόπος τοῖς τούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά. τὸ γὰρ η, καὶ ω μεταλαμβάνοντες γράφομεν. Ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία, ὥς τε μόνων ἂν τῶν μετρικῶν εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν, οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Ἔστι δὲ τόνος ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον. Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασύ, ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει, ἡγεμών, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται, ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος δὲ ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δι' ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δι' ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος ἀφαίρεσις ἢ φωνήεντος, τουτ' ἔστιν, ἢ φωνηέντων, βούλομ' ἐγώ. ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α, καὶ ι βραχέα ὄντα. ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ ο, καὶ ε. τοῦτο ἐμόν, τοῦτ' ἐμόν. φέρε εἰπέ, φέρ' εἰπέ. Ἡ δὲ ὑφὲν συναφὴ δυεῖν λέξεων ἐστίν, οἷον ὅπως οὖν. ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ ἀνάπαλιν, διαίρεσις γάρ τις δυεῖν, οἷον ὅ, τις. Τοιαύτη μὲν δὴ ποιὰ τάσις τῶν συλλαβῶν ἐπὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ ἂν πάλιν τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

DEFINITIO ACCENTVS.

Accentus igitur eſt extenſio quædam uocis literatæ ad concinnitatem totius orationis, ſunt autem præter ſuperius dictos octo & longus quidam, & *Longus –* *Breuis υ.* breuis, hoc pacto notati – υ. uocantur autem hi tempora, quoniam ſuper uocales poſiti alterutrum efficiunt temporum uocalem ſcilicet aut longam, aut breuem illi appoſiti diſtinguunt, quando potentia utrunq; fit. Erat itaque olim fortaſſe non ſolum ε, & ο locus huiuſmodi notis, ſed & α quoque, & ι, atq; υ. nunc autem ſuper ε, & ο inutiles. ſiquidem η, & ω aſſumentes ſcribimus. In his uero quæ uocantur ancipites, uſus eſt earum prorſus nullus, unde ſoli Poëtæ poterunt eſſe uſui.

Accentus diuiſio. Sic igitur accẽtus in quatuor diuidatur, nempe in tonũ, *Tonus.* tempus, ſpiritum, paſſionem. eſt aũt tonus intenſio, uel remiſſio, uel moderatio ſyllabę uocalitatẽ habens. Nimirum acutus intenſum habet ſonum, grauis remiſſum, circunfle*Tempus.*xus mediũ. Tempus uero eſt productio, uel correptio uocalis. producitur nanq; longa, corripitur uero breui.

Spiritus. Spiritus autem eſt qualitas mutatoria conſonantium ſiue in aſperam, ſiue in tenuem. per aſperũ enim tenuis mutatur in aſperã in cõpoſitione, dux, deductor. per tenuem manet & tenuis, rogo, interrogo.

Paſsio. Paſſio autem eſt qualitas uocis affectæ, uel per ablationem uocalis, uel per compoſitionem dictionis, uel per *Apoſtrophus.* ſubdiſtinctionem. Apoſtrophus ablatio eſt uocalis, ut hoc eſt. uel uocalium, ut uolo ego. Auferuntur & α, & ι breues exiſtentes. ut uidelicet hic, pro uidelicet hic. in nobis, pro in nobis. & ο, & ε. hoc meum, hoc meum. age dic, *Subunio.* age dic. Subunio autem coitus duarum dictionum eſt, *Subdiſtinctio.* ut quomodocunque. Subdiſtinctio uero contra diſſolutio quædam eſt duorum, ut quiſquis. Per talem utique tenórem ſyllabarum ad id quod eſt concinnius, alia quidem productas habent, alia uero correptas. alia item acutas, alia graues, alia circunflexas; quemadmodum rurſum

alia

alia quidem aſperas, alia uero leues.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. ὥστε δὲ εἴη ἂν συλλαβὴ συνέλευσις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μὲν δὴ καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβὴ, οἷον α, ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὸ μὲν μακρὸν, τὸ δὲ βραχὺ, τὸ δὲ κοινόν. Μακρὸν μὲν τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων, αἱ γὰρ δὴ δίφθογγοι πᾶσαι μακραὶ εἰσί. φύσει μὲν τριχῶς, ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος, οἷον ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου, οἷον καλός. ἢ διφθόγγῳ, οἷον Αἴας. Θέσει δὲ μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τύψω. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤδη φύσει βραχὺ φωνῆεν, οἷον λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον, οἷον φιλία. Κοινὸν δὲ τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχὺ, τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρείας ἑτέρας.

DE SYLLABA.

Syllabæ præterea unde dictiones, pars minima conſtructæ orationis. fuerit itaque & ſyllaba coitus quidem ad minimum duarum literarum, ſubiecta in primis accentui. dicitur tamen abuſiue & una litera ſyllaba, ut α, ε. Fit autem multiphariam ratione multarũ, & diuerſarum connexionum literarum. eſtque eiuſmodi alia quidem longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidem, quæ habet natura longam uocalem, uel aliquam diphthongorum, ſiquidem diphthongi omnes longæ ſunt. Natura quidem tripliciter. uel ſono longæ uocalis, ut heros. uel extenſione ancipitis, ut honeſtus. uel diphthõgo, ut Aiax. Poſitione autem uno modo, duobus ſequentibus conſonis ſiue actu, ut panis. ſiue potentia, agam, uerberabo. Breuis uero, quæ habet uel natura breuem uocalem, ut ſermo. uel ancipitem correptam, ut amicitia. Cæterum com-

Syllabarum diuiſio.

Longa.

Breuis.

Communis.

munis, quæ poteſt eadem & longa accipi & breuis, atque hoc tripliciter. uerum de his dicere ſpeculationis eſt alterius.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞΕΙΑΣ.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῆς ὀξείας, λήγοντος, παραλήγοντος, προπαραλήγοντος, ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα ἀεὶ οὖσα, βραχεῖα, ἀγαθός. ἐπάνω γὰρ βραχείας περισπωμένη οὐ τίθεται, μακρὰ δὲ οὐκ ἀεί. Ἡ παραλήγουσα δὲ ὅταν ἡ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα, λόγος. ἢ αὐτή τε μακρά, καὶ ἡ λήγουσα, ἥρως, μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά, ἔρως. Ἡ προπαραλήγουσα δὲ ἣν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

LOCI ACVTI ACCENTVS.

Loci acuti tres. Cæterum cum tres ſint loci acuti accentus, ultima, penultima, & antepenultima, acuitur quidem ultima ſemper, ſi breuis ſit, bonus. ſuper breuem enim circunflexus non ponitur, longa uero non ſemper. Penultima autem quando uel ipſa eſt breuis, & ultima, ſermo. uel ipſa longa, & ultima, heros, longa enim ante longam non inflectitur. uel ipſa quidem breuis, ultima uero longa, amor. Antepenultima itidem, niſi ultima longa impediat, herois. nam cum longa eſt ultima, non poteſt ante penacui dictio lingua communi.

Τόποι περισπωμένης.

Τῆς δὲ περισπωμένης τόπων δύο ὄντων, ληγούσης, καὶ παραληγούσης, πρὸ γὰρ τῶν δυεῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται, ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρά, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα, δῆμος. ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται, διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται. ἡ δὲ λήγουσα βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως ἀεί, εἰ δ᾽ ἄλλως φύσει, οὐκ ἀεί.

Loci circunflexi.

Circunflexi aũt cum loci ſint duo, ultima & penultima, (ſiquidem

(ſiquidem ante duas ſyllabas circunflexus non ponitur) penultima quidem anflectitur, ubi & ipſa natura longa eſt, & ultima natura breuis, populus. nam ſuperpoſitione longam circunflexus non ponitur, quamobrem dicitur, quod omnis natura longa ante breuẽ finalem, in una parte orationis exiſtens, & in ſeipſa habens accentum circunflectitur. ultima uero ſi breuis ſit, nunquam. longa autem ex contractione ſemper circunflectitur, ſin aliter natura, non item. Regula.

Τόποι πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλὴ κατ᾽ ἀρχὰς τῆς λέξεως ὡς προείρηται, τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. ἕκαστον γὰρ ἐπὶ τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὂν ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται, ἐπὶ τίνων δὲ πότερον ὕστερον ἐροῦμεν.

Loci ſpirituum.

Aſper autem, & tenuis in principijs dictionum ut ante dictũ eſt, ponũtur ſuper uocales. quęlibet enim uocalium dictionem incipiens uel aſpiratur, uel tenuatur. in quibus uero uter, poſt dicemus.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΝΩΝ ΕΦ᾽ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΤΩΣΕΩΝ.

Νῦν δὲ τὴν τῶν τόνων, καὶ χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν. λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν πρωτόκλιτα, τὰ δὲ δευτερόκλιτα, τὰ δὲ τριτόκλιτα, τὰ δὲ τεταρτόκλιτα, τὰ δὲ πεμπτόκλιτα. Καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως τὰ μὲν πρωτόζυγα, τὰ δὲ δευτερόζυγα, τὰ δὲ τριτόζυγα, τὰ δὲ τεταρτόζυγα, τὰ δὲ πεμπτόζυγα. καὶ τὰ ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

DE VSV TONORVM IN VNOQVOQVE CASVVM.

Nunc autem & tonorũ, & temporum uſum, ut ſe habeat circa dictas parteis orationis, inſpiciamus. ſupponẽtes rurſus nominum alia eſſe primæ inflexio-

nis,alia ſecundæ,alia tertiæ,alia quartæ,alia quintæ. Prætcrea & uerborum eodem modo alia primæ coniugationis, alia ſecundæ,alia tertiæ,alia quartæ,alia quintæ. & nomina quidem per caſus uariata, uerba uero coniugata per tempora,quemadmodum diuidentes uocabamus prius.

Εὐθεῖα ἑνικῶν.

Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων ἁπάντων τὸ τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος ᾖ.

Rectus ſingularium.

Commune quidem eſt nominibus omnibus rectū non contractum acui,ſi in ultima fuerit accentus.

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη, Αἰνείας, Χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου, Ποιητής, κριτής, δικαστής.

Nomina primæ inflexionis.

Primæ autē inflexionis grauiſonus rectus ſemper penacuitur,Aeneas, Chryſes. præter uerbalia quæ à præterito perfecto ſunt,Poëta,iudex,iudex.

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ δευτεροκλίτων τὰ μὲν ὀξύτονα, ἀρετή. τὰ δὲ προπερισπώμενα, καὶ παροξύτονα. Μοῦσα, χώρα. Καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων, Ἔμπουσα. Ληγόντων γε μὴν εἰς α ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μακρᾶς οὔσης. Μοῦσα, χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα, τῷ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασύ, βαρύνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. χνόη, φθόη, χλόη. Καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται, ὥστε καὶ σκεπτέον, εἴ τι τῶν θηλυκῶν τριγενές. τὸ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλή, καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι καὶ τὸ καλός, καὶ ἀγαθός.

Nomina ſecundæ.

Secundæ uero inflexionis alia quidem acuta, uirtus. alia item penanflexa, & penacuta. Muſa, regio. Cæterum antepenacuta aliqua compoſita,Empuſa. At finientium in α in penultima eſt tonus ut plurimum, ſi longa ſit. Muſa, regio.

regio. In *α* uero purum diſyllaba, *ο* habentia in penultima quibus præponitur aſper, graui notantur plerunq;. axecla, uomica, herba. Vniuerſaliter autē cum maſculinis fœminina conueniunt, quamobrem uidendum, ſi quod ex fœmininis trium ſit generum, nam diuina graue eſt, quia huiuſmodi & diuinus. pulchra uero, & bona acuta, quod pulcher quoq;, & bonus acuantur. *Regula.*

Τριτόκλιτα.

Καὶ τῶν τρικλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα, χρυσός. τὰ δὲ παροξύτονα, λόγος. τὰ δὲ προπαροξύτονα, δίκαιος. Οἷον τῶν κτητικῶν, τὰ μὲν εἰς κον ὀξύτονα πάντα, Ἀττικόν. τὰ δὲ εἰς ειον προπαροξύτονα, Αἰάντειον. Καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα, εἰς ιον προπαροξύτονα, οὐράνιον. Καὶ τῶν μετουσιαστικῶν τὰ εἰς νον, λίθινον. Καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τετρασυζύγων, εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα. ἄφαντος, Διόφαντος, ἄψαλτος, ἄσπαρτος. Καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει τῶν ἐν λεγόμενα, ἔμμουσον, ἔμμετρον. Καὶ ὅλως τὰ σύνθετα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δύσθυμον, παραπλήσιον. Καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, δοῦλος, σύνδουλος. ὥρα, πρόωρος. Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικὰ, ξιφόκτονος, λυκόκτονος. ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνεται, ξιφοκτόνος, λυκοκτόνος. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω, λαότροφος μὲν, λαοτρόφος δὲ παροξυτόνως. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολῶ μετὰ μὲν προθέσεως προπαροξύνεται, πρόπολος, ἀμφίπολος. μεθ' ἑτέρου δὲ παροξύνεται, ὀνειροπόλος, θυηπόλος. Παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν, λόγος. ὥσπερ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων, χρυσός, δεινός. τάγε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν, ποῖος, πόσος ἀοριστούμενα ὀξύνεται, ποιός, ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων ὀξύνεται, ἐπαινετὸς, θεατὸς, ἀροτὸς, τρυγητός. Καὶ ἔτι δὲ τῶν ὀξυνομένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος. δεινὰ, δεῖν' ἔπη πέλα.

Nomina tertiæ.

Cæterum tertiæ inflexionis alia quidē acuta, frugi. alia penacuta, ſermo. alia antepenacuta, iuſtus. Vt ex poſſeſſiuis alia quidem in κον acuta omnia, ut Atticum: alia uero in ιον antepenacuta, ut Aiacinum. Et quæ ſunt à locis denominata, in ιον antepenacuta, cœleſte. Itē à materialibus in νον, lapideum. Et quæ à præterito paſſiuo uerborū quartæ, ſiue ſint propria, ſiue adiectiua. non apparens, Diophantus, ſine cantu, non ſatus. Et quæ ueluti materialia, cum εν compoſita efferuntur, Muſicum, menſuratum. Generaliter etiam cōpoſita ut in multis, beneuolū, propinquum: Et prorſus trochaica in compoſitione transferunt accentum, ſeruus, bonus ſeruus, tempus, præcox. præterea quæ ab occido compoſita paſſiua, enſe occiſus, à lupo occiſus. nam actiua penultimam acuunt, qui enſe occidit, qui lupum occidit. Ad hunc autem modū & quæ à nutrio, à populo nutritus, nam populū nutriens penacuitur. Sic utiq; & à uerto cum præpoſitione compoſita antepenultimam acuunt, famulus, miniſter. cum alia uero parte penultima acuitur, ſomniorum interpres, ſacerdos. Itidem acuūt alia multa diſſyllaba appellatiua, ſermo, quemadmodum & ultimam multa diſſyllaba. itidē adiectiua, ſuauis, grauis. Cæterum diſſyllaba interrogatiua, qualis, quantus indefinite capta acuuntur. qualis, quantus. Verum in ſumma quæ ueniunt à præterito perfecto paſſiuo circunflexorum, acuuntur. laudatus, uiſibilis, cultus, uindemiatio. Et ſi quid ex acutiſonis eliſionem patiatur, idem accentus ſeruatur ad præcedentem reiectus. grauia, grauia carmina ſunt.

Poſſeſſiua in κον, ιον, νον.

Compoſita.

Occido.

Nutrio.

Verto.

Interrogatiua.

A præterito perfecto paſſiuo.

Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ τεταρτοκλίτων Ἀττικῶν, ὑπερδισυλλάβων προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ ἡ μακροκατάληκτος οὖσα. Ἀττικῶν δὲ τὸ τοιοῦτο, Μενέλεως, σύγεων. Τὰ δὲ Δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα διαφορεῖται, τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα, Διώνδας. τὰ δὲ περισπώμενα, Γοδῆς. καὶ περισπώμενον δὲ ἓν, τὸ λᾶας.

Nomi-

Nomina quartæ inflexionis.

Nominum autem quartæ Atticorum, maiorum duabus ſyllabis antepenacutus ſemper eſt rectus, etiam ſi longa ultima ſit. Atticorum uero eſt hoc, ut Menelaus, ferax. Quæ uero Dorice ablatione σ inflectūtur, diuerſa ſunt, alia nāq; grauia, Diondas. alia anflexa, Podes. cęterum penanflexum unum, lapis.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων τὰ μὲν εἰς αν ὀξυνόμενα ἐπ᾽ εὐθείας πάντα, Πάν. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ, καὶ ὅλως διὰ τοῦ δ κλινόμενα. τριὰς, Ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαὶς, σταὶς, αἴξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῶν καθαρῶν κλινόμενα, ἐπίθετα, εὐγενής. Ἔτι τῶν εἰς ην ὧν οὐκ ἔστι παρασχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα. αὐχὴν, σωλήν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. σωτὴρ, πατήρ. μήτηρ γεμὴν, καὶ θυγάτηρ προπαροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα, ἁπλᾶ ὄντα, ῥίν. Ἔτι τὰ εἰς ις πατρωνυμικὰ, Πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα, δμῶος, δμωΐς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ἔτι τὰ εἰς υς τριγενῆ, ἢ διὰ τοῦ δ κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα. ἡδὺς, χλαμὺς, πληθὺς, τἄλλα δὲ προπαροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικά. κοιτὼν, ἀπατεών. Ἔτι τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως θηλυκά. Λητὼ, αἰδώς. Ἔτι τὰ εἰς ευς, Ἀχιλλεὺς, Πηλεύς. Δωριεῖς μέντοι καὶ ταῦτα προπαροξύνουσιν, Ἀχίλλευς, Πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα προπαροξύνονται, Ἑρμόπαν. Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα, Αἴας, Κάλχας, Ἄτλας. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα, κρέας, κέρας. Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα, ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἅρπαξ, πέρδιξ. Ἔτι τὰ εἰς ην σύνθετα, ἢ ὧν οὐδετέρου παρασχηματισμός. ἐριαύχην, δύσφρην, τέρην. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα κύρια, καὶ εἰς ις προσηγορικὰ, καὶ κύρια ἁπλᾶ, δισύλλαβα βραχυπαράληκτα. Δημοσθένης, ὄφις, Πάρις. Ἔτι τῶν εἰς ων ἀπαθὲς τὰ κύρια, καὶ ἐπίθετα, καὶ ἐθνικά. Θέων, εὐδαίμων, Τεύτων. Τὰ δὲ εἰς ις ὑπερδισύλλαβα διὰ τοῦ δ κλινόμενα, ἢ διὰ τοῦ τ, προπαροξύνεται. Ἄδωνις, εὔπολις, εὔχαρις, ἔπηλυς. καὶ ὅλως τὰ ἐκ δι-

συλλάβων πεμπτοκλίτων, βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάζει τὸν τόνον, μῆτις, πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντιθέμενα, ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον προπαροξύνεται. ἀλκή, ἄναλκις. κνήμη, εὔκνημις. Τά γε μὴν ἀπὸ τῶν εἰς ης πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις, ἔτι δὲ κλινόμενα ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς εια προπαροξύνεται, ἀσθενής, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας, καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ περισπᾶται. πᾶς, μῦς, σῦς, δρῦς, βοῦς. Τούτοις δ᾽ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀπφῦς, καὶ Διονῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. ἐξαιρείσθω τὸ πούς, καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα, πῦρ, πᾶν, σκῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ων συνηρημένα, Ποσειδῶν, Ξενοφῶν. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως, παῖς, ῥοῦς, φθοῖς. Πᾶσα γὰρ δὴ συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. Ἑρμέας, Ἑρμῆς. Σιμόεις, Σιμοῦς. Ξενοφόων, Ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ. κρέας, κρῆς. οἷον τινὲς καὶ τὸ Ποσδῆς εἶναι ἀξιοῦσι, Ποσδέας γὰρ Ποσδῆς. Διὸ καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συναιρούμεναι πτώσεις περισπῶνται πᾶσαι, ἣν ἐπὶ τῆς συναιρουμένης ὁ τόνος ᾖ. Λητόος, Λητοῦς. πλὴν ἔνθα τὸ συναιρούμενον ἑτέρᾳ πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ, οἷον τῇ Λητόα, καὶ Λητώ. Πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτέρᾳ, ὁμοφωνήσασα πτώσει καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. οὕτω καὶ Σαπφόα, καὶ Σαπφὼ ὀξυτόνως, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τὸ δὲ Δημοσθένους οὐκ ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Πάνθους, καὶ εὐγήρως. περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τῶν τοιούτων σκεπτέον. Πολυσχιδὴς γε μήν, καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας ὁ τόνος, καὶ ἥκιστα πάντων δι᾽ ἀκριβείας, οἷόν τε τύπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν, ὁπότε δὴ καὶ τὸ τὴν φωνὴν τοῦ τὸ διαφόρως τονίσαι ἐξῆν πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον βίος, βιός. πονηρός, πόνηρος. λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρπαγή, ἁρπάγη. ἐνναετής, ἐννάετης. Ἡ δὲ γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικαίου, λόγος δὲ λόγου, καὶ ἀγαθὸς ἀγαθοῦ. Ἐξαιρείσθω τὸ

μητρός,

μητρὸς, καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός. αἵγε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι ὀξύνονται, βοός, γραός. ἡ δὲ λᾶος κατὰ συναίρεσιν ἐκ τρισυλλάβου τοῦ λάαος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως, ἐκ τοῦ κέαρος, καὶ ἔαρος. τὸ δὲ μιᾶς Ιωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Ἐπὶ μὲν τοι τῶν μετοχῶν καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι βαρύνονται. βάντος, στάντος. Ἡ δὲ δοτικὴ καθόλου τὸν τῆς γενικῆς ἔχει τόνον, καὶ χρόνον. Αἰνείου, Αἰνείᾳ. Μεταπεπλασμένη δὲ ἀεὶ προπαροξύνεται, δικόμηνι, πολυπάταγι, μελίκρατι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὡσαύτως τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾿ ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν πεντεμεπτοκλίτων, ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι, Διός, Βοός. τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι, τὸν Βόα, τὸν Δία. Ἐξαιρείσθω τὸ θύγατρα, πέπονθος γάρ. καὶ τὸ αὐτὸ ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. Καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν. Ἡ δὲ κλητικὴ ὡσαύτως τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾿ ἧς καὶ εὐθεῖα. πλὴν τῶν πεντεμεπτοκλίτων εἰς ης συνθέτων κυρίων βαρυτόνων, ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως, ἐπὶ τούτων γὰρ τοι ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεες, Ἡράκλεις κατὰ * κρᾶσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ Σοφοκλεῖς, Περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Ἀγάμεμνον, κακόδαιμον. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρήν, καὶ γὰρ ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον προξυτόνως. ἐξαιρείσθω τὸ Λακεδαῖμον, καὶ τὸ Παλαῖμον προπερισπώμενα. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει· θύγατερ, εἴνατερ, Δήμητερ, ἆνερ, σῶτερ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὡσαύτως τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον, Αἴας, Αἴαντε. Πέρσης, Πέρσα. ἵππος, ἵππω. Ἡ δὲ γενικὴ ἐπὶ τῶν πεντεμεπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται, Αἰάντοιν, Αἰάντων. πλὴν τῶν χεροῖν, παιδοῖν, μηκέοιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ, Αἰνεία, Αἰνείαιν. τιμά, τιμαῖν. λόγω, λόγοιν. Μενέλεω, Μενέλεῳν. Ἡ δὲ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, λίθος, λίθοι. χρυσός, χρυσοί. πλὴν τῶν ἐνδυλεκτουμένων θηλυκῶν περιεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, ταῦτα γὰρ τῷ

* συναίρεσιν.

ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ, λίθινος, λίθιναι. ὅθεν δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἥμεραι δὲ προπαροξυτόνως· ἀκολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηται. Ἡ δὲ γενικὴ τῶν μὲν πρωτοκλίτων, καὶ δευτεροκλίτων περισπᾶται. Ὀρέσται Ὀρεστῶν, τιμαὶ τιμῶν, πλὴν τῶν ἀφύων. καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων, χλούνων, ἐτησίων. Τὰ γε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῷ ἀρσενικῷ, Ῥόδιος, Ῥόδιαι, Ῥοδίων. πλὴν τῶν ταχειῶν, καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων, καὶ ὅλως τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν πεμπτοκλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται, μῆνες, μηνῶν. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων, πάντων, Τρώων, δμώων, παίδων, φώτων, θώων, λάων, κράτων, δάδων, φώδων. Ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα παροξύνεται, Αἴαντες, Αἰάντων. τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια Ἀττικῶς. Ἡ δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τεταρτοκλίτων ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. καθόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται. ἥγε μὴν τῶν Ἀττικῶν λεῶ, καὶ νεὼ ὀξύνεται. τὸ γὰρ πληθυντικὸν τελικὸν ω περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει, τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ Δοτικὴ, τῶν ἑνικῶν δοτικῇ ὁμοτονεῖ, πλὴν τῶν πᾶσιν. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος. μητράσι, θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαροξύνονται, πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν. Τῇ δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ εὐθείᾳ. πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγουσα κωλύει, κἀνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ κλητικὴ κατὰ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

Nomina quintæ.

αν Per quintam uero inflexorum in αν quidem acuantur
ει. πᾶν. in recto omnia, Pan. niſi id quod eſt ab omnis, omne. Itẽ
ας. in ας fœminina, & omnino per δ declinata. ternio, Arcas.
αις αιξ. Præterea in αις, & αιξ monoſyllaba non contracta, conui-
ις purum. uium, paſta, capra. Item per ις purum adiectiua, nobilis.

Rurſum

Rurſum in ην quorum nõ eſt formatio neutri, multa ſim- ην.
plicia quidẽ exiſtentia.collum,canalis.Porrò in ηρ,ut ſim- ηρ.
pliciter dicam.ſaluator,pater.mater tamen,& filia penacu- μήτηρ.
te proferuntur.Præterea in ιν bitermina ſimplicia,naſus. ιν.
Rurſum in ις patronymica, Priamis. uel etiam à nomini- ις patronymica.
bus tertiæ inflexionis,ſeruus,ſerua. captiuus, captiua.gar-
rulus,garrula.Cæterum in υς triginta,uel per δ declinata, υς triginta.
uel ultima longa. iucundus, chlamys, multitudo, alia aũt
penacute . Ad hæc in ων contentatiua, cubiculum, dece- ων.
ptor.Item in ω,& in ως fœminina.Latona,pudor.Præterea ω ως fœmi.
in ευς, Achilles, Peleus. Dores tamen & hæc penacuunt, ευς.
Achilles,Peleus.In αν uero compoſita penacuuntur,Her- αν compoſita.
miopan.Item in ας diſyllaba, Aiax, Calchas,Atlas.Pręterea ας diſyllaba.
in ας neutra, caro,cornu.Item in αξ, & omnino in ξ deſi- ας neutra.
nentia ſimplicia ſupra unam ſyllabam.rapax,perdix. Rur- ξ.in ιν compoſita.
ſum in ιν compoſita, uel quorum neutri formatio. longa
ceruice,naſutus,tener.Item in ης à nominibus in ος neu- ης.
tris compoſita propria, & in ις appellatiua, & propria ſim- ις.
plicia diſyllaba breui penultima. Demoſthenes, ſerpens,
Paris. Item in ων non contractum propria; & adiectiua,& ων non compoſita.
gentilia ut Theon,felix,Teuton.In ις uero pluſquam di-
ſyllaba,per δ declinata,uel per τ,antepenacuũtur.ut Ado- ις polyſyllaba
nis,Eupolis, gratioſus, externus.At in uniuerſum quæ ex
diſyllabis quintæ declinationis grauiſonis componũtur,
retrahunt tonum.conſilium,pollens conſilio.Quæ item à
fœmininis compoſita retrahunt accentum,antepenacuun
tur.robur,impotens,tibia,bene tibiatus.A nominibus ta-
men in ης primæ inflexionis fœminina in ις per δ uariata, ης primæ declinationis fœminina. ις.
in eadem ſeruãt accentum, in qua maſculinum habet. hic
miles,hæc miles.Multa etiam à nominibus in ης termina-
ta in εια antepenacuuntur,debilis, debilitas. In ας uero,& εια.
in υς,& in ους monoſyllaba,& omnino in ους ſimplicia cir- ας,υς,ους monoſyllaba. ους ſimplicia.
cunflectuntur.omnis,mus,ſus,quercus,bos. Talibus etiã
reſpondẽt & piſcis,& pater,& Bacchulus, & lumbus, & ſu
perciliũ.excipiantur pes,& dens .rurſum quæcunq; neutra

ου contracta. monoſyllaba,ignis,omne,ſtercus. Et quæcunq; in *ων* con tracta,Neptunus,Xenophon. Et omnino quæ ex ſynæreſi,
Synæreſis. puer,fluxus,placẽta.Omnis enim ſynęreſis ex acuto,& graui circũflexũ facit,Mercurius, Mercurius. Simois,Simus. Xenophoon,Xenophon.lumen, lumen.phoca,phoca.caro,caro.uelut nonnulli & Podes eſſe putant, Podeas enim Podes facit.Ex quo & nominũ quintæ contracti caſus circunflectuntur omnes,ſi in contractò fuerit tonus.Latonę, Latonæ.præterquã ubi contractũ alteri caſui nõ contracto
Regula. ſimilis in uoce eſt,ut Latonã,& Latonã.Omnis enim caſus alteri conſimilis caſui,accentũ eiuſdẽ habet,& tempus.Igitur & Sapphonem,& Sapphò acute,& in alijs conſimiliter. Demoſthenes aũt non ex acuto,& graui.huiuſmodi aũt & Panthus,& lõgæuus.uerum de aureus,& æreus, & talibus conſyderandũ.Multiplex tamen, & infinitus in multis nominatiui accẽtus, & minime omniũ exacte poſſibile eſt locos cõmunes de hoc accipere, quãdoquidẽ & dictionem uoce eandẽ diuerſis tonis notare liceat ad ſignificationem differentẽ.ut uita,arcus,malus, agricola,populũ nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago, nouennis, habitator.
Genitiui loci. Genitiuus aũt incontractus,& non in *ος* diſyllabus in eadem ſyllaba habet accentũ, in qua & rectus, niſi longa ulti
Regula. ma impediat.longa enim exiſtente in fine, nõ poteſt antepenacui dictio.iuſtus nẽpe iuſti, ac ſermo ſermonis,& bonus boni.Excipiantur genitiui hi,matris,&filiæ,& mulie
Genitiuus in ος diſyllabi. ris.nam genitiui in *ος* diſyllabi acuũtur,bouis, uetulæ.ſed lapidis per ſynęreſin dicitur ex triſyllabo lapidis,& cordis, & ueris ſimiliter, ex cordis, & ueris . Vnius autẽ Ionicam
Genitiui in ος participiorũ. habet intenſionem.In participijs tamen genitiui in *ος* diſyllabi grauantur,uadentis,ſtantis.Datiuus aũt generaliter
Datiui loci. genitiui habet accentum,& tempus.Aeneę,Aeneę.Tranſformatus uero ſemper penacuitur, ſemeſtri, multiſtrepo, mulſo.Cæterũ accuſatiuus in eadem ſyllaba habet accentum,in qua & genitiuus,pręter accuſatiuos quintæ,quorũ
Accuſatiui. genitiuus diſyllabus in *ος* definit. in his enim neceſſe eſt genitiuos

genitiuos acui, Iouis, bouis. accuſatiuos autē penacui, hūc bouem, Iouem. Excipiatur filiā quia cōtractum, & uirum ſimiliter, & mulierem. Circunflectuntur aūt monoſyllabi accuſatiui in ν deſinentes, clauem, leonem, murem, ſuem. Vocatiuus uero in eadem habet tonum, in qua rectus. exceptis per quintā flexis in ης cōpoſitis proprijs grauibus, uel circūflexis ex ſynęreſi, in his enim retrahitur accentus. hic Demoſthenes, o Demoſthenes. hic Hercules, o Hercules per ſynęreſin. identidē & Sophocles, & Pericles. Cæterū in ων compoſita, ſi in ον breue uocatiuus fiat, retrahunt accentum. Agamemnon, cacodæmon. Præter ea quæ ſunt à mens compoſita, etenim o bellicoſe, & prudens penacute. excipiantur o Lacedæmon, & Palæmon penanflexa. Pręterea nomina in ηρ quorum uocatiuus in ερ, retrahunt. o filia, glos, Ceres, uir, ſeruator. Excipiantur o domine, conſiliarie, ſimplex, late uidens. Rectus autem dualium in eadem ſyllaba in qua rectus ſingularium, habet accentum. Aiax, Aiaces. Perſes, Perſæ. equus, equi. Cęterum genitiuus in nominibus per quintam inflexis ſolis genitiuum pluralium ſequitur, Aiacum, Aiacum. pręter manuum, puerorum, prolixorum. in alijs uero omnibus proprio recto in tono eſt ſimilis, Aeneę, Aenearum. honores, honorum. ſermones, ſermonum. Menelai, Menelaorum. Vocatiuus aūt nominatiuo ſimilis. Rectus uero pluralis ſimilem tonū habet cum recto ſingulariū, lapis, lapides. aurum, aura. pręter enunciata in recto fœminina, afformata maſculinis, ſiquidē hæc cū maſculino in tono cōueniūt, lapideus, lapideę. unde ſanè & dies, dies uero antepenacute. reſpondēt enim ſemper fœminina maſculinis, ut dictū eſt. Genitiuus autē nominū primę, & ſecundæ declinationis anflectitur, Oreſtes, Oreſtū. honores, honorū. pręter apyarū, & in nominibus primæ, fœneratorū, aprorū, eteſiarū. Quin etiā afformata maſculinis 2. declin. in tono cōueniūt & hic maſculino, ut Rhodius, Rhodiarū. pręter uelociū, & oīno quę ab in υς maſculinis trāsformātur, ſed & nigræ nigrarū, nō nigrarū.

Accuſatiui in ν monoſyllabi.

Vocatiui.

ων cōpoſita.

ηρ quorum uocatiuus ερ.

Dualium toni.

Pluralium toni.

Genitiuus primæ, & ſecundæ declinationis.

Genitiui pluralis loci. atq; in totum, quæ à maſculinis fiunt quintæ. Item genitiuus quintæ diſſyllabice in recto enunciatorũ circunflectitur, menſes, menſiũ. præter decẽ illos, omniũ, Troum, famulorũ, puerorum, uirorũ, thoum, lapidũ, capitum, tædarum, puſtularũ. *Genitiui polyſyllabi.* Genitiui aũt pluſquã diſſyllabi penacuuntur, Aiaces, Aiacũ. dictionũ item, & ſimilia Attice. *Genitiuus 3 & 4. Regula.* Genitiuus aũt tertiæ, & quartæ inflexionis accentu cõuenit cum ſingulari genitiuo, atq; inflectitur in ultima habens tonũ. uniuerſaliter enim omnis genitiuus in longã deſinẽs, atq; in eadẽ habens tonũ circunflectitur. Genitiuus tamen Atticorũ, ut populi, & templi acuitur. caſus enim finalis in ω circunflecti nõ uult. nam Neptunũ, & ſudorẽ, & potionem inflectuntur, utpote ex apocope. *Datiui pluralis locus.* Porrò datiuus, ſingularium datiuo conſonat, excepto omnibus. in quibus aũt α abundat in penultima, In eadem eſt tonus. matribus, filiabus. De una declinatione in aliam transformati datiui antepenacuuntur, ouibus, aſtris, inteſtinis. *Accuſatiui pluralis locus* Cæterũ accuſatiuo in eadẽ ſyllaba eſt tonus, in qua & recto, præterquã ubi longa ultima uetat, tunc enim in ſequente eſt tonus. *Vocatiui locus.* hi iuſti, hos iuſtos. Et uocatiuus recto eſt ſimilis.

ΧΡΗΣΙΣ ΧΡΟΝΩΝ ΕΦ᾽ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΤΩΣΕΩΝ.

Ληπτέον δὲ τοὺς συντελικούς τε, καὶ κλητικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ᾽ ἑκάστης τῆς πτώσεώς τε καὶ κλίσεων, ἐφ᾽ εὐθείας μὲν οὖν ὧδε. τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα ἐκτείνεται, Αἴας, Αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λάας. πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἐκτείνει τὸ α. ἀρά, χαρά. προπαροξυνόμενον δέ, ἢ προπερισπώμενον συστέλλει, ὁμόνοια, Μοῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, περὶ τέλους τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. οἷον θεῖος, θείου, θεία. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. πλὴν τοῦ Δῖα. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. πρεσβεύω, πρεσβεία. Ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα βραχυκαταληκτεῖ, Μαῖα. ὑπερδισύλλαβα δὲ μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. Λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα.

ρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκατάληκτα, μοῖρα. πλὴν τοῦ Φαίδρα, σαῦρα, αὖρα. Τὰ δὲ εἰς δα, καὶ εἰς θα μακροκατάληκτα. Λήδα, κισσαίθα, τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκατάληκτα. Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα, βραχυκατάληκτα, Ἀττικὰ δὲ μακροκατάληκτα. Ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα οὐδέτερα, ἅπαντα βραχυκατάληκτα, καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχυκατάληκτα, Ἀρκὰς, ἐθάς. πλὴν τοῦ ἱμὰς, ἀνδριὰς, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. Τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακροκατάληκτα, θώραξ. πλὴν τοῦ ἱέραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ. Θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκατάληκτα, αὖλαξ, πίδαξ. Κοινότερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ ἔχει. θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἧλιξ. Θηλυκὰ δὲ βραχὺ, αὖλαξ, κύλιξ, αἶτυξ, πέρδιξ. Τὰ δὲ μονοσύλλαβα ἀεὶ συστέλλεται, Φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ βραχυκατάληκτα. τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί, καὶ τὸ εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα. Καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα, διὰ τοῦ δος κλινόμενα βραχυκατάληκτα. Κεραμὶς, πινακὶς, θηρὶς, ψηφὶς, κρηπὶς, αὐλητρὶς, Πριαμίς. Ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. ἡδὺς, ἡδύ. μέγας, μέγα. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ βραχυκατάληκτα. Βότρυς, πῆχυς, ἄδακρυς. Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μὴ, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκατάληκτα. σῦς, μῦς, δρῦς, ὀφρῦς. Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν, καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον μακροκατάληκτα, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δάμαρ. Ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου μακροκατάληκτα, μετά γε μὴν τοῦ ο βραχυκατάληκτα, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὦπα τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν, οἷον Κύκλωψ. ὑπεξαιρείσθω καὶ τὸ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα μετὰ τῆς εὐθείας μακροκατάληκτα, περιττοσυλλαβοῦσα δὲ βραχυκατάληκτα. Ἡ δὲ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκατάληκτα, ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγουμένῳ, Αἰνείας, Αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι, λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων ἀεὶ βραχυκατάληκτα, τὸ δὲ Θέτι, καὶ μήτι ἐκ συναιρέ-

στως. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ, Αἰνέας, Αἰνέαν. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ γενικῇ, Αἴαντος, Αἴαντα. ὅθεν δὴ καὶ Ἀθηναῖοι ὅτι Πηλέως, καὶ Ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ, καὶ μὴν δέδορκα τόν δε Πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ποιεῖ τὴν κλητικήν. Νέστορος, Νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν. Μαχάονος, Μαχάον. πλὴν τοῦ Ἄπολλον, Πόσειδον. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκατάληκτος, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκατάληκτος. Ἡ δὲ γενικὴ δὲ μακροκατάληκτος τῶν μὲν δυϊκῶν τῇ αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ, τῶν δὲ πληθυντικῶν διὰ τοῦ ω. Ἡ δὲ πληθυντικὴ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκατάληκτος τῇ διφθόγγῳ, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκατάληκτος διὰ τοῦ ι. ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις, ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ ἀεί, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν, αἱ δὲ εἰς ες συστέλλουσιν. Ἡ δὲ κλητικὴ ὡς εἴρηται. Ἔτι σὺν ἀρκτικοὺς τε τῶν χρόνων, καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ στερητικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ἔτι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ συστέλλεται. Ἄβυδος, ἅμιλλα, πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ἂν ἐκτείνεται, μήλε, ἱρεὺς, ἵρηξ, εὐκλεᾶ. τὸ δὲ δυσκλέα, καὶ νηλέα οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, διὰ τοῦ α παραλήγοντα μακροπαραληκτεῖ. καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα οὕτως, ναός, κριός, ἰός, πλὴν τοῦ βίος. Ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν οὐδέτερα φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον θῦμα, ξῦμα, λῦμα, χῦμα. ἐξαιρεῖσθαι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα, δόμα, καὶ πρὸς

τούτοις

χρύνοις τὸ στόμα. Ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μα μὴ καθαρὸν, φύσει γὰρ βραχέα τὰ πολλά. δόγμα, βρέγμα. Τά γε μὴν εἰς ον συγκριτικὰ οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλήγει δικρόνῳ, πλὴν τοῦ θᾶττον. Τὰ μέν τοι εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, βελτίων. Ἔτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα, διὰ α παραλήγοντα βραχυπαραλήκτει· χάος, φάος, πλὴν τοῦ φάρος. Ἔτι τὰ εἰς αριον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, ἱππάριον, φυλλάριον, πλοιάριον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ, τῷ α παραλήγοντα βραχυπαραλήκτει. ταρός, λαρός. Ἔτι τὸ πρὸ τοῦ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρκτικὸν ὂν, ἴτυς, ἰτέα, ἴτριον. Τά γε μὴν εἰς ιτης χρηματιζόμενα, μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι καὶ παραλήγοντος μακροπαραλήκτει. πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων, δικαιοκρίτης γὰρ διὰ βραχέ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐδὲ τοῦτο καθόλου. Ἔστι γε μὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων, ἀφ' ὧν παράγονται. πείθω, πιθανός. λείχω, λιχανός. Ἔτι τὰ εἰς ιος εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα βραχέα παραλήγει. πλὴν τοῦ Δῖος, Κῖος, Χῖος, Τῖος ἐκ συναιρέσεων ὄντων. Ἔτι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα βραχέα παραλήγει. θηρίον, γραμμάτιον. Ἔτι εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα, διὰ ι παραλήγοντα βραχυπαραλήκτει, κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ συστέλλει τὸ ι. αὔθιμος, ἄλκιμος, κύδιμος, πρώϊμος. τὸ δὲ ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος σύνθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα, καιροῦ τε, καὶ ὥρας ὀνομαστικὰ βραχυπαραλήκτει. ἐαρινός, θερινός, νυκτερινός, εὕρηται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δ' ὄντα εἴτε δισύλλαβα, εἴτε μὴ, μακρᾷ παραλήγει. πλὴν τοῦ καρκίνος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη ὑπερτρισύλλαβα μακρᾷ παραλήγει, ἡρωΐνη, μολυβδίνη. πλὴν τοῦ εἰλαπίνη, καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος εἴτε διὰ ι, εἴτε διὰ υ, βραχέα παραλήγει. Τά γε μὴν εἰς υλον οὐδέτερα μακροπαραλήκτει, σκῦλον, φῦλον, πλὴν τοῦ ξύλον. Ἔτι τὰ εἰς της εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ,

μακροπαραλήκτει. πολίτης, πρεσβύτης. πλὴν τοῦ κριτής, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι τὰ εἰς υμος καθαρὸν δισύλλαβα, διὰ τοῦ υ παραλήγοντα μακροπαραλήκτει. χυμός, θυμός. Ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἀρσενικὰ εἰς μος, μακρὰν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. διὸ καὶ ἔστι μὴ οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ μηκύνεται· δέδεμαι, δεσμός. ἔστι δ' οὐ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ὅτι τὸ φύσει μακρόν, τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἔτι τὰ εἰς υνος δισύλλαβα μακροπαραλήκτει, φρῦνος, θῦνος, πλὴν τοῦ πλυνός. καὶ ὑπὲρ δισύλλαβα δ' ὄντα μακρὰ παραλήγει, κίνδυνος, ἀνεύθυνος, πάχυνος, διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί. τὸ δ' ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα μακροπαραλήκτει. μύνη, φρύνη, πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν συστέλλεται, δικαιοσύνη, βριθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς, καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν. οἷον τὰ εἰς ιξ ἅπαντα μακρὰ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπ' εὐθείας ὡς εἴρηται. φοίνικος, κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκά, δισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, φύσει μακροπαραλήκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε κύρια, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος, ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. Τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχεῖα γάρ. ἰπός, γυπός. ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα, μυός, δρυός. πλὴν τῶν δικαταλήκτων, καὶ τὸ φόρκυν δέ, καὶ πόλτυν πλαγιαζόμενα ἐκτείνεται. Καὶ μὴν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρά, εἴτε βραχεῖα τυγχάνει παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα. αὐλητρίδος, στρατηγίδος. Τά γε μὴν παραλήγοντα, καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχεία, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς, ὡς τὸ πλοκαμῖδος. Ποιηταὶ δὲ κἀν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν ἐπενθέντες τὸ η, ποταμηίδος, παγασηίδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ ἐπιφερομένου, μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν

βαρυτόνων

βαρυτόνων παρώνυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων. Θέων, Θέωνος. ὅσα δὲ ῥηματικὰ, ἢ κοινὰ τοῦ γένους μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. Φιλήμων, Φιλήμονος. σώφρων, σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ περιεκτικά, καὶ τὰ ὡς περιεκτικά. ἐλαιῶνος, ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος. ἐπὶ τὰ βαρύτονα θηλυκὰ, μήκων, μήκωνος. Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει, Σιδὼν, Σιδῶνος. πλὴν τοῦ Ἀνθηδόνος, καὶ Ὀλοσσόνος. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν μέσων συμφώνων ἐχατοσυλλαβοῦντα, τρίβων, στράγων, κώδων. πλὴν τοῦ σκηπεδὼν, καὶ Μακεδὼν, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, ἐπὶ ἐθνικῶν, καὶ κοινῶν τοῦ γένους. Ἔτι τὰ εἰς πι τῶν ψιλῶν, Λάκων, στίλπων, Πλάτων, πλὴν τοῦ πέπων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν δασέων καθαρὸν, Κρίθων, Τρύφων, γλίχων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρὸν, ἅλων, Σόλων, Ἀπόλλων, Ἄμμων, Ζλώων, τρήρων. ἐξαιρεῖσθαι τὰ συγκριτικὰ, ἐπὶ ῥηματικὰ, καὶ κοινὰ τῷ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ Τέλμων, καὶ Στρυμών. Ἔτι τὰ εἰς σων τὸ μακρὸν φυλάσσει, Καύσων, Βρύσων. πλὴν τοῦ Ἰάσων, καὶ Αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Ἔτι τὰ τῇ αι, ἢ τοῖς ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα, Αἰγαίων, Ἀνδροτίων, Πυγμαλίων, Ἴων. πλὴν τοῦ Ἰξίων, Ἀμφίων, Ὑπερίων, Πανδίων, περικτίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα φυλάσσει, ἀπατεών. εἴη δ' ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικὰ, καὶ τὰ μονοσύλλαβα, πρών. Τὰ γε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει, τρυγὼν, τρυγόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα, τῷ α παραλήγοντα συστέλλεται. Ποσειδάονος, Μαχάονος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, Ἰξίονος, καὶ περικτίων δὲ καίτοι βραχεία παραλῆγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα, κρείττονος, βελτίονος. τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα τὸ μακρὸν σώζει, Εὐρυτίωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ ὀξύτονα μὲν συστέλλεται. Ἀμφικτυὼν, ἠλεκτρυών. παροξύτονα δὲ οὔ, Ἀμφιτρύων, ἀλεκτρυών. Ἔτι τὰ παραλήγοντα τῷ η εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα. Σαρπηδὼν, Παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικὰ, πλὴν τοῦ Καύκων, Μάλων, Λάκων. Καὶ τὰ δύο σύμφωνα διαφορὰ ἔχοντα, Λυκόφρων,

γ̃ος ἰχθύων. Ἔτι τῶν εἰς ως βαρυτόνων ὅσα μὴ ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ ἐχε-τοσυλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἔλωρος, ἀκήμωρος. ὅσα δὲ μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. Νέστωρ, Νέστορος. Ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ διὰ καθαροῦ, ἢ τοῦ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἰδρῶτος. Τάγε μὴν εἰς ον ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἔχει.

VSVS TEMporum in unoquoq; caſuum.

De temporibus ſyllabarũ nominis. Syllabarum nominatiui quantitas.

SVmere autẽ oportet & finalia, & ultima tempora ſimiliter in unoquoq; & caſuum, & declinationũ, in nominatiuo quidem ſic. maſculina in ας grauiſona producuntur, Aiax, Aeneas. præter magnus, & lapis. Omne fœmininum in α deſinens acutũ quidem, intẽdit α imprecatio, gaudium. antepenacutũ, uel penanflexum corripit, cõcordia, Muſa. Sin maſculinum habet, cum fine genitiui maſculini eiuſdẽ eſt temporis, ut diuinus, diuini, diuina. ſuauis, ſuauis, ſuauis, præter diua. Sed ſi ab in δω uerbis fit, in longam deſinit. legatũ ago, legatio. Quęcunq; uerò purum habentia α, per αι penultimant diphthongũ. diſyllaba quidę breui finiunt ultima, Maia. polyſyllaba uerò in longã deſinunt, luna. Deſinentia autẽ in ρα, ſiquidẽ una uocali penultimant, in longã deſinũt, pera. ſi uerò diphthongo, in breuę terminãtur, Parca. præter Phædra, lacerta, aura. In δα uerò, & in θα ultimã habent longã. Leda, capella, reliqua autem

ρα. omnia ultimã habent breuem. Porrò in ος maſculina & fœ-

ον. minina, atq; in ον neutra cõmunia quidẽ, breuẽ habent ulti-

μα. mam, Attica uerò longã habent. Itẽ in μα deſinẽtia neutra, incõtracta breui finiũt, & omnino quæ ultimã habent ancipitem, corripiũt eandẽ ancipitẽ. In ας etiã neutra in breuẽ

α neutra. deſinũt. Item in ας acuta ultimã corripiũt, Arcas, aſſuetus. præter lorum, ſtatua, & quæ à temperãdo fiunt. Quæ uerò

ξ. in ξ maſculina ſunt, producũt ultimã, thorax. præter accipiter, coturnix, unguis. fœminina uerò ultimã breuiãt, ſulcus, fons. Cõmunius aũt in ξ pluſquãſyllabica, ancipitẽ ante ξ habẽtia maſculina quidẽ longã eandẽ habẽt. ut thorax, Phœnix, præco, æquęuus. fœminina uerò breuẽ, ſulcus, ca-

lix,

lix,currus,perdix. Monoſyllaba autē ſemper corripiūtur, Phryx. Cæterū in *ις* ſiue maſculina,ſiue fœminina ultimā corripiūt.auis producūt Attici,& ocreatus,& ſimilia com poſita.Acuta item fœminina per *δ* declinata in breuem finiūt.populus Athenis,ſcutella,uenatio, calculus,crepida, tibicina,Priamis.Iam in *σ* deſinētia cū ancipite,abiectione *σ* facientia neutrū,correptā habent ancipitē.ſuauis,ſuaue. magnus,magnum.In *υς* etiā grauia ſiue unius generis,ſiue triū in breuē deſinunt.uua,cubitus,nō lachrymās. Rurſus in *υς* monoſyllaba, & nō,ſi acuta ſint,producūt ultimā. ut ſus,mus,quercus,ſuperciliū. Omne etiā maſculinū,& fœmininum per immutabilē deſinēs producit ultimā,præter beatus,& uxor.Item deſinētia in *ψ* cum ancipiti producūt ultimā,uerū cū *ο* ultimā corripiūt, præter formata ab *ὤπτω* quod ſignificat oculū,ut Cyclops.excipiatur aſtutus,& cu lex,& uirgultū.Genitiuus autē par quidē ſyllabis nominatiuo ultimā producit,impar uerò finalē corripit.Porrò datiuus pariſyllaborū ſemper in longā deſinit,ſiue id per uo calem recti diphthōgo notatā,Aeneas,Aeneæ.ſiue maiorē, ſermo,ſermoni.Impariſyllaborū autē ſemper ultimā corri pit,nā Theti,& cōſilio ex cōtractione. Cæterū accuſatiuus pariſyllaborū idem tēpore cum recto eſt, Aeneas,Aenean. impariſyllaborū uero cum genitiuo,Aiacis, Aiacē.Vnde ſanè & Athenieſes cum Pelεως,& Achillεως producte ſcribunt,longū ſumunt *α* accuſatiui nominū in *εὺς*,ut eiuſdē temporis cum genitiuo ſit,atqui uidi hunc Peleū propè. Vocatiuus aūt omnis æquale tēpus cum proprio recto ha bet,uel etiā minus,maius nunq̄.quapropter & quæ in immutabilē deſinunt grauiſona, abijciendo genitiui ultimā faciunt uocatiuū.ut Neſtoris,Neſtor.maris,mas.Machaonis, Machaon. præter Apollo, Neptune. Rectus dualis,& pluralis nominum pariſyllaborū quidem in longam deſinit,impariū uerò ſyllabarum in breuem deſinit. Rurſum genitiuus ultimam producit,dualium quidem per *αι*, uel *οι* diphthongū, pluralium uerò per *ω*. Cæterum pluralis

ις.

υς.

Regula generalis.

ψ.

Genitiui quantitas.

Datiui.

Accuſatiui.

Vocatiui.

Dualiū & pluralium nominū quantitas.

datiuus pariſyllaborum quidem ultimam producit per di
phthongum, impariſyllaborũ uerò ultimam corripit, atq;
omnino penultimã æqualẽ habet alijs obliquis, interdum
tamen & maius habet tempus, ut in leonis, leonibus. & di
Accuſatiuus. centes, dicentibus. Accuſatiuus autẽ pariſyllaborum qui-
dem ultimam producit ſemper, impariſyllaborum uerò
corripit. Quamobrẽ etiã dicitur, quod in αι quidem deſi-
nentes recti plurales intendunt α accuſatiuorũ, in ας uerò
De ſyllabarũ quantitate in commune. corripiunt. porrò uocatiuus ut ſe habeat, dictum eſt. Item
initialia tempora, & penultimantia, & prorſus intermedia
conſyderãtes ſimiliter dicimus, quod priuatiuũ α eſt bre-
ue, niſi cauſa metri producatur, ut & immortalis. Itemq; α
Regula. ante β, uel μ corripitur. Abydus, pugna, præter meſſis. Ge-
neraliter autem omnis anceps contracta intenditur, conſi
lio, ſacerdos, accipiter, glorioſum. infamem aũt, & ſæuum
ος. non per craſin fiunt, ſed ablatione ε. Nomina item in ος
purũ acuta, per α penultimã facientia hanc producũt. atq;
omnino quæ per ancipitẽ ſic, templũ, aries, rubigo, præter
μα. uita. Porrò in μα purum neutra longã maximè habent pe-
nultimam, quæ eiuſdẽ ſunt ordinis, cum à præteritis perfe
ctis ſint in μος maſculinis. ut uictima, purgatio, ſordes, fu-
ſio. excipiantur quæ à uerbis in μι deriuantur, poſitio, do-
num, & cum his os. Contra autẽ in μα non purum natura
ον cõparatiua. quidẽ breui multa, decretum, ſinciput. Cæterũ in ον cõpa-
ratiua nunq̃ per longã penultimãt ancipitẽ, præter minus.
ων purum. Verum in ων purum cõparatiua longã habent penultimã,
ος diſyllaba. melior. Porrò in ος diſyllaba neutra, per α penultimantia
eandem corripiunt. chaos, lumen, præter ueſtis. Ad hæc in
αριον. αριον formata diminutiua correptũ habent α, equulus, fo-
ρος. liolũ, nauicula. Nomina in ρος purũ diſyllaba maſculina,
per α habẽtia penultimã eandem corripiũt. crates, dulcis.
ι ante τ. Item inter τ iota breuis eſt ſi initialis, ut umbo, ſalix, bella-
ιτης. rium. In ιτης tamen formata, atq; in media ſyllaba ι haben
tia penultimã facientẽ longa penultimãt. præterea à nomi
nibus acutis cõpoſita, ſiquidem iuſtus iudex breui, quod

à iu-

à iudex. Nomina uero à uerbis diphthongum in penulti-
ma habentibus facta per ι, breuem idem ι habent. quod ſi
frumentum à cibare eſt, neq; hoc generale. Sunt tamen ut
q; plurimum nomina ipſa breuiora uerbis, à quibus dedu
cuntur. ſuadeo, ſuaſilis. Iambo, digitus medius. Prȩterea in
ιος ſiue penacuta, ſiue antepenacuta breuem penultima ha- *ιος.*
bent. præter diuus, Cius, Chius, Tius, quæ contracta ſunt.
Rurſum nomina deſinentia in ιον neutra diminutiua, ſiue
acuta, ſiue antepenacuta breui penultimant. parua fera, lite *ιον.*
rula. In ας quoq; maſculina grauia, per ι penultimantia ean *ας maſculina*
dem corripiunt, limaca. Itē in μος deriuatiua, pluſquam di- *grauia.*
ſyllaba ſimplicia corripiunt ι. floridus, fortis, glorioſus, prȩ *μος.*
cox. uerum inhonoratus, famelicus, potens cōpoſita. Præ-
terea in ινος polyſyllaba acuta, temporisque, & horȩ nomi- *Polyſyllaba.* *ινος.*
natiua penultimam habent breuem. uernus, æſtiuus, no-
cturnus, reperiuntur tamen & producta apud Poëtas iſta.
Grauiſona autem ſiue diſyllaba, ſiue non, longam penul-
timā habent. præter cancer, & ſordes. Item in ινη pluſquā- *ινη.*
triſyllaba longa penultimant, herois, plumbea. prȩter con-
uiuium, & quȩ ſunt urbium. Rurſum in λος ſiue per ι, ſiue *λος.*
per υ, breuē penultimā habent. Verum in υλον neutra lon- *υλον.*
gam habent penultimā, ſpolium, gens, præter lignū. In της *της.*
etiam ſiue per ι, ſiue per υ, producunt penultimā, ciuis, ſe-
nex. præter iudex, & quæ ab hoc deducuntur. Præterea in
μος purum diſyllaba, per υ penultimantia eandem habent *μος purum di*
longam. humor, furor. Omnino etiam quæ à prima fiunt *ſyllaba.*
perſona paſſiui præteriti perfecti maſculina in ος, longā uo
lunt habere penultimam aut natura, aut poſitione. quapro
pter eſt quando aſſumentia σ producuntur, uinctus ſum,
uinculum. eſt & quando eandem intendunt penultimam
in natura longam, inſaniui, furor. ſolutus ſum, humor. Ad
hæc in υνος diſyllaba longa penultimant, rani, curſus, præ-
ter balneum, & quæ plurium ſunt ſyllabarum longa penul *υνος.*
timant, periculum, non obnoxius, craſſus. Quamobrē fo-
uea analogice intendunt Attici, cæterum ſemiuir, mollis,

υνη diſyllaba.
& ſimilia eius dictionis fœmina habent tempus. Itē in *υνη* diſyllaba intendunt penultimā,prætextus,Phryne, præter fœmina.quæ uero ſuperāt diſyllaba,corripiuntur.iuſtitia, grauitas,claua.In genitiuo aūt,atq; alijs obliquis non ſemper ancipites quales in recto,ſed nonnullæ quidem longe
ις.
corripiuntur,nōnullæ uero cōtra.ut nomina in *ις*,quæ omnia longā habent penultimā.tametſi differentia in recto
ις acuta diſyllaba.
ſint,ut dictū eſt.Phœnicis,pręconis.Pręterea in *ις* acuta fœminina,diſyllaba per δ declinata,natura longa penultimātia , & neq; diminutiua,neq; propria in recto quidē breue habēt *ι*,in genitiuo aūt natura longū.ocreæ,tranſtri, repaguli,nempe à ſolido.Contra uero in ψ,ſiquidē breuia.uermis,uulturis.quemadmodū & monoſyllaba muris, quercus,præter ea quæ geminā habent terminationē.Phorcyn aūt, & Poltyn in obliquis declinata intenduntur.Præterea
Adiectiua triſyllaba.
nomina adiectiua triſyllaba omnia breue *ι* ſeruant, ſiue in longā,ſiue breuē deſinat nominatiuus.huius tibicinæ,huius imperatricis.Penultimantia tamē,atq; unà antepenultimantia breui producūtur in genitiuo, ut comatæ.Poëtę tamē & in his breue quidē *ι* retinent adijcientes *ν*, Potamei-
Regula.
dis, Pagaſeidis. Generaliter aūt ante immutabilē *σ* ſequen-
ω.
te,longa ancipitū nulla reperitur iacēs.Ω uero quæcūq; in *ων* maſculina quidē grauia,denominatiua longū ſic ſeruāt & in genitiuo,& in alijs obliquis.Theon,Theonis.Quę ue-
Verbalia.
ro ſunt uerbalia,aut cōmunia genere,mutāt in *ο* breue. ut
Contentiua.
Philemon,Philemonis.prudēs,prudentis.Seruāt aūt longum & cōtentiua,& quaſi cōtentiua.ut olueti,cubiti.Prę-terea ex ſynæreſi,Neptuni,Xenophontis.grauiſona itē fœminina,papauer,papaueris.Acuta rurſus & Vrbiū nomina *ω* ſeruāt.Sidon,Sidonis.præter Anthedonis,& Oloſſonis. Ad hæc mediā aliquam conſonā in ultima habentia,lacerna,ſtrangulans,tintinnabulū. præter putredo , & Macedo, atq; in uniuerſum uerbalia,& gentilia , & quæ communis
Aſpirata pura.
ſunt generis. Porrò quæ in aliquā tenuiū,Lacon,Stilbon, Plato,præter infirmus.Item in aliquam aſpiratarū puram,

Crithon

Crithon, Tryphon, cupidus. Rurſum in aliquam immutabilium puram, arca, Solon, Apollo, Ammon, Zeno, columba. excipiantur comparatiua, & uerbalia, & quæ cōmunis ſunt generis, ac ſtamē, & Telmon, & Strymon. Item in σων longum ω ſeruant, Cauſon, Bryſon. prętet Iaſon, & Aeſon, uerbalia enim. Adhęc quæ per αι, uel per ι penultimātia in puram deſinunt. Aegeon, Androtion, Pygmalion, Ion prę ter Ixion, Amphion, Hyperion, Pandion, uicinus. Generaliter autem in puram deſinentia acuta ω retinēt, licebit uero his addere & tanquam contentiua, & monoſyllaba, uertex. Cæterum alioqui acuta fœminina ω in ο breuem mutant, turtur, turturis. Præterea in ων puram grauiſona, per α penultimantia corripiuntur. Neptuni, Machaonis. atque omnino in ων purum itidem deſinentia, ſi longa penultiment ancipiti, in ο breue mutant. Ixion, & uicinus licet breui penultimans. Comparatiua item omnia, melioris, melioris. Per breuem aūt penultimantia ω longam ſeruāt, Eurytionis. Iam & in ων penultimantia per υ, acuta quidē corripiunt. Amphictyon, gallus. antepenacuta uero non, Amphitryon, gallus. Rurſum penultimātia per κ ſiue acuta, ſiue penacuta. Sarpedon, Pæon. Itē gentilia, prętet Caucon, Malon, Lacon. Et duas conſonanteis diuerſas habentia, Lycophron, concutiens terram. Nomina in ſuper grauiſona quæ habent λ, uel μ in ultima, longum idem ſeruant ω etiam in genitiuo. laceramenti, mortis. quæ uero non, in breuem ο uertendo inflectuntur, Neſtor Neſtoris. Rurſum in ως declinata, aut per purum, aut per τ, ω longum ſeruant. herois, ſudoris. At quæ in ωψ ut in recto, ita & in genitiuo habent.

ων purum grauiſona.

Comparatiua.

ων penultimantia.

ως purum, uel τ.

ωψ.

ΤΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ. ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων κοινὸν τὸ παροξύνεσθαι, ὧν δὲ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. ἄλλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ὑπὸ δὲ μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, πλὴν τοῦ χρή. ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοζύγων τὸ

προπαροξύνεσθαι, ἵστημι, τίθημι. πλὴν τοῦ εἰμί, καὶ φημί ὀξυτόνων. καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα φυλάττει τὸν τόνον. ἐπὶ πάντων τῶν αὐτῶν ἅπαντα, λέγω γὰρ λέγομαι, δίδωμι δίδομαι. ὁ δὲ παρατατικὸς προπαροξύτονος ἀεί, εἰ μή τι κωλύοι, διό καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ ὑπὸ τὸ προσληφθὲν ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ ὑπὸ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν, ἀκούω, ἤκουον. Τῶν δὲ μελλόντων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξυτόνως ὁ πρῶτος, τύψω. περισπωμένως δὲ ἐστὶν ὁ δεύτερος, τυπῶ. ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως, τυφθήσομαι. καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως, τύψομαι. ὁ δ' δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυποῦμαι. Ἐξαιρείσθω τὰ τεταρτόζυγα, τούτων γὰρ ἴδιον τὸ τοῦ μὲν ἐνεργητικὸν περισπᾶσθαι, ψαλῶ. τὸ δὲ μέσου προπερισπᾶσθαι, ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ ἀορίστων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ. εἰ δὲ μή, παροξυτόνως γε. ἔτυψα, ἔθην. ὁ δὲ μέσος, καὶ ὁ παθητικὸς παροξυτόνως. ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπαροξυτόνως, ὁ δὲ ὑπερσυντελικὸς παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν. εἶπε, κατεῖπεν. εἶχε, κατεῖχε. Πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶσθα, σύνοισθα. καὶ κεῖμαι, πρόσκειμαι. οὐκέτι δὲ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει, προκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν φυλάττεσθαι διόλου, εἰ μὴ τετρασυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος, τύπτομαι, τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων τὸ μὲν προστακτικὸν προπαροξυτόνως, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ. μὴ ἐγχωροῦν δὲ παροξυτόνως. τύπτε, τέτυφε. πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων ἀορίστου, περισπωμένως γὰρ τυποῦ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ, λαβέ, ἐλθέ, εὑρέ, ἰδέ, ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ' εὐκτικόν, καὶ ὑποτακτικόν, καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μηθὲν κωλύῃ, πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων, ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης, τυπῆναι. καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου ἀορίστου, καὶ μέλλοντος, περισπῶνται γάρ, τυπεῖν. καὶ τῶν μέσων, τυπεῖσθαι γάρ, καὶ τυπέσθαι.

ΧΡΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΟΣ.

Χρόνος δὲ ῥημάτων οὗτος, πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον μακροκαταληκτεῖ. εἰς ον δὲ βραχυκαταληκτεῖ, εἰ μὴ συνῃρημένων εἴη. οἷον τὸ ἐβόων, ἐγέλων. Ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος ἀόριστος τῶν ω πεμπτοζύγων, ἔδων, ἔγνων. τὰ δὲ εἰς ι λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ, ἵστημι, δίδωμι. Τὸ ὀφειλόμενον α τῷ ἀορίστῳ βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν εὐκτικῶν εἰς μι μὲν λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ, εἰς ην δὲ μακροκαταληκτεῖ. τύψοιμι, τυφθείην. Τὰ ἀπαρέμφατα μακροκαταληκτεῖ, πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος ἀντὶ βραχέος ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἔτι τῶν προσώπων τοῖς μὲν ἑνικοῖς, καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προστακτικῶν μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ φύσει παραλῆγον. τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρίτοις ἀνάπαλιν, τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν ἑνικῶς μὲν κλινομένοις μακρὸν τὸ λῆγον, πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέος λαμβάνεται. καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοζύγων, ἵστησι, τίθησι. Δυϊκῶς δὲ, καὶ πληθυντικῶς βραχύ. πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκοῦ, τοῦ παθητικοῦ. ἐτυπέτην, ἐτυπέσθην, τύπτη. Ἴδιον δὲ τῆς οι, καὶ αι τὸ τελικὰς οὔσας ἀντὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. πλὴν τῶν συνῃρημένων, καὶ εὐκτικῶν, καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων. Σαπφοῖ, τύπτοι, οἴκοι. Ἐξαιρείσθω τὸ πάλαι ἐπίῤῥημα, βραχυκαταληκτεῖ γὰρ, ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως τινὲς ἀξιοῦν. Ἔτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει. ἐάω, πειράω. εἰ δὲ μὴ, βραχεῖ παραληκτεῖ, ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα, ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγοντα βραχείᾳ παραλήγει. κυλίω, κονίω, μηνίω, πλὴν τοῦ ἐσθίω. Ἔτι τὰ εἰς ιω περισπώμενα, ἰῶμαι, ἑστιῶ, ἐρυθριῶ, ἀνιῶ. Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα, βοῶ. ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γίνηται, ζωῶ γὰρ, καὶ ἀθωῶ τῷ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ, καὶ θωή. Κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γίνηται, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσται. βραχεῖα γὰρ ἂν βραχὺ, ὁρόω,

βοόω. μακρᾷ δὲ, ἂν μακρὸν, μαιμάω, ἱδρώω, πηδάω. ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων, βοάα, μαιμάα. Ἔτι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα, λαμβάνω, αὐδάνω. πλὴν τοῦ ἱκάνω, καὶ κιχάνω. Ἔτι τὸ προστιθέμενον α ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις βραχύ. τετύφαται, ἐτετύφατο, τεθέασι. τὸ δ' ἑστᾶσι, βοᾶσι κατὰ συναίρεσιν. Ἔτι τὸ ἑπομένου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχὺ, δεσπόζω. Ἔτι τὰ εἰς ωζω ἀπὸ μακρῷ, σώζω. πλὴν τοῦ δεσπόζω, ὄζω, ἁρμόζω. Ἔτι τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτονα μακρᾷ παραλήγει. ὀτρύνω, πραΰνω, μολύνω. τὸ δὲ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύομαι, καὶ δακρύω, καὶ κωκύω διαφορεῖται τὸν χρόνον. Τά γε μὴν εἰς νω περισπώμενα μακρᾷ παραλήγει, κοινῶ, πεινῶ. καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω, πίνω, κρίνω. Ὥσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς οἷα ἦν ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτως οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεί. ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω διαφορούμενα ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. Ἔτι τὰ εἰς ιω προπαροξύτονα, οἷον κυλίω, κονίω ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροπαραληκτεῖ. διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσαν ἔχει τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. Ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχείᾳ παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκρίκαμεν, καὶ ἐκρίθην βραχείᾳ παραλήγει. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα κρίσις, καὶ κρίμα. ἔκρινα δὲ, καὶ κρῖναι, μακρᾷ. Ἔτι τὰ εἰς πτω ἀπὸ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει. τύπτω, τέτυφα. κύπτω, κέκυφα, τί γὰρ οἱ δὲ δρῶσιν οἱ σφόδρα ἐγκεκυφότες. Ἔτι πᾶς παρακείμενος ἀπὸ η συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγουσαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν λήγουσαν. ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. Ἔτι πᾶς παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραληκτεῖ. τετυφέναι, πεποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ βραχεῖαι. Ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. Μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἔλυσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα,

ἔπτυσα βραχυπαραληκτοῦντα, μὴ δὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα. ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θεμάτων ὢν βαρυτόνων, βραχεῖα. δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν ἢ ὑπερδισύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. εἶδον γοῦν διὰ μακρῶν ἢ εἶλον, ἢ εὗρον, ἢ οἶκον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, ἢ ἦγον, ὅθεν τὸ ἤγαγον. Θέσει γε μὴν κἂν ἔνια τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτεῖ, οἷον ὧν τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ τούτων ἀφώνων ἔχει, καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ. ἥμαρτον, ἔπαρθον, καὶ ἔδαρκον, ἔμαρπον. τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρακον ποιητικά, συνῳδὰ μέντοι γε διὰ βραχύνοντι λόγῳ. οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Εἶτα τὰ εἰς θι προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρὰ παραλήγει. γνῶθι, φάθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. πλὴν τῶν ε πεμπτοζύγων, θές. Οὕτω δὲ καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν, κλῦθι, δῦθι. καίτοι ἀπὸ τοῦ κλύε, ἢ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται, καὶ τὸ ὄρνιθι, καὶ ἴθι. Τά γε μὴν εἰς αναι, καὶ υναι τῶν πεμπτοζύγων βραχυπαραληκτεῖ, ἱστάναι, ζευγνύναι, καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι, ἢ διδόναι, καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες βραχυπαραληκτοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι ἅτε δισύλλαβον τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν μακροπαραληκτεῖ. Εἶτα πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθές, ὂ βραχύ. τύπτομαι, τύπτομεν.

TEMPVS VERBI FINALE.

Tempus uerborum huiuſmodi, omne uerbum in ω quidem deſinens longam ultimam habet. in ον uero breui terminat, niſi contractorum fuerit. ut clamabam, ridebam Excipiatur 2 indefinitum habentium ο uerborum quintæ, dedi, cognoui. in ι uero deſinentia, breui. ſto, do. Debitum α indefinito breue eſt ſemper. Omne præteritũ perfectum in breuẽ deſinit. Item ſecundæ imperatiuorum perſonæ breui terminantur, præterquam in paſſiuo præſenti, & medio indefinito ſecundo. Primæ optatiuorum in μι quidem deſinentes ultimam corripiunt, in ην uero

ω. ον. ι. α. ην.

longa terminãtur,uerberarẽ,uapulauiſſem.Infinitiua ꝓducunt ultimã,niſi hęc in quibus diphthongus ultimã faciẽs ſyllabã pro breui accipitur.Ad hęc perſonarũ ſingularibus, & dualib. tertijs imperatiuorũ longa quidẽ ultima,breuis uero natura penultima. pluralibus autem tertijs, contra. Cæterum alijs omnibus ſingulariter declinatis longa ulti-

οι. ma,præter has in quibus οι ultimam faciens ſyllabam pro breui accipitur.& præter tertiã uerborum quintæ,ſtat,ponit.Dualiter uero,& pluraliter corripitur. præterquam in ην dualis, & η paſſiui. uerberabant, uerberabant, uerberaris.

Adnotatio. *οι. αι.* Proprium autem οι, & αι in fine dictionum pro breuibus accipi.præterquam in contractis,& optatiuis,& aduerbijs.Sapphò,uerberaret,domi.Excipiatur olim aduerbiũ, ultimam enim corripit. unde & iam olim antepenacute

αω. intendere oportet.Et in αω habentia quidẽ α, uel uocalẽ, uel in ρ in eadẽ ſyllaba,longa penultimant promitto,perficio.ſin minus,penultimã corripiunt,abigo.Quę autem in ω purum grauia,pluſquamdiſyllaba per ι penultimã correptam hanc habent. uoluo,illino, iraſcor,præter comedo. Rurſum in ιω circunflexa, ueſtio, erubeſco, doleo. Item in ω purum circunflexa, per ο penultimantia.clamo, niſi à nomine fiant.uiuo enim,& indemnis ſum longa, quod à nominibus uita, & iactura. Et ſi additio Poëtica fiat eiuſdem ſanè temporis cum præexiſtenti penultima erit. nam breui ſi breuis, uideo, clamo. longa uero ſi longa,deſydero, ſudo, ſalto.

Deſinentia in α. Similiter uero & in deſinentibus in α perſonis, uelut clamaui, deſyderaui. Præterea in ανω poly-

ανω. α. ſyllaba, ut ſumo, placeo. præter ſufficio, & inquiro.Porrò α quod apponi ſolet Ionice tertijs, breue.uerberati ſunt, uerberati fuerant,ponunt ſtant uero,& clamant per ſynæreſin.

ο. Item ο ſequenti duplici,ſemper breue,dominor. Item

ωζω. ωζω longa,ſeruo. præter dominor, oleo, apto. Præterea

υνω. in υνω polyſyllaba grauiſona, longa penultimant. impello, manſuefacio, inquino. Sacrifico uero, & ſoluo, & libero, & ploro, & lamentor differunt quantitate.

Atqui

Atqui in *ϝω* quę ſunt circunflexa, penultimant longa. communico, eſurio. Et omnino in *ινω*, bibo, iudico. Quemadmodum autē non omnes ancipites in genitiuo, quales in recto fuerint, ſic neq; in præſenti, neque in futuro æquales ſemper. ſed ſacrifico, & ſoluo, & lamentor ancipitia quidē in præſenti, in futuro longa ſemp penultimant. Præterea in *ιω* penacuta, ut uoluo, illino, in futuro penultimā producunt. Quamobrem ſanè bene dicitur, quod omne futurum grauiſonū uel æqualem penultimā habet pręſenti, uel maiorem, nunq̄ minorē. Item in *ινω* penultimā corripiūt, atq; id omnino uerba quartæ. Vnde & iudicauimus, & iudicaui breui penultimant, & facta ab illis nomina, iudiciū, & iudiciū. iudicaui uerò, & iudicare lōga. Item in *πτω* p *υ* penultimā in præterito longā natura penultimā habēt. uerbero, raui. inclino, inclinaui, ut quid enim iſti faciunt multum inclinantes caput? Rurſum omne præteritū perfectū per *κ* cōcinnatā habens ultimā, lōgaq́; itidē penultimans, ſi ablatio fiat *κ*, corripit penultimam. ut ſteti, ſteti. aſcendi, aſcendi. mortuus ſum, mortuus ſum. timui, timui. Ad hæc omne præteritū perfectū nō contractū infinitiuorū, breui penultimat. uerberatū eſſe, factū eſſe. Item omnis reduplicatio per breuē fit, atq; in uniuerſum in principijs præteritorum appoſitæ ſyllabæ breues. Cæterū primū indefinitū ut in multis, longam habet penultimā. Nec lateant quenq̄ perfici, & dixi, & excreaui breui penultimātia: ſed neq; laudaui, & riſi, & araui, Secundū uerò indefinitū ab originali exiſtens grauiſono, breui. oportet autem ipſum & plusq̄di ſyllabum eſſe, nam alioqui nō generaliter. Vidi igitur longa, & cepi, & inueni, & habitaui, & ueni, & dixi. & egi, unde & egi. Poſitione tamen & ſi quædā triſyllaba longā penultimam habeāt, ut quorum primogenita finalem ſyllabam ex ipſis mutis habent, & ante mutā immutabilē *ę*. peccaui, depopulatus ſum, uidi, cepi. Depopulatus ſum autē, & uidi Poëtica, cōuenientia tamen breuianti orationi. ut ſanè, & peccaui immutatione *α*, & interiectione *ϛ*, quod *β* coordi

ϝω circūflexa.

Ancipites.

ιω penacuta.

ινω.

πτω.

Exemplum ex Nubibus Ariſtophanis

Præteritū perfectum.

Reduplicatio.

Indefinitum primum.

Secundum indefinitum.

θι imperatiua. nari cum μ nõ poſſit. Præterea in θι impatiua,& in ναι infi
ναι infinitiua. nitiua indefiniti tẽporis,natura longã habẽt penultimã. co
gnoſce,dic.iudicare,molere,dicere.prǫter habentia ε quin
tæ cõiugationis pone. Sic & quæ fiunt per trãsformationẽ,
audi,ſubi.atq; etiã ab audi,& ſubi. cæterũ audi corripitur,
αναι.υναι. & incita,& ueni. Verba tamen in αναι,& υναι quæ quintæ
ſunt,breui penultimãt.ſtare,cõiungere, quẽadmodũ & po
Regula. nere,& dare, generaliter enim quintæ infinitiua præſentis
temporis penultimã corripiunt. Eſſe uerò tanq̃ diſyllabũ
diſyllaba indefinitorũ ſequẽs,longã habet penultimã. Prę
μαι. terea omne uerbũ in μαι deſinens,ſi ante μ,ο habet,penul
timã corripit.pręter ſubiũctiua.& omnino quod ante infle
xiuum μ nõ cõtrahitur, ο breue habet.uerberor, beramus.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς δὲ τὸ συστέλλεσθαι τῶν γενικῆς ἀπαθῆ οὖσαν, λέγων, λέγοντος. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τε, καὶ κλητικὴν φωνῇ τε, καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. τοῦτο δ' ἔγε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καύσων. τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον κλίνουσιν ἀσυστόλως. μέμηκα, μεμηκὼς, μεμαὼς, μεμαῶτος. ἢ ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι, συσταλτικὸς γάρ τοι ὁ μέσος. δέδοικα, δέδια. ἤκουκα, ἤκοα, ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

ACCENTVS & tempus participiorum.

PArticipiũ autem poſtq̃ partim nominis eſt particeps,
partim uerbi, cõmunia ſanè habet etiã multa, quæ de
Proprium illis iam dicta ſunt. Propriũ maximè huius eſt corripi
participio. in genitiuo,ſi contractũ non ſit ut dicens,dicentis.& eun
dem habere & nominatiuũ, & uocatiuum uoceq;, & tem-
pore, & accentu. Hoc etiam cõmune cum participialibus
nominibus,ardor. Cæterũ prompti, & mortui,& gradien-
tis,atque alia huiuſmodi ſunt Poëtica. etenim ante ω con-
ſonan-

ſonantem elidentes, breuianteſq; penultimã declinant incorrupte. promptus ſum, prõptus, prõptus, prompti. Vel dicendũ & à medio etiam præterito perfecto hæc formata eſſe, correpticium enim medium. metui, metui. audiui, audiui, qui audiuit.

Ἐνεστώς, μέλλων, ἀόριστος πρῶτος.

Τόνος δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου πρώτου τοῦ εἰς ω ἐνεργητικῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὡς ἐν ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων, ὁ τύψων, ὁ τύψας. πλὴν τριῶν ἴω, κίω, ἔω. τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξύνονται. ἰών, κιών, ἐών.

Præſens, futurum, indefinitum primum.

Accentus fiunt participio quidẽ maſculino præſentis, & futuri indefiniti primi in ω actiuorum, in eandem in qua & originali uerbo. uerbero, uerberans, uerberaturus, qui uerberauit. præter tria eo, uado, ſum. horum enim participia ſunt iens, uadens, ens.

Παρακείμενος, ἀόριστος Β.

Τῇ δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου ἐπὶ τῆς ἐσχάτης. τετυφώς, τυπών ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ τοῖς συμπλεκομένοις ἐνεργητικοῖς. τιθείς, ἱστάς. Αἱ γε μὴν εἰς μενος πᾶσαι προπαροξύνονται, πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου. παροξυτόνως γάρ, καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν. Αἱ δὲ εἰς εις ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ, ζεύγνυμι, ζευγνύς, μακροκατάληκτοι μέντοι καὶ αὗται. Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαὶ γένους ὅσαι ἀρσενικοῦ μακροκαταληκτοῦσι, τύπτων, τύψας, τυπών, τετυφώς. Ἔτι κλινομένη ὧδε τῷ γένει, ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεία τὸ θηλυκόν, παραλήγει μέντοι μακρᾷ, πλὴν τῆς εἰς μένη. Ἀνάπαλιν γὰρ τυπτομένη, καὶ παραλήγουσα δὲ μακρὰ τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ ὡς αὐτῷ μακρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ παρακειμένου, ἡ δὲ γὰρ τῇ υ, τετυφυῖα. ὅτι τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ διφθόγγῳ παραλήγοντα, τῇ ἐκ τοῦ υ διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ᾽ ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ, ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως. τυπτόμενον. ἢ εἰς ον, καὶ εἰς εν ἀπὸ τῆς γενικῆς

τοῦ ἀρσενικοῦ ὀξυτόνως. Ἀπαθὲς ὄν, ὅτε δὲ λυγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. Καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. Τὸ δὲ ἑστὼς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑστακός.

Præteritum perfectum. Indefinitum 2.

Participio autem præteriti perfecti, & ſecundi indefiniti in ultima, qui uerberauit, qui uerberauit acuta, & longa ultima. Similiter autē & participio medij præteriti perfecti, & his quæ à uerbis quintæ actiuis fiunt. ut ponens, ſtans.

μένος. Verū in μένος omnia antepenacuuntur, præterquā in præterito perfecto penacuta enim ſunt, & breui ultima. In *εις.* εις uero acuuntur, & ſcribuntur per longā ει. præter id quod ab habente υ fit. iungo, iungens, in productā quidem & hoc finit. *Actiuorum participia.* Vniuerſaliter ſanè actiuorum participia quæ generis ſunt maſculini, longam habent ultimā. uerberans, qui uerberauit, qui uerberauit, qui uerberauit. Item quod flectitur ſic per genus, hic uerberās, hæc uerberās, hoc uerberās, in eadē ſeruat tonū, & definit in breuē fœmininū, penultimā tamen habet longā, præter id quod in μένη definit Nam contra uerberata etiā penultima lōga proprijs maſculinis reſpondet, ſiquidem aut per eandem longam α, aut per ου, aut per ει penultimā, niſi quod eſt præteritum, hoc enim per υι, quæ uerberauit. quod in α purū fœminina diphthongo penultima, quæ diphthongū ex υι faciūt penultima. Manifeſtum autē, quod neutrū ſemper in breuē definit. nanque aut in ον antepenacute, ut uapulans. aut in ον, & in ων à genitiuo maſculini acute. Nō cōtracta aūt, neque ultimā habens longā antepenacuitur dictio. Cæterū omne participiū corripitur in genitiuo. At ſtans per ſynæreſin dictū eſt, à ſtans. *Genitiui participiorum.*

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, καὶ οὐδέτερον κλίνεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς βραχύ. ἐπὶ δὲ γενικῆς, καὶ δοτικῆς μακρόν. ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν, κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν

δυϊκῶν

δοτικῶν, καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκαταληκτεῖ. αἱ μέντοι γε εὐθεῖαι, καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν οὐκ ὀξύνονται, ὡς τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις, καὶ τινὲς τῶν συνδέσμων. Τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται, καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ πνεύματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καὶ πνεύματα, καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται, τὸ δὲ τῆς κλητικῆς ὦ οὐκ ἄρθρον. διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ψιλοῦται.

TONVS ET TEMPVS ARTICVLI.

Articulus maſculinus quidem, & neuter reducitur ad nomina tertiæ declinationis, atq; illis ſimile habet tempus in recto quidem, & accuſatiuo breue, in genitiuo autē, & datiuo longum. qui, cuius, cui, quem. atq; in alijs ſimiliter habet, quæ ijſdem cum illis ſunt terminationibus. Quamobrem dicitur quod generaliter articuli datiui ſingularium, & nominatiui pluralium ultimā producunt. Nominatiui autem, & accuſatiui præpoſitiuorum non acuuntur ut nomina, ſed grauantur ut præpoſitiones, & nōnullæ coniunctionum. Fœmininus uero nomina ſecundæ ſequitur. Et præpoſitiui quidem uel ſpiritus, uel tonos ſuſcipiunt. ſubiunctiui autem & ſpiritus, & tonos ſuſcipiunt. Omnis enim articulus à uocali incipiens aſpiratur, porrò ὦ uocandi eſt non articulus. quare non abſurdum, ſi tenui notetur. *Aſpiratur.*

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ Α ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Ἀντωνυμιῶν δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εὐθυλογουμένη τὸ ἑνικὸν μακροκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται, ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται τὸ οι, ἐμοί. ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. Χρὴ δ᾽ ἄρα τὸ ἐντελὲς ἐννοεῖν, ὡς τό γε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν ἐγκλίνεται ὧδε, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, εὔφρανάς με.

TONVS ET TEMPVS PRONOMINIS PRIMAE PERSONAE.

PRonominum aũt primitiuum quidem in prima perſona nominatiue prolatum, & ſingulariter, in longã deſinit, acuiturq́;, in genitiuo uero anflectitur. Rurſum in datiuo acuitur, & producte ſcribitur per οι mihi. In accuſatiuo autem breui finit, atq; acuitur. Oportet aũt perfecte ſanè intelligere, quod initialem abijciens uocalem, inclinatur ſic. audiuiſti me, dediſti mihi, delectaſti me.

Ἐγκλινόμενα.

Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. τὸ δὲ καὶ μοί τις οὐ δισύλλαβόν ἐστιν, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο, ἀεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. Δύο οὖν κἂν μονοσύλλαβα ὦσιν, οὐκ ἂν ὑφ᾽ ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο, ἀλλ᾽ ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον, ἡ δὲ δευτέρα ὑφ᾽ ἑτέρου τῇ προτέρᾳ ἐπιτεθειμένου. Ὅλως μέντοι τὰ τῶν πρωτοτύπων ἑνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν εὐθειῶν. Τὰ δὲ πρωτοπροσώπου τὰ δυϊκὰ μακρᾷ μὲν παραλήγει, βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι. νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα. Ἐπὶ τῶν πληθυντικοῦ κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων τὸ ἀρχικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα εἰς ες, βραχεῖα ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ εὐλόγως εἰς ας, ὥστε τὰ πεμπτόκλιτα. Καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. καί τοι καθόλου τὸ ι βραχὺ ὄν, ἢ οὐδ᾽ ἐνταῦθα ἀεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ᾽ ἀεὶ περισπώμενον, ἀλλὰ ἢ ὀξύτονον, ἢ παροξύτονον. οἷον δὴ καὶ τὸ Σοφοκλέους, ἀλλ᾽ ἧμιν Αἴας ποῦ ἐστίν; Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσώπου ἐστί, πλὴν ὅσον τὸ ἀρχικὸν οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τῆς μακρᾶς τονιζομένη περισπᾶται. Ἡ δὲ δοτικὴ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ. Ἔτι καὶ ἡ αἰτιατική, καὶ τὰ δυϊκά, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης.

τὰς

τῆς δὲ τρίτης ἡ μὲν τῆς ἑνικῆς εὐθείας διὰ βραχέος, * ἢ δ' ὅς. ἡ δοτικὴ δὲ τοῦ οἱ περισπωμένως. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ διὰ βραχέος. τὰ δὲ δυϊκά, καὶ πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. πλὴν ὅτι ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχεῖα λήγει, ἐν τῇ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ι τῶν αὐτωνυμιῶν βραχέος, καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου. νίν, μίν βραχέος διὰ ι.

Inclinata.

Generaliter autem inclinata quæ abijciũt ſuum tonum, attrahuntur ab eo qui eſt in præcedenti dictione, ſiue monoſyllaba fuerint, ſiue diſyllaba. Illud autem mihi quis diſyllabũ nõ unum, ſed monoſyllaba duo, ſemper enim una ſola dictio inclinatur. duę igitur & ſi monoſyllabę ſint, nequaquã ab uno tono inclinantur, ſed prior quidem ab eo, qui eſt in priore præcedenti. ſecunda uero ab altero, qui poſt priorem ponitur. Omnino igitur primitiuorum ſingularia inclinantur, præter nominatiuos. Pronominis aũt primæ perſonæ dualia longam quidem penultimam habent, breui uero finiunt per ι. nos, non contracta. In plurali communis quidem eſt cunctis caſibus initialis η, & aſpiratio. Breui aũt definit rectus quidem in ες, breuem etiam habẽs penultimã. Verum accuſatiuus in ας cõuenit quinqu inflexis. Cæterum genitiuus nominibus in ων eſt ſimilis. Datiuus aũt longã habet ultimã per ι, atq; anflectitur, quãquam generaliter datiui ι ſit breuis, neq; hic ſemper lõga. unde neq; ſemper circũflectitur, ſed uel acuitur, uel penacuitur. ut ſanè & illud Sophoclis, ſed nobis Aiax ubi eſt? Cõmunia uero in pluralibus hæc & pronomini ſecundæ perſonæ ſunt, præterquã quod initialis nõ eſt η, ſed υ lõga. Singulariũ uero rectus quidem per υ breue ſcribitur, & neceſſario acuitur, genitiuus uero anflectitur. Omnis enim genitiuus in longã deſinens, atq; in longa habens tonum anflectitur. Datiuus uero acuitur, & per longam ſcribitur, ita ut datiuus primæ perſonæ. Itẽ & accuſatiuus, & dualia, ut in pronomine primæ, tertij uero ſingularis rectus finit breui. Datiuus aũt per οι circunflexe. Itẽ accuſatiuus breui.

Perſonæ dualium.

Pluralium.

Accuſatiuus.

Datiuus.

In Aiace Flagellifero.

Singularis nominatiuus.

Genitiuus.

Datiuus ſingularis.

Cæterum dualia, & pluralia dualibus & pluralibus priorum ſimilia, præterquam quod pluralium datiuus breui finit, & penultimat. Generaliter autem excidens ι à pronominibus breuis eſt, at ea quæ proprij ſunt iuris tertiæ. ipſum, ipſum, breui ι.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνεται, καὶ πᾶσα βραχυκαταληκτεῖ πλὴν τῆς εἰς, καὶ ἐξ, ἣ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἑπομένου συμφώνου, οἷον ἐκ Διός. Καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. Τῶν μὲν δέ τε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, ποιηταῖς μὲν πασῶν. Παρνασὸν κάτα, καὶ ἐμῶν μέτα. λογογράφοις δὲ τῆς περὶ μόνης, τούτων πέρι. Παροξύνεται δὲ, καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται, ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεσι. Δῆλον δὲ τὸ τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπ' ἐμοί, εἰ γὰρ ὀξύνοιτο, μετεφέρετ' ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα. ὥσπερ κἀπὶ τοῦ ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην.

TONVS ET TEMPVS PRAEPOSITIONIS.

In, ex. Præpoſitio uero omnis graui notatur, atque omnis finit breui, præter in, & ex, quæ ſanè & ex dicitur ſequẽte conſonante, ut è Ioue. Item omnis tenuatur à uocali incipiens, exceptis ſub, & ſuper. Præpoſitionum uero diſyllabarum poſt nomina poſitarum accentus retrahitur, apud Poëtas quidem omnium. ut Parnaſſum iuxta, & meis cum. apud Oratores uero de ſolius, ut his de. Penacuuntur autem, quãdo pro uerbis ponuntur, ut apud pro adeſt. Manifeſtum uero quòd præpoſitiones graui notantur ex hoc, in me. ſi enim acueretur, transferretur ſuper ε acutus, ut & in hoc, ſeptem, at octauam.

Exemplum ex Iliade Homeri lib. v.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὰ δὲ ἐπιρρήματα ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐστὶ λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καθάπερ γὰρ διὰ τῶν τόπων σχηματιστικῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον ὅτι καὶ ὁμοίως ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει:

τὸν

τὸν χρόνον, καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. Ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ τρία, καὶ τριὰς τὸ ι βραχὺ, ἐπὶ δὲ τοῦ τρὶς μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν οὗ ἡ παραγωγή, οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος. τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται, τὸ δὲ ἄμυδις ψιλοῦται. Σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος. καλῶν, καλῶς. τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῇ, κοινῆ. ἴσης, ἐπίσης, καὶ ὅλως τὰ καλούμενα αὖ ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ, πόθεν. πόθεν μέντοι ὀξυτόνως διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. Περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν, εὖ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ. Πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, πλὴν τριῶν ἰδοὺ, ἰοὺ, οὐ ὀξυνομένων. Ἔτι μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται, ποῦ, πῶς. Καὶ τὰ διὰ υ λήγοντα, νῦν, γρῦ. Μακρὸν γὰρ καὶ τὸ νῦν ἐπιρρηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς, ὅθεν τὸ τοίνυν. Ὀξυτόνως ἐστὶ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναί. οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῷ θε, οἷον εἴθε. καὶ τῷ χι, ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα, καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαίκοῦ σύνθετα.

TONVS ET TEMPVS ADVERBII.

Porrò aduerbia quandoquidem à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet ſumere, & formare, quemadmodum in libro de locis formatiuis dictum eſt prius, manifeſtum eſt, quod ſimilia originibus ſuis habēt & tempus, & ſpiritum: nempe iuſte ut iuſtorum habet, & ſæpenumero ut multa. Nonnulla tamen etiam diuerſa eſſe nihil uetat, ut in his quidem tria, & ternio ι eſt breuis, in ter uero longa. eſt enim ubi uariet deductio, ueluti ſanè, & in ſpiritu. etenim hoc aduerbium ſimul aſpiratur, unà uero tenuatur. Seruant igitur nonnulla in eadem, ut quæ uocātur mediocritatis. pulchrorum, pulchre. honeſtorum, honeſte. & datiuis ſimilia, & genitiuis. com-

ἦν. muni, communiter. æqualis, æque. & omnino ea, quæ uocantur ſimilia nominibus. Præterea in θεν, ut ſupra, deſuper, ubi, unde, alicunde tamen acute differentiæ gratia indefiniti. Circunflectuntur uero & quæ diphthongo deſinunt habente υ ſubiunctiuum, bene, prope, ſimul. omnis

Diphthongus. enim diphthongus finalis in υ terminans, & in ſe ipſa habens tonum circunflectitur, præter tria ecce, heu, non acuta. Item monoſyllaba interrogatiua circunflectuntur, ubi, quomodo. Et per υ deſinentia, nunc, gry. longum enim & nunc aduerbialiter, breue uero coniunctionaliter, unde igitur. Acute autem & ſi, & næ. quibus ſi addatur θε, ut utinam. & χι, ut certe, non mutatur in circunflexum acutus. uniuerſaliter enim caſus non recipientium extenſiones, non uariant acutum tenorem. At uero utinam antepenacute, & ulterius, ut ex trochaico compoſita.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Τῶν δὲ συνδέσμων οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξύνονται, πλὴν τοῦ ἤτοι, ἣ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη τρέπεται εἰς βαρεῖαν. παροξύνονται δὲ οἱ αἰτιολογικοί, τὸ δὲ καθ' ὅ, καὶ διὸ μέχρι δύω, καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δὲ πλὴν τοῦ ὅπως. ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοί, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ περισπᾶται μὲν ὁ ἆρα ἀπορηματικῶς, παροξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὄν, ἢ διασαφητικὸν ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται. Βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. Τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἀρθρικόν, ἢ ὁμοιωματικὸν δασύνεται, καὶ περισπᾶται. Καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί, ἐπεί, ἐπειδὴ καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῇ πρὸς [illegible] αὐτῆς φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, ἐπειδήπερ. Ὀξύνεται δὲ καὶ ὁ ἀλλά, καὶ ὁ ἀλλαμήν. εἰ μὴ ἴσως τὸ ἄλλα οὐκ ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις, ὡς καὶ τινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον, οἷόν τι καὶ περὶ τῶν προθέσεων εἴρηται. Οἱ γε μὴν ἐναντιωματικοὶ παροξύνονται, ὅμως, ἔμπης. Οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου, καὶ χρόνου, καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι εὖ ἂν ἔχοι.

TONVS

TONVS ET TEMPVS CONIVNCTIONIS.

Coniunctionum uero copulatiuę quidem acuuntur, præter ſiue, acutus tamen cõſequens uertitur in grauem. Penacuuntur uero cauſales, quatenus autem, & ideo ſunt partes duę, & breuem habent ultimam, pręter quomodo. Acuuntur uero & diſiunctiuæ, præter ſiue. Circunflectitur quidem coniunctio ἆρα dubitatiue accepta, penacuitur uero collectiue. Vel autem diſiunctiua, aut declaratiua tenui notatur, atque acuitur. affirmatiua uero tenuatur, & circunflectitur. Cæterum localis, aut articularis, aut ſimilitudinaria aſpiratur, atq; anflectitur. Generaliter autem coniunctiones omnes tenuantur, præter cauſales. Acuuntur uero ſubcontinuatiuæ, quoniam, quandoquidem. atq; extenſæ cum περ in eadem ſeruant acutum tenorem, quandoquidem. Acuta autem & ſed, & atqui. niſi fortaſſe ſed nõ debet acui, ſed grauari dixerit quis, ut & quaſdam ex alijs coniunctionibus. nõ enim ſeruant accentum tranſpoſitum, qualiter & de præpoſitionibus dictum eſt. Sed aduerſatiuæ penacuuntur, tamen, attamen. Sic igitur de accentu, & tempore at ita, ut qui plura quędam memoria tenent, addere & ipſi recte poſſint.

Num. *Tenues.* *Acutiſona.*

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Περὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α. τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται, ἁβρός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα, πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἀβροτάζειν, ἄβρομος. ἔτι πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ ἁγνός, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅγιος. ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ ἁδρός, καὶ Ἅδης. ἔτι πρὸ τοῦ ε, καὶ ζ, πλὴν τοῦ ἅζειν τὸ σέβειν. ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ ἅλλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἑπομένου μέν τοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας ἀεὶ ψιλοῦται. ἀλφίος, ἀλκυών. ἔτι πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅμα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. ἅμιλλα, ἅμα, ἁμαρτία. ἔτι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁνδάνω. ἔτι πρὸ τοῦ ξ,

καὶ ο, καὶ ω, καὶ π. πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς, ἅπτω. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ ἅρκυς. καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π ἕπεται. ἅρμα, ἅρπυια. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἅσσα σημαντικοῦ τοῦ ἅτινα. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἅττα, ἅτερ. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ, πλὴν τοῦ ἁφή. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἁψίς, ἅψικορος. Καθόλου δὲ τὸ α στερητικὸν ὄν, ἢ ἐπιτατικὸν, ἢ μειωτικὸν, ἢ φαύλου, ἢ ὀλίγου, ἢ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τοῦ ἴσου σημαντικὸν, ἢ καὶ πλεονάζον ψιλοῦται. ἄκλιτον, ἀχανὲς, ἀκόλουθον, ἄριθμον, ἀτάλαντον, ἀμαθὲς, ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεὶ, ἐξαιρέσθω τῶν στερητικῶν, ἅλυσις, καὶ Ἅδης.

Ε. Τὸ ε πρὸ μὲν τοῦ α δασύνεται, πλὴν τοῦ ἔαρ, ἐὰν, καὶ ἐαδγύαι. πρὸ δὲ τοῦ β ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ ἕποιτο. ἕβδομος, Ἑβραῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τοῦ ἕδος, ἕδρα, ἕδνα, ἑδεῖται, ὅθεν τὸ καθεδεῖται. Ἔτι πρὸ τοῦ ἑαυτοῦ, πλὴν τοῦ ἕερσα. Ἔτι πρὸ τοῦ ζ. πλὴν τοῦ ἕζω, ὅθεν τὸ καθέσομαι. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐκὼν, καὶ Ἐκνὸς ποταμός. πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕθεν. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει ὡς ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ πλὴν τοῦ ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἐξαιρέσθω καὶ τὸ ἑκυρός, καὶ ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ Ἕλλην, ἕλος, ἕλιξ, ἕλμινς. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἑμύς. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἕνεκα, ἓν, καὶ ἑνοῦν. πρὸ δὲ τοῦ ξ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐξ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, πλὴν τοῦ ἑόν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. πρὸ δὲ τοῦ π ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἕπεται. ἕρδειν, ἕρκος, ἕρπειν, Ἑρμῆς, ἕρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἑστιῶ, ἕστηκα, ἑστία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἕτοιμος, ἕτερος, ἑταῖρος. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ, πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω, πλὴν τοῦ ἕω, ὅθεν τὸ εἰμί, καὶ ἑῶ. Καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεων, εἴτ' οὖν αὐξήσεως ὂν ψιλοῦται. ἔλεγον, ἔγραφον. Ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ τοῦ δασέος. ἑωνημένος, ἑώρων. Ἔτι δασυνόμενον ἣν τὸ υ προσλαβὸν ἀποδιφθογγωθῇ, ψιλοῦται. ἕκηλος, εὔκηλος. ἕωλος, εὔωλος. Ἔτι κατὰ τοὺς προκεχωρημένους περιερχόμενον, καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται. ἔτυπτον, τύπτε γάρ.

Η. Τὸ η

Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀρχὴ κλίσεως τέ ἐστι, καὶ ψιλοῦται. πρὸ δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν Ἡδονὴ ἔθνος, καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. πρὸ δὲ τοῦ ε ψιλοῦται, Ἠετίων, ἠέλιος. πρὸ δὲ τοῦ ζ ἀρχὴ κλίσεως τέ ἐστιν ἀεί, καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχει τοῦ ῥήματος. ἅζομαι, ἡζόμην. πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεί, καὶ πρὸ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἠκέστης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥλιος, ἧλος, ἡλικία. πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἦμαρ, καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμί, ἠμύειν. πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡνία, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ, καὶ πλὴν τοῦ ἡνίκα. πρὸ δὲ τοῦ ξ ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. πρὸ δὲ τοῦ ο, ω ψιλοῦται. ἠώς, Ἠονεύς. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ ἧπαρ. πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου, Ἥρα, ἥρως. βραχέα δὲ ψιλοῦται, ἠριγέρων, Ἠριδανός, ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ δασύνεται, ἥσυχος, Ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, ἠύς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται, Ἥφαιστος. πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος, τὸ δὲ ἦχι κατ' ἐπέκτασιν. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τὸ ἅπτω. Καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὂν τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ᾐδούμην. αἱροῦμαι, ᾑρούμην. Ἔτι ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἧλος, καὶ ἧττον.

Ι. Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ ψιλοῦται· καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο. ἱδρώς, ἱδρύω, πλὴν τοῦ ἴδρυς. πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται, ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ, ἵζω. πρὸ δὲ τοῦ η ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵημι τὸ βάλλω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, καὶ κ, πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου, ἵμβρος. φωνήεντος δὲ οὔ, ἵμερος, πλὴν τοῦ ἴμεν. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἵνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, ω. ἰός, ἰών. Ἔτι πρὸ τοῦ π ἑνὸς ὄντος, πλὴν τοῦ ἱππᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἵστωρ, ἱστορία, ἱστός, ἵστημι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ.

Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδός, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ, πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, λ. πλὴν τοῦ ὅλμος, ὁλκή, ὁλκάς, ὅλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς

ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ, ὄναρ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, καὶ π. πλὴν τῶν ἐφ' ὧν ἕπεται τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ ὀρῶ, ὄρος. καὶ ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ἔτι πρὸ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ὅτι, ὅτε, ὅτῳ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω. πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ δασύνεται. ὁπλὴ, ὅπλον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν ὁποῖος, ὁπότε, ὅπου, ὁπόσος, ὅπως, ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ ἢ μ ἑπομένου. ὅρκος, ὁρμός. Καὶ πρὸ τοῦ υ δὲ, καὶ σ δασύνεται ἐπὶ τῶν ὃν, καὶ ὃς μονοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις ψιλοῦται, ὄμβριμος. καὶ προσδασυνόμενον ἣν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. ὄρος, οὖρος.

Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὡρῶ, ὥρα, ὡρακιῶ. ὧ δὲ ἄρθρον δασύνεται, καὶ ὧ ἰδίως. ὢ δὲ ἐπίρρημα κλητικὸν ψιλοῦται, ὡς εἴρηται.

Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἀρχόμενον δασύνεται, ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ. Ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διπλοῦν γίνηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέντοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται. ῥῆμα, ἐπίρρημα. Κοινὰ δὲ καὶ τὰ περὶ τὰς διφθόγγους, οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἕποιτο, αἷμα, πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. Ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται, πλὴν ἐπὶ τοῦ αὕτη. Ἔτι ἡ ει, πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱκτὴ, εἵλως, εἱρμός, εἱλίσσω, εἷμαι, εἷς. Ἔτι ἡ ευ, πλὴν τοῦ εὕδειν, εὕειν, εὑρίσκειν. Ἔτι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, πλὴν τοῦ οἶμος, ὁδὸς, καὶ οἷος. Ἔτι ἡ ου, πλὴν τοῦ οὗτος, οὕνεκα. καὶ τῶν μονοσυλλάβων, οὗ, οὗς. οὕτω μὲν τοί(νυν ταῦτα.

DE SPIRITV.

Spiritus litera α. DE ſpiritu aũt cõmuniter conſyderemus ſic, A, α ante ſeipſum tenuatur. Etiã ante β, pręterquam in quibus ρ ſequitur, mollis. ſimiliter uero & in alijs, niſi priuatiuum. peccare, quietus. Pręterea ante γ, præter caſtus, & quod ab eo ſanctus. Itẽ ante δ, præter maturus, Pluto. Rurſum ante ε, & ζ, præter uenerari colere. Porrò ante η, & θ, & ι, & κ, & λ. præter ſaltare, & mare, & quæ ab hoc ſunt. ſequente tamen conſonante primę, uel ſecũdæ, uel tertię cõiugationis ſemper tenuatur. Alphius, alcyon. Item ante μ tenuatur, præter ſimul, & quæ ſunt ab hoc.

hoc.certamen,nexus,peccatum. Item ante ν acuitur,præter placeo.Præterea ante ξ, & ο, ω, & π.præter omnis,ſimplex,accendo.Rurſum ante ρ,præter caſſis,& in quibus μ, uel π ſequitur, currus,harpyia . Item ante σ,præter ἅσσα ſignificatiuũ quæ.Rurſum ante τ,præter ἅττα quæ. Etiam ante υ,& φ,præter tactus.Item ante χ,& ψ. præter ea quæ à cõnecto,uinculum,faſtidioſus. Generaliter autem & α priuatiuum,uel intenſiuum, uel diminutiuum, uel mali,uel modici,uel ſimul,uel ęqualis ſignificatiuũ,uel etiam abũdans tenuatur.rectũ,uaſtum,conſequens,numerale,æqualis,indoctus,ſpica.collectiuum uero aſpiratur ſemper, excipiantur à priuatiuis catena,& Pluto. *Quid α ſignificet.*

E. ε ante α quidem aſpiratur, præter uer, ſi,& placere. Ante β uero tenuatur,niſi δ,uel ρ ſequatur. ſeptimus,Hebræus.Itẽ ante γ, & δ.præter ſolũ,ſedes,ſponſalia,ſedebit, unde reſidebit.Rurſum ante ſeipſum,præter ros. Præterea ante ζ,præter reclino,unde ſedeo.Verum ante κ aſpiratur, præter eram,& Eenus fluuius.Ante uero θ tenuatur,pręter ſui.Cæterũ ante κ aſpiratur,niſi à dictione excidat, queadmodum in ille, ille. & præter ἐκ, & quæ ex ea. excipiantur & hæc,ſocer,& induciæ.Ante uero λ tenuatur, præter Græcus,palus,pãpinus,lũbricus.Item ante μ,præter teſtudo lutaria.Et ante ν,præter propter,unũ,& uniens. Ante uero ξ aſpiratur,præter ἕξ,& quæ ex ea.Itẽ ante ο,præter exiens & ſi ex declinatione. Ante π uero tenuatur,præter tracto,ſeptẽ.Et ante ρ,niſi δ,uel ρ,uel μ, uel π, uel σ ſequatur. facere,ſeptũ,ſerpere,Mercurius,ros.Item ante σ, præter cõuiuor,ſteti,focus. Rurſum ante τ, præter paratus, alter, ſocius.Pręterea ante ν,& φ, præter coctus,etiam ante χ.Ante uero ψ aſpiratur, & ante ω. præter ſum, unde ſum,& ſino. Vniuerſaliter uero ex declinatione,ſiue augmento tenuatur,dicebam,ſcribebã.Item in tenuatis dictionibus abundans quidem aſſumit tenuem ſpiritum , in aſpiratis uero aſperum. ut emptus,uidebã.Item aſpiratum,ſi υ aſſumens per diphthongum enuncietur , tenuatur . ut tranquillus, *Litera ε ſpiritus.*

tranquillus.marcidus,marcidus. Etiam in præteritis præcedens,& decidens tenuatur,uerberabam, nam uerbera.

Spiritus literæ η. H. H ante α & à declinatione eſt,& tenuatur. ante uero β aſpiratur,& ante ρ,prẹter diuinus.Præterea ante δ,prẹter Edone gens,& iam,& uoluptas.Ante uero ε tenuatur, Ection,ſol.At ante ζ,& à declinatione eſt ſemper,& ſpiritum habet uerbi. ut ueneror, uenerabar. Verum ante θ tenuatur ſemper,& ante ι.Ante uero κ aſpiratur,præter indomitus.Præterea ante λ tenuatur,præter ſol, clauus,ætas. Rurſum ante μ aſpiratur,præter dies,& quando, arenoſus,dico,flectere.Cæterũ ante ν tenuatur, præter habenæ,& quæ ex eo,& præter quando.Ante uero ξ in ueniam futuro ſolo aſpiratur.Præterea ante ο,& ω tenuatur.aurora,Eoneus. Item ante π,iecur.Ante uero ρ aſpiratur,quando in ſyllaba ſit natura longa.ut Iuno,heros. nam in breui tenuatur, ſenecio,Eridanus,ſenſim.Præterea ante σ aſpiratur,quietus,Heſiodus.Ante τ autem tenuatur,præter uinci.Etiam ante υ,bonus.Item ante φ aſpiratur,Vulcanus. ante uero χ tenuatur,ſonus,ſed ubi per extenſionem eſt. Cæterum ante ψ aſpiratur,ut quod ex declinatione ſit accendo.Generaliter uero quod ex augmento eſt, ſpiritum habet uerbi.uereor,uerebar. eligo,eligebam. Præterea in trochaica dictione tenuatur,præter clauus, & iecur.

Spiritus literæ ι. I. I ante α,β,γ tenuatur,& ante δ,niſi ρ ſequatur.ut ſudor,firmo,præter ſciens. Ante ε autem aſpiratur, præter ſacrum.& ante ζ,cõſtituo.Ante uero η tenuatur,præter mitto,id eſt iacio.Item ante θ,& κ. præteruenio, ſupplex, peruenio.Item ante λ,præter propitius,& hilaris.Item ante μ conſonante ſequente,imber.uocali uero,non, ut deſyderium,præter uadimus.Item ante ν,præter ut.Etiam ante ξ, ut uiſcum.Item ante ο,ω.rubigo,iens. Itẽ ante π ſimplex, præter uolare.Rurſum ante ρ,& ante σ.præter teſtis,narratio,tela,ſto.Porrò ante τ,& υ,& φ,& χ,& ψ tenuatur.

Spiritus literæ ο. O. O ante α,& β,& γ,& δ tenuatur.præter uia, & hic,& iſthic.Prẹtereà ante ε,ζ,θ,prẹter unde,& quod.Rurſum ante κ,

te κ,& λ. præter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ, præter ſimul, & quæ ab hoc. Item ante ν in pluſquam ſyllabicis, unguis, per ſomniũ. Item ante ξ, & π, demptis his in quibus ſequitur λ, demptis item & relatiuis. Item ante ρ, præter uideo, finis. & hæc in quibus κ, uel μ ſequitur. Rurſum ante σ in pluſquamſyllabicis, præter quantus, & ſanctus. Præterea ante τ, præter quod, quando, cui. Cæterum ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uero ſequente λ aſpiratur, ungula, ſcutum. & in relatiuis, qualis, quando, ubi, quantus, quomodo, uter. Etiam ante ρ, κ uel μ ſequente, ut iuſiurandum, monile. Ante ν uero, & σ aſpiratur in quem & quis monoſyllabis. Generaliter uero quod abundat dictionibus à conſonante incipientibus tenuatur, ut impetuoſus. & ante aſpiratum, ſi aſſumpſerit υ, tenuatur. finis, finis.

Ω. Ω in dictionibus pluſquamſyllabicis tenuatur, præter uideo, hora, deficio. cui uero articulus additur, aſpiratur, & cui proprio. O uero aduerbium uocandi tenuatur, ut dictum eſt. *Spiritus litera ω.*

Υ. Υ ubi dictionem incipit, aſpiratur, quemadmodũ ex conſonantibus ρ. ut robur, uerbum, fluere. Aſpiratur uero ρ, etiam ſi duplex fuerit in medio dictionis, non ambæ tamen, at prima quidem tenuatur, ſecũda uero aſpiratur. ut uerbum, aduerbium. *Spiritus litera υ.* Communia uero & quæ circa diphthongos, ut αι in pluſquamſyllabicis tenuatur, niſi μ ſequitur. ſanguis, præter eligo. Itẽ αυ tenuatur, prẹterquã in hæc. Præterea ει, niſi in carcer, ſeruus, ſeries, uoluo, indutus ſum, unus. Porrò ευ, præter dormire, urere, inuenire. Itẽ οι in pluſquãſyllabicis, prẹter uia, uia, qualis. Etiã ου, præter hic, quoniam, & monoſyllaba, cuius, quos, ſic ego hẹc, *Diphthongorum ſpiritus.*

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τίνα δ' ἐστὶ γραπτέον φωνήεσι καὶ διφθόγγοις, οἷον τίνα μὲν διὰ μικροῦ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ τίνα μὲν διὰ ε, τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι. καὶ τίνα μὲν διὰ ι, τίνα δὲ τῇ ει τῇ μὲν παραδόσει κανόνων, τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον. οἷον τὸ Ἡπε-

ρος τὸ μὲν ο ἐκ παραδόσεως μικρόν, τὸ δὲ η, καὶ ει διὰ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α, καὶ πέρας ἄπειρος, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι Ἤπειρος. Ὥστε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ἄλλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει, καὶ ὅλως ἡ παραγωγή. οἷον ὄνομα, ἀντωνυμία. ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω, πιθανός. λείβω, λοιβή, λιβάς. ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν τελείων, χειρίσοφος. τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων, Σοφοκλῆς. τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος, καὶ τελείου, φιλόδημος. τὰ δὲ ἀνάπαλιν, Περικλῆς. Ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύνθετον, καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι᾽ ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προσλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

DE ORTHOGRAPHIA.

QVæ uero quibus ſcribenda uocalibus, & diphthongis. népe aliqua ο paruo, aliqua ω magno, aliqua itẽ per ι, aliqua per η, uel per αι. rurſum aliqua per υ, aliqua per ο. poſtremo quædã per ι, nonnulla etiam per ει. quæ partim arti ſubiacent, partim ex etymologia ſumenda ſunt, ut Epirus ο quidem ex traditione paruũ habet, η uero, & ει ex etymologia, quia ab α, & finis infinitus, mutata α in η, & aſſumpta ι fit Epirus. Quamobrem cõſyderandum qualiter compoſita habent, & aliter deriuatiua, non ſolum quia uaria compoſitio mutat, ac prorſus deriuatio. ut nomen, pronomen. mons, uertex. ſuadeo, probabilis. libo, libamen, gutta. ſed & quoniã differenter fit compoſitio, differenter etiam conſcribantur & mediæ. Etenim compoſitorum alia quidem ex integris, ut induſtrius. alia uero ex duobus corruptis, Sophocles. alia item ex corrupto, & integro, ſtudioſus populi. alia uero contra, Pericles. Quare etiam fit, ut propter uariam uocis compoſitionem Etymologicum oporteat eſſe eum, qui perfecte ſcripturus ſit. Cęterũ accurate de etymologia

logia dicere,deq; ablatione,& aſſumptione, & omnino de mutatione,non eſt præſentis ſpeculationis.

Η ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΤΡΟΠΗ ΤΕΤΡΑΧΩΣ.

Λανθάνειν μὲν οὐδ' ἐνταῦθα χρή, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχύ, Μενόλαος, Μενέλαος. ἢ τὸ μακρὸν εἰς μακρόν, Πυθαγόρας, Πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν, ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ, λαός, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν, οἷον Θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ, Μέμνονι δὲ τῷ μικρῷ. ἄμφω δὲ τῷ ι, ὅτι πᾶσα δοτικὴ τῷ ι ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ μή. ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, Πέρσῃ, καλῷ. Ἐτίτυψα, ἔτυψα τῷ υ, ὅτι τὸ τύπτω. οὕτω καὶ ἔμεινα τῇ ει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μένω διφθόγγου διὰ ταύτης συμβαίνει. Εἴη δ' ἂν καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν, οἷον εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τὸ βραδεῖα. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος βραδεῖα. Ἔτι συστοιχείᾳ, ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον, καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. οἷον φθοῖς τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθόϊς τὸ ο, καὶ ι συνῄρηται. Καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴη πως συνιέναι, οἷον τὸ ἡμεῖς η γραπτέον, ὅτι ἄμες οἱ Δωριεῖς λέγουσι. καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ η, ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. Ἔστι δὲ τῶν ἀρχικῶν τε, καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως, καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρχικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων κοινῶν ληπτέον, τὴν δὲ τῶν τελικῶν, καὶ τῶν μέσων. Ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια καθορθοῦν. τὸ γὰρ ι ο, καὶ ε ἐπαμφοτερίζει. ἰδίᾳ δέ, καὶ ἐπὶ πλέον ἐκ τῶνδε.

VOCALIVM MVTATIO QVADRVPLICITER.

Latere uero neq; hic oportet, quod uocalium mutatio quadruplex ſit . uel enim breuis uertitur in breuem, Menolaus, Menelaus . uel longa in longam , Pythagoras , Pythagores . uel breuis in longam , amor , heros,

uel longa in breuem. populus, populus. Quãpluria ſecundum inflexionem licet recte ſcribere, ut Theoni per ω magnum, Memnoni per ο paruum. at utrunq; per ι, quod omnis datiuus per ι finit ſiue prolatũ, ſiue non, ſed in diphthõgo ut in periſyllabis. Perſæ, pulchro. Et uerberabo, uerberaui per υ, quia ſic uerbero. Sic & mãſi per ſ, quod à maneo diphthongari ita accidit. Licebit uero & per analogiã cõſyderanti recte ſcribere, ut cita per ſ diphthongũ, quia & tarda. nã quemadmodũ à citi cita formatur, ſic & à tardi tarda. Et per literarũ cognationẽ, nempe ut iuſtus per αι ſcribitur, ſic & iuſta, & iuſtũ, & iuſtitia, & iuſtificans. Conſyderãdum itaq; & ſi per ſynæreſin, & omnino ſi per affectũ, ut placenta diphthongo, quia dictionis placenta ο & ι ſunt contracta. Et ſi ex idiomate detur quoquã pacto cõuenire, ut nos per η ſcribendum, quia nos Dores dicunt, & formica, quod formica. quæ enim illi per α, nos per η ſcribimus. Qualitas igitur fuerit dictionis etiã orthographia circa oppoſitas literas. Sunt autem initialiumq;, & finalium multæ ex traditione, & initialium quidem recta ſcriptura ex poſt dicendis communibus ſumenda eſt. uerum finalium, & mediarum licet quidem ex formatiuis locis, atq; ex nunc dictis nonnullas exigere. etenim ο, & ε rationis ſunt ancipitis, at ſeorſim, & amplius ex his.

Dorice α pro η.

Τελικὰ ὅσα διὰ τοῦ η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκά, ἀρετή. Ἔτι τὰ εἰς ης, ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ διὰ τοῦ ος, ἢ διὰ τοῦ τ, Δημοσθένης, Χρύσης, Λάχης. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, πλὴν τοῦ χείρ, φθείρ, εἴρ, εἰνατείρ, σαφὲς τῷ ει. Ἔτι τὰ εἰς ην, μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ' οὐ πάντα. Φόρκυν γάρ, καὶ μόσυν διὰ τοῦ υ. δικατάληκτα δὲ διὰ τοῦ ι, δελφίν, καὶ δελφίς. ἀκτίν, καὶ ἀκτίς. ῥίν καὶ ῥίς, θίν καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ Δωρισὶ εἰς αξ προφερόμενα, μύρμηξ, νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήσσω, βουπλήξ. Εἰς ι δὲ τά τε δικατάληκτα ὡς εἴρηται, καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τοῦ ἄστυ, γόνυ, πῶυ, δόρυ, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, ταῦτα γὰρ τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ διὰ

ἢ διὰ θ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Γ άεις, ὄρνις. Εἰ δὲ διὰ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖται. χαρίεις, αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ ἕλμινς.

Finales quæque per ϰ.

Finiunt quidem in ϰ nomina in ϰ deſinentia fœminina, uirtus. Nomina etiam in ης uel pariſyllabicè declinata, uel per εος, uel per τ. Demoſthenes, Chryſes, Laches. Item in ης, præter manus, pediculus, ir, glos, ſapphirus per ει. Rurſum in ην nõ bitermina, quanq̃ nõ omnia. Phorcyn enim, & turris per υ. Bitermina autem per ι, delphin, delphis. radius, & radius. naſus, & naſus. littus, & littus. Præterea in ηξ Doricè in αξ prolata. formica, ferula. Item quæ ex percutio, ſtimulus. in ι autẽ, & bitermina ut dictum eſt, & in ι neutra. præter urbs, genu, ouile, haſta. & ea quæ ab maſculinis in υς, hæc enim per υ. Præterea in ις per δ declinata, uel per θ ut plurimum. Paris, auis. Si uerò per ντ flectãtur, per ει diphthongũ ſcribuntur. uenuſtus, ſplendidus. Rurſum ex deſinentibus in conſonã duplicem, lumbricus.

Ὅσα διὰ υ.

Εἰς υ δὲ τάτε εἰρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα, μῦς, δρῦς, σῦς. Ἔτι τὰ εἰς ις τῶν θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ὑποκοριστικῶν, ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ Τίρυνς. Ἔτι τὸ στάχυς, πέλεκυς, βότρυς, πῆχυς, ἔγχελυς. Ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων, σὺξ, φρὺξ, πλὴν τοῦ προῖξ τῇ οι. Καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, πέτιξ.

Quæ per υ.

In υ uerò & prædicta neutra, & quæcunq; maſculina quæ trium ſunt generum, non eiuſdem uocis habent fœminina. iucundus, iucunda, iucundũ. Item monoſyllaba, mus, quercus, ſus. Præterea in ις fœminina acuta quamplurimum, *præter patronymica, * & diminutiua, * hæc enim per ι. Rurſum ex deſinentibus in cõſonam duplicem, Ty

ἡ ἐριννύς. ἡ νησοΐς. ἡ θραπαυίς,

rins. Item ſpica, ſecuris, botrus, cubitus, anguilla. Item in ξ monoſyllaba, ut Styx, Phryx, præter dos p οι. Et pluſquāſyllabica, præter Phœnix, calix, cicada.

Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ. δαΐς, σταὶς, παῖς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ, γύναιξ, αἶξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τέκω, καλλίτεξ, ἐπίτεξ, καὶ πλὴν τοῦ ἕξ. Τῶν δὲ ψ διφθόγγων οὐδεμία συλλαβιζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρὸν τὰ τριτόκλιτα πάντα, ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα τὰ εἰς ων ἀρσενικά τε, καὶ θηλυκά, καὶ ἔτι οὐδέτερα Ἀττικά. λέων, ἀηδὼν, εὔγεων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ, Νέστωρ, ὕδωρ. πλὴν τοῦ ἄορ, ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως, καὶ ω τεταρτόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. Λητὼ, αἰδὼς, ἥρως, Μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα, πλὴν τοῦ ὂψ τῆς φωνῆς.

Quæ per αι.

In αι uerò quæ in αις deſinūt unius generis, uel nō triū. conuiuiū, paſta, puer. & quæ in αιξ, mulier, capra. demptis quæ ſunt à pario, pulchre pariēs, partui propinqua, & præter ſex. Per ψ autem diphthongorū nulla in eadem ſyllaba deſinit. In ο uerò paruū tertiæ inflexionis omnia, ſanctus, ſanctum. Cæterum in ω magnum, & ων maſculina, & fœmi nina, & etiam neutra Attica: leo, luſcinia, ferax. Item in ωρ, Neſtor, aqua. præter enſis, cor. Rurſum in ως, & ω, quartę, & quintæ. Latona, uerecūdia, heros, Menelaus. Porrò in ωψ monoſyllaba, præter ops pro uoce.

Μέσα ἁπλῶς ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν τὰ εἰς εος ὀξύτονα, πλὴν τοῦ Ἀχαιός, παλαιός, ἐραιός, κραταιός. Ἔτι τὰ εἰς εος θετικὰ, ἐλπιστέος, δοτέος, πλὴν τοῦ εὐκταῖος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γέα σύνθετα, ποιὰν γῆν σημαίνοντα, Βαθύγεων, λιπαρόγεων, λιπρόγεων. Ἔτι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἥλιος. Ἔτι τὰ εἰς εμων, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ δαίμων. Ἔτι τὰ εἰς ενος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἶνος. Ἔτι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε, ἑπόμενον ἔχον δισύμφωνον, καθέδρα. Ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα, πενθερὸς, ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρὸς, καὶ καιρός. Ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκὰ, πλὴν τοῦ αἶρα, σφαῖρα, καὶ τῶν προπαροξυτόνων, μάκαιρα, ἰοχέαι-

ρα,

ρα, Χίμαιρα, μάχαιρα, Νέαιρα. Ἔτι τὰ εἰς ετης εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, ἱκέτης, εὐχέτης. μελέτη, Δημαινέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴτης, καὶ χαίτη. Ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα, νιφετὸς, πυρετός. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀρχὸς, ἀρχέγονος, Ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον.

Media ſimpliciter quæ per ε.

Mediam uerò faciunt ε quidem nomina in εος acuta, prȩter Achæus, antiquus, rarus, fortis. Item in τεος poſitiua, ſperandus, dandus, præter optandus. Rurſum à terra com poſita aliquam terram ſignificántia, profundã habens terram, pinguem, ſterilem. Præterea in ελιος, uel in ελος, demptis quæ ab affinis. Rurſum in εμων, exceptis his quæ à dæmon. Etiam quæ in ενος, præter ea quæ à laus. Item in medio dictionis ſimplicis ε, ſequentem habẽs duplicem con ſonam, ſedes. Præterea in ερος acuta, ſocer, ſacerdos. præter cardo, & occaſio. Item in ερα fœminina, præter loliũ, ſphæ ra. & antepenacuta, beata, ſagittis gaudẽs, Chimæra, machæ ra, Neæra. Item in ετης ſiue maſculina, ſiue fœminina, ſupplex, orans. cura, Demenete. præter ea quæ ab inops, & iuba. Rurſum deſinentia in ετος nomina acuta, nix, febris. Præterea quæ à princeps, author generis, princeps populi. & omnino à deſinentibus in ος, aut in ον.

Ὅσα τῇ αιτερος.

Τὰ γε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, ἡμέτερος, σφέτερος, ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκὰ, λέαινα, μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα, μαινίς. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ. Γάζα, Γαζαῖος. γώνα, γωναῖος. Ῥώμη, Ῥωμαῖος. Ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα, σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖσθαι δυναμένων, κυάνεον, χρύσεον. Ἔτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδεχόμενα, οἷον γαῖα, νεολαία.

Quæ per *αι*.

Cæterum nomina in *αιτερος*, & *αιτατος* tertiam à fine diphthongatam habēt. æqualior, æqualiſsimus. ſenior,ſe-nior, ſeniſsimus. præter ea quæ fiunt à primitiuis prono-minibus, noſter, ſuus, excipiatur uerò & alter. Deſinentia item in *αινα* fœminina, leæna, muræna, & in *αινις* acuta. Et à nominibus in *α*, & in *η* fœminina deſinentia in *αιος* per *αι* mediam habent. Gaza, Gazæus. generatio, genero-ſus. Roma, Romanus. In *αιον* item neutra, ſpelunca, fir-mum. præter quæ in *ουν* contrahi poſſunt, cæruleum, au-reum. ad hæc in *αια* fœminina unius generis, contractio-nem non admittentia. ut terra, iuuentus.

Ὅσα διὰ τοῦ η.

Ἔτι δὲ τὰ εἰς ηγος, καὶ ηλος, καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγὸς, ὑψη-λὸς, αὐθηρὸς, ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλὸς τῷ ι, καὶ ἁλμυρὸς, ἰσχυρὸς, βδελυρὸς διὰ τοῦ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηδων, Σαρπηδὼν, ἀη-δών. πλὴν τοῦ χελιδὼν, καὶ Μυρμιδών. Ἔτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος, κτῆνος. ἦθος, στῆθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπου, καὶ ἔθνους σημαντικά. Κυζικηνὸς, Ἀγαρηνός. πλὴν τοῦ Ἀτραμυτινὸς, καὶ Μελιτινὸς διὰ τοῦ ι. καὶ μὴν δὴ καὶ Πικηνὸς, καὶ Γαληνὸς διὰ τοῦ η. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα, καὶ ητρα θηλυ-κά. οὐρήθρα, ὀρτυγομήτρα. Ἔτι τὰ εἰς ηρης, πλήρης, ξιφή-ρης. πλὴν τοῦ Ἶρις, καὶ Ὄσιρις τῷ ι. Ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτε-ρα, ποτήριον, τεκμήριον. Ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τά γε μὴν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικὰ τὸ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραλῆγον σώζει, ποιήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα, ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. Θεωρητέον γε-μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον, ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματι-ζόμενα παρακειμένου, ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἴσχειν τῇ τοῦ προσώπου ὅθεν παράγεται, ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παρα-λῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς, γέγραμμαι, γραμμὴ, γράμ-μα. εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυσαι, λύσις. λέλεξαι, λέξις. πε-ποίηται, ποιητόν. ἠλέξηται, ἀλεξητήριον.

Quæ per η.

Η uero nomina in ηγος,& ηλος, & ηρος acuta. chorægus,altus, floridus,ſiccus. præter nuper natus per ι, & fortis,ſalſus,execrandus per υ. Item in ηδων,Sarpedon, aedo. præter hirundo,Myrmido. Rurſum deſinentia in ηνος, & ηθος neutra. alueare,pecus.mos,pectus. Præterea in ηνος acuta, loci, & gentis ſignificatiua. Cyzicenus, Agarenus. præter Atramytinus, & Melitinus per ι. atque ſanè & Picenus,& Galenus per η. Item per ηθρα,& ητρα fœminina. urethra,coturnicum matrix. Rurſum in ηρης,plenus,enſifer. præter Iris,& Oſiris per ι. Præterea in ηριον neutra,poculum,coniectura. Item in ηκοντα denominatiue à numeris, quinquaginta,ſexaginta, ſeptuaginta. Cæterum in μα neutra uerbalia literam proprij futuri penultimam ſeruant. faciam, poëma. uerberabo, uulnus. ſuadeo, ſuaſio, quemadmodum & in τος paſſiua. Diſpicienda tamen ſunt talia etiam communius, ut à paſſiuo formata præterito. ſcriptam enim ſimiliter penultimã habere cum penultima perſonæ unde deducuntur, neceſſe eſt. Et omnino penultimam ipſam ſeruant ſui principij, ſcriptus ſum,linea,litera, captus ſum, lucrum. ſolutus ſum, ſolutio. dictus ſum, dictio. factus eſt, factum. adiutus eſt, adiutorium.

Ὅσα διὰ ι.

Ἰῶτα δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά. λαλιά, καρδία. πλὴν τοῦ παρειά, φορβειά, ὑγειά, καὶ σιτοδεία τῷ ει, καὶ ὀργυιὰ τῷ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων, πρεσβεία. Εἶτα τὰ εἰς ιας ὀξύτονα θηλυκά, μυριάς. πλὴν τοῦ γενειάς, καὶ πελειάς τῷ ει. Εἶτα τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. Ἀσκληπιός, ἄξιος. καὶ τὰ εἰς ιον, καὶ ιος βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα. βιβλίον, γραμμάτιον, Ἀξίος. πλὴν τῶν κτητικῶν, καὶ περιεκτικῶν, καὶ μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειός τῷ ει, καὶ κολοιός τῷ οι. τὸ δὲ ἐπηός, καὶ αἰζηός ἐκ πάθους διὰ η. ἐξαιρέσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ εος κλινομένων, Ἡράκλειος τῷ ει. καὶ δίκτυον, σίκυον διὰ υ γραφομένων, καὶ πλοῖον τῷ οι.

Ἔτι τὰ εἰς ιων συγκριτικὰ ὑπερδισύλλαβα, βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρείων, χερείων τῇ ει. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η, καὶ εἰς ος ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ γήδιον, γῆ γὰρ διὰ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ, Πριαμίδης, Πηλείδης. οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι τὰ εἰς κος κτητικὰ, πλὴν τοῦ Εὐβοϊκὸς, Δεκελεικὸς, Δαρεικὸς τῇ ει. καὶ θηλυκὸν, Λιβυκὸν διὰ υ. Ἔτι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα, ποικίλος, ναυτίλος. Ἔτι τὰ εἰς ιλευς, Ἀχιλλεὺς, Βασιλεύς. πλὴν τοῦ Πηλεὺς, Νηλεύς. Ἔτι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα, πλὴν τοῦ δῆμος. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σχῆμα, καὶ σῆμα, καὶ δῆμος, καὶ φήμη συγκειμένων, πολύσχημος, ἐπίδημος, πάνδημος, πολύφημος διὰ η. καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος, σκόλυμος, ἔτυμος, καὶ τῶν ἀπὸ ὄνομα συγκειμένων, ὁμώνυμος διὰ υ, καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε, καὶ ὥρας σημαντικά. θερινὸς, χειμερινὸς, ἡμερινός. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινὸς, καὶ φυσκινός. καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως, πῖνος, ἐχῖνος, Ἀκραγαντῖνος, ξύλινος. ἄλλως δὲ τὰ παρώνυμα τῇ ει, ἐλεεινὸς, φωτεινός. Τῶν γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης διὰ ι. Ἄδραστος, Ἀδραστίνη. Αἰήτης, Αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν. δῖνος, δίνη διὰ ι. οἶνος, οἴνη τῇ οι. Τὰ δὲ ῥηματικὰ, ὡς τὸ ῥῆμα. κλίνω μὲν γὰρ κλίνη, καὶ ὑπομίμνω ὑσμίνη διὰ ι, εὐθύνω δὲ εὐθύνη τῷ υ. ἀλλὰ ἢ τῷ η, εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίνη καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι διὰ ι γράφεται. καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη διὰ υ. Ἔτι τὰ εἰς στος, καὶ εἰς σθος ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ ι. ὀϊστὸς, βέλτιστος, ὄλισθος. πλὴν τῶν παθητικῶν, ταῦτα γὰρ τὸ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον, οἷον ἄνυστον. Ἔτι τὰ εἰς ιτης, πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῷ η ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων θηλυκῶν. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη σφενδονήτης διὰ η. πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης διὰ ι. ὄρος ἢ ὄρεος ὀρείτης, καὶ ῥέω βαθυρρείτης τῇ ει. ὁδὸς δὲ ὁδοίτης,

ὁ ὄρος ὁροίτης τῇ οι. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς δα προπαροξυτόνων, Σαμάρεδα, Σαμαρείτης τῇ ει. ὡς γὰρ ἐπὶ καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον Αἴγινα, Αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβέρνηται, κυβερνήτης. τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ὁδοίτης, ὁ ὁροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδός, καὶ ὄρος ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. Καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα τὴν γραφὴν τῶν ἀφ᾽ ὧν παράγεται, φυλάττει. προσίεται, πρόσιτος. Ἀφροδίτη, Ἐπαφρόδιτος διὰ ι. ἠρίθμηται, ἀρίθμητος. ἐστύγηται, στυγητὸς διὰ η. κέκλειται, κλειτὸς τῇ ει. ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ις παράγωγα, χάρις, χαρίεις. τιμὴ, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα, λογίζομαι, λογισμός. προπηλακίζω, προπηλακισμὸς διὰ ι. δανείζω, δανεισμὸς τῇ ει. κέχρησμαι, χρησμὸς διὰ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρι, ἢ ἐρι σύνθετα διὰ ι. ἀρίγνωστος, ἐρίδοξος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, Οἰδίπους. Καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ι, ὕψιστος, ὑψίκερως. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἅλς, ἁλίπλοον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνοια, ἀγχιστεὺς, ἀγχίθυρος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν, καλλίπλουν. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης. ζεῦγος, ζευγίτης. θρᾶνος, θρανίτης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχὸς, Ἀρχίδαμος. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, διὰ γὰρ η. καθόλου γὰρ ἐπὶ τὰ ἐκ τοῦ ἄγω διὰ η, στρατηγὸς, ὁδηγός. Ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ χρηματικὴ τί τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο εἰς ι ὀρθογραφεῖται. Ἔτι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἶρις, Ἶσις, δριμὺς, βριθὺς, πίτυς.

Quæ per ι.

Iota autem habent in α acuta, & penacuta fœminina. loquela, cor. præter gena, ligula, ſanitas, & annonæ penuria per ει. ulna per υι. & præter ea quæ ueniunt à uerbis in ευω, ſupplicatio. Item in ιας acuta fœminina, myrias. præter pubertas, & columba per ει. Rurſum in ιος acuta, & antepenacuta. Aeſculapius, dignus. Item in ιον, & in ιος grauia pluſquamdiſyllaba. libellus,

literula, Axius. præter nomina poſſeſſiua, & contentiua, & materialia. & præter diues per ει, & graculus per οι. amabilis, & iuuenis ex paſſione per η. Excipiantur & deducta à nominibus per εος declinatis, Herculeus per ει. & rete, cucumis per υ ſcripta, & nauis per οι. Nomina item in ιων comparatiua polyſyllaba, melior. præter melior, deterior per ει. Rurſum à deſinentibus in α, & in η, & in ος nominibus diminutiua in ιδιον. pars, particula. lectus, lectulus, inſula, inſulula. præter terra, agellus, terra enim per η. Atque in ιδης patronymica incontracta, Priamides, Peleides. ſic uero & patruelis, & ex filia nepos, & his ſimilia. Præterea in κος poſſeſſiua, præter Euboicus, Decelicus, Daricus per ει. & fœmininum, Lybicum per υ. Item in ιλος penacuta, uarius, nauta. Rurſum quæ in ευς, ut Achilles, rex. præter Peleus, Neleus per η. Præterea in ιμος antepenacute, præter eremus. & quæ à figura, & ſignum, & populus, & fama componuntur, multiformis, inſignis, popularis, famigeratus per η. & præter geminus, ſcolymus, uerus, & ea quæ ſunt à nomen compoſita, cognominis per υ, & præter paratus per οι. Porrò in ινος acuta, temporiſque, & horæ ſignificatiua. æſtiuus, hibernus, diurnus. his autem cõſimile & gracilis, & fugax, & quæ grauiſona ſunt pariter, paſſer, echinus, Agrigentinus, ligneus. Alioqui uero denominatiua per ει, miſerabilis, lucidus. Nominum autem in ινη quæ fiunt à terminatis in ος, uel ης per ι. Adraſtus, Adraſtine. Aetes, Aeetine. quæ uero habent maſculinum, illius ſeruant ſcripturam. turbo, uertigo per ι. uinum, uitis per οι. At uerbalia, ut uerbum. nempe inclino lectus, & ſuſtineo pugna per ι, dirigo uero directio per υ. Cæterum alia per η, pax, luna. ſecuris uero quanquam ab agam par eſt deduci, per ι ſcribitur. & claua, dolor per υ. Rurſum in τος, & in δος ſimplicia pluſquam diſyllaba acuta, & grauiſona per ι. ſagitta, optimus, lubricus. præter accepta paſſiue, hæc enim ſui uerbi ſeruant literam conſimilem, ut expeditus. Itẽ nomina in ιτης, ciuis. prệter uenientia à uerbis

in ω

in ω circunflexis, & à nominibus per η uel deſinentibus, uel declinatis fœmininis. Item ab in ος maſculinis, uel fœmininis. & pręter ea quę à fluo. guberno enim gubernator facit, & funda funditor per η. exceptis artifex, & cuſtos per ι. mons uero montis, & montanus. & fluo, profunde fluens per ει. uia item uiator, & finis finitor per οι. Excipiantur & quæ ab in εια antepenacutis fiunt, Samaria, Samarites per ει. Siquidem ut ſummatim dicam, nomina in ιτης deriuatiua ſui primitiui ſeruant ſcripturam. ut Aegine, Aeginetes. ſenex, ſenex. rectus eſt, gubernator. ſacrificatus eſt, ſacerdos. Tale uero quippiam & uiator, & finitor. habent enim à uia, & finis diphthongi initium. Quinetiam in ιδος ſiue acuta, ſiue grauia, ſcripturam eorum à quibus deducuntur, ſeruãt. ut ab accedit, acceſſus, Venus uenuſtus per ι. numeratus eſt numerabilis, oſus eſt odibilis per η. laudatus eſt, celebris per ει. ut & nomina in εις deriuatiua, ut à gratia gratioſus, honor honorabilis. Atq; in μος acuta, ratiocinor ratiocinatio, uitupero uituperium per ι. fœneror, fœnus per ει, uaticinor uaticinium per η. Pręterea ab αρι, & ερι cõpoſita per ι. multum notus, multum clarus. Item ex uerbis in ω compoſita, tumeo, Oedipus. uerum ο dictionis altitudo in compoſitione à conſonantibus incipentium mutatur in ι, prælatus, alticornis. Item in his quæ ex maris, ut mare nauigans. Rurſum quæ ex propè, induſtria, propinquus, proximus ianuæ. Et quæ à bonum, bene nauigans. Rurſum quæ ab in ος fiunt in ιτης, iugum, iugalis, tranſtrum, remex. Præterea à princeps, Archidamus. Excipiantur quæ ab ago, nam per η. uniuerſaliter enim quæ à duce per η ſcribunt, dux uiæ. Vt ſimpliciter igitur dicam, quorum principium formatiuũ eſt quodammodo in ος, hæc per mutationem ο in ι recte ſcribuntur. Cæterum quæ ancipitia ſunt in prima ſyllaba, habentia quidem in ſecunda ι, uel υ, per ι habent primam in pleriſq;. ueluti Iris, Iſis. acerbus, grauis, pinus.

Ὅσα τῷ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γεα εἰς ειος τῇ μεσοσυλλαβεῖ, ἐπίγειος, πρόσγειος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ συγκείμενα, ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος, καὶ ἀΐδηλος διὰ τοῦ ι, καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ ἑπόμενον. τὸ δὲ ἀοίδιμος ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῷ οι. Ἔτι τὰ εἰς εια τῶν πόλεων, προπαροξύτονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς ευς. Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρεια. Ἀντιοχεύς, Ἀντιόχεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν εἰς εια προπαροξύτονα, ἀσθενής, ἀσθένεια. εὐγενής, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες ἰωταγραφοῦσιν, ἀσθενία, εὐγενία. Ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα διὰ τοῦ αὐτοῦ, Πηνελόπη, Πηνελόπεια. ἠριγενής, ἠριγένεια, ἱπποδάμας, ἱπποδάμεια. τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια οὐ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα τῷ υ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς εια, ὀξύς, ὀξεῖα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων εἰς εια θηλυκά, πρεσβεύω, πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων, ἡγεμών. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία, προεδρία, προσεδρία, ἐμπορία, συμβουλία, παρθενία, ἀσωτία, ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εια, ἀπόλλω, ἀπόλλεια. μήδω, μήδεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ, σάφεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα, Δηϊάνειρα, πίειρα, σώτειρα. Ἔτι τὰ εἰς ειρος προπαροξύτονα ῥηματικά, πέπτω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς εἰς εια, βασιλεύς, βασίλεια. ἱερεύς, ἱέρεια. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν τὰ μὲν παροξύτονα εἰς α θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγγῳ.

Quæ per ει.

Compoſita uero à tertia in ειος per ει mediam habentia, terreſtris, humilis. Item ex ſemper compoſita, æternus. preter ſempiternus, & obſcurum per ι, & omnino in quibus δ ſequitur, decantatus uero à canto per οι. Nomina item urbium in εια antepenacuta, quorum maſculina in ευς. Alexander, Alexandria. Antiochus, Antiochia. Præterea à maſculinis in ης fœminina in εια antepenacuta, debilis, debilitas. generoſus, generoſitas. Iones uero & hæc penacute proferẽtes per iota ſcribũt. debilitas, generoſitas. Rurſum deno-

denominatiua in εια eodem modo, Penelope, Penelopeia. mane genitus, mane genita. equidenſus, equidenſa. harpyia uero, & mergus non eodem modo ſed per υι. Ad hæc à nominibus in υς maſculinis fœminina in εια, acutus, acuta. Item à deſinentibus per ευω uerbis fœminina in εια. ſupplico, ſupplicatio. præter ea quæ habent acutum in μων, ut dux. & præter humanitas, præeminentia, ſedulitas, negociatio, conſultatio, uirginitas, luxuria, hæc enim per ι. Deriuata item à præſentibus, facta in εια. perdo, perditio. curo, cura. calefacio, æſtas. declaro, declaratio. Item ab in ηρ maſculina fœminina in ειρα antepenacuta. ut Deianira, pinguis, ſeruatrix. Rurſum in ρος antepen acuta uerbalia, digero, maturus. incendo, populus. pinſo, coquus. Porrò à finitis in ευς terminata in εια, rex, regnum. ſacerdos, ſacrum. Verum ut abſoluam paucis, penacuta in ια fœminina per ι ſcribuntur, præter facta à uerbis in ευω, antepenacuta autem diphthongo.

Ὅσα τῇ οι.

*Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους τῇ οι μεσοσυλλαβεῖ, νοῦς, *ἐπὰ εὔνοια. πλοῦς, εὔπλοια. βοῦς, Εὔβοια. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια, καὶ τρια. Πολύμνια, ψάλτρια, διὰ τοῦ ι γάρ. γράφεται δὲ τῇ οι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα, εἰς οιος περισπώμενα. οἷον ἄλλος, ἀλλοῖος. παντὸς, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμός, ὁμοῖος. ἕτερος, ἑτεροῖος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως τὸ ι ἐχόντων. Δῖος, Χῖος, Τῖος, μῖος. καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν, ἢ ὥσπερ κτητικῶν. οἰκεῖος, θεῖος, ἀνδρεῖος, τῇ ει γάρ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν παράγωγα εἰς ιτης, ὡς εἴρηται. ὁδός, ὁδοίτης. ὄρος, ὀροίτης. ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα. καὶ πόνος, ποινή. καὶ φόνος, φοινός.

Quæ per οι.

Etiam à nominibus in ους per οι mediam faciunt, ut mens, beneuolētia. nauigatio, proſpera nauigatio. bos, Eubœa. excipiantur in μνια, & τρια terminata. Polymnia, pſaltria, per ι enim. Scribuntur etiã per οι & à nominibus in ος

deriuatiua in *οιος* circunflexa. cuiuſmodi alius, diuerſus. omnis, omnifarius. riſus, ridiculus. ſimilis, ſimilis alter, diuerſus. exceptis quæ contrahuntur, *ι* habentibus. Chius, Dius, Tius, unus. demptis & poſſeſſiuis, uel tanquam poſſeſſiuis. domeſticus, diuinus, uirilis, per *ει* enim. Item ab in *ος* maſculinis deriuatiua in *ιτης*, ut dictum eſt. uia uiator, finis finitor. confinia uero his etiam dominus, domina. & labor, pœna & cædes, funeſtus.

ὅσα διὰ τοῦ υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα τὰ μὲν ἁπλᾶ παροξύτονα διὰ τοῦ υ μάλιστα, λύρα, σφύρα, πορφύρα, σισύρα, πλημμύρα, μοῖρα γε μὴν τῇ οι, καὶ πεῖρα τῇ ει. καὶ πήρα, καὶ χήρα διὰ τοῦ η, καὶ Κίῤῥα διὰ τοῦ ι. καὶ προπαροξύτονα δὲ, καὶ σύνθετα τῷ υ. γέφυρα, Κέρκυρα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υρ ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος, καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος ἁπλᾶ προπαροξύτονα. ἄργυρος, κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα ῥηματικὰ, μάγειρος, πέπειρος. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα διὰ τοῦ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ. ζωΰφιον, μειρακύλλιον, πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ιδιον. Ἔτι τὰ εἰς υζα θηλυκὰ ἁπλᾶ, κόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ἔτι τὰ εἰς υλη θηλυκὰ μονογενῆ, κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη. Ἔτι τὰ εἰς υη, ἀφύη, ἰγνύη, οἰσύη, Καπύη.

Quæ per *υ*.

Nominum uero in *υρα* ſimplicia quidem penacuta per *υ* maxime, lyra, malleus, purpura, lodix, inundatio, parca tamen per *οι*, & experientia per *ει*. & pera, & uidua per *η*, & Cirrha per *ι*. & antepenacuta, & compoſita per *υ*. pons, Corcyra, præter uenientia à maſculina de quibus iam dictum eſt. Præterea in *ρος*, & in *βος*, & in *κος*, & in *λος* ſimplicia antepenacuta. argentum, corymbus, nodus digiti, ſacculus. excipiantur dicta uerbalia, coquus, maturus. Nomina etiam in *ιον* diminutiua penultimantia per *ι*, per *υ* mediam faciunt. animalculum, adoleſcentulus, præter dicta in *ιδιον*. Præterea in *υζα* fœminina ſimplicia, muccus, conyza, oryza. Rurſum in *υλη* fœminina unius

unius generis, hemina, napus, ſoleæ genus, argyla. Porrò in υη, apua, poplex, ſalix, Capua.

Ὅσα διὰ ω.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβούμενον, ἀγωγός, δημαγωγός. Ἔτι τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδον. δυώδης, δυῶδον. πετρώδης, πετρῶδον. Ἔτι τὰ εἰς ωνης ἀρσενικά, εἰ μὴ καθαρόν, διὰ ω. τελώνης, ἀρχώνης. εἰ δὲ καθαρόν, τὸ μικρόν, πλὴν τοῦ Διώνης. Ἔτι τὰ εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικά, δῶμα, χῶμα, χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα, πόμα. Ἔτι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα, Τιθωνός. Ἔτι τὰ εἰς ωνη θηλυκά, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. Δωδώνη, κορώνη, ῥαστώνη. πλὴν τοῦ περόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη, ἀκόνη, ὀθόνη, εὐφρόνη. Ἔτι τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα ὑπερδισύλλαβα, τιμωρός. Ἔτι τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτονα, πρώρα, χώρα, ὥρα, ψώρα. Ἔτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα, φειδωλός, αἰτωλός. πλὴν τοῦ ὀβολός, καὶ θολός. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ι ἀρκτικόν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτό, μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ ἰόνιον, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰός, ἢ ἴον συνθέτων. ἰόλεως, ἰοχέαιρα, ἰοβόλη. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀβολός σύνθετα, τριώβολον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀλῶ, διζώλης, προώλης, ἀπώλεια. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ, ἀπώμοτον, ὁρκώμοτον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα, ἀνώνυμον, πολυώνυμον. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ, πολυώνυξ, διζώνυξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ χρέος, χρεωφειλέτης, χρεώστης. πλὴν τοῦ χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄφελος, ἀνωφελής, βιωφελής, ἐπωφελής. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμός, ἐπώφθαλμον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ σύνθετά τε, καὶ ἄλλως παράγωγα. διζώστοον, πρώστοον, Στωϊκόν. οἷα δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωγα, στωμύλος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας, ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρω συλλαβῇ. γηρωκόμος, γηρωβοσκός. δύο δ' ἑπομένων, οὔ. γηροκτόνος, γηροτρόφος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν. διώροφον, τριώροφον. εἰ δὲ μακράν, οὔ. χρυσόροφον, ὑψόροφον, πεντόροφον. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος, ἀνώλεθρος μὲν γάρ, καὶ ἐπώλεθρος διὰ μεγάλου. ψυχόλεθρος δέ, καὶ ἀνθρωπόλεθρος διὰ μικροῦ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικά, καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λογιώ-

τερος μὲν γὰρ, καὶ λογιώτατος διὰ τοῦ μεγάλου. ἐνδοξότερος δὲ, καὶ ἐνδοξότατος τοῦ μικροῦ. Καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκὰ, εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο βραχεῖα διὰ τοῦ μεγάλου, ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρὰ, τοῦ μικροῦ, σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω δὲ συντάττοιτ' ἂν τοῖς εἰρημένοις οἰκείως, τυμβορύκτης μὲν γὰρ, καὶ φρεορύκτης, καὶ τοιχορύκτης διὰ τοῦ μικροῦ, ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ, καὶ φρεωρύχος, καὶ τοιχωρύχος διὰ τοῦ μεγάλου, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. Ἔτι τὰ εἰς ωτος τοῦ μεγάλου, λωτὸς, μισθωτὸς, μυττωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος, οἷον τὸ νεοττός, καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός.

Quæ per ω.

Cæterũ nomina in ωγος acuta ω magnũ habẽt in media, ductitius, concionator. Itẽ in ωδης, & ωδες. odoratus, odoratum, petroſus, petroſum. Et in ωνης maſculina ſi non purum, fit per ω. publicanus, princeps. ſi uerò purũ, per ο paruum. præter Diones. Ad hæc neutra in μα uerbalia, domus, agger, color. præter quæ à uerbis in μι, donatio, poculum. Item in ωνος acuta, Tithonus. Præterea in ωνη fœminina ſi propria non ſint, neq; acuta. Dodona, cornix, requies. præter fibula, acus, ſuffocatio, funda, cos, linteum, nox. Item in ωρος acuta pluſquam diſyllaba, ultor. Deſinentia item in ωρα fœminina grauia, prora, regio, hora, ſcabies. Item in ωλος acuta, parcus, Aetolus. præter obolus, & turbidus. Si uerò ι initialis quidem fuerit, ſtatim põſt ipſam ω magnũ ſcribitur. præter Ionium, & quæ à ſagitta, aut flos compoſita, Iolaus, ſagittis gaudens, peſtifera. Itẽ ex obolus compoſita, triobolũ. Præterea quæ ex perdo, exitialis, perditus, perditio. Rurſum ex iuro, deuotum, iuratum. Item à nomen, ignobile, celebre. Ab unguis quoq;, multũguis, & exunguis. Item à debitum, debito obnoxius, debitor. præter decoctor, & ſoluens debitum. Rurſum ab utilitas, ut inutilis, uitæ utilis, perutilis. Item ab oculus, oculatũ. Præterea à porticus compoſitaq;, & aliter deriuata. quod extra, quod ante portã, Stoicũ. qualia ſanè & quæ ab ως ſimplicia

plicia deriuantur,facundus. Item quæ à ſenectus, una ſequente conſonante ρω ſyllabam.curans,& paſcens ſenes. duabus autem ſequentibus,nō.ſenes enecans,ſenes alens. Item à tabulatum,ſi habeant ante ω ſyllabam breuem.duo tabulata habens,tria tabulata. ſi uerò longum,nō. aurotectum,altitectū,quintotectum. quemadmodū ſanè & quæ à pernicies fiunt,non interiturus enim, & pernicioſus per ω magnum. animiperda uerò, & hominis pernicies per ο paruum. Et in ότατος ſuperlatiua,& in ότερος comparatiua ſimiliter.diſertior quidē, & diſertiſſimus per ω magnum. glorioſior uerò,& glorioſiſsimus per ο paruū.Finita quoq; in οσύνη fœminina,ſi uocalis quidem ante ο ſit breuis,per ω magnum,ſacrificiū. ſi uerò longa, per ο paruum,ſapientia Et quæ à fodio ordinari cum dictis apte poſſunt,tumbæ foſſor quidem, & putei foſſor,& parietis exfoſſor per ο paruum,quia poſitione υ intenditur. tumbæ foſſor autē, & putei foſſor,& muri foſſor per ω magnum,quia non habent productum υ. Præterea in ωτος per ω magnum,celtis,mercenarius, allium. demptis quæ ſunt à finitis in ος, ut pullus. & niſi uerbi declinatio impediat, ut in dictione arabilis.

Ὅσα διὰ τοῦ ο.

Τὰ δὲ εἰς οστον διὰ τοῦ μικροῦ, πολλοστόν, ἑκατοστόν. Ἔτι τὰ εἰς οχος, καὶ οκος. Ἀντίοχος, σιτοδόχος, ξενοδόκος, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς οτης σχηματιζόμενα, φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ἔτι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα ὀξύτονα, μαστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὤψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων, χαρωπόν. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος, ἢ εἰς ον, δῆμος Δημόκριτος, καὶ δημόσιος. δῶρον, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος κλητικὰ μὲν ὄντα τῷ ω, ἥρωος. ἕτερα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ ταῦτα μονοφθόγγως, γελῶος. Καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Ἡ δὲ τῶν συναιρουμένων ὀρθογραφία ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐῤῥέθη, οὕτω γινέσθω.

Quæ per *ο*.

In *οσον* uerò per *ο* paruum, quotum, centuplum. Item in *οχος*, & *οκος*. Antiochus, frumentum, hoſpites, munera ſuſcipiens. Præterea à finitis in *ος* in *οτης* formata, amicus amicitia, ſanctus ſanctitas. Nomina item in *οπος* formata, acuta, leno. præter ea quæ ab *ωψ* ſignificatiuo oculorum componuntur, pulchroculus. & quæ ex in *ος*, uel in *ον*. populus, Democritus, & popularis, munus, muneribus corruptus. Cæterũ ex uerbis in *ω* compoſita, amo, amans dei. Item in *ωος* ſi poſſeſsiua quidem ſint, per *ω*, herous. alia uerò p *ω* magnũ idq; uniſone, ridiculus. Generaliter autẽ *ο* poſitũ in media, duobus ſequẽtibus cõſonis in ſimplici dictione per *ο* paruum ſcribitur. Cæterũ contractorũ orthographia, ut prius cõtractiones fieri dictũ eſt, ſic fiat.

ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΑ Ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπροσωποῦντα διὰ τοῦ μεγάλου λήγει, τύπτω. εἰ δὲ μὴ πρωτοπροσωπεῖ, τῷ μακρῷ τύπτοιο, τύπτοιτο. τὰ δὲ εἰς ον διὰ τοῦ μικροῦ, πλὴν τῶν προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. τὰ δὲ εἰς μεν τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτομεν. Καὶ τὰ μὲν εἰς μι, διὰ τοῦ ι, τίθημι, τύπτοιμι. τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η, ἐτιθέμην, ἐτυπτόμην. τὰ δὲ εἰς τε δευτεροπροσωποῦντα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτετε. τριτοπροσωποῦντα δὲ τῇ διφθόγγῳ, τύπτονται. τὰ δὲ εἰς ην, διὰ τοῦ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελικοῦ, καὶ τοῦ μέσου τῇ ει. τὰ δὲ εἰς ῃ, ἤθι τῷ ι. τὰ δὲ εἰς ει, καὶ εἰς εις ἑνικά, ὅσα μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τῇ ει, τύπτεις, τύπτει. πλὴν τῶν πεμπτοζύγων, ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἔχει τοῦ πρώτου. τίθημι, τίθης. δίδωμι, δίδως. Ἐπὶ δὲ παθητικοῦ, διὰ τοῦ η, τύπτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα γὰρ τῇ ει, καὶ τὰ τοῦ ὑποτακτικοῦ τῇ αὐτῇ η, ἐὰν τύπτῃς, ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα, καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βοᾷς γάρ, καὶ βοᾷ τῷ α, καὶ χρυσοῖς τῇ οι. Διεγνώσχε δὲ κατὰ διάλεκτον Δωρικὴν τὰ τοῦ ζω, καὶ πεινῶ, καὶ διψῶ, καὶ οὐρῶ, τῇ η γάρ.

γάρ. οἷον διψῇς, διψῇ διφθογγογραφεῖται. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τῶν τοῦ πρώτου σώζει γραφὴν, ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. Πᾶν δ' ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ, ἢ γὰρ τῷ αι, ποιῆσαι. ἢ τῷ ει, ποιεῖν. ἢ τῷ ου, χρυσοῦν. καὶ τὸ πεινῆν γάρ, καὶ διψῆν, οὐρῆν, καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ λήγει τῷ ῃ, περὶ δὲ τοῦ ζῆν ῃ γραφομένου σκεπτέον.

VERBA FINITIVA Ω:

VErborum autem quæ in ω quidem primæ ſunt perſonæ, per ω magnum deſinunt, uerbero. ſi uero non ſint primæ, per ο paruum, uerberaretur. Quæ uero in ον, per ο paruum, uerberabam, præter imperatiua tertiæ perſonæ. In μαι autem per diphthongum, uerberor. at in μεν per ſimplicem uocalem, uerberamus. Atq; in μι quidem per ι, pono, uerberarem. in μην uero per η, ponebam, uerberabar. Porrò in τε quæ quidē ſunt ſecundæ, per ſimplicem uocalem, uerberatis. at quæ tertiæ, per diphthongum, uerberantur Quæ autem in ην, per η. dempto actiuo pluſquamperfecto, & medio per ει. Cæterum in τι, uel θι per ι. In ς, & in ις ſingularia in præſenti quidem indicatiui per ς. uerberas, uerberat. exceptis uerbis quintæ, hæc enim penultimam habent primæ uocis. pono, ponis. do, das. In paſſiuo autem per η, uerberareris. prçter uolo, uis puto, putas. uidebo, uidebis, hæc enim per ς. Et in ſubiunctiuo per eandem η, ſi uerberes, ſi uerberet. Generaliter autē in ω nō contractæ ſecundæ, & tertiæ ſingulares diphthongantur. Quinetiam quæ paſſæ ſunt cōtractionem diphthongo nō carent, clamas enim, & clamat per α, & deauras per οι. differunt tamen iuxta idioma Doricum perſonæ uerbi in ζω, eſurio, & ſitio, & meio, per η enim. ut ſitis, ſitit diphthongo ſcribuntur. Quæ uero in ην, primæ ſeruant ſcripturam, uerberatus ſum, ratus es, ratus eſt. uerberaueram, ras, rat. Omne uero infinitum diphthongo finit; aut enim per αι, facere. aut per ει, facere. uel per ου, inaurare. nam eſurire, & ſitire, & meiere, & quæcunque huiuſmodi η diphthongo terminantur, de uiuere autem per η ſcripto uidendum. *Infinitiuum.*

Ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ παραληκτικά.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω διὰ τοῦ ε συναιρεῖσθαι δυνάμενα, ποιέω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι, παλαίω, πλὴν τοῦ ξέω. Ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ περισπώμενα, στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ, κραταιῶ, περαιῶ. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων. οἷον βέβαιον, βεβαιῶ. ἑδραῖον, ἑδραιῶ. γαῖα, γαιῶ.

Præſentis indicatiui finitiua.

Penultimam autem faciunt in εω per ε contrahi potentia, facio. nõ potentia uero per αι, luctor, præter rado. Præterea in εω pura circunflexa, firmo. præter uetereſco, confirmo, traijcio, & omnino à nominibus diphthongo ſcriptis. ut ſtabile, ſtabilio. ſolidum, ſolido. terra, glorior.

Ὅσα τῇ αι.

Τὰ δὲ εἰς αινω τῇ αι, ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν σθένω, ὅτι σθένος. καὶ πένω, ὅτι πόνος. καὶ φένω, ὅτι φόνος. Ἔτι τὰ εἰς αιρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω. πλὴν τοῦ φέρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά. καὶ περῶ, ὅτι πόρος.

Quæ per αι.

Quæ item in αινω per αι, texo, fabrico. prẹter maneo, & gemo, atq; omnino habentia pro adiacens nomen ex ο. Igitur poſſum, quod potentia. laboro, quod labor. interficio, quod cædes. Itẽ in αιρω, gaudeo, tollo, palpito, uerto. præter fero, & omnino habentia proadiacens nomen ex ο. Itaque & excorio, quod pellis. & penetro, quod meatus.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῷ η, πλὴν τοῦ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ τῷ ι, καὶ ἐπείγω τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ηθω, πλὴν τοῦ βρίθω τῷ ι, καὶ πείθω τῇ ει, καὶ πύθω τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηπω, σήπω. πλὴν τοῦ λείπω, καὶ ἐρείπω τῇ ει.

Quæ per η.

Cæterum in ηγω per η, præter ſileo, uigeo, miſceo per ι, & urgeo per ει. Rurſum in ηθω, præter onero per ι, & ſuadeo per ει, & corrumpo per υ. Item in ηπω, putreo. præter linquo, & diruo per ει.

Ὅσα

Ὅσα τῷ ει.

Ἔτι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ τῷ ει, γελασείω, πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς ειδω, πλὴν τοῦ ἤδω, μήδω, κήδω, πηδῶ, φιληδῶ διὰ τοῦ η. Ἔτι ὅσα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω, τῷ ει ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχει τὸ ο, τὸ ε προέχει. ἀμοιβὴ, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρὰ, κείρω. λοιβὴ, λείβω. λοιπὸς, λείπω. στοιβὴ, στείβω, τῷ ει ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς εινω ὑπερδισύλλαβα, ἐρεείνω, φαείνω. † πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω διὰ τοῦ ι. Τῶν γε μὴν δισυλλάβων εἰς πτω, οὐδὲν παραλήγει διφθόγγῳ. νίπτω, ῥίπτω, πίπτω διὰ τοῦ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω διὰ τοῦ ι, πλὴν τοῦ μιμνήσκω, θνήσκω, κικλήσκω διὰ τοῦ η. Ἔτι τὰ εἰς ιζω, πλὴν τοῦ δανείζω τῷ ει, καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ ἑρπύζω, ποππύζω, ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω διὰ τοῦ υ, καὶ ἀθροίζω τῷ οι.

Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ κανὼν οὐ καθόλου. τῶν γὰρ εἰς υνω ὑπερδισυλλάβων διὰ τοῦ υ γράφεται, ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα διὰ τοῦ υ.

Quæ per ει.

Præterea in ειω deſyderatiua per ει, riſurio, bellaturio. Item in ειδω, præter lætifico, delibero, ango, ſalto, oblecto per η. Et quæ in futuro habent ε, in præſenti quoq; habẽt, tondebo, tondeo. occidã, occido, per ει quidem. Item quæ tranſeſtdo præbẽt ο, ε accipiũt. retributio, retribuo. Parca, diuido. tonſura, tondeo. libamen, libo. reliquus, linquo. ſtœba, ſtipo, nimirum per ει. Præterea in εινω pluſquam diſyllaba, interrogo, oſtẽdo. * prẹter concito, doleo per ι. Verum diſyllaba in πτω nullum penultimat diphthongo, lauo, proijcio, cado per ι. In ισκω uero per ι, præter ſuggero, morior, uoco per η. Itẽ in ιζω ſimiliter, præter fœnero per ει, & egeo per η. & prẹter ſerpo, ſibilo, ululo, effundo, ſtrido, ſingultio, murmuro per υ, & congrego per οι.

Obſeruandũ hic canonem hunc non generalem eſſe, ut quæ in υνω ſunt polyſyllaba per υ ſcribantur. nam adiuuo, obtũdo, fortifico, incito, atque alia per υ.

Τῷ ι.

Ἔτι τὰ εἰς ιζω τῷ ι, πλὴν τοῦ παίζω.

Per ι.

Cæterum in ιζω per ι, præter ludo.

Τῷ υ.

Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα διὰ τοῦ υ, πορφύρω, μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω, πείρω, τείρω, εἴρω, ἀγείρω τῷ ει.

Per υ.

In υρω autem grauia per υ, rubeo, murmuro. præter corrumpo, traijcio, laboro, dico, cõgrego per ει.

Τῷ ω.

Τὰ δὲ εἰς ωζω διὰ μεγάλου, πλὴν τοῦ ἁρμόζω, διαπόζω, ὄζω. Ἔτι τὰ εἰς ωσκω, καὶ ωσσω, πλὴν τοῦ βόσκω. Ἔτι ὅσα τῶν βαρυτόνων διὰ τοῦ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα αὐτῷ παρακείμενον ἔχει διὰ μικροῦ ο γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισπώμενον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ. στρέφω, στροφὴ, στρωφῶ. Ὁ δὲ παρατατικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι. λέγω, ἔλεγον. χαίρω, ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ μέλλων, πλὴν τῶν συνῃρημένων. ταῦτα γὰρ εἰ μὲν διὰ τοῦ ε, ἢ διὰ τοῦ α παραλήγει, τὸ η ἔχει. ποιήσω, βοήσω. εἰ δὲ διὰ τοῦ ο, τὸ μέγα, στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω, ὀνόσω, βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος τῷ μέλλοντι ὁμοίως παραλήγεται, πλὴν τοῦ τεταρτοσυζύγου ὁριστικοῦ πρώτου. οὗτος γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ε, μενῶ, ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα. η δὲ εἰ ὁ μέλλων διὰ τοῦ α, ψαλῶ, ἔψηλα. Ἔτι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι. πλὴν ἐνίων τεταρτοσυζύγων, ἐφ᾽ ὧν δηλονότι τὸ ε ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γὰρ τὸ ε εἰς ο τρέπεται ὁ μέσος, φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι, ἢ εἰς τι ἀμετάπλαστα προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἤτᾳ γράφεται. πλὴν τοῦ εἷθι, καὶ θεῖναι, καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γάρ. καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. Καὶ ὅλως τῶν τεταρτοσυζύγων, τὴν γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζοντα γραφὴν κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κρίνω, κρῖναι. καὶ μηκύνεσθαι ἀναγκαίου ὄντος τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. Πᾶν δ᾽ εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι τῇ οι, ἢ τῇ αι. τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει, τυφθείην. Τὰ δὲ εἰς ειμην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα τῇ ει, τιθείμην. τὰ ἄλλα δὲ πάντα τῇ οι, τυπτοίμην, διδοίμην. Μεταπεπλασμένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει, ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. Γίγνοιτο δ᾽ ἂν καὶ παθητικοῦ παρακειμένου εὐκτικὸν τῇ η.

ἦν

ἢν τὸ μ καθαρὸν ἔχει. πεποίημαι, πεποιήμην. μέμνημαι, μεμνήμην. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν υ πεμπτοσυζύγων τῆς νι, ζεύγνυμι, ζευγνύην. ζεύγνυμαι, ζευγνυίμην. Γ ἂν δὲ ὑποτακτικὸν ὑπὲρ η, ἢ ὑπὲρ ω μεγάλω. ἐὰν λέγωμεν, ἐὰν λέγηται. Γ ἂν δὲ εἰς μαι λῆγον ἀπαθὲς, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, μικρὸ παραληκτεῖ, τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς ο μικρὸν, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς, τὸ μὲν ο ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει, τὸ δὲ α εἰς η, τὸ δὲ ε εἰς η, καὶ αὐτό. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων, ἐῶ, εἴων. ἕω βαρυτόνως, εἷον. ἔθω, εἶθον. ἕλω, εἷλον. ἕλκω, εἷλκον. ἕπω, εἶπον. ἕρπω, εἷρπον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔχω, εἶχον. ἕπομαι, εἰπόμην. ἐρύω, εἴρυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἑστιῶ, εἱστίων, ταῦτα γὰρ τρέπει. ἡ δὲ παρὰ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία, ὡς αἱ συναιρέσεις.

Per ω.

Sed in ωζω per ω magnum, præter adapto, dominor, oleo. Præterea in ωσκω, & ωσσω, præter paſco. Quæcunq; itẽ grauia per ε penultimant, & nomen reſpondens præterito habent per paruum ο ſcriptum, hæc tranſmutata in circunflexum ᾶ, ω magnum aſſumunt, ut tribuo, lex, diuido. uerto, modus, uerto. uerto, reuolutio, uerto. Præteritum uero imperfectum penultimam eandem habet cum præſenti, dico, dicebam. gaudeo, gaudebã. Itidem & futurum, præter contracta. hæc enim ſi quidem per ε, uel per α penultimam η habent. faciam, clamabo. ſi uero per ο, ω magnum, coronabo. præter arabo, inquinabo, paſcã. Primum uero indefinitum futuro ſimilem penultimã facit, præter uerborum quartæ indefinitum primũ. hoc enim per diphthongum, nempe ει penultimat, ſi futurum per ε. manebo, manſi. ſeminabo, ſeminaui. per η autem, ſi futurum per α. cantabo, cantaui. Quinimo & præteritum perfectum, & pluſquamperfectum penultimã eandem habet cum futuro. præter quædam uerba quartæ, in quibus uidelicet ε uel ſola, uel cum ι. nimirum in his ε in ο uertit medium, corrumpam, corrupi. ſuadebo, ſuaſi. In θι uero, uel in τι non

transformata imperatiua,& in ναι infinitiua per η ſcribũt. prǽter eſſe,& poſuiſſe,& miſiſſe,unde dimiſiſſe,demiſiſſe, & quæ huiuſmodi,etenim per ει,prǽter etiam manſiſſe.Atque in totum uerba quartæ, nempe indicatiui ſeruando ſcripturã declinãtur hæc.occido,occidere.iudico,iudicare.& cum produci neceſſe ſit, ι aſſumentia diphthongantur,ut dictum eſt.Porrò omne optatiuum diphthongo penultimat. & quæ in μι quidem per οι, uel per αι,uerberauiſſem. quæ uero in ην non transformata per ει, uerberauiſſem . Rurſum quæ in ειμην quintæ quidem exiſtentia per ει,ponerem. alia uero omnia per οι; uerberarer, darer. Transformata autem præexiſtentem diphthongum ſeruant,facerem,facerem.clamarem, clamarem . Fieri autem poteſt & paſſiui præteriti optatiuum per η, ſi μ purum habeat.factus ſum,factus eſſem.memini,meminiſſem.Similiter aũt in uerbis quintæ per υι, iungo,rem. iungor,erer. Omne autem ſubiunctiuum per η,uel per ω magnum.ſi dicamus,ſi dicatur.Omne uero in μαι definens non contractum,ſi ante μ, ο habet,per ο paruũ penultimat, uerberor. Omne item ο ante coniugatoriũ μ incõtractum,paruũ eſt, præter ſubiunct. in quibus uero augmentũ eſt tẽporale,ο quidẽ ſemper in ω uertunt,α aũt in η,ε uero itidẽ in η. præter quatuordecim illa,ſino,bã.induo grauiſone,bam. conſueſco,bam.capio,bam.traho,bam.dico,bam.ſerpo,bam.. aſſuefacio,bam.habeo,bam.ſequor,bar.traho,bam.ſerpo, ebam.operor,abar.cibũ præbeo,ebam,hæc enim per ει. Cęterũ circa contractiones orthogra.fit, ut ipſę cõtractiones.

ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΕΠΙΡ-ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων τὰ μὲν εἰς αι, ἢ εἰς ες διὰ αι λήγοντα πλὴν τοῦ πάλαι, βαβαί, ἀτταταί. Τὰ δὲ εἰς ην διὰ η, πρώην, χύδην, συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρίν, πάλιν, κατόπιν διὰ ι, καὶ νῦν διὰ υ. Τὰ δὲ εἰς ις διὰ ι, δίς, δεκάκις; πολλάκις, ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς, ἑξείης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἔμπης; ἐπίσης τῷ η. Τὰ δὲ ἐγκλινόμενα εἰ μὴ καθαρὸν τὸ ι; ἢ

κατὰ

μετὰ τοῦ θ, ἢ λ, ἢ μ, ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ τῷ ει. αὐτοβοεί, ἀμοχθεί, ἀσυλεί, πανδημεί, αὐτολεξεί, ἀμαχεί, αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωΐ, καὶ ταὐτισί, καὶ ἀνωνυμὶ διὰ τοῦ ι. εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου διὰ τοῦ ι, πλὴν τοῦ ἀθαμβεί, ἀκηρυκτεί, ἀνοικτεί, ἀσπουδεί, πανθοινεί, ἐκεῖ τῇ ει. καὶ ἁμαρτῆ, παγγενῆ, εἰκῆ, ἀκαρῆ τῷ η, καὶ οἴκοι τῇ οι. καὶ ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομασθέντων, κοινῆ, κομιδῆ, μυδαμῆ. Τὸ δὲ δευρὶ κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι, ὡς καὶ τὸ ὡδί, καὶ νυνί. Τὰ γὰρ ἔχοντα οὕτως ἰωταγραφοῦνται, τριχῶς δ' ἡ ἐπέκτασις. ἢ γὰρ τὸ ι μόνον, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ. Βίηφι, ναίχι. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως τῷ ι λήγει, αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον τῷ μικρῷ, ἀγεληδόν, πεταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδών, τελευτῶν. Τὰ δὲ εἰς ως διὰ τοῦ μεγάλου, πλὴν τοῦ πάρος, τῆμος, ἔναγχος, ἐντός. Τὰ δὲ εἰς ω τῷ μεγάλῳ, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. Εἰσὶ δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα, πέρισυ, χθῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται, ἔχει τὰ πολλά. δικαίων δικαίως, ἄνω ἄνωθεν, οἶκος οἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν, καὶ οὐδαμόθεν. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἑκατέρωθεν διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. Τὸ δὲ ἀποτέρω, καὶ ἀποτάτω τοῖς εἰς ότερος, καὶ ότατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. τά γε μὴν θετικὰ διὰ τοῦ ε, ἀναγνωστέον, πλευστέον, πλὴν τοῦ νυκταῖον. Καὶ τὰ εἰς ικα, καὶ εἰς ιον τῷ ι, αὐτίκα, ἔγγιον. ἀνοιεί

LOCI ORTHOGRAPHICI ADVERBIORUM.

Aduerbiorum autem quæ in ι quidem, uel in ις per ι deſinunt. præter quondam, papæ, atat. Quæ uero in ην, per η. pauloante, abunde, collectim. præter prius, rurſum, retro per ι, & nunc per υ. Quæ aũt in ις per ι, bis, decies, frequenter, ſatis. præter deinde, deinceps, repente, ſtatim, tamen, æque per η. Cæterũ quæ in fine tonũ habent, ſi purum quidem ι ſit, uel cum θ, uel λ, uel μ, uel ξ, uel χ, uel ψ per ει. ipſo clamore, ſine labore, tuto, populariter, ipſa dictione, citra pugnam, ipſo aſpectu, præter mane, chodum, & innominatim per ι. ſi uero cum alia conſonãte p ι, præter intrepide, ſine præcone, latẽter, neglectim,

per omneis dapeis, illic per *ι*. & ſimul, omnino, temere, inſtanter per *η*, & domi per *οι*. atquê omnino aduerbia nominum ſimilia appellata, communiter, ualde, nuſquam. huc autem per extenſionem habet *ι*, ut & ſic, & nunc. Quę uero ſe habent ſic, per iota ſcribuntur. trifariã autem fit extenſio, nam aut per *ι* ſolum, aut cum *φ*, aut *χ*. certe, uiolentia. Præterea quæ *θ* in ultimo habent, grauiſone per *ι* finiunt. ibi, alibi. Quæ uero in *ον*, per *ο* paruum. gregatim, fluuiatim. præter impedimento, tandem. Cæterum in *ως* per *ω* magnum, præter antea, tunc, nuper, intus. At quæ in *ω*, per *ω* magnum. ſurſum, deorſum. præter ſeorſum, huc. Sunt itẽ & in *υ* deſinẽtia, ſuperiore anno, gry. Penultimã uero ſimilem illis à quibus deducũtur, habent multa. ut à iuſtorum iuſte, à ſurſum ſuperne, à domus domo. ab aliquis alicunde, & nulla ex parte. præter aliunde, & utrinque, altera ex parte, propter multas deinceps breues. Longius uero, & longiſſime finitis in *οτερος*, & *οτατος* nominibus conueniũt. Poſitiua tamen per *ε*, legendũ, nauigandũ, ſpirandũ, præter optandũ. Et in *ικα*, & in *ιον* per *ι*, ſtatim, propius.

ΚΟΙΝΟΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

Κοινοὶ δ' ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ οὗτοι, ἀρχῶν τε, καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν ἀπαθῶν, ἂν μὴ πάνυ τὰ περὶ μέσων ἁπλῶς εἰρημένα κωλύῃ. Ἡ βδε διὰ τοῦ ε γράφεται, βδέλλα, βδελλυρός. Ἡ βδυ διὰ τοῦ υ, βδύλλειν. Ἡ βε πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ, καὶ ρ διὰ τοῦ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. Μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο. βέλεμνον, βέβηλον, βελόνη, πλὴν τοῦ βέβαιον. πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ τῇ αι. βαιόν, βαίτη. Ἡ βη πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ διὰ τοῦ η. βηλός, βῆμα, Βηρυτός, βήττω. Μέσον τὸ ι, Βηρίνη, πλὴν τοῦ Βηρυτὸς διὰ τοῦ υ. πρὸ δὲ τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ, καὶ ν τῷ ι. βία, βίος, βίκος, βινεῖν, πλὴν τοῦ Βύας διὰ τοῦ υ. Μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον, βιοτή, πλὴν τοῦ βιώσιμον. πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ τ διὰ τοῦ υ. βύω, βυθός, βύβλος, βύζην, βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα διὰ τοῦ η, καὶ Βοιωτία τῷ οι. Με-

οι. Μέσον τὸ ι, βύβλινον, καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον διὰ ζ, Βιζύη. Η βλε πρὸ μὲν τοῦ π τῷ ε, βλέπω. πρὸ δὲ τοῦ σ τῇ αι, βλαισός. Η βλυ πρὸ μὲν τοῦ ζ τῷ υ, βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ τῷ ι, βλίτον. πρὸ δὲ τοῦ χ τῷ η, βληχή. Μέσον τὸ ω μέγα, βληχωνία. Η βλω διὰ μεγάλου, βλωθρός, βλωσυρός. Μέσον τὸ υ, βλωσυρός. Η βο πρὸ μὲν φωνήεντος, καὶ σ, καὶ δισυμφώνου διὰ μικροῦ. βοή, βόσις, βότρυς. Μέσον τὸ ε, βορέας, καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὄν, βοώτης. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν, βόρβορος. πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσομένου διὰ ω μεγάλου. βῶλος, βωμός. ἄλλως δὲ διὰ μικροῦ, βόλβιτον, μέσον τὸ ι. Η βρε τῷ ε, βρέγμα. Μέσον τὸ υ ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τη τῷ η, βρεντήσιον. Η βρι πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ διὰ ι. βρίθω, βριμῶμαι. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ τῷ υ. βρύειν, βρύκειν, βρύτζον, βρύχειν. Η βρο πρὸ τοῦ τ, ἢ δισυμφώνου διὰ μικροῦ βροτός, βροντή. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ τῷ μεγάλῳ. βρωμᾶσθαι, βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος, βρῶμος δὲ τῶν σιτίων. Τῆς δὲ βα μέσον ἐν μὲν κη, καὶ κτη, η. βάκηλος, βακτηρία. ἐν δὲ δι, καὶ σι, ι. βαδίζω, βασιλεύς. ἔτι ἐν βι, ἡγουμένου ρ, βάρβιτον. ἄλλως δὲ τι πάντα τῷ υ, βαβυλών, βαΰζειν, βακχυλίδης, εἰ μὴ πατρωνυμικόν. ἐν δὲ γω τὸ μέγα, βαγῶας.

COMMVNES LOCI ORTHOGRAPHICI omnium partium orationis.

COmmunes autem nominum, & uerborũ, & omninoomniũ orationis partium loci habeantur orthographici tales. de initialibus, & medijs, item ſimplicibus integris, ſi non abunde de medijs ſimpliciter dicta uetent. Syllaba βδε per ε ſcribitur, hirundo, odioſus. βδυ per υ, odio habere. βε ante β quidem, & λ, & ρ per ε. ſtabile, ſagitta, barathrum. Media ε, & η, & ο. ſagitta, profanum, acus, præter ſtabile. ante uero ο, & τ per αι. paululum, pelliceum. βη ante λ, & μ, & ρ, & τ, per η. cœlum, gradus, Berytus, tuſſio. Media ι, Berine, præter Berytus per υ. ſed ante α, & ο, & η, & ν per ι. uis, uita, poculum, coire, præter Byas per υ. Media αι, & ο. uiolentum, uita, præter uiuidum. ante uero ο, & θ, & duplicem conſonam, præter τ per υ. obturo,

Loci literæ β cum alijs literis.

profunditas,iuncus,denſe,byſſus præter conuallis per θ, & Bœotia per οι. Media ι, iunceum, & υ ſubſequens ζ. Bizye. Βλε ante π quidē per ε,uideo.ante uero σ per αι, blæſus. Βλυ ante ζ quidem per υ,ſcaturire.at ante τ per ι,blitum. Cæterum ante χ per η,balatus. Media ω magnum,pulegium. Βλω per ω magnum,altus,terribilis. Media υ, terribilis. Βο ante uocalem quidem, & σ, & duplicem conſonam per ο paruum. clamor,cibus, uua. Media ε, Boreas. & ω magnum ſi purum ſit,Bootes. ſi uero non, ο paruum, cœnum. uerum ante λ,& μ collocatum, per ω magnum gleba,ara. aliter autem per ο paruum, ſtercus, media ι. Βρε per ε,ſinciput. Media υ in θυ, extollo. in τηη, Brunduſium. Βρι ante θ quidem,& μ per ι. onero, infremo. ante uero uocalem,& ante κ,& τ,& χ, per υ. ſcatere, deuorare,cortex,fremere. Βρο ante τ,uel duplicem conſonam per ο paruum. mortalis, tonitru. ante μ uero, & σ per ω magnum. fœtere,cibus. præter crepitus hoc eſt ignis ſonus, crepitus aūt eſurientium. Βα autem media in κυ quidem,& κτη eſt η. utſpado,baculus. In δι uero,& σι per ι. uado, rex. Præterea in βι,præcedente ρ, barbiton. aliter uero omnia per υ, Babylon,latrat,Bacchylides,niſi patronymicum ſit. In γω autem ω magnum,ſemiuir.

Η γε διὰ ε, πλὴν τοῦ γαῖα, καὶ γαῖσα. Μέσον τοῦ ε, γενεὰ, πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα, γεωμέτρης. Μέσον δὲ αι τὸ μικρόν, γαιοδότης. Η γη μόνη διὰ η, γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π διὰ υ. γύης, γύλινος, γυμνός, γύπαιεν. ἐξαιρεῖσθαι τὸ γήϊνος διὰ η, καὶ γυῖα τῇ υι. Μέσον δὲ μνη, τῷ η, γυμνήτης. πρὸ δὲ τοῦ γ, καὶ ν τὸ ι, γίγας, γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει, καὶ γυνὴ διὰ υ. Μέσον τὸ υ, γίγλυμος. ἔστι τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, διὰ η, γήθω, γῆρας, πλὴν τοῦ γῦρος διὰ υ. Η γλι, διὰ ι, πλὴν τοῦ γλήνη τῷ η. καὶ γλυκὺ, καὶ γλύφειν τῷ υ. Η γλω, ἔστι ἡ γνω, διὰ μεγάλω, πλὴν τοῦ γνόφος. Η γο, διὰ μικρῶ, πλὴν τοῦ γωνία. Μέσον τὸ υ, γωρυτὸς Γορτύνη. Η γρα τῷ αι. Γραικός. Η γρυ μόνη διὰ υ, πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η, γρηγόριος. Μέσον τὸ μικρόν, γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π διὰ υ, γρυπός. πρὸ δὲ τοῦ

τοῦ

τοῦ φ διὰ τοῦ ι, γρίφος. τῆς δὲ γα μέσον τὸ ι καὶ ε, γαλεώτης, γα-λειψὸς, γαβρίας, πλὴν τοῦ γαμήλια.

γε per ε, præter terra, gæſa. Media ε eſt, generatio, præter generoſus. & ω magnum, Geometres. Media αι, ο paruum, terræ dator. γη ſeorſim per η, terra. ante uero uocalem, & λ, & μ, & π per υ, dentale, cophinus militaris, nudus, tugurium. excipiatur terrenus per η, iugerum per υι. Media in μνη per η, expeditus. ante uero γ, & ν, ι. Gigas, fieri. præter genero per ει, mulier per υ. Media per υ, applauſus. & ω magnum, cognoſco. ante θ autem, uel ρ per η. lætor, ſenectus, præter gyrus per υ. γλι per ι, præter pupilla per η. & dulce, ſcalpere per υ. γλω, & γνω per ω magnum, præter caligo. γο per ο paruum, præter angulus. Media per υ, Corytus, Cortyna. γραι per αι, Græcus, γρυ ſola per υ. Cæterum ante γ, per η, Gregorius. Media per ο paruum, uigilo. Præterea ante π per υ, aquilinus, ante uero φ per ι, griphus. γα autem media per ι, & ε. feles, Galipſus, Gabria, præter nuptiæ. *Litera γ cum alijs.*

Η δὲ τῷ ε, πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, καὶ δαίδαλος, καὶ δαὶς, καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε, δέλεαρ, πλὴν τοῦ δέραιον. καὶ ι, δεξιὰ καὶ πλὴν τοῦ Δερκύλος, καὶ δαιτυμὼν, καὶ δερμύλω διὰ τοῦ υ. Η δὴ μόνη συνδεσμικῶς μὲν διὰ τοῦ η, δή. ῥηματικῶς δὲ τῆς ει, δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος διὰ τοῦ ι, πλὴν τοῦ δηοῦν τοῦ η, καὶ δύο τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ δείδω τῆς ει, καὶ δοίδυξ τῆς οι. Μέσον τὸ υ, δίδυμος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ δήκω, ὅθεν τὸ δῆγμα τὸ η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα τῆς ει. Μέσον τὸ υ δίκτυον, καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὂν, διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρὸν, διπλόη. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ δεινὸν τῆς ει, καὶ δὴν τῷ η. Μέσον τὸ ε προπαροξυτόνως, δήνεον. Η αι ὀξυτόνως, δηναιόν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ δὺς, καὶ δύσις τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, δίχα. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ δεῖπνον τῆς ει. Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς σύνθετα τῷ ι, †διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. πρὸ δὲ τοῦ η, καὶ μα τῷ η, δηθὰ, δῆμος. Μέσον γὰρ μη τὸ η, Δήμητρα. Μέσον γὰρ θυ τὸ υ, δηθύνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ δειλὸς, καὶ δείλη τῆς ει. Μέσον ἡ αι, δείλαιος. πρὸ δὲ τοῦ ρ τῆς ει, δίπον.

πλὴν τοῦ δῆξις, καὶ δηρὸν τῷ κ. Η δμω τῷ μεγάλῳ, δμώς. Η δνο διὰ μικροῦ, δνοφερόν. Η δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ μικρῷ. δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσον τὸ ι, δολιχόν. πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δόμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ δόσις, καὶ δοτήρ. Η δρο πρὸ μὲν τοῦ μ διὰ μικροῦ, δρόμος. πρὸ δὲ τοῦ π διὰ μεγάλω, δρόπαξ. Η δρυ, τῷ υ, πλὴν τοῦ δριμὺς τῷ ι. Τῆς δὲ δα μέσον γὰρ κτυ, καὶ κρυ τὸ υ. δάκτυλος, δάκρυον. τὰ δ' ἄλλα ι, δαψιλής, Δαμιανός. εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, καὶ τὸ μικρόν, Δάμοσος.

Δ cum alijs. Δε per ε ſcribitur, præter ſcire, unde ſciens, ingenioſus, & cõuiuium, & coquus. Media per ε, eſca. præter torques, & per ι dextra. præter Dercylus, & conuiua, & ſanguinem bibo per υ. Δη ſola coniunctionaliter quidem per η, ſanè. uerbaliter uero per ει, oportet. ante uero uocalẽ per ι, præter populari per η, & duo per υ. Item ante δ, præter timeo per ει, & cochleare per οι. Media υ, geminus. Itẽ ante κ, præter mordeo, morſus per η. & monſtro, unde demonſtro, demonſtratio per ει. Media υ, rete. & ω magnum ſi purum ſit, perſequor. paruum uero, ſi nõ purum, impoſtura. Item ante ν, præter graue per ει, & diu per η. Media e antepenacute, conſilium. αι acute, diuturnũ. Porrò ante σ, præter δῦς, & occaſus per υ. etiam ante χ, bifariã. Item ante duplicem conſonantem, præter cœna per ει. Generaliter uero ex bis compoſita per ι, bipes, duplex, biceps, biforme. ante uero η, & μ per η. diu, populus. Media in μη eſt η, Ceres. In θυ, υ, moror. Etiam ante λ, præter miſer, & crepuſculum per ει. Media αι, miſer. ante uero ρ per ει, præter contentio, & diu per η. Δμω per ω magnum, ſeruus. Δνο per ο paruum, tenebroſum. Δο ante quidem κ, & λ, & ν, per ο paruũ. appareo, dolus, arundo. Media ι, longum. ante uero δ, uel μ, uel ρ per ω magnum. Dodona, domus, donum. præter domus, & donatio. Præterea ante σ, & τ, præter datio, & dato. Δρο ante μ quidem per ο paruum, curſus. ante uero π per ω magnum, dropax. Δρυ, per υ, præter acerbum per ι. Δα autem media

media κτυ,& κρυ per υ, digitus, lachryma . alia autem per ι,abundans, Damianus. niſi prædicta impediant, & ο paruum,Damoſus.

E. ἡ ε μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν διὰ τοῦ ε, ἐπιῤῥηματικῶς δὲ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ Αἴας. πρὸ δὲ τοῦ α, τὸ ε, πλὴν τοῦ αἶα. Ἔτι πρὸ τοῦ ἔωλον. πλὴν τοῦ αἰών, αἴωλον παροξυτόνως, αἰώρα. Μέσον προπαροξυτόνου τὸ μέγα, αἴωλον, πλὴν τοῦ αἰώρα. Ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ αἰδώς. Μέσον τὸ η τοῦ ε, ἐδητύς. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθήρ. Μέσον ἡ δίφθογγος, ἔθειρα. εἰ μὴ ἐν εἰς ιζω, οἷον ἐθίζω. Μέσον τῆς αι, τὸ ι ἐπὶ τοῦ Αἰθίοψ, τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. Μέσον τὸ η τοῦ ε, ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ δίφθογγῳ, καὶ ἐκυρὸς τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ αἴλουρος, Αἴλιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι ἔλεος, ἐλινύω, πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ αἷμα, καὶ αἱμύλος. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, ἐμύλος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ αἶνος, καὶ αἰνός. καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, Ἐνετὸς, ἀνίπτομαι, πλὴν τοῦ Αἰνείας τῇ διφθ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον ἡ διφθ. ἐπείγω. πλὴν τοῦ Ἐπηκός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ αἴρα, αἱροῦμαι, αἴρειν. Μέσον τὸ ε, ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι, ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρόν, ἐρύκω, ἐρυμνόν τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω τῷ η. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω τῇ διφθ. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶσα. Μέσον τὸ ι, ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω, καὶ αἴσυλον τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. τὸ μὲν γὰρ αἴτνη τοῦ αἴθω παράγωγον. Μέσον τὸ ε, πλὴν τοῦ ἑταῖρος, καὶ αἰτησίας δὲ τῷ η, ἔτυμος τῷ υ, ἕτοιμος τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ αἰχμή. Μέσον τὸ ε, ἔγχελυς. καὶ τὸ ι, ἔχιδνα.† πλὴν τοῦ ἐχυρόν τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ τῇ αι, ἄγυρος. πλὴν τοῦ ἐγώ, καὶ ἐγείρω. Μέσον ἡγουμένου γ ἐστὶ τὸ υ, ἐγγυῶμαι. καὶ τῷ ω, ἐλίσ καινο,

E. ε ſola pronominaliter quidē per ε, aduerbialiter uero per αι, unde lamentari, & Aiax. ante uero α, per ε, præter terra. Item ante ο, marcidum. præter æuum, uarium penacute, geſtatio. Media antepenacutæ ω magnū, marcidum, E.

præter geſtatio. Rurſum ante β, præter ianua, hei. Preterea ante δ, præter pudor. Media η ipſius ε, cibus. Itē ante θ, preter ardeo, æther. Media ει, coma. niſi in ιζω, ut aſſueſacio. Media αι eſt ι in Aethiops, υ in calefacio. Porrò ante κ, preter ęrumna, blanditiæ. Media eſt η dictioni s ab ε incipientis, quietus, præter ille per ϱ, & ſocer per υ. Itē ante λ, preter feles, & Aelius. Media ε, & ι. mina, ſtupeo. preter oliua, plāta. Rurſum ante μ, præter ſanguis, & blandus. Media ε, & υ. uomitus, blandus. Item ante ν, præter laus, & grauis, & obſcure loqui, unde ænigma. Media ε, & ι. Venetus, obſcure loquor, præter Aeneas per ϱ. Preterea ante π, præter altum. Media ει, urgeo, præter Epeus. Item ante ϱ, præter lolium, eligo, tollere. Media ε, cicer. & ι, lana. præter hæc rubrum, detineo, munitum per υ. & eremus, ſedeo per η. diruo, innitor per ει. Item ante σ, præter ſentire, dedecus, Aeſopus, Parca. Media ι, comedo, præter pudefacio, & impium per υ. Etiā ante τ, præter petere, cauſa, Aetna, uerum Aetna ab ardeo deductum. Media ε, præter ſocius. Eteſias uero per η, uerus per υ, paratus per οι. Item ante χ, præter cuſpis. Media ε, anguilla. & ι, uipera, præter tutum per υ. Cæterum ante ψ, præter ſtatim. ante uero γ per αι, populus arbor. preter ego, & ſuſcito. Media precedente γ altero υ, promitto.

Ἡ ζε διὰ ε, ζέφυρος. Ἡ ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῆς ει ζειὰ, ὅθεν τὸ ζείδωρος ἄρουρα. πρὸ δὲ τοῦ θ διὰ υ, ζῦθος. πρὸ δὲ τοῦ λ διὰ η, ζῆλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ζύμη διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. Ζήνων, ζητεῖν. Ἡ ζω, διὰ μεγάλω, πλὴν τοῦ ζόφος.

Z. Ze per ε, zephyrus. ζει quidem ante uocalem, per ϱ, ſemen, unde illud fertile ſolum. Ante uero θ, per υ, zythus. Sed ante λ, per η, zelus. Preterea ante μ, preter frumentum per υ. Item ante ν, & τ. Zeno, querere. ζω per ω magnum, preter caligo.

Apud Homerum paſſim.

Ἡ. η μόνη ἀρθρικῶς μὲν, καὶ ἐπιρρηματικῶς τῷ η. ἥ, ἤ. ἦ τῇ οἱ, οἵ, οἷ. συνδεσμικῶς δὲ εἰ μὲν διαζευκτικῶς διὰ η, εἰ δὲ

εἰ δὲ συναπτικῶς τῇ ψ. πρὸ δὲ φωνήεντος διὰ τοῦ ι, πλὼ τοῦ ἰαὼς, καὶ ἰὺς τῷ η, ὡς ἔα τῇ ψ, καὶ ὑάκινθος, ὗψ, ὑάδες, ὕαινα τῷ υ, καὶ υἱὸς τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἶον, οἰωνὸς ὄρνις τῇ οι. Μέσον τὸ ε, ἱερεύς. καὶ τὸ μέγα, ἰωὴ, οἰωνός. πλὴν τοῦ Ἰόνιον πέλαγος, καὶ Ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ ἡδὺ, ἧδος διὰ η. καὶ ὕδωρ, ὕδνον διὰ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι, καὶ εἶδος τῇ ψ. Μέσον τὸ υ, ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα, εἴδωλον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον, ὕσσωπος, ὕστριξ, ὕσπληξ, ὑσσὸς, ὗς διὰ υ. καὶ οἶστρος, οἰσύπη, οἷς τῇ οι. καὶ εἷς, καὶ εἰς τῇ ψ. καὶ ἥσυχον, καὶ ἧσις διὰ η. Μέσον τὸ υ, ἥσυχος. ὡς τὸ μέγα, ὕσσωπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὼ τοῦ ἡνίαι, ἧνις, ἥνυστρον διὰ η, καὶ οἶνος τῇ οι. Μέσον διὰ ι, ἡνίαι, πλὼ τοῦ ἥνυστρον διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Μέσον τὸ ι, Ἰξίων. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὼ τοῦ Ἤπειρος, ἤπιον, ἠπύω, ἠπίαλος διὰ η. καὶ ὑπὸ, ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη διὰ υ. Μέσον τὸ ι, πλὼ τοῦ ἠπύω διὰ υ, καὶ ὑπήνη διὰ η. πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ διὰ η. πλὼ τοῦ ὑβὸς, ὕβρις. ὑγρὸν, ὑγιαίνω διὰ υ, καὶ Ἴβηρ διὰ ι. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἡγεμὼν, ὑγιεία. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, πλὼ τοῦ ἰθὺ, Ἰθάκη, Ἰθώμη διὰ ι. Μέσον τὸ μέγα, Ἰθώμη, πλὼ τοῦ ἴθορος. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ εἰλικρινὲς, εἰλῶ, εἴλως τῇ ψ. καὶ ἵλεως, Ἰλλυριὸς, ἱλαρὸς, Ἴλιον, ἰλὺς, ἰλιὸς, ἴλαος, ἴλιγξ διὰ ι καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν διὰ υ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἰλύω, καὶ Ἠλύσιον, καὶ Ἰλλυριὸς διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν διὰ ι. καὶ ὑμῖν, Ὑμηττὸς, ὕμνος διὰ υ, καὶ εἷμα τῇ ψ, καὶ οἶμος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, καὶ η. Ὑμηττὸς, ἡμέρα. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἴτης, ἰτρίον διὰ ι, καὶ οἶτος τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, Ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι, Ἡφαιστίων. πρὸ δὲ τοῦ κ τῇ ψ, πλὴν τοῦ ἥκω, ἥκιστα διὰ η. καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἰκρίον, ἴκτης διὰ ι, καὶ οἶκος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, ἀΐκελος, πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ Ἥρα, ἥρως, ἠρέμα, ἤριον διὰ η, καὶ Ἶρις διὰ ι. καὶ ὕρρα, Ὑρκανοὶ, ὕρχιον διὰ υ. Μέσον τὸ ε, ἐρεμα, τὸ γὰρ Ἡραῖον τῶν διὰ τοῦ αιον ἐστί. καὶ τὸ η, εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα, εἰρωνεία. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ ἦχος τῷ η, καὶ οἴχεσθαι τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ ψ διὰ υ, πλὴν τοῦ ἶψ τῷ ι. Η Θε τῷ ε, Θεός, Θέμις. Μέσον τὸ ι, θερινόν. καὶ τὸ μέγα, θεωρῶ. Η Θει πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ψ, πλὴν τοῦ

θύω, ὅθεν θυσία τῷ υ, καὶ θύασος τῷ ι, καὶ θηεῖσθαι τῷ η.
πρὸ δὲ τοῦ β τῷ η, Θῆβαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ θίγω, θιγγά-
νω τῷ ι, καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, θήκη. Ἔτι πρὸ τοῦ
λ, πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ θύρα, θύρσος
τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ θύσανος διὰ υ, πρὸ δὲ τοῦ μ διὰ
υ, πλὴν τοῦ θημὼν τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, θύννος. πλὴν τοῦ θοίνη
τῆς οι, καὶ θείνω τῆς ει. Η θλι τῷ ι, θλίβω. Η θνη διὰ η, θνήσκειν.
Η θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ ν, καὶ σ, καὶ ψ
διὰ μεγάλου. θωή, θῶκος, θωμός, Θώμ, θώς, θώψ. πρὸ δὲ τοῦ λ,
ἢ ρ τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ θώραξ. Μέσον τὸ υ, θόρυβος. πλὴν τοῦ
θωρήσσω διὰ η, καὶ Θωρικὸς τὸ ι. Η θρε διὰ ε, θρέμμα. Η θρι
πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, πλὴν τοῦ θρυαλλίς, καὶ θρύον διὰ
υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισυμφώνου. θριδακίνη, θριγγός, θρίξ, θρίψ.
πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ διὰ η. θρῆνος, θρη-
σκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ διὰ υ, θρύλλος. Η θρο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ
θρώσκω, θρωσμὸς διὰ μεγάλου. Τῆς δὲ τα μέσον ἐν λυ τὸ
υ, θαλύσιον. ἐν μι τὸ ι, θαμινά, πλὴν τοῦ θάμυρις τὸ υ. Ἐν γη,
ἡγουμένου ρ, τὸ η. Θαργηλιών.

1. ι. ι ſola articulariter quidem, & aduerbialiter per η. hęc, qua. uel per οι, hi, quò. Coniunctionaliter autem, ſi diſiunctiue etiam per η. ſi uero cõtinuatiue, per ει. Ante uocalem autē per ι, praeter aurora, & bonus per υ, & eia per ει. & hyacinthus, pluit, hyades, hyæna per υ. & filius per υι, & teno, quale. †puto, auſpicium, quis per οι. Media ε ſacer, & ω magnum flatus, auſpicium, præter Ionium pelagus, & Ionia. Item ante δ, pręter dulce, uoluptas per η. & aqua, tuber, per υ. & tumeo, unde tumor per οι, & ſpecies per ει. Media υ, firmo. & ω magnum, idolum. Etiā ante σ, præter pugna, poſtea, hyſſopus, hyſtrix, carceres, uenabulū, ſus per υ. & œſtrū, fex, lana, ouis p οι. & unus, & in per ει. & quietū, & delectatio per η. Media υ quietus, & ω magnū hyſſopus. Itē ante ν, præter habenæ, iuuencus, abomaſum per η, & uinū per οι. Media ι habenæ, pręter abomaſum per υ. Adhęc ante ξ, uiſcum. Media ι, Ixion. Cæterū ante π, præter Epirus, blandū, ſono, febris, algida per η. & ſub, ſuper, conſul, barba per υ. Media ι, præter

præter ſono per υ,barba p η. ante uero β,uel γ per η. prǽter gibboſus,iniuria,humidũ,ualeo per υ,& Iberus per ι. Media ει,& ι. dux,ſanitas. Rurſum ante θ, præter recta,Ithaca, Ithome per ι. Media ω magnum, Ithome, præter Ithorus. Item ante λ,præter ſyncerum,uerto,ſeruus per ȣ. & propitius,Illyrius,hilaris,Ilium, limus, Ilius, beneuolus,uertigo per ι. & ſylua, latrare per υ. Media ει, & ι. præter tego,& Elyſium,& Illyricus per υ. Præterea ante μ, præter palliũ, deſyderiũ,lorum,haurire per ι.& uobis, Hymettus,hymnus per υ.& ueſtis per ȣ,& uia per οι. Media ει, & η. Hymettus,dies. Item ante τ, præter impetuoſus, bellarium per ι, & mors per οι. Item ante φ,Vulcanus. Media αι,Hephæſtion. Porrò ante η per ȣ, præter uenio, minime per η. & peruenio,ſupplex, furcula, miluus per ι, & domus per οι. Media ει,ſimilis,præter uulgaris. Etiam ante ρ,præter Iuno, heros, quiete, ſepulchrum per η,& Iris per ι. & puerulus, Hyrcani,piſcina per υ. Media ει, quiete. Iunoniũ uerò eorum quæ per αιον ſunt. Et η,pax.& ω magnum,ironia. Item ante χ,præter ſonus per υ,& abire per οι. Cæterum ante ψ, præter υ,præter ips per ι. Θε per ε,Deus,Themis. Media ι, æſtiuum.& ω magnum,ſpecto. Θȣ ante uocalem quidem ȣ, præter ſacrifico. unde uictima per υ,& Thiaſus per ι, & intueri per η. ante uerò β per η, Thebæ. Etiam ante γ, præter tango,contingo per ι,& filia per υ. Præterea ante η, theca. Item ante λ,præter capſa per υ. Etiam ante ϱ, præter ianua,thyrſus per υ. Etiam ante σ, præter fimbria per υ. ante uerò μ per υ,præter aceruus per η. Etiam ante ν, thunnus. præter conuiuium per οι, & curo per ȣ. Θλι per ι,tribulo. Θνη per η,mori. Θω ante uocalem quidem, uel ante η,& μ, & ν,& σ,& ψ per ω magnum, iactura,ſedes,aceruus, Thon, thos,palpo. Item ante λ,uel ρ per ο, præter thorax. Media in θω eſt υ,tumultus. præter armo per η,& Thoricus per ι. Θε per ε ſcribitur,pecus. Θει ante uocalem per ι,præter bibinella,& ſcirpus per υ. Etiam ante δ,uel duplicem conſonam. lactuca,paries,pilus,tinea,præter deliciari. ante ν ue-

Cithæron per ι. Media η, & ει. Cythera, Cytherea, prĕter Cithæron. Item ante κ, præter potētia per ι. Media ει, cyceon. Etiam ante λ, præter mulceo, & herniofus, & labes per η, & Ciliɔia per ι, & concauum per οι. Media ι, cylindrus, præter herniofus, & Cylene per η. & ο paruum, niſi ab inflexione, uel per compoſitionem ω magnum habeat. Item ante μ, præter dormire per οι, & Cimon per ι. Media ι, cyminū. Item ante ρ, præter hæc cera, Cerithus, Cerylus per η. & miſceo, Circe, Cirrha per ι, & dominus per οι, & tundere per ȣ. Media ι, Cerithus. præter Cyrenæ, & paleæ per η, caduceus per υ. Præterea ante φ, præter fucus, Cephiſus per η, media ι. Rurſum ante duplicem conſonam, præter cancellus, ciſta, turdus per ι. Media ει, alueus. Cæterū ante δ cum una conſonante per η, præter gloria per υ. Præterea ante π, prĕter gladiolus per υ. ante uerò ν per ι, præter commune per οι. Media ο, querulus. & ω magnū, particeps. Item ante σ, uel τ, quomodocunq;. Præter cetus ꝑ η, & cubile per οι. Media eſt η in pumex, ι in hedereus, υ in poculū, ω magnum in locus maritimus. Κλει per ει, gloria. Κλȣ ante uocalem quidem, uel θ per ȣ. clauſtrum, claudo, unde truncus per οι, & præter audio per υ. ante uerò β per ι, clibanus. Præterea ante μ, & ν. præter palmes uitis per η, & inclytus per ȣ. Rurſum ante δ, & ζ per υ. fluctuatio, alluo. ante uerò ρ, & σ, & τ per η, præter quod à flecto inflexio per ι. Κλω cum θ per ω magnum, uoluo. Præterea ante ψ, fur. uerū ante ν, & π per ο paruum, præter ſurculus. Κναι per αι, præter uefpera. Κνι ante δ quidem, κ, & σ per ι. urtica, cnicum, nidor. ante uerò ζ per υ, catulire. porrò ante μ per η, tibia. Κνω per ω magnum, fera. Κο per ο paruum. præterquam ubi β, uel δ, uel φ ſequitur, gobius, campana, mutus. & præter poculum, luctus, ueto, membrum, Comus, pagus habitationis, conus, culex, anſa, cos, garrire, ſuſpendere. Media ει, & υ. uagina, articulus. præter cochlea, gobius, Corinthus, Corinus, oleaſter, cribrum, copſichus, garrio per ι, & Coreſſus per η. & graculus, Corœbus,

bus per οι,& cicuta per ει.& ο paruum,cucurbita. præter iugum,cornix,ſtrepitus, cultui indulgens. Κρε per ε, præter ea quibus ν, uel π ſequitur.perficere,crapula. Κρι ante uocalem per ι,præter frigus per υ, & princeps per ει. Item ante β,& θ,& κ.clibanum,hordeum,anſa.Item ante ν,præter fons per η.Cæterum ante σ,& τ. præter Cres,& Creſtonia per η,& Crœſus per οι. media ω magnum. ante uero γ, uel δ,uel μ,uel ν per η. bonum, uitta, præcipitium, crepida,præter algor per υ. Ante πτ autem per υ,abſcondo, unde clam. Κρο per ο paruum, præter ea in quibus β, uel ζ ſequitur. cicinnus, cornicor. Media υ, cepa. Κτε per ε,parento. Κτη ante quidem δ,uel μ,uel ν per η. pecten, poſſeſſio,pecus.præter occido per ει,unde occido per ι. Cæterum ante ζ & λ per ι.condo,aries. ante uero π per υ, pulſo. at ante σ per ει,pecten.nempe ædificatio per ι,& poſſeſſio per η,uidelicet ab ædificatum eſſe,& poſſediſſe facta illinc & ſimilem literam habent. Incipientis autem κα media ε, Carneades.& υ, tego. præter tabernarius, camelus, tranſtrum, Carthago per η,& fornax per ι. & per ω magnũ, exorno,præter arca penaria.

Ἠ λε διὰ ε, πλὴν τοῦ λαιμὸς, λαιὸς, λαῖλαψ, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος, λαιψηρόν. Μέσον τὸ υ, λέπυρον. Ἠ λει πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει, λεῖος. πλὴν τοῦ λίαν, καὶ λιαρὸν διὰ ι. καὶ λίμον, ὅθεν τὸ ληίζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ λῃστὴς τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, λείπω, ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι, πλὴν τοῦ λίπος τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, λειτουργὸς, πλὴν τοῦ λιτὸν τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ β διὰ ι, πλὴν τοῦ λείβειν τῇ ει, ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. Μέσον τὸ υ, Λιβύη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ λεῖκνον τῇ ει, καὶ λήκυθος διὰ η. καὶ λύκος, καὶ λυκάβας τῷ υ. Μέσον ἡ αι, λιλαίομαι, καὶ τὸ υ ληκύθιον. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ λεῖμαξ, καὶ λειμὸν τῇ ει. καὶ Λῆμνος, λῆμμα διὰ η. καὶ λυμαίνεσθαι διὰ υ. καὶ λαιμὸς, νόσος, τῇ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ληνὸς διὰ η. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ λύχνος φωτὸς διὰ υ. Ἔτι πρὸ δύο σσ, οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτὴ, ἀφ᾽ οὗ τὸ λιτανεύειν, πλὴν τοῦ λύσσα διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ γ

per omneis dapeis, illic per ℊ. & ſimul, omnino, temere, inſtanter per η, & domi per οι. atque omnino aduerbia nominum ſimilia appellata, communiter, ualde, nuſquam. huc autem per extenſionem habet ι, ut & ſic, & nunc. Quę uero ſe habent ſic, per iota ſcribuntur. trifariã autem fit extenſio, nam aut per ι ſolum, aut cum φ, aut χ. certe, uiolentia. Præterea quæ θ in ultimo habent, grauiſone per ι finiunt. ibi, alibi. Quæ uero in ον, per ο paruum. gregatim, fluuiatim. præter impedimento, tandem. Cæterum in ως per ω magnum, præter antea, tunc, nuper, intus. At quæ in ω, per ω magnum. ſurſum, deorſum. præter ſeorſum, huc. Sunt itẽ & in υ deſinẽtia, ſuperiore anno, gry. Penultimã uero ſimilem illis à quibus deducũtur, habent multa. ut à iuſtorum iuſte, à ſurſum ſuperne, à domus domo. ab aliqui ſalicunde, & nulla ex parte. præter aliunde, & utrinque, altera ex parte, propter multas deinceps breues. Longius uero, & longiſſime finitis in ϛεϱος, & ϛατος nominibus conueniũt. Poſitiua tamen per ε, legendũ, nauigandũ, ſpirandũ, præter optandũ. Et in ικα, & in ιον per ι, ſtatim, propius.

ΚΟΙΝΟΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

Κοινοὶ δ᾽ ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι κείδωσαν ὀρθογραφικοὶ οὗτοι, ἀρκτικῶν πέρι, καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν ἀπαθῶν, ὧν μὴ πάνυ τι τὰ περὶ μέσων ἁπλῶς εἰρημένα κωλύει. Η βδε διὰ τοῦ ε γράφεται, βδέλλα, βδελλυρός. Η βδυ διὰ τοῦ υ, βδύλλειν. Η βε πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ, καὶ ρ διὰ τοῦ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. Μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο. βέλεμνον, βέβηλον, βελόνη, πλὴν τοῦ βέβαιον. πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ τῇ αι. βαιὸν, βαίτη. Η βη πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ διὰ τοῦ η. βηλὸς, βῆμα, βηρυτὸς, βήττω. Μέσον τὸ ι, βηρίνη, πλὴν τοῦ βηρυτὸς διὰ τοῦ υ. πρὸ δὲ τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ, καὶ ν τῷ ι. βία, βίος, βίκος, βινεῖν, πλὴν τοῦ βύας διὰ τοῦ υ. Μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον, βιοτὴ, πλὴν τοῦ βιώσιμον. πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ τ διὰ τοῦ υ. βύω, βυθὸς, βύβλος, βύζην, βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα διὰ τοῦ η, καὶ βοιωτία τῇ οι. Μέ-

οι. Μέσον τὸ ι, βύβλινον, καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον παρὰ ζ. Βι-
ζύη. Η Βλε πρὸ μὲν τοῦ π τῷ ε, βλέπω. πρὸ δὲ τοῦ σ τῇ αι, βλαι-
σός. Η Βλυ πρὸ μὲν τοῦ ζ τῷ υ, βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ τῷ ι, βλί-
τον. πρὸ δὲ τοῦ χ τῷ η, βληχή. Μέσον τὸ ω μέγα, βληχωνία. Η
Βλω παρὰ μεγάλῳ, βλωθρός, βλωσυρός. Μέσον τὸ υ, βλωσυ-
ρός. Η Βο πρὸ μὲν φωνήεντος, καὶ σ, καὶ δισυμφώνου παρὰ μι-
κρῷ. βοή, βόσις, βότρυς. Μέσον τὸ ε, βορέας, καὶ τὸ μέγα κα-
θαρὸν ὄν, βοώτης. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν, βόρβορος. πρὸ δὲ τοῦ λ,
καὶ μ προτασσομένου παρὰ ω μεγάλῳ. βῶλος, βωμός. ἄλλως δὲ
παρὰ μικρῷ, βόλβιτον, μέσον τὸ ι. Η Βρε τῷ ε, βρέγμα. Μέσον
τὸ υ ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τη τῷ η, βρεντήσιον. Η Βρι πρὸ μὲν τοῦ
θ, καὶ μ παρὰ ι. βρίθω, βριμῶμαι. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ πρὸ τοῦ
κ, καὶ τ, καὶ χ τῷ υ. βρύειν, βρύκειν, βρύτειον, βρύχειν. Η Βρο πρὸ
τοῦ τ, ἢ δισυμφώνου παρὰ μικρῷ βροτός, βροντή. πρὸ δὲ τοῦ μ,
καὶ σ τῷ μεγάλῳ. βρωμᾶσθαι, βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ
πυρὸς ἦχος, βρῶμος δὲ τῶν σιτίων. Τῆς δὲ Βα μέσον ἐν
μὲν κη, ἐπὶ κτη, η. βάκηλος, βακτηρία. Ἐν δὲ δι, καὶ σι, ι. βα-
δίζω, βασιλεύς. Ἔτι ἐν βι, ἡγουμένου ρ, βάρβιτον. ἄλλως δὲ τι
πάντα τῷ υ, βαβυλών, βαΰζειν, βακχυλίδης, εἰ μὴ πατρωνυ-
μικόν. Ἐν δὲ γω τὸ μέγα, βαγώας.

COMMVNES LOCI ORTHOGRAPHICI omnium partium orationis.

COmmunes autem nominum, & uerborũ, & omni-
no omniũ orationis partium loci habeantur ortho-
graphici tales. de initialibus, & medijs, item ſimpli-
cibus integris, ſi non abunde de medijs ſimpliciter dicta
uetent. Syllaba βδε per ε ſcribitur, hirundo, odioſus. βδυ *Loci literæ β cum alijs literis.*
per υ, odio habere. Βε ante β quidem, & λ, & ρ per ε. ſtabi-
le, ſagitta, barathrum. Media ε, & η, & ο. ſagitta, profanum,
acus, præter ſtabile. ante uero ο, & τ per αι. paululum, pelli-
ceum. Βη ante λ, & μ, & ρ, & τ, per η. cœlum, gradus, Bery-
tus, tuſſio. Media ι, Berine, præter Berytus per υ. ſed ante
α, & ο, & κ, & ν per ι. uis, uita, poculum, coire, præter Byas
per υ. Media αι, & ο. uiolentum, uita, præter uiuidum. ante
uero ο, & θ, & duplicem conſonam, præter τ per υ. obturo,

profunditas,iuncus,denſe,byſſus præter conuallis per θ, & Bœotia per οι. Media ι, iunceum, & υ ſubſequens ζ. Bizye. Βλε ante π quidē per ε,uideo.ante uero σ per αι, blæſus. Βλυ ante ζ quidem per υ,ſcaturire.at ante τ per ι,blitum. Cæterum ante χ per η,balatus. Media ω magnum,pulegium. Βλω per ω magnum,altus,terribilis. Media υ, terribilis. Βο ante uocalem quidem, & σ, & duplicem conſonam per ο paruum.clamor,cibus, uua. Media ε,Boreas.& ω magnum ſi purum ſit,Bootes.ſi uero non,ο paruum,cœnum.uerum ante λ,& μ collocatum, per ω magnum gleba,ara.aliter autem per ο paruum, ſtercus, media ι. Βρε per ε,ſinciput.Media υ in θυ,extollo.in τηη,Brunduſium. Βρι ante θ quidem,& μ per ι.onero, infremo. ante uero uocalem,& ante κ,& τ,& χ,per υ. ſcatere, deuorare,cortex,fremere. Βρο ante τ,uel duplicem conſonam per ο paruum. mortalis, tonitru. ante μ uero, & σ per ω magnum. fœtere,cibus. præter crepitus hoc eſt ignis ſonus, crepitus aūt eſurientium. Βα autem media in κη quidem,& κτη eſt η. ut ſpado,baculus.In δι uero,& σι per ι. uado, rex. Præterea in βι,præcedente ρ, barbiton. aliter uero omnia per υ, Babylon,latrat,Bacchylides,niſi patronymicum ſit.In γω autem ω magnum,ſemiuir.

Η γε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ γαῖα, καὶ γαῖασα. Μέσον τοῦ ε, γεννεὰ, πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα, γεωμέτρης. Μέσον δὲ αι τὸ μικρόν, γαιοδότης. Η γη μόνη διὰ η, γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π διὰ υ. γύης, γύλινος, γυμνός, γύπαιον. ἐξαιρεῖσθαι τὸ γήϊνος διὰ η, καὶ γυῖα τῇ υι. Μέσον δὲ μνη, τῷ η, γυμνήτης. πρὸ δὲ τοῦ γ, καὶ ν τὸ ι, γίγας, γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γεννῶ τῇ ει, καὶ γυνὴ διὰ υ. Μέσον τὸ υ, γίγλυμος. ἔστι τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, διὰ η. γήθω, γῆρας, πλὴν τοῦ γῦρος διὰ υ. Η γλι, διὰ ι, πλὴν τοῦ γλήνη τῷ η. καὶ γλυκὺ, καὶ γλύφειν τῷ υ. Η γλω, ἔστι ἡ γνω, διὰ μεγάλω, πλὴν τοῦ γνόφος. Η γο, διὰ μικρῶ, πλὴν τοῦ γωνία. Μέσον τὸ υ, γωρυτὸς γορτύνη. Η γραι τῇ αι. Γραικός. Η γρυ μόνη διὰ υ, πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η, γρηγόριος. Μέσον τὸ μικρόν, γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π διὰ υ, γρυπός. πρὸ δὲ

τοῦ

τοῦ φ διὰ ι, γρῖφος. Τῆς δὲ γα μέσον τὸ ι καὶ ε, γαλεώτης, Γαλιψὸς, Γαβρία, πλὴν τοῦ γαμήλια.

Γε per ε, præter terra, gæſa. Media ε eſt, generatio, præter generoſus. & ω magnum, Geometres. Media αι, ο paruum, terræ dator. Γη ſeorſim per η, terra. ante uero uocalem, & λ, & μ, & π per υ, dentale, cophinus militaris, nudus, tugurium. excipiatur terrenus per η, iugerum per υι. Media in μνη per η, expeditus. ante uero γ, & ρ, ι. Gigas, fieri. præter genero per ει, mulier per υ. Media per υ, applauſus. & ω magnum, cognoſco. ante θ autem, uel ρ per η. lætor, ſenectus, præter gyrus per υ. Γλι per ι, præter pupilla per η. & dulce, ſcalpere per υ. Γλω, & γνω per ω magnum, præter caligo. Γο per ο paruum, præter angulus. Media per υ, Corytus, Cortyna. Γραι per αι, Græcus, γρυ ſola per υ. Cæterum ante γ, per η, Gregorius. Media per ο paruum, uigilo. Præterea ante π per υ, aquilinus. ante uero φ per ι, griphus. Γα autem media per ι, & ε. feles, Galipſus, Gabria, præter nuptiæ. *Litera γ cum alijs.*

Η δὲ τῷ ε, πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, καὶ δαίδαλος, καὶ δαὶς, καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε, δέλεαρ, πλὴν τοῦ δέραιον. καὶ ι, δεξιά καὶ πλὴν τοῦ Δερκύλος, καὶ δαιτυμὼν, καὶ δερμύλω διὰ υ. Η δὴ μόνη συνδεσμικῶς μὲν διὰ η, δή. ῥηματικῶς δὲ τῇ ει, δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος διὰ ι, πλὴν τοῦ δηοῦν τῷ η, καὶ δύο τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ δείδω τῇ ει, καὶ δοίδυξ τῇ οι. Μέσον τὸ υ, δίδυμος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ δήκω, ὅθεν τὸ δῆγμα τὸ η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα τῇ ει. Μέσον τὸ υ δίκτυον, καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὂν, διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρὸν, διπλόη. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ δεινὸν τῇ ει, καὶ δῆν τῷ η. Μέσον τὸ ε προπαροξυτόνως, δήνεον. Η αι ὀξυτόνως, δηναιόν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ δὺς, καὶ δύσις τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, δίχα. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς σύνθετα τῷ ι, † διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. πρὸ δὲ τοῦ η, καὶ μ τῷ η, δηθὰ, δῆμος. Μέσον γὰρ μη τὸ η, Δήμητρα. Μέσον γὰρ θυ τὸ υ, δηθύνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ δειλὸς, καὶ δείλη τῇ ει. Μέσον ἡ αι, δείλαιος. πρὸ δὲ τοῦ ρ τῇ ει, δίπτυ.

πλὴν τοῦ δῆξις, καὶ δηξὸν τῷ η. Ἡ δμω τῷ μεγάλῳ, δμώς. Ἡ δνο διὰ μικρῶ, δνοφερόν. Ἡ δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ μικρῷ. δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσον τὸ ι, δολιχόν. πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δόμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ δόσις, καὶ δοτήρ. Ἡ δρο πρὸ μὲν τοῦ μ διὰ μικρῷ, δρόμος. πρὸ δὲ τοῦ π διὰ μεγάλῳ, δρόπαξ. Ἡ δρυ, τῷ υ, πλὴν τοῦ δριμὺς τῷ ι. Τῆς δὲ δα μέσον τοῦ κτυ, καὶ κρυ τὸ υ. δάκτυλος, δάκρυον. τὰ δ' ἄλλα ι, δαψιλής, Δαμιανός. εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, καὶ τὸ μικρόν, Δάμοσος.

Δ cum alijs. Δε per ε ſcribitur, præter ſcire, unde ſciens, ingenioſus, & cõuiuium, & coquus. Media per ε, eſca. præter torques, & per ι dextra. præter Dercylus, & conuiua, & ſanguinem bibo per υ. Δη ſola coniunctionaliter quidem per η, ſanè. uerbaliter uero per ει, oportet. ante uero uocalẽ per ι, præter populari per η, & duo per υ. Item ante δ, præter timeo per ει, & cochleare per οι. Media υ, geminus. Itẽ ante κ, præter mordeo, morſus per η. & monſtro, unde demonſtro, demonſtratio per ει. Media υ, rete. & ω magnum ſi purum ſit, perſequor. paruum uero, ſi nõ purum, impoſtura. Item ante ρ, præter graue per ει, & diu per η. Media ε antepenacute, conſilium. αι acute, diuturnũ. Porrò ante σ, præter δύς, & occaſus per υ. etiam ante χ, bifariã. Item ante duplicem conſonantem, præter cœna per ει. Generaliter uero ex bis compoſita per ι, bipes, duplex, biceps, biforme. ante uero η, & μ per η. diu, populus. Media in μη eſt η, Ceres. In θυ, υ, moror. Etiam ante λ, præter miſer, & crepuſculum per ει. Media αι, miſer. ante uero ρ per ει, præter contentio, & diu per η. Δμω per ω magnum, ſeruus. Δνο per ο paruum, tenebroſum. Δο ante quidem κ, & λ, & ν, per ο paruũ. appareo, dolus, arundo. Media ι, longum. ante uero δ, uel μ, uel ρ per ω magnum. Dodona, domus, donum. præter domus, & donatio. Præterea ante σ, & τ, præter datio, & dato. Δρο ante μ quidem per ο paruum, curſus. ante uero π per ω magnum, dropax. Δρυ, per υ, præter acerbum per ι. Δα autem media

media κτυ,& κρυ per υ, digitus, lachryma. alia autem per ι, abundans, Damianus. niſi prædicta impediant, & ο paruum, Damoſus.

Ε. ἡ ε μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν διὰ τοῦ ε, ἐπιῤῥηματικῶς δὲ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ Αἴας. πρὸ δὲ τοῦ α, τὸ ε, πλὴν τοῦ αἶα. Ἔτι πρὸ τοῦ ω, ἕωλον. πλὴν τοῦ αἰών, αἴωλον παροξυτόνως, αἰώρα. Μέσον προπαροξυτόνου τὸ μέγα, αἴωλον, πλὴν τοῦ αἰώρα. Ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ αἰδώς. Μέσον τὸ η τοῦ ε, ἐδητύς. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθήρ. Μέσον ἡ ει, ἔθειρα. εἰ μὴν εἰς ιζω, οἷον ἐθίζω. Μέσον τῆς αι, τὸ ι ἐπὶ τοῦ Αἰθίοψ, τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. Μέσον τὸ η τοῦ ε, ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει, καὶ ἐκυρός τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ αἴλουρος, Αἴλιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι ἔλεος, ἐλινύω, πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ αἷμα, καὶ αἱμύλος. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, αἱμύλος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ αἶνος, καὶ αἰνός. καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, Ἐνετός, αἰνίττομαι, πλὴν τοῦ Αἰνείας τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον ἡ ει, ἐπείγω. πλὴν τοῦ Ἐπηός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ αἴρα, αἴρουμαι, αἴρειν. Μέσον τὸ ε, ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι, ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρόν, ἐρύκω, ἐρυμνόν τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω τῷ η. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶσα. Μέσον τὸ ι, ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω, καὶ ἄσυλον τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. τὸ μὲν γὰρ Αἴτνη τοῦ αἴθω παράγωγον. Μέσον τὸ ε, πλὴν τοῦ ἑταῖρος, καὶ ἐτησίας δὲ τῷ η, ἔτυμος τῷ υ, ἕτοιμος τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ αἰχμή. Μέσον τὸ ε, ἔγχελυς. καὶ τὸ ι, ἔχιδνα.† πλὴν τοῦ ἐχυρόν τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ τῇ αι, αἴγειρος. πλὴν τοῦ ἐγώ, καὶ ἐγείρω. Μέσον ἡγουμένου γ ἑτέρου τὸ υ, ἐγγυῶμαι.

† καὶ τῇ αι, ἐχί-ναινο,

Ε. ε ſola pronominaliter quidē per ε, aduerbialiter uero per αι, unde lamentari, & Aiax. ante uero α, per ε, præter terra. Item ante ο, marcidum. præter æuum, uarium penacute, geſtatio. Media antepenacutæ ω magnū, marcidum,

prætergeſtatio. Rurſum ante β, præter ianua, hei. Prętereà ante δ, præter pudor. Media ϑ ipſius ε, cibus. Itē ante θ, prę-ter ardeo, æther. Media ει, coma. niſi in ιζω, ut aſſuefacio. Media αι eſt ι in Aethiops, υ in calefacio. Porrò ante κ, prę-ter ęrumna, blanditiæ. Media eſt η dictionis ab ε incipien-tis, quietus, præter ille per ι, & ſocer per υ. Itē ante λ, pręter feles, & Aelius. Media ε, & ι. mina, ſtupeo. pręter oliua, plā-ta. Rurſum ante μ, præter ſanguis, & blandus. Media ε, & υ. uomitus, blandus. Item ante ν, præter laus, & grauis, & ob-ſcure loqui, unde ænigma. Media ε, & ι. Venetus, obſcure loquor, præter Aeneas per ι. Prętereà ante π, præter altum. Media ει, urgeo, præter Epeus. Item ante ρ, præter lolium, eligo, tollere. Media ε, cicer. & ι, lana. præter hæc rubrum, detineo, munitum per υ. & eremus, ſedeo per η. diruo, innitor per ει. Item ante σ, præter ſentire, dedecus, Aeſo-pus, Parca. Media ι, comedo, præter pudefacio, & im-pium per υ. Etiā ante τ, præter petere, cauſa, Aetna, uerum Aetna ab ardeo deductum. Media ε, præter ſocius. Eteſias uero per η, uerus per υ, paratus per οι. Item ante χ, præter cuſpis. Media ε, anguilla. & ι, uipera, præter tutum per υ. Cæterum ante ψ, præter ſtatim. ante uero γ per αι, popu-lus arbor. prętere ego, & ſuſcito. Media pręcedente γ altero υ, promitto.

Ζε διὰ ε, ζέφυρος. Ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τὸ ζειά, ὅθεν τὸ ζείδωρος ἄρουρα. πρὸ δὲ τοῦ θ διὰ υ, ζῦθος. πρὸ δὲ τοῦ λ διὰ η, ζῆλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ζύμη διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. Ζήνων, ζητεῖν. Ζω, διὰ μεγάλου ω, πλὴν τοῦ ζόφος.

Z. Ze per ε, zephyrus. ζει quidem ante uocalem, per ι, ſe-men, unde illud fertile ſolum. Ante uero θ, per υ, zy-thus. Sed ante λ, per η, zelus. Prętereà ante μ, pręter frumen-tum per υ. Item ante ν, & τ. Zeno, quęrere. ζω per ω ma-gnum, pręter caligo.

Apud Homerum paſſim.

Η. ἡ μόνη ἀρθρικῶς μὲν, καὶ ἐπιρρηματικῶς τῷ η. ἤ, ἦ. ἢ τῇ οἱ, οἵ, οἷ. συνδεσμικῶς δὲ εἰ μὲν διαζευκτικῶς διὰ η,

εἰ δὲ

ἐὰν δὲ συναπτικῶς τῇ ϛ. πρὸ δὲ φωνήεντος παρὰ ι, πλὴν τοῦ ἠὼς, καὶ ἦυς τῷ κ, ἔτι εἶα τῇ ϛ, καὶ ὑάκινθος, ὗς, ὑάδες, ὕαινα τῷ υ, καὶ υἱὸς τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἶον, οἰωνὸς ὄρνις τῇ οι. Μέσον τὸ ε, ἱερεύς. καὶ τὸ μέγα, ἰωή, οἰωνός. πλὴν τοῦ Ἰόνιον πέλαγος, καὶ Ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ ἡδὺ, ἦδος παρὰ κ. καὶ ὕδωρ, ὕδνον παρὰ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι, καὶ εἶδος τῇ ϛ. Μέσον τὸ υ, ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα, εἴδωλον. Ἔτι περὶ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον, ὑσσωπος, ὕστριξ, ὕσπληξ, ὑσσός, ὗς παρὰ υ. καὶ οἶστρος, οἰσύπη, οἶς τῇ οι. καὶ εἷς, καὶ εἰς τῇ ϛ. καὶ ἥσυχον, καὶ ἧσις παρὰ κ. Μέσον τὸ υ, ἥσυχος. ἔτι τὸ μέγα, ὕσσωπος. Ἔτι περὶ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἡνίαι, ἧνις, ἥνυστρον παρὰ κ, καὶ οἶνος τῇ οι. Μέσον παρὰ ι, ἡνίαι, πλὴν τοῦ ἥνυστρον παρὰ υ. Ἔτι περὶ τοῦ ξ, ἰξός. Μέσον τὸ ι, Ἰξίων. Ἔτι περὶ τοῦ π, πλὴν τοῦ Ἥπειρος, ἤπιον, ἠπύω, ἠπίαλος παρὰ κ. καὶ ὑπὸ, ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη παρὰ υ. Μέσον τὸ ι, πλὴν τοῦ ἠπύω παρὰ υ, καὶ ὑπήνη παρὰ η. περὶ δὲ τοῦ β, ἢ γ παρὰ κ. πλὴν τοῦ ὑβὸς, ὕβρις. ὑγρὸν, ὑγιαίνω παρὰ υ, καὶ Ἴβηρ παρὰ ι. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἡγεμὼν, ὑγιεία. Ἔτι περὶ τοῦ θ, πλὴν τοῦ ἰθὺ, Ἰθάκη, Ἰθώμη παρὰ ι. Μέσον τὸ μέγα, Ἰθώμη, πλὴν τοῦ ἴθορος. Ἔτι περὶ τοῦ λ, πλὴν τοῦ εἰλικρινὲς, εἱλῶ, εἵλως τῇ ϛ. καὶ ἵλεως, Ἰλλυριός, ἱλαρός, ἴλιον, ἰλὺς, ἰλιός, ἴλαος, ἴλιγξ παρὰ ι καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν παρὰ υ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἱλύω, καὶ Ἠλύσιον, καὶ Ἰλλυριός παρὰ υ. Ἔτι περὶ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν παρὰ ι. καὶ ὑμῖν, Ὑμηττὸς, ὕμνος παρὰ υ, καὶ εἷμα τῇ ϛ, καὶ οἶμος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, καὶ η. ὑμηττός, ἡμέρα. Ἔτι περὶ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἴτης, ἴτριον παρὰ ι, καὶ οἶτος τῇ οι. Ἔτι περὶ τοῦ φ, Ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι, Ἡφαιστίων. περὶ δὲ τοῦ κ τῇ ϛ, πλὴν τοῦ ἥκω, ἧκιστα παρὰ κ. καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἰκρίον, ἴκτυς παρὰ ι, καὶ οἶκος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, εἴκελος, πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἔτι περὶ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ Ἥρα, ἥρως, ἠρέμα, ἤριον παρὰ κ, καὶ Ἶρις παρὰ ι. καὶ ὕρρα, Ὑρκανοί, ὕριον παρὰ υ. Μέσον τὸ ε, ἠρέμα, τὸ δὲ Ἡραῖον τῶν διὰ τοῦ αιον ὄν. καὶ τὸ η, εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα, εἰρωνεία. Ἔτι περὶ τοῦ χ, πλὴν τοῦ ἦχος τῷ κ, καὶ οἴχεσθαι τῇ οι. περὶ δὲ τοῦ ψ παρὰ υ, πλὴν τοῦ ἶψ τῷ ι. Η Θε τῷ ε, Θεός, Θέμις. Μέσον τὸ ι, θερινόν. καὶ τὸ μέγα, θεωρῶ. Η Θ ϛ περὶ μὲν φωνήεντος τῇ ϛ, πλὴν τοῦ

θύω, ὅθεν θυσία τῷ υ, καὶ θύασος τῷ ι, καὶ θηεῖσθαι τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ β τῷ η, Θῆβαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ θίγω, θιγγάνω τῷ ι, καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, θήκη. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ θύρα, θύρσος τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ θύσανος διὰ υ, πρὸ δὲ τοῦ μ διὰ υ, πλὴν τοῦ θημῶν τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, θύννος. πλὴν τοῦ θοίνη τῷ οι, καὶ θείνω τῷ ει. Η θλι τῷ ι, θλίβω. Η θνη διὰ η, θνήσκειν. Η θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ ν, καὶ σ, καὶ ψ διὰ μεγάλου. θωή, θῶκος, θωμός, Θῶν, θώς, θώψ. πρὸ δὲ τοῦ λ, ἢ ρ τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ θώραξ. Μέσον τὸ υ, θόρυβος. πλὴν τοῦ θωρήσσω διὰ η, καὶ Θωρικὸς τὸ ι. Η θρε διὰ ε, θρέμμα. Η θρι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, πλὴν τοῦ θρυαλλίς, καὶ θρύον διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισυμφώνου. θριδακίνη, θριγγός, θρίξ, θρίψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ διὰ η. θρῆνος, θρησκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ διὰ υ, θρύλλος. Η θρο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμὸς διὰ μεγάλου. Τῆς δὲ τα μέσον μὲν λυ τὸ υ, θαλύσιον. μὲν μι τὸ ι, θαμινά, πλὴν τοῦ θάμυρις τὸ υ. Ἐν γη, ἡγουμένου ρ, τὸ η. Θαργηλιών.

1. I. ι ſola articulariter quidem, & aduerbialiter per η. hęc, qua. uel per οι, hi, quò. Coniunctionaliter autem, ſi diſiunctiue etiam per η. ſi uero cõtinuatiue, per ει. Ante uocalem autẽ per ι, præter aurora, & bonus per η, & eia per ει. & hyacynthus, pluit, hyades, hyæna per υ. & filius per υι, & teno,

quale. †puto, auſpicium, quis per οι. Media ε ſacer, & ω magnum flatus, auſpicium, præter Ionium pelagus, & Ionia. Item ante δ, præter dulce, uoluptas per η. & aqua, tuber, per υ. & tumeo, unde tumor per οι, & ſpecies per ει. Media υ, firmo. & ω magnum, idolum. Etiã ante σ, præter pugna, poſtea, hyſſopus, hyſtrix, carceres, uenabulũ, ſus per υ. & œſtrũ, fex, lana, ouis p οι. & unus, & in per ει. & quietũ, & delectatio per η. Media υ quietus, & ω magnũ hyſſopus. Itẽ ante ν, præter habenæ, iuuencus, abomaſum per η, & uinũ per οι. Media ι habenæ, pręter abomaſum per υ. Adhęc ante ξ, uiſcum. Media ι, Ixion. Cæterũ ante π, præter Epirus, blandũ, ſono, febris, algida per η. & ſub, ſuper, conſul, barba per υ. Media ι, præter

præter ſono per υ,barba p η. ante uero β,uel γ per η. prẹter gibboſus,iniuria,humidū,ualeo per υ,& Iberus per ι. Media ε,& i. dux,ſanitas. Rurſum ante θ, præter recta,Ithaca, Ithome per ι. Media ω magnum, Ithome, præter Ithorus. Item ante λ,præter ſyncerum,uerto,ſeruus per ϛ. & propitius,Illyrius,hilaris,Ilium, limus, Ilius, beneuolus,uertigo per ι. & ſylua, latrare per υ. Media ε, & ι. præter tego,& Elyſium,& Illyricus per υ. Præterea ante μ, præter palliū, deſyderiū,lorum,haurire per ι.& uobis, Hymettus,hymnus per υ.& ueſtis per ϛ,& uia per οι. Media ε, & η. Hymettus,dies. Item ante τ, præter impetuoſus, bellarium per ι, & mors per οι. Item ante φ,Vulcanus. Media αι,Hephæſtion. Porrò ante η per ϛ, præter uenio, minime per η. & peruenio,ſupplex, furcula, miluus per ι, & domus per οι. Media ε,ſimilis,præter uulgaris.Etiam ante ρ,præter Iuno, heros, quiete, ſepulchrum per η,& Iris per ι. & puerulus, Hyrcani,piſcina per υ. Media ε, quiete.Iunoniū uerò eorum quæ per αιον ſunt.Et η,pax.& ω magnum,ironia.Item ante χ,præter ſonus per υ,& abire per οι. Cæterum ante ψ, præter υ,præter ips per ι. Θε per ε,Deus,Themis. Media ι, æſtiuum.& ω magnum,ſpecto.Θϛ ante uocalem quidem ϛ, præter ſacrifico. unde uictima per υ,& Thiaſus per ι, & intueri per η. ante uerò β per η, Thebæ. Etiam ante γ, præter tango,contingo per ι,& filia per υ.Præterea ante η, theca. Item ante λ,præter capſa per υ. Etiam ante ϱ, præter ianua,thyrſus per υ. Etiam ante σ, præter fimbria per υ. ante uerò μ per υ,præter aceruus per η. Etiam ante ν, thunnus. præter conuiuium per οι, & curo per ϛ. Θλι per ι,tribulo. Θνη per η,mori. Θω ante uocalem quidem, uel ante η,& μ, & ν,& σ,& ψ per ω magnum. iactura,ſedes,aceruus,Thon, thos,palpo. Item ante λ,uel ρ per ο, præter thorax. Media in θω eſt υ,tumultus. præter armo per η,& Thoricus per ι. Θε per ε ſcribitur,pecus. Θϱ ante uocalem per ι,præter bibinella,& ſcirpus per υ. Etiam ante ϑ,uel duplicem conſonam.lactuca,paries,pilus,tinea,præter deliciari. ante ν ue-

ff

rò, & σ per η. lamẽtatio, celebrare. ſed ante λ per υ, tumor. Θρο per ο paruum, præter ſalio, ſpecula, per ω magnum. Θα uerò media in λυ eſt υ, Cerealia. In μι, ι, frequenter. præter thamyris per υ. In γη, præcedente ρ, η, Martius.

Η, κε τῷ ε, κενὸν πλὴν τοῦ καὶ, καιρός, καινὸν τὸ νέον, Καιάς. Μέσον τὸ ε, Κελεός, πλὴν τοῦ κελαινόν. καὶ τὸ υ, κέλυφος, πλὴν τοῦ κεγχρείνης τῷ ι. Η κυ πρὸ φωνήεντος μὲν διὰ τοῦ υ, πλὴν τοῦ κίων λίθος διὰ τοῦ ι, καὶ κοίας, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν τοῦ κιβωτὸς, καὶ κίβδηλον διὰ τοῦ ι. Μέσον τὸ ε, Κυβέλη, καὶ τὸ η, κίβδηλον, καὶ τὸ μέγα, κιβωτός. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ Κιθαιρὼν διὰ τοῦ ι. Μέσον τὸ η, καὶ ε. κύθηρα, κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν κίκυς διὰ τοῦ ι. Μέσον τὸ ε. κυκεών. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ κηλῶ, ὁ κηλήτης, καὶ κηλὶς διὰ τοῦ η, καὶ Κιλικία διὰ τοῦ ι. καὶ κοῖλον τῇ οι. Μέσον τὸ ι, κύλινδρος, πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ Κυλλήνη διὰ τοῦ η. καὶ τὸ μικρόν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν τὸ μέγα. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι τῇ οι, καὶ Κίμων τῷ ι. Μέσον τὸ ι, κύμινον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τῶν κηρός, Κήριθος, κήρυλος διὰ τοῦ η. καὶ κιρνῶ, Κίρνη, Κίῤῥα διὰ τοῦ ι, καὶ κοίρανος τῇ οι, καὶ καιρὸν τῇ αι. Μέσον τὸ ι, Κίριθος, πλὴν τοῦ Κυρήνη, καὶ κυρήβια διὰ τοῦ η. ὁ κηρύλλιον κηρύκιον διὰ τοῦ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, πλὴν τοῦ κηφὴν, ὁ Κηφισσὸς διὰ τοῦ η, μέσον τὸ ι. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη, κίχλα διὰ τοῦ ι. μέσον τὸ ε, κυψέλη. πρὸ δὲ τοῦ δ μονοσυμφώνως διὰ τοῦ η, πλὴν τοῦ κῦδος διὰ τοῦ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ κύπαιρον διὰ τοῦ υ. πρὸ δὲ τοῦ ν τῷ ι, πλὴν τοῦ κοινὸν τῇ οι. Μέσον τὸ υ, κινύρα, ὁ τὸ μέγα, κοινωνός. Ἔτι πρὸ σ, ἢ τ, ὁπωσοῦν, πλὴν τοῦ κῆτος διὰ τοῦ η, καὶ κοίτη τῇ οι. Μέσον τὸ η γρ. διὰ κιστηεις, τὸ ι γρ. διὰ κιστιρος, τὸ υ, γρ. διὰ κιστύβιον, τὸ μέγα γρ. διὰ κύτωσις. Η κλε διὰ τοῦ ε, κλέος. Η κλαι, πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ τῇ αι, κλαῦθρον, κλαίω, ὅθεν τὸ κλοιός τῇ οι, καὶ πλὴν τοῦ κλύω διὰ τοῦ υ. πρὸ δὲ τοῦ β τῷ ι, κλίβανος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ ν, πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου διὰ τοῦ η, καὶ κλαινὸς τῇ αι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ διὰ τοῦ υ, κλύδων, κλύζω. πρὸ δὲ τοῦ ρ, καὶ τοῦ σ, καὶ τ διὰ τοῦ η. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίσις διὰ τοῦ ι. Η κλω, μετὰ μὲν τοῦ θ διὰ τοῦ μεγάλου, κλώθω. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, κλώψ. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π διὰ τοῦ μι-

κρῶ, πλὴν τοῦ κλῶν. Η κναι τῷ αι, πλὴν διὰ κνέφας. Η κνι, πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ η, καὶ σ διὰ ι κνίδη, κνίμος, κνίσσα. πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ υ, κνυζᾶσθαι. πρὸ δὲ τοῦ μ διὰ η, κνήμη. Η κνω διὰ μεγάλω, κνώδαλον. Η κο τῷ μικρῷ, πλὴν ὅταν τὸ β, ἢ δ, ἢ φ ἕπηται. κωβιός, κώδων, κωφός. καὶ πλὴν τοῦ κώθων, κωκυτὸς, κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη τῆς συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ, κώπη, κῶς, κωτίλλειν, κωχεύειν. Μέσον τὸ ε, καὶ υ, κολεὸς, κόνδυλος, πλὴν τῶν κοχλίας, κωβιὸς, Κόρινθος, Κόρινος, κότινος, κόσκινον, κόψιχος, κωτίλλω διὰ ι. καὶ Κορησσὸς διὰ η. καὶ κολοιός, Κόροιβος τῷ οι, καὶ κώνειον τῷ ει. καὶ τὸ μακρὸν, κολοκύντη. πλὴν τῶν κολώνη κορώνη, κολωὸς, κομμωτική. Η κρε διὰ ε, πλὴν ἐφ' ὧν υ, ἢ π ἕπηται, κραίνειν, κραιπάλη. Η κρι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, πλὴν τοῦ κρυὸς τῷ υ, καὶ κρείων τῷ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ β, καὶ θ, καὶ κ, κρίβανος, κριτὴ, κρίκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ κρήνη διὰ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πλὴν τοῦ Κρῆς, καὶ Κρηστωνία διὰ η, καὶ Κροῖσος τῷ οι. μεῖον τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π μονοσυμφώνως τῷ η, κρήγυον, κρήδεμνον, κρημνὸς, κρηπὶς, πλὴν τοῦ κρυμὸς τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ, κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην. Η κρο διὰ μικρῷ πλὴν ἐφ' ὧν β, ἢ ζ ἕπηται, κρώβυλος, κρώζειν. Μεῖον τὸ υ, κρόμμυον. Η κτε διὰ ε, κτερίζω. Η κτη, πρὸ μὲν τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν διὰ η, κτηδὼν, κτῆμα, κτῆνος, πλὴν τοῦ κτείνω τῷ ει, ὅθεν τὸ κτιννύω τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ λ διὰ ι, κτίζω, κτίλος. πρὸ δὲ τοῦ π τῷ υ, κτυπῶ. πρὸ δὲ τοῦ σ τῷ ει, κτείς. τὸ γάρ τοι κτίσις διὰ ι, καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ κεκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γινόμενα, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα τὸ μέσον ε, Καρνεάδης. καὶ τὸ υ, καλύπτω, πλὴν τῶν κάμηλος, κάπηλος, κανθήλιον. Καρχηδὼν τῷ η, καὶ κάμινος τῷ ι, καὶ τὸ μέγα, καλλωπίζω, πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Κε per ε, inane. præter καὶ, occaſio, nouũ, id eſt nouum, K.
Cęas. Media κε habentiũ eſt ε, Celeus, prꝫter nigrũ. & υ, putamen, prꝫter Cechrines per ι. Κυ ante uocalẽ quidẽ per υ, prꝫter colũna lapis p ι, & lapis rotũdus per οι. Item ante β, præter arca, & adulterinũ per ι. Media ε, Cybele. & η, adulterinum, & ω magnũ, arca. Rurſum ante θ, prꝫter cithara, &

Citharon per ι.Media η,& ε. Cythera,Cytherea, preter Citharon. Item ante κ, præter potẽtia per ι. Media ε,cyceon. Etiam ante λ,præter mulceo,& hernioſus, & labes per η,& Ciliɔia per ι,& concauum per οι.Media ι,cylindrus,præter hernioſus,&Cylene per η.& ο paruum, niſi ab inflexione, uel per compoſitionem ω magnum habeat. Item ante μ, præter dormire per οι, & Cimon per ι. Media ι, cyminũ. Item ante ρ,præter hæc cera, Cerithus,Cerylus per η.& miſceo,Circe,Cirrha per ι, & dominus per οι, & tundere per ς. Media ι, Cerithus. præter Cyrenæ,& paleæ per η,caduceus per υ. Præterea ante φ, præter fucus, Cephiſus per η, media ι.Rurſum ante duplicem conſonam,præter cancellus,ciſta,turdus per ι. Media ε,alueus. Cæterũ ante δ cum una conſonante per η,præter gloria per υ. Præterea ante π, præter gladiolus per υ. ante uerò ν per ι, præter commune per οι. Media ο,querulus.& ω magnũ, particeps. Item ante σ, uel τ,quomodocunq;. Præter cetus p η, & cubile per οι. Media eſt η in pumex, ι in hedereus,υ in poculũ,ω magnum in locus maritimus. κλε per ε, gloria. κλς ante uocalem quidem,uel θ per ς. clauſtrum, claudo, unde truncus per οι,& præter audio per υ. ante uerò β per ι, clibanus. Præterea ante μ, & ν. præter palmes uitis per η, & inclytus per ς. Rurſum ante δ, & ζ per υ. fluctuatio,alluo. ante uerò ρ, & σ, & τ per η, præter quod à flecto inflexio per ι. κλω cum θ per ω magnum,uoluo. Præterea ante ψ, fur.uerũ ante ν,& π per ο paruum, præter ſurculus. κναι per αι, præter ueſpera. κνι ante δ quidem, η, & σ per ι.urtica,cnicum, nidor. ante uerò ζ per υ, catulire. porrò ante μ per η, tibia. κνω per ω magnum, fera. κο per ο paruum. præterquam ubi β, uel δ, uel φ ſequitur, gobius, campana, mutus. & præter poculum, luctus,ueto, membrum,Comus,pagus habitationis,conus,culex, anſa,cos, garrire,ſuſpendere. Media ε,& υ. uagina,articulus. præter cochlea,gobius,Corinthus,Corinus,oleaſter,cribrum,copſichus, garrio per ι,& Coreſſus per η. & graculus, Corœbus,

bus per οι,& cicuta per ει.& ο paruum,cucurbita. præter iugum,cornix,ſtrepitus, cultui indulgens. Κρε per ε, præter ea quibus υ, uel π ſequitur.perficere,crapula. Κρι ante uocalem per ι,præter frigus per υ, & princeps per ει. Item ante β,& θ,& κ.clibanum,hordeum,anſa.Item ante ν,præter fons per η.Cæterum ante σ,& τ. præter Cres,& Creſtonia per η,& Crœſus per οι. media ω magnum. ante uero γ, uel δ,uel μ,uel ν per η. bonum, uitta, præcipitium, crepida,præter algor per υ. Ante πτ autem per υ,abſcondo, unde clam. Κρο per ο paruum, præter ea in quibus β, uel ζ ſequitur. cicinnus, cornicor. Media υ, cepa. Κτε per ε,parento. Κτη ante quidem δ,uel μ,uel ν per η. pecten, poſſeſſio,pecus.præter occido per ει,unde occido per ι. Cæterum ante ζ & λ per ι.condo,aries. ante uero π per υ, pulſo. at ante σ per ει,pecten.nempe ædificatio per ι,& poſſeſſio per η,uidelicet ab ædificatum eſſe,& poſſediſſe facta illinc & ſimilem literam habent. Incipientis autem κα media ε, Carneades.& υ, tego. præter tabernarius, camelus, tranſtrum, Carthago per η,& fornax per ι. & per ω magnũ, exorno,præter arca penaria.

Ἡ λε διὰ ε, πλὴν τοῦ λαιμός, λαιός, λαῖλαψ, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος, λαιψηρόν. Μέσον τὸ υ, λέπυρον. Ἡ λει πρὸ μὲν φωνήεντος τῆς ει, λεῖος. πλὴν τοῦ λίαν, καὶ λιαρόν διὰ ι. καὶ λήιον, ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ ληστὴς τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, λείπω, ὅθεν τὸ λοιπὸν τῆς οι, πλὴν τοῦ λίπος τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, λειτουργός, πλὴν τοῦ λιτὸν τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ β διὰ ι, πλὴν τοῦ λείβειν τῆς ει, ὅθεν λοιβὴ τῆς οι. Μέσον τὸ υ, Λιβύη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ λεῖχνον τῆς ει, καὶ λήκυθος διὰ η. καὶ λύκος, καὶ λυκάβας τῷ υ. Μέσον ἡ αι, λιλαίομαι, καὶ τὸ υ ληκύθιον. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ λεῖμαξ, καὶ λειμὸν τῆς ει. καὶ Λῆμνος, λῆμμα διὰ η. καὶ λυμαίνεσθαι διὰ υ. καὶ λαιμός, νόσος, τῆς υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ληνὸς διὰ η. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ λύχνος φωτὸς διὰ υ. Ἔτι πρὸ δύο σσ, οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτὴ, ἀφ᾽ οὗ τὸ λιτανεύειν, πλὴν τοῦ λύσσα διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ γ

διὰ τοῦ η, πλὴν τοῦ λιγὺς, καὶ λιγνὺς τῷ ι. καὶ λυγὴ, λύγξ, λύγος διὰ τοῦ υ, καὶ λοιγὸς τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ θ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος διὰ τοῦ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς διὰ τοῦ ι, καὶ λύρα τῷ υ, καὶ λείριον τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ θ τῇ οι. λοιδορία, λοῖσθος. πλὴν τοῦ Λυδὸς διὰ τοῦ υ. μέσον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θρ διὰ τοῦ υ. λύζειν, λύθρος. Ἡ λο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ λώβη, λώπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα μέσον τὸ ε, λακέρυζα. καὶ τὸ υ, λάφυρα. πλὴν τοῦ λαλιά. λαπίθης διὰ τοῦ ι. καὶ λαμπηδὼν διὰ τοῦ η.

Λ. Λε per ε, pręter guttur, lęuus, procella. & in quibus φ, uel ψ ſequitur. amictus, uelox. Media υ, teſta. Λι ante uocalem per ει, planum. præter ualde, & calidum per ι. & ſeges, unde depopulari, à quo latro per η. & ſoluo, unde ſolutio, & ſolutum per υ. Item ante π, linquo, unde reliquum per οι, præter adeps per ι. & moleſtia, moleſtum per υ. Præterea ante τ, miniſter, præter humile per ι. Porrò ante β, per ι. præter libare per ει, unde libatio per οι. Media υ, Lybia. Rurſum ante κ, & λ, præter caniſtrum per ει. & lecythus per η. & lupus, Lycambe, & annus per υ. Media eſt αι, deſydero. & υ, uaſculum. Præterea ante μ, præter hortus, & pratum per ει. & Lemnos, quæſtus per η, & lædere per υ. & peſtis morbus per οι. Item ante ν, præter torcular, per η. Item in χ, præter lychnus luminis, per υ. Rurſum ante duplex σσ, ut ſupplico, unde ſupplicatio, à quo rogare. præter rabies, per υ. ante uero γ per η, præter ſtridulus, & fuligo per ι & obſcuritas, lynx, uimen per υ. & peſtis per οι. Præterea ante θ uniconſone, præter lapis per ι. Etiam ante ξ, uel ρ. præter impudens per ι, & lyra per υ. & flos per ει. ante uero δ, uel θ per οι. conuicium, ultimus. præter lydus per υ. Media ο paruum, ſed ante ζ, uel θρ per υ. ſingultire, cruor. Λο per ο paruũ. præter iniuria, penula, quieſco. In λα uero media eſt ε, nugax. & υ, ſpolia. præter loquacitas, Lapitha per ι, & ſplendor per η.

Ἡ μα διὰ τοῦ ε. πλὴν τῶν μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιῶτις. Μέσον τὸ ε, πλὴν τοῦ μεγαίρων, καὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ, μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνον διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ μέγα Μαιῶτις. Ἡ μη μόνη διὰ τοῦ η,

πρὸ

πρὸ δὲ τοῦ α γράφεται ι, μιαρόν. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. Ἔτι πρὸ τοῦ κρ, ἢ τρ. μιαρόν, μίτρα, πλὴν τοῦ μήτρα γράφεται η. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, μιμεῖσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ σ μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μισθὸς, πλὴν τοῦ μῦσος γράφεται υ. Μέσον ἡ αι, μιθαικος. πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ γράφεται η. πλὴν τοῦ μειδιῶ τῇ ει. καὶ μυδᾶν, καὶ μύδρος γράφεται υ. Μέσον ἐν δι γράφεται ι, μιδιῶ. ἐν θυ γράφεται υ, μηθύμνη Ἔτι πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆσαι, μύκης γράφεται υ. καὶ μίκυλλος γράφεται ι, οὗ μέσον γράφεται υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ, καὶ μίλτος γράφεται ι. καὶ μύλη τῷ υ. καὶ μειλίσσεσθαι τῇ ει. Μέσον τὸ ι, μείλιχον. καὶ τὸ μέγα, μήλωθρον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ μίνθη, Μίνως, μινύθειν γράφεται ι. Μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν ἐπ' ὀργῆς τὸ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ μονοσυμφώνως, πλὴν τοῦ μύρον, καὶ μυρία, καὶ μύρμηξ γράφεται υ. καὶ μοῖρα τῇ οι. καὶ μειράκιον τῇ ει. Μέσον τὸ ι, μήρινθος. πλὴν τοῦ μηρύω γράφεται υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ μονοσυμφώνως, πλὴν τοῦ μίτος γράφεται ι. Μέσον τὸ υ μιτυλήνη. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ μοιχὸς τῇ οι. καὶ μυχὸς γράφεται υ. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο ττ, ἢ ρ δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος. πλὴν τοῦ α, καὶ ο γράφεται υ μυζᾶν, μῦθος, μυστήριον, μῦς, μυσκέλεθρον ἡ τούτου κόπρος, Μυσία, μυττωτὸς, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλὴν τοῦ μισεῖν, μισύλλω οὗ μέσον τὸ υ. πρό γε μὴν τοῦ μικροῦ τῇ ει, μεῖον. Ἡ μνι πρὸ φωνήεντος μὲν μνίον γράφεται ι, μνεία τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ τῇ η. μνήμη, μνηστήρ. Ἡ μο γράφεται μικρῷ, πλὴν τοῦ μῶκος, μῶμος, μωρός. Μέσον τὸ υ, μόλυβδον. καὶ τὸ μικρὸν, μολόχη. Τῆς δὲ μα μέσον τὸ ε, Μακεδὼν, πλὴν τοῦ μάχαιρα. Καὶ ἐν μὲν γνη γράφεται η, μαγνῆτις, ἐν δὲ ρι γράφεται ι.

Με ſcribitur per ε. pręter obſtetrix, appetere, furere, Męotis. Media eſt ε pręter inuidens, & nigra. & υ, ebrius, præter modium per ι. & ω magnũm, Mæotis. Μη ſola per η. ante uero α per ι. impurum. Item ante γ. miſceo. præterea ante κρ, uel τρ. paruum, mitra. præter matrix per η. Item ante μ, imitari. Rurſum ante σ uniconſone, uel cum θ odiũ, merces. pręter ſcelus per υ. Media αι, uelox. At ante δ, & θ per η. præter rideo per ει. & tabefacere, & ferrũ candens per υ. M.

Media in δι per ι, rideo. In θυ per υ, Metymna. Item ante κ uniconſone, præter mugire, Mycenæ, fungus per υ, & Micyllus per ι, cuius media υ. Item ante λ, præter ſmilax, minyum per ι, & mola per υ, atq; adulari per ει. Media ι, blandum. & ω magnum, melothrum. Item ante ν, præter mentha, Minos, minuere per ι. Media υ, præter ſuccenſere cū ira per ι. Pręterea ante ρ uniconſone, pręter unguentum, & infinita, & formica per υ, fatum per οι, & adoleſcentulus per ει. Media ι, Merinthus, præter filo per υ. Item ante τ uniconſone, pręter filum per ι. Media eſt υ, Mitylene. Pręterea ante χ, pręter mœchus per οι, & latebrę per υ. ante uerò ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel ττ, uel ρ biconſone, uel uocalem: pręter α, & ο per υ. ut ſugere, fabula, myſterium, mus, μυσκέλευθρον id eſt muris ſtercus, Myſia, pulmentum, myrtus, claudere, aſylus. pręter odiſſe, minutim ſeco cuius media υ. Verum ante ο paruum per ει, minus. Μυι ante uocalem quidem muſcus per ι, memoria per ει. ante uerò μ, & σ per η. memoria, procus. Μο per ο paruum, pręter irriſor, momus, fatuus. Media υ, plumbum. & ο paruum, malua. Dictionis autem à μα incipientis media ε, Macedo, præter beata. & quidem in γνη per η, magnetes, in ρι uero per ι.

Ἡ νε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ ναι, καὶ ναίειν. Μέσον τὸ ε, καὶ τὸ μικρόν. νεφέλη, νεοττός. Ἡ νη μόνη ἐπιῤῥηματικῶς μὲν διὰ τοῦ η, νή. συνδεσμικῶς δὲ διὰ τοῦ υ, νύ. πρὸ δὲ φωνήεντος τῇ ει, νειός. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, Νεῖλος. πρὸ δὲ τοῦ ζ διὰ τοῦ ι, νίζω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ νεῖκος. Ἔτι πρὸ τοῦ π, νίπτω. πρὸ δὲ τοῦ ρ διὰ τοῦ η, Νηρεύς. Μέσον διὰ τοῦ ι, Νήριτον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ Νίσσα πόλις διὰ τοῦ ι, καὶ νύσσειν τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ τῷ η, νήφειν, ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν, ὅθεν τὸ νιφετὸς, καὶ νείφειν τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ νίτρον διὰ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ ν, καὶ ξ διὰ τοῦ υ. νὺξ, Νύμφη, νῦν. πλὴν τοῦ Νίνος, καὶ νὶν ἀντωνυμικῶς διὰ τοῦ ι. Ἡ νο διὰ τοῦ μικροῦ, πλὴν τοῦ νῶ, καὶ νῶιν, καὶ νῶτα.

Νε per ε, præter næ, & habitare. Media ε, & ο paruum. nubes, pullus. Νη ſola, aduerbialiter quidē per η id eſt per. coniunctiue autem per νυ, ante uero conſonantem per ει, nōuale.

le.Item ante λ, Nilus. ante uero ζ per ι, lauo. Item ante κ, præter contentio. Rurſum ante π, lauo. Cæterum ante ρ per κ.Nereus .Media ι, Neritũ. Etiam ante σ. præter Niſa urbs per ι.& urgere per υ.Item ante φ per κ.uigilare, unde ſobrietas,præter ningere,unde nix.& madefacere per ει.Et ante τ,præter nitrum per ι.Præterea ante μ,& ν,& ξ per υ. nympha,nunc.prẹter Ninus,& ipſum pronominaliter per ι.Mo per ο paruum,præter nos,& noſtrum,& terga.

Ξ. Ἡ ξε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ ξαίνειν. Ἡ ξη πρὸ μὲν τοῦ ρ ξηρὸν, διὰ η. ξυρὸς διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ φ διὰ ι, ξίφος. τὰ λοιπὰ δὲ πάντα τῷ υ, ξύειν, ξύλον, ξυσὶς.

Ξ. ξε, per ε, præter carminare. ξη ante ρ quidem, aridum per η. nouacula per υ. ante uero φ per ι, enſis. Reliqua autẽ per υ. radere, lignum, ueſtis. Ξ.

O. Ἡ ο τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ ὦ ἐπιῤῥηματικοῦ. ὠὸν, ὠγύγιον, ὦδε, ὠδὴ, ὠδὶς, ὠκὺς, ὠλένη, ὠμὸν, ὦμος μορίου, ὠνὴ, ὥρα, ὠρίων, ὠρωπὸς, ὠς, ὠτὸς, ὠρείθια, ὠρείτης, ὠρύεσθαι, ὠχρὸν, ὢψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Μέσον τὸ ε, ὀβελὸς, ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολὸς, πλὴν τοῦ ὠρωπός. Καὶ τὸ μὲν ι γὰρ κρι τῷ μικρῷ, ὀκρίβας. Καὶ μι, πλὴν τοῦ ὅμηρος διὰ η, καὶ ὅμοιος τῇ οι. Καὶ πι, ὀπίσω, πλὴν τοῦ ὀπήριον διὰ η, καὶ ὀπύειν τῷ υ. Καὶ πλι, ὁπλίτης. Καὶ ρι, ὀρίγανον. πλὴν τοῦ ὀρύσσω, ὀρυμαδὸς τῷ υ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. Ἐν δὲ κυ διὰ υ, ὀγκύλον. Καὶ δυ, ὀδύνη. πλὴν τοῦ ὀδίτης, ὀδίων διὰ ι. καὶ ὀδήμας, ὀδηκοσος τῷ η. Καὶ θρυ, ὀθρυονεὺς. καὶ λυ, ὀλύρα, πλὴν τοῦ ὀλίγον διὰ ι. Καὶ γὰρ μνυ, ὀμνύω. Καὶ ξυ, ὀξύνω. Καὶ τρυ, ὀτρύνω. Καὶ χυ, ὀχυρὸν, εἰ μὴ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔχω. Ἐν δὲ νει, καὶ φει τῇ ει. ὄνειρον, ὀφείλω. Καὶ διὰ μεγάλου δὲ μέσον τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυγίη, ὠρύεσθαι τῷ υ. καὶ ὠρείθια, ὠρείτης, καὶ ἄλλα περιεκτικὸν τῇ ει.

O. ο per ο paruũ. præter ὦ aduerbiale. ouũ, uetus, hic, cantus, uelox, partus, ulna, crudũ, humerus membri, emptio, hora, Orion, oropus, auris, auris, Orithia, Orites, rugire, pallidũ, ὢψ pro oculo. Media eſt ε, ueru, ulna. & ο paruũ, obolus, præter Oropus. Et ι quidem in κρι, ο paruo, pulpitum.& μι, præter obſes per η.& ſimilis per οι.& πι, retro, Ω.

præter ſubula per η,& coire per υ Et πλι,armatus.Et οι,origanum.præter hæc fodio,tumulus per υ,& ea quæ à monte.In κυ uero υ.elatū.& in δυ.dolor,præter uiator, Odion per ι.& Odimas,Odeſſus per η.Et θρυ. Othryoneus.& λυ. ſiligo. præter paucum per ι. & in μυ. iuro. & ξυ. acuo.& θρυ.impello.&χυ.tutum. præterquam à uerbo in ευω. In νει uero,& φει per ει.ſomnium , debeo.Et ω magno autem media ι,præter Ogygia,rugire per υ.& Orithia,Orites,& ſi quod contentiuum per ει.

Π. Ἡ πε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ παιὰν, παίειν, παῖς, παίζειν, ὅθεν τὸ παίγνιον, παιπάλη, παιφάσσειν. Μέσον τὸ ι, πέδιλον. Ἡ πι μόνη ἐπιῤῥηματικῶς ἢ διὰ τῶν στάσεως, οἱ δὲ τῶν κινήσεως. ποῦ ἐστῶ; ποῖ βῶ; πρὸ δὲ φωνήεντος τῇ οι ποιῶ, ποῖον. πλὴν τοῦ λίον διὰ ι, ὅθεν τὸ Πιερία. πύος, ἐξ οὗ πύον, καὶ πύελος διὰ υ, καὶ πιέζειν τῷ ι. Μέσον τὸ ε, πύελος, πλὴν τοῦ πιαίνειν. πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η πηγὴ, πλὴν τοῦ πυγὴ τῷ υ. Μέσον τὸ η, πηγύδιον. πλὴν τοῦ πηγυλὶς διὰ υ. Ἔστι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ πίδαξ διὰ ι, ἐξ οὗ Πύδνα διὰ υ. Ἔστι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ πύλη διὰ υ, καὶ πῖλος διὰ ι. Ἔστι πρὸ τοῦ χ, οἷον πῆχυς. πρὸ δὲ τοῦ ο διὰ ι, πλὴν τοῦ ποινὴ τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκινὸς διὰ υ. καὶ πεῖνα τῇ ει, ἐξ οὗ πήνη διὰ η. Ἔστι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πίσις, πίτυς. πλὴν τοῦ πείσω, ὅθεν τὸ πητύα διὰ η, ἐξ οὗ πύσις διὰ υ. Μέσον τὸ υ, πητύα. πρὸ δὲ τοῦ θ διὰ υ, πύθω; Πυθία, πυθμήν. πλὴν τοῦ πείθω τῇ ει, ἐξ οὗ πιθανὸν, πίθηκος, πίθος διὰ ι. Μέσον τοῦ ι τὸ η, πίθηκος. Ἔστι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ ποικίλον τῇ οι, καὶ πικρὸν διὰ ι. Μέσον τὸ ι, ποικίλον. Ἔστι πρὸ τοῦ ξ, πύξ. πρὸ δὲ τοῦ ρ τῇ ει, πείρω, πεῖρα, πλὴν τοῦ πήρα διὰ η, καὶ πῦρ διὰ υ. Μέσον η αι, Πειραιεὺς, ἐξ οὗ ἐν μὲν Πυρήνῃ τὸ η, ἐν δὲ Πείρινθος τὸ ι. Ἡ πλε διὰ ε, πλὴν τοῦ πλαίσιον. Ἡ πλοι πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ οι, πλοῖον. πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ τῷ η πλῆθος, πλημμελεῖν, πλήρες. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα, πλημμυρίς. πρὸ δὲ τοῦ ν μονοσυμφώνως μὲν διὰ υ, πλύνω. μετὰ δὲ τοῦ θ διὰ ι, πλίνθος. Ἡ πλω διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ πέπλωμαι, καὶ πέπλωται. οἷον πλώϊμον, πλωτόν. Ἡ πνι πρὸ μὲν τοῦ γ διὰ ι, πνίγος. πρὸ δὲ τοῦ ξ διὰ υ, πνύξ. Ἡ πο διὰ μικροῦ, πόρος, πόλος. πλὴν τοῦ πώγων, πῶλος, πῶρος, πῶϋ, πῶ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πόλεμος,

πόλεμος, πολιός. πλὴν τοῦ ποδῆρις τὸ η, καὶ τὸ μικρὸν πομφόλυξ. Ἡ πρε διὰ τοῦ ε, Ἑλληνικῶν ὄντων. Ἡ πρι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ τοῦ ι, πρίασθαι. πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ, καὶ τ διὰ τοῦ υ. πρύμνη, πρύλις, Πρύτανις. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ τῷ η. πρηνὴς, πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος, καὶ πρίν τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ξ τῇ οι, προῖξ. Ἡ πτε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ πτίσσειν, ὅθεν τὸ πτίσμα. Ἡ πτυ πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ, πτύον, πτοία δὲ τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ ι, πτίλον. πρὸ δὲ τοῦ σ διὰ τοῦ ι, πτισσάνη, πτύσσομαι τὸ αὐτὸ ἐνεργητικὸν διὰ τοῦ υ. Ἡ πτω διὰ τοῦ μεγάλω, πλὴν τοῦ πτόρθος. Τῆς δὲ πα μέσον τὸ ι, καὶ ε. Πάρμιβος, πτέρθγνος. πλὴν τοῦ παλαίω, παλαιόν.

Π. πε per ε, præter Pæan. ferire, puer, ludere, unde ludicrum, farina, illuſtrare. Media ι, calciamentum. Πι ſola aduerbialiter per η quidem in ſtatione, per οι autem in motu. ubi ſtem? quò eam? ante uero uocalem per οι, facio, quale. præter pingue per ι, unde Pieria. pus, & pus, & ſcyphus per υ, & premere per ι. Media ε, theca, præter pinguefacere. ſed ante γ per η, fons, præter nates per υ. Media per η, fonticulus, præter glacialis per υ. Item an δ, præter fons per ι, & Pydna per υ. Rurſū ante λ, præter porta, & pileus per ι. Præterea ante χ, ut cubitus. Cæterum ante ν per ι ſcribitur, præter pœna per οι. & audio, & denſus per υ. & fames per ει, & ſericum per η. Item ante σ, & τ. fides, pinus. præter cogo, unde coagulum per η, & auditus per υ. Media υ, coagulum. uerum ante θ per υ, putrefacio, Pythia, fundum. præter ſuadeo per ει, & probabile, ſimia, dolium per ι. Media ι eſt η, ſimia. Rurſum ante κ, præter uarium per οι, & amarum per ι. Media ι, uarium. Etiam ante ξ, cum pugnis. Item ante ρ per ει, penetro, experientia. præter pera per η, & ignis per υ. Media αι, Pyræus. & in Pyrene quidem η, in tabulatum uero per ι. Πλε per ε, præter agmen quadratum. Πλι ante uocalē per οι, nauigium. ante uero θ, uel μ, uel ρ per η. multitudo, errare, plenum. Media ε, & υ. error, inundatio. ante ν uero uniconſone quidem υ, lauo. cum θ uero per ι, later. Πλο per ο paruum, præter ea quæ à nauigaui, & nauigauit, ut nauigabile, natile. Πνι ante γ

quidem per ι, æſtus ante uero ξ per υ, curia Athenis. Ρο per ο paruum, meatus, polus. præter barba, pullus, luctus, quomodo, ouile, ubi. Media eſt ε, & ι. bellum, canus, præter ponderis per η. & ο paruum, bulla. Ρε per ε, in his quæ Græca ſunt. Ρι ante uocalem quidem per ι, emere. uerum ante λ, & μ, & τ per υ. puppis, pedes, magiſtratus Athenis. ante ν uero & σ per η. præceps, fulmē. præter frutex, & priuſquam per ι. ante autem ξ per οι, dos. Ρτε per ε ſcribitur, præter labi, unde lapſus. Ρτυ ante uocalem quidem per υ, uentilabrum, pauor uero per οι. ante uero λ per ι, pluma. uerū ante σ per ι, ptiſſana. Corrugo per ſeactiuum per υ. Ρτω per ω magnum, præter ramus. Ρα autem media eſt ι, & ε. Parmiſus, uirgo. præter luctor, uetus.

Ἡ ρε διὰ ε, πλὴν τοῦ ῥαιβός, ῥαίνειν, ῥαιστήρ. Ἡ ρι πρὸ μὲν τοῦ α τῇ οι, ῥοιά, πλὴν τοῦ ῥύαξ τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ β, ῥοῖβδος. πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου τῷ υ, ῥύομαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ, ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, ῥυθμός. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ π, πλὴν τοῦ ῥιπὴ τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ γ μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι. ῥίγος, ῥίζα, ῥίνη, καὶ ῥοῖζος τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ διὰ ο, πλὴν τοῦ ῥυτὶς διὰ υ. Μέσον τὸ ι, ῥητίνη. Ἡ ρο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ Ῥώμη, ῥωγμός, ῥώψ. Μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ τὸ μέγα, ἐν Ῥοδόπῃ τὸ μικρόν. Τῆς δὲ ρα μέσον τὸ ι, καὶ ω μέγα. ῥαδινός, ῥαστώνη, πλὴν τοῦ ῥάθυμος τὸ υ.

P. Ρε per ε, præter peruerſus, rorare, malleus. Ροι ante α per οι, malum Punicum, præter riuus per υ. Etiam ante β, abſorbitio. ante uero uocalem aliam per υ, libero. Etiam ante γχ, roſtrum. Etiam ante θ, rythmus. Item ant κ, & σ, & π, præter ictus per ι. ante uero γ uniconſone, uel ζ uel ν per ι. rigor, radix, lima, & ſtridor per οι. Item ante σ, & τ per η, præter ruga per υ. Media ι, reſina. Ρο per ο paruum, præter robur, rima, uirgultum. Media in roſario ω magnum, in Rhodope ο paruum. Ρα uero media ι, & ω magnum. gracilis, ocium, præter ſegnis per υ.

Ἡ σβε διὰ ε, σβέννυω. Ἡ σε διὰ ε. πλὴν τοῦ σαίνειν, σαίρειν. Μέσον τὸ ι, σέλινον, πλὴν τοῦ σελήνη διὰ η. Ἡ σι πρὸ μὲν φωνή-

φωνήεντος διὰ ι, πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. Μεῖζον τὸ ε, σείλος. πρὸ δὲ τοῦ β διὰ υ, πλὴν τοῦ Σίβυλλα τῷ ι, ἧς μέσον τὸ τ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, πλὴν τοῦ σηκός διὰ η, καὶ Σικελός, σίκυα τῷ ι, οὗ μεῖζον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ Σιλλυός, καὶ σίλφιον διὰ ι. Μεῖζον τὸ η, Σιλλυός, εἰ μήτι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν πλὴν τοῦ σῖνος, σινδών, σινδόνη διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ τῷ ι, σίδηρος. Μεῖζον τὸ η, εἰ μήτι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ σιρός διὰ ι, καὶ σειρὰ τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ σήσαμον διὰ η, καὶ σίσυφος, καὶ σιτύρα τῷ ι, ὧν μέσον τὸ η. πρὸ δὲ τοῦ μ διὰ ο, σιμός, πλὴν τοῦ σημεῖον διὰ η, οὗ μεῖζον ἡ ει. Η σκε διὰ ε, πλὴν τοῦ σκαιὸν, καὶ σκαίρειν. Η σκι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, σκιά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, σκίρωσις. Μεῖζον τὸ μέγα, σκιρωτίς. πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ θ τῷ υ, σκύζομαι, Σκύθης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ Σκίλλα τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ σκίμπυς τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, σκύτος, πρὸ δὲ τοῦ π διὰ η, σκῆπτρον, σκηπτός. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, σκηνή. Η σκλη διὰ η, σκληρόν. Η σκνι διὰ ι, σκνιπός. Η σκο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ σκῶλον, σκώπτω, σκωρία. Μεῖζον τὸ ι, καὶ ε, πλὴν τοῦ σκόλυθρον, σκομβρύζειν διὰ υ. καὶ τὸ μικρὸν, σκόροδον. Η σμι πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ διὰ ι. σμικρὸν, σμίλη, πλὴν τοῦ Σμηκίθης διὰ η, οὗ μεῖζον τὸ ι. πρὸ δὲ τοῦ ν διὰ η, σμῆνος, πλὴν τοῦ σμινύη διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ χ, σμήχειν διὰ η, σμύχειν τῷ υ. Η σμω διὰ μεγάλου, σμῶδιξ. Η σω διὰ μικροῦ, σοφός, πλὴν τοῦ σώζειν, σῶμα, σωρός. Μεῖζον τὸ υ, σόλυμα, εἰ μήτι τῶν προτέρων εἰρημένων κωλύοι. Η σπαι τῇ αι, σπαίρειν. Η σπι πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ λ, καὶ ν, διὰ ι, πλὴν τοῦ σπήλαιον τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ σ, τῇ ει, πλὴν τοῦ σπυνεὶς διὰ υ. Η σπο διὰ μικροῦ, σπόρος. Η στε διὰ ε, πλὴν τοῦ σταίς. Μεῖζον τὸ ε, στέλεχος. Η στι πρὸ μὲν τοῦ β, στείβειν τῇ ει, στοιβὴ τῇ οι, στιβὰς τῷ ι. Η στο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ στωϊκός, στωμύλος, καὶ στωβύσσω, ὧν μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, στείχειν τῇ ει, στοιχεῖον τῇ οι, στίχος διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ διὰ υ, στυγῶ, Στύξ, στυπεῖον, στύραξ. πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ ι, στίζειν, ὅθεν τὸ στίγμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λβ δισυμφώνου, στίλβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, στίφος, πλὴν τοῦ στυφελίξαι, καὶ στύφειν τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ η, στήλη, πλὴν τοῦ στύλος τῷ υ. Η στρυ τῷ υ, στρυφνόν. Η στρε διὰ ε, μεῖζον τὸ αὐτὸ, στρέπτεγλα. Η στρο διὰ μικροῦ, μέσον τὸ υ, στρογ-

γύλον. Ἡ σφι πρὸ μὲν τοῦ γ διὰ ι, σφίγγω. πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ υ, σφύζω, ὅθεν καὶ τὸ σφυγμός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, σφύρα. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ ξ διὰ η. σφὴν, σφήξ. Ἡ σφε διὰ ε, πλὴν τοῦ σφαῖρα, μέσον τὸ μικρόν. Ἡ σφρυ διὰ υ, σφρυγᾶν. Ἡ σχε διὰ ε, σχέδιον. Ἡ σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ τῷ ι, σχίζειν. πρὸ δὲ τοῦ μ διὰ η, σχῆμα. πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος διὰ ι, σχοῖνος τῇ οι. Τῆς δὲ σα, καὶ σκα, καὶ σφα μέσον τὸ ι, σάρισσα. πλὴν τοῦ σάπφειρος τῇ ει, καὶ σκαληνὸν τῷ η. ἔτι τὸ ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρόν, σαυρωτὴς, πλὴν τοῦ σκαμμωνία.

Σ Σϐε per ε, extinguo. Σε per ε, præter adulari. Media eſt ι, apium, præter luna per η. Σι ante uocalē per ι, præter quatio, unde terræmotus. Media ε, ſaliua. ante ϐ autem per υ, præter ſyllaba per ι, cuius media eſt υ. Etiam ante η, præter ſtabulum per η. & Siculus, cucurbita per ι, cuius media ε. Etiam ante π, præter Sipylus per ι, cuius media υ. Etiam ante λ, præter Silenus, & laſerpitium per ι. media eſt η Silenus, niſi ſit in ιον. Etiā ante ν, præter nocumentum, Sindon, Sindonē per ι. ante uerò δ per ι, ferrum. media η, niſi ſit in ιον. Etiam ante ρ, præter fouea per ι, & catena per ει. Etiam ante σ, præter ſeſamum, & Siſyphus, & pelliceum per ι, quorum media υ. ante uerò μ per ο paruum, ſimus. præter ſignum per η, cuius media ει. Σκε per ε, præter ſiniſtrum, & ſalire. Σκι ante uocalem per ι ſcribitur, umbra. Et ante ρ per ι, Scirosis. Media ω magnum, Scironis. at ante ζ, & θ per υ. iraſcor, Scythes. Etiā ante λ, præter ſquilla per ι. Etiam ante μ, præter lectus per ι. Etiam ante τ, corium. ante uerò π per η, ſceptrū, fulmen. Etiam ante ν, ſcena. Σκλη per η, auſterum. Σκνι per ι, culicis. Σκο per ο paruum, præter palus, cauillor, ſcoria. Media ι, & ε. præter ſella, murmurare per υ. & ο paruū, allium. Scribitur σμι ante quidem η, uel λ per ι paruū, ſcalpellum. præter Smecithes per η, cuius media ι. ante uerò ν per η, alueus, præter ſarculum per ι, ante χ uerò purgare per η, corrumpere per υ. Σμω per ω magnum, uibex. Σω per ω magnum, tumulus. præter ſeruare, corpus, aceruus. Media υ, Solyma, niſi quod ex his quæ di

cta ſunt impediat. Σπαι per αι, trepidare. Σπι ante θ, & λ, & ν ſcribitur per ι, præter ſpelæum per η. ante uerò ρ, uel σ per ει, præter ſporta per υ. Σπο per ο paruum, ſementis. Στε per ε, præter paſta. media ε, ſtipes. Στε ante β, ſtipare per ει, ſtœba per οι, torus per ι. Στο per ο paruum, præter Stoicus, facundus, & inceſſo, quorum media υ. Item ante χ, ire per ει, ordo per οι, uerſus per ι. ante uerò γ, uel ξ, uel π, uel ρ per υ. odi, Styx, ſtuppa, ſtyrax. Item ante ζ per ι, pungere, unde punctum. Etiam ante λβ biconſonam, fulgur. Item ante φ, acies. præter euertere, & obſtruere per υ. uerum ante λ per η, columna, præter columna per υ. Στρυ per υ, acerbum. Στρε per ε, media ipſum ε, lucem auferens. Στρο per ο paruum, media υ, rotundum. Στρι, ante quidem γ per ι, ſtringo. ante uerò ζ per υ, palpito, unde pulſus. Etiam ante ρ, malleus. at ante ν, & ξ per η. cuneus, ueſpa. Σφε per ε ſcribitur, præter ſphæra. Media ο paruum. Σφρυ per υ, uegetum eſſe. Σχε per ε, rude. Σχι, ante quidem ζ per ι, diuidere. ante uerò μ per η, figura. At ante υ, lentiſcus per ι, iuncus per οι. Σα autem, & σκα, & σφα media per ι, ſariſſa. præter ſapphirus per ει, & ſcalenum per η. & ε, ſphacelus. & ο paruum, mucro, præter ſcammonia.

Ἡ τε διὰ ε, πλὴν τοῦ ταινία, καὶ Ταίναρον. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, τέρμινθος, τερετίζειν, πλὴν τῶν τερηδόνων διὰ η. Ἡ τι πρὸ τοῦ μὲν φωνήεντος διὰ ι, τίω. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ τήγανον διὰ η. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, τιθή. Μέσον μὲν τιθηνὸς διὰ η, μὲν τιθύμαλος τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ τημελὲς διὰ η, καὶ τύμπανον τὸ υ, μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ, πλὴν τοῦ τητῶμαι διὰ η, καὶ τυτθὸν τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ λ διὰ η, τήβεννος, τηκεδὼν, Τήλεφος, πλὴν τοῦ τίλλω διὰ ι, μέσον τὸ ε. πρὸ δὲ τοῦ π τῷ υ, τύπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, πλὴν τοῦ τηρεῖν τῷ η, καὶ τείρειν τῇ ει. Μέσον τὸ ι, Τηχιδάτης. φυλάττεται δὲ τοι τῶν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισμός. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, πλὴν τοῦ τίφη διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ χ, τεῖχος

τῇ ει. τοῖχος ἀρσενικῶς τῇ οι, τύχη διὰ υ, ὅθεν τὸ τυγχάνω. Ἡ τλη, ἢ τμη διὰ η. τλήμων, τμητόν. Ἡ τμω διὰ μεγάλου Τμῶλος. Ἡ το διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ τωθάζειν. Μέσον τὸ υ, τολύπη. καὶ τὸ μικρόν, τοξότης. Ἡ τρε διὰ ε, τρέχω. Ἡ τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, τριάς. Μέσον ἡ αι, τρίαινα. καὶ τὸ η, τριήρης. Ἔτι πρὸ τοῦ β, τρίβω, ὅθεν τὸ τρίμμα, πλὴν τοῦ τρυβλίον διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, τρίχος, πλὴν τοῦ τρύχειν διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ διὰ υ. τρύγω, τρύζω, τρυμός, τρυφή. πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ τ διὰ η, πλὴν τοῦ τρίτον διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ σ, τρὶς διὰ ι, τρεῖς τῇ ει. Ἡ τρο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ τρώγειν, τρώγλη. Μέσον τὸ ι, τροχιλιά. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα μέσον τὸ ι, τάριχος, πλὴν τοῦ τράχηλος διὰ η, καὶ ταμίας διὰ ι, καὶ ταπεινὸς τῇ ει.

T Τε per ε, præter uitta, & Tænarum. Media ε, & ι. terebinthus, fringultire, præter Teredon per η. Τι ante uocalem quidem per ι, honoro. Etiam ante γ, præter ſartago per η. Item ante θ, nutrix. Media in altrix eſt per η, in lactaria υ. Praeterea ante μ, præter diligens per η, & tympanum per υ, media eſt ε. Rurſum ante ν, & τ. præter careo per η, & citius per υ. Ante autẽ β, & κ, & λ per ν, toga, tabes, Telephus, præter uello per ι, media ε. ſed ante π per υ, forma. Etiam ante ϱ, præter ſeruare per η, & laborare per ει. Media ι, Teribates. obſeruetur autem in ινος acutorum formatio. Rurſum ante φ, præter tipha per ι. Ante uerò χ murus, per ει, paries maſculini geueris per οι, fortuna per υ, unde aſſequor. Τλη & τμη, per η. miſer, ſectile. Τμω per ω magnum, Tmolus. Το per ο paruum, præter mordere. Media υ, lana. & ο paruum, ſagittarius. τρε per ε, curro. τρι ante uocalem per ι, trinitas. Media αι, fuſcina. & η triremis. Praeterea ante β, tero, unde intritio, præter catinus per υ. Rurſum ante χ, crinis, excepto uexare per υ. Item ante γ, aut ζ, aut μ, aut φ per υ. uindemio, ſtrido, attritus, deliciæ. Ante uerò ρ, uel τ per η, præter tertium per ι. Rurſum ante σ, ter per ι, tres per ει. Τρο per ο paruum, præter rodere, foramen.

Media

Media eſt ι, rota. Cæterum τα, & τρα media eſt ι, condimentum. exceptis collum per η, & quæſtor per ι, & humilis per ει.

Η φε διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ φαιὸν, φαιδρὸν, φαίνω. Η φυ πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ, φύω, ὅθεν τὸ φῦμα, πλὴν τοῦ φιάλη τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ φηγὸς τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, φύκος. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ φίλος, καὶ φίλυρα διὰ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, φύρειν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, φύσις, φυσᾶν. πρὸ δὲ τοῦ β τῇ οι, Φοῖβος, πλὴν τοῦ φιβάλις. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, Φοῖνιξ. πρὸ δὲ τοῦ δ τῇ ει, φείδομαι. πρὸ δὲ τοῦ μ τῷ η, φήμη, πλὴν τοῦ φιμός. πρὸ δὲ τοῦ τ, φυτὸν τῷ υ, ὅθεν τὸ φυτεύειν. καὶ φοιτᾶν τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπὰ τῷ ι, φιτρὸς, φιτύω. Η φθι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι, Φθία. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, φθίνω. πρὸ δὲ τοῦ ρ τῇ ει, φθείρω Η φθο διὰ μικροῦ, φθορά. Η φλε διὰ ε, φλέγω. Η φλυ πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ υ, πλὴν τοῦ φλοιὰ διὰ ι, καὶ φλοιὸς τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, φλυκταῖνα. πρὸ δὲ τοῦ ν τῷ η, φλήναφος. πρὸ δὲ τοῦ σ τῇ οι, φλοῖσβος. Η φλο τῷ μικρῷ, φλόξ. Ἔτι ἡ φο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ φῶς, φώκη, φωλεὸς, φωνὴ, φὼρ, φωριαμός. Μέσον τὸ ι, πλὴν τοῦ φορυτὸς τῶν φρυγάνων διὰ υ. Η φρη πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν διὰ η, φρῦνος διὰ υ. Μέσον τὸ ι, Φρύνιχος. πρὸ δὲ τοῦ κ μονοσυμφώνως διὰ ι, φρίκη. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ. φριμάσσεσθαι, φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπὰ διὰ υ, φρύγανον, φρυκτός. Μέσον τὸ ι, φρυγίλος. Η φρο διὰ μικροῦ, φρόνιμος. Τοῖς δὲ φα μέσον τὸ ε, Φαέθων, φανερόν.

Φε per ε, præter fuſcum, clarum, luceo. Φυ ante uocalem quidem per υ, procreo, unde tuber. præter phiala per ι. Etiã ante γ, præter fagus per η. Item ante κ, fucus. Rurſum ante λ, præter amicus, & Philyra per ι. Porrò ante ρ, miſcere. Iam & ante σ, natura, inflare. ante β tamen per οι, Phœbus, præter carica. Et ante ν, phœnix. Præterea ante δ, per ει, parco. at ante μ per η, fama. præter frenum. Ante etiam τ, planta, per υ, unde plantare. & operam alicui dare per οι, unde diſcipulus. Reliqua autem per ι, truncus, gigno. φθι ante uocalem quidem per ι, Phthia. Item ante ν, tabeſco uerum ante ρ per ει, corrumpo. Φθο per ο paruum, corruptio.

 Φ.

Φλι per ι, exuro. Φλυ ante uocalem per υ, prĕter ι, & cortex, per οι. Prӕterea ante κ, puſtula. ante uero ν, per η, nugæ. Cæterum ante σ, per οι, fluctus. φλο per ο paruum, flamma. φο item per ο paruum, prӕter lumen, phoca, latebra, uox, fur, arca. media ι, prӕter faſciculus ex ſarmentis per υ. Φρ ante quidē ε, mēs, per η, rubeta per υ. Media ι Phrynichus. Iam uero ante κ uniconſone per ι, frigus. Etiam ante μ, & σ, & τ. fremere, horrere. Reliqua autem per υ, ſarmentum, fax. Media ι phrygilus. φρο per ο paruum, prudens. Φα autē media eſt ε, Phaëthon, manifeſtum.

Ἡ χε τῷ ε, πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. Μέσον τὸ ι, χελιδών. πλὴν τοῦ χελύνη καὶ τὸ μέγα χαιρώνεια, χελώνη. Ἡ χει πρὸ μὲν τοῦ α τῇ ει, χειά. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ χηλὴ διὰ η, καὶ χυλὸς τῷ υ. καὶ χιλός, καὶ χίλια διὰ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ χίμετλα διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ τῷ υ, χύδην. πρὸ δὲ τοῦ τ μονοσυμφώνως μὲν διὰ ι, χιτών. δισυμφώνως δὲ τῷ υ, χύτρα, χύτλον. Ἡ χθε τῷ ε, χθές. Ἡ χθω τῷ μεγάλῳ μὲν ἐπ' εὐθείας, χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γενικῆς, χθονός, ὅθεν τὸ χθόνιος. Ἡ χλι διὰ ι, χλίδος. Ἡ χλο τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ χλωρόν. Ἔτι ἡ χνο διὰ μικροῦ, χνόη. Ἔτι ἡ χο τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ ῦ χωλός. χώρα, χῶμα. Ἡ χρε τῷ ε, χρεμετίζειν. Ἡ χρη μόνη τῷ η, χρή. πρὸ δὲ τοῦ α, χρεία τῇ ει, χροιὰ ὀξυτόνως τῇ οι. πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ ι, χρίω, ὅθεν τὸ Χριστός. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ τῷ η, πλὴν τοῦ χρυσὸς διὰ υ. Ἡ χρο διὰ μικροῦ, πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα μέσον ι, χαλινός, πλὴν τοῦ Χάρυβδις διὰ υ.

X. Χε per ε, prӕter gaudere, & coma. Media per ι, ut hirundo, prĕter labrum per υ. & per ω magnum, Cheronea, teſtudo. χει ante quidem α per ει, luſtrum. Item ante λ, prӕter ungula per η, & ſuccus per υ, cibus & mille per ι. Prӕterea ante μ, prӕter perniones per ι. ante uero δ per υ, fuſim. Verum ante τ, uniconſone quidem per ι, tunica. biconſone uero per υ, olla, pila. χθε per ε, heri. χθω per ω magnū quidē in recto, terra. at per ο paruū in genitiuo, terrӕ, unde terreſtris. Χλι per ι, colluuies. Χλο per ο paruū, prӕter uiride. Et χνο per ο paruū, modiolus. Et χο per ο paruum, prӕter claudus,

dus, regio, agger. Χερ per ε, ſcreare. χερ ſeorſim poſita per η, oportet. Ante uero α, uſus, per ω. color acute per οι. Sed ante aliam uocalem per ι, ungo, unde unctus. Verũ ante μ, & σ, per η, præter aurum per υ. χο per ο paruum, præter color, & corpus. Χα aũt media ι, frenum. prẹter Charybdis per υ.

H ψε τῷ ε, πλὴν τοῦ ψαίρειν. H ψι πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ διὰ ι. ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης τῷ οι. Μέσον τὸ υ. ψιθύρισμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾶν διὰ η. καὶ ψύλλα τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, ψινὰς, πλὴν τοῦ ψὴν διὰ η. πρὸ δὲ τοῦ γ, διὰ η, ψήχειν, ὅθεν τὸ ψῆγμα, καὶ ψῆκτρον. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, ψῆφος. πρὸ δὲ τοῦ κ, ἢ χ διὰ υ. ψυκτὴρ, ψυχρόν. H ψο διὰ μικροῦ, ψολόεις. πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλὸς, ψωνός, ψώρα, ψώχω. Καὶ τὸ ψα δὲ μέσον τὸ υ, ψαθυρόν. Καὶ τὸ α δὲ μέσον τὸ ε. ἀετὸς, ἀγέλη, Ἄρτεμις. πλὴν τῶν ἀραιός, ἀκραιφνὴς, ἀπαίρω, Ἀχαιός, ἀσκαίρα. Καὶ τὸ η σὺν βδη, ἄβδηρα. Ἔτι σὺν βλη, ἀβληχρόν. Ἔτι σὺν θη, ἀθηνᾶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω τῷ υ. Ἔτι σὺν δη, ἀδημονῶ. Ἔτι σὺν θρη, ἀθρήνη. πλὴν τῶν ἀθριβὴς τῷ ι, καὶ ἀθροίζω τῷ οι. Ἔτι σὺν λη, ἀλήτης. πλὴν τῶν ἀλείφω τῇ ει, καὶ ἀλύω, ἀλύσσω τῷ υ. Ἔτι σὺν πη, ἀπηνής. Ἔτι σὺν σκλη, ἀσκληπιός. Ἔτι σὺν τη, ἀτήλας. Ἔτι σὺν χθη, ἀχθηδών. Ἔτι σὺν γη, ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω τῷ υ, καὶ ἀλγεινὸς τῇ ει. Ἐν δὲ ἀρβηλα η. Ἐν βρι διὰ ι, ἀβρικὲς, πλὴν τοῦ ἀβρύνω τῷ υ. Ἔτι σὺν γι, ἅγιον, πλὴν τοῦ ἀγήλω τῷ η, καὶ ἀγυιὰ τῷ υι, καὶ ἀγύρτης, ἄργυρος τῷ υ, καὶ ἀγείρω τῇ ει. Ἔτι σὺν γνι, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ενω. Ἔτι σὺν γρι, ἄγριον. πλὴν τοῦ ἀγρείφνη τῇ ει, καὶ ἀγροίλη, ἀγροιώτης τῷ οι. Ἔτι σὺν δρι, ἀδριας. πλὴν τοῦ ἀδρύνω διὰ υ, καὶ ἀνδρεῖος τῇ ει. Ἔτι καθ᾽ αὑτὸ, ἀΐω, πλὴν τοῦ ἀηδὼν τῷ η. Ἔτι σὺν κι, ἀκιδνόν. πλὴν τοῦ ἄγκυρα, ἀγκύλον, ἄκυλον, ἀλκυὼν τῷ υ, καὶ ἄλκησις τῷ η. Ἔτι σὺν κρι, ἀκριβής. Ἔτι σὺν νι, ἀνιῶ, πλὴν τοῦ ἀνύω τῷ υ. Ἔτι σὺν ξι, ἀξιῶ. Ἔτι σὺν ρι, ἀριθμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω τῷ η, καὶ ἀρύτομαι τῷ υ. Ἔτι σὺν σι, Ἀσιώνη. Ἔτι σὺν χι, Ἀχιλλεὺς, πλὴν τοῦ ἄχυρα τῷ υ. Ἔτι σὺν ψι, Ἀψίνης, πλὴν τοῦ ἄψυρδος τῷ υ. Ἔτι σὺν φι, ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφεὸς τῇ ει καὶ ἀλφηστὴς τῷ η, καὶ ἀφύη, ἀφύσσω τῷ υ. Ἔτι σὺν ζι, ἄρζιον. Ἐν δὲ μυ τῷ υ, ἀμύνω. πλὴν τοῦ ἀμείβω τῇ ει, καὶ ἄμηδος τῷ η, καὶ ἅμιλλα τῷ ι.

Ἔτι γοῦν χρυ, ἀχρυλλίς. Ἔτι γοῦν βυ Ἄβυδος, πλὴν τοῦ Ἀβίγας διὰ τοῦ ι. καὶ ἄρβηλα διὰ τοῦ η. Ἔτι γοῦν μὲν βω, τὸ μέγα, ἀβώρας. Ἔτι γοῦν γω, ἀγωγὴ, πλὴν τοῦ ἀγορὰ, καὶ ἀγοσός. Ἔτι γοῦν γρω, πλὴν τοῦ ἀγράτης. Ἔτι γοῦν δω, ἄδωνις. Ἔτι γοῦν βλω, ἀβλώσκω. Ἔτι γοῦν πω, ἄμπωτις. Ἔτι γοῦν θρω, ἄνθρωπος. Ἔτι γοῦν σκω, ἀσκωλιάζειν. Ἔτι γοῦν σω, Ἀσωπός. Ἔτι γοῦν βρο, τὸ μικρόν, ἀβρότονον. Ἔτι γοῦν κο, ἀκόνη, πλὴν τοῦ ἀκωκή. Ἔτι γοῦν κρο, ἀκροάτης, πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ἔτι γοῦν ἀλω̃, πλὴν τοῦ ἀλώπηξ. Ἔτι γοῦν μο, ἁρμόττω, πλὴν τοῦ ἀμώριον. Ἔτι γοῦν ρο, ἄροτρον, πλὴν τοῦ ἄρωμα. Ἔτι γοῦν σφο, ἀσφόδελος. Ἔτι γοῦν φρο, Ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα, ἁπλᾶ ἐστὶν οὕτω ληπτέον, τὰ δ᾽ ἐκ τούτων οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος, ἡ μὲν λυ διὰ τοῦ υ, ἡ δὲ δω, διὰ μεγάλου, ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν ἡ μὲν συμ διὰ τοῦ υ, ἡ δὲ φε τῷ ε, ὅτι ἐκ τῆς σύν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι διὰ τοῦ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος. καὶ ψήφισμα ἔτι διὰ τοῦ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

Ψ. Ψε per ε, præter accelerare. ψι ante α quidem, & θ, per ε, teges, ſuſurrare, præter inſolens per οι. Media θ, ſuſurrus. Item ante λ, tenuis, præter contrectare per η, & duplex per υ Et ante ν, uitis decidua, præter culex per η. Ante uero γ, per υ, radere, unde ramentum, & ſtrigilis. Item ante φ, ſuffragium. at ante κ, uel χ, per υ, peluis, frigidum. ψα per ω paruum, fumoſus. præter imum panis, apella, buccellus, ſcabies, confrico. & ψα quidem media υ, fragile. Et α media ε, aquila, armentum, Diana. præter rarus, purus, palpito, Achiuus, aſcæra. Item η in βδη, Abdera. & in βλη, molle. Rurſum in θη, Minerua, præter ludo per υ. Præterea in δη, angor. In θρη etiam, athrena, præter Athribes per ι, & congrego per οι. Etiam in λη, mendicus. præter ungo per ει, & mœreo, reo per υ. Item in πη, ſæuus. & in σκλη, Aeſculapius. Rurſum in τη, Atelas, & in χθη, dolor, & in γη, dolor. præter triſtifico per υ, & anxius per ει. Cæterum in arbela per η In βρι uero per ι, uerax. præter illuſtro per υ. Item in γι, ſanctum. præter ueneror per η, & uia per υι, & circulator, argentum per υ, & congrego per ει. Item ante γνι, niſi à uerbis

uerbis in ευω. Item in γρι, agreſte. præter furcilla per ς,& agrœle, agricola per οι. Rurſum in δρι, Adrianus, præter creſco per υ, uirilis per ς. Etiam per ſeipſum, audio, præter luſcinia per η. Item in κι, tenue, præter anchora, curuum, glans, alcyon per υ, & Alceſtis per η. Porrò in ꝟρι, exactus. Item in νι, ango, præter perficio per υ. Etiam in ξι, dignor. Item in ρι, numerus. præter adiuuo per η,& haurio per υ. Item in σι, Aſione. Item in χι, Achilles, præter paleæ per υ. Item in ψι, Apſines. præter apſyrtus per υ. Rurſum in φι, farinæ. præter alpheus per ς, & induſtrius per η,& apua, haurio per υ. Etiam in τι, æquale. In μυ uero per υ, adiuuo. præter permuto per ει,& meſſis per η, & certamē per ι. Item in χρυ, achryllis. Item in βυ, abydus, præter abigas per ι,& Arbela per η. Itē in βω per ω magnum, Aboras. Rurſum in γω, educatio, præter forum, & uola. Item in γρω, præter ruſticitas. Item in δω, Adonis. Etiam in βρω, ſerpo. Item in πω, æſtus. Itē in βρω, homo. Item in σκω, per utrem ſaltare. In σω, aſopus. Item in βρο ο paruum, abrotanum. Rurſum in κο, cos, præter cuſpis. Item in κρο, auditor, præter promontorium. Item in λο, capio, excepto uulpes. Et in μο, conuenio, præter Amorium. Rurſum in ρο, aratrum, prȩter ſuffimentum. Item in σφο, ferula. Etiam in φρο, Venus. Prima igitur, & ſimplicia ſic ſumere oportet, quæ uero ſunt ex his, facilis eſt originem ſequentibus recte ſcribere. ut Polydorus ly ſcribitur quidem per υ, δω uero per ω magnum, quod ex multum, & donum. & conferre nempe συμ per υ, φε uero per ε, quod ex con, & fero componitur. Item ſuffragor per η, quod à ſuffragium, & decretum etiam per ι, quia à decerno. *Etymologiæ ratio.*

ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Κοινὸν δὲ ἄρα ὀρθογραφίας περὶ καὶ ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός, διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων τά τε μέσα, καὶ τὰ ψιλά, καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλον, ἄγγελος, ἄδδην, κόκκος, ἵππος, Ἀττικός, ἄλλος.

συμμορία, θύννος, πόῤῥω, θάλασσα. διπλοῦν δὲ, ἢ δασὺ οὐδέποτε. γίνεται δὲ τοῦτο ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον, οἷον τὸ ἀλλὰ, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ τοῦ μακροῦ χάριν, οἷον ψάλλω, στέλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μεταβολὴν. οἷον ἐγγύη. Τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ. οἷον ἐγγύη, ἐγκέφαλος, συγχέω, συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει. οἷον σύμβουλος, συμπότης, σύμφωνος, σύμψηφος, σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβὴ, σύῤῥους, σύσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα τῷ διπλῷ γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα, ἀπὸ γὰρ τοῦ χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς εἴρηται. Τό, τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν ἔν τε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια, σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς νω παραγομένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι φυλασσομένων, τίννυμι. Τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν ἐν ταῖς συνθέσεσι παντελῶς ἐφ' ὧν στ ἕπεται. συστέλλω, σύστημα, συστοιχία. Τὸ δὲ λ διπλοῦν ἐστὶν ἐπὶ τῶν τεταρτοζύγων μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω, ποικίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τοῦ β διπλασιάζεται, οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι, τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ καὶ μεταβολῇ τοῦ σ διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι καὶ τοῦτο. πυρσὸν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω. Καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν, ῥῆμα, ἐπίῤῥημα. ῥῆσις, ἀνάῤῥησις. ῥάστος, ἄῤῥωστος. οἷον πως καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. ἐξαιρεῖσθω τὰ ἐκ τοῦ εὐ, εὔρωστος. τὸ δὲ ἀμφιρύτη, καὶ ἄρεκτον, διὰ τὸ μέτρον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν. Τὸ δέ γε σ διπλοῦν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν, ἐθνικῶν, Κίλισσα, Λίβυσσα, Θρᾷσσα, Μάγνησσα. καὶ ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων πάντεσσι, θήρεσσι. καὶ τοῦ τοῖς Ἀττικοῖς εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων ττ, γλῶσσα, γλῶττα.

γλῶττα. διστόν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. εὐλογώτερον μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν, ὀρύσσω; καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τούτων οὐδὲ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοί, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τούτων ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι κλινόμενα εἰς παρατατικόν, καὶ ἀόριστον. οἷον ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν, ἔνναιεν, τὸ δ' ἔρρεεν κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος, παραλίη, μέσσον. Καὶ μὴν ἐπὶ τῶν τριχζύγων μελλόντων καὶ ἀορίστων. οἷον σβέσσω, ἔσβεσσα. γελάσσω, ἐγέλασσα. Τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, δι' εὐφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ α. κατέβαλεν, κάββαλεν. κατὰ δέ, καδδέ. Ἔτι τὸ δ, καὶ π ἐν τοῖς ἐπιρρήμασιν. ἄδδην, ὁππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ' ἄρα κἀντεῦθεν, ὅτι βραχυντικὸν ἡ παραγωγή· ἐννέα μὲν γὰρ διὰ διπλῶ, ἔνατον δὲ διὰ ἁπλῶ. καὶ τέτταρα μὲν τέταρτον δέ, καὶ θάλλω μὲν θαλερὸν δέ, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ περὶ μὲν προσῳδίας τε, καὶ ὀρθογραφίας ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

Τέλος τοῦ τρίτου.

CONSONANTIVM DVPLICATIO.

FRequens ſanè in orthographia conſonantium quoq; geminatio, duplicantur enim in quibuſdam & mediæ, & tenues, & immutabiles, & σ. quemadmodũ deiecit, angelus, abunde, granum, equus, Atticus, alius, portio, thynnus, procul, mare. duplex uero, uel aſpirata nunquam. Fit autem huiuſmodi uel propter meliorẽ ſonum, ut ſed, & pinna, & arena, & equus, & alia huiuſmodi. uel productionis cauſa, ut pſallo, mitto. uel iuxta cognationẽ, & mutationẽ, ut ſponſio. etenim ν neq; ante γ, aut κ, aut χ, aut ξ ſeruatur cõpoſita. ſed uertitur in γ, ut ſpõſio, cerebrũ, *Litteræ ν in cõpoſitione.*

cõfundo, cohoſpitor. neq; ante β, uel π, uel φ, uel ψ, uel μ, ſed in μ mutatur. ut cõſiliarius, cõpotor, cõſonans, cõſuffragator, cõmilito. At nec ante λ, aut ρ, aut σ, ſed in ſequentem literam ipſam uertitur. ſyllaba, confluens, ſodalis. Vnde ſanè & quæ ab in ιος maſculinis fiunt fœminina in σσα, duplici ſcribuntur σσ, uenuſtus, uenuſta. nam à uenuſti ge-

Γ. nitiuo fiunt, mutata quidem ν, ut dictum eſt. Γ quoque conduplicari contingit, & μ, & λ, & ρ, & σ. Ipſam uero ν & in compoſitione accidit geminari, ſyllaba ab eadem incipiente. cogitatio, cogitabundus. ac rurſum in uerbis in νω deriuatis à deſinentibus in νω puris uerbis, luo, luo, & inde quidē & in uerbis μι, ν ſeruãtibus, luo. Contrarium uero accidit, ut ſcilicet deficiat ν in cõpoſitionibus omnino, in quibus σ ſequitur, contraho, congregatio, feries.

Λ. Cæterum λ duplatur in uerbis quartæ non longa natura penultimãtibus, ut floreo, diſtinguo, tremo, orior, pereo.

Μ. exceptis uolo, & ſum. Porrò μ & mutatione β geminatur, ut in uerbis primæ coniugationis ſcriptus ſum, uerbe-

Ρ. ratus ſum. Ρ autem mutatione σ geminatur, propter cognationem uidelicet & iſtã, fuluum, fuluum. procul, procul. Generaliter autem & quando principiũ dictionis cõponetur cum deſinẽtibus in uocalẽ, uerbum, aduerbium, locutio, prædicatio, ualidus, inualidus. Perinde ut quod augmento fit ſyllabico, proijcio, proijciebam. Excipiantur compoſita ab εὐ, robuſtus. Circunfluã uero, & imperfectũ,

σ duplicatio. propter carmen non aſſumpſere duplicem. Verum σ duplex etiam in finitis in σσα fœmininis gentilibus, Ciliſſa, Libyſſa, Threſſa, Magneſſa. Itẽ in Ionicis datiuis nominum quintæ inflexionis omnibus, feris, atque in his quæ apud Atticos in duplex mutãtur ττ, lingua, lingua. duplex, duplex. fodio, fodio. Aequabilius tamen in uerbo fodio, & ſimilibus ſcribere, fodio, quemadmodum in uetuſtioribus exemplaribus uidemus. Non abſimiles uero his poẽtarum propter carmen duplicationes. nam à δ, uel σ, uel aliqua immutabilium incipientia uerba geminant declinata

nata in præterito imperfecto,& indefinito.ut timuit, impulſus eſt, ſortitus eſt, ſortitus eſt, habitabat, dicebat uero commune eſt.Prǫterea & in nominibus immutabiles,& σ duplicantur.perpetuum, Ennoſigęus,regio maritima,medium . Atqui in futuris coniugationis tertiæ, & indefinitis,ut extinguam,extinxi.ridebo,riſi.deijcit uero præteritum, & decidit, atq; his ſimilia, non propter metrum geminantur,ſed quia tranſit τ in ſequentem conſonantem, propter concinnitatem meliorem, eliſa litera α. deiecit, deiecit.ſecundum uero,ſecundum uero.Porrò geminantur δ,& π in aduerbijs . abunde, quando. & τ in quod. Manifeſtum ſanè & hinc, quod uim habet breuiandi deriuatio, ſiquidem nouem duplici ν ſcribitur, nonum uero ſimplici, & quatuor quidem, quartum contra. itidem uireſco & uiride, conſimiliter uero & in alijs. Sed de accentu quidem,& orthographia ſufficienter propè dictum eſt.

FINIS TERTII.

ARGVMENTVM LIBRI QVARTI.

Quartus conſtructionẽ partium orationis cum figuris quibuſdã, elegantijsq́; dicendi abſoluit.
Accuratior ad hęc literarũ definitio, ac diuiſio.
Syllabæ, orationis, dictionisq́; cum earundem figurarum tropis deſcriptio.
Nominis definitio, eiuſq; in ſpecies quod ad conſtructionem pertinet, uaria & elegans diuiſio.
Item de caſu.
Verbi cum conſtructione in tropos, & ſpecies diuiſio.
Singulorum modorum conſtructio.
Participiorum definitio, conſtructioq́;.
Articulorum, pronominum, præpoſitionum, aduerbiorum, coniunctionum conſtructio ad reliquas parteis.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ ΤΩ͂Ν ΕἸΣ ΤΈΣΣΑΡΑ ΤῸ Δ.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν, γραμματικοῦ γάρ ἐστιν ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως, καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει ἤτοι κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ Διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως † αὖ τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταττόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ. καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα. αὖ

THEODORI

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER QVARTVS.

Reliquum aũt eſt de conſtructione partium orationis dicere, nam Grammatici etiam circa hæc conſyderatio. & ſanè huiuſmodi cõſtructionis, & orationis cauſa is tractat, qui de ſingulis octo orationis partibus cõſyderat, ut ſe habeãt uel inflexione, uel formatione, uel accentu, uel orthographia. perinde atq; Dialecticus ob collectiuam orationem de nomine, & uerbo, ac propoſitione contemplatur. Dicendum igitur quo pacto orationis partes apte inuicem, ac debite connexæ abſoluãt orationem, ut demum finem

introductio accipiat. & diuidendum accuratius unumquodq;,ac definiendum hic.

ΟΡΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν στοιχείων, ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη, καὶ ἀμερὴς ἐστὶ τ' ἀνθρώπου φωνή. οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν, ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στοίχῳ τε, καὶ εὐτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

DEFINITIO LITERAE.

Incipiendum autem fortaſſe ab initio, nempe à literis. ſunt enim hę prima; & indiuidua hominis uox. ſiquidem non fortuito connectuntur inuicem ad conſtitutionē ſyllabæ,ſed ut uocabulum quoque indicat ſerie, atq; ordine incedunt,componunturq; certa ratione.

Διαίρεσις τῶν στοιχείων.

Τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἐφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν, οἷον τὰ φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ ψόφον, οἷον τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δ' οὐκ ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων αὖ πάλιν τὰ μὲν ψοφεῖ ἀτελέστερον, οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ τελειότερον, οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δ' ὑποτακτικά. τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικὰ ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων τὰ α, ε, ο. ὑποτακτικὰ δὲ τὰ ι, υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱός, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως τὰ δασέα, καὶ ψιλά, καὶ μέσα. τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ, καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων τὸ φ, καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ. ἐχθρός, φθορά, ἀνάπαλιν δ' οὔ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε, καὶ μέσα ἔχει. βδάλλω. ἀκτίς, ἅπτω, ὄγδοον, † βδέλλω. ὅτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται. ὑποτασσόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διαστάσει. Ἀτθίς, Σαπφώ, Ἴακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Diuiſio literarum.

Ex literis igitur aliæ quidem per ſe conſtituunt, ac perficiunt uocem, ut quæ uocales appellantur. aliæ uero ſtrepitum ut conſonantes omnes, uocem autem nequaquã abſque uocalium connexione. Ex his præterea aliæ quidem ſtrepunt imperfectius, ut mutæ. aliæ uero perfectius, ut ſemiuocales. Ex uniuerſis autem aliæ quidem præpoſitiuæ, aliæ uero ſubiunctiuæ. inter uocales enim præpoſitiuæ ut in diphthõgis ſunt α, ε, ο. ſubiunctiuæ uero ι, υ. pręponitur tamen etiam υ literæ ι, ut in muſca, & filius, & harpyia, atq; alijs pluribus. Porrò ex conſonantibus præpoſitiuæ, ut quæ nunquã in fine ponantur dictionis, ſunt aſpiratæ, & tenues, & mediæ. item ex immutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ, atq; ex aſpiratis φ, & χ recipiũt quidem θ. inimicus, corruptio, contra aũt nõ. cum his uero ſimiliter & tenues, & mediæ ſe habent. radius, tango, octauũ, ſugo. niſi quod combinatio γδ in poſtpoſitiua tantũ ſyllaba nõ inueniatur. Præterea aſpiratæ cum tenuibusq; & medijs nunquã conueniũt, uerũ poſtponũtur tenuibus in diremptione. Atthis, Sappho, Iacchus, non item uero & cum medijs.

Ἀμετάβολα.

Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω, ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός, ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, καίτοι τοῦ λ, καὶ ν σπανίως μέντοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς, καὶ Τίρυνς, καὶ ἕλμινς. τοῦ δὲ ρ εὔμαλα, πέρσω, πυρσός, διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. αὐτὸ δὲ τὸ ρ οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ' ἂν συντασσόμενον. Ἔτι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ συνεζευγνύμενα τῷ μ ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικὴν, προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός, αὐχμός. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν τὸ κ, καὶ τῶν μέσων τὸ γ. ἀκμὴ, ὄγμος. ταυτὸ δὲ ἴσως συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ τῷ γ, ὄγδοος. καὶ τῷ φ, καὶ τ πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνειός. Ἔτι τὸ θ, καὶ χ τῶν μὲν λ, καὶ ν, καὶ ρ τῶν ἀμεταβόλων συντάσσεται προτιθέμενα εἰς τ.

προτακτικὴν συλλαβὴν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τὸ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον, ὡς εἴρηται. τὸ δὲ φ ὁμοίως μὲν, καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνην δὲ ὑποτακτικὴν πρὸς τὸν ἄμφω, ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δὲ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται, ὡς τὸ θ, καὶ χ, πλὴν τοῦ π ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ, καὶ πλὴν τοῦ τ ἀσυντάκτου μὲν τοῦ ν εἰς προτακτικὴν συλλαβὴν, τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμφω. τμῆμα, ἀτμίς. καὶ πλὴν τοῦ β ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴν τοῦ δ τοῦ μὲν μ καὶ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου. δμῶς, ἄδμητος, τοῦ δὲ λ μηδ' ὅλως οἷόν τε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν τοῦ δευτέρου συλλαβιστέον, ἄγω, φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τοῦ ἑπομένου φωνήεντι συντακτέον. κατ' ἐκεῖνο, κατ' ἐκεῖνο. Ἔτι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεως σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τοῦ εἶναι συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία. ὅσα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. Οὔκουν τὸ ἔθλον ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ θλ τυγχάνει τὶς ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ. Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέ ποτε ἐν συλλήψει, ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδδεισε, καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταὐτοδυναμεῖ.

Immutabiles.

Cæterum ex immutabilibus ν ante μ collocari non poteſt in eadem dictione, unde etiam in inflexus ſum, & iudicatus ſum ante μ, ν incidens abijcitur, poſtponi tamen poteſt

poteſt utrobiq;.ut in memoria, agnus, contra aũt σ. nunquam enim poſtponitur μ in eadem dictione, quamuis λ, & ν, rarenter tamen.ut in mare,& Tyrins, & lumbricus.ρ uero ſæpiſſime, uaſtabo, teda, propterea quod & uocalis uim habeat ρ,atqui ipſum ρ nuſquã præponitur iunctũ alteri.Præterea aſpiratarũ θ,& χ coniunctæ literæ μ abſoluũt ſyllabam ſequentẽ, præcedentem uero non. numerus,ariditas.Similiter uero & ex tenuibus π,& ex medijs γ.uigor, ordo.Idem etiã accidit literæ γ, cum δ ſubſequitur,octauus.& φ,& τ ante ν.faba elixa,diues.Præterea θ, & χ,cũ λ, & ν,& ρ immutabilibus cõponuntur,ac præcedunt tam ad primariam ſyllabã, quàm ad ſubſequẽtem, cum μ uero ad ſubſequentem ſolum,ut dictum eſt. Similiter autem & φ, & ſibi cognatæ ad λ,& ρ. at in ſolam ſubſequentem ad ν,repente,porrò incomplexim ad μ ſe habet omnino. Cæterum tenues , & mediæ cum immutabilibus ordinantur, quemadmodũ θ,& χ, dempto π hoſtiliter ſe habente ad μ. dempto & τ, quod non cõponitur cum ν initiali quidem ſyllaba. μ tamen præaſſumpto ſubiungitur utrobique,ſectio,uapor.excepto item & β,incohærenter cum μ,& ν ſe habente prorſus.Rurſum & præter δ cum μ & implicato quidem,& applicato.ſeruus,indomitus,quod cum λ nullo modo poſſit conuenire. In ſumma omnis conſonans ſi inter duas cadat uocaleis in eadem dictione,cum ſecunda proferenda eſt.duco,fero.& ſi non fuerit una dictio,ſed duæ, patiaturq; eliſionẽ prima uocalis quæ apoſtrophum præcedit,cum ſequente uocali eſt copulanda. ut aduerſus illum,aduerſus illum.Rurſum ſi cõtingat in principio dictionis cõſonã præcedere conſonã in cõplexu, nec in medio quidẽ dictiõis cõpoſitæ ſeparãtur.Atq; omnino ſi quæ in initio dictionis conſonæ diuerſæ ſpeciei conſonis natæ ſunt coniungi,eædem ſanè & in medio dictionis inueniri poſſunt cohærẽter,ut iniuria,quia madeo. ager, quia ſcribo.armatura,quia nauigo. hymnus,quia memoria.quę uero minus,dirimũtur ſemper.Nõ igitur in bonũ cohærẽt,

quod nulla dictio à coniunctis δλ in eadem ſyllaba incipiat. neq; octauum, cum non ſit, quæ γδ ordiatur. neq; tumor, quod nulla à γκ Item eiuſdem nominis cõſonantes nunquam coniunguntur, excido igitur, & timuit, & deiecit, atq; id genus alia dirimuntur. Rurſum quæcunq; ſyllaba in conſonantem deſinit, ſequentem habet à cõſonante incipientem. Porrò non eſt inuenire tres conſonantes, nõ interiecta aliqua uocali, quarũ duæ eiuſdẽ ſint uirtutis.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων, καρδία, κραδία. ἀτραπὸς, ἀταρπός. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος, λοιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἄττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι. ἦγε, ἔαγε. ἢ ἀνάπαλιν συναιρεῖσθαι, ἱερόν, ἱρόν. δῖιος, δῖος, ταῦτα γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

Metatheſis.

Tranſpoſitio literarum. Fit etiam tranſpoſitio literarũ, ut cor, cor. ſemita, ſemita. enſis, enſis. paucus, paucus. Et paſſiones incidunt huiuſmodi quædam, ut longa in breuem ſoluatur. ut fregit, fregit. & uiciſſim ut contrahatur, ſacrum, ſacrum. diuus, diuus, hæc tamen alterius fuerint conſyderationis.

ΟΡΟΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβήν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων εὐαρμόστως συντεταγμένων. Ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐθὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι τὴν λέξιν ποιοῦσι, καὶ αὖ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

DEFINITIO SYLLABAE..

Ad hunc aũt modũ literæ inuicem ſe habentes, conſtituunt differẽter ſyllabã, quæ cõpræhenſio eſt literarũ apte cõpoſitarum. Quemadmodũ uero literarũ cõplexio nihil inordinatũ habet, ita & ſyllabæ certa ratione inter ſe coeũtes dictionem efficiunt, rurſumq; dictiones orationem.

ΟΡΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Ἔστι γὰρ δὴ ὁ λόγος σύνταξις λέξεων εὐαρμόστως συντεθειμένων διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

DEFINI-

DEFINITIO ORATIONIS.

Eſt itaque oratio, coordinatio dictionum appoſite coniunctarum ſententiam habens perfectam.

ΟΡΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου, καὶ μέντοι γε πολλαχῆ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον, ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβὴ, ἀλαλάζω, μεμβλήκα, προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις, Ἄρες, Ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰοὺ, ἰοὺ, Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος, τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ, τὸ Ὁμήρου. καὶ βωκαλιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχε πρᾶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, τὸ Θεοκρίτου.

DEFINITIO DICTIONIS.

Dictio autem, pars minima conſtructæ orationis, iam uerò ſæpenumero & ſimile aliquid in literis, & in dictionibus, & in orationibus eſt conſyderare. geminatur enim non ſolũ litera, ut equus, alius. ſed & diſyllaba, ut exulto, manſi, prouolutus. Item dictio, Mars, Mars, apud Home. & o Cyclops, Cyclops, apud Theocritũ. Et heu, heu, Ariſto phanis. Rurſum oratio, huic ego obuius eo, & ſi igni manus eſt ſimilis, ſi igni manus eſt ſimilis, robur autem ardenti ferro, Homeri. & boues paſce Daphni, tu cantum incipe, cantũ incipe prior, apud Theocritum.

Congeminatio dictionis, atque orationis.
Iliad. ε.
Idyll. ια.
In Plutone.
Iliad. ι.
Idyll. ϛ.

Πλεονασμός.

Ἔτι καθάπερ στοιχεῖον ἐστὶν ὃ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτὸ, στάχυς, ἄσταχυς. πνοὴ, πνοιή. τοῦτον, τουτονί. οὕτω γε συλλαβὴ, λιπὼν, προλιπών. ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνδέσμοις, τοῦτο δὲ ἐν προθέσεσι. Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. τοιοῦτο δέ γε τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι, καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐδὲν πολλαχῆ εἰς ἔννοιαν συντελοῦσι. καὶ λόγος, ἔοικέ τι οὗτοι ἀεικές. τὸ γὰρ οὗτοι ἀεικές,

περιέληφεν. καὶ ὅσα οἱ Αἶσα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτέ μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γάρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Pleonaſmus.

Homericum. Mutuata è Plutarcho in Homerum. Præterea quemadmodũ litera alicubi abundat non eadem, ut ſpica, ſpica. flatus, flatus. hunc, hunc. ſic etiam ſyllaba, reliquũ, reliquum. uerus, uerus. dixiſti, dixiſti. Item
Odyſſ. γ. dictio cum in cõpoſitione, tum uerò in appoſitione. boum bubulcus uir, Auri uerò ſtatuens Vlyſes decem omnia talenta, Et certe ualde iam occubuerat Menœtij fortis filius.
Iliados σ. illic enim omnia, hic uerò ualde abũdat Huiuſmodi uerò & oculis uidebam. et expletiuę coniunctiones, quæ nihil plerunq; ad ſententiã conferũt. et oratio, cõſentaneũ ſanè,
Iliados υ. nõ uerò incõſentaneũ. non uerò incõſentaneũ, ſuperfluũ. item quę ſibi Parca Naſcẽti neuit ſtamine, quãdo ipſum peperit mater. redundat enim, quando ipſum peperit mater.

Ἔλλειψις.

Ἔστι στοιχείου μὲν ἔλλειψις, γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. συλλαβῆς δέ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεύς, ἀμφορεύς. Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλω. λέξεως δέ, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γάρ, τὸ ἐστίν. καὶ τὸ Θεοκρίτου, ὅδε μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάσσας, Ὥς πάρος ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν εἶμεν. ἐνδεῖ, τὸ ὑπάρχον. λόγου δὲ ἔλλειψις, Κἄπειτ' ἀπὸ τάρσου σοῦ θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς. εἴπερ ἐλλείπει, τὸ ἠβούλου ὑπερφρονεῖν. Τοιοῦτο καὶ τό, Εἰ μὲν κατέλυσαν ἵνα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο, πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ εὖ ἔχειν. ὅμοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ τὸ ἅπαξ ἐκθέντα λόγον δίς, καὶ τρίς, ἢ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν. οἷον κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται, τὸ κόσμος ἐστί.

Ellipſis.

Accidit quoque & literæ defectus, terra, terra. utrinque, utrinque. ſæpe, ſæpe. Quinetiam ſyllabæ, fulgurat, fulgurat. amphora, amphora. Apollinẽ, Apollinẽ. Item dictionis, ut
Iliados μ. Vnũ auguriũ optimũ, pugnare pro patria. deeſt enim, eſt.
Idyll. ζ. & illud Theocriti, Ille uero mihi uenabulũ ſuaue ridens

Vt

Vt ante,ex Muſis munuſculum dedit eſſe.deeſt,promiſit. Orationis autem defectus eſt, Et deinde è crate deos contemnis,ſed nō è terra.ſiquidē deeſt,Deū uolebas contemnere. tale & illud, ſiquidem merſiſſent quempiam,ſi non repulſi fuiſſent, priuſquam ad manus ueniretur.deeſt,bene habebat. Simile fuerit & ſemel prolatā orationē bis, aut ter,aut ſæpius ſumentē à cōmuni intelligere. ut ornamentum homini prudentia,ſobrietas,iuſtitia,fortitudo.in ſingulis enim ſubauditur,ornamentum eſt. *Iambicum ex Ariſtophanis Nephelis.* *Thucydid.*

Ὑποτακτικὴ θέσις.

Ἔτι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστιν ἅς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λόγου, τοιοῦτο γάρ δὴ τὸ συνημμένον. εἰ περιπατεῖ Σωκράτης, κινεῖται.

Suppoſitiua poſitio.

Rurſum ut in ſyllabis licet quaſdam,quæ poſtponantur, & nunquam præcedāt inuenire, itidem & in dictionibus. nimirum poſtpoſitiui articuli, & appoſitiua pronomina, & ſubiunctiua uerba eiuſmodi ſunt. idem ipſum contigit in oratione,cuiuſmodi hoc aggregatum. ſi ambulat Socrates,mouetur.

Διάλυσις, καὶ συναίρεσις.

Ἔτι ὡς τὰ στοιχεῖα διάλυσιν, καὶ συναίρεσιν πάσχει, οὕτω καὶ συλλαβή. Πηλείδου Πηλείδαο, Ἑρμέας Ἑρμῆς. Καὶ λέξις, κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, ἀντὶ κατεδηδώς. Κἂν τοὐναντίον λέξεις δύο εἰς μίαν, βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων. ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. Καὶ λόγος, συντίθεται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διῄρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Dialyſis,& ſynæreſis.

Porrò ut literæ ſolutionem, & contractionem patiuntur,ſic & ſyllabæ.Pelidæ Pelidæ,Hermes Hermes.Item dictio,de taurū uorans,pro deuorans.Et è diuerſo dictiones *Apud Hom. Odyſſ.μ.*

Iliad.α. duæ in unam, ſuſpirans, & lachrymans. pro ſuſpirans, & lachrymas fundens. item oratio, componuntur enim coniunctionibus iunctæ inter ſe orationes, dirimũtur uerò ubi illis carent.

Μετάθεσις.

Καὶ μὴν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως, κελάρυζα, λακέρυζα, κρυπτοκέφαλος, κεκρύφαλος. καὶ λέξις, οἷον εἴ τις θεὰς σεμνάς, τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι. ἢ ἄπυρον θεῖον, τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν συνήθες. καὶ λόγος, οἷον τὸ καλούμενον πρωθύστερον. οἱ δ' αὔεσαν τε πύλας, ἢ ἀπῶσαν ὀχῆας.

Metatheſis.

Tranſpoſitio ſyllabæ atque dictionum. Quin etiã ſyllabæ tranſponũtur quemadmodũ & literæ, garrula, garrula. reticulũ, reticulũ. Itẽ dictio, ut ſi quis deas uenerandas, uenerandas deas dicat. Et frigidũ ſulphur, ſulphur frigidũ. nam illic uenerãdas, hic ſulphur præponere *Iliados ult.* conſuetũ. ſed & oratio, ut quod uocãt præpoſterũ. illi autẽ & aperuerunt portas, & amouerunt uectes.

Δύναμις.

Ἔτι ὃν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ' αὑτάς. οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἔσθ' ὅτε, τὰς δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ δεῖ ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ, οἷον προθέσεις τε, καὶ συνδέσμους. αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις ἀεὶ συσσημαίνουσι, προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν δηλονότι, οἷον ἡ μετὰ ἕτερον μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν. ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. Ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον, καὶ συλλαβή, ἢ λέξις, καὶ λόγος εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτον.

Poteſtas.

Præterea quemadmodũ ex literis quædã uocales, quædam conſonantes, eodem modo & dictionum aliquæ poſſunt proferri per ſe, utpote imperatiua uerborum, & caſus

uoca-

uocatiui nominum,acpronominũ plerunq;.quædam autem non poſſunt citra aliam dictionem proferri,ut ſententiam perficiant, ueluti præpoſitionesq;,& coniunctiones. tales enim dictiones ſemper connotant, appoſitæ uidelicet alijs.quo fit,ut earũ ſignificationes coincidãt in aliarũ cum quibus coniunguntur potentiam. puta hæc præpoſitio cum aliud quidẽ cum actiuo cõiuncta, aliud uero cum genitiuo, atque uerbis ſimiliter iuncta ſignificat & coniunctionibus. Quatenus ergo inter ſe conueniant litera,& ſyllaba,& dictio,& oratio,dictum ſit hactenus.

Ἀνάλογον.

Κοινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως, καὶ λόγου· τὸ μὲν λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή. τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν, καὶ στοιχείων. ὅ,τε γὰρ Βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν ἐστὶν, ὅ,τε Σολοικισμὸς ἁμάρτημα περὶ λόγον.

Proportio.

Communis autem proportio dictioni & orationi,nempe ut oratio iuxta aliquam dictionum conſtructionem recte habeat,& ſecus. dictio uero iuxta compoſitionem ſyllabarum,& literarum. etenim Barbariſmus uitium eſt in dictione, Solœciſmus uero uitium in oratione. *Proportio dictionis atq; orationis.*

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ Βαρβαρισμὸς, τοσαυταχῶς δὲ καὶ ὁ Σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται, Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασιν, γέγραφαν. ἢ πλεονασμῷ, Αἰσχίνου, Αἰσχίνους. κοιμᾷ, κοιμᾶσαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως, κοῖλον, κόιλον. ἢ μεταθέσει, κρόταφον, κόρταφον. δίφρον, δρίφον. ἢ ἐναλλαγῇ, φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. Αἰνείου, Αἰνεία. Καὶ περὶ προσῳδίας, φίλος, φιλός. μισθωτὸς, μίσθωτος, Καὶ περὶ χρόνον τε, καὶ γραφήν. νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει, περὶ ὧν ἄρα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Barbariſmus.

Et quadrifariam quidem fit Batbariſmus, quot modis & Solœciſmus.aut enim defectu barbare quis loqui depre *Barbariſmus quibus modis committatur.*

henditur, ſi quis dicat pro Demoſthenis, Demoſtheni. pro ſcripſerũt, ſcripſerãt. aut redũdantia, Aeſchinis, Aeſchinis. dormit, dormit. Idẽ uero fit, cum ſyllaba ſoluitur perperã. concauũ, concauũ. uel trãſpoſitione, tempus, tempus. currus, currus. uel ĩmutatione, phiala, phiala. uitrũ, uitrũ. Aeneæ, Aeneę. Et in accentu, amicus, amicus. mercenarius, rius. Itẽ in tempore, & in ſcriptura. ut uictoria per ι, cũ oportet ſcribi per ει, de quibus etiam dictum eſt prius abunde.

Σολοικισμός.

Ὁμοίως δὲ γίνεται καὶ ὁ Σολοικισμὸς, ἢ γὰρ ἐνδείᾳ, ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. ἢ πλεονασμῷ, ἐξ οὐρανόθεν, πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. ἢ ἐναλλαγῇ, τόξων εὖ εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ νεωστί. ἀκτίνεσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. ταῦτα προφρονέως ἐρέω, ἀντὶ τοῦ δίο. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον, ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. Τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν, οἷον εἶδος, γένος, ἀριθμὸν, σχῆμα, πτῶσιν, ἢ ἐπιρρήματα, ἢ προθέσεις, ἢ τάξιν συνδέσμων, καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, δῖα γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ, Αἴθην θῆλυς ἐοῦσα. καὶ οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δὲ, Θέσπιαν, Γραῖάν τε, ἀντὶ τοῦ Θεσπιαί. Σχῆμα δὲ, Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. Πτῶσιν δὲ, Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασεν, ἀντὶ τοῦ Νεστορίδων. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. κοῦρος δ' ἄρ ὑπὸ ἤλυθε θάμνους ἐξομόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὄρωμαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δὲ, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες. καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ' ἄγω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ ἐπιρρήματα δὲ Σολοικισμὸς ἐναλλαγῆς, εἴσω δόρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προθέσεις, εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ περὶ Ἴλιον. Περὶ δὲ συνδέσμους, αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἑταῖρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον δέ. καὶ κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν, ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Solœ

Solœciſmus.

Eiſdem aut modis fit Solœciſmus, aut enim defectu. ueniunt campum, deeſt enim per. aut abundãtia, de cœlitus, redundat de. aut immutatione, arcu bene ſcient, pro ſagittare. recens uero excitabat animum, pro nuper. recens ſimiles, pro aſſimulabãtur. hoc tibi prompte dicam, pro ob hoc. intro maris latum ſinum, pro in latum ſinum. Idẽ fit, ſi quis ea quæ accidunt orationis partibus, puta ſpeciem, genus, numerum, figuram, caſum, uel aduerbia, uel præpoſitiones, uel ordinem coniunctionum, uel coniunctiones ipſas immutet. ſpeciem quidem, ut diua fœminarũ, & nigrius tanquam pix. genus uero, Aetha fœmina exiſtens. & nunquam in noſtris curribus uulnerati, pro uulneratę. Numerum, Theſpian, Gręanq́;, pro Theſpię. figuram, Aſt ego me ſoluam, pro meipſum. Caſum, Neſtoridæ uero hic quidem uulnerauit, pro Neſtoridis. item fulgurans à dextra, pro fulgurantem. et per binos utiq; ſubijt frutices ex eadẽ radice adultos, alter quidem ulmi, alter oleæ. Affectum, uideo, pro uideo. Perſonam, quicunq; dij ſunt in Olympo, tibi & obediunt, & timemus omnes. & ſuum patrem laudantes, pro ueſtrum. tempus, ego uero duco Briſeida, pro ducam. In aduerbijs fit etiam Solœciſmus ex immutatione, intro cœnam parabat, pro intus. & cominus ſtans, pro propè. Itidem in præpoſitionibus, in Agamemnonem diuum, pro ad Agamemnonem. & ſub Ilium uenerunt, pro ad Ilium. In cõiunctionibus, ipſe quidem ego maneo, ſed ſocium mitto, pro ſocium uero. & durum autem uerbum imperauit, pro durum enim.

Solœciſmus quibus modis fiat. *Iliad.θ.* *Iliad.ζ.* *Iliad.α.* *Iliad.λ.* *Homericum paſſim.* *Iliad.Δ.* *Iliad.ψ.* *Iliad.θ.* *Iliad.β.* *Homericum* *Iliad.π.* *Iliad.β.* *Odoſſ.ι.* *Homericum.* *Iliad.α.* *Iliad.σ.* *Iliad.α.*

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δὲ ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου, Θύγατερ, ἡ νῦν ἡμέρα δηλωσί μοι ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γὰρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολήν. ταῦτα γε μὴν πάντα εἰ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήμαθ᾽ ἅπαξ ἐστίν, ἡμῖν μέντοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω τὰ περὶ τὸν πεζὸν λόγον Σολοικισμοῦ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ

πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μή. ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. εἰ οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοι τις, αὕτη με ἔτυψαν, σολοικίζει διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύῃ περὶ γένους. εἰ μέντοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐθὲν ἁμαρτάνει, ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. Ὥστε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν, διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν ἃ δὲ εἰς ἀριθμούς, καὶ γένη, καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα. ἃ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς. ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτό τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταληφθέντα διὰ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ, πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ, οἷον εἰ οὕτω τύχῃ πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικὸν ἐπὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαντήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, ὡς τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Metatheſis.

Tranſpoſitio orationis. Solœciſmus autem ex tranſpoſitione, ut illud Menandri, Filiola, hæc dies dat mihi ſeu gloriam, ſiue calnmniã. quod ita recte ſe haberet, ſiue gloriam, ſiue calumniam. Verum hæc omnia licet Poëtarum figuræ ſint, nobis tamen loco exempli ſint poſita, eius qui in ſoluta oratione fit Solœciſmi. Cum uero de orationis conſtructione cõgrua tractamus, de ipſa primo conuenientia dicendum eſt generaliter, deinde de ſingulis particulis peculiariter conſyderandum quid rectũ, & ſecus. non eſt igitur in ſubiectis membris, ut inconcinna oratio ſit, aut non. ſed in contextu dictionum, quibus accidit applicari ad id, quod oportet. ſi igitur de fœmina dicat aliquis, hæc me uerberauerunt, Solœciſſat

lœciſſat, quia indebite cohæreant dictiones, quamuis uere dicat in genere. & ſi hic me uerberauit, nihil peccat. habet enim quod ad congruitatem requiritur, oratio. unde dictiones ipſæ diſtributæ in ſitus proprios quomodocunq; incidant in non conuenientem ordinem, oſtendũt ex mutua inter eas ſequela. Itaq; ex orationis partibus quædam in numeros, & genera, & caſus deducuntur. quędã in perſonas, & numeros. quædã nihil ſuſcipiũt huiuſmodi, ſed una tantum figura efferuntur. Partes hæ ſanè omnes tranſſumptæ ex proprijs formis ad debitam congruentiam numeri, aut perſonæ, aut generis in orationis conſtructione diſponuntur, ut in hoc conueniant, ad quod referri unaquæque debet, uelut ſi ita contingat pluralis ad pluralem ſecundum eiuſdem perſonæ incidentiam. ſcribimus nos, diſcũt homines. ſiquidem in tranſpoſitione perſonæ non omnino requiretur idem numerus, licet enim dicere, uerberãt hominem, & uerberant homines.

Κατὰ πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος, ἢ πτῶσιν, ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ, ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται. καὶ οὖν εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει, ἡμῶν, καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

In caſu.

Eadem ratio in his quoque quæ ſecundum genus, uel caſum, uel perſonam ſumuntur. nam quod in tranſpoſitione eſt, indifferenter ad omnia ſe habet. nos ipſe audit, nos ipſi audiunt. cęterum ſi conueniant in eodem caſu, recidunt in eandem perſonam, ut nos ipſos audiunt. modo non intercidat coniunctio, quæ perſonam diſtinguat. uos, & ipſos audiunt.

Κατὰ γένος.

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν γενῶν, οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφο-

ῥήσει καὶ τὸ γένος, καὶ τὸν ἀριθμόν, τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

In genere.

Similiter autem fieri & in generibus ſolet, hi uiri, hos uiros. rurſũ enim in trãſpoſitione perſonæ nihil refert neq; in genere, neq; in numero, ut hos mulier iniuria affecit.

Κατὰ πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ προσώπου, ἐκεῖνος πατὴρ ὢν ἐπιμελήσεται τοῦ παιδός, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνει τῇ λέξει τὸ διάκρισιν δυνάμενον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ γένει, ἢ τῇ πτώσει, ἢ τῷ ἀριθμῷ, ἢ τῷ προσώπῳ, ἢ τοιούτῳ τινί, ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. Δῆλον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντῃ ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ τοῦ ἐπιρρήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἐκ τοῦ ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. οὐκ ἔτι δὲ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός, προσώπου γὰρ τρίτου, ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις, καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τὸ καλῶς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συντασσόμενον διαφόροις, καλῶς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

In perſona.

Item & in perſona, ille cum pater ſit, curabit filium, quin & te, & me. ſi itaque nihil incidat dictioni, quod diſcrimen poſſit manifeſte facere, integrum erit connexionem fieri ad diuerſa genere, uel caſu, uel numero, uel perſona, uel huiuſmodi aliquo. irreprehenſibilia enim quæ ſic transfigurantur, fiunt. pulchre ſcribo, ſcribis, ſcripſi. liquet enim, quod congrua eſt undiq; conſtructio. nam cũ aduerbialis concurſus non ſit ſuſceptiuus numeri, aut perſonæ, aut caſus, aut temporis quæ recipit uerbum, nihil obſtat, quo minus connectantur, nempe quod nulla arguitur ſimilitudo ſpeciei. non tamen hoc contingit in pulcher, nam perſonæ eſt tertiæ, & numeri ſingularis. unde cum ſingulari ſcribit conſtruitur, pulcher ſcribit rurſum

quia pulcher nõ incidentiam temporis ſignificat, citra diſcrimen temporibus accommodatur diuerſis. pulcher ſcribit, ſcripſit, ſcribet.

Κατὰ ἐπίῤῥημα.

Ἔτι τῶν ἐπιῤῥημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις, καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται, χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθὲς, καὶ κατέβης, κατέβη. καταβαίνω δὲ, ἢ καταβήσομαι οὔ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως, οἷον εἴθε, ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ, τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

In aduerbio.

Præterea aduerbia quæ in diuerſa diducuntur tempora, cum perſonis quidem diuerſis, & numeris ordinantur, cum temporibus uero non. deſcendi heri, deſcendiſti, deſcendit. deſcendit autem, uel deſcendam nullo modo. Similiter & quæ ſignificationem accipiunt modi, ut utinã, age. imperatiui enim ſignificatio non coniungitur optatiuo, reliqua autem ſignificationis huiuſmodi expertia liberam habent circa omneis modos conſtructionem.

Κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. εἴγε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γίνηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, οὐκ αὐτὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον ὁ ἂν ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν θέλει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι, ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεται, πλὴν τῶν παρακειμένων. εἰ οὖν τις λέγοι, γράψω ἂν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

In coniunctione.

Coniunctiones uero ſi in nihil prædictorum ſecentur, citra diſcrimen connectuntur ad diuerſa uel genera, uel caſus, uel perſonas. quod ſi in his eſſet quædam particularis differentia, non ea quæ exigit conſtructio, ſeruarentur. puta ἂν quæ nondum facta auferens uult traducere ea ad potentiam, unde ſanè & potentialis dicitur, & ob hoc

ἂν coniunctio potentialis.

præteritis omnibus coniungitur præterquã perfectis. ſi igitur quis diceret, ſcribam ἂν, incongrue componeret.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ἐπὶ τῆς συζυγίας τῆς οἱ. δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἥγε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ συντάττεται, ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον ἐπὶ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν. αὐτὸς οὖν ἐγώ, αὐτὸς σύ.

In pronomine.

αὐτὸς pronomen. Cæterũ inter pronomina mihi in tertia perſona nõ ponitur, nempe quod reijcitur in cognato, ſibi. manifeſtũ item quod neq; οἱ in prima ob eandem cauſam, uerum ipſe cũ tertæ ſit perſonę, & primæ & ſecundæ coniungitur, cum nulla ibi conſequens perſona in cognatione exiſtat, qua poſſit eius abſurditas coargui. ipſe igitur ego, ipſe tu.

Ἑαυτοὺς.

Ὅλως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα περὶ τὰ ἐν ἀκολουθίᾳ διωρισμένα μὴ ὄντα, γινόμενα γε μὴν ἔκ τινος ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. Οὔκουν τὸ ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου ἐν κακίᾳ, οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται, τὸ ἑαυτὸν δὲ ἴσως, ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν. οὔτε μὴν τὸ σύ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύλως, οὐ γὰρ ἦν διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή. ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

Seipſos.

ἑαυτοὺς quibus perſonis iungatur. Nullum enim omnino contingit uitium in his, quæ in conſequentia definita non ſunt. hæc tamen ſi fiant ex aliquo apta, non perperam conferentur. ſeipſos igitur in prima nõ indecore erit, quod à noſipſos non refellatur. cæterum ſeipſum fortaſſe, licet enim & meipſum coniungi. neque tamen tu, uel ego in diuerſis generibus inepte, quandoquidem illis indiſcretũ genus. itaq; tu ipſe, tu ipſa. ego ipſe, ego ipſa.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων λόγος, αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις·

σεις εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δὴ ἀριθμῶν, καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων ἐπὶ πάντα πρόσωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμὲ, ἡμᾶς. σὲ, ὑμᾶς. χρόνου γε μὴν, καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Verba.

Eadem uerò eſt & de uerbis ratio, proprie itaq; modi in perſonas, & numeros partiti abſurditatem commõſtrant, ſi qua in numeris, perſonis ue committitur. infinitiuus autem horum expers ad omnes perſonas, omneisq; numeros ſe extẽdit. ſcribere me, nos. te, uos. quia uerò tempus, affectumq; habet, ſi quid in his immutetur, incongruitatem arguit. *incurrit*

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ ἔσται καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν αἷς μετουσία γένους, καὶ πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ τῆς προσωπικῆς διακρίσεως, τῆς ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. διὸ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει, γράψας ἀνέστην, ἀνέστης, ἀνέστη· ἀνάστηθι, ἀνασταίην. Ἔτι τὸ ἔλεγον, καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα διὰ τὸ συνεμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ καταλλήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ, ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὑπεξαιρείσθω τὰ Δωρικά, ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν.

Participia.

Manifeſtũ idem hoc & in participijs, quibus cõmunicatio generis eſt, & caſus, & numeri, citra tamen perſonæ diſcretionem, & animalis uoluntatis. quapropter circa ea, quæ abſunt nullum erratum cõtingit. ſcribens ſurrexi, ſurrexiſti, ſurrexit. ſurgito, ſurgerem. Præterea dicebam, & ſimilia ſingularis numeri, quia coincidunt cum tertia perſona plurali, non incõmode conſtruuntur cum plurali, dicebant illi. excipiantur Dorica, in his enim retractus acutus tonus, diſtinguit cum ſingulari coincidentiam.

Genus.

Certum eſt etiã de genere, nam in his quæ media appellantur uerba coincidentiam recipientia actionis, & paſſionis, nihil quod ad genera attinet, errant.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταὐτό, τὸ γὰρ νικῶ κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ, καὶ τρίτου εὐκτικοῦ, ὡς ἔχει τὸ παρὰ Ἀλκμᾶνι, νικῷ δὲ ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ, ᾗ δεύτερον τὸ νικᾷς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μὴ τῆς συντάξεως οὕτωπως ληπτέον. καὶ ἔτι τὸ μεταβατικόν, καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν. πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διαφορὰ καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ᾽ ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Perſona.

Item in concurſu perſonæ clarum & hoc, nam uinco cõuenit quidem in prima indicatiui, & tertia optatiui, ut uidere eſt apud Alcmanem, uincam uerò præſtantior. non itidem in ſecunda indicatiui, quatenus ſecunda eſt uincis. Proinde congruum, & non in conſtructione ſic ferè deprehenderunt. & item quod tranſitiuum, & quod omnino ad aliquã aliam partem refertur. nam diuerſæ harum ſunt uires, & uariæ conſtructiones, uelut in his ſecundum unumquodq; patebit.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Διὸ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τοὐναντίον τὸ Σολοικίζειν. ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τε, καὶ φράσιν ὁ Σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρὰ ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία, καὶ μέθοδος.

Quid recte coordinare.

Quamobrem fuerit recte coordinare, non inepte connectere inuicem orationis parteis, prout ratio recta dictat, atque contrarium Solœciſſare. peccatum enim circa conſtructionemq;, & orationem Solœciſmus eſt. rectitudo

uerò loquendi penes eruditiores quod plerunque ſic loquantur. ex his igitur, & circa hæc Grammatices ſpeculatio, methoduſq́; uerſantur.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα, καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος, ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. Διαφέρει δὲ μηδὲν ὄνομα λαβεῖν, ἢ ἀντωνυμίαν.

DE NOMINE.

Caeterum inter parteis orationis primas ſortiũtur & nomen, & uerbum. quandoquidem ſine alijs fieri poterit oratio perfecta, at ſine his non poterit. Nihil tamen intererit, nomen ſumas, aut pronomen.

Ὅρος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικόν, σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διῄρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Definitio nominis.

Eſt autem nomen pars orationis caſibus inflexa, ſignificans ſine tempore. Species uerò huius quædam ſecundũ uocem, quædam ſecundũ ſignificationem. ſecundũ uocem, primitiua, & deriuatiua. ſecundũ ſignificationem uerò, propria, appellatiua, adiectiua, & quæ ſunt dictæ prius. Diuiſa uero ſunt nomina deriuatiuæ ſpeciei in patronymicum, poſſeſsiuum, comparatiuum, ſuperlatiuum, diminutiuum, denominatiuum, & uerbale.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Pro-

Proprium.

Eſt autem proprium, quod primam, & particularẽ ſubſtantiam ſignificat. ut Socrates, Plato.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ τὰς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος.

Appellatiuum.

Appellatiuum uero, quod ſecúndam, & uniuerſalem. ut homo, equus.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

Adiectiuum.

Porrò adiectiuum, quod de proprijs, & appellatiuis dicitur. uirilis, uelox.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως, καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται. ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ, ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τι ἀκριβής. ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τρίχα, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Conſtructio adiectiui.

Quippiam uero huiuſmodi exiens adiectiuum, non ſolum in ſimili genere, in ſimilíque & caſu, & numero proprijs, & appellatiuis adhibetur. uerum etiam oblique conſtruitur cum nominum diuerſorum accuſatiuo, nam datiui uſus non admodum exquiſitus. ſanus igitur corpus, & albus cæſariem, & flauus oculos.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ, τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν, ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν γε προτάττοιτο, οὐδ' οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄν. ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγα

θὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθὸς, Ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτα γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν, Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν. Τὰ μὲν οὖν κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφισὶ τὰ ἐπίθετα ἔχει. συμπαραλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα, καὶ ὁ λόγος κοινόν. Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικὰ, καὶ τὰ περιεκτικὰ, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον δαφνὼν, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, Θεός, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγὴν ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικὴν, τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατὴρ υἱοῦ, δοῦλος δεσπότου, διπλάσιον ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ περὶ διαφορὰν λεγόμενα, οἷον ἄλλο, ἕτερον, διάφορον. καλείσθω δὲ διαφορικά, ἐξίσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς σὺν τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοιούσιος, ὁμοφυὴς, σύμψηφος, σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων. οἷον ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

Cum articulis.

Quibus arti-culi iũgãtur.

Atq; alia cum articulo, alia ſine articulo. cum articulo autem quando uerbi ſubſtantiui participiũ abeſt, & tamen ſubintel-

ſubintelligitur,ut bonus Socrates philoſophatur. integrũ enim eſſet,Socrates ens bonus. unde ſi proprium nomen præponatur,non ita ſine articulo adiectiuum pronunciandum eſt. Socrates enim bonus dicimus, utriq; nominum articulum coaptantes. nempe ita fieri neceſſe, præcedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi ſubſtantiuum uerbum ſolum adeſt uel expreſſum, uel intellectum. Socrates uir bonus, Ariſtoteles ſapiens. tametſi iſta in articulatum genitiuum pluralem commutare nihil prohiberet,Socrates bonorum erat, Ariſtoteles ſapientum. Itaq; propria, & appellatiua in eodem & genere, *Aequiuoca.* & caſu,& numero ſua adiectiua habẽt,retinentq;. Coniun *Vniuoca.* gantur aũt his homonyma, quorum nomen, quidem cõmune,uerum in nomine ipſo ratio ſubſtantiæ eſt diuerſa. Item ſynonyma,quorum nomen,& ratio commune. Præterea quæ gentem ſignificant,& contentiua, nempe ea quę *Gentilitia.* *Contentiua.* ſimul ſignificant continens, & contentum. ut lauretum, *Fictitia.* cubile. Præterea quæ ad imitationem ſonorum, ac uocum qualitates ſunt efficta. Ad hæc quæ genus, aut ſpeciẽ ſignificant. Item abſoluta, ut quæ per ſe ipſa intelliguntur. Deus, ſermo. De reliquis autem iuxta ſignificationẽ ſpeciebus qualem conſtructionem habeant, dicamus. Quæ igitur ad aliud ſemper referuntur, atq; ob talem habitudinem no- *Ad aliquid.* minantur ad aliquid, quatenus per excellentiam, ſubiectionemq; ſumuntur, à recto ad genitiuum eorum ad quę habitus redditur, conſtruuntur. quemadmodum pater filij, ſeruus domini. duplũ, dimidij. Conſimiliter uero quæ ſecundũ differentiã dicũtur, ut aliud, alterum, diuerſum. *Differentialia.* Vocentur aũt differentialia, quæ ex æqualitate ſunt, à no- *Aequalitates.* minatiuo in datiuum. ut amicus alicui, & æqualis, & uicinus, & ſimilis, & idem, & cõtrarius. Item quæcũq; à ſimul, *Compoſita à σὺν, & ὁμοῦ.* uel con cõponũtur, ut conſubſtãtialis, connaturalis, ſuffragator, confeſſor. nã cum genitiuo hæc conſtruere poſſeſſionis fuerit, nõ relationis ueræ. Eodẽ aũt modo & à ſimilis, & æqualis, ac ſimilibus. ut cõformis, ęqualis in pugna.

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι, οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται, ἤτοι ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Tanquam ad aliquid.

Quæ autem ſunt tanquam ad aliquid, ut immediate oppoſita diſiunctiue inuicem conſtruuntur. uel dies eſt, uel nox. uel lumen, uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morbus, uel ſanitas.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικὰ οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται ἐπ' ἐρωτήσει ἀρχικῇ λόγου, ὅτι τὸ μὲν πύσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος. τίς, ποῖος, πότερος, πός, πόσος, πηλίκος, ποδαπός, ποσαχῶς. ἐπ' ἀντερωτήσει δὲ τῇ τοῦ εἰρημένου καὶ ἐν ἄρθρῳ ἐσθ' ὅτε, οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; ἢ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα, καὶ μάλιστα τὸ τίς τῶν ῥημάτων τοῖς ὑποστατικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου προσκέηται. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὁ δὲ καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ, τίς οὗτος; εἰ γε μὴν τὸ τίς τ' ἅπτηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; ἢ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἑτέρας ἐρωτήσεως δέοι. οἷον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἡσαΐας. τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται, πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ, βούλει, εἴπω;

Interrogatiua.

Cæterum percontatiua ut quæ reſponſionem definite poſcunt, nequaquam cum articulis conſtruuntur in interrogatione initiali orationis. quod interrogatio ignorantis ſit, articulus uero referẽtis. quis, qualis, uter, quotus, quantus, qualis, cuias, quot. in exceptione tamen interrogationis.

nis articulate interdũ proferuntur,† ut qualia dicis? quem dicis? & quis interrogas? Conſtruuntur autem interrogatiua hæc, & maxime hoc nomen quis cum uerbis ſubſtantiuis, & uocatiuis ſubſequente nomine, atq; etiam ſi pronomen tertiæ perſonæ adhibeatur. quis iſte? uel quis hic uocatur? quod Socrates. Et per defectum ſubſtantiui, ut quis ipſe? Quod ſi quis ponatur ſolum, cum quouis uerbo collocari poterit. ueluti quis ambulat? quis diſputat? Et ſi pronomẽ reddatur, minime ſubinterrogatione opus erit. ut quis ſcribit? ego. Si nomẽ, opus adhuc erit interrogatione altera, quod nomen cõmune ad multa ſit, multaq; ſignificet, quis ſcribit? Eſaias. quis Eſaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans ſubiunctiuo coordinabit, utrum taceã? quid dicam? In ſumma interrogatio ſubiunctiuum uerbum requirit, uis dicam?

† hoc eſt, cum aliquis pro interrogatione etiam interrogat.

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηδὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς ἐγκλινόμενον. τὸ δ᾽ ἐν τούτοις ἀρχικὸν ο οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Indefinita.

Rurſum quæ nihil ſignificant definite, & ob hoc indefinita appellantur, non conſtruuntur cum articulis. quis, qualis, uter, & quis ſumptum enclitice. nam in his initiale o non articulus, ſed dictionis pars eſt.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικὰ, καὶ ἀόριστα ἐπί τε ποσοῦ, καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα: ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα, καλεῖται δ᾽ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων, συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ. τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, οἷος Αἴας: ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικὰ τοῦ τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipſa ut interrogatiua, & indefinita tam de qualitate, quàm de quantitate dicuntur, proprijsq; & appellatiuis iunguntur in ſimili genere, & caſu ſimilitudinis, aut demonſtrationis cauſa. Nonnunquam tamen & admiratiue proferuntur, uocãtur autẽ ita, quod ſententiam ad aliquod referant prius cognitorũ. contingit nempe hoc, cũ quis dicat, talis erat Achilles, qualis Aiax. Hæc igitur fuerint referentia quodãmodo prius cognitorum, & ſimilitudinaria.

Δεικτικά, ἀνταποδοτικά.

Ἔξεστι δὲ ταῦτα καὶ δεικτικὰ, καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τί ὅμοιον, καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδονται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δὲ ἐπεκτείνεται, τοιόσδε, καὶ ἄρθροις συντάσσεται. Τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα οὐ συντάσσεται ἄρθροις, οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ † Ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. Καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως, ἤτοι ἀποσημαντικῶς. ἢ θαυμαστικῶς, τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικὰ δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν, συμφορῶν γὰρ πεπείραται, οἵων οὐδεὶς φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐντυχών, οἷος οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Ἀλλ' οὔτοι τόσοι.

Demonſtratiua, & redditiua.

Liceat autem hæc & demonſtratiua, & redditiua nominare, quod ſæpe utentes nominibus huiuſmodi, contemplando oſtendimus quid ſimile, quodq; uiciſſim ſeſe reddunt, præceduntq;, & ſequuntur. quanquã proprie redditiua ſunt, quæ incipiunt à τ. talis, talis, tantus. quæ ſanè & per δε extendũtur, talis, & cum articulis cõſtruuntur. Verum quæ à uocali incipiunt, nõ iunguntur articulis. non

enim

enim ὁ οἷος dicimus, neq; ὁ ὅσος. præcedũt utiq; ſe inuicem Qualis.
in conſtructione, ſequunturq; ut dictũ eſt. ut Vtinã quanto Quantus.
inferior ſum, tanto te ſuperior forem, & Verum nõ tot Iliad. π.
fuerũt, quot formoſi Græci. Quanquã etiã ſine relatiuo ac- Iliad. γ.
cipiuntur redditiua, uel abſolute quidem, uel diſcretiue. Odyſſ. α.
uel admiratiue, tale caput deſydero. multo tamen potius relatiua ſine redditiuis, ſiquidẽ calamitates perpeſſus eſt, quales nemo dicimus. & ſapientibus conuixit, qualibus nemo. item bella abſoluit, quanta nemo.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ διὰ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα ἑνικοῖς, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καὶ ἔτι τἆλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι, δυϊκῶς δὲ δυϊκοῖς, πληθυντικῶς δὲ πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν Ἀττικῶς συνταττομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυντικῶν, Ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι, παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἅττα τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικά, ἢ δυϊκά. ταῦτα τοῖς μὲν σημαινομένοις ῥήμασιν ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς * οὐ χρὴ συντάττειν, τῷ δὲ σχηματισμῷ πληθυντικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. Τὸ δὲ ἄμφω, καὶ δύο δυϊκῶς ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἕν, καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ὑποδεκτικὴν ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις, ὁ γάρ τις λέγοι ἄν, ἡμεῖς γράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὲν ἑνικοῖς χρῆσθαι, ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν φαῦλον. τὸ δὲ Ὁμήρου, Μήπως ὡς ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε, σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα, δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικά

ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφισὶ τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος, εὐδαίμων πληθύς.

Comprehenſiua.

Comprehenſiua uero ueluti quæ in ſingulari numero multitudinem ſignificant, ſingularibus, & pluralibus adiunguntur uerbis. populus dixit, populus dixerunt. Quanquam alia omnia nomina ſingulariter prolata ſingularibus adiungantur uerbis, dualiter uero dualibus, & pluraliter pluralibus. præter quæ Attice ordinantur cum ſingularibus neutra pluralia, Attici nanq; plurales neutrorũ nominũ rectos ſingularibus cõiungunt uerbis, ludunt pueri. Et ſi aliqua fuerint formatione quidem pluralia, ſignificatione uero ſingularia, uel dualia, iuxta ſignificationẽ uerbis ſingularibus, aut dualibus non oportet componere, ſed iuxta formationem pluralibus. Athenæ philoſophia excelluerunt, nõn excelluit. & utrique ſcribunt, non ſcribunt duo. Ceterũ quia ambo, & duo ut ſignificatione, ita & uoce tam dualibus, quàm pluralibus adiunguntur uerbis, cum propter naturalem ſignificationẽ, tum quia complectuntur in plurali numero ſingularis, & dualis, ambo currunt duo dicimus, ambo currũt. ueruntamen in omni dictione ſuſceptiua numeri utimur plurali frequentius, nempe unus dixerit, nos ſcribebamus. cõtra uero ſingularibus uti, uel dualibus pro pluralibus uitioſum. nam illud Homeri, Ne forte tanquam implicamentis retis capti rapacis, Hoſtibus diſcerptio, ac præda fiatis. figura poëtica eſt, & in ſoluta oratione nõ uſurpanda. ſed neq; duali cum ſingulari utimur, nam quod duorũ ſignificatiuum eſt, in duali ſemper manet. Collectiua igitur cum & ipſa appellatiua ſint, in eodem genere, eodemq́ue caſu ſibi adiectiua aſciſcunt. fortunatus populus, beata multitudo.

Atticorum canon.

Quæ diuerſis numero iungantur.

Ambo & duo.

Iliad. ε.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων· τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ᾽ ἕνα, ὡς ἑκάτερος. τὸ δὲ εἷς ἐκ

πολλῶν

πολλῶν, ὡς ἄλλοις. πολλοὶ καθ᾽ ἕνα, ὡς ἕκαστος. ἕτερον, καὶ ἕκαστον οὐ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέν τοι καὶ ταῦτα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς.

Partitiua.

E partitiuis autẽ quadrupliciter formatis aliud unum notat ẽ duobus, alter. aliud duo per unum, uterque. aliud unum ẽ multis, alius. aliud plureis per unum, unuſquiſque. ẽ quibus alterum, & aliud recipiunt articulum. utrinque, & unumquodq; non. omnia tamen genitiuũ optant uel poſſeſſiue, uel diſcretiue. ut unũquodq; animalium, alterũ ẽ lapide eſt. atqui ut adiectiua, ita ipſa in eodem genere, eodemq; caſu conſtruuntur cũ proprijs, & appellatiuis.

Ταξικά.

Καὶ τὰ ταξικὰ δὲ οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος Θεός, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Ordinalia.

Item ordinalia puta ſignificatiua ordinis in eodem & genere, & caſu pariter cũ proprijs, & appellatiuis cõſtruuntur. primus Deus, prima ſubſtantia, prima ſpecies.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικὰ πρὸς τὰ κύρια, καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ, ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι, καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις, οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Materialia.

Participantia autem materiæ alicuius, & ob id dicta materialia cum proprijs, & appellatiuis conſtructionem & ipſa habent, ſicut adiectiua. lignea tabella, teſtaceum uas. eiuſdemque & generis ſunt, & caſus cum ſubiectis, ſic igitur & quæ ſecundum ſignificationem ſumuntur ſpecies.

uerò loquendi penes eruditiores quod plerunque ſic loquantur. ex his igitur, & circa hæc Grammatices ſpeculatio, methodusq́; uerſantur.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὧν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα, καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ᾽ ἂν λόγος τέλειος, ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μηδὲν ὄνομα λαβεῖν, ἢ ἀντωνυμίαν.

DE NOMINE.

CAeterum inter parteis orationis primas ſortiũtur & nomen, & uerbum. quandoquidem ſine alijs fieri poterit oratio perfecta, at ſine his non poterit. Nihil tamen intererit, nomen ſumas, aut pronomen.

Ὅρος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικόν, σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διῄρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Definitio nominis.

Eſt autem nomen pars orationis caſibus inflexa, ſignificans ſine tempore. Species uerò huius quædam ſecundũ uocem, quædam ſecundũ ſignificationem. ſecundũ uocem, primitiua, & deriuatiua. ſecundũ ſignificationem uerò, propria, appellatiua, adiectiua, & quæ ſunt dictæ prius. Diuiſa uero ſunt nomina deriuatiuæ ſpeciei in patronymicum, poſſeſsiuum, comparatiuum, ſuperlatiuum, diminutiuum, denominatiuum, & uerbale.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Pro-

Proprium.

Eſt autem proprium, quod primam, & particularẽ ſubſtantiam ſignificat. ut Socrates, Plato.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος.

Appellatiuum.

Appellatiuum uero, quod ſecundam, & uniuerſalem. ut homo, equus.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

Adiectiuum.

Porrò adiectiuum, quod de proprijs, & appellatiuis dicitur. uirilis, uelox.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ᾽ ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως, καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται. ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ, ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τι ἀκριβής. ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τρίχα, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Conſtructio adiectiui.

Quippiam uero huiuſmodi exiens adiectiuum, non ſolum in ſimili genere, in ſimilíque & caſu, & numero proprijs, & appellatiuis adhibetur. uerum etiam oblique conſtruitur cum nominum diuerſorum accuſatiuo, nam datiui uſus non admodum exquiſitus. ſanus igitur corpus, & albus cæſariem, & flauus oculos.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ, τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν, ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν γε προστάττοιτο, οὐδ᾽ οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ᾽ ἄν. ὁ Σωκράτης γάρ τι ὁ ἀγα-

θὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθὸς, Ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτα γε μὴν καὶ εἰς ἐνάρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν, Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν. Τὰ μὲν οὖν κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφισὶ τὰ ἐπίθετα ἔχει. συμπαραλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα, καὶ ὁ λόγος κοινόν. Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικὰ, καὶ τὰ περιεκτικὰ, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον δαφνὼν, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, Θεὸς, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγὴν ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικὴν, τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατὴρ υἱοῦ, δοῦλος δεσπότου, διπλάσιον ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ περὶ διαφορὰν λεγόμενα, οἷον ἄλλο, ἕτερον, διάφορον. καλείσθω δὲ διαφορικά, ἐξίσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς συν τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοιούσιος, ὁμοφυὴς, σύμψηφος, σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων. οἷον ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

Cum articulis.

Quibus articuli iūgātur. Atq; alia cum articulo, alia ſine articulo. cum articulo autem quando uerbi ſubſtantiui participiū abeſt, & tamen ſubintel-

ſubintelligitur,ut bonus Socrates philoſophatur. integrũ enim eſſet,Socrates ens bonus. unde ſi proprium nomen præponatur,non ita ſine articulo adiectiuum pronunciandum eſt. Socrates enim bonus dicimus, utriq; nominum articulum coaptantes. nempe ita fieri neceſſe, præcedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi ſubſtantiuum uerbum ſolum adeſt uel expreſſum, uel intellectum. Socrates uir bonus, Ariſtoteles ſapiens. tametſi iſta in articulatum genitiuum pluralem commutare nihil prohiberet,Socrates bonorum erat, Ariſtoteles ſapientum. Itaq; propria, & appellatiua in eodem & genere, & caſu,& numero ſua adiectiua habẽt,retinentq;. Coniungantur aũt his homonyma, quorum nomen, quidem cõmune,uerum in nomine ipſo ratio ſubſtantiæ eſt diuerſa. Item ſynonyma,quorum nomen,& ratio commune. Præterea quæ gentem ſignificant,& contentiua, nempe ea quę ſimul ſignificant continens, & contentum. ut laurетum, cubile. Præterea quæ ad imitationem ſonorum, aquotum qualitates ſunt efficta. Ad hæc quæ genus,aut ſpeciẽ ſignificant. Item abſoluta, ut quæ per ſe ipſa intelliguntur. Deus, ſermo. De reliquis autem iuxta ſignificationẽ ſpeciebus qualem conſtructionem habeant, dicamus. Quæ igitur ad aliud ſemper referuntur, atq; ob talem habitudinem nominantur ad aliquid, quatenus per excellentiam, ſubiectionemq; ſumuntur, à recto ad genitiuum eorum ad quę habitus redditur, conſtruuntur. quemadmodum pater filij, ſeruus domini. duplũ, dimidij. Conſimiliter uero quæ ſecundũ differentiã dicũtur, ut aliud, alterum, diuerſum. Vocentur aũt differentialia, quæ ex æqualitate ſunt, à nominatiuo in datiuum. ut amicus alicui, & æqualis, & uicinus,& ſimilis,& idem,& cõtrarius. Item quæcũq; à ſimul, uel con cõponũtur, ut conſubſtãtialis, connaturalis, ſuffragator, confeſſor. nã cum genitiuo hæc conſtruere poſſeſſionis fuerit, nõ relationis ueræ. Eodẽ aũt modo & à ſimilis, & æqualis, ac ſimilibus. ut cõformis, ęqualis in pugna.

Aequiuoca.
Vniuoca.
Gentilitia.
Contentiua.
Fictitia.
Ad aliquid.
Differentialia.
Aequalitates.
Composita à σύν, & ὁμοῦ.

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι, οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται, ἤτοι ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Tanquam ad aliquid.

Quæ autem ſunt tanquam ad aliquid, ut immediate oppoſita diſiunctiue inuicem conſtruuntur. uel dies eſt, uel nox. uel lumen, uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morbus, uel ſanitas.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικὰ, οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται ἐπ' ἐρωτήσει ἀρχικῇ λόγου, ὅτι τὸ μὲν πύσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος. τίς, ποῖος, πότερος, πός, πόσος, πηλίκος, ποδαπός, ποσαχῶς. ἐπ' ἀνταπερωτήσει δὲ τοῦ εἰρημένου καὶ ἐνάρθρως ἔσθ' ὅτε, οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα, καὶ μάλιστα τὸ τίς τῶν ῥημάτων τοῖς ὑποτακτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου προσώπου. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὁ δὲ καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ, τίς οὗτος; εἰ γε μὴν τὸ τίς τ' ἄπτεται μόνον; παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἡσαΐας. τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται, πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ, βούλει, εἴπω;

Interrogatiua.

Cæterum percontatiua ut quæ reſponſionem definite poſcunt, nequaquam cum articulis conſtruuntur in interrogatione initiali orationis. quod interrogatio ignorantis ſit, articulus uero referẽtis. quis, qualis, uter, quotus, quantus, qualis, cuias, quot. in exceptione tamen interrogationis.

nis articulate interdũ proferuntur, † ut qualia dicis? quem dicis? & quis interrogas? Conſtruuntur autem interrogatiua hæc, & maxime hoc nomen quis cum uerbis ſubſtantiuisq́;, & uocatiuis ſubſequente nomine, atq; etiam ſi pronomen tertiæ perſonæ adhibeatur. quis iſte? uel quis hic uocatur? quod Socrates. Et per defectum ſubſtantiui, ut quis ipſe? Quod ſi quis ponatur ſolum, cum quouis uerbo collocari poterit. ueluti quis ambulat? quis diſputat? Et ſi pronomẽ reddatur, minime ſubinterrogatione opus erit. ut quis ſcribit? ego. Si nomẽ, opus adhuc erit interrogatione altera, quod nomen cõmune ad multa ſit, multaq́; ſignificet, quis ſcribit? Eſaias. quis Eſaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans ſubiunctiuo coordinabit, utrum taceã? quid dicam? In ſumma interrogatio ſubiunctiuum uerbum requirit, uis dicam?

hoc eſt, cum aliquis pro interrogatione etiam interrogat.

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς ἐγκλινόμενον. τὸ δ᾽ ἐν τούτοις ἀρχικὸν ὁ οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Indefinita.

Rurſum quæ nihil ſignificant definite, & ob hoc indefinita appellantur, non conſtruuntur cum articulis. quis, qualis, uter, & quis ſumptum enclitice. nam in his initiale o non articulus, ſed dictionis pars eſt.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικὰ, καὶ ἀόριστα ἐπί τε ποσοῦ, καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. ἐστὶ δ᾽ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα, καλεῖται δ᾽ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων, συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ. τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, οἷος Αἴας. ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικὰ τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipſa ut interrogatiua,& indefinita tam de qualitate,quàm de quantitate dicuntur,proprijsq; & appellatiuis iunguntur in ſimili genere,& caſu ſimilitudinis,aut demonſtrationis cauſa.Nonnunquam tamen & admiratiue proferuntur, uocantur autẽ ita, quod ſententiam ad aliquod referant prius cognitorũ. contingit nempe hoc,cũ quis dicat, talis erat Achilles, qualis Aiax. Hæc igitur fuerint referentia quodãmodo prius cognitorum, & ſimilitudinaria.

Δεικτικὰ, ἀνταποδοτικά.

Ἔξεστι δὲ τὰ αὐτὰ καὶ δεικτικὰ, καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τὸ ὅμοιον, καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδονται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δὲ ἐπεκτείνεται, τοιόσδε, καὶ ἄρθροις συντάσσεται. Τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα οὐ συντάσσεται ἄρθροις, οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ † Ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. Καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως, ἤτοι ἀποσηματικῶς. ἢ θαυμαστικῶς, τοίης κεφαλῆς πόθεω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικὰ δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν, συμφορῶν γὰρ πεπείραται, οἵων οὐδεὶς φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐντυχὼν, οἷος οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Ἀλλ' οὔτοι τόσοι.

Demonſtratiua,& redditiua.

Liceat autem hæc & demonſtratiua,& redditiua nominare,quod ſæpe utentes nominibus huiuſmodi, contemplando oſtendimus quid ſimile,quodq; uiciſſim ſeſe reddunt,præceduntq;,& ſequuntur. quanquã propriè redditiua ſunt, quæ incipiunt à τ.talis,talis,tantus. quæ ſanè & per δε extendũtur,talis,& cum articulis cõſtruuntur. Verum quæ à uocali incipiunt,nõ iunguntur articulis. non enim

enim ὁ οἷος dicimus, neq; ὁ ὅσος. præcedũt utiq; ſe inuicem Qualis.
in conſtructione, ſequunturq; ut dictũ eſt. ut Vtinã quan- Quantus. Iliad.π.
to inferior ſum, tanto te ſuperior forem, & Verum nõ tot Iliad.γ.
fuerũt, quot formoſi Græci. Quanquã etiã ſine relatiuo ac-
cipiuntur redditiua, uel abſolute quidem, uel diſcretiue. Odyſſ.α.
uel admiratiue, tale caput deſydero. multo tamen potius
relatiua ſine redditiuis, ſiquidẽ calamitates perpeſſus eſt,
quales nemo dicimus. & ſapientibus conuixit, qualibus
nemo. item bella abſoluit, quanta nemo.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικὰ οἷον τὰ δὶ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα ἑνικοῖς, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καὶ ἔτι τἆλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι, δυϊκῶς δὲ δυϊκοῖς, πληθυντικῶς δὲ πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν Ἀττικῶς συνταττομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυντικῶν, Ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι, παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικά, ἢ δυϊκά. ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ ῥήμασιν ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς * οὐ χρὴ συντάττειν, τῷ δὲ σχηματισμῷ πληθυντικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ᾽ ἄμφω, καὶ δύο δυϊκῶς ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ γʹ, καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἀντὶ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις, ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς γράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι, ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν φαῦλον. τὸ δ᾽ Ὁμήρου, Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε, σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα, δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν ἀεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ

ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος, εὐδαίμων πληθύς.

Comprehenſiua.

Comprehenſiua uero ueluti quæ in ſingulari numero multitudinem ſignificant, ſingularibus, & pluralibus adiunguntur uerbis. populus dixit, populus dixerunt. Quanquam alia omnia nomina ſingulariter prolata ſingularibus adiungantur uerbis, dualiter uero dualibus, & pluraliter pluralibus. præter quæ Attice ordinantur cum ſingularibus neutra pluralia, Attici nanq; plurales neutrorũ nominũ rectos ſingularibus cõiungunt uerbis, ludunt pueri. Et ſi aliqua fuerint formatione quidem pluralia, ſignificatione uero ſingularia, uel dualia, iuxta ſignificationẽ uerbis ſingularibus, aut dualibus non oportet componere, ſed iuxta formationem pluralibus. Athenæ philoſophia excelluerunt, non excelluit. & utrique ſcribunt, non ſcribunt duo. Cęterũ quia ambo, & duo ut ſignificatione, ita & uoce tam dualibus, quàm pluralibus adiunguntur uerbis, cum propter naturalem ſignificationẽ, tum quia complectuntur in plurali numero ſingularis, & dualis, ambo currunt duo dicimus, ambo currũt. ueruntamen in omni dictione ſuſceptiua numeri utimur plurali frequentius, nempe unus dixerit, nos ſcribebamus. cõtra uero ſingularibus uti, uel dualibus pro pluralibus uitioſum. nam illud Homeri, Ne forte tanquam implicamentis retis capti rapacis, Hoſtibus diſcerptio, ac præda fiatis. figura poëtica eſt, & in ſoluta oratione nõ uſurpanda. ſed neq; duali cum ſingulari utimur, nam quod duorũ ſignificatiuum eſt, in duali ſemper manet. Collectiua igitur cum & ipſa appellatiua ſint, in eodem genere, eodemque caſu ſibi adiectiua aſciſcunt. fortunatus populus, beata multitudo.

Atticorum canon.

Quæ diuerſis numero iungantur.

Ambo & duo.

Iliad. ι.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ

πολλῶν

πολλῶν, ὡς ἄλλοις. πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἕκαστος. ἕτερον, καὶ ἕκαστον οὖν. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέν τοι καὶ ταῦτα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς.

Partitiua.

E partitiuis autē quadrupliciter formatis aliud unum notat ē duobus, alter. aliud duo per unum, uterque. aliud unum ē multis, alius. aliud plureis per unum, unuſquiſque. ē quibus alterum, & aliud recipiunt articulum utrinque, & unumquodq; non. omnia tamen genitiuū optant uel poſſeſſiue, uel diſcretiue. ut unūquodq; animalium, alterū ē lapide eſt. atqui ut adiectiua, ita ipſa in eodem genere, eodemq́; caſu conſtruuntur cū proprijs, & appellatiuis.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικὰ δὲ οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος Θεός, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Ordinalia.

Item ordinalia puta ſignificatiua ordinis in eodem & genere, & caſu pariter cū proprijs, & appellatiuis cōſtruuntur. primus Deus, prima ſubſtantia, prima ſpecies.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικὰ πρὸς τὰ κύρια, καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ, ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι, καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις, οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Materialia.

Participantia autem materiæ alicuius, & ob id dicta materialia cum proprijs, & appellatiuis conſtructionem & ipſa habent, ſicut adiectiua. lignea tabella, teſtaceum uas. eiuſdemq́ue & generis ſunt, & caſus cum ſubiectis, ſic igitur & quæ ſecundum ſignificationem ſumuntur ſpecies.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς, καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστί. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα, οἷον Πηλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα τοῦ σαφοῦς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἡ πατρωνυμία. οἷον Ἀτρείδης Μενέλαος, ὁ Πριαμίδης Ἕκτωρ.

Patronymica.

Quæ uero ſecundū uocem alia quidē à patre, & maioribus formantur, & patronymica ob hoc appellantur, propriaq; ſunt potētia. unde ſanè & cōſtructionē eandē, quam propria habēt cum adiectiuis, ut Pelides generoſus. Quin & adiungere patronymicis licet propria filiorū ipſorū nomina, expreſſionis cauſa, ut cōmunis eſt pluribus generis denominatio. ut Atrides Menelaus, Priamides Hector.

Κτητικά.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως, ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον μὴ ἐπι-
ἀτελῶς φέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτό τι, † ἀτελὲς ἄν τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ Ἰωνικὴ στολὴ, ἡ στολὴ ἡ Ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνοντι, τὸ Ἰωνικὸν τῆς στολῆς. Ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τοῦ πρωτοτύπου γενικὴν, Τελαμώνιος υἱός, Τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. Πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Poſſeſſiua.

Ita & quæ ſunt ſubiecta poſſeſſioni ſimiliter, comprehenditur nanque in his res poſſeſſa, at ut neceſſe ſit ſubaudire quippiam. nam ſi quis dicens humanum non infe-
imperfecte rat corpus, uel tale quid † imperfectum quiddam protulerit. apponendum igitur aut proprium aliquod, aut appellatiuum.

latiuum. conſtruuntur aũt & hæc ut adiectiua in eodem caſu, eodemq; genere cum proprijs, & appellatiuis, cõſtrũctionemq; cum articulo eandẽ habent, quam cum adiectiuis. Ionicum indumentũ, indumentũ Ionicum. & tranſſumenti, Ionicũ genus indumẽti. Reſolutioq; in primitiui genitiuũ interdũ fit, Telamonius filius, Telamonis filius. meũ amicũ, amicũ mei. Platonica opinio, Platõis opinio.

Συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε, καὶ ὑπερθετικὰ κοινὴν μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε, καὶ κύρια ὧν κατηγορεῖται, συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν, γενικὴν ἀπαιτεῖ. Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος Ἑλλήνων. διαφέρει δὲ ἧ τὰ μὲν οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν, τὰ δ' ὑπερθετικὰ πληθυντικοῦ μόνου. Συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ καθ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων φιλοσόφων. Ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί, Σωκράτης Ἑλλήνων σοφώτατος. Τὸ δ' ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μέν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὗ ἡ γενικὴ ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως οὖν ἄλλ' ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον, ἐν τούτοις γὰρ τὸ ὑπερθετικόν, ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενὲς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος, Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος, Διομήδης ἧττων Ἀχιλλέως, Αἴας ἰσχυρότερος Τρώων. Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων, καὶ συγγενῶν ἀεί, Ἕκτωρ ἀνδρειότατος Τρώων. τὸ δ' Ὁμήρου πρώτιστος, καὶ τρίτατος σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ τοῦ ἢ μεσοσυλλαβοῦντος, καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν, ἐπαγομένης συντάσσεται. οἷον ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. Καὶ ἔτι μετὰ τὸ ἢ τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῆς προσκειμένης, πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔθ' ὅτι, οἷον ὡς κατὰ ἄνθρωπον. Καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον

λέγεται μεσοσυλλαβοῦντος ὅτε μὲν τοῦ ἤ, καὶ ἅμα τοῦ ὡς ἀπο-
στατικοῦ, ὅτε δὲ τοῦ ἢ μόνου. οἷον τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ
ὥστε δύνασθαι φέρειν. Τὸ δ' ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσ
λαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν
ἔχοντα οὐδὲν τῶν ἐπιτατικῶν δέχεται ἐπιῤῥημάτων, οἷον
λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτόν τι. τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε μὴ τὴν τε-
λεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα ἔσθ' ὅτε, δευτέραν ἐπιῤῥημα-
τικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν. οἷον τὸ Ὁμήρου, πολὺ γαυ-
ρότεροι, καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ ὑπερθετικὸν
ἐστίν, ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν. οἷον Ἕσπε-
ρος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. τὸ γοῦν ἀστήρ, ἀντὶ τοῦ
ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. Ἔστι δὲ καὶ ἃ ἀπολύτως λεγόμενα
ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως διὰ ὑπεροχὴν ἐνυπάρχου-
σαν σφισίν, οἷον τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος, καὶ μόνος.
δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων. καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος
πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν
θετικῶν ἐστι χρήσασθαι, καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βού-
λεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις
ἐπὶ δυοῖν ἐμφαίνεταί γε μὴν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ
τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις, ὅδε μοι γνω-
ριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δέ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότε-
ρος. δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα ἡ ἰσχύς. ὥστε κα-
λείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως προσωπικόν, τὸ δὲ
πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Comparatiua,& ſuperlatiua.

Comparatiua autem,& ſuperlatiua cõmuniter quidem cum ſubiectis,appellatiuisq́;,& proprijs de quibus prædicantur, conſtruuntur idq́; ut adiectiua in eodem genere, & eodem caſu At quæ tamen habent comparationem, eorum genitiuum poſtulant.Achilles fortior Aiace,& fortiſſimus Græcorũ.Differunt autem hoc quidem,quod non ſolum ſingularem, ſed & pluralem ſortiantur genitiuum, *Definitio comparatiui.* uerum ſuperlatiuum pluralem tantum . Comparatiuum enim per intenſionem uel ad unum aſſumitur,uel ad plura.Socrates Meliſſo ſapientior, & alijs illuſtribus.Superlatiuum

tiuum uero per exceſſum ad plura ſemper, Socrates Græcorum ſapientiſſimus. At illud optime ſuijpſius diſſeruiſſe aliquem ita dicitur, ut non ad perſonam cuius eſt genitiuus fiat comparatio, uerum ad alias eiuſdem diſputationes. In ſumma alia quædam ſemper circa perſonam conſyderanda, nẽpe in his ſuperlatiui ratio. ut ſi dicat quis, optime aliarũ ſuijpſius diſputationũ. Rurſum hæc quidem nõ ſolũ ad ea quæ ſunt eiuſdẽ generis, artis, uel cognationis, ſed ad ea quæ diuerſi. Dionyſius ingenioſior Dione, Homerus Orpheo ſapientior, Demoſthenes Aeſchine uehementior, Diomedes inferior Achille, Aiax fortior Troianis. Superlatiua uero ad aliquid ſimile, & cognatum ſemper, Hector fortiſſimus Troianorum. Sed illud Homeri primiſſimus, tertijſſimus figuram ſolum ſuperlatiui habet. Præterea comparatiua & cõiunctione quàm interueniente, & deinde caſu comparatiui ſubſequente ordinantur, ut melioribus quàm uobis uiris cõuerſatus ſum. etiã ſi poſt quàm ſecundũ cum accuſatiuo inferamus, ut pluſquàm ſecundum hominẽ. & poſt quàm plerunq;, ut quàm ſecundum hominem. Item & cum infinitiuo proferũtur, interueniente quàm quandoq; ſola, quandoq; cum ut digreſſiuo aduerbio. ut ægritudo maior quàm ut feratur, & ut poſſit ferri. Cæterum ſuperlatiuum cum his aſſumi nõ uult. Præterea ſuperlatiua cum maximam intenſionem habeant, nullum intenſiuorũ admittunt aduerbium. ut ſunt ualde, uel maxime, uel huiuſmodi. Comparatiua uero quę non perfectiſſimam intenſionem habent, nonnunquam alteram puta aduerbialem aſſumunt intenſionem, ut in illo Homeri, multo Pauciores & habiliores ſanè magis eritis. Rurſum eſt quando ſuperlatiuum non redditur genitiuo, cuiuſmodi Heſperus, quæ pulcherrima in cœlo ſtat ſtella, ſtella igitur pro ſtellarum tranſſumptiue. Sunt etiam quæ abſolute prolata ſuperlatiuorum ſortiuntur conſtructionem ob excellentiam innatã ſibi, ut diua, & eximius, & præſultor, & ſolus. Diua enim dearũ, & ſolus omnium,

Græca locutio, nõ Latina.

Iliad. β. atq; aliás.

Iliad. α.

Iliad. γ.

Iliad. χ.

& prǽſultor, & eximius ſuper omneis. Contra etiam interdum comparatiuis pro ipſis poſitiuis licet uti, & notare quippiam poſitiuo etiam minus uelle per hæc loquẽs uidetur. Vt igitur uniuerſaliter dicã, cõparatio inter duos demõſtrat quidem uel perſonas, uel cum perſonis & rem ipſam. ſi enim dicat quis, hic mihi notior quàm tu, tres ſunt perſonæ. ſi uero, hic me fortior, duæ quidem perſonæ, res uero unica fortitudo. quare etiam uocetur alia quidem comparatiui conſtructio perſonalis, alia uero realis hac de cauſa.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ σημαινόμενον μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει. ὁμοιογενῶς γὰρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Diminutiua.

Diminutiua uero quæ abſolutam habẽt formã, & ſignificationem, diminutionem ſine comparatione indicãt primitiui. conſtructionem uero eandem ut propria, & appellatiua cum ipſis adiectiuis habent, nempe in eodem genere, & in eodem caſu.

Παρώνυμα, καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων, καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστὶ κύρια, ἢ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως σφισὶ τὰ ἐπίθετα συνταττόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά.

Denominatiua, atq; uerbalia.

Denominatiuorũ, & uerbaliũ quę peculiari nomine ſic dicſitur, quod à nomine, & uerbo trãsformentur, quę quidem ſunt propria, uel appellatiua in ſimili genere, in ſimiliq; caſu ſibi adiectiua iuncta habent, ut dictũ eſt. quæ uero adiectiua, manifeſtũ ex eadem ratione, quod adiectiuorum quoq; more cõſtruantur cũ proprijs, & appellatiuis.

Ἔτι

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ συντάξεως συνεπτικώτερον.

Εἴη δ' ἂν εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικὸν, καὶ ἐπίθετον περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τὸ ἢ εἰς γενικὴν, ἢ εἰς δοτικὴν, ἢ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον, τετραχῶς οὖν. ὥστε δὲ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικὸν οὔ. Ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικὴν, οἷον τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο. Καὶ τὰ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικὰ, πένης, ὀρφανὸς, ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικὰ, πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως, τὰ δ' ἐξ ἴσου τῶν πρός τι εἰς δοτικήν. φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ, καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως ἐπίθετα, καὶ τὰ ἀναφορικά. οἷον καλὸς τὸ εἶδος, καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷον εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ νομοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγὴν, καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς, σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

INSVPER DE NOMINVM CONſtructione compendioſius.

Licebit aũt & in tria diuidenti nomen, proprium, & appellatiuum, & adiectiuum de eius peculiari constructione conſyderare. omnia enim alia cõſtruantur adiectiuorũ more cum tanquã proprijs, uel appellatiuis ſubiectis. atq; cõmune quidẽ ſemper fuerit, quod in eodẽ genere, in eodẽq; & caſu, & numero cõueniãt cũ proprijs, & appellatiuis. Propriũ uero his quæ nõ abſolute, ſed ad aliud

dicuntur, uel cum genitiuo, aut datiuo conſtrui. uel cum accuſatiuo, aut infinitiuo, & id quidem quadrifariam. ſic uero comparatiua quidem, & ſuperlatiua omnia cum genitiuo conſtruuntur. Differunt autem ſimilitudine, & diſſimilitudine generis, item numero, ut dictum eſt, & quatenus ſuperlatiuum quidem ſine genitiuo reperitur, comparatiuum autem non.

Differẽtialia. Præterea differentiã notantia, cum genitiuo. ut alterum, & diuerſum, & aliud. *Ad aliquid.* Et quæ ad aliquid ſecundum præeminentiam, & ſubiectionem dicuntur. *Priuatiua.* Item priuatiua, pauper, orbus, indignus. *Plenitudinaria.* Et quæ ſunt plenitudinis, diues, abundans, plenus. *Poſſeſſiua.* Cæterum quæ ut poſſeſſiua conſyderantur generaliter. *Aequalitates.* Porrò ſumpta ex æqualitate eorum quę ſunt ad aliquid, cum datiuo. amicus, uicinus, æqualis, ſimilis. Cum accuſatiuo autem, & infinitiuo, quæ & proprie adiectiua ſunt, & relatiua. ut pulcher formã, & pulcher aſpectu. & qualis dictu, & auditu. Legem igitur ſtatuentes dicimus uel comparatiue, uel diſcretiue, uel per præeminentiam, & ſubiectionem, & æqualitatem eorum quæ ad aliquid, uel per ſynecdochen. Conſtructio itaq; nominum talis inter ſeſe.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος, ἢ ὀνοματικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων ἡ πρώτη, καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταυτὸ γὰρ δὴ ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστική, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ, καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

DE CASV.

Caſus autem uariatio quædam fuerit nominis, uel nominatiui habentis rationem huius circa finem. Ex quinque igitur numeratis caſibus primus quia *Rectus, & nominatiuus.* rectus, inuſitatius appellatur caſus. idem enim rectum eſſe, & deflexum ſimul nõ poteſt. nominatur autem idem & rectus, & nominatiuus, componiturq; cum recta, & indicatiua oratione.

Γενική.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίαις, καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. παῖδα γὰρ Σωκράτους φαμὲν, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Genitiuus.

Ex quatuor autem obliquis genitiuus quidem generationis, & poſſeſsionis nominibus ſubiũgitur. filium enim Socratis dicimus, & domũ Ariſtotelis. unde ſi quis & poſſeſsiuum hunc uocet, nihil peccauerit.

Δοτική.

Ἡ δὲ δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι, καὶ χαρίζεσθαι, ἢ ἐπιστέλλειν, καὶ καθόλου τὴν τοῦ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. Γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ, Φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Datiuus.

Datiuus item cum quid datur, largitur ue, aut mittitur, ſiue omnino aliter acquiritur, cõſtructionem habet. Glaucus Diomedi arma dedit aurea, Phereclus Alexandro nauem fabricauit. *Iliados ζ.* *Iliados ν.*

Αἰτιατική.

Ἡ δ' αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει εἰς χρῆσιν, οἷον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι διὰ ἀρετήν.

Accuſatiuus.

Accuſatiuus uerò cauſam reddẽtibus potiſſime eſt uſui, ut Socrates dignum putat laudari ob uirtutem.

Κλητική.

Ἡ δὲ κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα, ἢ ἐπιστρέφειν ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

Vocatiuus.

Cæterum uocatiuus ubi quis accerſendus, excitandusq; eſt, & intranſitiue cum ſecundis uerborum perſonis conſtruitur. Huc ades celeberrime Vlyſes, magnum decus Græcorum. *Homericum.*

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἅτε διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδεξαμένης, ἢ ἀπροσδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. Ἀττικοὶ μὲν γὰρ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνουσιν ἀντὶ κλητικῆς, Μακεδονικὸν δέ, ἢ Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. Αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ᾽ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι, καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γε μὴν ἡ κλητική, καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔστι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

Mutua mutatio.

Diſtributis autem nominibus in quinque caſus, recipro cas mutationes caſuũ huiuſmodi aut recẽpimus tanquam figuras, quas linguæ alicuius proprietas frequẽtius admittit, aut omnino reijcimus quaſi incongruas, ineptasq́;. ſolent enim Attici nominatiuum ſumere pro uocatiuo, Macedones uerò, & Theſſali cõtra. Sed quod & Thyeſtes Agamemnoni permiſit geſtare, Multis inſulis, & Argo toti imperare. ubi tamen uocatiuus, & nominatiuus coincidunt, neutrum pro formæ argumento licebit aſſumere, ut dictum eſt.

Linguarũ peculiares mutationes.
Iliados β.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα ἐστὶ μὲν λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικόν, καὶ χρόνων διαφόρων προσσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε, καὶ ὁρίσασθαι. λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναί φαμεν, ἀλλὰ καὶ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερόν τε, καὶ ὕστερον. πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρόν, ἢ τοῦ διωρισμένου γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ᾽ ἄρα τοῦ χρόνου εἰς ἕξ, ὁ μὲν ἐνεστὼς τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές. ὁ δὲ παρατατικός, τὸ παρατεταμένον, καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. ὁ δὲ μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. ὁ δὲ ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μέν, καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος.

πάθος. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. ὁ δὲ ὑπερσυντελικὸς τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

DE VERBO.

VErbum autem eſt orationis pars, quæ perſonas diſcriminat, temporaq; uaria ſignificat ſecundum diuerſas transformationes. cæterum quid ſit tempus, ſupra Grammatices facultatem fuerit conſyderare, & definire. Sumere ergo tempus ut & alia pleraq; confuſe oportere dicimus, ſed neque exacte, & curioſe inquirere motus numerum ſecundũ prius, & poſterius. ſiquidem nihil ad inſtitutum, niſi definiti cognitio nobis confert. Diſtributo igitur tempore in ſex, præſens quidem rem inſtantem, imperfectamq; ſignificat. imperfectum uerò intentam, atq; imperfectã præteriti. ſed futurũ, quæ nondum eſt. item indefinitũ, quod præterijt quidem & perfecte, nõ definite tamen quantũ ad actionem, paſſionemq;. perfectum autem quod prẽterijt nuper, & perfectio eſt præſentis. pluſquam uerò perfectũ, quod præterijt du-um & perfectio eſt præteriti.

Verbi finitio.

Verbi tẽpora.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Διαιρείσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ πλεῖον ὡδί, τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικόν, οἷον λέγω. τὸ δ᾽ ἀπρόσωπον, οἷον χρή. Προσωπικοῦ δ᾽ αὖ τὸ μὲν ἐνεργητικόν, τὸ δὲ παθητικόν. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ζῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον, οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενεργητικόν, μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν, πάσχω. Καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις, οἷον τὸ ἀναβαίνω καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον, οἷον τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον κατὰ γένος τὸ ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοινον. Καλῶ γὰρ ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοινον τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνήν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικήν, οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικήν, οἷον γίνομαι. Ἔτι τε τῶν οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικόν, τὸ δὲ οὔ. καὶ τὸ μὲν τέλειον, τὸ δὲ ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ μὲν ὡς ἐνεργητικόν, οἷον προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητι-

κὸν, οἷον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ᾽ εἰ-σπομπὴν θεωρεῖσθαι ἔξωθέν τι λαμβάνοντα, τὰ δὲ κατ᾽ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσβάλλοντά τι. τὰ δὲ κατὰ περιποίησίν τε, καὶ ὑπουργίαν. Καὶ τὰ μὲν ἀμεταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δὲ ἀτελῶς. Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον, καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. οἷον δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφεστώσης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ὑποφέρεται, ἰατρεύεται ὁ νοσῶν, τέμνεται ὁ λίθος.

DIVISIO VERBI.

Verbum perſonale. Impſonale.

Diuidatur autem uerbum latius ſic, aliud enim eſt perſonale, ut dico. aliud imperſonale, ut oportet. Perſonale rurſus aliud quidem actiuum, aliud paſſiuũ. aliud neutrum, ut uiuo. aliud item medium, ut cõpello. aliud per ſe actiuum, pugno. aliud per ſe paſſiuum, ut patior. Vocetur autem & aliud omnino actiuum in uerbis neutris, cuiuſmodi eſt cõſcendo. & tertiũ per ſe neutrũ, ut diteſco. Quemadmodum rurſum & omnino paſſiuũ aliud, quod omnino actiuo in diuiſione opponitur ſecundũ genus pluſquam mediũ, aut pluſquã cõmune. Voco autẽ pluſquam mediũ & pluſquam cõmune, quod paſſiuã quidem ſemper habet uocẽ, ſignificationẽ uerò quandoq; actiuã, ut pugno. quandoq; paſſiuam, ut fio. Præterea & ex neutris aliud ſubſtantiuum, aliud minime. item aliud perfectum, aliud imperfectum. Eſt uerò & imperſonale aliud quidẽ quaſi actiuũ, ut conuenit. aliud uerò quaſi paſſiuũ, ut dicitur. Ex omnibus autem uerbis quædam per immiſſionẽ cõſyderentur tanquam forinſecus aliquid aſſumentia, quædã per emiſſionẽ intrinſecus adijciẽtia aliquid, quædã per acqſitionẽ miniſteriumq; ſumantur. Et quædã ſanè tranſitiuè, quædã intrãſitiuè. quædã perfectè, quædã imperfectè. Conſtructio igitur actiuorũ eſt, ut actus in aliquod traducatur ſubiectũ. ut ſeco lapidẽ, & curo ægrotantẽ. quibus ſanè & paſſiuum ex eo quod ipſi ſubeſt genere actiuo ſubinfertur, ut curatur ægrotans, ſecatur lapis.

Pluſquam medium. Pluſquam commune.

Actiuum.

Paſſiuum.

οὐδὲ-

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς, τὸ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐδὲ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄττα, καὶ πρὸς διατεθέντα περιίσταται. ὥστ' εἴ τις τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικήν τινα, καὶ *συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τὸ γαλουχήσασα, καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἕτερόν τι τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτὸ μόνον ἐμφαίνει ὁρισμὸν τὸ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον, οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾷν, καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τὸ παράπαν. συσατὴν

Neutrorum.

Non item uero & neutra conueniunt cum actiuis,quandoquidem ſum,& uiuo,& ſapio,& diteſco,& ualeo,atq; id genus alia à paſſiua affectione abhorrent. quippe quæ nec per indicatiuum modum aut actionis aliquid, aut paſſionis exhibeāt.quare ſi quis huiuſmodi inflectat in paſſiuas uoceis,dictionem non naturalem aliquam, & conſiſtentē declinationem exercet.ueluti ſi & maſculinum lactans,aut aborta pronunciet, aut alterius huiuſmodi,quę uoce quidem conuenire,acceptione uero, aut ſenſu non poſſunt. Igitur neutra hoc tantum definiunt,nempe adeſſe quod ſignatur.ut uiuere,aut ſapere,aut ſeneſcere,& terminationē in μαι non admittunt.

Μέσων, καὶ αὐτοενεργητικῶν.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα, καὶ αὐτοενεργητικά. τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λήγειν εἰς ω, βιάζομαι, μάχομαι. Δῆλον οὖν ὅτι παρὰ τὸ παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος ἐνεργητικὸν δεῖ παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώσῃ τις. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθήν, ἣ καὶ συμφέρεται ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως, καὶ ἀριθμοῦ, καὶ προσώπου, καὶ χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων, ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Mediorum,& per ſe actiuorum.

Contra uero media,& per ſe actiua.nequeunt enim hæc ſuſcipere terminationem in ω,cogo,pugno.Liquet igitur quod omni paſſiuo in μαι deſinenti licet actiuum ſuſcipere,ſi cum terminatione ea quæ ſunt conſtructionis,& ſenſus ſeruentur.ut amo te,quod amor.habent enim uerba omnia caſum præcedentem à fronte rectum,qui ſemper adeſt uel prolatus,uel intellectus in omni modo,& numero, & perſona,& tempore.præter infinitiua,hæc enim accuſatiuum retinent.

Συμπλοκὴ λόγου.

Ἢ γοῦν ἓν συνάπτεται ἑνί,οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἓν δυοῖν,Σωκράτης,καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει,ἢ σχήματι.φύσει μὲν,ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μεσοσυλλαβεῖ ἑνικῶς.οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης,καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ,καὶ Πλάτων.

Complexio orationis.

Vel unũ coniungitur uni,ut Socrates philoſopatur.uel unum duobus,Socrates,& Plato philoſophatur. id autem fit aut natura,aut figura. natura quidem,ſi uerbum præponatur,uel interueniat ſingulariter.ut philoſophatur Socrates, & Plato.Socrates philoſophatur,& Plato.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ,ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι Σωκράτης,καὶ Πλάτων.Σωκράτης φιλοσοφοῦσι, καὶ Πλάτων.Ἔτι φύσει μὲν,ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. Σωκράτης,καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Figura præadiunctiua.

Figura autem adiunctiua,ſi pluraliter. philoſophantur Socrates,& Plato. Socrates philoſophantur,& Plato. Rurſum natura,ſi iungantur pluraliter. Socrates, & Plato philoſophantur.

Σχήματι ἐπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ,ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης,καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. ὧν ἀντίκειται πως τὸ συλληπτικόν, ὥς φασιν

σαν ἡ πληθὺς, καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχονται μὲν οὖν
αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ
εὐθεῖα συντάσσεται.

Figura adiunctiua.

Figura autem adiunctiua, ſi ſingulariter. Socrates, & Plato philoſophatur. quibus aduerſatur conceptio, ut dixerunt turba, & ſpargebantur unuſquiſque. Recipiunt ergo obliqui uerba tranſitiue, cum quibus intranſitiue rectus conſtruitur.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΑΤΙ-
κῶν προσωπικῶν.

Εἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν
ὑποκείσθω καθόλου τε, καὶ ἁπλᾶ τρία. πρῶτον μὲν εἰς αἰτια-
τικὴν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων ἁπάντων. οἷον διδά-
σκω σε, καὶ διδάσκω γραμματικά. δεύτερον δὲ, εἰς γενικὴν τῶν
κατ' εἰσπομπήν, οἷον δέομαί σου. τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν
κατὰ περιποίησιν, οἷον δίδωμί σοι. Τέτταρα δὲ συγκεί-
μενα ἄττα καὶ τῶν εἰρημένων κοινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικήν. οἷον
διδάσκω σε τὰ γραμματικά, δέομαί σου τὰ δίκαια, δίδω-
μί σοι χρυσίον, καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ εἰς γενικήν, οἷον
διδάσκω σε τοῦ καλοῦ, δέομαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμί
σοι τῆς φιλίας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικόν, ἢ ἐλλειπτικόν. Τὸ δὲ
εἰς δοτικήν, οἷον διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ, δέομαί σου ὅλῃ
ψυχῇ, δίδωμί χειρί, καλείσθω δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμ-
φατον, διχῶς δέ. ἢ γὰρ ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν
δὴ καὶ τῇ μὲν τελικόν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε
διαλέγεσθαι, δέομαί σου βοηθῆσαι, δίδωμί σοι πείσασθαι,
λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν, οἶμαι πάντας ὁμολογή-
σειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερον τὸ εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον, διδά-
σκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων, καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερον τὸ ὁ-
μοίως εἰς ὅλον τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων, ἡ δι' ἧς τὸ
νοεῖν τῆς προθέσεως. διδάσκω σε νῦν ἢ ἰδίως, ἢ ὡς ἂν ἄλ-
λως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ οὐδενὸς ἦν δι' ἀχρη-
ματίαν, καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ.

καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικόν, τῇ δὲ ἑτεροτελὲς, τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. τὸ δ' ἐλλιπὲς, ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως πρὸς τὸ δοκοῦν ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἐστὶ ἐκ τῶν εἰρημένων. οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἄν. οἷον δίδωμί σοι χρύσιον τῆς χρείας χειρὶ τῇ ἐμαυτοῦ πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ. φράζειν μέντοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ ἐπενεχθέντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον δίδωμί σοι χρύσιον τῆς παρούσης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ, ἔχῃς. ἢ ὥστε πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ.

SPECIES TRANSITIVOrum perſonalium.

Tres ſpecies tranſitiuorum perſonalium.

Species autem ſingulæ tranſitionis perſonalium ſupponantur generaliterq́; , & ſimpliciter tres. prima eorum omnium, quæ cum actiuo per emiſſionē conſyderata ordinantur. ut doceo te, & doceo literas. ſecunda uero, quæ cū genitiuo per admiſſionem, ut oro te. tertia eorum, quæ cū datiuo per acquiſitionem, ut do tibi. quartæ autem ſunt compoſita quædam prædicta etiam communia, quorum nonnulla cum actiuo. ut doceo te Grammaticam, rogo te quæ ſunt æqua, do tibi aurum, uocentur autē hæc tranſitiua. quædam rurſum cum genitiuo, ut doceo te ob honeſtum, oro te ob neceſſitatem, impartio tibi ob defectum. uocenturq́; hæc cauſalia, uel defectiua. Alia item cum datiuo, ut doceo te fortuna bona, oro te tota anima, do tibi manu, uocantur & hæc inſtrumentalia. quædam cum infinitiuo dupliciter, nempe hæc uel ad finē pertinet, uel ſpeciem, unde & partim quidem finalia, partim uero ſpecifica uocetur. ut doceo te ratiocinari, oro te ut auxilieris, do tibi emendum, dico Socratem fuiſſe ſapientē, puto omnes confeſſuros. Addatur etiam & alia quędam cum actiuo frequentius, ut doceo te longo tempore Grammaticā. ſimiliter uero & in reliquis, uocetur autem hæc & defectiua ſecunda.

cunda. Et item alia quædam pariter ad quodcunq; idonea aduerbium, aut per quancunq; præpoſitionem. doceo te nunc, uel libenter. uel utut alias prædicare pro uſu uiſum fuerit, & imbecillis erat ob defectum pecuniæ. & utcunq; alias uti libuerit præpoſitione, ratio dictauerit. Vocetur itaq; hoc partim aduerbiale, partim diuerſi finis, in ſumma uero comprædicatiuum. Defectum itaq;, ac plenitudinem conſtructionis prout uiſum idoneũ fuerit, colligere eſt ex prædictis. ut doceo te diſſerere, doceo te Grammaticam diſſerere exacte. nam tametſi illi qui in unũ comprehenderit compoſita, addere aliquid ſingulis ſimpliciũ permittatur. ut do tibi aurum uſus cauſa manu propria, ut emas ea, quorum eges. loqui tamen manifeſtus oportet interpoſita uel cõiunctione, uel præpoſitione, uel aduerbio, uel alio quod conueniat Græciſmo. ut do tibi aurum præſentis cauſa indigentiæ, ut comparans quorũ eges, habeas. uel ut emas, quorum eges.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπιβατικά. καλῶ δὲ ἐπιβατικὸν τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐλλειπτικόν, οἷον διδάσκω γραμματικά.

Tranſitiua.

Recipiuntur autem & hæ orationes, pugno pugnam, uiuo uitam, & ſeruio ſeruitutem, omneſq; ſimiles tanquam acceſſiuæ. uoco enim acceſſiuum, cum trãſitioni aliquid deeſt, ut doceo grammaticam, *Acceſſiuũ.*

ΤΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Τόποι δὲ τῶν πρώτων τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικὰ εἴτε ἐπὶ μείζω ἐνέργειαν, οἷον τὸ τιμῶ Σωκράτην. εἴτε ἐπὶ ἐλάσσω, οἷον τὸ λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται, οἷον γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, δύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ἔτι εἰ ἐπὶ ψυχήν τε, καὶ ἦθος. φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, αἰνῶ, λοιδορῶ. Ἔτι ἐπιδεικτικά, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, συλλέ-

γω. Ἔτι εἰ σεπτικὰ, τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ἔτι εἰ ὑπονοητικὰ, καὶ δοξαστικὰ, ἢ γνωστικά. νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ἔτι εἰ προαιρετικὰ, βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ἔτι εἰ ζητητικὰ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ἔτι εἰ ἐπικρατητικὰ, ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ἔτι εἰ προτρεπτικά, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ἔτι εἰ κλητικὰ, φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιστημονικὰ, οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἔτι εἰ διακρουστικὰ, πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικὰ, ἢ μαθητικά. παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ἔτι εἰ οἰκτικὰ, ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικὰ, ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ, ἐν ἴσῳ τὸ παρακαλῶ, γονοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβολαίων σημαντικὰ, πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ἔτι εἰ φυσικὰ, οἷον γεννῶ, καὶ φύω, καὶ αὔξω, αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

LOCI PRIMAE SPECIEI.

Primi ordinis trāſitiua cum accuſatiuo.

Loci uero primæ ſpeciei uerba quomodocūq; actiua, ſi ue ſecundū maiorē actionem, ut honoro Socratē. ſiue minorē, ut dico conuenientia, & ſapio uериſimilia. Videndū igitur eſt, ſi ad corporalem affectionem pertineant. ut exerceo, moueo, lauo, percutio, corrumpo, ſoluo, ligo, irrigo, compello, tero, teneo, tondeo, meto, uro. Itē ſi ad animū, & mores. amo, diligo, amo, iuſte facio, offendo, lædo, proſum, uitupero, diſcrutior, conuitior. Item laudatoria, laudo, decanto, cano, benedico. Itē ſi uenerатiua, honoro, colo, intercedo, adoro, adulor, reuereor. Item ſi ſuſpectiua, opinatiuaq;, aut cognitiua. intelligo, iudico, noui, puto, ſuſpicor. Item ſi electiua, uolo, eligo, uolo. Item ſi inquiſitiua, indago, inquiro, interrogo, inueſtigo, inuenio. Item ſi obtentiua, habeo, ſeruo, cogo, prohibeo, propello, uinco. Item ſi admonitiua, adhortor, prouoco, admoneo, promo ueo, extimulo. Item ſi uocatiua, uoco, nomino, uoco. Item ſi ad artificiū pertinēt, ædifico, coria paro, curo. Item ſi ad deceptionē, ſeduco, decipio, fucum facio, furor, impono

pono rationibus. Item ſi doctrinalia, uel affectiua. inſtituo, caſtigo, ſuadeo, doceo, refrigero, calefacio, diſpono. Item ſi funebria, lugeo, ploro, lamentor, defleo, miſereor. Item ſi precatiua, ſupplico, obſecro, ſupplico, rogo, ſimiliter conſolor, aduoluor genibus. Item ſi contractuum ſignificatiua, uendo, auctionor, confero. Poſtremo ſi naturalia, ut gigno, & produco, & augeo, actiuo enim iunguntur huiuſmodi.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικά, οἷον αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ αἰτιατικῇ διὰ τὸ ἐναργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν, καὶ ὡς δὴ πλέον διήκειν. καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, ὁρῶμαι, θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά τε, καὶ κτητικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά, βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. εἶεν δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ ταῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά, καὶ τὰ ἀποστηματικά, καὶ ἐκστατικά. διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Loci ſecundæ ſpeciei.

Secundæ ſpeciei autem ſunt per ſenſum apprehenſiua, ut ſentio, audio, tango, guſto, olfacio, amo, deſydero. atqui uideo actiuo iungitur, quod manifeſte actiuus ſit uiſus, maximeq; penetret, & cætera his ſynonyma. aſpicio, contemplor. Et cogitatiua, & poſſeſſiua. cogito, curo, parco, fruor, communico, participo, memini. Et quæ ſunt principatus, rego, dominor, dominor, impero, impero, impero, ſint uero tanquam poſſeſſiua & hæc. Et differentialia, & ſeparatiua, & exceſſiua. differo, ſeparo, abſtineo, priuo, pecco.

Secundi ordinis tranſitiua cũ genitiuo.

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περιποιητικά, καὶ ἀντιπεριποιητικά. οἷον δίδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα ὅπως ἂν ἔχῃ, καὶ ὡς περιποιητικὸν ἔστι λαμβάνειν ταυτό. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν

νέον, καὶ διδάσκω σὺ τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητικὸν, ἀναδμὴν ὁπόσα ἔδει τοῦ ἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρὶ, ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω, καὶ πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Loci tertiæ ſpeciei.

Tertij ordinis uerba cum datiuo.

Quæ uero tertiæ ſpeciei, acquiſitiua ſunt, & reacquiſitiua. ut do, mitto, dico, gratulor, contradico, luctor, aduerſor, dubito, pugno. Generaliter autem omne uerbũ quodcunque fuerit, tanquam acquiſitiuum licet accipere. iuuo enim homines, ſed & iuuo homines ciuitati. doceo iuuenem, ſed & doceo tibi iuuenem. quemadmodum etiam omne actionis inferioris actiuum eſſe poterit, ut emi quęcunq; opus erant homini, uſus ſum in multis uiro. iuui libenter in his, quantum potui. Sumatur quoq; tanquam acquiſitiuum & ſeruio, & credo, & ſubſeruio, & ſequor, & pareo, & ſimilia.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΩΝ.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησόμεθα, ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶν συνθέντες ὡς ἂν τὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

DE COMPOSITIS.

Manifeſtum autem ex his, quo nam pacto compoſitis utamur. ſiquidem ex dictis ſimplicibus componentes prout uſus, ſententiaq́; exegerint, loquemur.

Διαβατικῶς.

Ἤτοι διαβατικῶς, εἰ δέοι τοῦ κατ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατὰ, παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

Tranſitiue.

Aut trãſitiue, ſi opus fuerit, quę in actione eſt re. ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Αἰτιολογικῶς.

Ἢ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ δέοι τῆς αἰτίας τῆς ἐνεργείας. οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς, ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων.

στατήρων τριῶν, μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος.

Cauſaliter.

Aut cauſaliter, & defectiue, ſi opus fuerit cauſa ex qua actus. ut laudo Socratem ob uirtutem, emo frumentū ſtateribus tribus, impertior tibi è ſuperfluo.

Ὀργανικῶς.

Ἢ ὀργανικῶς, εἰ ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις φάναι δέοι, οἷον φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Inſtrumentaliter.

Aut inſtrumētaliter, ſi unde actionis motus dicere oportet, ut per inuidiam non laudat Cleo honeſta. *Ariſtophanicum.*

Τελικῶς.

Ἢ τελικῶς, εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι, οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Finaliter.

Aut finaliter, ſi alicuius cauſam oportet addere, ut conſtituo te ducem aliorum.

Εἰδικῶς.

Ἢ εἰδικῶς, εἰ τὸ καθ' ὃ σημαίναι δοκεῖ, οἷον φησὶ σὺ περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Specialiter.

Aut ſpecialiter, ut ſi quid fiat, ſignificandum uidetur, ut ait regios ueniſſe.

Ἐλλειπτικῶς.

Ἢ ἐλλειπτικῶς τῆς κατὰ, δῆλον δ' ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Defectiue.

Aut defectu huius præpoſitionis κατὰ, quod liquebit ex locorum expoſitione.

ΤΟΥ̂ ΤΕΛΙΚΟΥ̂.

Τόποι δὲ τοῦ τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον τάττω σε, ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

FINALIS.

Loci uero finalis, ubi ut congruit. ut conſtituo te, ut dux ſis aliorum.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τοῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασίν, ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Specifici.

Specifici uerò, ubi quòd. aiunt quod uenerunt, qui aſtant Regi.

Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ δευτέρου, ἔνθα χρόνου δηλῶσαι δέοι ποσόν, οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου, καὶ πάσχοντος. οἷον φθείρεις τὰ κοινά, τὸ σὸν μέρος. ἢ τὸ κατά τι, οἷον ἓν τίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. ἢ τὸ αἴτιον οὐ πάντως τοῦ ὀργανικοῦ ἀνομοίως, οἷον πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὃν ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο.

Defectiui.

Defectiui autem ſecundi, ubi temporis oſtēdere oportet quantitatē, ut uixit annos multos. aut quod ab eadē agente perſona, & patiēte pendet. ut cōſumis cōmunia, tuā partē. aut ſecundū quod, ut unum pariūt plerunq; fœminæ, & ſapiens in mechanicis aut cauſam, quod nō omnino eſt inſtrumentali diſſimile. ut omnia autē hæc ſcripſit ſecundū prædictum modū, quo in librum redegerit.

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Ὑποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ἔτι εἰ πληρωτικῶς, γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ἔτι εἰ διαιρετικῶς τε, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς. γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω, περιαιρῶ, ψεύδω. Ἔτι εἰ ὑποδεκτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ, μετέχω, μεταδίδωμι, ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον, μέμφομαί σοι ἀχαριστίας, αἰτιῶμαί σε διαβολῆς, κατηγορῶ

τηγορῶ σου κλοπῆς. Ἔτι εἰ ἀκαταφάσει χρόνου τῶν ἡκόντων ἐντελοῦς δέοι πόσον χρονικὸν περιβεβλεῖσθαι. οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ τὸ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον, μικροῦ διέφυγον. Ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους, οἷον κρεμῶ σε ποδός, πίνω τοῦ ὕδατος, δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία, οἷον ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται, ἑσπέρας ἥκει. χειμῶνος, καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως διοίσει τε ἑαυτοῦ περὶ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται, καὶ συντάξεται. οἷον τὸ λύω σωματικὸν μὲν, ἢ διὰ σωματικῆς ἐνεργείας περὶ λύοντι. διαιρετικὸν δὲ, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ὑπονοούμενον ἀεὶ συντακτέον.

Loci cauſalis,& defectiui.

Subijciendi uerò ſunt & cauſalis,& defectiui loci huiuſmodi, ut conſyderemus ſi permutatiue,& licitatiue.emo, uendo,muto,licitor. Itern repletiue, impleo, repleo,euacuo. Item diſcretiue, & ſeparatiue,ac prohibitiue. denudo,libero,recedo,abſoluo, ueto,remitto,permitto,conçedo,leuo,obtundo,attollo,circũfero, fallo. Item ſi demonſtratiue,& ob uirtutem receptiue. laudo, admiror,beatifico,æmulor, excipio. Item ſi materialiter, & participatiue. communico, participo,impartior,dignor. Item ſi amatorie,ſeu cõmiſeratiue. amo,diligo,miſereor,miſereor. Generaliter uerò quod circa cauſam deficit,accuſo te ingratitudinis, arguo te calumniæ, criminor te furti. Item ſi per negationem temporis præteriti perfecti opus fuerit, quantum tranſierit definire.non ueni,nõ uidi,non dixi à tempore multo. Item ſi inſtitiſſe,& propè cõtigiſſe quicquam demonſtrare oportebit. parum abfuit,quin uenirem,propemodum effugiſſem. Item ſi à parte,ut ſuſpendo te pede, bibo aquã,decerpo flores. Item ſi temporis definito opus fuerit,dieq; & nocte operatur,ueſperi uenit. hyeme,& uere uentres calidi ſunt. Manifeſtũ ergo quod idem uerbum

Exemplum ex Hippocrate.

acceptũ uarijs modis diſcrepabit à ſemetipſo, id quod eſt, & diuerſis modis prædicabitur, ac conſtruetur. ut ſoluo corporale quidẽ, quatenus opus eſt corporali actu ſoluenti. diſcretiuũ uerò, quatenus ſolutum eximitur à uinculo. conſimili modo in cæteris conſyderandum eſt, & ad intellectum ſemper conſtruendum.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται· κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον, ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπό, ἢ τῇ πρός, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις, Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον. Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. Κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν τῶν κλητικῶν, ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν, καλοῦμαι Σωκράτης. λέγομεν οὖν, Βυβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν, χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως, οἷον πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

PASSIVVM.

De paſſiuo ex cõſtructione. Manifeſtum autem, quod paſſiuũ totidem modis, quot actiuũ conſtruitur cõmuniter quidẽ à fronte nominatiuũ habẽs, peculiariter uero à tergo genitiuũ ſimul cum à, uel ab, uel ſimilibus, ut dictum eſt cõuerſis extremis, Socrates amat Phædrũ. Phædrus amatur à Socrate, & docetur ab eodem. Fit plerunq; etiã ex quarto loco coincidentia caſuũ, præterq̃ in uerbis uocandi quæ ſic cum recto proferũtur, uocor Socrates. dicimus igitur, liber uenditur à Coriſco ſtateris multis, aurũ datur à diuite pauperi. Peculiaris uerò admodum eſt paſſiuo ſynecdochica cõſtructio, ut percutior pedem, doleo caput.

Οὐδετέρων ὑπαρκτικός.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται, Σωκράτης ἐστίν, ἢ τυγχάνει λευκός. τὸ γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου, Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ

ἐκ

ἐκ τετάρτου. ἐντελῶς γὰρ φαμὲν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος, τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Neutrum ſubſtantiue.

Ex neutris autem quod ſubſtantiuum eſt, cum nominatiuo à tergo conſtruitur. ut Socrates eſt, uel exiſtit albus. quamuis exiſtit melius nominatiuum participij à tergo regat, Socrates exiſtit ens bonus. Quod ſi participiũ ſubſtantiui nõ ſit, nullo opus erit in quarto. perfecte enim dicimus, Socrates ens eſt ambulans, uel differẽs. Reliqua aũt communia cum actiuo habet. *Verbi τυγχάνω cõſtructio.*

Κτητικῶς.

Τῶν τε οὖν κατ' εἰσπομπήν τε, καὶ κτῆσιν ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω, διέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀπολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Poſſeſſiue.

Ab his uero quæ per immiſſiua, ac poſſeſſiua dicuntur, tertij ordinis genitiuus regitur. indigeo, diſto, repleo, egeo, indigeo, abundo, ſum expers, fruor, delitior, oleo. *Neutra poſſeſſiua.*

Ὀργανικῶς.

Βρίθω δὲ, καὶ εὐθενῶ ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων, εἰ δοκεῖ προστιθέναι. οἷον ἀγρυπνῶ, καὶ γρηγορῶ, καὶ ζῶ. καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ διὰ ἀρετὴν, ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. Τῶν δὲ περιποιητικῶν ἡ δοτική, συμβαίνω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἤδη τῶν λοιπῶν συντακτέον, κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Inſtrumentaliter.

Onero uero, & ualeo inſtrumentaliter cum datiuo, & uniuerſaliter abſoluta, ſi placet addere. ut uigilo, & uigilo, & uiuo. & diteſco uirtute, uel per uirtutem, uel utcunque aliter contigerit exprimere cauſam. Verũ acquiſitiua cum datiuo, contingo, adſum, cedo, cedo. Conſimiliter uero & reliqua ordinanda, ſecundum communiter dicta. *Neutra inſtrumentalia.*

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέν ἐστι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μὲν εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπα-

θητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν. καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ, καὶ τῷ αὐτοδιετέρῳ. οἷον τὰ πάσχω, φθίνω, ἔῤῥω, ἀλγῶ, φρίττω, πυρέττω, ἐρυθριῶ, νοσῶ, ἀποθνήσκω, καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος, φθίνει ὑπὸ διαφθείροντος. Τὸ δ' ἐκ τοῦ, καὶ καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικὸν κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικόν, καὶ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον, καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Per ſe paſſiuum.

Neutra per ſe paſſiua.

Per ſe autem paſſiuum, neutrum quoq; & ipſum eſt, ueluti non transformatum per μαι ad paſſiuam ſignificationem. nam quod per paſſiuũ uocetur, ex parte ſumptum eſt, quatenus paſſionem ex ſeipſo ſignificat, & in diuiſione opponitur omnino actiuo, ac per ſe neutro. ut patior, corrumpo, pereo, doleo, horreo, febricito, erubeſco, ægroto, morior, & ſimilia. Conſtructio autem huius eadem cum paſſiuis, uti par eſt. ut patior ab agente, tabeſcit à corrumpente. Et quod ex eo eſt, uel in quo, uel per quod, & omnino quod cauſam refert, commune eſt. item acceſſiua, & ſynecdochica conſtructio.. patior hæc, & ægroto ægritudinem, & doleo caput.

ὁλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλοενεργητικὸν τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλεται σύνταξιν, οἷον φεύγω σε, λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλλάττω, καὶ παρελαύνω, καὶ θέλω, καὶ ἀναβαίνω.

Omnino actiuum.

Cæterum omnino actiuum appellatum cum accuſatiuo uult conſtrui, ut fugio, & lateo, & abſcondo, & differo, & impello, & uolo, & aſcendo.

Αὐτοδιέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτοδιετέρου ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐστίν, ἀπολελυμένον γάρ τι καὶ τὸ τοιοῦτο οἷον ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω. δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις, καὶ χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον κατὰ τὰ ὑποτεθέντα.

τα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς, τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς.

Per ſe neutrum.

At per ſe neutri eadem etiam conſtructio cum abſolutis eſt, abſolutum nanque & quod huiuſmodi. ut uiuo, diteſco, ualeo. manifeſtum ergo eſt ſecundum diuerſas horum uirtutes, & uſus, conſtructionem accommodandam eſſe ad ſubiecta. ut aſcendo montem, curro ad forum, ſed & curro ſtadium .. alterum quidẽ imperfecte, alterum uero omnino actiue.

Μέσον.

Τῶν δὲ μέσων ἤτοι τῶν κοινῶν ἡ αὐτὴ σύνταξις, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐνεργητικοῖς, καὶ παθητικοῖς, ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ᾽ ἑτέρου τῷ θεῷ καὶ βιάζομαι τὸν ἐχθρὸν, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον, καὶ συντακτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Medium.

Medijs autem, ſiue communibus eadem cõſtructio eſt quæ actiuis, & paſſiuis, ſiquidem ambobus inſeruiunt affectibus. ſacrifico igitur Deo, & ſacrificor ab alio deo. & lædo inimicũ, & lædor ab inimico. Et generaliter ſecundum præſcriptas ſpecies & formandum, & conſtruendum eſt. laudabo uirtutem, uti par eſt, & laudabor ab amico. *Mediorũ uerborum conſtructio.*

Ἐπίμεσον.

Καὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν, τὸ δὲ ὁλοπαθητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν εὐχρήστου γε προφορᾶς παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν, γίνομαι, οἴχομαι, κοιμῶμαι.

Pluſquàm medium.

Verbum uero pluſquàm medium id quod per ſe actiuum eſt, eandẽ cum accuſatiuo conſtructionẽ habet, quandoquidẽ & ſignificatiuum actionis eſt. quod aũt omnino paſſiuum, eandẽ quoq; cum paſſiuo. actiuæ enim expers

exiſtens uſitatæ quidem uocis paſſiue ſignificat quiddam paſſiuum. fio, pereo, dormio.

Τόποι ὑπερμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ὑπερμέσου τοῦδε, εἰ περιποιητικὸν, ἢ ἀντιστατικὸν, καὶ ἐναντιωματικόν. ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον, χρῶμαι, ἥδομαι, ἱππάζομαι, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, ὀργίζομαι, αὐθίσταμαι. Ἔτι εἰ ὑπερκρατείας σημαντικόν, αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἀτελὲς, ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ εἴς τι, ἢ ἔν τινι, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη. πορεύομαι Ἀθήναζε, ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν, κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ἔτι εἰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικὸν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικὸν καθ' ὑπεροχὴν, ἢ ὀρεκτικόν. γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον, ἅπτομαι, ὀσφραίνομαι, γεύομαι, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι, περιέχομαι, ἀντιλαμβάνομαι, περιγίνομαι. Κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ δι' ὅ, ἐφ' ὅ, ἵνα καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ᾖ πρὸς τὰ δόξαντα.

Loci pluſquàm medij.

Conſyderandum & de pluſquàm medio hoc, ſi acquiſitiuum, uel repugnatiuum, aut aduerſatiuum. nam hæc cum datiuo ut ea quæ ſunt tertij ordinis, conſtruuntur. utor, delector, equito, pugno, certo, aduerſor, iraſcor, obſiſto. Rurſum ſi dominij, ac poſſeſſionis ſignificatiuũ, cum accuſatiuo enim ut quæ ſunt primi ordinis. poſſideo, emo, imitor. Præterea an imperfectum, poſtulat enim id ad quod, uel in quo fiat modo, ut in neutris dictũ eſt. uado Athenas, ibam ad Deũ, ſedeo, uel iaceo hic. Item num per ſenſum apprehenſiuum, aut aliter ſuſceptiuum per excel-
Ariſtophanes lentiam, aut appetitum. nam cum genitiuo hæc, ut quę ſe-
Pluto. cundi ordinis. attingo, olfacio, guſto, appeto, cupio, abſtineo, cõtra accuſo, ſuperſum. Communis enim cauſæ uſus ubiq; propter quid, ad quid, ut & quomodocunque aliter loquendum uidebitur.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δ' ἀπροσώπων ὀνομαζομένων διὰ τὸ μὴ περιστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ' αὑτὰ κεῖται ἥκιστα πρὸς ἕτερον συν-

τάττεται

τάττεσθαι πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγεται, εἴρηται, λείπεται, θύεται, εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς, οἷον ἤκουσταί μοι, καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά, ἤκουσται ὑπ' ἐκείνων.

Imperſonale.

Eorum autem quæ imperſonalia appellantur, quia non exhibeant perſonam, quædam per ſe iacent nequaquam alteri coniungi nata tanquam paſſiua. dicitur, dictum eſt, relinquitur, ſacrificatur, dictum ſit, & ſimilia. niſi ſumantur acquiſitiue, ut auditum eſt mihi, & cognitum eſt mihi. uel tanquam paſſiua, auditum eſt ab illis.

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. τὸ μὲν οὖν κτητικὸν εἰς γενικήν, καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί, διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Poſſeſſiuum.

Quædam uero ad aliud uel poſſeſſiue, uel acquiſitiue, uel tranſitiue. itaq; poſſeſſiuũ cum genitiuo, & ſimul cum datiuo acquiſitiue. communio eſt huius mihi, refert, curæ eſt, oportet, uel conuenit huius mihi.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικήν. ὡς εἰκός, ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Acquiſitiuum.

Acquiſitiuum autem cum infinitiuo, & datiuo. uti par eſt, licet, contingit, decet, uidetur ſenatui, & populo mittendos eſſe legatos. *Demoſthenicum.*

Ἐπιβατικόν.

Τὸ δ' ἐπιβατικὸν εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς, δεῖ φάναι, χρὴ λαβεῖν, ἐνδέχεται εἶναι, φιλεῖ γίνεσθαι, δεῖ εἰπεῖν. Κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ' ἢ παρῳχημένου, ἢ ἐνεστῶτος, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Acceſſiuum.

Acceſſiuum cum ſolo infinitiuo oportet dicere, oportet capere, licet eſſe, ſolet fieri, oportet dicere. Commune eſt igitur & hic uerbum infinitiuum, ſed uel præteriti, uel præſentis, futuri uero nunquàm.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

Ἀνάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχήν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν, καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον Λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Τρωσίν, σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίγνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί, καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

Reſolutio uerbi.

Porrò fit ſimpliciter reſolutio uerborum in cognatum nomen, uel participiũ, & in eiuſdẽ formæ ſubſtantiuum, idq; uel per nominatiuum, uel per genitiuum. ut Lycij ſimul pugnabant cum Troianis, auxiliares Troianis erant, ex auxiliaribus erant, auxiliares erãt, ex auxiliãtibus erant. impleo, plenus fio, ex his quæ replentur, ſum, & quidem ita hæc.

ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων λόγος μέν, βούλημα, εἴτ' οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

MODVS.

Definitio modi. Cæterũ accidentium uerbo modorũ definitio hęc quidem eſt, uolũtas, ſiue affectus animi per uocẽ ſignificatus.

Ὁριστική.

Καλεῖται δὲ ἡ ὁριστική, καὶ ἀποφαντική, ἰδίως μὲν τοι ὁριστική, ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα λέγω, ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφισὶ τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην, διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα καταλλήλως τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν οὖσαν κατάφασιν ἀποστήσῃ, οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς, ἢ εὐκτικοῖς, ἢ

ὑποτακτι-

ὑποτακτικοῖς, τὸ μέντοι ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὖν λέγομεν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται, οὐθὲν γὰρ ὑπὸ αὐτὰ καταφάσεως. ἀποβάλλουσα γε μὴν ἡ ὁριστικὴ τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μετέστη, ἆρα γράφεις;

Indicatiuus.

Vocatur autem definitiuus, ſiue indicatiuus, proprie tamen definitiuus, quoniam per hunc indicantes definimus. atq; hinc ſanè fit, ut quæ uocantur affirmatiuæ coniunctiones, quæ inſuper cauſales, coaptentur huic modo. ſcripſi dico, quòd ſcripſi. & quòd ambulo, moueor. Habent enim uerba indicatiua ſibi affirmationem innatam, quamobrem & negandi aduerbium eſt conueniens talibus, ut ſubſiſtentem affirmationem remoueat, non ſcribo. minime autem imperatiuis, uel optatiuis, uel ſubiunctiuis, quanquam prohibitiuum ne ſit illis peculiare. & igitur dicimus, ne cognoſce, ne noſcas, ne noueris. ſed neq; infinitiuis non coniungitur, nihil enim hæc affirmant. cum uero abijcit indicatiuus inexiſtentē affirmationem, non uocetur indicatiuus. nempe in interrogationem tranſit, num ſcribis? *Indicatiui conſtructio.*

Προστακτική.

Εἰ δὲ προστακτική, εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥτε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συνταστάμενον πρόσρημα τό γε ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ τριτοπροσωποῦντα οὐ προστακτικά, ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτούς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δέ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν τοῦ δευτέρου πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει

τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶται. τὸ δὲ τρίτον τῶν προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου δὲ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως, ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Imperatiuus.

Imperatiui conſtructio. Imperatiuum autem liquet poſſe conſtrui cum ſecundis perſonis, etiã ſi uoce conueniat cum indicatiuis. nam & adiecti uocatiui, atq; annexum illi aduerbium age remouent ambiguitatem. *Prima imperatiui perſona.* Cæterum primas perſonas non imperatiuas, ſed ſibijpſis ſuggeſtiuas plurimi uocant. uidetur enim modus confundi, & duo modi in unum incidere. Nam quoniam neq; alloquimur nos ipſos, neque mandamus nobis ipſis, ſuggerimus inductiua quędam huiuſmodi, & ſanè comprehenſiua, quæ ut declinẽt in ſecunda perſona mandatum, comprehenſionem recipiũt in primam eam, quæ eſt ſuggeſtiua. Itaq; quæ deeſt imperatiuis prima perſona, & quæ item deſinũt ſuggeſtiuis ſecunda, & tertia, in unum contrahunt duos modos ita, ut uterq; complecatur. Nam tertia perſona imperatiui mandatum ad abſentem perſonam manifeſtat, ſecunda neceſſario aſſumpta ad traditionem mandati, non enim conſtat mandatum huiuſmodi ſine ſecunda.

Εὐκτική.

Ἡ δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ὑπὲρ ῥήματα ἔχει. εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως, εἴθε ἔγραψεν, ἵνα ἡ ὁριστικὴ εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν τοῦ περὶ τὰ ὑπὲρ ῥήματα, ἢ τὰ μὲν ῥήματα μετὰ τοῦ ὄντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. καὶ τὸ φιλολογοίμι, τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε χεδόντι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς, οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος, ἢ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ, τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς.

ὁμοίως

ὡσαύτως δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει, καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν, αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι, οὐκ παραλλήλου. διάκρισιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἅτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

Optatiuus.

Porrò optatiuus ab ea quæ fit optione nomen ſortitus eſt,& aduerbia habet.utinam,utinam,quę optatiuis ad maiorem intenſionem apponuntur.at indicatiuis neceſſario,utinam ſcripſiſſem, nempe ut indicatiuus optatiuam recipiat cōſtructionem.Hoc enim intereſt inter uerba optatiua,& optandi aduerbia, quod uerba quidē cum ſubſiſtente re optandi ſignificent affectum. ſiquidē ſcriberem, optationē explicat actus, qui eſt ſcribere. & orarem illius, qui orare. Cæterum εἴθε quaſi denominatio eſt optandi, non enim illud cōplectitur, ad quod tendit optio. quemadmodum ſcilicet unus differt ab homo, quatenus hæc dictio unus denominatio eſt ſolius numeri. homo uero cum hoc,quod communem ſubſtantiam ſignificet, ſubſiſtens illi complectitur unus. Similiter uero & ego ad ſcribo ſe habet,& aliunde ad ab Ilio. & celerrimus quidē tanquam intenſionē in ſubiecto ſignificat,non itidem tamen hæc dictio nimis, quippe quod ſolum intenſionis eſt denominatio, pari modo & ſcribito ad age. Cæterum hoc, Vtinā in nauibus ſine lachrymis,& offenſione ſederes,nō ex dependentia eſt. diſcretionem enim addit perſonæ ὄφελες,quæ non eſt in εἴθε.

Optatiui conſtructio.

Optandi aduerbia.

εἴθε.

Iliad.α.

Ὑποτακτική.

Τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστατικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστατικοῦ τοῦ ἐάν, οὐ καθόλου δὲ τοῦτο, καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι, τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκει-

μένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐάν, καὶ τῶν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα. οἷον ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω, παραγίνεται Θέων. ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα φιλολογήσω, πάρεσται, ἢ πάρεστι Δίων. ἐάν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλεῖται αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. ὅπερ δὲ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκοῦσαι, ἐπεὶ μὲν τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη, ἐπεὶ γὰρ γεγόνασι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. διὸ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων, ἵνα διδάξῃ, παρεγένετο Δίων, ὃ παραγένηται. * ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον παρεγένετο Δίων, ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι τοιοῦτο εἶναι, κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγένηται.

Subiunctiuus.

Subiunctiuum aũt pleriq; dubitatiuum appellant, quod non ſit ſine coniunctione dubitatiua ſi. non uniuerſaliter tamen huiuſmodi. quandoquidem & quæ uocantur finales coniunctiones, in eandem conſtructionẽ feruntur. Socrates deambulat, ut ſanus ſit. Quoniam igitur non conſtat, niſi ſubiungatur præpoſitis coniunctionibus, nuncupatur ſubiunctiuus. Fertur autem huiuſmodi cum ſi, & ſimilibus in futurũ, uel præſens. ut ſi dicendi ſtudioſus ſim, aderit Dion. ſi legam, adeſt Theon. Similiter uero & cum ut, ut dicendi ſtudioſus ſim, aderit, uel adeſt Dion. Quod ſi conſtructio præteriti acceſſerit, coniunctio uocetur cauſalis, ut dicendi ſtudioſus ſim, affuit Dion, quod idem finaliter poteſt intelligi. Sed in his quæ nondum tranſierunt, cauſalis conſtructio eſſe non poteſt. ſiquidẽ de factis cauſa redditur, eoq; magis congruit cõiunctio cauſalis ſequentibus præteritis. ut doceret, aderat Dion, nõ aderit, quanquam in finali locum habeat. Porrò ut ad futurũ, uel præſens ſubiunctiuũ redditur, ita & optatiuũ ad præteritum. ut affuit

ut affuit Dion, ut docerem, uel docuiſſem. uult enim natura in omnibus aliquid huiuſmodi eſſe, & ſi non ſemper ita uſos uideamus Oratores.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατον ὄνομά ἐστι ῥήματος, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὥσπερ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις, οἷον περιπατεῖ Θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάνσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλεται ὁ λόγος, ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος, οἷον εὔχομαι, ἢ προστάττω. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις, βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν, διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει Δίων, φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις, καλὸν γὰρ φαμὲν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον, καὶ τῶν αὐθέων τὸ ὀδωλγίαι, ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. Ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικὴν περιέχειν, ἐπεὶ ὥστε ῥήματι τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἔχει μετάβασιν. οἷον συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τούτων. καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι, ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκειν καὶ μετέχειν, μελετῶντα ἀναγινώσκειν, καὶ ὀνόματι, καλὸς ἰδεῖν, ἀνδρεῖος μάχεσθαι. Καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλοῦσθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν, ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι, ὅποι δοκεῖ. δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. Πολλαχῇ μέντοι τοῦ σαφεστέρου χάριν ὡς εἴρηται, προσθετέον ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προσθετικὸν ὁμοῦ ἄρθρῳ, ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Infinitiuus.

Infinitiui conſtructio. Cæterũ infinitiuus nomen eſt uerbi, & Stoici quidem hunc modum uerbum uocant, reliqua autem omnia prædicamenta, ſeu accidentiã, atq; cõgruitates. Quamobrem tanquam in commune nomen, in infinitiuũ omnis reſoluitur modus. ut deambulat Theon, definio deambulare, Theonem, ſed ex definito in narrationem transfertur oratio. Eodem autẽ modo & in cæteris modis, appoſita ſemper modi proprietate. ut opto, uel impero. nam ipſius in-*Infinitiui reſolutio.* finitiui proprie nullus erit modus, nullius namq; affectionis eſt ſignificatiuus. reſolui tamẽ poteſt ſic, ſanus eſt Diõ, dicunt Dionem ſanum eſſe, dicunt Dionem offendiſſe Theonem. Ad hæc & articuli appoſitio conueniens eſt, & accommoda infinitiuis. pulchrum enim dicimus, uirtutem ſectari; & philoſophari nihil iucundius, item florum eſt fragrare, loco igitur nominis uſus huiuſmodi. Proprium autem infinitiui, ut cum alijs modis conſtructus accuſatiuum complectatur, quoniam tanquam uerbi diuerſam habebit tranſitionem, ut ignoſcere te ei qui deliquit. Præterea ut omni perſonæ, & omni numero applicetur, propterea quod expers ſit talium. Etiã cum alijs modis omnibus, & cum ſeipſo conſtruatur. uideo te meditari, ut legas. Et cum participio, meditantem ut legas. Rurſum cum nomine, pulcher uiſu, fortis ad pugnam. Itaque præſcriptis formis de conſtructione omnibus poterit adiungi. doceo te differere, poſco te pecunias ad ſubiugãdos hoſteis. audio te diſcere, quę ad ſtatũ Vrbis. abſoluo te uinculis, ut eas quò uiſum fuerit. do tibi pecuniam, ut emas ea, quorum eges. communico tibi bona, ne inuidus eſſe uidear. Sæpenumero tamen maioris declarationis cauſa, ut dictum eſt, addendum uel digreſſiuum ut, uel defectiuum τȣ̃, uel præpoſitio cum articulo prout uſus exegerit. ut adhortor te hæc, ut aſſequaris, ut aſſequaris, ut aſſequaris honoremq; & gloriam.

Προαιρετικὰ, καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς, καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. Βούλομαι, ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις, δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Electiua, & ſubminiſtratiua.

Maxime uero in his quæ electiua, & ſubminiſtratiua uocantur, infinitiuus ſubinfertur. uolo, uel uolo ſcribere. conſtituo, uel cupio philoſophari. deſydero medicinam exercere, cupio uidere, concupiſco auxiliari. ſcio, uel poſſum ſcribere. Identidem & cum imperſonalibus, oportet fieri, dicitur aduentaſſe multos.

Ἐνεστὼς, ἀόριστος.

Ἀποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τὸ μὲν τελικῷ κατά τε ἀόριστον, καὶ ἐνεστῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τἀνδρί. ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι, εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Præſens, indefinitum.

Reddemus autem, ut dicam paucis modo quidem finali indefinitum, & præſens. uado, ut occurram uiro. obſecro te adeſſe, uel occurrere, ſi ſemel, aut ſæpius ſit in uſu. *Temporum conſtructio.*

Ἐνεστὼς, ἀόριστος, μέλλων.

Τῷ δὲ εἰδικῷ κατά τε τὸ παρῳχημένον, καὶ τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον, ἀλλ' οὐ παντός. ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν, καὶ δοξαστικῶς, καὶ γνωστικῶς ὅτι τὴν φασίν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ, καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν, ἐλπίζω ὄψεσθαι, μέλλω δράσειν. Κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι, μέλλω δρᾷν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

Præſens, indefinitum, futurum.

Formæ uero ſpecificæ per præteritum, præſens, & futurum. ſed non omnino, uerum narratiue quidem, & opina-

tiue, & cognitiue utcunque. dicunt uel puto, uel ſcio uirum dixiſſe, dicere, dictur͂u eſſe. Promiſſiue autem, & de- *μέλλον.* nominatiue ad iſtam dictionem *μέλλον*. promitto dicturum eſſe, ſpero uiſurum eſſe, ſum facturus. congruit tamen & præſens quidem cum futuro, ſum facturus. Redduntur autem imperſonalibus ea circa tempus ſimiliter quæ & finalibus, ut dictum eſt.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τοῖς ῥήμασι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα, πρῶτον, ὧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. δεύτερον, ὧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. τρίτον, ὧ περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λέπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου, καὶ τὸ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ οὖν πρώτου, καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τὸ Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον. Τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λεγομένου, ἢ συνυπακουομένου.

Perſonæ.

Perſonæ uerbi tres. Cæterũ ex his quæ accidunt uerbo, perſonæ tres ſunt. prima, per quã de ſe loquitur loquens. ſecunda, per quam de eo ad quẽ ſermo eſt. tertia, per quã de alio. neq; eiuſdẽ potentiæ ſunt, ſed multo tertia inferior eſt & prima, & ſecunda, & ſecũda identidem & prima. proinde ſecunda aſ- *Exemplum ex Iliad. li. α.* ſumpta, ſine tertia oratio fieri poteſt, ut Tibi enim ego dico, tu uero ſponde, & mihi iura. Tertia non poteſt dici, niſi etiam prima, uel ſecunda expreſſa, aut ſubaudita.

Σύλληψις.

Ἔτι τὸ μὲν πρῶτον, καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν, κἀκεῖνος περιπατοῦμεν, φαμέν. καὶ σὺ, κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκέτι δὲ καὶ ἐκεῖνος, κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος, καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς πρῶτον, καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν, φαμέν, περιπατεῖτε δ' οὔ.

Conce-

Conceptio.

Itaque prima quidem, & ſecunda poſſunt concipere tertiam ad pluralē ſuum uerbum, ſed tertia naturam harum. etenim ego quidem, & ille deambulamus, dicimus. & tu, & ille deambulatis. non autem ille, & ego deambulant, uel ille, & tu deambulant. Quemadmodum autem tertia ad primam, & ſecundam ſe habet, ſic & ſecūda ad primam. ſiquidem prima concipit ſecundam, contra uero non. ego igitur, & tu deambulamus, dicimus, non autem deambulatis. *Perſonarũ cõceptio mutua.*

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴ δὲ ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. μετέχει γὰρ τοῦ μὲν γένους, καὶ πτώσεως, τοῦ δὲ διαθέσεως, καὶ χρόνου, καὶ συζυγίας. δι᾽ ὃ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρός ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι. οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἀντὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν, ἥκω ἐρῶν, πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ φιλῶν τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστὰς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδὼς, ποικίλον κατὰ ἀντιμέρειαν, ὡσὰν εἰ ἔλεγε, τόξων εἰδήμων. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καθότι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον, κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ πτωτικὰ ὑπὸ γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν, ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω. οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

DE PARTICIPIO.

Participiorũ conſtructio.

PArticipium uero ut & uox indicat, pars eſt orationis particeps nominis, & uerbi. accipit aũt à nomine genus quidem, & caſum. à uerbo affectum, & tempus, & coniugationẽ. unde partim ut nomen conſtructionem habet, partim ut uerbum. Porrò quemadmodum conueniunt in conſtructione uerba inter ſe, & cum nominibus. ita & participia inter ſe, & cum uerbis, & nominibus. nam ſicut dicimus ſcribere uolo, & dicere cupio. ſic & ſcribere uolẽs, & dicere cupiens. Venuſtius tamen per futurum participij, uenio dicturus, mitto te nunciaturum. Item ut do Socrati, ſic & dans Socrati. præterea ut amo ſeruatorem, amans ſeruantem. & ut ſpecto luctatores, ſic ſpectans luctanteis. Cæterum illud, arcu bene ſciens, Poëticum eſt per antimeriam, ac ſi diceret arcu peritus. Poſtulant itaq; participia eoſdem caſus, quos uerbum, tametſi reliqua caſualia, loquor de his, quæ à uerbo deſcendunt, nõ eandem conſtructionem ſeruent. ſeco hunc, ſector huius. Quamobrem ſcilicet caſualia omnia genitiuum exigunt, præter participium. nempe quemadmodũ abſolute dicimus reſpicio, & uiuo, & ſcribo, & gaudeo. ſic & reſpiciens uiuo, & ſcribens gaudeo.

Homericum hemiſtichiũ.
Antimeria.

Διὰ τί εὕρηται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύ τι εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. πολὺ γὰρ διαφέρει εἰς εὐφρασίαν τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον, καὶ ἔλεγον. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα, τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καίτοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ τῆς ἑτέρας, δηλόντως. τὸ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα, ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ' ἴσον γίνεσθαι, τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ δ' ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Quare inuentum participium.

Manifeſtum ergo, quod plurimum ad loquendi compendium, & figuram Græcæ orationis cõferunt participia. multum enim differt quantum ad ornatum, ſcribens dicebam,

dicebam, à ſcribebã, & dicebam. & qui ſcripſi, profui, à ſcripſi, & profui, quanquã ſignificationis ſint eiuſdem. quod ſi alterius, id neceſſario, etenim uerbũ in cauſalem transfiguratur ſpeciem. nam participij ad uerbum conſtructio declaratio fuerit cauſæ, ut idẽ ſit, ſcribẽs profui cum hoc, ex ſcribendo profui.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τῆς πλαγίου τῶν μετοχῶν, οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος ἧκε Σωκράτης, καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τότε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθόν, ἤτοι αἰτιωδῶς, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι, ὁ μὲν κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ, ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐν ταῦθα Σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον, Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται, καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. ὁ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος, Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις, προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατ' ἀδιάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος, διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ' ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος, διαλεγόμενον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συνταξομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε κρύπτοντα, ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν, τοῦ μὲν ἀπέχοντος ὡς προσδοῦντος.

Oblique.

Frequens autem eſt uſus obliqui participialis, ut me docente uenit Socrates, & me docente tu diſcis. Et obliqua conſtructio hæc, ſicut illa recta ſumitur uel cauſaliter, uel per accidens. Duo igitur modi quibus participium cum uerbo conſtruitur iam dicti, alter quidem ſecundum congruentiam recti ad uerbum eiuſdem perſonæ cum recto, quandoquidem mutatio perſonæ in hoc loco eſt Solœciſmus, ut dictũ eſt prius, Socrates deambulans diſſerit, uocetur autem talis modus eiuſdem perſonæ. alter uerò ge-

Vſus obliquorũ participij.

Participiũ cũ uerbis quot modis cõſtruatur

nitiui indifferẽter alterius perſonæ cum uerbo. ut Socratẽ differente Dion, uel tu ſcribis, appelletur autem hic alterius perſonæ in tranſitiuus. Rurſum tertius à datiuo ſecundum minime differentem & hic inductionẽ uerbi, ut differenti Socrates aderat. Quartus item ab accuſatiuo indifferenter & is quoq;, differentem uides, & uidit. Generaliter uerò in eodem genere, & eodem caſu cum præcedẽtibus caſualibus conſtructum participium uerbi congruentiam ſequetur. uideo te latitantẽ, mihi uolenti erat, ab hoc quidem abſtinuerunt tanquam præſciente.

Ἀπροσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου, οἷον ἄδηλον ὄν, ὁπότε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς οὐ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἔπραξα ταῦτα, δέον ἕτερα. καὶ ἀγγελθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῆλθεν εἰς μάχην, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Imperſonaliter.

De participijs impſonalibus.

Imperſonalibus autem participijs peculiare maxime eſt, ut rectus neutri generis ad complementum accipiatur ſecundi modi, ut incertum quando quis alius ſuperueniens auferet. & priuatus erat, tanquam non decens, aut conueniens illi imperio. & feci hæc, cum oporteret alia. & cum nunciatum eſſet illi hoſteis adeſſe, obuiam proceſſit in pugnam, ſimili modo & in alijs.

Exemplũ mutuatum è Thucyd. proœmio.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν εὐθυλογούμεναι ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται, γράφων ὠφελῶ, ὠφελεῖς, ὠφελεῖ, διὰ τὸ μὴ διακεκριμένας εἶναι προσώπων. Καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δὲ ἐν μοίρᾳ ὀνόματος, τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν ὁμοῦ ἀρσενικὰ ἄττα, καὶ θηλυκὰ προστάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους, τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν

καθή.

καθήμενοι διαλέγονται. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποιήσαμεν ἀπὸ προτέρου. οἷον τὸ Ὁμήρου Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα Εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἢν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τὸ Νοῦς μὲν ἤδη, καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται. Οὐδὲ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδὲ κ' Ἀθήνη Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. Συντάσσονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων, οἷον γράφων εἰμὶ, καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

Perſonaliter.

Perſonalia uerò participia in recto etiam prolata indifferenter cum quibuslibet uerborum perſonis cõſtruuntur, ſcribens iuuo, iuuas, iuuat, eo quòd non diſtinguãt perſonas participia. & cum nominibus quidem cõpoſita uerbi loco accipiuntur, ut orationes laudans. cum uerbis uerò loco nominis ſumũtur, orãteis laudo. Item ſi ſimul maſculina quidem, & fœminina præponãtur participio, præſtantius genus, id eſt maſculinũ participiũ ſequetur, ut uiri & fœminæ ſedentes differunt. Manifeſtũ igitur quod fœmininis præpoſitis cum neutris, participium fœminino ſubdemus tanquam potiori. ut hoc Homeri, Veſtræ autem uxores, & infantes liberi ſedent in atrijs auide expectãtes. Sin maſculina & fœminina ſimul præcedant iuxta transfigurationem uocis, non iuxta ſignificationem, neutro reddemus participiũ, cuiuſmodi ſanè & hoc, Mens quidem, & ſenſus inter ſe diſtincta ſunt. Quod ſi diuerſa præponantur genera ſeorſum, participium propinquiori conueniet. Neque Mars ſeruator populi, neque Pallas uidens uituperet. Coaptãtur & ſubſtantiuis uerbis nihilo plus ſignificantia, quàm uerba unde reſoluuntur. ut ſcribens ſum, & ſcribens fui. ſimile enim ſcribo, & ſcripſi.

De perſonalibus.

Iliados 6.

Homericum.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Τὸ δὲ ἄρθρον ἐστὶ μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι, διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικόν, ὡς διώρισται πρότερον. Κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν, ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμένου τινὸς ἐν τῇ συντάξει. οἷον εἰ μὲν λέγοι τις, ἄνθρωπος ἥκει, ἄδηλον τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον, προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τὸ ἄρθρον σημαντικὸν πρώτης γνώσεως, καὶ δευτέρας. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τις ἐγκλινομένου, ὅστις. προτίθεται δὲ ταὐτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ γε ὅς γε, καὶ τοῦ περ ὅσπερ. Ποιηταὶ δὲ ἐπὶ ὅς ῥα, καὶ ὅς νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, μετὰ τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῳ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτε ἐπιπλέκει μετὰ τις ἐγκλινόμενον, οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἄττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα προτασσόμενον, ἅττ' ἂν εἴπῃς. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον, ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικὰ ὀνομάτων, καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται, ἀντωνυμιῶν δὲ οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετοχαῖς, καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν, προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων. οἷον εἰ λέγοι τις, σώφρων ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρα ταυτί, ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συντάττεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις μετὰ μὲν, καὶ δέ. τριχῶς δέ, ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν, οἷον ἄνθρωποι οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ ἔτι ἐσκεδάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν, τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ Βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικήν, τοὺς στρατηγοὺς τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

DE ARTICVLO.

Rticulus autem eſt orationis quidem caſualis pars præpoſita nominibus, diuiditur autē in præpoſitiuum,& poſtpoſitiuum, ut definitum eſt prius. proprie tamen articulus, qui præpoſiuus,facit enim memoriam præcogniti in cōſtructione. ut ſi dicat quis,homo uenit, incertū de quo homine dicit. ſi uero hic homo,certum,nempe de memorato prius aliquo hominum.Porrò hoc idem uolunt,qui dicunt articulum ſignificatiuum eſſe tum primæ notionis, tum ſecundæ.Itaq; præpoſitiui articuli omnibus nominibus præponuntur,poſtpoſitiui uero ſoli huic indefinito quis inclinatiuo,quicunque. præponuntur ſimiliter & coniunctioni περ, quiquidem.& γε, quiquidem.& πυ, quinam.Poëtæ etiam & qui,& qui dicunt.Sed quando ſimpliciter ſic accipiuntur,articulo huic τις copulantur duntaxat, aut ex dictis alicui.cum uero ſe quis incertum ſignificare uult, etiā ποτε innectit cum quis enclitica,ut quiſnam erat ille.Adijciatur uero his & ἄττα,ut quidem quæcunq; præpoſitum, quæcunque dixeris. cum uero ut quædam, ſubiungitur, qualiacūq; licet ſint.Item præpoſitiui nominibus,& participijs generaliter præponuntur,pronomiuibus uero non omnibus.Rurſum poſtpoſitiui generaliter nominibusq;, & participijs,& item pronominibus ſubnectuntur. Sequitur itaq; poſtpoſitiuus parteis quaſcunq; caſuales, præcedit autem uerba.ut ſi dicat quis, temperans qui prauis imperat cupiditatibus.Vnde ſanè non proprie erit articulus hic,uerba enim præcedūt,quæ naturaliter articulis nō poſſunt coaptari.Vſus item præpoſitiui & in diſtributis caſualibus cum diſcretiuis coniunctionibus,quidem, & uero. idq; tripliciter, aut enim per nominatiuū,ut homines alij quidem incurſabant, alij uero apparabant. aut per genitiuum, hominum alij quidem Græci,alij uero Barbari. aut per accuſatiuum,ut duceis alios quidem ceperūt,alios uero capere haud quaquam potuerunt.

Articuli definitio.

Articuli præpoſitiui cōſtructio.

Articuli quibus iunguntur particulis.

ἄττα.

Vſus articulorum cum μὲν, & δὲ.

Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται, πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστι γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τὸ ἀνθρώπειον γένος τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ φαῦλον. τοῦ ἀνθρωπείου γένους οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν ὁτὲ μὲν εἰς πληθυντικά, ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων ὁ μὲν πτητικός, ὁ δὲ οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις ὡς δεδήλωται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῆς χρῆσθαι πλαγίας ἐν μοίρᾳ λαμβανομένης ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πρὸς δοτικήν, ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μέν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν, ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μέν, τὸν δέ. τὸ δ' Ὁμήρου, Ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁρικῶς. οἷον τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνή, τὸ λέγω, τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥστ' οὕτω καὶ εἴη ἄν, ὡς οὐδέτερα πάντα, καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὃς ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ, ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. μετάβασις δὲ τῶν ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνήρ, ὃς ἐπέστελλεν. εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν, ἐμαυτὸν ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη, εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος

γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς Ὅμηρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν, τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν, τιμῶ Ὅμηρον, ὃς τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὃς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται, Ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις κατ᾽ ἀλλήλως συντάσσονται, Ὅμηρος ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε, Ὁμήρου ὅς, Ὁμήρῳ ὅς, Ὅμηρον ὅς, Ὅμηρε ὅς. Καὶ ἔτι αὐτοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἅπασαι ἁπάσαις, Ὁμήρου οὗ, ᾧ, ὅν· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ᾽ οὗ, σὺν ᾧ, περὶ ὅν. Ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιόπτωτον, καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί, καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιῤῥήματι. οἷον αἱροῦμαι ἀρετήν, ἣν πταίσαντα οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιῤῥήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς ἐπάγομεν ὧδε. ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδωκαν περὶ τὰ καλά. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο, χρῶμαι, οἷς ἔχω βυβλίοις. καὶ ἀπολαύω, ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν, οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον ἀνθρώπους τίννυσθον, ὅστις κ᾽ ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ᾽ οὗ τὸ ἀνάπαλιν, μήτις Ἀχαιῶν ἔνθα δ᾽ ἐπέλθῃ βουληφόρος, οἵ τέ μοι ἀεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προσκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ προτακτικόν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχήν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. εἶναι γε μὴν ὁμοιόπτωτα, καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά, ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον, ἢ συνώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον ὧδε. Σωκράτης, οὗ λέγω ἐπ᾽ ἀρετῇ

πολὺς, τοῦ μάλιστα δὴ ἀρετὴν ἐπαινουμένου, τοῦ πολὺ μὲν ἐπ' ἀρε-
ἐχρῆτο. τῇ λόγου μὲν ἔχοντος. Σωκράτης, ὦ Πλάτων διδασκάλῳ* ἐχρήσα-
το. τῷ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος.

Prolepſis.

Vbi ſanè & ſi per præſumptionẽ plurale uerbum præponitur, ante utrũq; quod ſequitur nominatiuũ, oportet præcedere in collectione. ut aquilæ uolauerunt duę, altera quidem ab oriente, altera uero ab occidẽte. Si ad diſtributa ſingulare ſequitur, genitiuus neceſſe eſt, antecedat pluralis. duarum aquilarum altera quidem ab oriente uolauit, altera uero ab occidente. Licet tamẽ & ſingulare aliquando in ſingularia diuidere, aliquando etiam in pluralia. ut humanum genus partim quidem bonum, partim uero malum. & humani generis alij quidem boni, alij uero mali. Et rurſum plurale interdum quidem in pluralia, interdum uero in ſingularia. hominũ alij quidẽ boni, alij uero mali. duarũ uolucrũ alia qdẽ uolatilis, alia uero nõ. ſi igitur rectus pręcedat, ponatur in collectione uerbum. ſi uero genitiuus, in diuiſis ut oſtenſum eſt. Volentibus uero & collectionem, & partitionem per obliquos proferre, neceſſe eſt utique & participio uti obliqui caſus, ſumpto loco uerbi, & trãſitionem in diuerſam perſonam facere. ut aquilarum uolantiũ, huius quidem ab oriente, illius uero ab occidente æqualis uelocitas. Et per datiuum, aquilis uolantibus, huic quidẽ, illi uero. Et per accuſatiuum, aquilas uolantes, hanc quidem, illã uero. nam illud Homeri, Ambobus uero ſedentibus uenerabilior erat Vlyſſes, Solœciſmo eſt ſimile. Cæterũ propriũ præpoſitiui neutri articuli, nõ omnibus modo orationis partibus, ſed orationi ipſi annecti materialiter. iſta dictio homo, hæc dictio mulier, hoc uerbũ dico. hæc oratio. Socrates diſputat. Quamobrẽ ſumenda erũt ut neutrum huiuſmodi omnia, & indeclinata. Item iſte articulus qui ſi cum accuſatiuo nominis copuletur, neceſſe eſt, ut non ad pręcedẽs nomẽ ſolum, uerumetiã ad ſubiunctum ipſi aliud uerbũ proferatur. Virum mihi dic Muſa multiſcium,

Ex li. Iliad. 3.

Articuli poſtpoſitiui conſtructio.

Initium Odyſſeæ Homeri.

tiſcium,qui plurima peragrauit:tranſitio autem hoc loco eſt à perſona in perſonam. Quod ſi rectus adiungitur recto, ad eandem perſonam ambo uerba referuntur. uenit uir,qui literas mittebat. Rurſum ſi duo obliqui fuerint, uel ad alteram perſonã fieri poteſt.ut hominem,cuius miſereor, nutrio. uel per reciprocũ, meipſum quem diligo, curo. Si autem alter caſuum fuerit rectus, alter uero obliquus, interdũ ad nominatiuũ tranſitio uerbalis fiet à perſona in perſonã. laudat Danaos Homerus, quem honoro. & rurſum, obijt Patroclus, quem dilexit Achilles. Frequentius tamen ad obliquum,honoro Homerum,qui Danaós laudat. Prætereà obliqui articuli qui ad rectos omnium caſualium referuntur, Homerus,cuius,cui, quem. è contrario qui nominatiuo omnes aliorum caſus congrue adiunguntur,Homerus qui Iliada cõſcripſit. Homero,qui. Homerum,qui. Homere, qui. Et item qui obliqui caſualium obliquis omnes omnibus adiunguntur,Homerus,cuius, cui,quem. in reliquis ſimiliter adiunctis etiam præpoſitionibus,à quo,cum quo,circa quem. Eſt autem quando poſt poſtpoſitiuum ſtatim participium inferimus in eodem genere, in eodemq́; & caſu, & numero uel oblique conſtructum, idq́; in genitiuo ſemper,aut ſolum, aut cum nomine,uel aduerbio. ut eligo uirtutem, quam præſentem nullus à me auferat. laudo modum Socratis, quo præeunte,& ſedulo exiſtente plurimi profecerunt ad uirtutẽ. Rurſum cum aduerbijs, quo optime uitã inſtituente. Participium etiam uariata perſona ut proprijs,& appellatiuis ſubiungimus hoc pacto. laudo Socratem,quem ob uirtutem quę in ipſo ſumma fuit,multi imitati profecerunt circa honeſta. Prætereà poſtpoſitiuum ſępenumero non ad quem caſum exigit ſequens uerbum, redditur, ſed ad quem præcedẽs, uerum Atticum eſt hoc. utor, quos habeo,libris. & fruor, *Attica conſtructio.* quæ habeo,bonis. Ad hæc poſtpoſitiuus interdũ articulus ad uerbum plurale ſingulare reddi inuenitur,ut homines *Ex Home. carmen Ilia. tertio.* punitis,quiſquis falſum iuramentum iurauerit. interdum

tis caſum referuntur ſubintellectum, ut oratio quidem hęc prima, ſecunda uero quæ Philoſophorum. Reſpondetur etiam huic nomini quis interrogatiuo per qui poſtpoſitiuum cum uerbo eodem præcedente, uel cum altero quopiam: ut quis fecit Odyſſeam? qui & Iliada fecit. et omiſſo uerbo extrinſecus à communi, quis fecit Odyſſeam? qui & Iliada. quando autẽ cum altero, unice. quis Cerberum ex inferno eduxit? qui in Nemea leonẽ interfecit. et cum præpoſitiuo quidem articulo, & participio fieri poteſt redditio ſimiliter. quis fecit Odyſſeam? & Iliadẽ modulatus. quis eduxit Cerberum? & leonis interfector.

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσολαβομένου ἑτέρου, οἷον οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ᾽ ἀλλήλα τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴν τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ᾽ ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται, λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ τελευτώντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ αὖ τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὡς τόγε πρῶτον, καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν αὖ κωλύοι. οἷον οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα, ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶν θεωρίας.

Compoſitio.

Melius autem pleruñq; compoſitio orationis perficitur, ſi articuli à proprijs caſualibus ita ſeiungantur, ut quicq̃ intercedat aliud, ut curam habentes. quo in loco ſanè etiam contingit, ut inter ſeſe continui iaceant articuli, neq; eandem conſtructionem ſeruent cum proprijs caſualibus, ſed inuerſam. nam primus articulus ſemper ſecundi caſualis fit, loquor de duobus ſemper ultimis. unde ſi tres continui fuerint, idem ſecundo ad primum continget, quemadmodũ etiam primũ, & ſecundũ ſimiliter ordinari cum *Articulorum coniunctio.*

ſuis ipſorum caſualibus nihil prohibet. cuiuſmodi eſt, omnium aſſumentes curam. uerum hæc quidem nō huius ſunt conſyderationis.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἀντωνυμία ἢ ὑπὲρ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος, τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου, καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

DE PRONOMINE.

Pronominis finitio.

Pronomen uerò prout uox ſonat, dictio eſt aſſumpta pro nomine. etenim cum nomina prima, & ſecūda careant perſona, hoc quidē acceſſit, quod poſſet omnē perſonā exhibere uerbis ad orationis perfectionē. ego ſcribo, tu ſcribis, ille ſcribit.

Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δεικτικὴν, καὶ ἐπιταγματικὴν καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς, ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτική, ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς, εἴτ᾽ οὖν ἰδιοπαθεῖς, ἐμαυτόν. αἱ δὲ ἑτεροπαθεῖς, οἷον ἐμέ.

Diuiſio.

Pronominis diuiſio.

Diuiditur autem pronomen in primitiuum, demonſtratiuum, & appoſitiuum, & in quæcunque alia diuiſum eſt prius. Porrò aliud eſt perfectum, hæc mihi. aliud inclinatiuum, hæc mihi. rurſum quædam per ſe paſſa, ſiue reciproca, meipſum. quædam paſſa quiddam extrinſecus, ut me.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν αἰεὶ ἑτέρων λαμβάνονται, ἡμεῖς εἴπομεν, καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα, καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. ἣν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρα-

νάς με. Ταύτῃ δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι δεικτικαὶ, καὶ ἀναφορικαὶ οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Primitiua.

Primitiuorum igitur nominatiui ſemper ad diſcretionẽ perſonarũ aliarum ſumuntur, nos diximus, & nõ alij. ego ſcripſi, & nõ aliter. Obliqui uerò ſiquidem debitũ habeãt tonum, & hi quoq; perſonas diſtinguũt. me audiuiſti, & non alium. quod ſi initialẽ abijciat uocalẽ, abſolutè dicuntur inclinatiui. audiuiſti me, & dediſti mihi, & lætificaſti me. Omnino autẽ & hæc, & quæ uocantur demõſtratiua, & relatiua non ſuſcipiunt articulum. *Primitiuorum uſus.*

Παραγωγοί.

Ταῖς γε μὴν παραγώγοις τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δή, καὶ τῶν ὀνομάτων. ταὐτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται, ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἥν τὰ ἐπίθετα, καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τὰ, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον σὺ μὲν ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω, ὥσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκεις, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον ὁ ἐμὸς παῖς σε, ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι, Σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

Deriuatiua.

Deriuatiuis tamen articulis præponuntur, quemadmodum & adiectiuis etiam nominibus. eandem enim cum illis uim, eandemq; omnino conſtructionẽ habent, quam & adiectiua, & participia cum nominibus proprijs, & appel- *Deriuatiuorum uſus.*

latiuis, nempe in ſimili genere, in ſimili caſu, & ſimili numero cũ proprijs, & appellatiuis conſtruitur. mea domus, mea habitatio, meum domicilium. noſter pater, noſtra mater, noſter filius. Neceſſe eſt etiam poſſeſsiuis quæ uerbo primæ, uel ſecundæ perſonę cõnectuntur primitiua adiungi, perinde ac nominibus. ut tu meus puer diſcis, ego uero tuus pater doceo. quemadmodũ tu quidẽ Plato doceris, ego uerò Socrates doceo. Rurſum primæ, & ſecundæ perſonæ poſſeſsiua cum aſſumptis eſtrinſecus perſonis aptè coniunguntur. ut meus puer te, uel illum diligit. tertiæ uerò ſine uoce altera poſſeſſorem ſignificante copulari cum diuerſa perſona nolũt, Solœciſmus enim eſt, ſi quis dicat, ſuus filius diligit me. & igitur ſuus ipſorũ puer dicendũ, uel puer ipſorum ſine poſſeſsiuo.

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μὲν τοί γε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον, ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου. καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἡ ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρεῖται ῥήματος. οἷον δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι, καὶ τοῖς Θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, Ἔγνως Ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Retranſitio.

Quando fiat perſonæ in pſonã mutua tranſitio.

In reciprocatione tamen bene ſe habet cõſtructio, ſi ſuũ ſolum habet. ut pronomina primæ, & ſecundæ perſonæ. uoco autem tranſitionem, quando ab utraq; perſona in utranque tranſitio conſpicitur uerbi. ut rogant te ſuis auxiliari, & Deos, Deasq; precor omneis, ut quantã beneuolentiam habere perago & erga hanc urbem, & uos omneis, tantundem fore mihi apud uos. Poſſeſsiua etiã ut paucis dicam, ad ea referuntur, quæ poſsident, non quæ poſsidentur,

Ex Procemio orationis Demoſthenis περὶ Στεφάνου.

dentur, ut lumen meorum oculorum. nonnunquam tamen ad ea quæ poſſidentur, meum lumen oculorum. ſimile uerò & hoc, Noſti Neptune meum in pectoribus conſilium.

Διαφορά.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου, ᾗ δὴ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι, καὶ ὀνόματι, καὶ μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην. τὰ μὲν μοῦ βουλάων ξυνίον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος γὰρ ἀρχῆς λαμβανόμενος παρ᾽ οὐδὲν ἦγε τοὺς ἄλλους, ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως ἦει ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους, κατασκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ᾽ ἐμέ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις, τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Differentia.

Differt autem in cõſtructione deriuatiuum pronomen à primitiuo, quatenus ſanè primitiuum adiungitur uerbo, & nomini, & participio. ut Filiam autẽ mihi ſoluereq; charam, & quidem mea conſilia intelligebant inuito me. & tam in eadem perſona, quàm in diuerſa. ille imperium nanciſcens, nihil ducebat alios, hic uerò maxima circa ipſum collecta manu ibat in hoſteis. ut ſanè & illud Demoſthenis, cum præparaſſet libellum nõ in me, ſed in auunculum meum. deriuatum uerò nominibus ſolis, luant Danai meas lachrymas.

Iliados α.

Demoſthenes in oratione κατὰ Ανδροτίωνος.

verba Chryſæ Iliados α.

Αὐτοπάθεια.

Ἐπ᾽ αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ᾽ ἐν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ. οὔτ᾽ ἐν παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν, καὶ ὅρα σαυτόν.

Reciprocatio.

In reciprocatione tamen neq; primitiuo cum eadẽ perſona & agit, & patitur. neq; deriuatiuo utimur, ſed compoſitis. ut nobis ipſis auxiliemur, & uide teipſum.

Ἐπαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι᾽ ἧς προκατειλεγμένα ἄττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντωνομάζοιτ᾽ ἄν, ληφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ· εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι, καὶ οὐκ αὐτός, οὐ συνάψει ἀμφότερα πρὸς τὸν Δία, ἀλλ᾽ ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τὸ ὑπῆρχε δὲ Κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα, οὐ μόνον δὴ αὐτωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαι ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε, ὥσπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ᾽ ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Relatio.

Accidit præterea & pronomini relatio in tertia perſona, per quam prædicta quædã nomina cum recordatione per pronomen repetũtur, cum ſumi nõ poſsũt denuò. Iupiter uerò ut Troianos, & Hectora nauibus admouit, Hos ſiuit inibi tolerare laborẽ, ac ærũnas indeſinẽter, ipſe autẽ retroflexit oculos ſplẽdidos. ſi enim quis Iupiter rurſum dicat, & nõ ipſe, nõ alliget utrunq; ad Iouem, ſed principiũ quaſi orationis alterius faciet. Affine uerò huic & prævenit ad Cyrũ ipſum magis amans, ubi nõ ſolũ per pronomen reddidit, ut in cæteris pronominibus animaduertere licet, uerum relatio facta eſt, quæ ne in nominibus quidẽ fieri poteſt, niſi quæ aſſumpſerint articulos.

Initium Iliad. ν.

Xenophon.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαί, οὕτω δὴ καὶ δεικτικαὶ ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλλ᾽ ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον δέ ἐστι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα, τὰ γὰρ δὴ ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλέοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν, οὐκέτι δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀντωνυμίας ὡσαύτως. Διεῖσται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ, καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων.

ὅθεν δὴ καὶ ὑπὸ Ἀριστάρχῳ εἴρηται σύζυγοι εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας, ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον, ἤτοι ἐν δείξει, ἢ ἀναφορᾷ. τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων, εἰ μὴ τῷ ἐξαίρετόν τι. οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν γὰρ Θεὸν ὑπονοητέον, ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα, ἐπεὶ τόγε τρίτον οὐ πάνυ τι, οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται, καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως, οἷον οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς, τούτου φείδομαι, τούτῳ χαρίζομαι, τοῦτον ἐπαινῶ· ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Demonſtratiua.

Iam non quemadmodum relatiua, itidem & demōſtratiua uice antedictorum nominū ſumūtur, ſed eorum quæ demonſtratiue proferri nō poſſunt. Peculiare ſanè pronominibus & illud, iuxta diuerſas uoceis diuerſas reddere perſonas tertias. nam uerba una uoce pluribus etiā tertijs conueniunt perſonis. dicimus itaq;, quod ſcribit Socrates uel Callias, uel quicunq; alius, non item uerò & in pronomine ſimiliter. Definiuntur autem pronominū perſonæ non ſolum præſentium demōſtratione, ſed & relatione, & animaduerſione abſentiū. quamobrem ſanè & Ariſtarcho dictum eſt cognata eſſe perſonis pronomina, definiuntur enim ſimiliter per omnem perſonā, aut demonſtratione, aut relatione, cum uerba in tertia perſona indefinita ſint, niſi quæ excepti actus. ut tonat, fulgurat, pluit. nam Deus ſubintelligēdus, qui hæc agit, quandoquidem tertia non multum in his definita eſt. Generaliter autem quemadmodum nomina, ita & pronomina cum uerbis in caſū unoquoq; conſtruuntur, & cum rectis quidem intranſitiuè, ut hic currit. cum obliquis uerò tranſitiuè, huius miſereor, huic gratificor, hunc laudo. niſi uerba abſoluta quidem, & independentia ſint. ut uiuo, ditor, & ualeo.

Διακριτικόν.

Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει, καὶ νοουμένην. ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς. διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία ἄλλως τε, κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Diſcretiuum.

Demoſthenes in oratione περὶ Στεφάνου.

Cæterum apponimus rectũ uerbis plerunq;, nõ tanquã qui non inſit uirtute, & intelligatur. ſed uel maioris ſignificantiæ cauſa, uel diſcretionis. diſtinguit enim maxime perſonas pronomen aliterq;, & ſi cõiunctio aſſumatur ſic. tu quidem docebas literas, ego uero ueniebam ad ludum.

Συνθετοί.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ ὥσπερεὶ ἀντανακλωμένη. σώζω ἐμαυτὸν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει, ὥς τε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν, οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτόν τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει, καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τὰ σύνθετα συντάσσειν, ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα, φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βυβλίον, τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ ταυτὸ ἴδιον καὶ πρὸς τὰς κτητικὰς, οἷον σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ Σώκρατες καὶ ἴδιον γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν εἰδότος, καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. Τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ, ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοτρόπως ἐπί τε δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν, νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα, σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. Οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως, κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτούς.

σφῶν

σφῶν αὐτῶν, σφισὶν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων. ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γὰρ τὸ ἀκαταλλήλως ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σαυτὸν, ὡς εἴρηται.

Compoſita.

Porrò compoſitorum uſus ut dictum eſt, quoties eadem perſona & agit, & patitur, horum autem unumquodque in agens ipſum retorquetur, uel in aliquid illius tanquam refractiuum. ſeruo meipſum, ſeruo quæ meiјpſius. dici poteſt & quæ meiјpſius me ſeruant, itaque fit dupliciter circa reciprocum poſſeſſiuum cõſtructio, ſiue à poſſeſſore in rem poſſeſſam, ſiue contra. ubi etiam aſſumere licet nomen ęquiualẽs, quale eſt peculiare, uel proprium, uel tale quid. Socrates ſuiјpſius filiũ inſtituit, & proprium filium. licet & nomini ipſi genitiuum pronominis compoſiti adiungere, relinquo hæredem proprium meiјpſius filium, amat unuſquiſque proprium ſuiјpſius filium. Homeri proprius liber, propria loquentis cura. Commune etiam & hoc ipſum poſſeſſiuis, ut tuum utiq; eſt o Socrates, & hoc cognoſcere, omnia iuſta inter nos cognoſcentis, & meam quidem ipſius miſeri uitam. Illud uero, me ipſum iuuat, intenſiue dicitur, ad imitationem, me iuuat, abſoluti. Verũ quia compoſitũ ſingulariter ſolum profertur, ideo cum relatiuo componimus ſimplicia, hisq; utimur in eodem caſu tam in duali, quàm in plurali. ut nos ipſos iuuamus, nobis ipſis iungimur, uos ipſos iuuatis. uerum in tertia perſona nõ ſimiliter, in pluralibus tamen ad hũc modum. noſtrum ipſorum, nobis ipſis, nos ipſos, ueſtrũ ipſorũ, uobis ipſis, uos ipſos. Licet etiã in plurali dicere & ſuiјpſorũ, ſibiјpſis, ſeipſos cõmuniter per omneis perſonas. ſeipſos iuuamus, iuuatis, iuuant. uerũ non item & ſeipſum iuuo, aut iuuas. deprehenditur enim incongruentiam habere à meipſum, ut dictum eſt.

Platonis in Gorgia.

Ἀλληλοπαθές.

Παραπλήσια δέ πως τούτοις καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις, δι' αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. ἔτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. Δῆλον δ' ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά, τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐνεργοῦντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

Mutuopaſſum.

Conſimilis autẽ eſt quodãmodo his & inuicem conſtructio, nam loco reciprocationis uniuerſi aggregati; & hæc in cõplexu accipiẽtes dicimus. inuicem iuuamus, iuuatis, iuuant. ſed quoniam non partes ſingulæ à ſe ipſis patiuntur, ſed ab alia alia uiciſſim nuncupetur nobis nõ reciprocatio huiuſmodi, ſed mutua paſſio. Manifeſtũ igitur, ut talia ꝓnomina uerba paſſiua non poſſint admittere. etenim reciprocatio actus in ſeipſum agentis eſt, ut dictum eſt.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη διῄρηται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάσσεται, θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, κατὰ τῆς Ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες ἔν τε συνθέσει, καὶ συντάξει. ἐοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γενόμεναι παρεμφαντικαί, ὅθεν καὶ τοῖς Στωικοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διὰ τί λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ, παρεμφαίνει, καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διά, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν, τοῖς γε μὴν ῥήμασιν αἰεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον

κατα-

καταγράφω, καὶ προκαλοῦμαι. ἐνδεθὲν γέ τι ἡ κλίσις κατέγραφον, ἔτι τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδὲν γέ τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς. καθεύδω, ἐκάθευδον. καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται, συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

DE PRAEPOSITIONE.

CAeterum præpoſita dictio omnibus orationis partibus, eamq; ob rem præpoſitio nominata diuiſa eſt quidem prius. hic uerò quonam pacto cōſtruatur, cōſyderemus. præponitur itaq; orationis partibus aut per compoſitionem, aut per appoſitionem. cōpoſitioois enim eſt, cōtubernalis, aduena, domeſticus, inquilinus. appoſitione uerò, in Atticam, uel de Attica. hanc autē quæ ex appoſitione eſt, conſtructionem ſignificare uolunt, præpoſitionē dicentes præponi tam in compoſitione, quàm in conſtructione. Videntur autē præpoſitiones cōiunctionalis conſtructionis eſſe declaratiuæ. *Præpoſitiuæ côiunctiones.* unde & à Stoicis præpoſitiuæ coniunctiones uocabantur. nam ꝑpter quod dolet, idem quod gratia cuius dolet, notat. & ex negligentia, idem quod ob negligentiam. nec ſanè latet, ſi & quòd coniunctio, aſſumpta per, aut ſecundū conſtructionē retineat cōiunctionalem. nempe uerbis ſemper ex compoſitione adſunt præpoſitiones, ut deſcribo, & proteſtor. fitq; intrinſecus inflexio, ut deſcribebam, ſiquid aliud à ſimplici repręſentet compoſitum. quod ſi nihil amplius, extrinſecus fit inflexio, uelut & in ſimplicibus. dormio, dormiebā. ſedeo, ſedebam. Porrò præpoſitio per appoſitionem cum recto, aut uocatiuo nunquā ordinatur, conſtruitur autē cum obliquis ad hunc modum.

Ἐν.

Ἡ μὲν ἐν ἀεὶ δοτικῇ, ἐν οἴκῳ, ἐν * ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν Ἅδου, καὶ *ἀγρῷ* ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀν τούτῳ ὑπονοεῖν τὸν τόπῳ, ἢ οἴκῳ δοτικήν.

n

In.

Ἐν præpoſitio quidem ſemper cum datiuo, in domo, in agro.
foro. illud uero in inferni, & in præceptoris, per defectū
dicitur. Eſt itaq; hic intelligēdus loco, aut domo datiuus.

Εἰς.

Ἡ δὲ εἰς ἀεὶ αἰτιατικῇ, εἰς ἐκκλησίαν, εἰς ἀγορὰν. τὸ δὲ εἰς
ᾅδου, καὶ εἰς διδασκάλου ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν. ἀλλὰ
γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς, ἐπὶ δ᾽ ἐμψύχων τῇ πρὸς μάλιστα
γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγορὰν, πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς
σε. ἰδιαίτερον δὲ τῇ μὲν εἰς ἐπὶ ἐπαίνου, καὶ ἀναφορᾶς, τῇ δὲ
πρὸς τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα, φα-
μὲν, καὶ ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους.
καθ᾽ ἣν δὴ ἔννοιαν καὶ τῇ εἰς ἐστὶν ὅτε χρηστέον, ἠγνωμονήκε-
σαν εἰς ἡμᾶς.

Εἰς.

Εἰς ſemper cum accuſatiuo, ad concionem, ad forum.
cæterum ad inferni, & ad pręceptoris defectiue dicitur, ſi-
cut & in ἐν. at enim in rebus quidē inanimatis εἰς, in ani-
matis uero πρὸς maxime utendum eſt. eo in forum, mitto
aurum ad te. magis proprie tamen εἰς utimur in laudem, &
in relationem, πρὸς autem contra. retulit enim ad Præto-
rem dicimus, & hymnus in Apollinem, item belligeratur
aduerſus finitimos. iuxta quam ſententiam & εἰς eſt quan-
doque utendum, ut ingrati fuerunt in nos.

Ἐξ.

Ἡ δὲ ἐξ ἀεὶ γενικῇ, ἐξ Ἀττικῆς, ἐκ μεγάρων.

Ἐξ.

Cæterum ἐξ ſemper cum genitiuo, ex Attica, ex ędibus.

Σύν.

Ἡ δὲ σὺν ἀεὶ δοτικῇ, σὺν Θεῷ, σὺν λόγῳ.

Σύν.

Σὺν uero ſemper cum datiuo, cum Deo, cum ratione.

Πρός.

Ἡ δὲ πρὸς γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν,
ὅταν τὴν ἐκ τοῦ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν, πρὸς Θεοῦ τἀγαθά.

ἢ συντάσ-

ἢ συντάσσεται ἐπὶ ὅρκου, ἤκει πρὸς Θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ, πρός τε Θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ, ὅταν τὸ ἐγγύς τι, καὶ παρακείμενον, οἷον πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, ἢ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα, ᾄδει πρὸς αὐλόν.

Πρός.

Πρὸς aũt cum genitiuo,& datiuo,& accuſatiuo. cum genitiuo quidẽ,quando à perſona ſignificat motũ,à Deo bona.aut cõſtruitur in iuramẽto, uenit per Deũ.aut cum corãm ſignificat, coramq; Dijs beatis, corãq; immortalibus hominibus. aut officiũ,nõ eſt Medici ſapientis dicere incantationes.Cum datiuo aũt quando & propè,& adiacens ſignificat,ut ante pedes.cũ accuſatiuo uero,quando motũ ad rẽ quãpiã animatã maxime,ut alibi iã dictũ eſt.Itẽ quando uel habitudinẽ aliquã,uel rationẽ notat.ut ſicut duo ad quatuor,ita & quatuor ad octo.aut exẽplũ,cantat ad tibiã. *Homericum. Sophocles in Aiace flagellifero.*

Πρό.

Η δὲ πρὸ ἀεὶ γενικῇ, πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου.

Πρό.

Porrò πρὸ ſemper cũ genitiuo, pro foribus,ante tẽpus.

Ἀνά.

Η δὲ ἀνὰ ἀεὶ αἰτιατικῇ, ἀνά τ᾽ ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.

Ἀνά.

Ἀνὰ aũt cum accuſatiuo,perq; arma,& atrũ ſanguinem. *Homericum.*

Κατά.

Η δὲ κατὰ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς, καὶ κατηγορίας, κατὰ Αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω, ἢ περί τι, ἢ περὶ τοῦ δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι, κατ᾽ ἀνθρώπου τὸ ζῷον. τὸ δὲ κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε, ἢ ὅμοιον. οἷον καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι. καθ᾽ ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν, ἢ ἐμμένον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον, ὁ καθ᾽ ἡμᾶς γεγονώς. αἰὲν ἔνδοξος.

Κατά.

Κατὰ uero cũ genitiuo, & accuſatiuo conſtruitur. cum genitiuo quidem in delatione, & accuſatione, ut contra Aeſchinem oratio. & quando ſuper, & circa aliquid, uel de aliquo ſignat. ſuper terrā ſedeo, de homine animal. illud uero, ab Olympi uerticibus, pro ab. Cum accuſatiuo item, quando comparationis eſt, aut ſimilitudinis, ut ſecundum Homerum. ſecundũ mentem procedit. aut circa aliquid, & in aliquo, ſecundum uiam hæc faciebant, & manſerunt in regione. aut tempus, noſtris temporibus factus uir clarus.

Ex Homero hemiſtichiũ.

Διά.

Ἡ δὲ διὰ γενικῇ μὲν ἐνέργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο, καὶ ἐπορευόμην διὰ ἀγορᾶς. Αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν, διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἔστιν ὅτε φράζει, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.

Διά.

Διὰ uero cum genitiuo, ſi actionis alicuius, aut interualli nota eſt. ut per te hæc forſan melius facta fuiſſent, & ibam per forum. Cum accuſatiuo autem, ſi cauſæ, propter hæc ſcribo. Homerus tamen & mediũ cum accuſatiuo interdum profert, perq; arma, & atrum ſanguinem.

Μετά.

Ἡ δὲ μετὰ γενικῇ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα, ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε, ποιητικόν. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον, μετὰ τὴν ἑορτὴν, καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Μετά.

Μετὰ autem cum genitiuo quidẽ, quando ſimul ſignificat, ut ſuauis cum amicis uita. iam illud cum tertijs imperauit, Poëticum. Porrò accuſatiuo, quando poſt feſtum, & Plato poſt Socratem.

Iliad. α.

Παρά.

Ἡ δὲ παρὰ γενικῇ μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν, οἷον παρὰ θεοῦ τ' ἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ, καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τόπου

μάλιστα

μάλιστα κινήσεως οἰκεῖαι. ἡ δὲ παρά, καὶ πρὸς τῇ ἀπὸ προσώπου. Δοτικῇ δὲ στάσιν, καὶ τὸ ἐγγύς, παρ' ἐμοὶ διατρίβει. Αἰτιατικῇ δὲ κίνησιν ἐπί τι, παρά σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ, καὶ ἐπαγγελίας, οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Παρά.

Παρὰ itidem cum genitiuo, quando à perſona inſinuat motum, ut à Deo bona. ſiquidem ἀπὸ, & ἐξ ſunt exiſtenti à loco motui maxime peculiares. παρὰ uero, & πρὸς motui à perſona. Cum datiuo autem, cum ſtatum, aut prope, apud me moratur. Sed cum accuſatiuo, quando motum ad aliquid, ad te uenio. aut propter quid, propter iniuriam ſupplicium. aut præter conſyderationem, & promiſſum, ut præter opinionem accidit.

Ἀντί.

Ἡ ἀντὶ ἀεὶ γενικῇ, ἀντὶ πολλῶν, ἀνθ' ἑνός.

Ἀντί.

Ἀντὶ ſemper cum genitiuo, pro multis, pro uno.

Ἐπί.

Ἡ δ' ἐπὶ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν χρόνον δηλοῦσα, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω, τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. Δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ ἕνεκα, οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν, καὶ αὐτεξουσιότητα δηλοῦσα, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δευτερόχειρον, ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξῄει. ἢ τὸ ἐπάνω, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾶς. Αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταυτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτε δηλοῖ, ἐπὶ οἴκου, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μέν, καὶ Ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν γέ τινα χρῆσιν.

Ἐπί.

Cæterum ἐπὶ & genitiuo iungitur, & datiuo, & accuſatiuo. Genitiuo quidem tempus ſignificat, Imperante Athenis Pythodoro. uel circa aliquid, aut in aliquo. in multis diſceret quis, quę dicuntur. item cum ſuper, quadrupedes

ſuper terram. Cum datiuo, cum cauſam reddit, cuius gratia fiat, propter bonum omnia faciebat. aut poteſtatem, arbitriumq́ue notans, in arbitrio Regis res ſubditorum. aut ubi poſt, ac ſecũdo, poſthæc multa alia narrabat. item cum ſuper, ſuper fundamẽto murus ſtetit ualido. Inſuper cum accuſatiuo, motum aliquem innuens, in Atticam ibat. Cęterum cum genitiuo hoc idem interdũ ſignat, in domum, & in regionem. recte quidem & Attice, uerum non admodum uſitate.

Περί.

Η δὲ περὶ γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα, περὶ προθέσεως γράφω, τὸ δὲ περί του δεδοικέναι μοναδικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλῳ σημαίνουσα καὶ περιποιητικόν, ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα, τὸ δ' ἐρωήσει περὶ δουρί, καὶ περὶ πύργῳ ποιητικά.

Περί.

Περί autẽ cum genitiuo, ubi cauſam exprimit, ut de præpoſitione ſcribo. illud uero de aliquo metuiſſe, priuati iuris eſt. cum accuſatiuo circũ notat, aut quando cõprehenſiuum, & congregatiuũ eſt, ut circum Vrbẽ exercitus. uerum illud fluet in haſta, & circa turrim Poëtica ſunt. *Iliad. α.*

Ἀμφί.

Η δὲ ἀμφὶ ὁμοιόσημός τε ἐστί, καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί, συνηθεστέρα μέν τοι γε ἡ περί.

Ἀμφί.

Ἀμφὶ uero ut eiuſdem notæ eſt, ſic eiuſdem conſtructionis cum περὶ, uſitatior tamen hæc præpoſitio περί.

Ἀπό.

Η δὲ ἀπὸ ἀεὶ γενικῇ, ἀπὸ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου.

Ἀπό.

A, ſiue ab ſemper cum genitiuo. à iuſto, ab alio.

Ὑπό.

Η δὲ ὑπὸ γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν, οὐ δὲ ὑπὸ πενίας εὐεργετοῦ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα, ὑφ' ἱματος κρύπτοντα χεῖρα. ὁ δὴ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη.

τασσομένη δηλοῖ, ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Ὑπό.

Ὑπὸ autem cum genitiuo cauſam ſignificans efficientem, neque ob paupertatem benefacio. præterea cum ſubtus ſignificat, ſub ueſte occultantem manum. quod ſanè & cum datiuo, & accuſatiuo conſtructa ſignificat. ſub arborem, & ſub arbore.

Ὑπέρ.

Ἡ δὲ ὑπὲρ γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας, οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί, ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τι, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπόν τι, τί ἐστιν ὁ Θεὸς εἰδέναι.

Ὑπέρ.

Super cum genitiuo auxilij quidem eſt, ut pro Cteſiphonte oratio. & cauſæ expreſſiua ſimiliter ut de, de quibus dixi, rurſus dicam. item quando ſupra ſignificat, ſupra fumum ponit clauum. Cum accuſatiuo uero quādo plus, & ultra, & omnino exceſſum, conſtruitur. ut ſupra hominem eſt, quid ſit Deus cognoſcere.

Σύνθεσις.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι. κατηγορῶ σου, ἀφίστημί σου, ὑπερέχω σου, παραινῶ σοι. ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν, καὶ περιποιητικῶν. ἐμφοροῦμαι, ἐντρυφῶ, καὶ παραπολαύω σου, καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γε μὴν κατὰ συντεθεῖσα καὶ ἐπὶ τἀναντία ὁμοιοπτώτως, κατεσθίει πάντα, κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μὲν δή, καὶ ἔτι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν οὖν ἑτέρου, καὶ κατεσθίειν, καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικόν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

Compoſitio.

Compoſitæ autē cum uerbis præpoſitiones propriam *Præpoſitionū cōpoſitarum conſtructio.*

retinentes ſignificationem exigunt ſuum caſum, ut ſic dicam omnes accuſo te, deficio abs te, ſupero te, moneo te. id quod in poſſeſſiuis, & acquiſitiuis non fit. ſatior, delitior, & fruor te, & impono tibi. Hæc tamen præpoſitio κατὰ & in compoſitione etiam intendit, manente eodem caſu. deuorat omnia, dixit mihi. hęc tamen & ſi ut quid compoſitum ita proferatur, quo minus à præpoſitiua proprietate deficiat, nihil impedierit. contradicere igitur alteri dicimus, & deuorare, & intueri. uocetur autē illud quidem præpoſitiuum, hoc uero uerbale.

Ἀντιστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τῶν Ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μὲν γὰρ κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ. ἐν ἦλθεν ἀργυρότοξος Ἀρτέμιδι ξύν. Τῶν δὲ δισυλλάβων ἔν τε τοῖς πεζοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις, πλὴν τῆς διὰ, καὶ ἀνὰ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν τῇ Δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ τῇ Ἄνα κλητικῇ. ὦ Ἄνα Λητοῦς υἱὲ, ὀρθοτονεῖσθαι. γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθείας τάσεως ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι οὔ, οἷον ἤ τε ἀντὶ, καὶ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ διὰ τὸ ι πλεονάζουσαι, οἷον καταὶ, παραὶ, ὑπεὶρ, ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι, ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γινομένη ἐνί, καὶ δισυλλαβοῦσα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, καὶ ὦ ἐνὶ κούρῃ κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθετικοῦ ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον, νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. Ἀγαμέμνονος πέρι, καὶ Ἀχιλλέως. Κἂν μεταξὺ μὲν ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτέτακται δὲ οὔπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι; ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον ὦ ἔπι πολλ' ἐμόγησα; Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκία ναίων, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως, καὶ τοῦ ῥήματος,

τοῦ, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις μέρος λόγου ἕτερον προσεμπίπτει, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο. Εἰ μὲν δὴ εἴη ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται. καὶ μεσοσυλλαβοῦντός του, πάντων δ' ἔπηυσε πολὺ κάτα. Καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις, ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης ὡς ἐπὶ τοῦ, σεῦ το γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἱ στέμεν ὅπλα. Ποιηταὶ οὖν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι, λογογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς πρός. ταύτην γὰρ μόνον καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν, ὡς τὸ, καὶ μικρόν τι πρός. Ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτά φασι, βοῦν σίτου ὠνοῦμαι, ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν τὴν κατά. ἡδὺ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ, καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τοῦ ὕδατος, καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός, ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

Antiſtrophe.

Inuertuntur autem monoſyllabę quidem in fine carmi- *Odyſ.δ.*
num, ut in Homericis illis. non tamen malus cognoſci- *Iliad.υ.*
tur, neque ex malis. & uenit Apollo argenteum arcum habens cum Diana. Diſyllabæ autem & in oratione ſoluta, & in carmine. præter per, & per, ne coincidant altera quidem cum hoc accuſatiuo Iouem, altera uero cum hoc uocati-
uo Rex. o Rex Latonæ fili, tonum ſiquidem habeat penul- *Ex Theo-*
tima recta intenſione, neceſſe eſt. Cęterũ tritemporeę non, *gnide.*
ut *ἀντί*, & *ἀμφί*: ut neque in quibus *ι* redundat, ut *καταί*, *ι quibus præ-*
παραί, ſuper, tanquam factæ tritemporeæ. Porrò ἐν quãdo *poſitionibus*
aſſumit *ι*, & fit *ἐνί*, etiam ſi facta ſit diſyllaba, aut bitempo- *adijciuntur.*
rea, inuertitur. ut ædibus in noſtris, & quo in loco puella cubat. Interdum etiam & diſyllabæ quamuis bitemporeæ, non inuertuntur. ut Ithacæ regnant, & offendit autẽ iuxta
Patroclum iacentem. Quod ſi inter duo nomina ſit prępo- *Homericum.*
ſitio alterum proprium, alterum appellatiuum, uel adiecti- *Odyſ.σ.*
uum, hanc inuerti neceſſe eſt, ut toti pręponatur orationi. *Odyſ.α.*
ut fluuio à Selleente, & Xantho in uorticoſo. Ad hunc aũt *Iliad.τ.*
modum fit, ſi inter propria duo, uel appellatiua cadat, con- *Ex catalogo Homeri.*

iunctione prępoſitionem ſequente.ut nauibus ab,atq; ten
Homericum. torijs.Agamemnone de,atque Achille.Et ſi media incide-
rit,nullaq; alia orationis pars interueniat,modo ſupponatur
tur dictioni,quam debebat præcedere,inuertitur. ut quo
in loco multum laboraui,Ithaca in domū habitans, à Dijs
conſilia ſciens. Si uero inter præpoſitionem,& uerbū,uel
nomen ad quod pertinet prępoſitio, pars orationis alia in-
Iliad.r. tercedat,nō reflectitur,huncaūt Tydides inuaſit.Si tamen
ſit in fine, & ut ſimpliciter dicam in puncto ſentētiæ,inuer
titur,etiam ſi quicquam interueniat,omneis aūt excreauit
Iliad.r. multum contra. Quæ uero patiuntur eliſionem uocalis,
non reflectuntur, niſi punctum ſubſequatur aliquod, aut
ſignificatum corrumpatur non conuerſę,ut in hoc ſtatue-
bat enim à Vulcano afferre arma.Poëtæ igitur poſt præpo-
ſitionem quādoq; punctum faciunt, Oratores uero non,
præterquam in ad.hanc enim præpoſitionē ſolā ante pun-
ctum locant, ut hoc & ad paruū quippiam. Nonnulli uero
& per defectum prępoſitionis dici has orationes aiunt,bo
uem tritico emo, nempe ut deſit per. ſæpe itidem in ora-
tione deficere *κατὰ*,ut ſuaue plantis ſpirat,& decerpo flo-
res,bibo aquam,& ſuſpendo te pede,ut deſit à.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δ' ἐπίρρημα πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν, ἀεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ὑπολεγόμενον, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο, ἐπὶ τὸν λόγον. ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ὑπολεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται, καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ἐπιρρήματα. κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος, ἐπὶ ἐπιρρήματος τύχῃ παρεμπεσόντα πλείονα ἄλλα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. Καὶ μὴν δὴ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιρρήματα ἑνὶ τῷ ῥήματι ἀποδιδόμεν ἱκανῶς, οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας, κοινὸν ἢ τὸ βιῶτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπιρ-

ῥήματα

ῥήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. τὸ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικήν, ὦ φίλε Πῶλε. τὰ δὲ πρὸς γενικήν, φεῦ τῶν κακῶν, ὢ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ πρὸς δοτικήν, ἢ αἰτιατικήν. γραπτέον ἡμῖν, γραπτέον ἡμᾶς. Ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε, καὶ θετικοῖς, καὶ ἄνευ τινὸς ἐπεκφορᾶς πτωτικῆς. τὰ μὲν οὖν πτωτικῶς συντάσσεται, φεῦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικῶς, εὖ ἔχει. τὰ δὲ συναμφοτέρως, πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ. Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς, οἷον πόρρω οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ συναμφοτέρως.

ADVERBIVM.

CAeterum aduerbium cum uerbis habet cōſtructionem, ſemper enim uerbum aut præcedit, aut ſequitur, his quæ uocantur actiones additum. unde & appellationem accepit, & definitionem. eſt enim pars orationis ſine caſu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo tanquam adiectiuum uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de proprijs prædicantur, quàm de appellatiuis, ita ſanè & aduerbia. nam quãuis inter uerbum, & aduerbium contingat incidere multa, nihilominus tamen ipſum ad uerbum referri dicitur. Quinetiam plura ſæpe connectentes aduerbia, uni uerbo reddimus non inepte. ut bene, & pie, & neceſſario feciſti, ſed id quidem cōmune eſt. Habent igitur aduerbia conſtructionem cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ ſunt exclamandi, & admirandi, ac poſitiua. illud enim cum uocatiuo, ut o amice Pole. hæc uero cum genitiuo, heu mala, o magnitudinem. Rurſum poſitiua cum datiuo, uel accuſatiuo. ſcribendum nobis, ſcribere oportet nos. Licet etiam uti exclamandiq;, & poſitiuis citra aliquod ſubſequens caſuale. quædam igitur cum caſu conſtruuntur, heu magnitudinē. quædã cum uerbo, bene habet. quędã cum utroq;, procul nobis habitat. Item alia utroq; modo, & uerbaliter, ut procul habitat. alia uero uerbaliter, & caſualiter, non ex neceſſitate, & utroque modo.

Aduerbij conſtructio.

Platonis in Gorgia.

Χρονικὰ, νῦν.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσεται, † νῦν πειρᾶται, νῦν αὖτ' ἔγχει πειρήσομαι, νῦν μὲν δὴ Μενέλαος νενίκηκεν σὺν Ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστηκὸς ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δὲ ἵνα σώζον προηγουμένου οὔτ' ἀρκτικόν ἐστι λόγου, καὶ ἀεὶ μετὰ δὲ συνδέσμου συνάπτεται. οἷον ἐγὼ μὲν ᾠόμην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ οὐδὲν τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαράκειται δὲ μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν τὸ αὐτίκα, καὶ ἄρτι. νῦν ποιῶ, ἄρτι πεποίηκα, αὐτίκα ποιήσω.

πλὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ.

Temporalia, nunc.

Ex temporalibus autem nunc omnibus temporis partibus accommodatur, † nūc tentat, nunc rurſum haſta experiar, nunc quidē Menelaus uicit Minerua auſpice. cum explicat quidem præſens tempus, cum præſenti conſtruitur ſolo, initiumq; tenet orationis. cum uero conſequentiam aliquā ſeruat præcedentis, neque in initio eſt orationis, & ſemper cum autem connectitur. ut ego quidem putabam hæc dicturum, nunc autem nihil horum dixit. opponitur autem nunc cum præſens ſignificat, ſtatim, & nuper, nunc facio, nuper feci, ſtatim faciam.

præterquàm plusquamperfecto.
Exemplū primū ex Iliad. β.
Secundum ex δ Iliados.
Tertiū è tertio Iliad.
Demoſthenes περὶ παραπρεσβείας.

Χθές.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθὲς, καὶ αὔριον πρὸς τὸ σήμερον. εἰρήσθω δέ τι καὶ αὔριον ἔρχομαι, εἰ πρὸς θυμοῦ τὸ μέλλον γίνεσθαι ἤδη πλέον πιστοῦσθαι.

Heri.

Eodem modo ſe habet & heri, & cras ad hodie. dicatur ergo & cras uenio, ſi cupis id, quod futurum eſt fieri magis credibile.

Ὅτε, τότε.

Κοινὸν δὲ καὶ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Quando, tunc.

Commune autem & quando, & tunc, niſi quod præteritum non admittunt.

Πρώην,

Πρῴην, πάλαι.

Τὸ δὲ πρῴην, καὶ πάλαι ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, πρῴην ἐλήλυθεν.

Nuper, pridem.

Nuper autem, & pridem peculiaria præterito. olim aliquando erant Mileſij, nuper uenit. *Ariſtophanes Pluto.*

Ἤδη.

Τὸ δὲ ἤδη κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων, ὡς καὶ τὸ πρῴην.

Iam.

Cæterum iam cõuenit tam futuro, quàm præterito. iam iui, iam ibo. diciturq; de his, quæ non multum abſunt, ue lut & nuper.

Πρίν.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν, πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ, πρὶν εἰπεῖν. καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ, πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος, πρὶν ἂν γένηται, πρὶν γένηται.

Prius.

Item prius cum præterito indicatiui, priuſquam dixit. quinetiã cum infinitiuo, priuſquam diceret. & interceden te quàm, priuſquam diceret. quemadmodũ interueniente ἂν in re futura, priuſquam fiat, priuſquam fiat.

Ἕως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω, καὶ ἕως παρατεῖναι.

Donec.

Sic autem & donec, & quæ idem ſignificant. donec porrigam, & donec porrigerem.

Ὅτε.

Τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν, εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν, ὅτε βούλοιτο.

Quando.

Verum quando indifferenter cum temporibus indicatiui, niſi quicquam potentiale ſignificet. optatiui nanque eſt potentialis, quando uoluerit.

Οὐκέτι, εἰσαεί, αὖθις.

Καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεί. τὸ δὲ οὐδέποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένου, ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεί, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις, αὖθις διδάξω.

Non amplius, ſemper, rurſus.

Item non amplius, & nunquam, & ſemper. uerum nunquam ſolum cum præterito, quemadmodum contra ſemper, & rurſum cum futuro. ut ſemper erit motus, rurſum docebo.

Οὔπω.

Τὸ δὲ οὔπω παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται, οὔπω γέγονεν. Ἔστι δ᾽ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως, οἷον ποτὲ τοῦ χρόνου, οὐδέποτε τῶν χρόνων, τὸ γε μὴν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν τὰ μὲν ἀναφορικά, τὰ δὲ ἀπολελυμένα. ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων, τότε, ὅτε. τηνικαῦτα, ἡνίκα. τέως, ἕως.

Nondum.

Ad hæc nondũ & cum præterito, & cum præſenti. nondum fit, nondum factum eſt. Licet autem, ut in genere dicam & genitiuo reddere aduerbia temporis quaſi poſſeſſiue. ut quando temporis, nunquam temporum, uerum abſque genitiuo frequenter in oratione. Sunt etiã ex temporalibus alia quidem relatiua, alia uero abſoluta. quamobrem & ſeſe præcedũt uiciſſim, ut tum, cum. tunc, quando. tandiu, donec.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικὰ τῆς τε ἐπιθέτοις ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα, οἷον λίαν σοφός, πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς, ὁ λίαν σοφός. Μεσοσυλ-

λαβα

λαβοῦσι τα τῶν τι τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων, οἷον γράφει πάνυ καλῶς, καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται, λίαν πονεῖ, σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι, καὶ τῶν τούτοις ἰσοδυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως, ἀξίως γε εὐτυχεῖ. κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάσσεταί γε τὸ πτωτικόν, τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών. ἀξίως οὖν λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶν εὐτελεστέρων, οἷον δὴ καὶ τὸ ἄριστα πάντων. Κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική, οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Intenſiua.

Porrò aduerbia intendendi cum adiectiuis nominũ conſtruuntur omnibus ſuperlatiuorum uicem ſupplentia, ualde ſapiens, ualde honorãdus. & relatiue, ille admodum ſapiens. Cum in medio ponũtur de mediocritatis prędicantur aduerbijs, ut ſcribit ualde eleganter, & currit admodũ uelociter. ſed & ſeorſum adduntur, ualde laborat, ualde deſyderat. Et mediocritati, & æqualis potentiæ alijs generaliter natura adeſt uerbale. uiuit caſte, merito felix eſt. ſpecialiter uerò ut ſe habet cuiuſque deriuatio, ita etiam conſtruitur caſuale, quandoquidem origini reſpondere debet. digne ratione, quia dignus cuius ratio habeatur. & ſimiliter alijs, quia ſimilis alijs. & contemptibiliter abiectiorum, quia contemno abiectiora. cuiuſmodi ſanè & illud, optime omnium. Conuenit autem hís & cõſtructus cum habeo genitiuus, ſic animo affectus ſum, male affectus ſum corpore. ἔχω cum genitiuo.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ, ἔξω τῆς χώρας, ἐνταῦθα τοῦ λόγου, πού γῆς, ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας. καὶ χωρὶς, ἐνταῦθά που. σαφέστερον μέντοι, καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθεζπλώτως. οἴκοι ἐν Ἀττικῇ, οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. πάντα

δὲ τὸ προσῆκον σῴζουσιν ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσηκόμενον. οἷον οἴκοι εἰμί, πορεύομαι οἴκαδε.

Localia.

Localia autem cum genitiuo, extra religionē, hucuſq; ſermonis, ubi terræ, alibi domus. & ſine genitiuo, hic eſt. clarius tamen, ac uſitatius in pleriſq; loquimur adiecta præpoſitione. domi In Attica, domū ad Ptolemarchi. quæ omnia conueniens ſibi uerbum, & quietis, & motus habebūt adiunctum. ut domi ſum, uado domum.

Apud Platonē πολιτικῶν α.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ, καὶ ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ πρὸς εὐθεῖαν, μετὰ συλλαβουμένου τοῦ ἤ, μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ἀποκρυπτικὰ, κρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικὰ, χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος, ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικὰ, τὰ δύο ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς, καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δ' ἀθροιστικὰ δ' ὅτι κοινῇ, ὁμοῦ, καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις, καὶ χωρίς. Τὰ δὲ ὀμοτικὰ αἰτιατικῇ μόνως, νὴ Δία οὐκ εἶπον, μὰ Δία οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ ἀοριστούμενα, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα, ἢ τροπικὰ ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπὲρ δισύλλαβον ὄν, πόθεν ἄρχῃ; ἐλθὼν δέποθεν. πῶς ἔχει; οὕτω πως ἔχει. Ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ ποῦ ἐπ' ἐρωτήσεως τῷ ἕως, καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον ἕως πότε; ἄχρι ποῦ; μέχρι ποῦ; Τὰ δὲ βεβαιωτικὰ, ὁριστικοῖς, λέγω ὅτι ἕξει, οὕτω δὴ κρίνω. τό γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικὸν, εἰ περὶ παρῳχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον, ἤγγελλεν, ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Comparatiua.

Comparatiua autē, & ſuperlatiua eodem modo cum genitiuo. magis alijs philoſophatur, & maximè omniū. comparatiua uero cum nominatiuo intercedēte cōiunctione quàm, magis quàm alij. Item occultatiua, ut occulte, uel

Occultandi.

clàm

clam alijs facit. Item ſeparatiua, abſq; alijs. Et quæ ſunt quã- *Separandi.*
titatis, ſemel, aut bis in die, ter in menſe. quater, & ſæpius *Quantitatis.*
in anno. Nec non ordinalia, duo mox poſt unum, & ſecun- *Ordinalia.*
da nouilunij. Collectiua autẽ & datiuo, ſimul, & unà cum *Collectiua.*
alijs, & ſeorſum. Iurandi uero cũ accuſatiuo ſolũ, per Iouẽ *Iurandi.*
non dixi, per Iouem non dixi. Interrogatiua autem capta *Interrogatiua*
indefinite, lociq;, aut figuræ ſignificatiua inclinantur, niſi
fuerint triſyllaba. nihil enim inclinatur, quod ſit plusquã
diſyllabum. unde uenit? alicunde ueniens. quomodo ha-
bet? ſic habet. Licet autem & quando, & ubi in interroga-
tione donec, & uſque, & uſque ſubiungere. ut uſquequo?
uſquequo? uſquequo? Confirmandi autem cum indicati- *Confirmandi.*
uis, dicit quod ueniet, ſic ſanè iudicat. ὅτι tamen & cum o-
ptatiuo, ſi de præterita re, hoc eſt, narratiue dicatur. ut nun-
ciabat quod fieret, & eſſet, & erit.

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον ἐστὶν ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν, ἢ γὰρ εὐτονωτέρως ὡς τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑπτιωτέρως ὡς τό, τε ὁριστικόν, ἐστὶ εὐκτικόν, ὡς εἴρηται. ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Bifariam narratiuum.

Quamobrem manifeſtum ut bifariam narratiuum ſuma
tur, uel enim intentius, ut infinitiuum, dicitur factum eſſe
aliquid. uel remiſſius, ut & indicatiuum, & optatiuũ, ut di
ctum eſt. ut ſummatim dicam, præteritum optatiuo ami-
cum quodam modo uidetur eſſe.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε ἐστὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀεὶ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικόν, δέδοικα μὴ ᾖ. ἀεὶ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικόν, ἐδεδοίκειν μὴ εἴη καὶ τὸ ἐπεί, ἐστὶ ἐπειδὴ χρονικὸν οὐ μόνον πρὸς ὁριστικόν, ἀλλὰ ἐστὶ πρὸς εὐκτικόν, ἐπειδὴ γένοιτο. τὰ δ' εὐκτικὰ εὐκτικῶν, καὶ ὁριστικῶν, ὡς εἴρηται. τὰ δὲ παρακελευστικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προστίθεται τοῖς ὑποθετικοῖς. ἄγε λέγωμεν, φέρε εἰπέ. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν, μὴ λε-

γίνεται, μή τι ψεύδω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, μὴ γνῶς, μὴ γνοίης, μὴ γνῶναι. πλὴν τῇ ὁριστικῇ, ταύτης δὲ τὸ ἀρνητικὸν ἴδιον. οὐ λέγω, ναὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ διὰ τὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά, ἴσως ἐρῶ. εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐχ ἂν ἄγχωρις συνδέσμου, ἴσως φαίη ἄν. κοινὸν δὲ παρὰ τῶν ῥηματικῶν συντασσομένων ἁπάντων, οἷον εὖ ἂν ἔχοι, πόῤῥω ἂν εἴη, νὴ Δί' εἴποιμ' ἄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς, ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικτικὰ ῥηματικῶς, ἰδοὺ ἥκει εἰς τέλος, ἰδοὺ ὁ ἀμνός, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. Καὶ τὰ αὐτικὰ, ἠρέμα λέγειν μόγις δύνανται. Τὸ δὲ ἀποστατικὸν ἀπαρεμφάτῳ, ὥστε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ, ὥστε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ, ὥστε λέγει. Ἐπιταγματικόν τε οὐ μόνον ἐπιῤῥήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ. οἷον τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως, ὥστε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ' ἀποθετικὸν εἴσω, λόγου μακροτέρου πέρας, καίτοι ἀρχή ἐστι τῶν ἑπομένων, εἶεν τί δῆθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

Prohibitiua.

Quandoq; prohibendi aduerbium ad præſens nectit ſubiunctiuum, timui ne ſit. à præterito uero ad optatiuum, timui ne eſſet. & quoniam, & poſtquam aduerbium tempo-
ἐπεί. ris non ſolum cum indicatiuo, ſed cum optatiuo conſtru-
ἐπειδή. untur, poſtquã fieret. at optandi aduerbia cum optatiuo, &
Optandi. indicatiuo, ut dictum eſt Cæterũ adhortandi cum ſecũdis
Hortandi. imperatiuorũ, & item cum ſuppoſitiuis. age dicamus, age dic. cum tertijs uero aduerbiũ prohibendi, ne dicat, ne uer-
Prohibendi. berator. quod conuenit, ut dictũ eſt & alijs modis. ne noſcas, ne noueris, ne noſcere, præterquam indicatiuo. huic
Negandi. enim aduerbiũ negandi peculiare eſt, nõ dico, profecto dico. ne per meã iram, pro non dicitur. Similiter autẽ & quæ
Coniectandi. coniectandi, fortaſſe dicam. quæ ſi cum optatiuo, nunquã fiat ſine coniunctione ἄν, forſan dixerit. id quod commune eſt cum uerbo cõſtructis omnibus, ut bene habeat, pro-
cul

cul abſit, per Iouem dixerim, & ſimiliter in alijs. Quæ autē ad comparationē ſpectant, cum indicatiuo conſtruuntur. ut dicebā, ſic ſcripſi. Et quæ demonſtrāt uerbaliter, ecce uenit ad finem, ecce agnus, per defectū uerbi ſubſtantiui. Itē remiſſiua, ſenſim dicere uix poſſunt. Cęterum digreſſiuū cum infinitiuo, itaq; dicatur. & cū optatiuo, itaq; dicat. prętereа cum indicatiuo, itaq; dicit. Eſtq; intenſiuum non ſolum aduerbij, ſed & nominis ſimilitudinē, aut æquiparantiam notantis. ut talis eſt, ut cogitet, & dicat, quæ oportet. tantus ut omnes ſuperet, & ſic ut omnes admirētur. Aduerbiū aūt cōcedendi eſto, orationis longioris finis, & quodam principium erit ſequentiū, eſto aliquid filius Laërtis.

Comparationis. *Domonſtrandi.* *Remiſsiua.* *Digreſsiuum ὥστε.* *Concedendi ἄγε.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Ὁ δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί, ὄνομα γὰρ ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως, σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

DE CONIVNCTIONE.

CAeterum cōiunctio quæ dictio copulatiua eſt aliarū orationis partiū, ad cōgruā compoſitionemq;, & ordinem ſimilia coniungit ſemper, nempe nomen nomini, & uerbū uerbo, & rectum recto, & omnino caſum caſui, tempus item ſimiliter, & modum, reliquaq́; pariter, conſtructionem autem differenter pro ſuarum uarietate ſpecierum habet.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ὑπὲρ πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων, καὶ διὰ τῶν συμπλεκτικῶν καλουμένων ὁ μὲν καὶ προτάσσεται τῶν λέξεων, ὁ δέ τε ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος Θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω δὴ ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥστε τόν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ

Copulatiua.

Inter hæc igitur quę locutionem,atq; orationem connectunt,& hanc ob rem copulatiuæ nominantur,Ꝙ quidem præponitur dictionibus,τε uero ſequitur inclinata.Dijq;, & uiri.& ita inter ſe conſtruuntur,ut ſequentem τε præcedat καὶ.Cum tamen initialis eſt καὶ,oportet omnino alteram καὶ ſequi,quæ uel uerbum cõplicet uerbo, uel nomen nomini,quomodocũq; conſtruatur prior. ſi enim quis dicat, & deambulat Socrates, inferat neceſſe eſt, & diſputat, aut tale quid.ſi uero, & Socrates ſcribit,dicat, adijcietq; utique & Plato,uel alius quiſpiam.Generaliter enim quoties præcedit copulatiua, uel diſiunctiua, ſimilem exigit partem uel caſualem, uel ſine caſu. quod ſi caſualem, eundem caſum. ſin expertem caſus, eundem modum,at non neceſſario. ut & ſcribo, & intelligo. uel ſcribo, uel intelligo.& meus ſeruus,& tuus. Licet autem in eadem conſtructione coniungere articulareis rectos cum genitiuis,ut optima Homerica carmina, & Heſiodi. ſed ſi diuerſus ſit modus,idem uerbũ ſeruare neceſſe eſt.ut & ſcribo, & ſcriberem.& dicebas,& dic.quamuis eodem manente diuerſa ponantur uerba,& deambulo,& diſputo. Itaq; caſus eoſdem poſtulant & copulatiuæ, & diſiunctiuę tam præcedentes,quàm etiam in medio poſitæ,quoties ad idem referuntur uerbum. ut & ego, & tu ſcribimus. uel mihi, uel tibi parcit. ſed quidem dictionem non præcedit, niſi ſtatim in principio dictionis. δὲ uero coniunctio quæ ſubiunctiua eſt, & orationis, & dictionum ad μὲν ſequi ſolet.alij quidẽ Dij Dormiebant tota nocte,Iouem autẽ non tenebat dulcis ſomnus.Eſt autem & tranſitiua, ſiue digreſſiua tanquã per ipſam fiant & in ſententia, & in narratione digreſſiones. Porrò ἀτὰρ, & αὐτὰρ initiales ſunt, quamuis idem quod autem ſignificent. At ubi potus, & cibi deſiderium exemerunt. ſed nihil mihi hic tale. ἀλλὰ uero appoſitiua eſt,Tydeus paruus quidem erat corpore,at pugnator.itaq;

καὶ. τε. Iliad.β. μὲν. δὲ. Iliad.β. ἀτὰρ. αὐτὰρ. Iliad.α. ἀλλὰ. Iliad.δ.

ἠμὲν. & coniunctionem quidem ſequi & hęc poterit, ἠμὲν uero, & ἠδὲ ſunt inchoatiuæ. uerum ἠμὲν orationis quidem, &
ἠδὲ. dictionis, ἠδὲ uero dictionis tantum illi reſpondens. &
Homerica. quicunq; habitant Cœlum, & quicũq; ſortiti ſunt terram,
ἦτοι. quanquam Poëticæ & hæ. qualis ſanè & ἦτοι, quæ initialis
Iliad. α. orationis & ipſa eſt. nempe ille ſic fatus, conſedit.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σαωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. ὁ γοῦν ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ ἤ, προτακτικός ἐστι τοῦ ἤ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ μὲν ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται, ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπών. διαζευγνύων μετά τινων ὁ ἢ ἀορίστως, οὐκ ἄνευ ἑτέρου ἢ λέγεται ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὁρισμένως δὲ, εἴτ' οὖν διασαφητικῶς, μόνως κεῖται. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκειότερος προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὤν, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικὸς, τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο; Τί δή ποτε ὁ Πορνοβοσκὸς Τραπεζούντιος ἀγνοεῖ τὸ τοῦ ἢ σημαινόμενον; ἢ ὅτι οὐδεπώποτε ἔμαθεν; Τὸ δὲ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός, καὶ τὰ ὅμοια ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ καὶ τὸ, ἦ θέμις, τῶν ὁμοιωματικῶν.

Diſiunctiua.

Conſtructio & ſignificata τοῦ ἤ. Diſiunctiuæ uero ſunt, quæ diſiuncta componunt, & uel rem à re, uel perſonam à perſona ſeiungentes orationem copulant. nunc tempeſtiuum aut perire, aut ſeruari.
Iliad. β. unus autem quiſpiam uir imperator eſto, Vel Aiax, uel Idomeneus, uel Diuus Vlyſſes. Itaque ἤτοι ſi idem ualet
ἤτοι. *Iliad. α.* quod uel, præcedit ſiue. ſiue bonum, ſiue malum. cum uero idem quod quidem, initialis eſt orationum apud Poëtas,

tas,ut dictum eſt,nempe ille ſic fatus. itaq; cum diſiungit,
non ſine altero ἢ profertur, ſiue appoſito, ſiue intellecto.
definite autem,ſeu declaratiue ſola iacet. Malo ego popu- *Verba Aga-*
lum ſaluum eſſe,quàm perire. ſignificat enim & non peri- *memnonis.*
re,unde fortaſſe & ſublatiua magis proprie uocari poterit. *Iliad.α.*
Suo autem iure conſtruitur,& cum dubitatiua eſt,aut ſolu *Iliad.ι.*
tiua cum dubitatione. quid autem populum Duxit huc?
an non propter Helenam comptam? cur itaq; * Porno- *leno.*
boſcus Trapezuntius ignorat quid ἢ ſignificet? an quòd
nunquã didicit? illud autem,Nempe admodum iam mor-
tuus Menœtij fortis filius, & alia id genus aduerbiorum *Iliad.18.*
conſtructionem habent adfirmandi .ut ſanè & illud, quate
nus fas,ſimilitudinum.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα, καὶ τάξιν δηλοῦντες συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται, καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον, Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες, Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ Εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸ μὲν εἰ συντακτέον ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ ἂν λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς εὐκτικὸν, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἢ ἀκολούθησις. ἔοικε γὰρ ἔνθα μὲν ὁμολογουμένων τὸ ὁριστικόν τε, καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι, ἔνθα δὲ ἐνδιαζομένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν, οἷον εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. ἐπὶ παρῳχημένου γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεί. εἰ ἦν, εἰ καὶ ἦν.

Continuatiua.

Porrò cõtinuatiuæ hoc eſt, quę præcedentiã quidẽ non, ſed conſequentiam aliquam, & ordinem monſtrant, copulant quidem imperfectos ſenſus: conſtruuntur uero tam *Iliad. α.* rectè, quàm inuerſe. præcedunt enim, aut ſequũtur, & cum *Verba Calchantis.* præcedunt quidem rectè. quod ſi iram ipſo die concoxerit, In poſterum tamen durat, tenetq; odium, donec ulci- *Ibidem uerba Neſtoris.* ſcatur. Cum autem ſequuntur, præpoſtere. Certe gaudebit Priamus, Priamiq; filij, Cæteriq; Troiani gaudebunt multum animo, Si de uobis hæc audierint pugnantibus. Cum ſubiunctiuo itaq; εἰ coniunctio ordinanda eſt, præſertim ſi cum & capiatur, & generaliter ſi cum alijs coniunctionibus. item cum optatiuo, & indicatiuo, prout inciderit certitudinis, aut ambiguitatis conſequentia. uidetur enim, quando certitudinis nota eſt, aut indicatiuum, aut ſubiunctiuum uelle. quando uero ambiguitatis, optatiuum. unde ſanè & potentialem ἂν ad idipſum magis propriè reddiderimus, ut ſi uoluptas ipſum bonum eſſet, hoc pacto definiri poſſet felicitas. at non ſemper ſic uſus, ſiquidem de re præterita indicatiuus ſemper dicitur. ſi erat, & ſi erat.

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δὲ δὴ καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται, πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

Subcontinuatiua.

Eodem autem modo & ſubcontinuatiuæ ordinantur, præterquàm quod præcedentiam cum ordine ſignificant & hæ quoq;.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοί, προτακτικοί τέ εἰσι τῶν λέξεων, πλὴν τοῦ γάρ. καὶ κατ' ὀρθόν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων, ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἐπειδὰν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. ὁ γε μὴν ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐχὴ-

εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον ἀφίκετο, ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικόν, ὅταν τι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφήν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα, σκοπεῖται δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικόν, καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, ἐφ' ᾧ κομιοῦνται, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα, γενικῆς. τὸ δή, Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, Ἰωνικόν. Ὁ δὲ γὰρ παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρχικὸς οὐδαμοῦ ἐστίν. ἢ γάρ, οὐδὲ γάρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Cauſalis.

Cæterum cauſales & præponuntur dictionibus, præter γάρ. & recte, & inuerſe conſtruuntur. Et ſubiunctiua uerborum conſtituunt nonnullæ harum, ſi diſcam, ut doceam. Et aduerbialiter, poſtquam docuero, uel quando docuero. Ἵνα tamen, & quæ idem ualent, etiam cum optatiuo conſtruuntur, ſi de re præterita fiat ſermo. ut uenit, ut ſpectaret. & cum imperfecto indicatiui, ubi aliquid de re præterita uolumus ſubeſſe, aut non. ut oportebat eum accipere ſyngrapham, ut poſſet iure exigere. Verum ὅπως pro quomodo hortatiue cum futuro indicatiui, ſpectatur autem hoc, ne uerba quidem faciant. alioqui omni etiam congruit tempori. Cæterum cum indicatiuo ὅτι conſtruitur, quando nulla merces, neque ars. Ἐφ' ᾧ item cum indicatiuo, & infinitiuo. quare ſcripſit, eo ut accipiat, eo ut meminerit. Item ἕνεκα cum genitiuo, Nam propterea quod Chryſen contempſit ſacerdotem, Ionicũ eſt. Porrò γὰρ cuiuis parti orationis ſubiũgitur, & initialis nunquã eſt. nempe enim, neq; enim, neq; Dryantis filius.

[Margin: γάρ. — ἵνα. — ὅπως. — ὅτι. Ariſtophanes Pluto. — ἐφ' ᾧ. — ἕνεκα. — Iliad. α. — γάρ. — Iliad. ι.]

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ καὶ προτάσσονται τῶν λέ-

ξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγῳ μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν, ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων ὅμως οὐκ ἔχον καταλαβεῖν.

Aduerſatiuæ.

Quæ uero dicuntur aduerſatiuæ, & præponuntur dictionibus, & poſtponuntur. orationi tamen præponi nullo naturali modo poſſunt, feſſus ſum admonendo, uerū admonebo adhuc, quanquam feſtinans tamen non potui aſſequi.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν οἷον ταῖς ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προσωκειωμένων ὁ ἀλλά, ἢ ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Rationatiuæ.

Inter rationatiuas ut quæ illationibus, & concluſioni-
ἀλλά. bus accommodantur, ἀλλά, & ἀλλαμὴν præponuntur di-
ἀλλαμὴν. ctioni tantum. cæteræ uero omnes præponi, & poſtponi poſſunt. omnis homo animal, atqui omne animal ſubſtantia, omnis igitur homo ſubſtantia.

Ἀπορηματικοί.

Οἱ δὲ ἀπορηματικοὶ ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μή τι γε καθ' ὑπερβατόν.

Dubitatiuæ.

Dubitatiuę autem dubitanti, & interroganti uſu ueniūt.
ἄρα. nunquid igitur bonum uoluptas? præcedūt autem dictio-
ἆρα. nes, niſi quid per hyperbaton accidat.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ τὸ μὲν ὄνομα ἔχον ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις καὶ σημασίαν διάφορον, οἷον ὁ γε μειωτικός. ὁ δὴ περι-
καὶ βεβαιωτικός. *γραφικός, καὶ μεταβατικός.* ὁ ἂν δυνητικός, καὶ ἀοριστικός.*

Πάντες

γαὐτῶν γεμὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται, οἷον ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί. ὁ δὲ ἂν καὶ ὑποτάσσεται ἀοριστολογικὸς ὤν, ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δὲ κατὰ μὲν ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ὑποτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν δρᾷς, ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρῳχηκότα πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν εἶπον, ἢ ἔλεγον. ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος, καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύναται ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβανόντων τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς. λέγειν ἄν, εἰπεῖν ἄν, καὶ ἐρεῖν ἄν. καὶ πρὸς μετοχήν, εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας. καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως νῦν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες ἂν κατ᾽ ἄλληλον ποιοῦμεν τὸν λόγον.

Expletiuæ.

Expletiuæ uerò nomen quidem inuenerūt ab eo, quod orationem complent uel carminis, uel ornatus cauſa. habent autem ſæpe & ſignificationē diuerſam, ut γε diminutiua eſt. δὴ circumſcriptiua, & tranſitiua. ἂν potentialis, & indefinita. Omnes tamen reliquis orationis partibus ſubiunguntur, ut reliqui quidem Dij. Ἂν uerò etiam ſubiungitur indefinite prolata, quæcunq; dixeris, quæcunq; dixeris. cum uerò potentialis in præſenti quidem, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, non dicas, uel non potes dicere. ſiue præponatur, ſiue poſtponatur. & cum indicatiuo, non potes dicere, uerum raro id. in præterito autem cum indicatiuo, nō dixiſſes, aut diceres. Item explicatius ſiquidem & ante uerbum, & poſt uerbum poterit conſyderari indifferenter cum optatiuo. quod niſi utriſq; ponatur locis, cum ſubiunctiuo ſolum. Et aſſumētes infinitiuum ad

γε. δη. Cōiunctio confirmatiua, & coniūctiua ἄν.

indicatiui congruam conſtructionẽ dicimus potentialiter ſecundũ treis temporis differẽtias .dicere, dixiſſe, dictum ire.& cum participio, dicenteis, dicturos, & dicens,& dicentium. ſimiliter uerò & in cæteris, nequaquam tamen præteritum ἂν recipit, parteis itaq; ad hunc modum conſtruentes congruam fecerimus orationem.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΠΑΓΓΕΛ λειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα μὴ μόνον κατ᾽ ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν, οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν στικτέον εἰς διαστολήν, καὶ φθεγγομένους διακειτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λέγεται τοῖς κώλοις διαστελτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλείονί τινι χρόνον ἀναστηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ᾽ ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. μέσως δέ τοι τὰ κώλων τε, καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπολειπτικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφορὰς τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δ᾽ ἀτελὲς παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω, τὸ δὲ μέσον παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαιρέσεως, καὶ ὀνομασίας, καὶ προσῳδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνου, συντάξεως τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ Βαρβαρισμοῦ, καὶ Σολοικισμοῦ ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ᾽ ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τὴν δὲ ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ τοῦ Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς.

DE RECTE ENVNCIANda dictione.

Enunciatio autem conſtructorum non ſolum in geſtu, & accentu, uerum & in diſtinctione cōſiſtit, ita enim orationis ſententia fuerit lucidior. ſunt itaque ſcribentibus puncta ad diſtinctionem obſeruanda, & loquentibus diſtinguendum tripliciter: aut perfectè, aut imperfectè, aut modo medio. ubi enim quæ ad ſententiam ſpectant terminata abſoluuntur, membris diſtinguendus in fine ſententiæ ſermo eſt, & pluſculo tempore quieſcendum ut reddatur perfectio. ubi uerò imperfectè omnino ſe habet, intermiſſa aliquātiſper uoce, & quàm minimo interuallo proferendum. medio tamen modo tam quæ membrorū, quàm quæ totius integra commata reddere oportet. ut ego quidem doceo, tu uerò diſcis. Collocandum itaq; punctum ſcribentibus ſecundùm dictas differentias, ut perfectum quidem in medio ponamus, imperfectum uerò deflectamus ad partem imam, cæterum medium deflectamus ad ſupremam. *Triplex diſtinguendi ratio.*

Et quidem de declinatione, formatione, diuiſione, nominatione, accentu, orthographia, tempore, & cōſtructione Grammaticorum, & in ſumma de Barbariſmo, & Solœciſmo ſit iam dictum ſatis, quantum ad introductionem attinet. etenim copioſius, & accuratius de his dicere haud quaquam huius fuerit inſtituti. poſt hæc autem, quomodo oportet interrogare, iuxta propoſitum à nobis compendium dicamus. *Epilogus.*

FINIS QVARTI LIBRI THEOdori Grammaticæ introductionis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z
aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm
nn oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz.
omnes quaterniones, præter z z ſexternionem.

BASILEAE IN OFFICINA
Valderiana. An. 1541.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google